Psalterium beati
Brunonis episco
pi herbipolensis

D 1960/108

Operis et autoris cōmendatio

Corrigēdi emēdādiq; psalterij prologus btī Brunonis epī Herbipoleñ. breuis ꝯmēdatio. ⁊ qño proficue legēdū sit istud psalteriū institutio ⁊ cohortatio.

Oua nō cudimus. ꝑ vetera renouamus q̄uis vetera renouata nōnūq̄ soleant videri noua.

Qđ ⁊ in hoc psalterio plerisq; posse euenire nō dubitam⁹. qui vet⁹ istud psalteriū ꝑ Origenē Hieronymūq; emēdatum. ac emēdatiōis sue signis figurisq; insignitū sicuti tūc ab eis legendū ecclesijs traditū est. atq; nūc longo tēpoꝝ interuallo. ab vsu noticiaq; hoīm haud etiā mediocrit̄ doctoꝝ abolitū. ⁊ pene ad hoīm memoria ablatū. iteꝝ in lucē restitutū. reintegratū emēdatūq; ꝯspiciētes. nouū illud atz recēter elaboratū autumabāt. qđ pene in lingua latina vetussimū habetur vñ ⁊ illoꝝ opinionis iudiciū eiusdē psalterij vetusti codices q̄ hodie habētur et vidēt̄ ꝯfutāt. Quinīmo ⁊ ip̄z ⁊ tale fuisse añ ānos mille Origenis sctōrūq; patꝝ Hieronymi ⁊ augustini in pluribus sctē scripture locis testat̄ auctoritas. quoruz tp̄ibus ⁊ grecis ⁊ latinis eccl̄ie ꝑcelebre habitū est. ⁊ post eos ꝑ multa tp̄m volumina a studiosis viris diligēter obseruatū. Porro tepescēte hoīm ad diuinas litteras studio inualescētibusq; illecebraꝝ ambitiōis auriq; cupiditatib⁹. fastiditū atq; adeo in desuetudinē iri paulatī missum est egregiū opus (qđ tāmulto labore a p̄ribus ꝓ cōmuni oīm discētiū vtilitate fabrefactū est) vt nr̄a tēpestate eius vix vestigiū relictū videat̄. Et ꝓfecto nisi studiosoꝝ ⁊ quorūdā etiā sctōꝝ patruz diligenti cura ⁊ curiosa diligentia ꝓuise posteritati ei⁹ vel pauca exēplaria reliq̄sset. ⁊ nos ignorauissem⁹ nec alijs euestigio ꝯtradere istud potuissem⁹. Cui⁹ pulcritudiuē. vtilitatē ac dignitatē ideo nō verbis ꝯmēdādā exclamādāq; necessarium arbitramur q̄ sese sine laudatore laudatū. ⁊ sine p̄cone p̄conio om̄i dignū demūstret diligēter ⁊ sine inuidia legētib⁹ Quapropter nō minimas grates p̄ri luminū deo īmortali ⁊ clemētissimo agere iustū censem⁹. q̄ etiā in hac re hūanā mi eratus ignorātiā. veritatis sctē lucernā (iam multis seculis sub modio absconsam) sup candebrū reponens. oībus qui in domo dei sunt relucere fecit. Sed ⁊ illis grates nō habere iniustū arbitramur per quoꝝ religiosam solicitudinē eterna dei sapiētia salutarē nobis istā eruditionis doctrinā ad nos vsq; ꝑuenire voluit Inter quos beatus pater Bruno ꝑm seculi dignitatez Cōradi secūdi imꝑatoris patruelis. ꝑm dei ꝟo electionē herbipoleñ. olim preclarus ep̄s. religione ⁊ vita sanctus. postq̄ mortē istā tꝑalem (quam subijt anno dñi nostri iesu xp̄i millesimo q̄dragesimoq̄nto sexto kalendas iunij) etiam miraculis clarus. p̄ter maiora virtutū opera q̄bus ī dñico ouili pastor bonus effulsit quibusq; cōmissuz sibi a dño gregem ⁊ ope ⁊ exemplo semꝑ pauit. thesaurisans nihilominus posteris filijs suis memorabilē ⁊ sanctū psalmoꝝ librum (ex quo ille impressus ē) sumptupse scriptū. quasi hereditatis sp̄ualis nō minimā portionē reliquit. Quod ⁊ apl̄o nr̄o beatissimoq; ciuitat̄ herbipoleñ. primo ep̄o sancto Kyliano offerens his eundē sanctū patronū nostrū versiculis exorat. Sit collega tue sortis pater o Kyliane. Antistes dono q̄ te venerat̄ in isto. Donū inq̄ istud lucrosum. donū superogationis. donum a celesti patrefamilias digne remunerandū. Quot em̄ ex eo anīe ꝓfecerint tot sup creditu z sibi a domino suo talentuz lucra eidem dño gratissima acquisisse ⁊ suplucratū esse credendū est ꝓpter quod ⁊ gratiā memoriāq; ꝑpetuā apud deū ⁊ homīes iuste meruit. Si etenim (vt senatori nr̄o magno Cassiodoro placet diuinarū institutionū libro p̄mo) antiquarijs ⁊ libroꝝ scriptorib⁹ diuinorū gratia habenda est. q̄ sese aliosq; scribendo salutariter instruunt ⁊ dñi p̄cepta longe lateq; disseminā t. nō minor habenda atq; agenda gratia est eis quorū studio ⁊ impensa scriptoꝝ man⁹ sustentata salutares istas lr̄as exarauit Et ni fallor laudibus iusti artificis om̄ibus dignus est qui artificem ad bonum opus mouet dirigit ⁊ alit. Felix (inq̄t cassiodorus) intentio. laudāda sedulitas scriptoris. manu hominibus p̄dicare. digitis linguas aperire. salutē mortalibus tacite dare et contra dyaboli surreptiones illicitas ca

Grāmaticorū regule nō semper

lamo attramētoq; pugnare. Tot em̄ vulnera Sathanas accipit quot antiquari⁹ dn̄i verba describit. Sed nō minus felix intentio. non minus laudāda diligentia eius. cuius iussu ⁊ expensis ista bona fiunt. Magna igitur laude dignus. mg̃na gr̃arū actione prosequēdus. magno deniq; extollendus p̄conio est beatissim⁹ iste pater noster Bruno. cuius vigili cura et sollicita prouidētia egregium istud psalterium titulis psalmoꝝ ac eorūdem thematib⁹ ⁊ sūmarijs. collectis. dyapsalmatibus. obelis. asteriscisq; insignitū. atq; glosellis autēticis marginū campis circūfusis. sicut cernitur disertum expositū q; ⁊ nobis comparatū ⁊ relictum est Felix profecto pater qui filios ꝑ euāgelium in xp̄o genitus etiā mortuus docet. felices filij qui charas istas patris reliquias religiosa pietate custodiūt. ac salutiferā doctrinam alta mente reconditā. imitādo ī opus sanctū ducūt. Et quid em̄ psalmorum istū codicem nisi beatissimi p̄ris vite moꝝ actionūq; suaꝝ testem ac caras preciosasq; ⁊ sctās reliquias dixerim. Si quidem opa hominū vestigia sunt q̄bus eoꝝ vita inuestigatur. Tibi igitur o pr̄ luminū (a quo om̄is sapiētia ⁊ omne datū optimū ⁊ ꝑfectū mortalib⁹ datur) gr̃as quales valemus (⁊ si nō quales debemus) dicim⁹. daq; vt dignas agam⁹. qui ꝑ beatum patrē nostꝝ ⁊ nūc apud te patronū preciosum istum thesauꝝ ⁊ virtutis imitādum exemplar cōseruasti. dignare clemētissime pr̄ fructum quē in eo patre nostro seminasti. ⁊ hodie millesies multiplicare in filijs. vt in profectu anīarum nostraꝝ nominis tui gloria magnificetur in secula. Tibiq; o pr̄ ter quaterq; beate. ⁊ pontifex toto euo venerāde felix Bruno grates referimus. impetra vt digne q̄; morib⁹ respondeam⁹. Dignissimas em̄ gr̃as agere est deo fideliter seruire. sanctorūq; vitam imitari. idip̄m q̄; est deo digne psallere ⁊ in psalterio proficere. Propter qd̄ admonēdus lector ē vt si salutifere psalmoruz doctrine particeps esse desideret. atq; psalteriū nō solum habere. verūetiam in eo vtiliter psallere ⁊ sapite intelligere velit psalmorum mysteria nunq̄; sine oratōe premissa legere ⁊ discere incipiat. Ideoq; em̄ ⁊ orationes psalterio p̄scripte sunt vt ip̄o positionis ordine monstret̄ quod sine or̄one deuota vane exordiat̄ lectio sacra. A p̄ncipio quoq; psalterij ⁊ primo psalmo legendi initium faciat ⁊ in finē ꝯtinuando lectionē deducat. multa etem̄ in posterioribꝰ psalmoꝝ glosul̄ omissa sūt q̄ in prioribus scripta habent̄ econtraq; in seq̄ntibus inueniunt̄ que in p̄cedētibus nullibi reperiunt̄. quoꝝ tū collatio ⁊ in prioribus ⁊ in subsequētib⁹ intellectū plurimū iuuat. Semꝑ quoq; Cassiodori ⁊ glose ordinarie in vno ꝓlogo tradita de corpore ⁊ capite trifarie locutōis instructio menti ⁊ memorie fixe hereat. Ne in vno eodemq; psalmo ꝑsonarū loquentiū crebra mutatio. ꝯfusionē legenti pariat. intelligentiā impediat ⁊ legendi fastidiuz nauseamq; aggeneret. Nihil deniq; superficialiter ꝑcurrat. verba singula trutinet. Nam vis magna in verbis ⁊ ꝓprietas seruata est. nedu in textu verūetiam glosellis maxime Cassiodori. qui (vt oratorem decet) nihil incastigatū. nihil ineptiarū. nihil deniq; in v̄bis improprietatis vulgaris admisit. Sed singula vocabula ad vnguē ꝓspecta in vi ꝓpria originisq; natura in orationē disposuit.

Q̄ in sacra scriptura grāmaticoꝝ regule non semꝑ ⁊ vbiq; sunt obseruāde.

Gratum v̄o quēlibet etiā sciolum venim⁹. ne q̄ fideliter solliciteq; emendādo elaborata sunt temeraria p̄sumptione immutet. Nec qd̄ prima fronte dissonū sibi aut absurdū vl̄ regulis grāmatice artis ꝯtrariū iudicat. indocte positū aut emendatōe dignū existimans castiget. Sic̄ in scd̄o psalmo disrūpam⁹ nō dirūpam⁹ ⁊ ꝑ oēs psalmos q̄b⁹ hoc verbum inseriū est dispositū est non a nobis sed ab his viris q̄ ante quadringentos īmo mille annos eas cōpositionis normas obseruare maluerunt. q̄bus fortasse facilior sensus legētibus preberet̄. q̄; grāmaticorū obscuras rudibus tenere inuēticulas quibus ignorātiū intellectus impediret̄. Illis em̄ nouissimis cōpositionū regulis subtilitatis euphonie. breuitatis ve modus cū difficultate intelligentie cōmendatus ē. Sancti v̄o patres attendētes verba propter res et dicētis atq; scribentis intentionē intel-

ligendas. Mõ vero ꝓpter oblectare aures instituta. quo id facilius fieret planissimis vocabulis vsi sunt. Quoniam vt ait hylarius. iiij. de trinitate intelligẽtia dictoꝝ ex causis est assumẽda dicẽdt. qz non sermoni res ꝫ rei est sermo subiectus. ⁊ trãsumitur extra de ver. sig. intelligentia. Hinc etiã forsasse factum est. vt sancti pres olim opprobriũ nõ obprobrium. inlumiat nõ illumiat. adstitit nõ astitit. ⁊ similia scribi voluerint. ne si artificiosius scriberet. opprobriũ illuminat ⁊ astitit. ignaris huius cõpositionis regule ⁊ simplicioꝝ atqz in ea arte minus eruditis ꝓpter ꝓpositionis infractionez obscurioꝝ. ⁊ forsasse nõ intelligibilis redderetur oratio. atqz ita diuinã scripturã (omi etati ⁊ cõditioni hoim ⁊ doctis ⁊ i doctis ad salutẽ necessariã) legendi precideretur aditus. vel difficultate intelligendi. delectatio in lectione minueretur tediuz generaret. animarũqz salus ex lectione frequẽti ⁊ feruenti proueniẽs impediret. Sancti itaqz viri cognoscentes se sapientibus insipiẽtibusqz debitores omnes vocere conati ⁊ nullum puulũ verbi obscuritate effugare. maluerũt existimo grãmatice ꝑterire regulas aut earuz in hoc etiã videri ignari. cꝫ fratrem in ea arte rudem in dei vero preceptoꝝ regulis eruditum artificiosa eloquẽtie obscuritate ⁊ disertitudine a lectõis studio salutare abigere vel retrahere. Et cꝫuis siue dirũpamus siue disrũpamus dicatur in sensu nulla surgat. ⁊ in significatõne diuersitas. atqz ad intelligẽdũ nulla aut praua valde obscuritas. vt etiã sine ista querela dirũpamus dici ⁊ scribi posset. qz tamen nõ minoꝝ est sctõrum patꝝ i canone scripturaꝝ etiam quo ad grãmaticam cꝫ donati seu Pusciani auctoritas. maxime cũ ⁊ ipi quod donatus qõqz prisc ianus scripsit nõ ignoꝝauerint. atqz illis priores etiã tẽpore fuerint. immutari nõ licuit qõ non debuit. Hec in hoc eoꝝ auctoritati ꝑferenda est cuiuscũqz grammatici vel rõ vel auctoritas. quoꝝ nimirum etiã sine ista rõne oĩbus iuste prefertur ⁊ digne veneratur a cũctis fidelibus sola auctoritas. Hec mirũ cum ⁊ in grãmatica locutionũ ⁊ assertionũ multarum ⁊ in plerisqz regulis pro rõne redditur sola volũtas. vt si cur ita dixerint qritur. qz ita placuit ⁊ ita voluerũt nulla adiecta volũtatis eoꝝ rõne vel cã rndetur. cur igit sctõrũ in hoc minoris cur vl nõ equalis aut maioris auctoritatis voluntas habẽda est. Hec nouũ aut ꝑsumptuosum putari debet qꝝ nõnulli sctĩ patres nri ⁊ grãmatici ⁊ oratores ꝑstiano tẽpore. scitia vero nõ posteriores eum sequi dedigti sũt. cum nec ipe suos maiores ⁊ grãmatice ꝓfessores varronẽ dico (Tullio teste) facile oĩm doctissimũ. ⁊ oldimũ (Macrobio teste quinto Saturnaliũ libro) oĩm grãmaticoꝝ doctissimũ alioscꝫ p oĩa secutus probat. Saluatorẽ igit nostrũ doctorẽ vtiqz solum ⁊ mgrm vniuz sctĩ pres nostri secuti. q euãgelia sua planissime scribi voluit ⁊ ꝑdicari. oẽs seculariũ lrarꝫ laboziosos studiosqz subtilitates circueũtes planissima cuilibet verba posuerũt. Ne vel modica verboꝝ difficultate territus legẽtis animꝰ possꝫ a cepta lectõe ⁊ discendi studio resilire. Hinc ⁊ in pluribus psalmis huiꝰ psalterij obprobriũ nõ opprobriũ vt innuimus reperit scriptuz. Et psalmo. cxxxviij. (ne ambiguitatis nota vlla legentẽ cõturbaret) antiqui ⁊ maiores nostri augustino teste in eodem psalmo eodemqz ꝟsiculo scribi voluerũt. Non est occultatũ ossuz meũ a te qõ fecisti in occulto. ne si os dixisset ⁊ scripsisset. an ossis an oris nomiatiuus esset dubitaret. Verba ẋo Augustini ibidez sunt ista. Os suũ dicit qõ vulgo ossum latine os dicitur. Nã posse mus hic putare os esse ab eo qõ sunt ozanõ os eozepte ab eo qõ sunt ossa. Sic ergo ⁊ nos loquamur. nõ est occultatũ ossum meũ. melius est reꝓhendãt nos grãmatici cꝫ nõ intelligãt ppli. Eã ⁊ prisciana ipe septimo maioris libro volumis ossum annqs dixisse cõmemorat. Defici et dies si etiã ex gẽtiliũ lris exẽplis oĩa astruere velim? vbi ptẽptis regul artis isti? nouissime etiã nec declinatõem attẽderũt poete ⁊ oratores. que q videre ⁊ legere affectãt Macrobij Saturnaliũ primũ libꝝ. atqz Aulugelij fere oĩs libros acticaꝝ noctiũ reuoluãt. ⁊ ita eẽ inuenient ⁊ cõprobabũt Quoꝝ tũ vtiqz exẽpla

huius rei gra aliqua inseruissem⁹ nisi p
ixtas exosa prohibuisset. Ñ etiã augu
stinus ur scdo de doctrina xpiana. in ta
libus ecclie dictionũ obseruatõne nemo
ait magis cũ infirmiores offendũtur. ⁊ eo
sũt infirmiores quo doctiores videri vo
lunt. nõ verum scia qua edificãtur. sed si
gnoz qua nõ inflari difficile est. cũ etiam
rerum sciẽtia sepe cerutẽ erigat. nisi do
minus iugo reprimat. Hinc ⁊ beat⁹ gre
gori⁹ in plogo sup iob ita intonat. Que
so autẽ vt hui⁹ operis dicta pcurrens.
in his verbozum folia non requiras. qz
p sacra eloquia ab eoz tractatozibus in
fructuose loquacitatis leuitas studiose
cõpescitur. dũ in templo dei nemus plan
tari phibetur. Et cuncti pculdubio sci
mus. quia quotiẽs in foljs male lete se
getis culmi proficiũt. minoze plenitudi
ne spicarũ grana turgescũt. Unde ⁊ ipaz
artẽ loquẽdi (cũ magisteria discipline ex
teriozis insinuãt) seruare desperi. Mã si
cut huius eple tenoz denũciat. nõ meta
cismi collisionẽ fugio nõ barbarismi con
fusionem deuito. situs motusq; ppositio
nũ etiam casus seruare contẽno. qz indi
gnũ vehementer existimo. vt verba cele
stis ozaculi. restringã sub regulis dona
ti. Neq; em ab vllo interpte scripture sa
cre seruate sunt. Ex qua nimirũ quia no
stra expositio ozitur. dignũ profecto est.
vt quasi edita soboles spẽz sue mris imi
tetur. Ita inuenies o lector in psal. xxx.
fugierũt vbi nos fugerũt. ita transdurit
vbi trãsduxit diceremus. Non igit insci
cie aut ignoratie ista ascribis. Ne dũ nos
imo non nos ß trãslatozem expositozẽq;
detractois dente impetas. Origenẽ Hie
ronymũ Augustinũ Cassiodoz. quoz be
glose sunt maximos in oĩ arte ⁊ doctri
na viros (quib⁹ vel eruditior vl doctior
videri ne velis) dãnabiliter carpas. Mã
Cassiodoz in psalmo. xxxvij. egregi⁹ cõ
parative posuisse. Et in psal. xxxix. in se
cũdo versu. vicz. Et eruduit pces mea
as. ⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto
fecis. lutus masculine pro lutum dixisse.
Et ĩ psal. lxvij. pstauit (vbi nos prestitit
dicimus) in gloſa posuisse atq; ĩ psalmo
lxij. in versu. Tu xo hõ vnanimis dux
me⁹ ⁊ notus meus in gloſa pdicaret ru
des alos eũdẽ scripsisse cõspicies. Et hie
ronimũ in psal. cxiij. in xsu. Celũ celi do
mino terra aũt dedit filijs hoim. quos il
li pdicauerũt scripsisse] cõperies. Cui si
milis locutio in euangelio inuenit. pau
peres euangelisant. Et in psal. xxxvi. au
gustinus dicit fenozat. atq; in psal. lxij.
in versu. Et nõ deficit hieronym⁹ dic fe
nozauit. Itẽ hieronym⁹. augustin⁹. ⁊ cas
sidoz⁹ in psal. xlv. sonauerũt. Et ĩ psal.
cxviij. in versu. exitus aquaz deduxerũt
tẽ. Augustini lra ⁊ trãslatio habet Exit⁹
aquaz descẽderũt oculi mei. Et in versu
Clamaui ad te. saluũ me fac. ⁊ greci ⁊ la
tini nõnulli codices hũt (teste Augusti
no) clamaui te saluũ me fac. In eodem
psal. obprobriũ nõ opprobriũ. ⁊ in textu
⁊ in gloſa habes. Atq; in psal. xxxvi. Cas
sidiozi textus habet. Mec semẽ eius egẽ
tem pane. qõ in psal. centesimo vicesimo
octauo. Cassidioz⁹ inter ideomata scptu
re cẽsendũ deputat. videbis ⁊ tẽptauerũt
vt Papias. nõ tentauerũt. vt Huguitio
dicẽdum docet. Et in psal. cẽtesimo qua
dragesimoseptimo in ver. Qui dat niuẽ
sicut lanã. ait niuis est homo cũ recedit
a deo. ponẽs niuis in ntõ. quod tñ nõ au
si pter indoctos imutatum relinquere
quare pro eo nix posuimus. Hisq; simi
lia hincinde repire potes. Denicq; in qui
busdã collectis cõuertere deponẽtaliter
p cõuerti ponit. ⁊ semp auctozẽ pro au
core scriptum impssumq; in glosis offen
des. que si oĩa emẽdare conaberis. igno
rãtiã tuã magis cũ sciam in scriptis ostẽ
des. Videf vero nobis ita defensanti
bus scripturã sanctã ab iniurijs grãma
ticoz calũniãdi ac redarguẽdi omodaſ
se materiã aduersantib⁹. dũ em difficul
tatis cã vitãde multa alit scripta cũ nos
hodie scribim⁹ exẽplis astruxim⁹. inter
ipa exẽpla aliqua vitãda difficultate vi
dẽtur grauida. vez si habẽde intelligen
tie facultatẽ. cãm solã ac rõem eaz locu
tionũ affirmasse⁹. nõ etiã sctoz patruz
canoniceq; ⁊ diuinissime scripture aucto
ritatẽ. calũniã istã merito incidissemus.
Si quos tñ alo pturbat. Cur si xborum
difficultas tãtope fugiẽda est. spũsctus
p pphetas. imo p apostolos nõnulla ob
scurissime scribi voluerit? Illi hoc a no
bis nũc responsuz habeãt difficillima pla
nissimis verbis ⁊ cuilibet patentib⁹ esse

conscripta. neq; eas difficultates ex verbo; significatiōib⁹ sed occultatis sentētijs naici. vt verbo; curiosa obseruatio cultusq; : deo ꝓtemptus. simplicitas ẋo eozundē. amata ꝓbaret. We vero margarite pꝛecio|ſiſſime pozco; terrerēt pedibus. ⁊ sanctū daret canib⁹ teste glosa Matḥ. vij. figuris ⁊ integiminibus velata est scriptura sancta. Jnsup ſm Augu. in ps. cxlvi. in versu. Qui opit celū nubibus. i. scripturā figuris ⁊ sacramētis. vt haberent posteri ſerui dei quod interpꝛetando influerent sup aures ⁊ cozda audientiū excipientiū saginā leticie spūalis Vel ſm Cassiodo; ibidem. vt sensus no ſter ad querendū incitet.

Quemadmodū sacra scriptura sit grāmaticaliter emendanda.

Jſte igit quicunq; ad reꝑbendendum vel emēdandū ꝓclivus es. discе certe ꝓtius a sancto Augustino in libzo de doctrina xp̄iana. Et cassiodozo diuinarum institutionū libzo pꝛimo. capitulo. xliij. ⁊ sequētib⁹ quēad modū sacri diuinarū litterarū libri emendandi sunt. ⁊ cū plene didiceris. tūc ad limā manū extende. ⁊ q̄ elimāda dinosces magna cautela refozmes. Jta ẋo ibidē Cassiodozus ille ozato; magnus docendis ait. Nec illa verba in sancta scriptura tangenda sunt. q̄ interdū cōtra artem quidē humanā posita repiunt. ſ autozitate multo; codicū vendicant. Cozrumpi siquidē nequeunt. que inſpirante dño dicta noscūtur. Et qm̄ interdū casus generaq; nominū vel tempoꝛo;. humanis regulis nequeūt ꝓuenire. sed tm̄ eo; vsū ecclesiasticus amplectit ꝓsensus duozū vel triu; pꝛiscoꝛū emēdatoꝛumq; codicum autozitas inquiratur. Scriptum est em̄ in oze duo; vel trium stabit oīe verbum. ⁊ pꝛesumi non liceat q̄ diuino vēdicatur eloquio. Expetit em̄ interdū pretermittere humanarum formulas dictionū ⁊ diuini magis eloquij custodire mēſuram. Extra autozitatem vero sacri canonis libzos sanctoꝛ patrum siue epiſtolas siue quecūq; eo; scripta sic emēndato; legat. vt cozrectiōis, eo; magis consociet secularium litterarum. ⁊ vbicunq; diſertiſſimis ꝑ batiſſimiſq; secularū litterarum boibus discrepare inuenerit. intrepidus viciosa cozrigat. Qm̄ vtiq; ſꝑdicti sic dicta sua compoſuiſſe credēdi sunt vt regulas artis grāmatice quas didicerāt custodiſſe iudicentur. eis exceptis locis in q̄bus se non obſeruaſſe ꝓtestantur. Sicuti facit Augustin⁹ in psalmo. xxxvi. dicens. Quid ad nos q̄d grāmatici velint. Melius in barbariſmo noſtro nos intelligitis q̄ in nostra diſſertitudine vos diſſerti eritis. Et Gregozius in ꝓlogo moraliū vt ostendimus non se cauere barbariſmos ꝑdixit. ne dū aliad uerteret exacte ẋbo; vicia incideret foꝛſitan mozum. Ex quib⁹ liquido apparet. extra bibliam apta vicia in doctoꝝ ſcriptis foꝛe emendāda. q̄ aūt regulis artis nō obuiāt etiā ſi aliter q̄ iſte pꝛiscianus ſiue alius opinatus est scribunt ⁊ q̄ sciēter sic poſuerūt grāmatice artis ignari. relinquēda sunt inuariata. Sacri ẋo canonis scriptura etiā a regulis artis grāmatice soluta est ⁊ libera. quapꝛopter dicit canon indignū. xxxviij. dis. Scripture canonice iſte bonoꝝ deferēdus est. vt verba celestis ozaculi nō restringanē ſꝑ regulis donati. Addidit ẋo Cassiodoꝛ⁹ Si qua tm̄ verba reperiant absurde poſita. Aut ex bis codicibus quos beatus Hieronym⁹ in editiōe septuaginta interꝓtū emēdauit. vel q̄s ipe ex hebzeo trāſtulit intrepide cozrigenda sunt. ne vero ꝓ libido; paſſim cuiq; emēdandi licentia cōcessa videretur. docuerūt patres ⁊ maiozes nostri quēadmodum quibusq; preceptis obseruatis caute emendatu; iri opoꝛteat. Eſt m̄ ⁊ idē Cassiodozus subdit. Merito em̄ patribus nr̄is de hac re maxima cura fuerit. ne tunica dn̄i saluatoꝛis (que scꝑtura sancta figurauit) q̄ truculentis militib⁹ scindere nō liceat. lectoꝛibus subiaceat imperitis. Audiat ſpūſſctus sincerrima. qui donauit. recipiat illabata qui ꝓtulit. Tunc nos fideles sibi cognoſcit. ſi dicta ipſius nulla ꝑsumptione carpamus. Jſta o lector semp mēti habeto.

Oz psalterea xp̄e diuerſitatē tm̄ ſolā in verbis repertam non sunt emēdanda.

Eterū nec illud ſilentio ꝓtereundum est. nanq; ⁊ eadē verba i diuerſis temporibus modiſq; xp̄e translationum varietatem in psalmoꝝ

codicibus posita legentē minime solicitent. vt alterū ex altero emendādū necessariū ducat. verbi gratia in psalmo nono in futuro tpe exacerbabit dñm peccator habet gallicana sed hebrea veritas ⁊ trāslatio romana exacerbauit in p̄terito. Et in p̄s. cxviij. in vau littere octauo versu dicit̄ in translatione hebraice veritatis ⁊ exercebat in iustificationibus tuis in p̄terito. in gallicana vero trāslatione ⁊ romana exercebor in futuro. dr̄. Augustini similiter littera p̄terite habet exercebar. In psalmo quoqz. lxxxix. in tertio versu ⁊ dixisti ꝯuertimini filij hoīm. nr̄a translatio. hebrea aūt veritas ⁊ dices ꝯuertimini filij hoīm habet. Ita in eiusdē psalmi alio quodaz versu inuenies in nostra translatione verbū p̄teriti temporis vbi hebrea veritas presens habere inuenit̄. Sicqz p totū psalteriū in tēporibus modisqz verba reperiunt̄ plurimū varia sine vicio derelicta atqz ex translationum varietate autoritatē ⁊ defensionē habentia. ꝓptereaqz emendatione nulla corrigenda. At vo ne scribentiū errore magisq̄ transferentiū interp̄tatione varietatē hanc euenisse suspiceris. testē tibi in medium sctm̄ Hieronymū ꝓducimus veritatem hāc astipulātem in epistola ad Cyprianū de expositione psalmi. lxxxix. In cunctis em̄ inquit pene locis hāc habēt septuaginta cōsuetudinē. vt qd̄ apud hebreos futurū ostendit̄ hoc illi quasi iam factū ⁊ preteritū referāt. Aliter igit̄ Septuaginta. Aliter Hieronym⁹ noster verba trāstulerunt. q̄ trāslatoꝝ autoritate inuariata manere oportet. Qui ista legis forsitan doctus ab emēdatione presumpta manum retrahes. aut cum timore reuerentia ⁊ ꝓuidētia ad necessariā sctōrū libroꝝ correctionē ꝓcedes.

Qꝛ psalteria ꝓpter punctoꝝ diuersam positionē solam nō sunt emendanda.

Quoniā aūt nō solū dictionū verborūqz in lectione verū punctoꝝ ⁊ virgularū sensus bñ distinguētium obseruāda ē ratio atqz ad recte intelligendū. recta artificiosaqz positio. scire oēs volum⁹. nō oēs oīm psalmoꝝ versus. ab oībus etiā sanctis expositoribus vno eodēqz situ ⁊ loco punctari. sed alit̄ aliterqz eundē versum nōnūq̄ punctus virgulis ve distingui. diuersosqz sed nō aduersos inde sensus generari. Si q̄dez punctationis varietatē. sequi plerunqz oportet sententie diuersitatē. Idqz sine dei voluntate ⁊ prouidentia factū neq̄q̄ arbitramur. verum spiritussctūs mgr̄orū optimus ⁊ illustrator cordiū. ijsdem verbis quinimmo vno eodemqz. plura ⁊ significans ⁊ docēs. vni sctō sensum vnū. alij aliū. ⁊ vni plures ⁊ alij pauciores (sicuti placuit ac pro captu intellectus vni uscuiusqz) inspirans. oēs tñ a se intentos s̄m varios verosqz ⁊ necessarios. vl̄ vtiles sensus. varia eorundē sensuū pūcta distinctionūqz notas esse voluit. Uñ etiā vt factū credit̄ religiones varie ecclesieqz diuerse ac hoīes quicunqz in diuinis lr̄is studiosi alias atqz alias sctōꝝ explanatōnes legētes. variata in pūctis ⁊ pausationū notis sentētias distinguētibus. p totum fere mundū fecerint esse psalteria. Proinde ista nō inutilis varietas. veritatē non minuit nec impedit vel psalmoꝝ vel glosarū. nec suspectā reddit s̄ ampliat venustat atqz decorat. Est q̄ppe iste soli⁹ scripture sctē honor ⁊ haud paruus ornatus (nullis alijs litter⁹ aut scientijs humano ingenio inuētis vēdicandus sed quo sola ipsa merito gaudet vtpote splendor lucis diuine. speculūqz sine macula diuinitus inspirata) vnis (⁊ ita dicā) verbis variū. verū ꝓficuū ab inspiranteqz deo intentū gestare et parere sensum. Iste siquidē est (vt Origeni placet) speciose eccl̄ie vestitus deaurat⁹. varietate circūdatus. Sensus em̄ spūalis ait vestitus est deauratus. qui quoniam pluralis est ⁊ varius ornatusqz. recte dr̄ varietate circūdatus. Eapropter Cassiodorus noster de diuinis institutionibus libro p̄mo ⁊ in fine psalterij. scripturā diuinā potissimū psalterij pauoni pulcerrimo ⁊ lapidi Topasio cōparans ait. psalteriū est quedā celestis spera. stellis densa micantib⁹ ⁊ (vt ita dixerim) quidā pauo pulcerrimus. qui velut oculorū orbibus coloreqz multiplici ⁊ decora varietate pingit̄. q̄ totiēs diuersos reddit colores corpis sui q̄tiens in eo defixus fuerit ocul⁹ intuētis. Eadēqz nā topasij eē dr̄ vt variato q̄tiēscūqz intuitu color totiēs varius appareat. Ita in psalmis q̄z

Punctoꝝ diuersa positio

dñ pura nitet veritas speciosa apparet ꝛ vera sensuũ resplẽdẽtiũ varietas. Pro uenire aũt ꝛ istã pũctãdi veritatẽ nõ solũ expositionũ diuinitus inspiratarũ diuersitate nouerim⁹. verũetiã trãslationũ interptationũ. vtilissima differẽtia. Qõ astruere exẽplis necessariũ ant iustũ putaẽ. ne plixitas sit legenti onerosa. tã de variatiõe punctoꝝ ex trãslationib⁹ pueniente vnũ. cꝫ expositione diuersa. exemplum alterũ sufficiat In psalmi. li. versu primo. translatio ex hebreo sic hz. Quid gloriaris in malicia potẽs. miscẽia dei ẽ tota die. vbi post potẽs pũctari necesse ẽ Sed in nostra trãslatione ante potens. Itẽ in psalmo. v. in versu deduc me dñe in iusticia. fm vnã expositionẽ. ante dirige dñ punctaẽ. fm aliã ante ꝓpẽ. extraqꝫ etenim distinctiõe sensus redditẽ bonus. Alia itaqꝫ ꝛ pũcta ꝛ verba romana hz interdũ translatio. alia gallicana alia hebrea. ꝛ nostra q̃ gallicana est nõnunꝯ verbis pmutatis trãslationẽ redolet romanã. interdũ etiã hebreã. Quapropter admonitos eẽ oportet oẽs ne ꝓpter verboꝝ aut pũctoꝝ diuersitatẽ ad emẽdatõnem ꝓuant. ꝫ prius trãslationũ diuersitate ꝛ sctõꝝ expositionib⁹ glosisꝯ diuersis diligẽter ꝓspectis quod emẽdatione dignũ inuenerit cozrigãt ꝛ castigẽt. Meꝯ eĩm ꝓpter exhortationẽ nostrã in emẽdatos libros relinq̃ volumus. cũ reuera ipi plurimũ vitiati et scriptoꝝ ignorãtia ꝛ in aduertentia legentiũ. sũmope cozrectoze indigãt. sed ne imperiti (vt solent) leui diuersitate vel verborũ vel pũctoꝝ pmott. solaꝯ ignorãtia impatiẽtes facti emẽdare q̃ nesciũt moliant. atqꝫ emẽdare se arbitrãtes. emẽdatos codices deterius viciẽt. mẽdosoqꝫ magꝭ efficiãt hec cõmemozamus. In summa igiꝭ piũ legẽtẽ quẽlibet admonem⁹ vt cautus ꝛ matureac multa discretione ꝛ pietate viciata cozrigat ac emẽdet.

Qõ istud psalteriũ ꝓpter diuersitatez pũctoꝝ ꝛ dcõnũ solã nõ sit ad fozmã aliorum emẽdãdũ nec alioꝝ ad illud.

Um igiꝭ q̃ vel inanis gׅlie cupidus vel pũsumptiõe tumidus aut indiscreta aut improuida deuotione solicitus queqꝫ legit emẽdare festinat boztamur. ne occasione ex ista varietate accepta. vel adverba nostri psalterij alioꝝ psalterioꝝ dictiões. vel istius verba ad alioꝝ dictiones trãsmutatione laboꝛet. verũ prius discernet si põt an psalterij sui eundẽ sensum quẽ nostri verba an aliũ ꝓtineãt. Et siquidẽ eundẽ. nihil causę est cur ĩmmutet. Sin ẋo aliũ non tũ alienũ aut extoztũ ꝛ ẋitati dissonũ sed pium verum vtilemqꝫ exhiberet linat ꝛ verba sua iutacta manere ꝛ nostra pariẽ non deleat. cum ita veritas alijs alijsqꝫ verbis eliquata. pulcrioꝛ vt diximus pculdubio resplendeat. Mã ꝛ nostrũ istud beatissimi antistitis bzunonis psalteriũ. in verbis quãdoqꝫ cum hebrea veritate aut romana interptatione concoꝛdans. abvsitatis nostre gallicane trãslationis dictionibus dissonat. nec tñ ideo verba nostre vsitate trãslationi diuersa mutanimus in alia. Itaqꝫ nec illa vulgata verba in alijs psalmoꝝ codicib⁹ reperta iubemus nec debem⁹ trãsmutare in nostra nisi in glo. ꝛ ꝓpter glosam ꝓnexã ita faciendũ doceret. Punctatio q̃z ex glosis Hieronymi Augustini ac Cassiodozi. vioꝝ vtiqꝫ doctissimoꝝ ĩ isto psalterio facta atqꝫ nõnunꝯ ex glosa vni⁹ aliter cꝫ alteri⁹ faciẽda in plerisqꝫ locis a cõi vsitataqꝫ pũctatõe discrepat. ꝫ nec ꝓpterea fm nram pũctationẽ alia cozrigere psalteria suadem⁹ nisi prioꝛ pũctuatio sensũ veritati ꝓrsus aut ꝓrsus reddat ineptum. Sin ẋo puncta in quibusłibet psalterijs alijs. sentẽtiarũqꝫ distinctões (ꝛ vt paucis totũ totũ dicamus) siue etiã dictos ꝛ verba ẋitatis intelligẽde sensum nõ inficiãt. neqꝫ a vera bonaqꝫ intelligentia abducãt q̃n potius in eandẽ inducãt. sicut isti⁹ psalterij donec manet emẽdatũ ẋba notasqꝫ ꝛ pũcta fm alioꝝ psalteriorũ exẽplar etiã bene emẽdatoꝝ fieri ꝓbemus. ita alioꝝ Codicũ pũcta ꝛ notas distinctõis sensuum ꝛ ẋba recte emẽdateqꝫ posita. ad illi⁹ ẋbo⁹ notarũqꝫ formulas traducere nõ iubemus nec suademus. Nihil eĩm obest vt ait Augu. xij. li. cõfessionũ. cũ diuersa in ijsdẽ verbis intelligi põt q̃ tñ vera sũt si ali⁹ aliud sensit. Idcirco si q̃s aliõ sensit dauid aut quẽlibet ꝓphetaꝝ vel autoꝛẽ scripsisse cꝫ ali⁹ sentiat. nihil mali ẽ dũmodo vtrũqꝫ vez ẽ. Quinimo nec oberit (ait Aug) si

quisq; conat id in scriptura sancta sentire qđ in ea sensit ille qui scripsit. Si hoc sentiat qđ tu lux oim veridicarũ mentiũ ostendis verũ esse. etiã si hoc nõ sensit ille quẽ legit. cum ꝛ ille verum nec tñ hoc senserit. ꝓterea vt cõmemorauim⁹. sancti dei oẽs diuinus inspirati. plura vera in vno versu videtes ac ad cuiuslibet veri acomoda pũcta figetes ꝑmvariã quoq; translationũ diuinitus ꝓcessarũ veritatem. alia ꝛ alia verba vnicuiq; vero deseruiẽtia exponẽtes. varietatẽ illã reddiderũt multũ amabilẽ. Jd igit ĩ suo psalterio qđ nos ĩ nro sategim⁹ efficere q̃q; studeat. vt punctis signisq; ꝛ notis atq; verbis siue dictionibus verũ sensum et bonũ ex approbatis doctoꝝ ecclie expositionibus reddat. siue ille sit quẽ ꝛ alter in suo psalterio expositũ habeat siue alius. Sanctoꝝ igit doctoꝝ glose expositionesq; diuerse verũ ꝛ pficue ac ex adipe scripture sancte ꝓdeũtes neminẽ a legendo absterreãt. q̃ velut celeste manna diuersum delectabilẽq; ꝑ capacitate gustus vniuscuiusq; saporẽ reddunt. Digitus etenim dei in eis ꝛ ꝑ eos scribens. q̃ corda singuloꝝ scrutans. multoq; languoꝝ⁹ antidota necessaria scꝑture sancte litteris occlusa ꝑ sanctos viros eius dẽq; spũssancti pungmẽtarios adhibẽs. fracto alabastro. i. apertis ꝑ eorundẽ expositionẽ scripturis vngenta animaꝝ salubrima effudat. ac itavarijs spũaliũ sensuũ odoramẽtis. totã domũ dei repleuit vt adolescẽtule q̃q; odore illo suauissimo tracte. refecte atq; ꝓfortate. estuanti desiderio nimioq; amore ad ãplex⁹ illi⁹ alacriter currãt. Cuilibet igit fastidiẽti mãna. saltem bonus odor iste variaꝝ expositionũ nõ sit in morte sed in vitã eternã. Me vero de nostro inflexisse nos aliquid videamur q̃ ipsam scripturã sanctã alabastro cõparamus vngenti. Origenis verba ĩ psalmo nonagesimo scripta attulimus ista. habeni⁹ inquit thesaurũ istũ in vasis victilibus. habemus thesauꝝ diuinum in verbis vilissimis.

Quoꝝ sint glose ĩ ℔ psalterio posite ꝛ ꝗd lre capitales ĩ gloſ posite significẽt.

Estremo ne glosularũ marginaꝑ lium ad psalmos impssaꝝ ignoret aut leuis estimet auctoritas earũ nomĩa autoꝝ fide dignissimoꝝ assignare curauim⁹. Sed ꝛ ne integre scripta eorundẽ noia totiẽs repetita impsso ri essent oneri legẽtibusq; quibusdã etiã tedio. ipoz̃ nominũ capita ꝛ ꝑmas lras decisas cuilibet glose ꝓponere maluimus. hocipo significare volẽtes legentibus. vt cuicũq; glose lram ꝓpositam cernerẽt. eã vsq; ad finẽ eiusdẽ vel alterius autoꝝ⁹ noĩs primã lram sancti Hieronymi esse nossent. Cui ℣o ℣ lram ꝓnotam videret. eã esse Augustini sanctivꝰ ad finẽ vel ad aliã alterius autoꝛis noĩs primã lram scirẽt Cui aũt glose ℚ lram ꝓesse ꝑspicerẽt eã esse magni senatoꝛis ac oꝛatoꝛis Cassiodoꝛi eque vsq; ad capitalẽ alteri⁹ noĩs lram seu vsq; ad finẽ (si nulla in eodẽ versu lra sequit) nõ dubitarẽt. Si cui ℣o glose ℬ lram ꝑmissaꝝ intuerent. eã esse Bede venerabilis ꝓsbyteri intelligerẽt. Eã q̃ glosam cui ℌ lra ꝓlata est Gregoꝛij magni esse. eadẽ lra indicaret. Verũ vni dũtaxat (si bene memini) glose sc̃z ꝑme ĩ toto psalterio ℬ lra ꝓponit Et ad modũ paucis glosellis. ℌ lra ꝑscripta inuenit reliqs oĩbus vel ℣el ℭ vl ℍ ꝓponit. Et plerũq; vni glose vna istaꝝ lraꝝ. nõnunq; due. q̃nq; etiã etsi rarissime tres ꝓponunt indicantes glosam istã vel vni⁹ illoꝝ vel duoꝝ aut etiã trium esse Hieronymi. ſ. Augustini ꝛ Cassiodoꝛi. Est quoq; inuenire vnã glosam in duob⁹ vel trib⁹ istis autoꝛib⁹ cuius tñsolum vni⁹ noĩs auctoꝛis ꝑma lra ꝓponit. Qñ vel factũ ẽ ꝓpter eandẽ causam ꝛ rõnem qua nominũ solas lras autoꝝ positas diximus. vel quod istoꝝ vnus autoꝝ alium idẽ scribentẽ secutus fuerit atq; ideo necessariũ nõ fuerit commemoꝛari vtrũq; vel oẽs. Exꝑssim⁹ ꝛo ꝛ assignauim⁹ nõnunq; oĩm quoꝝ glosa est autoꝝ lris suis nomĩa. vt qđ iam diximus vnã vicz glosam esse pluriũ evidenter ostenderet ꝛ intuentiũ oculos exemplaris ostẽsio delectaret. Sũt ℣o lre iste autoꝝ maioꝛib⁹ capitalib⁹ nigro colore tum ꝓp earũ euidentiã ꝛ opis oꝛnamẽtũ impꝛesse. tum vt ꝛ legẽti confusio oĩs tolleret ꝛ querenti ocius occurreret qđ quereret. Ceterũ ꝛ hoc latere neminẽ volumus. vbicũq; ℍ littera glosis ꝓponitur ꝛ Hieronymũ indicat earũ esse au

ctorem. posse ⁊ Origenẽ sb intelligi vere earũdem glosaꝝ fore autorẽ. ꝑter glosaꝫ vltimã in q̃nto psalmo ĩ ver. Deduc me. que est Hieronymi in epl'a ad Sumniã ⁊ fretulã. Siq̃dẽ in istius cõmẽtarij prologo sup psalteriũ (ex quo ꝯmẽtario iste glose Hieronymo ascripte sunt excerpte) hieronymus fatetur se. que origenes super psalmos latius disseruerit in thonis ⁊ omelijs. ⁊ ip̃e digna lectõe arbitrabat̃ in hũc angustissimũ ꝯmẽtariolũ retulisse Sũt itaq̃ glosule iste hieronymo assig̃te ⁊ Origenis ⁊ hieronymi illi⁹ vt autoris istius vt trãslatoris. ⁊ cõpilatoris. Inde ⁊ sibi honor noĩs iste merito concessus putat̃. vt glosis origenis nõ origenes. ꝑ hieronym⁹ prescriberet̃. veluti qui sup̃flua amputãs. ⁊ vtilia hincinde dispersa colligẽs examinata pri⁹ ⁊ digesta in vnũ volumẽ ⁊ ꝯmẽtarium laboriose ꝯgessit. Videtur q̃ꝫ origenis in psalterio eximi⁹ abbreuiator hieronym⁹ sicut ⁊ bti augustini. magnus Cassiodorus. ꝓpter quod ⁊ glosulis paucis exceptis quas ip̃e Cassidiorus post Augustinũ nouiter inueĩt. (vt testatur in ꝓlogo psalmoꝝ) oẽs glose cassidiori in sentẽtijs sanctissimi sunt p̃ris Augustini. licet verba ꝓbentur esse Cassiodori. Qui igit̃ nossꝫ in quib⁹ glosis cassiodorus nõ declinaret a sn̄ia magni p̃ris augustini. intrepide allegando cassiodoꝝ allegeret ⁊ Augustinũ. Veruꝫ q̃ꝛ hoc nisi frequẽter Augustinũ sup psalmos legẽti scitum esse nõ poterit. sufficiat discretionẽ inter eas nesciẽti. glosam eã cui Cassidiorus p̃scribitur se scire et allegãdo dicere ꝙ sit cassiodori q̃nã nescit esse augustini.

Que sit vtilitas sũmarioꝝ ac thematum Collectarũq̃ atq̃ qui psalmi sint alphabethodes quidq̃ nigre littere sũmarijs p̃posite significẽt.

Themata itẽq̃ psalmoꝝ siue sũmarij quib⁹ succincti⁹ materia atq̃ psalmoꝝ oĩm ꝯtinentia. ⁊ autoris intẽtio ꝯprehẽditur. ac post psalmoꝝ titulos. ꝑ modũ rubrice vt tituli imp̃ssi psalmis p̃ponũtur. eoꝝ sunt autoꝝ quoꝝ lr̃e nigre illis capitales preposite noĩa indicãt. i. cassiodori. hieronymi. bede. hieronymi v̄o pauci. q̃ ⁊ origenis putãtur. Bede q̃ꝫ sunt nõ multi. ⁊ si plures q̃ꝫ hieronymi Cassiodori vero ꝑs maxima. ⁊ fere oẽs iste sũmarij ⁊ themata esse probãtur. Quoꝝ vtilitateꝫ haud minimã existimem⁹. cum plerũq̃ etiã sine glosis nedum ad intrãdum intellectu psalmũ ianuã aperiãt. verum etiã vl' totum vl' eius partẽ maximã intelligibileꝫ efficiãt. Collecte insup in fine psalmorum aut circa finẽ posite. ad eosdẽ psalmos quoꝝ finem obseruãt ⁊ decorãt ꝑtinẽtes quasi in sũma (preter orõnis v̄tutem ⁊ vtilitatẽ) psalmoꝝ etiam materiã demonstrãt. vt duplici vtilitate ꝯmẽdabiles sese reddãt. vtpote quib⁹ q̃si quibusdã epilogis psalmoꝝ cõtinẽtia notificetur. ac deus fideliter exoratus reddatur propici⁹. Demũ iã nec illud silentio p̃teriũdum arbitramur. Jus illud quesitum esse atq̃ p̃scriptum ex multis pauca excerpẽtibus. vt intercisa longa verborum serie: breuiori habẽde sentẽtie quãdoqꝫ verbũ mutuẽt. ne imp̃fecta aut obscura relinquat̃ excerpta oratio. ita is q̃ quondã istas glosulas ex multis patruꝫ dictis veluti virẽtibus pratis flosculos paucos elegãter excerpserat. sententias nõnunq̃ꝫ potius q̃ꝫ verba autoꝝ assecut⁹ composuit. vt ⁊ breuitas quesita sensusq̃ꝫ nihilominus integritas simul custodiretur. Quo factum est licet rarissime ⁊ fortasse vix terdecies. vt glose alicui⁹ nõ verba om̃ia ꝑ sensus ⁊ sententia autoris sic prescripti. Al's vero etiã verba singula nõ solum sentẽtia est p̃signati autoris Si quis igitur curiosius in originalib⁹ eoꝝ glosaꝝ codicibus ꝑquisierit. ⁊ ita vt dicimus factum inuenerit. non ad cõuicia ⁊ calũnias fidelis excerptoris eat. si in aliqua glosella autoris nõ om̃ia verba reperiat. verũ magis industriam abbreuiantis (qui potuit verboꝝ omissorũ integram sentẽtiam cõtinua ⁊ grata atꝫ decora breuitate tenere) admirãdo collaudet. Plura diximus verũtamẽ nõ oĩa que volumus ⁊ que dicere hic expediret. Scimus certe scimus si dicẽdis ꝑ finem facere ⁊ quod sequitur tacere decreuissemus. clamitassent sub precordijs multorum cogitationes. Cum sint psalmi mlti preter. cxviij. alphabethodes. i.

Prologus bti Hiero. in li. psal.

litteris alphabeti in xpi⁹ distincti. vt est. vicesimusquart⁹. tricesimusterti⁹. tri
cesimusquint⁹. cētesimusdecim⁹ qui cētesi
mus
nulle lre sue aūt eax noīa interposita. si
cut cētesimodecimooctauo fuerit. Sed et
nobis tacētibus respōdet ill' hieronym⁹
in psalmo cētesimoundecimo. z beda p⁹
eum his verbis. Deniqz z septuaginta
cipiēdos exponere. diuiniſqz libris z Ut
teris imo eax auctoꝛi spūsctō iniuriā ir
rogare. Nulle lre sue aūt eax noīa interposita. si
cut cētesimodecimooctauo fuerit. Sed et
nobis tacētibus respōdet ill' hieronym⁹
in psalmo cētesimoundecimo. z beda p⁹
eum his verbis. Deniqz z septuaginta
interptes qꝛ aliquis in his lris scrupul⁹
nascebatur. ponere in trāslatōne hebꝛeas
lras noluerunt. Jpa est rō cur z nos du
bia pro certis apponere formidam⁹? Cui
vero hec rō displicet ad psalteriū suū il
lorum psalmox alphabeti lras cōpingat
nos eīm de his aliisqz questionib⁹ disput
are z scribere etiā carta vetat. ꝓterea q̄
qz z p̄monitionib⁹ auisatiōib⁹ instructi
onibus rūsionibus atqz apologie toti fi
nem dare volumus. Reliqua eīm que vel
opoꝛtune vl' necessario dicēde restant se
quentiū prologox sufficiēter docet insti
tutio. Non ignoram⁹ autē m'toꝛuz nos
maliuolētiā oꝛi ista p̄fatione z apologia
exponere. detractioniſqz faucib⁹ escam
z inuidie ignibus fomitez ministrare. ve
rum. quia laudis vitpationiſqz suspicio
ne nihil boni vl' faciendū vl' omittendū
est. veritatiqz falsam boīm amicitiā cede
re opoꝛteat. simpliciū mentib⁹ erroꝛiqz z
seductōni facile patentib⁹ his monitis.
atqz autsamētis occurrere volum⁹ z ꝟ
uenire. Ne si dicēda hec silentio trāsisse
mus. incauti nimirū z earum rerū igna
ri. recta z bene posita. male coꝛrigendo
viciarēt. ac aliud dicentib⁹ nimis credu
las aures ꝓmodantes. libris q̄z optime
coꝛrectis. atz autoꝛib⁹ iniuriā actitarēt.
veritatē deniqz que deus est offendētes
sibiqz eam petrā scandali z ruinā faciē
do. inde anīe periculum inciderēt. vnde
releuari debuissent. reatusqz sui inde re
poꝛtarēt penā vnde veniā animeqz salu
tem referre potuissent. Cum igitur labo
ꝛ iste totus ad salutē tendat. nō ad interi
tum aīaruz. saluſqz aīarū ad gl'iam dato
ris earū. consultius diximus rudiloquio
isto earūdem aīarū p̄uenire piculum. sa
lutēq; ac ꝺi gl'iaz ꝓmouere q̄ incauto at
qz nociuo nro silentio simplices incau
tos atqz indoctos inflatis hominib⁹ de
tis imo eax auctoꝛi spūsctō iniuriā ir
rogare. Nulle lre sue aūt eax noīa interposita. si
cut cētesimodecimooctauo fuerit. Sed et
nobis tacētibus respōdet ill' hieronym⁹
in psalmo cētesimoundecimo. z beda p⁹
eum his verbis. Deniqz z septuaginta
interptes qꝛ aliquis in bis lris scrupul⁹
nascebatur. ponere in trāslatōne hebꝛeas
lras noluerunt. Jpa est rō cur z nos du
bia pro certis apponere formidam⁹? Cui
vero hec rō displicet ad psalteriū suū il
lorum psalmox alphabeti lras cōpingat
nos eīm de his aliisqz questionib⁹ disput
are z scribere etiā carta vetat. ꝓterea q̄
qz z p̄monitionib⁹ auisatiōib⁹ instructi
onibus rūsionibus atqz apologie toti fi
nem dare volumus. Reliqua eīm que vel
opoꝛtune vl' necessario dicēde restant se
quentiū prologox sufficiēter docet insti
tutio. Non ignoram⁹ autē m'toꝛuz nos
maliuolētiā oꝛi ista p̄fatione z apologia
exponere. detractioniſqz faucib⁹ escam
z inuidie ignibus fomitez ministrare. ve
rum. quia laudis vitpationiſqz suspicio
ne nihil boni vl' faciendū vl' omittendū
est. veritatiqz falsam boīm amicitiā cede
re opoꝛteat. simpliciū mentib⁹ erroꝛiqz z
seductōni facile patentib⁹ his monitis.
atqz autsamētis occurrere volum⁹ z ꝟ
uenire. Ne si dicēda hec silentio trāsisse
mus. incauti nimirū z earum rerū igna
ri. recta z bene posita. male coꝛrigendo
viciarēt. ac aliud dicentib⁹ nimis credu
las aures ꝓmodantes. libris q̄z optime
coꝛrectis. atz autoꝛib⁹ iniuriā actitarēt.
veritatē deniqz que deus est offendētes
sibiqz eam petrā scandali z ruinā faciē
do. inde anīe periculum inciderēt. vnde
releuari debuissent. reatusqz sui inde re
poꝛtarēt penā vnde veniā animeqz salu
tem referre potuissent. Cum igitur labo
ꝛ iste totus ad salutē tendat. nō ad interi
tum aīaruz. saluſqz aīarū ad gl'iam dato
ris earū. consultius diximus rudiloquio
isto earūdem aīarū p̄uenire piculum. sa
lutēq; ac ꝺi gl'iaz ꝓmouere q̄ incauto at
qz nociuo nro silentio simplices incau
tos atqz indoctos inflatis hominib⁹ de

sctm verbuz dixerit. neqz in hoc seculo ne
qz in futuro ei remissio dabitur. Ne igit
indignatione dei p̄sumptuosi incurrant
monitis his facile acquiescāt ne nō acq̄
escendo z opus dei violādo nō deo psal
lant. sed magis ip̄m psallēdo offendant.
frustra eīm psalmox verba oze resonant.
si coꝛdi discoꝛdāt z moꝛibus dissonant.
Propterea psallāt oīes coꝛde. psallāt
oze. psallāt z opere quicūqz hoc psalteri
um legerint oꝛauerit. vl' psallerint. vt me
reātur in summo celox habitaclo cū ce
lestibus z angelicis spiritibus illoꝛum z
nostrū atqz omniū rerum creatoꝛē vnuz
verū eternū ac summe bonū in trinitate
deuz laudare benedicere z glōificare eter
naliter z feliciter. Mementote queso eti
am eius ꝓpter deum in oꝛonibus vr̄is
oīes qui in hoc psalterio vobis dure la
boꝛauit.

Jncipit epla beati Hieronimi ad pau
lam z Eustochium de psalterio. qō rur
sus p̄m editionem septuaginta coꝛrexe
rat. Jn qua docet quid sit obel⁹ z aste
riscus.

Salterium rhome dudū posit⁹
p emēdarā. z iuxta. lxx. interptes
(licet cursim) magna illud ex p
te coꝛrexerā. Nō qz rursum vi
detis o Paula z Eustochiū scriptoꝛū vi
cio depꝛauatū. plusq̄ antiquū errorē q̄
nouā emēdationē valere. cogitis. vt ve
luti quo dā nouali scissum tā aruū exerce
am. z obliqs sulcꝫ renascētes spinas era
dicē. equū esse dicētes. vt qō crebꝛo ma
le pullulat. crebꝛi⁹ succidat. Aū ꝓsueta
p̄fatōe ꝓmoneo tā vos (qb⁹ forte labo
ꝛ iste desudat) q̄ eos q̄ exēplaria hr̄e istius
modi voluerint. vt que diligēter emēda
ui cū cura z diligētia trāscribātur.

Notet aūt sibi vnusquisqz vel iacen
tem lineā vel signa radiantia. id est vel
obelos ÷ vel asteriscos ✳ Et vbicun
qz viderit xpgulā pcedētē. ab ea vsqz ad

tria puncta que impssimus:. sciat in. lxx. traslationibus plus haberi. vbi aūt stelle similitudinē pspexerit. d hebreis voluminibus additum nouerit eque vsqꝫ ad tria puncta. iuxta theodotionis dūtaxat editionē. q simplicitate sermonis. a. lxx. interpretibus nō discordat. Hec ergo vobis ⁊ studioso cuiqꝫ me fecisse sciens nō ambigo multos fore. qui vel inuidia vel supcilio malent cōtemnere preclara q̄ videre. ⁊ turbulento magis riuo q̄ de purissimo fonte potare. Hieronymus q̄z in epistola ad Sumniam ⁊ fretulā de differentia septuaginta interpretū ⁊ hebraice veritatis. de obelo et asterisco sic ait. vbi quid minus habet in greco ⁊ translatione septuaginta ab hebraica veritate Origenes de translatōne theodotionis addidit. ⁊ signū posuit asteriscum. id est stellam. que quod prius abscōditū videbatur illuminet ⁊ in mediuz pferat. Ubi autem quod in hebreo non est. in grecis codicibus inueuit. obelum. id est. iacentem posuit virgulam. quā nos latine veru possumus dicere. quo ostendit iugulandum esse ⁊ confodiendū quod in autenticis libris nō inuenit. Que signa et in grecorum latinorumqꝫ poematib⁹ inuenimur. Uerum ne existimaret vel nulla necessitate vl' vtilitate ista signa opposita addidit beatus Hieronymus in eadem epistola dicens. Que signa scilicet obeli asteriscique siue (vt papias dic) asterici dum per scriptorū negligentia a pleriqꝫ quasi supflua relinquunt. magnus ī legendo error aborit. Nemo igit temere despiciat quod ignoratum etiam damnum affert.

Hieronymus de dyapsalma siue dyapsalmate ad ruffinū. alias ad marcellam intitulata epistola.

Que accepis reddenda cuz fenore sunt. fortisqꝫ dilatio. vsurā parturit. De dyapsalmate nostrā sentētiam flagitaras. epl'e breuitatē causati sumus. ⁊ rem libri non posse explicari lr̄is pretexuimus. verū quid pdest taciturnitas mea. cū in eo maior tibi cupiditas silentio ꝯcitet. Itaqꝫ ne te diutius trahā habeto pauca p plurib⁹. Quidā diapsalma cōmutatōnē metri dixerūt eē. alij pausam spūs, nōnll'i altreri⁹ sensus exordiū Sunt ⁊ q̄ richmi distictionē. ⁊ qr psalmi tunc tpis iuncta voce ad organū canebātur. cuiusdā musice varietatis. Nobis nihil hoꝝ videt. cū aquila qui verboꝝ hebreoꝝ diligētissimus explicator ē. Sela (hoc est dyapsalma) semp transtulerit. et inueniamus in psalmoꝝ quoqꝫ fine dyapsalma positū. vt est illud in tertio dētes peccatoꝝ cōtriuisti. dñi est salus. ⁊ super populū tuū bñdictio tua. Sela. i. semper Et in. xxiij. Quis est iste rex gl'ie. dñs virtutū ipse est rex gl'ie. Dyapsalma. hoc est sp. Et cōtra in psalmis multoꝝ versuum penitus inueniat. In. xxx. videlicet. vi. ⁊. lxxvij. ⁊. c. xviij. Rursus nōn⁹ psalm⁹ distinguat cātico dyapsalmatis. cū vtiqꝫ sic q̄busdā placet dyapsalma esse iudiciū silētij nō possit. ex q̄ animaduertim⁹ hoc verbū supiora ⁊ inferiora cōnectere. aut certe docere sempiterna esse q̄ dicta sunt vt est illud in tertio psalmo. Multi dicūt aīe mee nō est salus in deo suo. semper: ⁊ rursum. voce mea ad dñm clamaui. ⁊ exaudiuit me de monte sancto suo. semper Et in quarto. vt quid diligitis vanitatē et q̄ritis mēdaciū. Sela ⁊ infra. Que dicitis in cordib⁹ vr̄is. ⁊ in cubilibus vr̄is cōpungimini. sp. Et ī abacuc. De⁹ ab austro veniet. ⁊ sctūs de mōte pharan. sp. ⁊ infra. Juramēta tribub⁹ q̄ locut⁹ es. sp.

Scire aūt debes apd hebreos ī fine librorū vnū e trib⁹ solere subnecti vt aut amē scribat. aut sela. aut salon qd exprimit pacē. vñ ⁊ salomō pacificus dr̄. Igit vt nos solem⁹ cōpletis opusculis ad distinctionē rei alteri⁹ subseq̄ntis mediuz interponē explicit. aut felicit. aut aliqd istiusmodi. ita ⁊ hebrei ea q̄ scripta sunt roborāt: vt dicāt amē. aut in sempit'nū ⁊ scp̄ta ⁊ scribēda ꝯmēorāt. vt ponāt sela. aut trāsacta felicit ptestant. pacē ī vltīo subnotātes. Hec nos d intimo hebreoꝝ fonte libauim⁹. ñ opinionū riuulos. psequētes. neqz erroꝝ (q̄b⁹ tot⁹ mds expletus ē) varietate pterriti. s cupiētes ⁊ scire ⁊ docē q̄ vera sunt. Qd si tibi nō vr̄ onorosū q̄d origenes d diapsalmate senserit. verbū interp̄tabor ad v̄buz. Cuidā scribēs se interrogāti. q̄d sibi v̄bū vellet diapsalmat' ī psalmis. vl' ad quā referat vtilitatē. int cetera ait. Et qr nouicia iniusta contemnis, saltem veteris vini au-

ctoritate ducar. Sepe requirēs causas cur in q̄busdā psalmis interponat dyapsalma. obseruaui diligentissime in hebreo. ⁊ cum greco contuli. inueniq̄ quia vbi lingua hebrea: sela. greca vo habet semp. aut aliq̄d istiusmodi. ibi. lxx. ⁊ theodotion ⁊ simmachus transtulerūt dyapsalma. Neq̄ vo nocet exēplis affirmare qd̄ dicimus in septuagesimoq̄rto psalmo cuius principiū est. Cōfitebimur tibi deus ꝯfitebimur tibi ⁊ inuocabimus nomen tuū. post illud ergo confirmaui colūnas eius. apud. lxx. ⁊ theodotionē ⁊ simmachū est dyapsal. ꝑ quo apud aquilam ponderaui colūnas eius semp. In quinta aūt editōne ego suꝫ q̄ paraui colūnas eius semp. In sexta vo ꝯfirmaui columnas eiꝰ iugiter. Porro in hebreo habet postamuda qd̄ ē colūnas eius. Sela. Et rursum. In. lxxv. cuiꝰ principiū est. Notus in iudea deus in isrl magnū no. eiꝰ. inuenimꝰ apud. lxx. ⁊ theodotionē. post scutū ⁊ frameā ⁊ bellū. dyapsalma. apud simmachū post clippeū ⁊ gladiū ⁊ belluꝫ silr dyapsalma. Pro q̄ apud aquilā post clippeū. ⁊ gladiū ⁊ bellū. semp. In sexta vo post scutum ⁊ gladiū ⁊ bellū: in finē. eratq̄ rursuꝫ ī hebraico post omola ama quod est bellum. Sela. Et in eodē psalmo. Post illū locum vt saluos faciat mites terre. in septuagīta dyapsalma. Apd̄ simmachū similiter dyapsal. ⁊ apud aq̄lam semp. necnō ⁊ apud quintā. in sexta vo: in finē. Et in hebraico erat pꝰ amea res quod est mites terre. Sela. Atq̄ ita cū talem vniuscuiusq̄ opinionē repissemus. hec annotauimꝰ. vtrū aūt cuiusdā musice cantilene atq̄ richmi. immutationem qui interp̄tati sunt. dyapsalma senserint aliud ve intellexerint. tuo iudicio relinquo. Hucusq̄ Origenes. cuius nos maluimus in hac disputatione dūtaxat impitiā seq̄ q̄ stultā hr̄e sciam nesciētiū.

Quid sit dyapsalma. Cassiodorus.

Inter expositores psalmoruꝫ de hoc nomine. quedā noscit ꝓuenisse diuersitas. Hieronymꝰ hebraice lingue doctissimꝰ inq̄sitor ꝯtinuationem spūssancti esse confirmat. ob hoc qꝛ dyaspsalma significet sp. Beatus aūt Aug. rerū obscuraꝝ subtissimus indagator (int̄ ardua sine offensiōe discurrēs) hanc si potius ꝑtē elegisse cognoscit. vt magis diuisio eē videat. nominis ip̄ius discutiēs qualitatē. Simpsalma quippe dicit greco vocabulo. vocū adunata copulatio. dyapsalma vo sermonū rupta cōtinuatio. docens vbicūq̄ repertū fuerit aut ꝑsonarū aut rerū fieri ꝑmutationem Merito ergo tale nomē illic interponit vbi vel sensus vel ꝑsone diuidi cōprobātur. vnde ⁊ nos diuisiōes congrue faciemus. vbicūq̄ in psalmis dyapsalma potuerit inueniri. Reliquas aūt ꝓut datuꝫ fuerit indagabimꝰ. vbi tamē auctoritas huius nominis nō potuerit inueniri.

Qꝛ dyapsalmatū numerus ⁊ situs demonstrari non possit.

De dyapsalmatibꝰ vo ⁊ illud addere vtile visum ē correctori. q̄ in isto psalterio (sic em̄ ecclesiastico vsu nominat vt ait Augu. in prologo psalmi. cxviij.) alijsq̄ oībus antiq̄ssimis. omnia diapsalmata in fine versuum ponnnt. Sed ꝑm translationeꝫ psalterij beati Hieronymi ex hebrea veritate ⁊ eiꝰ intentionē nōnulla quoq̄ in medio versuum ponenda vident. Sicut in psalmo quadragesimoquīto in versu. Fuminis impetꝰ letificat ciuitatē dei: dyapsalma. Et in psalmo. xlviij. in versu verūtamen deus redimet animā meā. dyapsalma de manu inferi cū acceperit me. Atq̄ ī psalmo. lxxij. in versu. Donec intrem in sanctuariū dei. dyapsalma. Cur vo Cassiodorus alijq̄ ī hoc doctissimū hieronymū non secuti. in fine eorundē versuū maluerint q̄ in medio ponere diapsalmata. docti diligētisq̄ cuiusq̄ legētis ingenio relinquēdum esse melius iudicaui q̄ meaꝫ in hoc improbatā ferre ⁊ legētibꝰ exponere sententiā. Plura aūt in medio versuum reperisse me non memini. si tamen diligētior eorū inuestigator siue hebreis grecis ve siue latinis codicibus plura repererit in medio versuum posita. par de eis sicuti de istis ratio habēda est. Demōstrare q̄q̄ posse nemo arbitret quēq̄ siue etiā latinas seu grecas vel hebreas litteras callentem dyapsalmatū situm et loca quibus inserenda sunt. vel quo ad versus. vel quo ad psalmos. siue etiam quo ad eorum numerū infallibili regula ⁊ ratione habendum cum id a spiritu-

sancto nondum probetur reuelatum. ⁊ alij codices plura. alij pauciora in eodez psalmo. alij in vno psal. nullum. alij in eodem psal. plura. alij in vno eodemq; psalmo numero paria. situ vero dispa/ria. ⁊ alijs ⁊ alijs v̄sibus h̄re inueniant̄ Ideo cū eoꝝ nūerum positionēq; nec sā cti atq; doctissimi viri añ nos dep̄hēdere potuerāt. nemo a me exigat vel expectet. qd̄ vel Hieronimū vel origenē. augusti/nū. Cassiodoꝝ oēs doctissimos docuisse nō īuenerīt. doceriq; ñ possit nisi exēpla rioꝝ auctoritate vetustioꝝ nūerosioriq; ꝯsonantia ⁊ cōueniētia eorūdē. vñ mihi sufficiat sicut augustino ex exēplarib⁹ ve tustiorib⁹ pluribusq; probare qd̄ in nr̄o imp̄ssum inuenit̄. fatetur nēpe augusti/nus in. cxviij. psalmo. necnon alijs psal/mis se collatis multis exēplarib⁹ vix in vno qd̄ voluerit qd̄q; quesiuerit repisse. ⁊ ita sese emēdata fecisse exēplaria. ⁊ q̄s igitur a me sciolo ⁊ illoꝝ compatōne ce/cutiēte ⁊ nō estimādo. plus requiret. aut ibi demonstrationē vbi esse nō pōt expe/ctabit. Fateor em̄ ⁊ ego eā me ī dyapsal matū ⁊ nūero ⁊ situ quā potui nō paucis hebdomatib⁹ laboriosam fecisse diligē/tiam. nec tñ certū vnūq; sumē numerum nec situ eoꝝ positionēq; inuariatā vl' in duob⁹ codicib⁹ etiā antiq̄ssimis cōperis se Essz v̄o ad eoꝝ emēdatōez ⁊ grecoꝝ ⁊ hebreoꝝ exēplarioꝝ copia. atq; illarū lit terarū quas ego ignorare me ꝯfiteor sci entia plurimū necessaria. q̄uis si codici bus grecis hebreisq; ista varietas insit. que nr̄is accidit. par in illis sicut in nr̄is latinisq; codicib⁹ labor sudorq; ⁊ incer titudo querēti occurreret. qd̄ aūt latinis codicib⁹ euenisse videm⁹. grecis q̄z ⁊ he breis accidere potuisse q̄s negabit?

Cunq; nulla alia demōstratione eoꝝ vel nūerus vel locus nisi libroꝝ veteruz ac scriptoruz auctoritate possit h̄ri visis nō minus sex exēplarib⁹ veterib⁹ (quoꝝ duo quadringētos duratōe excesserūt an nos) Origenisq; cōmētario Hieronymi etiā epl'is ⁊ trāslationib⁹. Augustini q̄z in psalmos voluminib⁹ atq; Cassiodori magni illi⁹ senatoris in psalteriū q̄nqua genis signaui locis suis singula impri/mēda. ⁊ nūerum eoꝝ. lxx. scz ⁊. v. que in prologo ante quadringētos q̄z annos ⁊ vt arbitror ab his ꝯscripto q̄ nam sine cā ista numero eoꝝ sūmā cōstrinxerūt dep̄/hendi inuiolatū ꝯseruaui. nolens eū vel ex alijs codicib⁹ nō tot habētibus minu ere vel ex alijs plura ponētibus augere. que etiā augeri minui ve posse. ⁊ qua rō/ne ⁊ cuius auctoritate nō inueni. ratus q̄z sacratū istum nūeꝝ pluriū exemplario rum ⁊ vetustioꝝ quaterq; centū annos habentiū esse securius tenēdum. quā ali um in nullo vel codice vel auctore reper tum ⁊ quē probare nō possem. scriptoruz q̄z auctū forte minutū ve errore ꝯstituere Sup illum vero dyapsalmatū numerum predictū quatuor dūtaxat supflua ab an tiquis iudicata. obelis effodienda signa ta sunt. primū in psalmo secūdo post ver sum. Astiterūt reges. Secūdum in psal/mo. xxxiij. post verbum. diuites eguerūt. Terciuz in psalmo. lxxv. post versuz. Cū exurgeret. Quartū in psalmo. xciij. post versum. Quo adusq; iusticia ⁊c̄. Istis itaq; quattuor dyapsalmatib⁹ ademptis ⁊ obelatis. nūerus restat eoꝝ prefinitus q̄nq; vicz ⁊. lxx. Canticoꝝ autē nullū habet dyapsalma preter abacuc canticū qd̄ duobus dyapsalmatib⁹ vt dixit Hie/ronymus in epistola de dyapsalmate insi gnitum est. Cuius causam Paulus epi/scopus Burgensis sup abacuc in additi one ad postillā Nycolai de lyra assignās dicit. quoniā hec abacuc oratio (quā cā/ticum dicimus) ad modum psalmoꝝ da/uid. qui inter ꝓphetas expressius de my sterijs xp̄i deuote cecinit ꝯposita est. Et subdit vnde ⁊ p̄uilegio singl'ari magno ac admirabili psalmi prediti sunt. quod in om̄i sacra scriptura non inuenit̄ dya/psalma nisi in psalmis ⁊ in hoc cantico. ꝓpter quod ⁊ in hoc illud canticum alia cantica p̄cellit. q̄ q̄m ⁊ de xp̄i gestis grā dia velat mysteria. solum sit dignū dya/psalmate. Qd̄ autē grece d̄r dyapsalma. hebreo sermone sela d̄r. ⁊ in latinū tran/stulit Hieronym⁹ semp. Nā qd̄ hebraice sela. grece dyapsalma d̄r. latine dicat̄ sp

Quid sit psalterium ⁊ psalmi quare dicātur. Cassiodorus.

Psalterium est (vt Hieronym⁹ ait) in modum delte litterefor/mati ligni sonora ꝯcauitas. ob esum ventrē in superiorib⁹ habens. vbi

Quid sit psalterium

cordarū fila religata disciplinabiliē plectro percussa. suauissimā dicūtur reddere cantilenā. Hunc citare positio videt esse cōtraria. dum qō ista in uno continet. illud cōuersa vice gestat in capite. Hoc autem genus organi canorū atq; singulare. aptatur corpori dñi saluatoris. quoniaz sicut istud de altioribꝰ sonat. sic et illud. gloriose institutionis supna concelebrat. Sicut ipe in euāgelio dicit. Qui de terra est. de terra loquitur. qui autē de celo venit. que vidit et audiuit testatur Unde quidā et hoc opus dauiticū psalmos dictos eē pfiniūt. qz de supno culmie retonare noscūtur. Cognosce vero q isti tm pro excellentia sui dicant psalmi. q hoc volumine continētur. Psalterium q3 eē genus musicoꝝ. Daniel ꝓpheta testatur inquiens. vocē tube. fistule. sambuce. citharе. psalterij. et simphonie. omisq; generis musicoꝝ. Mā et paralipomenon exponit. cum dicit de lignis tynis gradus factos in domo dñi. et in domo regia. citharas q3 et psalteria cantoribus. hoc instrumentū musicum psalteriū. s. apud hebreos dicitur nablum. Quod tamē in supra scripto libro frequēti repetitōne vulgatum est. Jpm vero psalmū grecū constat esse vocabulū. quē dictum quidā volunt ab aptopsallin. hoc est a tangendo. Nam et psalterias citharedas vocamus docto pollice modulatōes musicas experimentes. Psalmus vero est cū ex ipo solo instrumento musico. i. psalterio modulatio quedā dulcis et canora ꝓfundit

Canticū q3 est quod ad honorem dei canitur. quādo quis libertate ꝓprie vocis vtitur. nec loquaci instrumēto cuiq; musico consona modulatione sociatur. Hoc est q etiā nūc in diuinitatis laudibus agitur. Psalmocanticū erat. cū instrumēto musico pcinente. canēs chorus sociatis vocibus acclamabat. diuinis dūtaxat sermonibꝰ obsecutis

Canticum psalmꝰ erat cū choro ante canēte. ars instrumēti musici in vnā conuenientiā comitere raptabat. Xbaq; himni diuini suauis copula ꝓsonabat. De q differētia etiā circa tytulum psalmi. lxvi et. lxvij. infra aliqua habes in glosa.

Quēadmodū in psalmis de xpo dño sit sentiendum Cassiodorus

Ribus modis psalmi loquūtur t de ꝓsona dñi christi pro instructione fideliū. Primū per id qō ad hūanitatem eius noscitur ptinere. vt est illud secūdi psalmi. Astiterunt reges terre et principes cōuenerūt in vnum. ad uersus dñm et aduersus xpm ei⁹. Jn. xx. q3 psalmo. Desideriū anime eius tribuisti ei et volūtate labioꝝ eius nō fraudasti eum. Secūdo q id quod equalis et coeternus ostenditur patri. vt est illud eiusdē secūdi psalmi. Dixit dñs ad me. filius meus es tu. ego hodie genui te ꝛc. Et i. cix. Tecum principiū in die virtutis tue. in splendoribꝰ sctōrum. ex vtero ante luciferum genui te. Tertio a mēbris ecclesie cuius ipe dux et caput est xps. vt est. xxi. psalmi. Longe a salute mea. verba delictorū meoꝝ. Et in. lxviij. Deus tu scis insipientiā meā. et delicta mea a te nō sunt abscondita. Quod dictū pro vnoq; fidelium debemus ccipe. ceteruz delicta xpo probātur funditus aliena. vñ Tichoniꝰ in libro regulaꝝ. latius diligēterq; disseruit. Hoc si anio recondimꝰ. nulla cōfusione turbamur. qz erroz maximꝰ inde nascitur. quādo incōueniēter redditur alicui qō dictum constat ad aliud. Nam si vno modo fuisset locutus. quis eius gemmā substātiā potuisset agnoscere. Cuz etiā nūc in tam euidētissima distinctione naturā diuinitatis et humanitatis domini xpi aliqui nitātur sacrilega voluntate cōfundere. Multa q3 sm litteram cōmonet. multa spūaliter iubet. psonas subito deceter immutat. vt nūc xps deus vbuz incarnatū et homo factus. caput ecclesie nūc ipsa ecclesia. nūc homo iustus. nunc penitēs loq videat vt oia necessaria tangat atq; ꝓcludat. Ubiq; plenissimū celestium rerū sanctū vibrat eloquiū. et multiplici diuersitate virtutū ꝓpter humani generis largiendā salutez. regni sui adoranda mysteria pzi⁹ redemptoz insinuat Hec ideo prefati sumus. vt cum ventum fuerit ad loca talia. intrepidus lector audire possit quod se iam saluberiter didicisse cognouit. Hinc etiā in glo. ordinaria ad instructionē psalmos legentiū sic ꝓbemialiter ꝓmittitur modus tractādi in hoc volumine psalmoꝝ talis est. Quā doq; agit de xpo sm q capsit est. Aliq;n-

do ꝑm corpus. Aliqñ ꝑm vtrumq̃. Secũdum caput tripliciter. qꝛ vel ꝑm diuinitatem. vt tecũ principiũ ⁊c̃. vel ꝑm humanitatẽ. vt ego dornini ⁊c̃. Aliquando ꝑ transsumptõem. vt quãdo vtitur voce membrorũ. sicut ibi. longe a salute mea. ⁊c̃. Item de ecclesia tribus modis. aliqñ ꝑm perfectos. aliqñ ꝑm imꝑfectos. aliqñ ꝑm malos qui sunt in ecclesia corꝑe non mente. nũero non merito. nomĩe nõ numine. Unde ⁊ Cassiodorus ait. Attende regulam vnitatis capitis ⁊ corporis id est xp̃i ⁊ ecelesie. quasi em̃ vna ꝑsona est caput ⁊ corpus. ideoq̃ vna voce vtit̃ licet que dicũtur ad diuersos referãtur. Quedã em̃ soli capiti cõueniũt. Quedã solis mẽbris. Quedam capiti ⁊ mẽbris. Itẽ que mẽbris. Quedã preteritis. quedam p̃sentibus. quedam futuris. Item quedã ꝑfectis. quedã imꝑfectis. ⁊ tamẽ in tanta diuersitate vna vox est. vt sicut duo sunt in carne vna. scꝫ sponsus ⁊ spõsa. xp̃s ⁊ ecclesia. ita sint ⁊ in voce vna. vt tamẽ vnicuiq̃ quod suũ est tribuatur ⁊ ad ip̃m referatur. Quõ autẽ ⁊ quando qualiterq̃ ⁊ vbi ista exemplarit̃ videri ⁊ intelligi possint. glosa marginalis doctorum circa psalmos impressa indicat luculenter.

Dicta sancti Audustini in prologo psalterij ⁊ aliorũ de v̄tutibus psalmoꝝ

c Anticũ psalmoꝝ: animas decorat. inuitat angelos in adiutorium. fugat demones. Expellit tenebras. Efficit sanctitatẽ homini peccatoti. Refectio mẽtis est. Delet peccata. Simile est elemosynis sctõrum. Auget fidem. spem. charitatẽ. Sic̃ sol illuminat. Sicut aqua mũdificat. Sicut ignis exurit. Sicut oleum lenificat. Dyabolum offendit. Deum ostẽdit. Uoluptates carnales extinguit. Oleum misericordie est. Sors leticie. Pars angelorũ electa. asperitatẽ eijcit. Oẽm furorẽ deprimit. Iracũdiam frangit. Laus dei assidua est. Simile est melli. canticũ psalmoꝝ. carmen electum est apud deũ. Omne peccatũ expellit. Uinculũ charitatis cõnectit. Om̃ia penetrat. Om̃ia implet. Om̃ia docet Om̃ia significat. Animam magnificat. Os purificat. Cor letificat. Turrim excelsam edificat. hoĩem clarificat. Sensum aperit. om̃e malum occidit ꝑfectionẽ demõstrat. Qui habet memoriam ⁊ amorẽ illius. habet etiã timorem ⁊ laudem dei in corde suo. neqꝫ inde cadet vnq̃. nec peribit oro eius. sed in postremo apud deum gaudebit. Trãquillitas mentis est. ⁊ signifer pacis. qꝛ psalmi orant pro futura. gemũt de p̃sentib⁹. penitent de p̃teritis. gratulãtur de bonis operib⁹. gaudium celestis regni cõmẽorant. Per officium sepe cantatõis scutũ acquiritur equitatis aduersus diabolicas ptãtes. Lumen veritatis ostendunt Senibus solamen est. iuuenib⁹ ornamẽtum ⁊ mentis senilitas ⁊ ꝑfectio est. ip̃o adiuuante ⁊ donante q̃ hec ꝑ ora ꝓphetica instituit. ⁊ ꝑ eoꝝ iugem frequẽtationẽ sese exorare docuit. Cui est laus honor. ⁊ magnificentia. bñdictio ⁊ claritas. sapiẽtia. gr̃arũactio. virt⁹ ⁊ fortitudo. vna cum deo pr̃e. eiusqꝫ filio vnigenito. dño nostro Jesu xp̃o. ꝑ infinita secula seculorum. Amen.

De institutione ⁊ auctore ac cantoribus. nũero titulisqꝫ psalmoꝝ.

d Auid filius iesse cũ esset rex cõfirmatus ĩ regno suo. quatuor elegit psalmodiaꝝ principes. Asaph. s. Eman. Ethan. ⁊ Idithun. Ducenti aũt ⁊ octogintaocto psalmos. ⁊ cantica dñi docebãt Sũt v̄ro oc̃s psalmi. C. l. Quoꝝ oĩm nouẽ ip̃ius dauid inscribũtur. Septuaginta duo vero ip̃i dauid. Triginta vero ⁊ duo suꝑscripti nõ sunt. Duodecim q̃ꝫ in Asaph suꝑscribũtur. Duodecim ĩ Idithun. Nouẽ filioꝝ chore. Duo in aggeũ ⁊ zachariam vnus moysi ⁊ vnus salomoni. Dyapsalmata vero ponũtur ĩ psalterio. lxxvi. Cãtica vero graduũ numero sunt q̃ndecim. Que etiã isto titulo ꝑ nõ autoris nomĩe inscribũtur. Non em̃ oĩm psalmoꝝ tituli sunt aut autoꝝ siue etiã cantoꝝ aut psallentiũ. vel quorũlibet etiã hoĩm alioruꝫ noĩbus suꝑscripti. Naꝫ ⁊ prim⁹ psalm⁹ nullo insignit⁹ est titulo. verũ de primo alia rõ quã de ceteris psalmis est. p̃mus eteni psalmus nulli assignat⁹ est. qm̃ omniũ psalmoꝝ caput principiũ atqꝫ quodãmodo titulus est. Deinde q̃s ali⁹ intelligit̃ in scd̃o nisi dei filius p̃mogenit⁹ cui tanq̃ p̃ricipio p̃poni nil debuit. Cui

etiã inscriptio ideo nõ fuit necessaria. qꝛ ipe psalmus xp̃i mẽtionẽ facit. vt aduersus xp̃m tuũ. exprimẽdo igit̃ psonam. inscribẽdi cãm oĩno nõ habuit. Ideoqꝫ et titulũ obelo notatũ habet. Ordinẽ quoqꝫ hystorie immutatũ legimus in titulis psalmoꝝ Sꝫ psalmi nõ ſm historiã ſ ſm ꝓphetias legũtur. ⁊ ita ordinem psalmorum turbare nõ põt ordo titulorũ. Psalmi vero oĩs q̃ inscribũtur ip̃i dauid ad xp̃i ptinent sacramentũ. qꝛ dauid dictus est christus.

Sequũtur oratiões anteq̃ꝫ psalmi incipiãtur.

b Enignus ⁊ misericors deus. q̃ reuocas errantes ⁊ saluas penitentes medelam tribuis infirmantib⁹. glorie coronã pseuerãtibus. exaudi me miseꝝ ⁊ indignũ famulum tuũ per hos psalmos clemẽtiam tuã ĩplorãtẽ. vt q̃cq̃d hũilit̃ ꝟ oro. te largiẽte adipisci merear. Per dñm nostꝝ

Alia oratio.

d Eprecor miscõiam tuã ⁊ pietatem dñe Jesu xp̃e fili dei viuiscio qꝛ pius ⁊ misericors es. patiẽs ⁊ multũ benignus. te adoro. te laudo. te dep̃cor. tu em̃ exaudisti sãctos ⁊ electos tuos ab initio mũdi vsqꝫ in finem. tu etiã exaudi me indignum et peccatorẽ. te orantẽ ⁊ dep̃cantẽ. suscipe or̃onem ⁊ postulationẽ meã oẽmqꝫ sensum spiritalẽ hoꝝ psalmoꝝ quos coram te suppliciter oro. vl̃ canto. tibi acceptabiles facito. Per dñm nr̃m iesum.

Alia oratio.

s Uscipe clemens et misericors deus. hanc oblationem psalmorum quaꝫ ego peccator omniũqꝫ criminum reus pro remedio anime mee offero. vel pro his in vtroqꝫ sexu q̃ mihi cõsanguinitate vel familiaritate cõiuncti sunt. ⁊ pro his q̃ se in manus nostras cõmiserũt. vel nobis cõfessi fuerunt seu quoꝝ elemosynas suscepim⁹ ⁊ ꝓ omni populo xp̃iano viuis ⁊ defunctis. precor mitissime deus. prosit eis ad veniam ⁊ remissionẽ peccatoꝝ. Amen.

a ¶ B Iste psalmus ideo titulū nō habet qm̄ capiti dño nostro saluatori de quo absolute dicturus est. nihil preponi debuit. Sanctā em̄ eius incarnatiōis vitā. impiorūq; vltiones insinuat. vñ ⁊ materia huius psalmi eadē ē. que et totius libri. s. xp̄s integer. i. caput redemptor noster cū mēbris. i. oībus iustis et sanctis. a ¶ Beatus vir. dict⁹ q̄si bene apt⁹ (q̄ est xp̄s) est. cui optata oīa vel desiderata succedunt. Virum egregie subiūxit vir em̄ a viribus dictus est. q̄ nescit tolerando aduersa. deficere aut in ꝓsperis aliq̄ se elatiōe iactare. Tribus modis hic oñdit euenire humanos errores. Cogitatiōe. facto ⁊ dicto. Cogitatione peccatrice. abitur. facto malo. statur longe a d̄o. dicto v̄o male doctrine siue gl̄iatōis siue peccati ꝯsuetudīe in cathedra inficiente pestilētie sedetur. A Btūs igit̄ q̄ nō abijt cogitatiōe a deo: in regionē lōginquā dissil̄itudinis. i. cogitatione nō peccauit q̄uis eēt posit⁹ ī ꝯsilio īpioꝝ. i. q̄uis īpij h̄ molirent̄ vt abiret. veluti xp̄s q̄uis inter pctōres sit cōꝯuersat⁹: in viā tñ eoꝝ nō abijt. Adā v̄o abijt: dū vxori a diabolo decepte ꝯsensit impij v̄o hoc moliētes sunt dyaboli. scribe ⁊ pharisei. vel oēs mali in q̄rū viā xp̄s sicut nō abijt. ita in ea nō stetit. qm̄ eū seculi ⁊ pctōꝝ illecebra nō tenuit. nec ī cathedra pestilētie sedit. i. praua ꝯsuetudine vl̄ poti⁹ docrina. qꝛ salubrē doctrinā docuit. ⁊ exempla male doctrine xp̄s posteris ñ reliq̄t. ¶ Est em̄ cathedra doctoꝝ. Tribunal iudiciū. ⁊ regū soliū proprie dr̄. H Vñ sensus v̄siculi illius est Btūs q̄ nō cogitauit. nō fecit. nō docuit mala. b ¶ Lex dei. ē ī declinādis pctīs sctā p̄ceptio. ī q̄ volūtas illi⁹ fuit. q̄ pctā nō fecit. A ¶ Intende v̄o ꝙ secundo dicit in lege: nō sub lege. qꝛ xp̄s in lege fuit q̄ pctā nō habuit. ceteri mortales sub lege q̄ delictis onerant̄ ¶ Lex dr̄ eo ꝙ aīos nostros liget. suisq; teneat obnoxios ꝯstitutis. Me Meditari semp null⁹ valet legē dñi nisi xp̄s sed ⁊ ille qui membrū eius est: meditabit̄ sp legē dei. qꝛ eā om̄i puritate inquantū poterit implebit. H Siue em̄ manducat. siue bibit. siue dormit. ī nomine dñi oīa faciens. meditabit̄ legem dei die ac nocte. ¶ Dies dicta ē a paganorū dijs. Nox eo ꝙ noceat aspectib⁹ siue actionib⁹ nr̄is dicta. c ¶ Bene ligno fructifero cōpatus ē xp̄s. ꝓpter crucē quā ꝓ nobis sustinuit. Plantatū. i. p̄dicatū: sec⁹ decursus aquaꝝ. sicut terrestris em̄ aqua. vita ē lignorū virentiū. sic aq̄ baptismi salus ē in crucifixū credētiū. Fructū dabit. i. ecc̄ias ꝯstituet Tpe suo. i. qñ btē īcarnatōis sacr̄a suscepit. Fruct⁹: a fruēdo dr̄. H Lignū (cui xp̄s ꝯpat̄ s̄m mēbra sua. i. q̄uis vere xp̄ian⁹) sapīaz puto de q̄ ⁊ salomō loq̄t̄. lignū ē vite his q̄ sequūt̄ eā. ⁊ apl̄s: xp̄m ait dei v̄tutē ⁊ dei sapīaz. Erit itaq; xp̄ian⁹ vet⁹: tāq̄ lignū h̄ ē xp̄o filio dei ꝯformis fact⁹ corpi glorie ei⁹. s. xp̄i. d ¶ Foliū ei⁹. s̄mōes ip̄ius promissionis intellige. q̄ nullo casu a veritate decidunt. sed omnia que agit in actu ꝓsperitatis perfecit. que oīa accipiēda sunt fructus ⁊ folia. id est. facta ⁊ dicta. e ¶ Non sic impij. vox est terrentis. sicut est inuitātis beatus vir. quoniam non erit sic impius vt superius dixit beatos esse. Puluis est resolutio terre. cui homo terrenus compat̄. cū inflat̄ vento supbie. ⁊ abijcit̄ sua leuitate a firmam̄to p̄ceptoꝝ d̄i. Puluis huc illucq;

Psalmus primus.

Eatus vir qui nō abijt in cōsilio impioꝝ et in via pctōꝝ nō stetit: ⁊ in cathedra pestilentie
b **nō sedit. Sed ī lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege ei⁹ me**
c **ditabit̄ die ac nocte. Et erit tanq̄ lignuz qd̄ plantatū ÷ est: secus decursus aquaꝝ: qd̄ fructū suū dabit ī tpe suo**
d **Et foliū eius non defluet: ⁊ oīa q̄cūq; faciet ꝓsperabun**
e **tur. Nō sic impij ÷ nō sic: sed tanq̄ puluis quem proijcit ventus ÷ a facie terre:**

dispergiſ. ſicꝛ impius (qui ſemel deū ne gauerit) quocūqꝫ eū aura diaboli traxerit: illuc erroꝛe perducit. f ℭ Impij ſūt. q̄ ſanctā trinitatē nullatenꝰ ꝓfitent.

ℭ ℍ Reſurgūt impij. ſed nō in iudicio. qꝛ tā iudicati ſunt

ℭ Juſtus ſurgit vt iudicet. peccatoꝛ vt iudicet. Impiꝰ vt ſine iudicio puniat. Pec catoꝛes ſūt xp̄iani ſed pctīs obnoxij. q̄ iō nō reſurgūt i ꝓſilio iuſtorū. i. in iudicio iuſtorū qꝛ iam illis. ſ. iuſtis p gr̄am ꝓfeſſiōis pctā dimiſſa ſūt. Jn q̄ nūero ⁊ ſancti ſūt. qꝛ nullus niſi deus ſine pctō eſt B ſup Job. ℍic ordines notant q̄ttuoꝛ die iudicij. i. ſancti q̄ iaꝫ iudicati ſunt ad regnū. ⁊ cū xp̄o veniunt ad iudicandū. ⁊ impij iaꝫ adiudicati ſunt ad ſupplicīū. Pctōꝛibus dī qui pniam egerūt. venite bñdicti. ⁊ q̄ nō egerūt. diſcedite a me Jn ꝓſilio. A Jd eſt ineterno bono. qō ſeq̄ conſiliū fuit ſctīs. ℭ Vel in ꝓſilio. i. in iudicio. vt cū eis iudicent Judiciū. n. in ꝓſilio ē dō q̄ſi ex ꝓſilio aſſeſſorū. diuerſa pctā diuerſis penis puniēt.

f Jdeo nō reſurgūt impij i iudicio: neqꝫ pctōꝛes in ꝓſilio iuſtoꝝ. Quoniā nouit dñs viā iuſtoꝝ: ⁊ iter ipioꝝ peribit. ÷Pſalmꝰ dauid:÷

ℭ Prophetā ō ꝓſonā infideliū ꝓtra xp̄m in paſſiōe loquit. Et dñs xp̄s de oīpotēti regno. ⁊ de inenarbili generatione ſua.

Pſalmus. ij.

a Quare fremuerūt gēes: populi meditati b ſunt inania. Aſtiterūt reges terre ⁊ p̄ncipes cōuenerūt in vnū aduerſus dñm: ⁊ aduerꝫ xp̄m ei⁹. ÷Diapſal:÷ c Diſrūpam⁹ vincula eoꝝ et p̄oīciamus÷ a nobis:÷ iugum ipſoꝝ. Qui habitat in celis irridebit÷ eos:÷ ⁊ dñs d ſubſannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira ſua: et in furoꝛe ſuo ꝓturbabit eos

a ℭ Eſt iſte pſalmus habēdus. p̄im⁹ in titulo. ſecūdus in oꝛdine. vñ in actib⁹ apl̄oꝝ dī p̄imus. ℍ Vel qꝛ apud hebꝛeos. iſte cū p̄imo vn⁹ pſalm⁹ habent ſine titulo. Per titulū autē intelligitur vniuſcuiuſqꝫ pſalmi intellectus. q̄d ē eīm titulus niſi clauis. vt ita dixerī. i domū nō igrediē niſi p clauē. ita et vniuſcuiuſqꝫ pſalmi intellect⁹. p clauē b ē p titulū intelligiē. in cuius. ſ. pſona cantatur. aut i pſona xp̄i aut in pſona eccīe aut in pſona ꝓphē. ⁊ de qua re ſit. ℭ Corripit hic ꝓphēta pplos. nō ſolū iudeos ſ et gentiles. cur fremuiſſent ꝫ xp̄m q̄ꝫ ꝓpꝛie ferarū eſt. fremuerūt eīm beluino furoꝛe. q̄a recta rōne carebāt. Meditati ſunt inania. nō intelligētes eius aduentū eſſe fructuoſum oībus credētibus. b ℭ Reges aūt terre. herodē dicit q̄ infantes occidit alterūqꝫ herodē nepotē eius q̄ pilato in nece xp̄i conſenſit. P̄rincipes phariſeus dicit: p̄inceps dictus q̄i p̄ma capiēs. venerūt in vnā volūtatē nō i vnū cōuētū. aduerſus dñꝫ .i. p̄ez. xp̄m ei⁹. i. filiū. c ℭ Verba iſta ſūt demētiū iudeoꝝ. Putabāt. n. ſe vincula diſrūpe. i. euāgelica p̄cepta: ſi i auctorē legis ⁊ apl̄os eius maliuola volūtate ꝓſurgerent ⁊ iugū ipſoꝝ ꝓꝑicere. cū iugū dñi ſit ſuaue ⁊ on⁹ ei⁹ leue. vanaqꝫ volūtate decepti. putabāt ei⁹ dñationē fuiſſi mā. quā a ſe abijcere feſtinabāt. vñ ſaluari poterāt. d ℭ Celos hic ſctōs dic̄ q̄b⁹ xp̄s inhītat. Irridebit et ſubſannabit. ex būano moꝛe ſuſcipiēda ſūt. ceteꝝ. nec irridebit vllū de⁹ nec vultu ſubſannat ſ virtute ſua peragit. quecūqꝫ adiſponit

g ℭ Bonoꝝ viā. i. opa dicit noſſe deum. iter impioꝝ perire. quaſi dominus vtrūqꝫ neſciat. ſed ē ſenſus. hoc ſcit domin⁹ quod in beatitudine pmanebit. hoc nēſcit. quod peribit. i. diabolus cum ſequacibus ſuis. qui eſt iter impioꝝ in pena p petua. Aperibit igiē. p nō nouit dixit. ſ ⁊ plan⁹ dicit. qꝛ hoc eſt neſciri q̄ō ptre. ⁊ ſciri: manere ⁊ eſſe.

Oratio.

℣ Fice nos dñe tanqꝫ fructuoſiſſimū lignū antē ꝓſpectū tuū. vt tuis imbꝛibus irrigati mereamur tibi ſuauium fructuū vbertate placere. Per.

e ¶ Tūc loquet̄. Illud tp̄s significat vēturi iudicij. Ira ḡ dei ⁊ furor: vocatur retributio pctōꝝ. Naꝫ illos mot⁹ diuinitas nō patit̄ ꝑ hūana ꝯsuetudo ꝟ loq̄tur h Nō aūt ait puniet ꝑ turbabit vt absq̄ penis q̄ turbat⁹ ē corrigat̄ Nā ira aliqñ necessaria correptio ē vt p̄ris in filiū. medici in egrotuꝫ. f ¶ Ego aūt (vox xp̄i) ꝯstitut⁹ sum rex a deo p̄re ꝓ ꝑte carnis. ¶ Syō hebraica līgua. latine specl'a d̄r. ⁊ hic eccl'iaꝫ significat. quā ⁊ mōtē appellat. ꝓpter altitudineꝫ honoris ⁊ fidei firmitatē. Predicans p̄ceptū ¶ ¶ Hoc est euāgelium. g ¶ Dñs: significat patrē Fili⁹ me⁹ es tu. vt in euāgelio. hic ē fili⁹ meus dilect⁹. dicēdo aūt hodie. coet̄nitatē sue maiestatis oñdit. Genui te. illā natiuitateꝫ significat. de q̄ dicitur generatōem ei⁹ quis enarrabit. h ¶ Postula a me. i. obedi. vt possis postulare. Postulare em̄ ꝟ iubet̄. vt petat ꝑm hūanitatē. ⁊ accepta possideat. Gētes natōes significat. Gēs em̄ a genere vocitat̄ Cū dic̄ hereditatē tuā: naturā sue deitatis oñdit. Hereditas ab hero dicta ē. i. a dño q̄ ī ea ptāte liebera dñet̄ Cū dic̄ possessionē vniuersas gētes credituras significat. Termī terre ꝑ stātiā in ꝟ oīm creaturaꝝ vult intelligi. i ¶ Reges eos. i. ptātē tyrānicā auferes ab eis. illi. n. regunt̄ q̄ saluāt̄. Virga ferrea fortitudo ē eq̄tas Cōfrīges. i. ꝑ cōuersiōis studiū ꝯteres ī eas t̄renas cupiditates. Bñ em̄ pctōr vase luteo ꝯpat̄ vt ꝯfractio ei⁹ facil' ⁊ vita lutea mōstret̄. ꝑ ⁊ ī meli⁹ repat̄ cū dīna gr̄a ī spiritalē hoīeꝫ ꝓducit̄ k ¶ Nūc reges. Reges dñatores vicioꝝ dic̄. q̄ ꝟ ītelligere ⁊ īplere dño p̄stāte valēt. h Erudiri. doceri est. ipsi em̄ bñ iudicāt terrā. i. eccl'iaꝫ. q̄ bona q̄ intelligūt alios docēt. ¶ Terra aūt dctā est a terendo. l A Seruite dño. Et ne supbiāt subdit ī timore. ¶ Sic em̄ timor dei delicta excludit. ita securitas culpas admittit. ꝑ ne misera seruit⁹ ꝓpter timorē videat̄: addit et exultate. ꝑ ne iteꝝ in temeritatē eat̄ subdit cum tremore. itaq̄ ne exultatio faceret nos elatos. addit cū tremore. vt reuerēter deo seruiatur. m ¶ Ille app̄hēdit disciplinā q̄ se munit pnīa ꝟa ꝯtra noxia vicia. neqñ in longa dei patīa: pereat de via iusta. i. de xp̄o q̄ ē ꝟa via recte ambulātiū ad vitam. dux eūtiū iter. ad btītudinē festinātium n ¶ Exarsit em̄ in breui ira eius. i. in illo iudicio breui. vbi non est singuloꝝ discussio ꝑ simul oīa iudicat iudex. h Btī om̄s q̄ nō in hoībus. neq̄ in semetip̄os. ꝑ in deum ꝯfidūt. Iste psal'. finit vñ supior incipit. id ē a btītudine. ⁊ ido apd̄ hebreos ꝓ vno habē Oratio.

f Ego aūt ꝯstitut⁹ sum ÷ rex ab eo :+ sup siō mōtē sanctū eius: p̄dicās p̄ceptū eius.
g Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te.
h Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ⁊ possessionē tuā termīos terre.
i Reges eos ī virga ferrea: ⁊ tanq̄ vas figuli ꝯfringes
k eos. Et nūc reges intelligite: erudimī ÷ q̄ :+ iudicatis
l terrā. Seruite dño ī timore: ⁊ exultate ÷ ei :+ cum tre
m more. App̄hēdite disciplinā: neqñ irascat̄ ÷ dñs :+ ⁊
n pereat de via ÷ iusta :+ Cū exarserit ī breui ira eius: btī oēs q̄ ꝯfidūt ī eo. Psalm⁹ dauid cū fugeret a facie absalon filij sui. ¶ Xp̄s ad p̄reꝫ de ꝑsecutorib⁹ suis loq̄t̄ Instruit̄ fidel' ppl's ne mortem formidet. qꝛ autor ei⁹ resurgēdo spē ꝟe resurrectōis exhibuit. Psal'. iij.

¶ Isrūpe dñe nr̄oꝝ vincula pctōꝝ. vt iugo tue seruitutis innexi. valeam⁹ tibi cum timore ⁊ reuerentia famulari. Per dominū nostrū Jesum xp̄m ⁊c̄.

¶ Totus hic psalmus ad personā christi refertur. oportet autem eum tercium locum tenere. quia sancte trinitatis ⁊ triduane resurrectōnis in se mysteria continet. Nam per liberationem Dauid resurrectio christi significatur.

a Omine quid multi/
plicati sunt qui tribu
lant me: multi insur-
b gũt aduersuz me. Multi di
cũt aie mee: nõ est salus ipsi
in deo ÷ eius:.

Dyapsalma.

c Tu ãt dñe susceptor me⁹ ÷
es:. gl'ia mea ⁊ exaltans ca/
d put meũ. Voce mea ad do-
minũ clamaui: ⁊ exaudiuit
me de monte sancto suo.

Dyapsalma.

e Ego dormiui ⁊ soporat⁹ ÷
sum:. et exurrexi. qꝛ dñs su
f scepit me. Non timebo mi-
lia ppl'i circũdãtis me ÷ ex:.
surge dñe saluuz me fac de⁹
g me⁹. Quoniã ÷ tu:. ꝑcussi
sti oẽs aduersantes mihi si
ne cã. dẽtes pctõꝝ cõtriui/
h sti. Dñi ẽ salus: ÷ et:. super
populum tuũ bñdictio tua.

✱ Dyapsalma:. ¶ In finẽ
psalmus dauid canticũ.

¶ Eccl'ia orat vt ei⁹ exau
diatur oratio. increpãs infi
deles qꝛ vanitatẽ sequãtur
monetq; generalitatẽ. vt sa
crificiũ iusticie deo ĩmolet
vñ ingentia eius bñficia cõ
sequatur. Psalmus. iiii.

a Um inuocarẽ exau/
diuit me deus iusti/
cie mee. in tribulatione di/
latisti mihi.

a ¶ Ista verba di/
cit propheta admiran
do. cur iudei dominũ
tribulassent ⁊ gentes
a quo saluari debeant
Tam multi em̃ fue/
rũt surgẽtes cõtra cri/
stuz. vt de nũero disci
pulorũ iudas illis fue
rit vnus aggregatus.
b ¶ Repetit. multi
dicũt. vt ostendat de/
uissimã stultissimamq;
impioꝝ vesaniã. Ido
dicũt. nõ est illi salus.
putabãt em̃ nõ habe/
re patrẽ dilectionẽ fi/
lij quẽ carnaliter ꝑmi
sit occidi.
c ¶ Hic. filius: su/
sceptorez patrẽ vocat
ſm formam serui. nec
nõ gloriã ⁊ exaltatõez
capitis sui: vt diuina
humanaq; substantia
vna esset sine aliq̃ con
fusione persona.
d ¶ Cum dicit. vo
ce mea ad dñm clama
ui: hoc est. pr̃ clarifica
filium tuũ. Exaudiuit
me. vt ibi. clarificaui ⁊
iteruz clarificabo. De
monte. i. de diuinitatꝫ
altissima sũmitate.
e ¶ Ego dormiui
dixit. i. post passionem
in sepulchro quieui.
qꝛ celeriter resurrexit.
Soporat⁹ sum. signat
securam dormitõem. ẽ
em̃ sopor dulcis quies
⁊ somni suauitas. Ex/
surrexi cum alacritate
deposita mortalitate.
suscepit filium diuina
potentia. quia ꝑ se nõ
potuit resurgere hũa/
na natura. f ¶ Ti
mere nõ potuit iniquũ populũ. cui erat ĩ
sua diuinitate maximũ p̃sidium. Non di/
cit filius excitãdo patrẽ. exurge dñe. sed
tro pologice ⁊ figuraliter postulat resur/
rectõe paternũ auxili/
um. Est em̃ tropus di
ctio ab eo loco in quo
ꝓpria est. trãslata ĩ eã
locũ in quo ꝓpria non
est. Est itaq; scripturis
diuinis mox iste. ad ex
primẽdam cãm. ꝑ tro/
pologiã ex nr̃a ꝯsuetu
dine aliqua de deo di
cere g ¶ Percus/
sit dñs pr̃ aduersantes
filio. i. hereticos. q̃ in
sequũt̃ catholicas re/
gulas sine cã. i. sine ra
tione. Dentes ꝯtriuit
id est verba mordacia
detrahẽtiũ diuinis do
gmatib⁹. Dens dict⁹
a demẽdo est. qm̃ om/
nia demũt dentes.
h ¶ Dñi est salus.
id est nõ ab hoĩe sed a
deo pr̃e ⁊ sup populũ
xp̃ianũ benedictio do
mini descendit.

Oratio.

Effunde dñe bñ/
dictionez tuã sup
populũ tuũ: vt tua re/
surrectõe muniti: non
timeam⁹ ab aduersan
tiũ victorum milibus
circũdari. Per.

a ¶ Psalmoꝝ fi/
nis non mõ significat
alicui⁹ rei cõsumptio/
nẽ. sed ꝑfectionẽ. ⁊ iõ
hic ad xp̃m ẽ referẽdũ
q̃ ẽ finis legis. Psal/
mus ẽ musicum orga/
nũ capite sonoꝝ. vl' po
tius ẽ melodia q̃ diui
na p̃conia canebant̃.
Canticum qd̃ supnas
laudes hũanis voci/
bus ꝑsonabat.
a ¶ Vox ecclesie ad
xp̃m. lz sciat se esse au
ditã. tñ orare nõ cessat Tribulatio ẽ. q̃ di
latat ĩ martirio sctãz dei eccl'iaz. qñ eodẽ
tpe confessores fiũt ⁊ martyres coronãt̃
totaq; turba iustoꝝ: ꝯtritõib⁹ sp auget̃.

b ¶ Miserēdū sibi esse dicit pia mater si eius oro ꝓ filijs audiret. qm̄ q̄cq̄d mē bris tribuit: toti h̄ corpi sine dubitatiōe p̄stat. c ¶ Graues corde: dicit filios q̄ agnita ꝟitate. h̄ ē xp̄o: adorare magis elegerūt ydola vanitatis. Vanitas q̄dez nomē ē generale viciorū sed illd̄ ꝓprie vanū dr̄ qd̄ a deo ꝓbat alienū Mendaciū. hoc ē ydolū. tale em̄ nomē merito susceperūt qr ꝯveritatē erecta sunt. Diligere em̄ debemus ꝓficua. non noxia. noxia. d ¶ Hic indicat propheta archanū sctē incarnatōis. Sanctū dicit. i. filiuz. Merito se exauditū dic̄. qm̄ xp̄m ppl'is p̄dicauit. clamat ad xp̄m. q̄ illuz bonis opibus supplicat. e ¶ Irasci debemus p̄teritis pctis. s. penitēdo. vt horreat nos ꝙ peccauim⁹ Cū dicit in cordib⁹. ⁊ in cubilibus oñdit agnoscere deū cogitatōes hoīm Cubile em̄ a cubando dr̄. qd̄ est domiciliū ferarū. ⁊ est sensus. deserite prauas cogitationes. anteq̄ scelera ꝑpetretis. i. añq̄ in opa malas cogitatiōes ducatis. dū adhuc in corde sunt: extīguite. h ¶ Vel nocte expiate ꝑ lacrimas: qd̄ ī die cogitādo peccast⁹ f ¶ Supius admonuit mr̄ clemētissima eccl'ia ab antiquis ydoloꝝ sacrificijs ⁊ culturis recedendū. nūc hortat ⁊ xp̄ia nos semetip̄os ñ pecudes recte vouēdo deo sacrificare. Sperareq̄ docemur ī d̄o ꝙ salutaria ei⁹ ꝓmissa cōseq̄mur. Quis oñdit nobis bona? dicunt multi dubitādo. qd̄ nec pauci debuerūt. i. resurrectionē esse venturā ⁊ bonoꝝ p̄mia. Cui interrogationi statim sctā mr̄ rñdet dicēs. Signarū ⁊c̄. g ¶ Signatū ē sup nos lumen vultus tui, quia sicut numus: imperatoris habet imaginē, ita fidelibus. signa celestis regis imprimunt in baptismo ⁊ alijs sacramentis hoc est. signaculum sancte crucis. quo dyabolus effugatur. Lumē est vultus dei: imp̄ssio crucis qr eos illuminat sp. q̄ se nō polluūt vlla prauitate. Leticiā dicit recte fidei: tunc em̄ letamur vetacit. qñ recte credim⁹. A Vel lumen illud gr̄a dei ē infusa menti repande. q̄ ratio insignit vt denarius regis imagine. et hoc lumē: est totū ⁊ verū hoīs bonū. h ¶ Admonet eos qui carnalib⁹ rebus intēti eē ꝓbāt. mltiplicati sūt em̄ pessimis actib⁹. i. mūdana voluptate cōpleti. Jō addidit sui qr pectōres istis vtuntur terrenis fructibus nō ꝑm p̄cepta dei sed ꝑm desideria sua. Vel sui. i. xp̄i. panis cuius viuus est ⁊ vinuz inebrians. ⁊ oleū: caput. i. mētem inpinguās: frumē ꝟo dictū ē a frumine. i. a sūma ꝑte gule: antiq̄ em̄ caput gule frumen vocabant. i ¶ Ne putares pacē istā tp̄alē significari ꝑ incōmutabilem celestēq̄ in corde ꝑmanentē. iō dicit in idip̄m. vt intelligas. nulla varietate in seip̄a veram pacē mutatam. Dormiam. id est. in ipsa pace vitam finiam. Requiescam: in futura beatitudine. quando iam requies dabitur sanctis et pausatio gloriosa. k ¶ Singularis spes est ecclesie in membris suis: quia sola recipit regnum dei. quod impij non possunt adipisci. cum dicit cōstituisti me significat dignam deliberatamq̄ sententiam. quā hic habemus in spe. ibi possidetur in re.

b Miserere mei: ⁊ exaudi oro
c nē meam. Filij hoīm vsq̄ q̄
graui corde. vt quid diligi-
tis vanitatē ⁊ q̄ritis menda
d ciū. Dyapsal'. ✱ Et:
scitote q̄niā mirificauit dñs
sanctū suum. dñs exaudiet
÷ me: cū clamauero ad eū
e Irascimini ⁊ nolite peccare
q̄ dicitis ī corbibus vestris
⁊ ī cubilibus vr̄is cōpūgimi
f ni Dyapsal'. Sacrifica
te sacrificiū iusticie ⁊ spera-
te ī dño. multi dicūt q̄s ostē
g dit nobis bona. Signatū ē
sup nos lumē vult⁹ tui dñe
dedisti leticiā in corde meo
h A fructu frumēti ⁊ vini ÷ et
olei: sui multiplicati sunt.
i In pace in idipsum: dormi
k am et requiescam. Quoni-
am tu domine: singulariter
in spe constituisti me.

Psalm⁹ dauid pro ea q̄

Oratio.

Exaudi nos dñe. ⁊ intribulatōib⁹ no

stris miserere nob. ⁊ q̄ solus magnificaris in pplis. spiritalē leticiaꝫ tribue. ⁊ in spe numerū futuroꝝ ꝯstitutꝫ. Per dñm. ¶ Pro ea que hereditatē ꝯsequit. ecclesiā significat. cuius ꝑsona in hoc psalmo introducit. qꝛ resurgēte xp̄o. ad eā spitalia bona ꝑuenerunt .i. fides spes charitas a ¶ Psalmꝰ iste vt supior ad xp̄i eccl'iam ꝑtinet. Dicendo autē verba mea. oris significat psalmodiam. Intellige clamorē meum vt affectū cordis aperiret petit. Trina ista repetitio vnuꝫ significat. cū dicit ꝑcipe. intellige. intende. ꝑ figurā methabolem. q̄ est vniꝰ rei sub varietate v̄boꝝ iteratio. auris ab auditu dr̄. b ¶ Intende voci. mō dicit. vt declaret or̄onez hanc esse ꝑfectā quam inflāmat affectus mētis. Rex meꝰ ⁊ deꝰ me ⁊ qm̄ ad te orabo dñe ista sentētia distinguitur ī ꝑsonis. vnitas tñ credat̄ in nā. q̄uis eī tres noīet nō tñ intendite ꝑ intēde tanq̄ ad vnū dixit. c ¶ Ad te orabo. i. ñ ad aliū vt pagani ⁊ īcreduli. tūc se merito credit eccl'ia mane exaudiri. cuꝫ in lucē celestis ꝯuersatōnis erupit. ⁊ ī exordio bonoꝝ actuū v̄itatē cepit mēs illuminata cog̊scere. Mane em̄ deprecatur. que in lucida cōuersatione degere dinoscit̄. mane em̄ dicimus. cum discussis tenebris. clari luminis aduentus infulsit. d ¶ Reperit mane id est. incipiente luce virtutū in aīa mea quādo tibi stare non alij sed tibi stare cepero. nō sedere. nō iacere. sed stare. ⁊ statueris supra petrā pedes meos. tunc per istos g̊dus merebor te videre, vel astabo tibi recte viuēdo. ⁊ videbo. subaudit̄ te oculis cordis. ¶ Est ordo tu es deus q̄ iniq̄tatē nolle cognosceris. q̄d em̄ aliud potest deus velle. nisi qd̄ ipse probat̄ precipere sicut ait Esaias. ego dñs q̄ loquor iusticiā et annūcio recta. e ¶ Ne queūt habitare iuxta xp̄m in beato regno. q̄ gehenne cruciatōe dānādi sūt. ¶ Recte illi corā ip̄o ñ ꝑ manere dicūt̄ q̄ ab eꝰ regno priuādi sūt. Si em̄ deus ignis ē. ⁊ ignis cōsumēs. q̄cunq̄ stipula est. quicūq̄ lignū est. fugit ab igne ne cōsumat̄. Si v̄o auꝝ. ignē nō fugit quo purificatur. f ¶ Nō dixit operati sunt iniquitez sed qui opant̄ iniquitatē. Nā habent̄ odio a dño. q̄ ꝑseuerant in peccatis vsq̄ in finem vite. amant̄ qui quod operati sūt male. emēdāt. Perdes eos. hereticos significat. qui tot homines cum mēdacio occidunt. quod in heresim introducūt g ¶ Vir sanguinū est. qui hūano cruore polluit̄. ille similiter. qui decipit ī gratia viuiū. vt heretici. Dolosus est. q̄ sciens malum. alienū opari nititur exiciū. vt eū fraude decipiat. Et ē dolꝰ ꝓprie ī facto. fraus in v̄bo. Illi abominā t̄. q̄ xp̄i p̄mia ꝯseq̄ nō merent̄. A Solēt em̄ abomīati dici exheredati. Que aūt ꝯsequit̄ hereditatem celestē. exultat in spe dicens. Ego aūt ⁊c̄. h ¶ Introibūt iusti ī domū xp̄i. i. in sanctā ecclesiam. siue celestē hierusalem. ¶ Templū sanctum. corpus est domini. quod iure adorat ecclesia in timore. quia tunc fides firma est. quando amore casto ⁊ timore. diuinitas

hereditatē ꝯseq̄t̄. ¶ Ecclesia suā poscens or̄onē audiri: p̄dicat hereticos ⁊ scismaticos a dñi munere excludendos. felicia insup cōmemorans premia beatorum.

Psalmus. vj.

a Erba mea ÷ auribꝰ :·
percipe dñe: intellige
b clamnrē meū ÷ Intēde vo-
ci or̄onis mee :· rex meꝰ ⁊ de
c us meꝰ. Quoniā ad te ora-
bo dñe: mane exaudies vo-
d cē meā. Mane astabo tibi ⁊
videbo: quoniā nō deꝰ vo-
e lēs iniq̄tatē tu es. Neq̄ ha
bitabit iuxta te malignꝰ. ne
q̄ ꝑmanebūt iniusti añ ocu
f los tuos. Odisti oēs q̄ ope
rant̄ iniquitatez. perdes ÷
oēs :· q̄ loquunt̄ mendaciū
g Virum sanguinuꝫ et dolo-
sum abhominbitur domi-
nus. ego autem in multitu-
h dine misericordie tue. In-

adoratur. A Uel templum celeste ad quod adoro. dū ei operibus bonis ⁊ orationibus appropinquo. non in eo vero ꝑ prope ⁊ ad ip̄m adoro. dum gloriā dei nō video. i ¶ Postulat a domīo deduci ad eterna gaudia mater ecclesia. q̄ hic fatigat diuersis angustijs Justū est. vt in sua iusticia velit xp̄s suscipe supplicantes. propter inimicos. hoc est hereticos ⁊ paganos. Un⁹ prauo dogmate maledicendo. alter non credendo inimici dicti. h Uiam. scripturaꝫ sanctam dicit. ne male intelligendo. in ea corruat. A vel viā quaitur ad te. precepta accipe. istam tuam viam dirige. id est. ostēde in ꝯspectu meo vt p̄ oculis habeā precepta. et per ea me regas. h Dirige in ꝯspectu tuo viam meā. nec. lxx. habent nec aq̄la nec Simachus nec Theodocion. sed sola coine editio. deniq̄ꝫ in hebreo habet dirige in in conspecto meo viā tuam. sicut in oratiōe eñ dominica nomen domini sanctificari petitur. non quo nobis orātibus sanctificetur quod per se sanctum est. sed quo petamus vt quod per naturam sui sanctum est. sanctificetur in nobis. Ergo et nunc propheta postulat. vt via domini que per se recta est. etiam sibi recta fiat. k h ¶ Recte enim dicitur. non esse in ore hereticorum veritatem que christus est. quorum cor vanitas possidebat quia nec in corde est. ⁊ non solum veritas non est in ore eorum. verum etiam sepulchrum ⁊c̄. l ¶ Sepulchrum mortui est guttur mentiētis. quia sicut de sepulcro fetor malus. ita d̄ ore heretici praua doctrina profert. Patens. si clausuꝫ eēt, min⁹ feteret. si tacuissꝫ min⁹ nocuisset. Agebāt dolose linguis. quia maliciā nō solum in lingua sed etiā in actu ostendebant. nō aūt optauit ecclesia voto maledictionis. sed futura p̄dixit. h Iudica illos deus. vt sentiant te iudicez. q̄ te patrē sentire nolūt. qui iudicaturus es in fine. iudica etiaꝫ nunc vt sciant te res humanas respicere. m ¶ Decidē ꝓprie dicit. q̄ spei sue amissiōe fraudatur. decidant igitur inimici. ne impietates impietatibus augeāt. h Expelle eos. ab impietatib⁹ suis. vel ab eccl'ia. ¶ Quia tātum pctōr ab illa longius reddit. quantuꝫ numeroso crimine dilatatur. Irritauerunt egroti mali. medicum bonum. id est christuꝫ quia remedia sue salutis respuerunt. n ¶ Letentur ⁊ exultabunt ineternum. sperantes in domino quoniam videntur et impij ī hoc seculo gaudere. soli autem iusti in futuro seculo gaudebunt. h Felices sunt. qui merentur tabernacula esse christi. A Letētur igitur nunc. qui in isto seculo sperant in domino. quoniam post mortem īeternum exultabunt. o ¶ Gloriabūtur omnes. significant in illa patria esse felices. qui domini visione fruuntur. benedices iusto. ne quis putet premissa premia gaudioruꝫ. sibi suis meritis esse attributa. ꝑ a benedictione domini fieri accipienda. A Gloriabuntur igitur tunc qui hic diligunt. quoniam ad fruendum habebunt quod diligunt. que est hereditas eterna de qua psalmus intitulat. p ¶ Proteget nos dominus scuto bone volūtatis cuꝫ nos ditabit ineffabilib⁹ muneribꝰ ⁊ ad regna perpetua ad coronādum ꝑducet

troibo in domū tuā. adorabo ad tēplū sanctū tuū in ti
i more tuo. Dn̄e deduc me in
iusticia tua ꝓpter inimicos
meos. dirige ī ꝯspectu meo
k viā tuā. Quoniaꝫ nō est in
ore eorum veritas. cor eorū
l vanū est. Sepulcrū patens
est guttur eoꝝ. linguis suis
dolose agebāt: iudica illos
m deus. Decidāt a cogitatiōi/
bus suis: ꝑm multitudinem
impietatū eoꝝ expelle eos:
quoniaꝫ irritauerūt te dn̄e.
n Et letent oēs q̄ sperāt ī te.
ineternū exaltabūt ⁊ hītab in
o eis. Et gl'iabūt ī te ÷ oēs:
q̄ diligūt nomē tuū. q̄niam
p tu benedices iusto. Domīe
vt scuto bone volūtatis tue
coronasti eos.

A Bona itaq; dei volũtas ⁊ miſcõia in
preſenti nobis eſt vt ſcucũ ꝓtegẽs. in fu
turo: vt coꝛona. ℣ Dicit ℟o bone nõ
iuſte volũtatis. oſtẽdẽs ſola dei bonitate
nõ noſtra iuſticia nos ſaluari. ℟ſo.

Je dñe. qui attri
ti coꝛdis gemitũ
pꝛiuſq; ꝓferaꝫ intelli
gis: effice nos qm̃s tẽ
plũ paracliti. vt merea
mur ſcuto celeſtis be
niuolẽtie: coꝛonari. p.
℣ In finẽ iaz notũ ẽ
Hymn⁹ eſt laus diui
nitatis. metri alicuius
lege cõpoſita. Sicq; dez
hymn⁹ ꝓꝛie canticuz
laudis eſt. nõ cuiuſli
bet. ſ dei: q̃rũ qõlibet
deeſt. nõ dz hymnus.
Siue eũ nõ canaꝫ ſi
ue canaꝫ ⁊ non in lau
dẽ. ſiue etiã in laudez
ſ non dei canaꝫ: hym
nus dici non meretur
Ꝓꝛo octaua ℟o ſignifi
cat aduẽtũ dñi qñ fi
nita hebdomada ſecli
ad iudicandũ venerit
mũdũ. vñ ⁊ ꝑs iſte cũ
tremoꝛe maꝛimo fecit
initiũ dicẽs. dñe ne in
ira tua arguas me. ne
q; in furoꝛe tuo coꝛri
pias me. a ℣ Iſte
ꝑs ꝓmus eſt pſalmoꝛ
pnie. Sequitur. xxxi.
xxx vij. l. ci. cxxix. cxlij.
mo dis pctã dimittunt. i. baptiſmo. mar
tirio. elemoſynis. remittẽdo fratri pecca
ta. ꝙuertẽdo pctoꝛẽ. abũdãtia charitat⁊.
penitentia pura. addenda quoq; ẽ cõmu
nio coꝛpis xꝑi: inueniunt ℟o diligenter
inq̃renti foꝛtaſſe ⁊ alij remiſſiõis modi:
pſalmos ℟o penitẽtiales non credas in
caſſum ad ſeptẽnariũ numeꝝ a maioꝛib⁹
ꝓductos. ℣ Mõ eñ ſupplicat dñm ꝓ
pheta vt nõ arguaſ. cũ legit q̃s amo. ar
guo. ſed ne in ſeueritate iudicij dãnetur.
Jra eſt lõga indignatio. furoꝛ velox accẽ
ſio mẽtis. ſz ira vehemẽtioꝛ. q̃b⁹ dñs nũ
q; monebit, ſz iuſta trãquillitate ꝓſiſtit
etiã puniẽdo. Trãſlatiuis igit ℟o hec
de deo dicta ſunt. b ℣ Jnfirmitat⁊ cõ
feſſio: dei miſcõia mouet a q̃ facile impe
trant remedia cũ vulnera pcti manifeſtã
tur. Oſſa hic foꝛtitudinẽ mentis ſignifi
cant quaſſatis q̃ cũ dẽ
ficit: vigoꝛ mẽtis oſ
elabit. ſic ⁊ oſſib⁹ coꝛ
poꝛis coꝛp⁹ infirmat.
c 1. Dixit aiaz ſuã
turbatã eſſe. ſ. ꝓ pniaz
ad emẽdãdũ. ℣ Gal
de: iõ dixit. ne clemẽs
xꝑs pateret diuti⁹ tar
dare aduitoꝛũ. Uſq;
quo. ſubaudit differs
miſereri. qui vſq; ad fi
nẽ ꝑces ſuppliciuz nõ
ſoles obliuiſci. d Ul
vſq; quo aiam meã ve
hemẽter ꝓturbatã nõ
eripis. nõ coꝛrigis. nõ
emẽdas. b ℣ Cum
dicit ꝙuertere. vndi
cte relaxatio poſtulat
vt non exigat a nobis
debitas vltiões. Eripe
ab imminenti ſuppli
cio. Saluũ ſe petit fie
ri. non ſm̃ ſua merita.
ſed ꝓpter miſcõiaz di
uinã. in q̃ dũ fixa ſpes
ponit: venia facilius
impetraſ. e ℣ Bñ
pſidos dicim⁹ eẽ ime
moꝛes dei q̃ nullaz ſi

In finẽ in hymnis ꝓ octa
ua dauid. Beda. Fide
les oꝛãt beniuolũ ſibi iudi
cẽ fieri. erũnas ꝓꝛias q̃b⁹
afflicti i gemiſcunt narrãtes
ſeq; a pctoꝝ ꝓſortio ſegregã
tes nullã cũ ipſis hꝛe cupiũt
poꝛtionẽ. Pſal. vj.

a Omine ne in furoꝛe
tuo arguaſ me. neq;
in ira tua coꝛripias
b me. Miſere mei dñe qm̃ in
firm⁹ ſuz ſana me dñe qm̃ cõ
c turbata ſũt oſſa mea. Et aĩa
mea turbata eſt valde. ⁊ tu
d dñe vſq; q̃. Cõuertere dñe ⁊
eripe aiaz meã. ſaluũ me fac
e ꝓpter miſericoꝛdiã tuã. Qm̃
non eſt in moꝛte qui memoꝛ
ſit tui: in inferno ÷ aũt: q̃s
f confitebitur tibi. Laboꝛaui
in gemitu meo: lauabo per

Jõ ſeptez. qz. vij.
ductã ꝓfeſſiõis hñt. A Eſt igit moꝛs:
pctm̃ moꝛtale. ifern⁹: cecitas deſpatiõis
℣ Ul p⁹ moꝛte tpale nõ ẽ ꝓfeſſio adve
niã. ℟ tomin⁹ i iferno: iõ addit. Quis cõ
fitebit tibi: ſ baudit: ad veniã i infrno:
vbi nulla remiſſio inuenit. f ℣ Gemit⁹
eſt eñ dict⁹ geminat⁹ luctus cuz maloꝝ
noſtroꝝ reminiſcimur ⁊ future pene ti
moꝛe terremur. Lectũ: delectatione coꝛ
poꝛis dic. quã põt hõ lacrimis lauare: ſi
eũ ꝓtingat celeſti iſpiratõe deflere. Stra
tũ: ſignificat cumulũ pctoꝝ. qõ iõ hõ la
chrymis rigat. ⁊ eodẽ ſaluberrimo ibze:
pctã deleãt. Lect⁹ aũt ab electi⁊ ac molli
bus berbis dict⁹ ẽ, ſupza q̃s: antiquitus

quiescentiū corpa remittebātur in sōnn̄t Rigare vberi⁹ aliq̄d significat q̄ lauare qui q̄tidie lachrymis stratū rigat: nō pōt in cogitatōe eius libidinū pōpa surripe.

g ¶ Oculus dict⁹ quasi ocior lux. qd̄ cito intēta respiciat. siue q̄ palpebris occulētibus ꝓbatur occultus. vñ hic. Oculū cordis dicit turbatum. i. ℞ totū pricipale cordis mei contremuit. Inueteraui. id est ¶ in veteris homīs ade antiq̄tate ꝑmansi Inter inimicos. i. int̄ spūs diabolicos. siue inter nr̄a pctā. q̄ ideo inimica: qr nr̄as anīas ad tarthara deducūt. ⁊ ad h̄ ferialit̄ blādiūtur. h ¶ Petit propheta a se recedere societatē malor̄. vt securius possit suo dño seruire. vt q̄ malor̄ collegio peccauerat. fugatis a se talibus: mādatis dñm deuotissimus appeteret. eo q̄ppe modo se ꝓbat ad plenam correctōem venisse. qr se voluit a malor̄ societate diuidere: vñ seq̄tur. Exaudiuit dñs.

i ¶ Depcatio ē: cū pietate frequēs orō. ⁊ sola ⁊ q̄ nimia decet. ⁊ importūa ꝯciliat. Nec vacat. q̄ in vna postulatōe: ter dñm dic̄ prestitisse qd̄ petijt: scz vt mōstraret sctām trinitatē affuisse sue petitioni

k ¶ Cū dic̄ erubescāt. vult pctōres tanta ꝯpūctione illumīari. vt ꝓ his que pri⁹ faciebāē: se erubescāt ⁊ emēdēt. Cōturbent̄ scz timore futuri iudicij. Dū dicit mei: relaxauit odiū: cui multitudo erat donata culpar̄ Aduertātur. i. vt nō ꝑmittāt̄ ire quo tendūt. hoc est peccare. ℞ Erubescāt: nō leuiter. sed vehemēter. nō crastino tēpore sed cito. ¶ Et vide q̄ iste penitens statim exaudit⁹ ⁊ a pctis liberatus. euāgelice regule obsecundans: pro inimicis suis vt ꝯuertātur exorat. vt sicut ip̄e accepit veniā. ita carnales īmicis ei⁹ ad dñi gr̄az redire ꝯtigit. orō

singulas noctes lectū meuz lachrymis meis stratū meū
g rigabo. Turbatus ē a furore oculꝰ meꝰ. inueteraui in-
h ter oēs inimicos meos. Discedite a me oēs q̄ opamini iniq̄tatē. qm̄ exaudiuit dñs
i vocē fletus mei Exaudiuit dñs deprecationē meā. dñs
k orationē meā suscepit Erubescāt ⁊ ꝯturbētur ✱ vehemēter: oēs inimici mei. conuertātur ⁊ erubescāt valde velociter. ¶ Psalmus dauid quē cātauit dño ꝓ verbis chusi filij gemini.

¶ Iste psalm⁹ ad xp̄i humanitatē ꝑtinet. q̄ ꝑ id q̄ factus ē hūilis. s̄m suā iusticiam veritatēq̄ se expetit iudrcari. Psalmus. vij.

a Omīe d̄s me⁹ ī te speraui. saluuz me fac ex oīb⁹ ꝑseq̄ntib⁹ me ⁊ lib̄a me
b Neq̄n rapiat vt leo animaz meā. dū nōē q̄ redimat ne-
c q̄ q̄ saluū faciat. Dñe deus

Exauditor oīm de⁹ exaudi nr̄or̄ fletuū supplicē vocem: ⁊ tribue īfirmitatib⁹ nr̄is ꝑpetuam sospitatē: vt dum dignāter gemitū nr̄i laboris suspicis: tua nos sꝑ miscd̄ia cōsoleris. Per dñm.

℞ Sciēdū itaq̄ chusi interp̄tari ethiopem ⁊ totū istū psalmū cōtra saul esse cōscriptū: quē ethiopē vocat. ꝓpter tetros ei⁹ mores Gemini vero dicit̄ familia benyamin. de q̄ saul ortus est. ¶ Vl̄ chusi. pr̄e Augustino docēte interp̄tatur silētiū. filij aūt gemī filij dextre interp̄tatur.

a ¶ Postulat ꝓpheta liberari de vniuers̄ inimicis. maxīe de spiritalib⁹ nequicijs. qr carnales hostes: corpus impetunt. spiritales v̄ro animas necare cōtēdūt. Saluū fac: a pctō libera: a diabolo vt ab ip̄i⁹ ptāte tollamur ab ip̄i⁹ em̄ ptāte tollimur: qñ miscd̄ia dñi a delictoruz sordibus expiamur.

b ¶ Leoni ꝯfert̄ diabolus. leoni ⁊ cōꝑatur christus. ille q̄ ad interitū rapit. christus q̄ eripit ad salutem. Non est qui redimat. id est cū christus sb̄uenire cessauerit obstantibus nostris peccatis. illo tēpore p̄ualet diabol⁹ rapere. c ℞ Iste v̄siculus ⁊ sequens ad christum ꝑtinet. qui nullā iniquitatez perpetrauit. ⁊ ad dauid q̄ sauli bis ī manu eius cadēti. nulla mala reddidi.

d ¶ Nemo em̄ retribuit. nisi qui aliq̄d ante ꝑcepit. Sed iste vir deo plenus ⁊ patiētie ꝟtute firmissim⁹ ⁊ beniuol⁹ petit. vt si malū ꝓ malo reddiderit decidat ab inimicis inanis. i. vacuat⁹ sit fructu magne mā̄sutuedinis Et nō solum hoc. verū etiā (qd̄ graui⁹ est) Si reddidi ⁊c̄. ꝑsequatur

e ¶ Inimicum. diabolū dicit. q̄ anīas q̄s cōprehendit ꝯterit. q̄a hoīes corp⁹ solū ꝑseq̄ possunt. ꝫ diabol⁹ etiam aīam qd̄ plus est. Acsi dixisset. si inimicꝰ mala reddidi. qd̄ tu ꝓhibuisti deducat honorem suscepti hoīs. (q̄ ad imaginē dei cōstat factus) in illū puluerē. quē ꝓijcit vētus a facie terre. i. quasi ī nihilū redigat f ¶ Cōsurgat dn̄s in ira. q̄ nō hꝫ iram. i. in vindictā ꝟ vez hec vindicta q̄ dicit̄ ira. in diabolum potius debet aduerti. q̄ totiēs punit̄ quotiens sibi peccator eripitur. vt sic inimici illuꝫ sentiāt ꝑ vīdictā. quē noluerūt ꝑ bn̄ficia

¶ Exaltat̄ deus. q̄ndo cōuersis peccatoribus ꝯfessio laudis offertur xp̄o. ⁊ hoc. In finibus. i. possessione diaboli. ī qua vtiq̄ exaltatur christus. dum a cōuersis laudat̄.

meus si feci istud. si ē iniqui
d tas ī manib⁹ meis. Si red-
didi retribuētib⁹ mihi ma-
la: decidā merito ab inimicꝰ
e meis inanis. Perseq̄t̄ inimi
cus aīaꝫ meā ⁊ ꝯp̄hēdat: et
ꝯculcet ī terra vitam meā: ⁊
gl̄iam meā ī puluerē dedu-
f cat. Dyapsalm⁹ ÷ Ex:·
surge dn̄e ī ira tua: ⁊ exalta-
re ī finib⁹ inimicoꝝ meoꝝ.
g ✱ Et:·exurge ÷ dn̄e deus
me⁹: in p̄cepto qd̄ mādasti:
et sinagoga ppl̄oꝝ circūda-
h bit te. Et ꝓpter hāc ī altuꝫ
regredē: dn̄s iudicat ppl̄os
i Judica me dn̄e ꝟm iusticiā
meā: ⁊ ꝟm innocētiā meā su
k per me. Cōsumet̄ nequicia
pctōꝝ: ⁊ diriges iustū scru-
l tās corda ⁊ renes deus. Ju
stum adiutoriū meū a dn̄o:
qui salnos facit rectos cor-
m de. Deus iudex iustus for-
tis ÷ et:· patiens: nūquid

g ¶ Mandauit dominus in precepto. hoc est in euangelio discipulis. tertia die resurgam. precedam vos in galyleam. dixit vero propter certitudinem prophecie preteritū pro futuro. Synagoga. hic collectionē signat reproborum. que christū circūdabat. nō credēdo propter rebelles iudeos q̄ xp̄m persequebātur. ꝟ Uel synagoga. populum fidelium significat. qui credendo christum post resurrectōem circumdederūt. h ¶ Propter hāc. id ē sinagogā in qua habitare christus nō potuit. propter infidelitatem. Regredi em̄ est. vnde veneris iterata via reuerti. Cum dicit. iudicat ppl̄os. om̄ipotētis patris maiestas ostenditur.

i ¶ Cuꝫ ponitur iudica me. hūilitas christi humanitatis exprimitur. que de Marie vtero assumpta est Cōstat etiam eum peccatum nullaten⁹ habuisse. qui peccatum nō fecit. ideo innocentiam suam ostendit.

k ¶ Petit propheta in ꝑsona christi accelerare nequiciā peccatorum. id est vt caro pro nobis cito crucifigeret̄. vt cito su⁹ ascēsus clarificetur. Directus est iustus. quādo resurrexit a mortuis. ⁊ ad celoꝝ regna conscendit virtutis em̄ d̄i est. ⁊ corda nostra discutere. ⁊ corꝑeas delectationes intelligere. hoc est corda scrutari ⁊ renes.

l A Justum adiutorium quia iam iusto tribuitur. ⁊ est q̄si medicina seruās salutem ¶ Dicit etiā humanitas. suū adiutoriuꝫ a deo patre. vt nobis spē in se credētib⁹ sue pietatis largiret̄ quod rectis corde ⁊ veniam tribuit ⁊ salutem.

m ¶ Justus iudex dicitur deus. quia tribuit vnicuiq̄ in fine quod gessit. Fortis q̄ nullus valet resistere volūtati eius. Et patiens. quia quotidie expectat. vt cōuertat se peccans in penitentiā Irasci em̄ iudicum more dicitur. cum illud ī diuinitate nō inuenit̄. Per singu

os dies. id est cunctis momentis. q̃bus peccata cõmittimus. nam vbi eẽt gloriosa patiẽtia. si mox sequeret sua vindicta culpã. n ℣ Gladiũ vibrabit (Terret ꝓpheta cõtumaces iudeos q̃ cultur̃ idoloꝝ seruiebãt). i. vnicũ filiũ suũ sub lucente claritate missur⁹ ẽ. Vibrare em̃ illud dicimus quod modo lumen. modo tremulas vmbras ostẽdit. quod cõstat de christi incarnatiõe prouenisse qñ. perfidis tenebras. fidelib⁹ lumẽ sue deitatis ostẽdit. Arcũ. scripturas noui ⁊ veteris testamenti accipimus quibus ꝓtumaces terrentur. Tetẽdit dixit ne eius patiẽtia remissa putaretur. Et parauit illũ. hoc potest de vo dici. vt mos ipe sagittantiũ plene videatur expressus.

o ℣ Per arcũ vetus ac nouũ testamentum dixim⁹. vnde effect⁹ mortis venit malis q̃ ex scriptur̃ quãdoq̃ occasionem mortis capiunt. ⁊ sagittis ipsius vita prestatur. De isto arcu. egressi sunt sagitte. id sunt apostoli. qui desiderantissimis animis. b est ardentibus. precepta salutaria vti sagitte transmiserũt. quibus impij vulnerent. ⁊ fideles curent. Effecit id est operatus est. Et q̃uis hoc deus fecit. tamen ecce tẽ. p ℣ Parturiuit iniusticiam plebs iudea. cũ viderit dominũ miracla facientẽ. ⁊ de eius morte tractauit. Cõcepit dolorem. qñ eos increpauit diuersis parabolis ⁊ a sua puersitate illos cõuertit. Peperit iniquitatẽ quãdo dixit crucifige crucifige. ordo ꝓposterus est. prius em̃ suggestione dyaboli peccatũ concipit deinde parturit ⁊ paritur. q ℣ Lacus dicitur quia eius fundus latet. ⁊ ira scetur per singulos dies

n Mist conuersi fueritis gladium suũ vibrabit. arcũ suum tetendit ⁊ parauit illum

o Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit. Ecce parturit iniusticiam ÷ ⁊ concepit dolorem ⁊ pepit iniquitatem.

p Lacũ aperuit ⁊ effodit eum ⁊ incidit in foueã quam fecit. Cõuertet dolor eius in caput eius: ⁊ in verticem ipsius iniquitas eius descẽdet. Confiteb⁹ dño scõm iusticiã eius: ⁊ psalmã nomini domini altissimi.

Jn finem pro torcularibus. Psalmus dauid.

q Eccl̃a laudes matestatemq̃ domini xp̃i decantans. naturã eius hũa pro fraude hic ponit. quẽ iude prauitas aperuit. quia primus nequiter cõtra christum fraudẽ inchoauit. Effodit dũ eũ in sua dãnatiõe perfecit. Incidit in foueã in mortis scz locũ. A prius em̃ fraudator ledit̃ damno innocentie. q̃ aliũ ledat damno pecunie.

r ℣ Dolor em̃ dictus quasi domabilis horror. hic debem⁹ caput pro anima accipere. huic subiecta sunt peccata obnoxia. quãdo refrenant̃ ne ꝓtrent̃. Uertex em̃ dictus. q̃ dextra leuaq; xtat capillos. signat rationẽ. que supemi net menti. hec anima si peccatis facientib⁹ inclinatur. necesse est vt in verticẽ id est supra rationẽ ipsius. iniquitas descendat. nã cum supra impios peccata ꝓpria descendũt. suis sceleribus in penas debitas destinãt̃

s ℣ Duobus modis confessio dicit̃. cũ peccata nostra satisfactione damnam⁹. aut dignas deo laudes cũ exultatõne celebram⁹

Justiciaz qua superbis resistit. hũilibus dat gratiam. quia superbos facit sua crimia sustinere. humiles ẋo dignatur absolue re. Psallere est mandata domini peragere ⁊ hymnos voce. ⁊ intimo corde cantare.

Oratio.

S Crutator cordiũ deus. libera nos a persequentibus nos. ⁊ da nobis in tui expectatione iudicij. firmam custodiam mentis. vt non retribuamus inimicis mala pro malis. Per dominum nostrum iesum. ℣ Jn finem significare dominum iaz diximus. pro torcularibus ecclesia declarat est. que primo ingressu laudẽ dñi leta decantat. A Eccl̃a aũt eadẽ rõne torcular q̃ aurea dr. Mitis em̃

varijsq; similitudinib⁹ eadē res in scriptu-
ris sepe insinuat̄. In area quippe grana
a paleis. in torculari vinū a vinacijs di-
uidit̄. ita in eccl'ia boni a malis nō loco
s affectu separant̄. a ¶ Nomē dñi vo-
cabulum inenarrabile
sonat vñ cū dic̄. q̄ ad-
admirabile ē. nō p̄t ex
plicare qd̄ sentit. Uni
uersa terra qr p totum
mūdū ei⁹ religio sctā
dilatat̄. ℞ Qr p
nob̄ fact⁹ es. q̄ mortu
us q̄ resurrexisti. ī cū-
ctis gētib⁹ ē vulgatū s
s ⁊ illd̄ q̄ eleuata ē ⁊ c̄.
b ¶ Magnificentia
dei ē archanū incarna
tionis xp̄i: q̄ eleuata ē
qñ xp̄s resurgēs ascē-
dit in celos: vt in alio
psalmo exaltare dr̄ su-
per celos de⁹. ⁊ super
oēm terrā gloria tua.
c ℞ Hec p̄phetia ī
euāgelio cōpleta ē qñ
in tēplo pueri clama-
bāt osāna filio dauid
bñdictus q̄ venit ī no
mine dñi. ¶ Ut sit
sensus. nō solū a pfe-
ctis ⁊ doctis es lauda
bilis. s etiā ab incipiē
tiū ⁊ ore paruuloꝝ mi
rabis p̄dicaris. vt per
infantes ⁊ lactētes nō
pueros materiali la-
cte alēdos sed in fide puulos q̄ rudimē-
tis fidei imbuti fortiorē cibū nō recipiūt
in telligam⁹. Inimicos: paganos ⁊ blas
phemos designat. Defensorē: iudeū per
fidū. ¶ ℞ Uel hereticuz dicit. A
Uel diabolū sue secte defensorē ⁊ pctī: di
cunt q̄z heretici fidē se defendere xp̄ianā
⁊ pctōres veritatem dum pctā excusant.
¶ Inimicū v̄o ⁊ defensorē vel vltorē
iudeū pfiduz spāliter dicit. q̄ dū patrē se
putat defendere. filio existit inimic⁹. ita
factū ē vt dei q̄si defensor aptissim⁹ deo
p̄baret̄ aduersarius. d ¶ Uidebo ce
los i. libros euāgelicos. Digit⁹ dei dr̄:
diuine opationis effect⁹. Lunā eccl'iam
dicit: stellas: iustos hoīes. Fundasti vt
intelligam⁹ oīa in p̄destinatione dei fun
data. e ¶ Quid ē hō cuz despectione
p̄nūciandū est. i. fragilis ⁊ caduci ade se
quax. q̄ in veteri pctō socia prauitate p̄
mixttus est. Hui⁹ me-
mor dñs ē. qñ ei p suā
miscōiam pctā dimit-
tit. Filiū hoīs: filium
virginis marie dicit.
A ¶ quia visitauit
nos. corp⁹ hūilitatis
nr̄e assumendo ⁊ ita a
pctō vereri liberādo.
visitauit dei fili⁹. ho-
minis filiū: qñ dei fili
us factus ē hoīs fili⁹
f ¶ Minoratus est
em̄. nō necessitate sed
pietate ⁊ spōtanea vo
lūtate formā s̄ui acci-
piens: ex ea liquidem
p̄te mīor fact⁹ ē angel'
qua crucem p omniū
salute suscepit. Bene
aūt dixit paulominus
quia ⁊ si mortalē car-
nem accepit. tamc nul
la peccata habuit.
℞ Gloria cū in eius
descensu inferi clarue
runt Honore. cuz vicit
mortem. Coronatus:
circūdatus choro san
ctoꝝ redijt ex inferis.
¶ Duz dicit opa ma
nuum: om̄is illi crea-
tura subiecta monstratur.
g ¶ Cum dicit omnia ostendit ⁊ terre
na ⁊ superiora ei esse subiecta. Oues ele
ctum populū signat. Boues p̄dicatores
dicit. Insup. i. nō solū sancti sed etiā pec
catores (q̄s pecora significant) ei subie-
cti sunt. q̄ bene sunt pecora: dum in mū-
di istius voluptate pascunt̄. Oues sunt
autem cum intra dei septa claudunt̄.
h ¶ Uolucres celi a volatu crebro di-
cte supbi hoīes sunt q̄ inflati vēto iactā-
tie quasi p inane aeris volitāt. ⁊ humilia
despiciūt. Pisces ph̄os dicit. qui hui⁹
mundi naturam erratica curiositate per
tractantes, sicut pisces in mari natant. q̄

nā ad magnaꝝ reꝝ dicit cre
uisse fastigia. Psal. viij.
a Omīe dñs nr̄. q̄ admi
rabile ē nomen tuū in
b vniuersa t̄ra. Quoniā ele-
uata ē magnificētia tua: sup
c celos. Ex ore īfantiū ⁊ lactē
tiū pfecesti laudē ppt̄ inimi
cos tuos: vt destruas inimi
d cum ⁊ vltorē. Qm̄ videbo
celos ✱ tuos: opa digitoꝝ
tuoꝝ: lunā ⁊ stellas q̄s ÷ tu
e fūdasti: Quid ē hō q̄ mēor
es ei⁹: aut fili⁹ hoīs quoniā
f visitas eū. Minuisti cū pau
lo min⁹ ab āgel': gl'ia ⁊ hono
re coronasti eū: et ꝯstituisti
eū sup opa manuū tuaruz.
g Oīa subiecisti sub pedibus
eius: oues ⁊ boues vniuer-
sas insuper et pecora cam-
h pi. Uolucres celi et pisces

Per nimiã curiositatẽ nõ ꝯtẽplãtes celestia. inter hui⁹ seculi fluct⁹. rer̃ fluentiuꝫ occultas angustias scrutãtes. putãt eẽ vitã eternã. Et hi pedib⁹ xp̃i sb̃iecti sũt duꝫ cõuertũtur. Nã licet xp̃o oĩa iure sb̃iecta sint. illos tamẽ ꝓprie dicimus esse sb̃iectos. qui ad eius onus leue ꝑuenire meruerũt.

i ¶ Repetit sctã ecclesia ꝯgrue siquidem versum de laude dñi. quẽ in capite dixit. qꝛ ipse dixit. ego sum alpha ⁊ o. initiũ ⁊ finis.

Oratio.

a Admirabile nomẽ tuũ om̃ipotẽs domine supplices exoramus: vt qui oẽm creaturã mũdi ad vsus hominis subiecisti. nos ad tue seruitutis officiuꝫ dignos digneris efficere. Per dominũ.

¶ In finem pro occultis filij dauid psalmus Finis iste signat illum: nõ in quo deficitur sed in quo crescit. q̃ nobis initiũ est boni. finis est mali. Pro occultis filij. ꝑsonã significat saluatoris. cuius mysteria ⁊ iudicia nobis sunt occulta. Totus hic psalm⁹. in ꝑsona ecclesie ꝑ ꝓphetam canitur.

a ¶ In toto corde confitet deum. q̃ nullis cogitationib⁹ mũdanis fluctuat. qd̃ est ꝑfectoꝝ. Narrabo ⁊c̃.

1. Acsi dixisset q̃tũ me docuisti. tm̃ narrabo Qui narrat q̃tũ intelligit: oĩa mirabilia d̃i narrat. q̃uis ĩ se pl̃a sint. b ¶ Pl⁹ est em̃ exultare q̃ letari. Exultare ẽ anĩ ⁊ corꝑis motu maiori iocũdissima libertate gaudere. letari vero: anĩo dilatari in gaudio. leticia em̃ quasi laticia. i. mẽtis latitudo. in gaudio d̃r. Psallã.

1. Opere cõpleã. Nomẽ p̃ris filius est altissim⁹ ipse est deus. c 1. Inimicũ dicit diabolũ. cui dñs dixit. Vade retro sathanas. putant em̃ quidam. nõ petro sed diabolo. Petro suggerẽti dñm respõdisse vade retro sathana id est aduersari seu inimico. Infirmabũt. Hic pluraliter oẽs satellites diaboli cõprehendit. q̃ pri⁹ fortes erãt. propter peccata nr̃a. modo infirmi: nos autem in deo fortes: peribũt ante faciem.

¶ Id est ante faciez christi. d 1. Fecisti iudiciũ meũ. vox ecclesie. acsi dicat: gẽtes elegisti. iudeos reprobasti. Causam meã. id est causasti ꝓ me cõtre aduersarios. ⁊ vindicasti me. ⁊ fecisti cãm meã bonã. Thronum grecũ est. latine sedes dei. qꝛ vnusquisq̃ sedes dei est. ¶ Hic pñs tẽp⁹ ꝓ futuro dixit iudicas. qꝛ iudicaturus sit eq̃tatem.

e 1. Increpasti gẽtes ꝑ apl̃os. qꝛ idola adorabãt. Et perijt impius. Quia ab impio per p̃dicationez fact⁹ est pius. Nomen eoꝝ deleuit. id ẽ nomẽ impietatis. ¶ In seculum seculi. futurũ regnũ signat. qd̃ nulla etate. nullo tẽpore finiet. est em̃ scl̃m eternũ. post istud mutabile seculũ qd̃ est secl̃m. id est sequens eternitas istius seculi. id est isto finito aliud incipit. f ¶ Inimici genitiuus casus est. id ẽ diaboli. cui⁹ frameã defecisse

maris: qui ꝑambulãt semi-
i tas maris. Dñe dñs noster:
q̃ admirabile est nomẽ tuũ
in vniuesa terra.

In finẽ pro occultis filij.
psalmus dauid.

¶ Propheta se letum dicit dño psallituꝝ qm̃ confudit diabolũ pauperũq̃ sanguinẽ vindicat. ⁊ peccatores cum antixp̃o dicens perituros. iudicij tẽpus velociter aduenire dep̃catur ne cuiuslibet iniq̃tas vltra preualeat. Psalmus. ix.

a Onfitebor ÷ tibi :· dñe
in toto corde meo: nar
b rabo oĩa mirabilia tua. Le
tabor ⁊ exultabo in te: psal-
lam nomini tuo altissime.
c In ꝯuertẽdo inimicũ meũ
retrorsum: infirmabũtur ⁊
d peribunt a facie tua. Qm̃
fecisti iudicium meũ ⁊ cau-
sam meam: sedisti sup thro
nũ ÷ qui :· iudicas iusticiã.
e Increpasti gentes ÷ et :· pe
rijt impius: nomen eorum
delesti in eternum et in se-
f culum ÷ seculi :· Inimici

testat. qñ vt⁹ diaboli ī fine oīpotētis iudicio destruet. Framea hebraicus sermo latine gladi⁹. Ciuitates ppl'os infideles quoꝝ pectora diabol⁹ in h̄ secl'o possidebat. in vltima xp̄i manifestatōe dicit ꝯuictos. g ¶ Cum sonitu dicit. i. cum clamore maximo. qd̄ fieri solet qñ res prospe grauissimo fine clauduntur. Ut nec ptās eorū videat remanere. nec nomen. Et ecce decora nimisq; apta diuersitas. qꝛ pri⁹ dixit impios perire. nunc ineternū dñm permanere dicit. h ¶ Parauit scꝫ deus hō. vt qui hic in hūilitate iudicatus est: ibi in maiestate iudicatur⁹ adueīat Et ip̄e vtiq; dñs xp̄s iudicabit orbeꝫ terre: sctōs vir os debemus accipe isti iudicādi sūt in eq̄tate qui audituri sūt. venite bñdicti patris mei. eq̄tas em̄ ꝓ placiditate ꝛ leui iudcio poni solet. Populos. pctōres dicit Isti cum iusticia iudicādi sūt q̄b⁹ d̄r Ite ī ignez eternū. i ¶ Magna cogitatio gaudiorum ip̄m habere refugium quez ꝛ iudicem Paup dei est ille. qui terrena despiciens celestia desiderat. Illud adiutoriū dulcissimū est. quod in oportunitate. id est necessitate prestatur. In tribulatōne. cū animus afflictorum ad compunctōnem auidius incidat. k ¶ Sperēt in te. nō in seculi blandimēta respiciant. sed in tuam promissionem confidant. qui nouerūt nomen. i. qui maiestatem tuam sanctissima deuotione venerantur. A Nomē em̄ est dei dominus. Vel Est quod nouit qui libenter ei seruit qui vere est. ideo nemo speret in trāsitorijs preter fuit ꝛ erit nihil habētibus. Nam qd̄ in illis futurū est cū venerit fit statim p̄teritum. expectatur cum cupiditate. amittit cū dolore. nō tenetur cū certitudine. ¶ Sequit causa cur sperent in deum. qꝛ nō patitur eos deserere quos videat ad se cōfugere.

defecerūt framee ī finem: et
ciuitates eorum destruxisti
g Perijt mēoria eorū cum so
nitu: ꝛ dñs ineternū ꝑma/
h net. Parauit ī iudicio tro/
nū suū: ꝛ ip̄e iudicabit or/
bē terre in eq̄tate: iudicabit
i ppl'os ī iusticia Et fact⁹ est
dñs refugium paupi: adiu/
tor ī oportūitatib⁹ in tribu
k latōe. Et sperent in te q̄ no
uerūt nomē tuū: qm̄ nō de/
liquisti querētes te domīe:
l Ppsallite dño ÷ qui :· habi
at ÷ ī :· syō: ānūciate inter
m gētes studia ei⁹. Qm̄ req̄/
rēs sanguinē eorū recorda
tus ē: nō est oblit⁹ clamorē
n paupm. Miserere mei dñe.
vide hūilitatē meam de ini
micis meis. Qui exaltas
o me de portis mortis vt an
nūciē oēs laudatōnes tuas

h Psallite domino id est p̄dicate dominū ꝛ ope implete qd̄ predicatis. Syon speculatio dicit. i. ecclesia ī qua habitat xp̄s. Annūciate. Vox prophete admonet p̄dicatores p̄dicare studia ei⁹ id est mādata xp̄i. m ¶ Quia supius dixit p̄dicate gētib⁹ ne q̄s putaret inultū esse sanguinē martyꝝ. dixit req̄rēs sanguinem vt vindicta terreret ꝑsecutores. ꝛ martires ꝓmissio mulceret. Nō est obilt⁹ dicit. ne putēt obliuisci deū (propter lōgiquitatē futuri iudicij) retribuere bona pauperib⁹ xp̄i. n ¶ Postulat sibi ꝓpheta sic ꝓueniri vt videat a rege xp̄o. q̄a eius ꝯspect⁹ auxiliuꝫ est. Supplicat iteꝝ intelligi a dño suā hūilitatem de supbia ꝑsecutoꝝ. quia tātū videntur extolli ꝑsecutores quātum humilaintur martyres.

o ¶ Porta vero mortis est dyabolus vel vicia illecebrosa. ꝑ que introitur ad eternam mortem. Exaltas me. id est longe facis a talib⁹. Liberatus ex illis portis mortis. pollicetur se pronūciaturum. laudes domini in portis syon. id est in toto orbe sancte dei ecclie.

A Porte em̄ ecclesie sicut sunt apostoli. ita om̄ia optima studia per que venitur ad visionem pacis in ecclesia.

H Porte etiam mortis heretici ꝛ oīs mala doctrina porte syon id est ecclesie boni predicatores ꝛ sancta doctrina.

p ¶ Merito ergo se dicit propheta in ipo gaudere. s. in xpo. vbi gaudij nullus est finis. Infixas em̄ gentes dicit: que timore dñi non tenētur. i. quasi q̄busdam clauis peccatoꝝ ligatas. vt nō valeant se excutere. qđ nō improbe ad iudeos ꝑtinere īdicim⁹. vt ita sint malis suis affixi iudei ꝑfidi. sicut ī cruce clauis dñm infigere decreuerūt pena etiā cuiq̄ sua est iniquitas.

q ¶ Laqueuz vero occultauerūt q̄tuz potuerūt. ⁊ tamē xp̄m nil celare valuerūt. Comprehēsos illos dicim⁹ q̄s captio nodosa constringit. sic fuit pes eorum. i. gressus animi. ⁊ desideriuz prauū qđ eos ambulare fecit ad vicia. ¶ Laque⁹ q̄ppe occultus dolosa cogitatio. pes aīe amor. qui si prau⁹ est. dicit̄ cupiditas. si rect⁹ charitas. eo mouet̄ aīa quasi ad locū quo tendit. i. delectatōem bonam vel malam.

r ¶ Cognoscet̄ domin⁹ qñ hūanū genus siue a sinistr⁊ seu a dextris iudicio dei erit segregatū. Cōprehēsus est pctōr ex opib⁹ suis cum ꝑm qualitatē operis sui dignam recipit vltionē. s ¶ Conuertētur pctōres dicit id est ab hui⁹ mūdi delectatōne tollātur ne diutius possint in sua voluptate gaudere. Infernus aūt dictus est ab eo ꝙ illic auīe iugiter inferātur. ad quē sine dubio ꝑuenturi sunt. qui dñi ꝑcepta contēnūt. Obliuisci dñm est se inuolui erroribus suꝑstitionū ⁊ ceno voluptatis. Naz ecōtrario illius memores sunt. qui talia nō requirūt. t ¶ Nō em̄ obliuio erit pauperis. qñ venerit domin⁹ in fine seculi iudicare mūdum. dicit etiam nō perire patientiā que fideles coronat Nam si deest homini patiētia. anima eius nō est perfecta In finem. ¶ Quia si differt̄ auxiliuz a sanctis tamē non aufertur nisi veīat. v ¶ Prospexit propheta aduētum antixp̄i ⁊ ꝓclamauit. Exurge dñe. nō cōfortet̄. i. nō preualeat homo pessimus scz antixp̄us. cuius nequiciam nō valet sustinere humana condicio. Gētes etiam petit iudicari celerrimo aduentu. qua cum ip̄o antixp̄o scelera magna facture sunt. x ¶ Legislatorez. Hic antixp̄m dicit. vt talis princeps detur pctōribus. non qui eos regat. sed cuz ipsis simul depereat. ¶ Sciant cuz damnate fuerint gētes ⁊c. quoniā spez suā in hominē posuerūt ⁊ nō in deum. ¶ Tamē legislator verissimus solus deus. antixp̄s vero male ⁊ false legislator erit. y ¶ Non cessit longe xp̄s. quia vbiq̄ totus est. sed q̄si recessisse creditur cū subuenire tardauerit. Despici em̄ nos credimus. si vel minimo tēpore ab auxilio dei differamur. hoc dixit ꝓpheta pro anxietate gementiū. Sz ille tūc magis prestat cum mg̃nepatīe nob̄ solatia mīstrat z ¶ Suꝑbit impi⁹. cū fctā sue maligne volūtatis suꝑb⁹ expleuerit. tūc magꝫ incēdit̄ pauꝑ catholic⁹ ad studiū ꝟtutꝫ. qꝛ duz viderit peccatorē nimis exaltatū facile nouit casurum. sed isti impij comprehēduntur debitis penis puniendi. ¶ Vel ī ꝯsilijs

p ī portis filie syō. Exultabo in salutari tuo: infixe sūt gētes in interitu quē fecerunt
q In laq̄o isto quē abscōderūt. cōprehēsus est pes eoꝝ
r Cognoscet̄ dñs iudicia faciens: in operib⁹ manuū suarū cōprehensus est pctōr.

Canticū dyapsalmatis.

s Cōuertātur pctōres in infernū: oēs gentes que obliuiscūtur deū. Quoniā non in finē obliuio erit pauperis patiētia pauperū nō peribit in finē Exurge dñe non confortet̄ homo. iudicent̄
x gentes in cōspectu tuo. Cōstitue dñe legislatorē super eos: vt sciant gentes quoniam homines sunt.

y Dyapsalma. Ut quid dñe recessisti longe. despicꝫ in oportunitatibus in tribu
z latione. Dū superbit impi⁹ incenditur pauꝑ: compre-

cogitationū malaꝝ q̄bꝰ cogitāt ꝯprehē-
dere sctōs ad affligēdū. Et cur supbiat ī
pius subdit. qm̄ laudat ꝛc̄. Et hec ē ma-
gna ira dei in impiū. vt desit correctio et
assit adulatio. adulātiū. n. lingue alligāt
anias in pctis.

a ¶ Malꝰ em̄ dum
alio pctōre laudat. ex
tollit in desiderio lau
dis. nec de correctōne
cogitat. cui laudator
blādiens inuenit. Se
quit argumētū eiꝰ ini
quitatis. vt bñdicatur
qui male potiꝰ agere
cognoscitur. deceptus
adulātiū falsitate.

b ¶ Exarcebit do-
minū pctōr. i. ad iracū
diā cōcitabit sua indi
cibili supbia. qd ꝓprie
de antixp̄o datur intel
ligi. q̄ irritat verū do-
minū. qñ se sua falla-
cia nō solū terrenū re-
gē sed etiā rerū omniū
p̄dicabit deū. ꝫ hoc ei
erit ad ruinaꝫ. ideo vt
falsus deus. flamis di
gnis puniet. Nō req̄-
ret deū antixp̄s vt sua
pctā crudelia dimittā
tur. qꝛ in ꝯspectu suo
nō hꝫ deū. ideo sb̄dit.
nō est ꝛc̄. c ¶ Oq̄ꝫ
ꝓfunda cecitas. deuꝫ
añ oculos nō hr̄e. De
antixp̄o dicit. oīs se-
mitas eiꝰ esse pollutas
id est cogitationes ꝛ facta sordida. ne-
cesse em̄ est vt sint contaminata que pe
stiferi ducatu diaboli sordidant.

d ¶ Auferūtur iudicia dei a corde im
pij: qñ videt tardiꝰ venire qd celerit me
ruerit sustinere. ꝫ illi q̄ꝫ auget interitum
qd dr̄ tenere principatū inimicoꝝ suorū.
qua gloriatōe ad scelera ꝓnior erit. cum
nullū sibi obuiā ire cognouerit.

e ¶ Dicit antixp̄s. nō mouebor. i. nul
lam gētē intactā relinq̄. ꝫ ꝑgā de gēte in
gentē vindicādꝰ. Actus v̄o suos oñdit
vno v̄bo. qñ se dicit sine malo nihil esse
facturū. f ¶ Neq̄cia eius duplici ꝑ-
uersitate describit. In ore q̄ppe habebit
blasphemā maledictōem. cum se filiū dei
mentit. Amaritudinē. qñ ꝯdicētibꝰ sibi
penā mortis indicit. ꝛ ad supplicia iubꝫ
ꝑuenire. Labor cuꝫ di
uersis cladibꝰ affligit
innoxios. Dolor: cum
martires facit. Hec hꝫ
in ore q̄ locutꝰ est pu-
blice Hec v̄o hꝫ sb̄ lin
gua q̄ cogitat. Cogi-
tat v̄o laborē ꝛ dolo-
rem. qꝛ sine his ꝯsum
mari nō potest corona
martirij g ¶ Cū di
cit. sedet in insidijs: a-
ctus antixp̄i cōpauit
ꝯsuetudini latronū. q̄
se occultāt vt interfici
ant innocētes. Diui-
tes hic in malo accipi
untur. sicut paupes in
bono. A Diuites
em̄ scl̄i dic̄. q̄s ditabit
vt eoꝝ gl̄ia alios deci
piat. ¶ Int̄ficere ī
nocētē est de religioso
facere sacrilegū. eius-
q̄ aīam ꝑpetua morte
dānare. h ¶ Cum
dic̄. oculos eiꝰ in pau
perez. s. spñ respicere.
sciēdū q̄ nō respicit vt
ꝓficiat illi paupi. ꝫ iō
intēdit vt occidat.

i Leonez antixp̄m
noīet. diabolꝰ q̄ꝫ ꝛ leo
ꝛ draco d̄r. Leo qñ ap
te ꝑseq̄t. dracor qñ occl̄te nocet ¶ Qd
ait vt leo ad vim ꝑtinet. ꝫ q̄ addit ī cubi
li suo. ad dolos ꝑtinet suos. q̄bus lecera
turꝰ est xp̄ianos. i ¶ Iteratio insidi
arū nimiā calliditatē hostis oñdit. Rape
pauperē subitū periculū anīe significat.
Dum attrahit eū. i. dum illum molitur a
veritate reducere. ꝛ ad venerationez sui
nominis molitur adducere. k ¶ La
queus significat dolum. quo corda sim-
plicium capiūtur. Humiliabit autē qñ de
vera religione cadūt ex suasione diaboli
qui ad insanā doctrinā ꝑducūtur. Incli

hendūtur in consilijs q̄bus
a cogitāt. Qm̄ laudat pctōr
in desiderijs anīe sue: ꝛ ini-
b quꝰ benedicit Exacerbabit
dñm pctōr ꝫm multitudinē
c ire sue nō queret. Nō est de
us in cōspectu eius: inq̄na-
d te sūt vie illiꝰ in oī tp̄e. Au-
feruntur iudicia tua a facie
eius oīm inimicoꝝ suoꝝ do
e mīabit. Dixit enī in corde
suo: nō mouebor a generati
one ī generationē sine malo
f Cuiꝰ maledictiōe os plenū
est ꝛ amaritudine ꝛ dolo: sb̄
lingua eius labor ꝛ dolor.
g Sedet in insidijs cū diuiti-
bus ī occultis vt interficiat
h innocētē. Oculi eius ī pau
perē respiciūt insidiat in ab
scōdito quasi leo ī spelunca
i sua. Insidiatur vt rapiat
pauperem: rapere pauperē
k dum attrahit eum. In la-

nabit se tyrānus. cū aūz suū remiserit in aliqō ocium cessando a tāta psecutiōe nimia acḡsitiōe pditoꝝ satiatus. Post penas afflictōeisq; iustoꝝ. cadet neḡssimus cū suis seḡcibus de sua p̄sumptōe qñ illi supuenerit repētinꝰ interit. finē eñ scīi infelix nescit qñ eū in sua ptāte dñs p̄stituit.

l Ideo cū se spera bit adhuc lōge victuꝝ repentinus eius supueniet interitus.

m Mimis stulta cogitatō putās dñz fideles suos nolle respicē p̄ q̄bus passionē sustinuit. cū p̄r̄ ipm. docean̄ oīa penalia ꝛ aduersa sustinere.

n Exurge ds. ꝟ ē celeriē veni. Exaltet̄ manꝰ tua opatōz iudicij significat. Illō eñ p̄ba desiderabat venire. vñ ātirp̄s posset occūbere. Ne obliuiscarꝛ nūc rogat. ne fm votū tirānī obliuiscat̄ paupeꝝ in finē seculi. vbi tributio ē futura meritoꝝ. n Iné rogādo eñ dicendū ē p̄r̄ q̄d irritauit impius deū. Rūdēdū. ideo q̄ppe. qñ deū impius putabat nō posse sua facta reḡrere ꝛ pauperū iniurias. qñ circa cardines celi ds ābulās nr̄a nō p̄sideraret. sed inueniet memorem in futuro quem sperabat oblitum.

o Prophęta loquit̄ ad deū. vides qñ tibi nullus illudat. consideras eñ labozē ꝛ dolozē quē ille p̄fidus sub lingua habuit. i. in cogitatōne sua reuoluit. Ut tradas eū. i. iudicio traditus nō euadet. sed digna factis recipiet cum eterna dānatione torquebit.

p Cū dicit tibi derelictus est paup. ostēdit quoniā qui dño derelinquit̄ nulla vtilitate frandat̄. hoc est eñ p̄o p̄cipi dimitti q̄ bonis oībus tradi. Paup eñ dictus a paulo lare. Pupillū xo dic nō cuius genitoꝝ carnal occubuit. ꝟ cui p̄ sepultus ē. i. mundus quē nō amauit.

queo suo humiliabit eū. inclinabit se ꝛ cadet cuz dñatus fuerit pauperum. Dixit enim in cozde suo oblitus ē deus. auertit faciē suam ne videat in finē. ÷ Exurge dñe deus. exaltetur manus tua ne obliuiscaris paupeꝝ Propter quid irritauit impius deū. dixit enim in cozde suo nō requiret. Vides qñ tu labozē ꝛ dolozē considerās. vt tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est paup. orphano tu eris adiutoꝝ. Contere brachiū peccatoris ꝛ maligni. quere peccatū illius ꝛ non inuenies. Dominꝰ regnabit in eternū ꝛ in seculū ÷ Secu/li:-: pibitis gentes de terra illius. Desiderium pauperuz exaudiuit dñs. ꝑpatōez cozdis eoꝝ audiuit auris tua. Judicare pupillo ꝛ humili

Tu eris adiutoꝝ dicit vt cuz carnalit̄ affligi videas. eos nō dubitꝫ esse liberādos.

q Redit neḡcia antirp̄i añ oculos p̄phete ꝛ rogat. contere brachiū eius. i. ad nihilū redigi potentiā. qua malevtebant̄ peccatozes. qz insigniter impia faciebāt. Maligꝫnus. qz iniquus suasoꝝ erit. vt ḡs terroze nō pōt puertere. saltez p noxia p̄mia conetur declinare. Quer̄ peccatū illius nec inuenies. hoc ē ad emēdatiōez nō est dignus venire. Addidit. nec inuenies. quia dubiū nō est perire scelestam ptātem cuius auctoꝝ est dānandus.

r Ut sic inueniatur pctm̄ ꝛ peccatoꝝ ad dānationē q̄ nō inuenīt̄ tur ad emendatōez.

r Interfecto antirp̄o. redit p̄pheta ad ordinem futuraruz rerum. vbi iam securitas sanctoruz ꝛ regnū eternum christo deo ē

s Hentes: peccatozes ꝛ impios dicit. qui feraliter viuūt. De terra illius. regnum signat saluatoris. quo soli beati p̄fruunt.

s Desiderium pauperum. dicit vo lūtatem ecclesie. vt ei tribueret regna celoꝝ. Et p̄paratōez cozdis. i. concupiscentiam. que ostendit virtutem animi ardoze mentis. Aurem dei. clementiam diuinam dicit

Ecce auctoritate p̄phetica admonemur pupillū būllem deo esse gratissimū.

Cū pupillus humilis dr̄. iustissimus ap-
probat vt nō appōat vltra. h̄ ē. ℞ Ut
ñ eleuet ātixp̄s se vltra sup electos dei. qz
¶ Tūc o a mala finiēda sūt. cū auctor
mortis cū sua plebe dānabit. Hec sūt oc
culta filij q̄ psalmi h⁹
titulus canit. Oro

¶ Onfessiōi nr̄e piā
aurez ds clemēs
aperi. q̄ sperātes in te
nūq̄ ꝯsueuisti relinq̄-
re vt exaltati de portꝰ
mortis ꝑpetue. possi-
mus salui tentatoris
occultas insidias effu
gere. Per ¶ Sciē
dū est hunc psalmū ꝓ
batuz eē ad hereticos
destruēdos.

a ℞ In dño ꝯfido.
Vox eccle ꝯ hereticos
¶ Ac si dixisset dum
suz in religiōis fixo ca
cumine ꝯstitutus quō
suadetis me. Trāsmi-
gra in mōtē. i. ad here
ticā prauitatē. mentiē
tes esse xp̄m ibi vbi ve
ritas esse nulla ꝓbat.
Mōs significat eleua
tā supbiā mentis. q̄ so
la heresis īcurrit. duz
heretici humilibus cō
sentire nolētes sup ec
clesiā se erigere conā-
tur. Passer hereticuz
signat. q̄ ad nequissi-
mas p̄dicatōes incon
stātis aī leuitate trās-
ferr̄ Instabil' em̄ auis
passer. ⁊ alij in forami
nibus parietuz. alij in
roscidis vallibus. nonnulli in squalidis
montibus habitant.

b ℞ Quoniaz ecce peccatores. i. he
retici. intenderunt arcum. i. ora illoꝝ cō
tra ecclesiam intenderunt arcum. i. potē
tiam verbositatis sue

¶ Parauerunt sagittas. id est. verba
venenosa. In pharetra. i. in corde.

℞ Ut sagittēt ⁊c̄. i. cum viderint in ec-
clesia obscuratos impitia vl' simplices la
queis dolosis vel occultis liceāt.

¶ Recti corde sūt dicti q̄ nulla iniq̄ ꝑ-
suasiōe decipi poterūt. vel in obscuro. i.
obscuris ⁊ ābiguis sentētijs eoꝝ. vel cū
ꝑsecutōib⁹ tetris ꝑturbat ecclia qñ timo
re ꝑiculi carnal' hoīes
credunt facilt⁹ īmuta
ri. ¶ Dicit idē ꝓ-
pheta destruxisse here
ticos legē dei cū inter
p̄tatōibus falsis. ꝯuer
tētes in necez q̄ a dño
ꝓphetata sunt ad sa-
lutē. Subiungit de-
fensio dñi xp̄i. Iustus
quid fecit. ℞ Hoc
est xp̄s mūdū redemit
¶ Vel si scripturas
subuertere volunt. q̄d
fecit eis iustus ꝙ etiā
illum ꝑsequunt.

d ¶ Templum em̄
dei sanctum est. quod
estis vos. vt sciat he-
reticus se posse a deo
disperdi. a quo noscū-
tur corda recte credē-
tiū possideri. Celū em̄
sanctos viros signifi-
cat quos diuinitas in
sidere dignat. Terre-
re igit hereticos a se-
ductōne bonoꝝ. domi
ni iudiciū nitit ꝓphe
ta. vt si iustos seduce-
re non timent saltem
eum qui in iustis est ⁊
habitat timeant.

e ℞ Oculi domini.
id est aspectus ⁊ cle-
mētia diuinitatꝭ. pau-
perem populum xp̄ia-
num respicit ad adiuuuādum.

¶ Palpebre dicte a palpitādo. signāt
subtilitatem diuini iudicij ac iudicia dei
occulta. in quibus nos interrogat. i. co-
gnoscit. q̄d habeat vnusquisq̄.

f ℞ Dominus īterrogat. id est cogno
scit ⁊ ꝓbat iustum ⁊ impium.

¶ Hoc ideo dicitur. ⁊ vt vnusquisq̄
circumspiciat conscientiam suam de qua
nouit solum deum ferre iudicium. Non

vt non apponat vltra ma-
gnificare se homo sup terrā
In finē ÷ psalmus: ⁊ dauid
¶ De hereticis ꝓpha dicit
qui nitunt catholicos in su
am conuertere prauitatem.
domini illis iudicium cōmi
nans. ⁊ quid in illa retribu-
tione debeāt sustinere.

Psalmus. x.

a In dño cōfido: quō di-
citis anime mee trans-
migra in montē sicut passer
b Quoniā ecce pctōres inten
derunt arcuz: parauerūt sa-
gittas suas in pharetra. vt
sagittent in obscuro rectos
c corde. Quoniā que ꝑfecisti
destruxerunt. iustus ÷ au-
d tē: ⁊ quid fecit. Dñs in tem-
plo sancto suo. dñs in celo
e sedes eius. Oculi eius ÷ in
pauperē: ⁊ respiciunt. palpe-
bre eius intetrogant filios
f hoīuz. Dñs interrogat iu-
stū ⁊ impium. qui autez di-

eñ iustus est quē homines dicūt. sed quē deus probat iustum. Quid ē diligere iniquitatem nisi diabolus sequi? Semetipm psequitur. qui diabolum sequitur. duz illas semitas vult ire que ad fugienda loca penarum perducūt

s ℣ Pluit scilicet verba predicationis. que pijs: imbres sunt. perfidis autez laqueī igniti. Ignis etiam est cuz eos flamea cura consumit cupiditatis.

℣ Sulphur putredo peccatorum.

℣ Spiritus procellarum. dum se, confundunt mente tumultuosa. pars calicis eorum id est mēsura. qua poltutis actib⁹ iebziané

l Vel ignis. cupiditas. Sulphur peccatorum putredo. spiritus procellaruz: pena eterna: ⁊ quos ignis exurit tempestas examinat.

b ℣ Justū dicit dominum: amare iusticiam. quia nescit alios respicere. nisi qui norunt custodire iusticiam. Equitatem illam scilicet quam ipe propicius concedit. Vultus dei propiciationē significat.

Oratio.

Frige oculos pietatis tue sup bumilem pauptatis nře personā ostipotēs domine. ⁊ circūda nos fi dei armis. vt ab inimicatuz sagittis eruti vāleamus equitatez ⁊ iusticiam custodire. Per dñm. ℣ In finez pro octaua die vt in sexto psalmo tam dictuz est ad eternam ptinet requiē. petit itaqz pheta iniquitatē mūdi destrui: vt ad illam veritatem future promissionis debeat puenire a ℣ Salnū me fac exclamat ad dñm pheta. pent se salnū fieri ab illo a quo veram medicinā nouerat inuenire. dicens sanctū deesse. aliter eñ sanctus deficere nō poterat. nisi fuisset inter homes veritas iminuta. Verum cū dicit diminutas: euidēter ostēdit depzauata dei munera ex culpis hominū ⁊ collata bñficia. pzia puersitate maculata. dicit ℣o veritates de veritatibus hoīm loquēs. vna est dei ℣itas qua illustrētur anime sancte.

ligit iniqtatē odit aiam suam. ℣luit super pctōres laqos: ignis ✱ et: ✱ sulphur ✱ et: ✱ spūs pcellaꝝ ps calicis

b eoz. Quoniā iustus dñs ⁊ iusticias dilexit: eqtatez vidit vultus eius.

℣ In finem p octaua die. psalmus dauid ℣ Salnū uū se pzopheta mūdi istius puersitate fieri petit. qniam dolosi atqz supbi. potētiam dei sceleratis oblocutōibus abnegabāt. pmissionēqz patris p filium dicēs faciēdā: eloqa dñi sub breuitate collaudāt. ℣salm⁹. xi.

a Aluū ✱ me: ✱ fac dñe qm defecit sanct⁹. qniā diminute sunt veritates

b a filijs hoim. Vana locuti sunt vnusquisqz ad pximū suū. labia dolosa in corde. ⁊

c corde ✱ locuti sunt: ✱ Disp/dat dñs vniuersa labia dolosa. linguā magniloquam

d Qui dixerunt linguam nostram magnificabimus. labia nostra a nobis sunt: quis noster dominus est.

℣ Vana falsa significat. qñ contra dominū testimonia falsa querebant. tūc immminute sunt veritates. ℣roxios dicit. nō tz cognatōe generl. ꝫ pticipatōe scelerꝝ socios. In corde ⁊ corde qtiēs volum⁹ dolosos ostēdere: duplicia eoz corda declaram⁹. quādo simplices vnuz cor in eis eē testamur. Locuti sunt vt ℣audias mala.

c ℣ Disperdat dicitur cōtra iudeos. vt passim pereant. qui se in vna pzauitate collegerāt. Lingua magniloqua est. que sibi aliquid magne potestatꝝ assumit. ⁊ ne hic in bono linguam magniloquam accepisse. predixit labia dolosa. Cōsiderā vero pietatem dicentis q̄ non hominibus (quia aliqui cōuertendi erāt) sed ipsis vicijs maledicit.

d ℣ Illos exponit. qui in psperis rebus se iactantes. gliam suā exaltare presumūt. ⁊ sibi ipis deputāt. nō a dō accepisse. Istud qs

noster dñs est: sacrilegoꝝ verba sunt contradicētiū vero deo. ⁊ supboꝝ. A Ipocritaꝝ ⁊ phoꝝ qui ingenio ⁊ studio sciētias ⁊ eloquētiam acq̄sitas ex seip̄is habere putant. ꝯtēnentes nō habētes eas. Ideo subdit.

e Propter miseriā inopum ⁊ gemitū pauperum. nunc exurgā dicit dñs. Ponā in salutari. fiducialiter ÷ agā :· ī eo. Eloq̄a dñi eloq̄a casta: argētum igne examīatuz. ꝓbatuz terre purgatuz septuplū. Tu dñe seruabis nos ⁊ custodias nos a generatiōe hac ineternum. In circuitu impij ambulant: ꝑm altitudinez tuaz multiplicasti filios hoīm

¶ In finē psalmꝰ dauid

L Respiciēs ꝓpheta mūduz idolatrie mācipatū: credulitatē suā aduētū sancte incarnationis poscit expleri: vt vel sic confusa gētilitas suū possz agnoscere creatorez. Ps. xij.

a Sq̄quo dñe obliuisceris me ī finē: vsq̄quo auertis faciē tuā a me.

b Quādiu ponaz consilia in

e Exurgā dicit ꝓpheta ī ꝑsona p̄ris de filio: exurgā. i. appaream ⁊ manifestabor in filio. h Ut eos qui in miseria sunt in mūdo redimat f h Ponam ī salutari (vox patris). i. salutē ⁊ ꝯsolationē pauꝑm gentium in filio q̄ est leticia. cōtra gemitū. Fiducialiter agā in eo. G Id est in filio. qꝛ ptās patris: fiducia est filij. cuius volūtati nullꝰ valet obuiare qꝛ eloquia ⁊c. g G Hic eloq̄a dñi laudant (q̄ nullo mēdacio. nulla adulterina falsitate fuscantur) cum dicit eloquia casta. supius vero sermo hūanus arguit cū dicit vana locuti sunt Argentū terre. igne examinatū solet esse purissimū. qñ frequēti fuerit decoctōe mūdatū. sic eloq̄a dñi pura. pulchra ⁊ rata. purgatum vel examīatū. cōtra illud ponit: qd̄ de pctōribus ait. labia dolosa in corde ⁊ corde ⁊c. Septuplū. septiformē spm̄ significat. i. timorē dñi. pietatez sciam. fortitudinē. cōsiliū. intelligentiā. sapiam. A Per que diuinū eloquiuz splēdet. dū verbi dei p̄dicatores ⁊ ꝑm eloquia eius viuētes his charismatibus refulgent. h h Tu dñe seruabis nos ī eternū (ecclesia rogat) id est in fide ꝑuabis. Et custodies: ab heretic vel iudeis siue a pctōribus. siue a dyaleticis ⁊ phis istiꝰ mūdi ī eternū. G Hic ꝯseruat ne pereamꝰ. ibi letificat: ineternū ⁊ coronat

i G In circuitu impios ambulare. est tortuosis moribus viuere. q̄ nunq̄ recta viam ambulāt xp̄o derelicto. q̄ est v̄a vi Scd̄m altitudinē tuaz. nō ꝑm meritū hominis. sed ꝑm potentiā diuine volūtatis multiplicat ecclesia. Hoc est de pietate ⁊ misericordia eius: ꝑcipiens in retributiōe xp̄i ꝓmissa. G In finez hic tēpus significat incarnationis xp̄i. Oro

M Iserere fragilitatis nr̄e, sāctissime pr̄. ⁊ ꝯcede nobis eloquia tua. pudico corde ꝯtinere. vt possimꝰ multiloquā dolositatē insaniētiuz declinare. Per. a G Totꝰ hic psalmꝰ de charitate loq̄tur xp̄i. plenꝰ ꝓpheta dñi charitate ꝯfidēter dicit differre se diutiꝰ us ab expectatōe sua ⁊ aduētu illiꝰ. quē lz firma fide crederet eē vētuꝝ. tñ de eius tarditate ꝯquerit. cuiꝰ adhuc speratū aduentū citiꝰ nō merebat cernere. q̄niā om̄i d̄siderāti: valde molesta dilatio est. a G Usq̄quo cū dicit. appitiōez postulat xp̄i. quam in spū videbat. vsq̄quo. i. q̄usq̄. q̄diu nō liberas. h Pōt v̄o cū ꝓpheta q̄libet penitēs sub pctis gemēs dicere. vsq̄q̄ ⁊c. ꝑsequūt em̄ demōes ⁊ mali hoīes g̃uissime v̄e penitētes. ⁊ xp̄i mādata ꝑuare cupiētes G In finem. i. vsq̄ ad xp̄i aduētū. b G Cū dicit. q̄diu. exprimitur hic maximus ardor expectantis aduentuz dei. h Ac si dicat. patior istam angustiam quousq̄ te videam. sicut promisisti venire. A Dicit vero ꝯsilia. i. cogitatōes ⁊ tractatꝰ: qūo ⁊ qñ a seruitute pctī ⁊ diaboli liberari possit ꝑ aduētū saluatoris. ⁊ q̄a spes salutis ꝓtrahit: crescit desideriū in

doloꝛē. ℣ Per diē. i. p singulos dies ille amoꝛ tui aduēt⁹ xp̄i sus ē in doloꝛē mētis q̄ tardauer. c ℣ Inimicū. dyabolū dic. q̄ dō exaltatus añ aduentū dñi. cū gaudebat ō būana captiuitate. Sup me id ē sup credulitatem meā. Exaudi me nō si bi tm̄ subuenire petit ſ vniuersis fidelibus Respice ad illō referē dū ysq̄ q̄ auertis facie tuā a me. Exaudi xo. ad illō q̄ō dic in capite psalmi. vsq̄ obliuiscer me in finē

d ℣ Dum petit illuminari oculos coꝛdis oculos dic. q̄ obdoꝛmiunt in moꝛte q̄ fidei lumīe sepulto: carnali delectatōe claudunt. ipe ē em̄ somnus de q̄ letat inimic⁹. Inimicū: dyabolū dic et ageꝛ los eius q̄ z̄ p̄suetudo est: insultare dū capiunt. et gaudere dū deceptos a se cognouerint possideri.

e ℣ Exultabūt si motus fuero. i. si a te fuero diuisus p incredulitatē vel pctm̄: inimici efficiunt leti. In tua mīa dic. qꝛ q̄ altunde suā spem ponit nisi in deū. sua fides vacua ē ℣ xp̄us fidei et firmitas magna credēt: in eū credere a q̄ p certo scit posse saluari.

f ℣ Interioꝛ homo salutare dei ꝓspexerat quem cernere cupiebat carnalib⁹ oculis. Cantabo. i. coꝛde. vbi nimia leticia complebat. Psallaz. opibus bonis. q̄ō maxime diuinitas querit.

Oratio

NE auertas faciez tuā a nob⁹ ops ōs: ne inimici nr̄i exaltentur aduersus nos. ſ ita coꝛ nr̄m salutaꝛ tui exultatōe pfunde. vt facias somnū secūde moꝛtis euadere. Per. ℣ Finis xp̄m significat. ideo freq̄nt repetit. vt sp ad oīpotētē audiētis animus erigat.

℣ Psalm⁹ iste. inde cz̄ vesaniā vehemēti increpatione cāstigat asper inuectōib⁹ terribil. ꝓphanis. amaꝛ⁹ incredul. vt hec increpatio merito deū eccl'ie.

a ℣ Videꝫ ppl's iudeoz xp̄z būilit venisse dixit. nō est ōs. nec intellexit ip̄m esse qui a ꝓphetis p̄dictus est Et ideo insup̄ grauꝫ est. qz dixerūt hoc nom in labijs. sed in coꝛde vt malo voto peioꝛ incredulitas iungeret.

A Vel insipiēs etiā gentilis dō. deum non esse putās qui coꝛruptus est mente lignuz sibi deum facies.

b. I. Si em̄ noticiā habuissent dei coꝛrupti p infidelitatē et abominabiles. i. odibiles nō fuissent. Nō ē vsq̄ ad vnū

℣ Bene ra solus xp̄s est. sine quo aliq̄ō bonū vel incipe vel ꝑficere nullus valet. Illa lra habet coꝛrupti sūt in voluntatibus suis. voluntas autez dicta est a volatu. qm̄ aīus quo vult animia velocitate transfert. Coꝛrupti igit sunt iudei dū ab scripturaz sanitate recedentes in vicios⁹ sensus incidēt: et ita nephandissima incredulitate maculati in penam peccati: etiam

anima mea doloꝛem in coꝛde meo per diem. Vsq̄quo exaltabit inimic⁹ meus super me: respice et exaudi me

b domine deus meus. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdoꝛmiā in moꝛte. nequā do dicat inimicus meus p̄ualui aduersus eum. Qui tribulant me exultabunt si

c motus fuero. ego aūt in mi sericoꝛdia tua speraui. Exultabit coꝛ meuz in salutaꝛi tuo. cātabo dño q̄ bona tribuit mihi: et psallā nomini dñi altissimi.

In finē psal. dauid.

℣ Ecclia iudeos increpās q̄ vīso dño minime crediderunt. inani eos trepidatio/ne dicit confundi q̄ fructuosum timoꝛē dñi cognoscere noluerūt. coꝛ in fine seculi conuersionē p̄dicens.

Psalmus. xiij.

a Dixit insipiens in coꝛde suo: non est deus.

b Coꝛrupti sunt et abominabiles facti sunt in studijs suis: non est q̄ faciat bonū nō est vsq̄ ad vnū.

deo abomiabiles facti sūt. c ¶ Pro spexit dñs. s. vt nob mitteret vnigenitū filiū suū. Sup filios. i. hūanū genus. ℞ Ut videre sctōs suos faciat. p q̄s respicit. ⁊ in q̄bus hītat si sit sapiens.

¶ Qui deū mēte intelligat esse vez deū ⁊ hoīez. ⁊ req̄rat opatōe deū sequēdo mādata ei⁹ vt ab ei⁹ voluntate nō discrepet. ß q̄d viderint scti dei p q̄s ds videre dr̄ subdit oēs declinauerūt ⁊c.

d ¶ Hic dicit oēs. i. totū. ⁊ significat ptem Declinauerūt. f. a gr̄a dei. ⁊ facti sūt iutiles sibi ⁊ alijs. Tāti em̄ ⁊ tot de iudeis īpij fuerūt. vt pene oēs pfidi esse ac pisse putarent̄. A Silr̄ de gentibus oēs igit̄ nō intelligūt nec requirūt. ß declinauerūt tā iudei q̄ gētiles.

e ¶ Merito ergo sepulcz dictū est guttur eoz qui pestiferos sermones pferebāt sicut sepulcz fetidos odores exalat. Liguis suis dolose agebāt. quibus mortifera v̄ba loquebant̄ Aspidū īmane genus est serpētiū qd̄ nat̄ ali obstinatiōe v̄ba incantantiū pbibet̄ nō admittere. nec a voto suo pōt remoueri. ⁊ qd̄ nō valet vllo carmine mitigari. sicut alia genera serpentina. quod significat surditatem mortiferam iudeoz. Venenum dictum est q̄ p venas currat. sic ⁊ vota malignoz occulta cogitatione crassant̄

f ¶ Quoz os. i. iudeoz. quando pro bonis admonitionibus blasphemabant xp̄m. Amaritudine: cum de nece eius tractabant. Pedes consilij pgressus appellat. quibus de incepto mouemur ad exitus rez. Cum dicit veloces: defuisse illis oñdit ꝯsilia moderatōis. Ad effundēdū sanguinē. i. dñi saluatoris ⁊ suoz. vt scelerate rei crescat immanitas actōis. dū ⁊ dñm saluatorē. manus noxias inijciunt.

c Dñs de celo pspexit super filios hominū: vt videat si est intelligens aut req̄rens
d deū. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sūt non est qui faciat bonū. non est
e vsq̄ ad vnū. ÷ Sepulcruz patens est guttur eorū :·: ÷ linguis suis dolose agebant :·: ÷ venenū aspidum
f sub labijs eorū :·. ÷ Quoz os maledictione ⁊ amaritudine plenū est :·: ÷ veloces pedes eoz ad effundendū
g sanguinem. ÷ Contritio et infidelitas in vijs eoz :·: ÷ ⁊ viā pacis nō cognouerūt :·: ÷ nō est timor dei ante ocu-
h los eoz :·. Nōne cognoscēt omnes q̄ operant̄ iniquitatem: qui deuorant plebem
i meā sicut escaz panis. Dominū non inuocauerūt: illic trepidauerūt timore ÷ vbi
k nō erat timor :·. Qm̄ deus in generatione iusta est, con

g ℞ Cōtritio. s. corporis iudeoz. infelicitas anīe. In vijs. in opib⁹ eoz. Cur. quis viā pacis. i. xp̄m non cognouerūt. nec p fidē. nec p opa. Quare. qz nō est timor dei in sensu eoz. nō em̄ metuūt futuz iudicium. ¶ Via impioz ꝯtritio est. qz terit ⁊ terit̄ infelicitasq̄ in ea ē. qz nūq̄ p ip̄az nisi ad infausta supplicia peruenit̄. h ℞ Nōne cognoscēt. ac si dicat. si mō nō cognoscūt venturā vltōez: cognoscēt in iudicio qui mō mala operant̄. Plebem meam deuorant. i. heretici ppl'm xp̄ianū seducunt. vel mali occidunt bonos. vel idolatre credentes. Sicut nullus esuriens sine pane bñ pōt saturari. sic heretici nunq̄ satiant̄ iniq̄tatibus suis: nisi psequāt̄ xp̄ianos A Vel satiant̄ psecutione xp̄ianoz sicut esca panis satiat̄ esuriens.

i ℞ Dñm nō inuocauerūt. si em̄ inuocassent salui essent. Illic trepidauerunt in idolis ⁊ ritibus vanis simulacroruz qui deum timere debebant. ¶ Et qñ dicebāt d̄ xp̄o. Si dimittimus eū sic ⁊c.

k ℞ Quoniam deus est in generatione iusta. i. in populo xp̄iano.

¶ Christi consilium confudistis. id est suscipere noluistis.

℞ Dicentis pnīaz agite. Inops dicit̄ xp̄s. qui p nobis paup factus est. Domi

nus spes eius ē. Pater vtiq; filij. qr hu manitas ꝯfortata est de diuinitate.

A Uel q̄libet mēbꝝ xp̄i existēs. qr dn̄s spes eius ē. inde ꝯtēnit̄ magis vñ magl̄ reuerēdus esset. l ¶ Cū dicit q̄s dabit. vult intelligi dn̄m p̄rez. q̄ dn̄m xp̄m in syon. i. in hierl̄m mittere dignatus ē. Ip̄e ē et̄na salus isrl̄. i. credentiū. Dū auertit. i. dyabolū dānauerit. q̄ dei plebē ꝑseq̄ ⁊ captiuare festinat. Exultabit iacob. i. iudeoꝝ ⁊ gētiliū ppl's collectꝰ ꝑ gratiā dei. Letabit̄ isrl̄ h̄ est vniuersalis eccl̄ia.

Oratio.

Ignare dn̄e d̄ celo scō tuo respicere sup̄ filios hoīuz: ⁊ da nobis agnoscere viam pacis vt auersa vicioꝝ captiuitate celestis hierl̄m hītaculo ꝑfruamur. Per dn̄m.

¶ Psalmus iste nō ꝓfunditate velatꝰ est s̄ ꝓphetice introgatōi rn̄det dn̄s in decalogi exemplū: decē virtutibus ad beatitudinis sue atria ꝑuenire

a ¶ Tabernaculū dictū ex duobns noībus. i. a taberna (q̄ est domus pauperꝝ. qr nō adhuc tegulis. sed tm̄ trabibus tegebat̄) et cenaculo (qr i bi cenabāt sicut antiq̄s mos erat semel in die cibuz sumere) significat catholicam fidez in qua habitat sancta dei eccl̄ia. Mons signat futurā hierl̄m.

A Non autem querit. quis in ecclesia absolute habitet in qua boni ⁊ mali sunt sed subaudiēdum reliquit digne. Quis in ea. s. digne habitet. Quod ex eo ꝓbat̄ quod subdit. aut quis ⁊c̄.

b ¶ Ingredi tabnaculū sine oī macula solius dn̄i fuit. Oꝑabat̄ iusticiā. cum eiecit de tēplo vēdētes ⁊ emētes.

l Mēbroꝝ xo suoꝝ ē sine macl'a pctī mortal' incedere. ⁊ ꝑ baptismū sine oī macula īgredi. qr sine minimis eē nō possumus.

c l Multi loquuntur veritatem labijs: s̄ nō in corde. qui vidētur vera dicere. s̄ cor cū labijs non ꝯsonat. qd̄ xp̄s nō fecit. Non egit dolū xp̄s. qr q̄ locutus est ore cōpleuit ope. Ille dolose agit qui aliud agit ⁊ aliud dicit.

d l Proximi sunt nobis om̄s homīes. ⁊ nulli debemus maluz facere. Ille opprobrium. i. detractiōez non accipit de fratre q̄ prius nō credit mala d̄ illo aliq̄ ꝓbat. Qui ista supius cōp̄hensa complet ille habitat in vita eterna.

e l Ad nihilū deductus ē malignus. i. dyabolus. qr apud sctōs ꝓ nihilo habet̄. Qui timēt dn̄m timore sancto dn̄s eos magnificat. ¶ Uel ad nihiluz deductus est qñ ei dixit. redi retro sathanas. non tētabis dn̄m deū tuū

f ¶ Iurare eī dictū est q̄si iuste orare. hoc est iuste loqui.

A Non decipit ꝓximum: qui iurat dare ⁊ subuenire ꝓxīo ⁊ ꝓmissum reddit.

l Uel non decipit aīa ꝓximū. i. corpꝰ si p̄cepta dei obseruat que obseruare promittit. Sicut enim pecunia visibilis prohibet̄ ad vsuram dari. Ne is qui accipit magis spolietur q̄ iuuetur: Ita verbum dei nō solum diuitibus qui pascūt. verū etiā pauꝑibus hoībus gratis debet insi

silium inopis confudistis. quoniam dn̄s spes eius est.

l Quis dabit ex syon salutare israel. cū auerterit dn̄s captiuitatem plebis sue. exultabit iacob ⁊ letabit̄ israel.

Psalmꝰ dd̄. C Prophetice interrogatiōi respōdet dn̄s. in decalogi exēplū decem virtutibꝰ ad sue beatitudinis atria ꝑueniri.

Psalmus. xiiij.

a Omine quis habitabit in tabernaculo tuo aut q̄s requiescet in monte sancto tuo. b Qui ingredit̄ sine macula: et operat̄ c iusticiā. Qui loquit̄ veritatem in corde suo. q̄ non egit d dolum in lingua sua. Nec fecit proximo suo malum. ⁊ opprobriū non accepit aduersus ꝓximos suos. e Ad nihilū deductus est in ꝯspectu eius malignus. timentes aūt dominuz glorificat. f Qui iurat ÷ ꝓximo suo ÷ et

nuari. nõ accipit munera sup. i. ꝯ innocẽtes q̃ iudiciũ iustum ꝓpter aliqd̃ munus nõ subuertit. g ¶ Nõ dixit q̃ cãtat: ꝑ qui facit hec. ipe habitabit in tabernaculo dñi ⁊ in regno sancto eius requiescet: vt nos ad actualẽ virtutez interposita lege ꝯstringeret. ne secreta tãti mysterij. intẽti solis cantibus inaniter psalleremus

Oratio

¶ Concede uos pijssime d̃s sine macula ingredi ecclesiaz tuã. ⁊ auerte nos a dolis ꝓximi vel vsuris. vt dũ hec ꝑm tuũ obꝑuamus p̃ceptũ nõ cõmoueamur ab emulis supplicijs in eternum Per dñm.

¶ Tituli inscriptio ipi dauid. verꝫ hãc tituli inscriptiõez nõ ad quãlibet aliã ꝑsonã. ꝑ ad xp̃m referri debuisse. adiectũ ẽ ipi dauid qd̃ ad dñm saluatorez cõpetẽter referri valet Dep̃cat̃ hic assumpta humanitatis natura. ꝓ nostra ꝓtectiõe conseruari se a iudeis.

a ¶ Sperasse se sp̃ dicit in dño. Dixi domino: filius dicit a forma serui ad p̃rez. q̃ in diuinitate eq̃lis ẽ patri. ℞ Nõ indiguit pater ꝑm suã maiestatẽ incarnatiõis aut passionis vel resurrectionis q̃ ad filiuz ꝑtinẽt ꝑm hũanitatem vt nos redimeret. Sz quibus illa ꝓsint: addit Sãctis ⁊c̃. istis hec sunt necessaria.

b ¶ Sanctos qui sunt in terra viuentium significat innocẽtes ⁊ iustos.

℞ In ecclesia. que terra d̃r eius.

¶ Per quos mire facte sunt voluntates dei saluatoris, quando illis obedientibus. ⁊ iussa christi facientibus, reddidit eos de mortalibus eternos

A Siue mirificauit dum eos magnificauit miraculis. per que miracula ostensum est ꝙ predicatio eoꝝ ⁊ fideles ⁊ opera fuerint voluntatis dei.

c ℞ Multiplicati sunt gentibus infirmitates. i. idola que (domino veniente in carne) relinquentes celerrime ad euz sunt reuersi. habz em̃ hebraica veritas. multiplicata sunt idola eoꝝ

d ¶ Quas gentes dicit non sanguine pecudum aut victimarũ consuetudine congregandas. sed immolatione corpis ⁊ sanguinis xp̃i. Non fuit ergo memor xp̃s nominum illoꝝ quibus prius nominabant̃ dicti filij ire. filij dyaboli. ꝑ nouoꝝ nominum memor est. quibus dicuntur nunc xp̃iani ⁊ filij dei. Labia vero xp̃i duo testamenta significant quando vtraq̃ regnũ dei p̃dicãt ⁊ in vnius soni ꝯcordia sicut labia tempant̃.

e ¶ Pars hereditatis ⁊ calicis dñs est Dicit filius ad patrez non deitate mĩor. sed humanitate subiectus esse patrem partẽ hereditatis sue scilicz in fide gentium patri ⁊ filio credentium.

¶ Calix voluntatem ac distributionez domini signat. Restitues autez dixit qm̃ faciẽte dyabolo ꝑierat genus hũanum.

℞ Ip̃a hereditas restituta est. quando electos suos ad immortalitatem attraxit. ¶ Dicta est autem hereditas ab hero, i, domino.

non decipit: qui pecuniam
suam non dedit ad vsuram
⁊ mũera sup̃ innocẽtes non
g accepit. Qui facit hec: non
mouebit̃ ineternũ.

Tituli inscriptio ÷ ip̃i: ·
dd̃. ¶ Xp̃s ꝓ hũanitate
suscepta a patre se conser-
uari petit. eiq̃ gratias re-
fert ꝙ sua potentia iniqui-
tatem huius seculi sup̃auit
⁊ post resurrectõnis gloriã
in delectatõib⁹ dextere sue
eũ collocauit. Psal. xv.

a Onꝑua me dñe quo-
niam sp̃aui in te: dixi
dño d̃s me⁹ es tu. quoniam
b bonoꝝ meoꝝ nõ eges. Sã-
ctis q̃ in terra sũt ei⁹: miri-
ficauit ✱ omnes: · volũta-
c tes meas in eis. Multipli-
cate sunt infirmitates eoꝝ:
d postea accelerauerũt. Non
cõgregabo cõuẽticula eoꝝ
de sanguinibus: nec mẽor
ero noĩuz eoꝝ ꝑ labia mea.
e Dñs ꝑs hereditatis mee ⁊
calicis mei tu es q̃ restitues

f Funes: pr̄iarchas ⁊ ꝓphas ⁊ apostolos vel quoscūq; aduocauerit. xp̄s signat. q̄s ille recipit. in p̄claris. i. in optimis. ¶ Hereditas xp̄i: est multitudo sctōꝝ. q̄ p̄clara dicit̄ xp̄o. lꝫ ab seculi hoī bus despiciat̄. qꝛ ab eo electa. Cecidisse dixit pro venisse.

g ¶ Bn̄dicit filius pr̄i. s̄m hūanitatez tribuenti sibi intellectū. quo om̄ia vera sctāq; cernebat. ne sibi hūana infirmitas. aliq̄d sine gr̄a patris applicaret. h Nox significat tēpus passionis. ¶ Renes v̄o cognationē significāt iudeorum. de q̄ xp̄s s̄m carnez nascebat̄. a quib⁹ frequēēer ⁊ vsq; ī mortem increpat⁹ est

h Vel renes. i. delectationes carnis tunc increpāt: qn̄ stimulant vt peccet̄. ⁊ ita est vox ista nō capit̄ s̄ mēbrorum xp̄i vel capitis ꝓ membris. h ¶ Nā qui dn̄m semp̄ intuet̄ oculis mentis: nullatenus ad delicta conuertitur. dicit aūt causam cur nō moueatur q̄uoniā a dextris ē dominus. siquidez a dextris dn̄o adiuuāte: sinistra nō preualēt nocere. ꝙ si dn̄s dexterā ꝑtez nō tenuerit: statim eam diabolus occupabit i ¶ Propter h̄ ꝙ ille a dextris. s. astitit: ⁊ in corde suo iocūditatē ⁊ exultatōez lingue sibi esse testatur.

h Caro: eccl̄iam significat. que req̄escit ad tp̄s l̄ spe future resurrectiōis. Eccl̄ia em̄ ē caro xp̄i. ideo xp̄s loq̄tur, eccl̄ia q̄ est caro mea: mō req̄escit in spe resurrectionis. vt vbi caput p̄cessit ⁊ membra sequātur. qm̄ ⁊c̄. ¶ Vel intelligitur de carne hoīs xp̄i quā ꝓ nostra salute suscepit. que in sepulchro q̄euit. in spe resurrectōis die tercia facte.

f hereditatez meā mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: eteni hereditas mea pre
g clara est mihi. Bn̄dicā dominū qui tribuit mihi intellectū: insup̄ ⁊ vsq; ad noctē increpuerūt me renes mei.
h Prouidebā dn̄m in conspectu meo sp̄: quoniā a dextris
i est mihi ne ꝯmouear. Propter hoc letatū est cor meū: et exaltauit lingua mea ÷ insuper: ⁊ caro mea req̄escet
k in spe. Qm̄ nō derelinq̄s aīam meā in inferno: nec dabis sanctū tuū videre corru
l ptionē. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua ÷ vsq; ÷ in finem.

Oratio dauid. Trifaria or̄o ab hūanitate xp̄i ī hoc psalmo depromit̄. Primo s̄m iusticiā suā sibi petit debere restitui. Scd̄o vt a iudeoꝝ insidijs eius puritas liberetur. Tertio resurrectionem velocissimā deprecat̄ ne inimicis diuti⁹ liceat insultare. Psal̄. xvi.

a Exaudi dn̄e iusticiam

k ¶ Ecce fili⁹ gr̄as agit patri. qꝛ ei⁹ anīa nō sit more cōi in inferno derelicta. s̄ clarificata celeri resurrectōe Hic corruptōem. i. putredinē iuste negat fieri q̄ carnē cōsumit ad hūanam. Caro em̄ xp̄s nō potuit corrūpi in sepulchro l h Vox iustoꝝ. notas mihi fecisti. i. me cognoscere fecisti mādata christi. Tunc erit plena leticia: cū adunatū fuerit corpus. i. ecclesia ī regno dei. vbi speculat̄ vultus dei. ¶ In dextera sua dicit. q̄niā nullatenus a pr̄na cōtēplatiōe discessit. Finis significat ꝑfectōez atq; eternitatē. vt vsq; in finem. i. ꝑfecte et eternaliter. Or̄o

¶ Conserua dn̄e sperātes in te. ⁊ effice volūtates tuas nobiscū. vt clarificati leticia resurrectōis tue mereamur a dextris tuis cū sanctis oībus delectari. Per dn̄m.

h Oratio dauid. iste psalm⁹ cantat̄ cōtra iudeos ex persona xp̄i. vel contra hereticos ex ꝑsona ecclesie. a ¶ Vox xp̄i in passione. ⁊ vox ecclesie in tribulatione. ⁊ xp̄s petit exaudiri iusticiā suam. Quia obediens fuit patri vsq; ad mortem. Inter deprecationem ⁊ orationem differētia est. Oratio sanctior est, que fit

pro denotis vt ꝓseuerent. Depcatio ꝙ ꝓ suis petis vel alienis. vel aliqd fortꝫ est depcatio ḡ oro b ℣. Dirat eñ filꝫ (ex infirmitate carnis. deitatis) vt exaudiat bijs dolosis. sicut est oratio eoꝝ qui me iniq; damnāt ⁊ meos. vt sunt iudei. ℭ A iudeis. n. manauit falsa sentētia apud quos innocens damnatꝫ est ⁊ latro cognoscit absolutꝫ c ℭ De vultu tuo ꝓdeat iudicium. Inusitata locutio est. quia de mente solz venire sententia non de vultu. sed hoc christo cōuenienter aptat quia ille quod iudicat videt. qui solus oīa secreta cognoscit. oculi mei videant equitatem. Dic equitatem: ipam diuinitatē significat. quam ipe filius semp videt. qui equalis est patri. Sic alia littera habet. Nostra habet oculi tui. ⁊ tunc equitas nō diuinitatē sed merita xpi ⁊ iudeorum significat.

d ℭ Probatio hic signat passionē. quando inter pericula mortis optima documēta patientie ostēdit. visitatio resurrectōez. visitatus est nocte. quādo anima eius in inferno nō est derelicta. Igne examinatus id est tribulatione passionis. Non est inuenta iniquitas in illo. quam adustio nulla decoqueret.

e ℭ Vie dure sunt. quas debent homines imitari. quibus iter vitiorum leue est. Nā cuz peccata vitantur. homini vie dure sunt. quas vias immaculatꝫ peccatis christus ābulauit ℵ Vel vie dure dicūtur opa hoīm quas. s. merētur opera hoīm opera eñ mala sunt opa hoīm. nō dei. illa autē

meā: intēde depcationē meam. Aurib⁹ pcipe oronem meā: non in labīs dolosis.

b De vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui videant equitates. Probasti coz meū ÷ et: ⁊ visitasti nocte igne me examinasti. ⁊ nō est inuenta

c in me iniqtas. Ut non loq̄tur os meū opa hoīm: propter ꝛba labiorū tuoꝝ ego

f custodiui vias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis: vt nō moueant vestigia mea. Ego clamaui q̄m

g am exaudisti me deus: inclina aurē tuam mihi ÷ et: ⁊ audi verba mea. Mirifica

h misericordias tuas: q̄ saluos facis sperātes i te. A resistētibus dextere tue custodi me

i vt pupillā oculi. Sub vmbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me: a facie impioꝝ qui me afflixerunt pena quā christus sustinuit.

f ℭ Perfit ergo xpus gressus suos cū stodiri. i. actus humanos fideliuꝫ suoꝝ membroꝝ in semitis. i. in mādatis suis p fice id est fac ꝓseuerare. Vestigia. sunt signa plantarum. que significant apostolos. pro q̄bus petit xps vt se imitātes nō moueātur a patre. ℵ Vel vestigia sunt doctrina sua ab eo relicta post ascēsionē quā peti nō moueri que ita firmata ē vt eū celū terraq; trāsibūt. verba autem xpi non.

g ℭ Ego clamaui Ideo xps clamauit ad patrē. i. orauit. q̄niā confidēter suam oronez exaudiri a patre sciebat. Inclinari autē petit. quoniam ad eū nō valet humana infirmitas p se peruenire. tūc exaudit eū se benignū indulserit.

h ℣. Tūc mrificauit misericordias pr suas. q̄n per apl̄os ⁊ ceteros sctōs infirmitates indigentiū curauit.

ℭ Saluos facis. i. eterna vita constitues sperantes in te.

i ℭ Dextera eñ patris filius ē. cui iudei resistere. i. repugnare ausi sunt Pupilla eñ pars est oculi. qua discernimus qualitates rerum. dicta a paritate quasi pusilla. Cui comparatus est christus. qui in suo iudicio iustos a peccatoribus segregando conspicit. Aptissime se petit custodiri vt pupillam cum per ipam res visuales discernimus ⁊ in nostro coꝛpoze nil prestantius inueniatur.

k ℭ A Ale sūt patris: misericordia et charitas. quibus se protegi sancta dei ecclesia expostulat. ℭ A facie impioꝝ dēmones significat ⁊ seḡces eoꝝ q̄ ar-

dorē insidiaꝝ in necē dñi vel in sctōs cumulabāt. facies instātiā impioꝝ notat vl' ipoꝝ truculētā pñtiā. l ¶ Inimicos iudeos dicit. Aīaꝫ vitā tpalē quā arripe voluerūt. cū eū gladijs ⁊ fustibus circūdederunt. Cōcludunt adipē q̄ multa voracitate pinguescūt. sic iudei sceleꝝ nimietate ꝯ crassati. locuti sunt superbiam ꝯ xp̄m impij. ℞ Vel ꝯ ecclesiam. ¶ Sua mala facta defendēdo.

m ¶ Proijciētes. s. xp̄ꝫ extra ciuitatē. Circūdederūt nō obseq̄o. ꝑ furore in cruce. Oculos mali declinant in terrā. qñ mala cogitatione aliq̄ in mēte volūt. ℞ Vel oculos in terrā statuerunt declinare qñ de terrenis cogitabāt. ⁊ de celestibus nō meditabant.

n ¶ Susceperunt me. i. iudei a pilato qñ dixit. tollite eū ⁊ crucifigite. leo dyabolꝰ intelligit. cui hic iudei merito compant. cum etiam eo peiores visi sint qm̄ ille fuit ausus dñm tētare. iudei autē dñm crucifigere. Catulus leonis reliquuꝫ populum iudeoruꝫ signat. qui se dyaboli filios effecerunt. Habitās in abditis. i. in insidijs occultis. malorum em̄ hominum cōsuetudo est mala vota tegere. vt sic consilia eorum possint ad effectum venire.

o ℞ Vox xp̄i ad patrem vt preueniat anime sue ne lederet a principe dyabolo p̄uenitq̄ eū potestas diuinitatꝭ ⁊ alligauit ⁊ ad infernuꝫ pduxit. ¶ Framea. mō contū. mō loricā. mō gladium significat bis acutū. q̄ tñ oīa ad instrumēta armoꝝ certū ē ptinere. ℞ Framea. ē em̄ p̄ris. aīa saluatoris. qñ p ip̄m dyabolū vicit. ¶ Sūt em̄ diaboli īimici manꝰ dñi q̄ hūanū genus ꝯ volūtatē dñi sp puersa volūtate dilacerāt.

p ¶ Precat' etiam p̄rez filius. vt diuidāt' creduli a paucꝭ. i. ab apl'is vt ꝯuerāt' ad dñm de terra. s. huius mūdi viciosa. In vita eoꝝ. i. in mundo isto. vbi pnīe locus ē vt in xp̄m crederēt. De abscōditis tuis. Oē peccatū illi abomīabile ē atq̄ a ꝯspectu eius q̄si absconditū. qꝛ extraneū ē illi. inde dic̄. ad impletū esse ventrē. i. sensum increduloꝝ.

A ¶ Vel diuide iudeos a terra eoꝝ ī vniuersum orbē. ⁊ h̄ in vita illa eoꝝ quā solā suam putāt. de et'na desperantes. In futuro aūt quid tūc erit.

q ℞ Saturati sūt filijs. s. iudei q̄ in ꝓcreatōe filioꝝ multiplicati sūt. ⁊ rebꝰ seculi. Dimiserūt reliq̄as maledictōis. h̄ ē vindictā illā quā merebant' dicētes. sanguis eiꝰ sup nos ⁊ sup filios nr̄os reliq̄rūt filijs suis. qꝛ illi sicut p̄res excecati dispersiq̄ sunt.

r ¶ Apparere se dicit in ꝯspectu p̄ris cū iusticia. qm̄ eius volūtatē impleuerat. Satiabor de hūani generꝭ credulitate qñ nūerus sctōꝝ est supplendus. Gloria patrꝭ manifestat' in iudicio dñi saluatoris cuꝫ vnusquisq̄ recipiet ꝓ actibus suis.

l runt. Inimici mei animam meā circundederūt: adipē suuꝫ concluserunt: os eorū
m locutuꝫ est superbiā. Proijcientes me nunc circūdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terraꝫ.
n Susceperunt me sicut leo paratus ad predaꝫ: ⁊ sicut catulus leonis habitans in
o abditis. ÷ Ex: surge dñe preueni eū ⁊ supplanta euꝫ eripe animā meaꝫ ab īpio: frameā tuā ab inimicis ma
p nus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eoruꝫ: de absconditis tuis ad impletus est venter eoruꝫ.
q Saturati sunt filijs: ⁊ dimiserunt reliquias suas par/
r uulis suis. Ego ÷ āt: in iusticia apparebo in cōspectu tuo. satiabor cum apparuerit gloria tua.

In finem puero dñi dauid. qui locutus ē ad dñm

Oratio.

¶ Conuertere dñe ocl'os cordis nostri ad cernendā tui iudicij veritatē. vt dū h̄ igne spiritali ꝓbamur. de tuis inet' nū ꝯspectibꝰ cū frctū iusticie satiemur. p.

Totus hic psalmus sub psona dauid ad xpm ptinet. q̄ est finis. ⁊ puer vocitatus. ⁊ manu fortis. qd̄ dauid sonat. Cāticū ad ꝯtēplatōez celestiū rex ptinet.

a ¶ Diligit dñm q̄ mādatis eius obtpat. Diligo dr̄ quasi de oībus eligo. Recte ꝯfitet dñm esse suā vtutē quo donāte fortior factus ē dauid suis inimicis. Pulcre ondit ꝓpheta q̄s eius sit dominus. singulis em̄ diuersisq̄ vbis p̄dicando. declarat q̄d sit dominus. q̄ est mō vtus mō firmamētū. mō refugiū. mō adiutor. mō ꝓtector. mō liberator. mō cornu salutis. que oīa xp̄s est ecclie.

b ¶ Nā sperare de futuro spāliter se dicit qui eū in p̄teritis senserat adiutorem.

c ¶ Protector meus. q̄ nec ꝓtegis nec defendis. Cornu salutis. q̄ infirmitatē confortabas. ¶ Ad inimicos dissipandos. Cornua em̄ arma sūt beluaꝝ. q̄bus salutem suā solerti ꝯcertatōne defendūt. Susceptor me⁹. ¶ Qm̄ susceptus ē xp̄s a p̄re.

d ¶ Laudantem se dicit inuocare dñm. ⁊ ip̄i vniuersam suā victoriā tribuere (nō sibi) q̄ dignatus est cūcta p̄stare. Et ideo ab inimicis saluū se faciēdum dicit. q̄ victoriā suam nō sibi videbat applicasse s̄ dño. Naz qui aliter facit vicijs suis captiuus reddit q̄uis hostes superasse videatur.

e ¶ Circūdederūt xp̄m. qui in inferno gemebant. Turrēs dr̄ fluuius excitatus hybernis imbribus. ⁊ significat turbam iniquoꝝ rapidā ad iniq̄tatē. qui ꝯturbant ecclesiā. ⁊ more terrētis hyeme tribulatōis intumescūt. s̄ adiuuante dño cito deficiunt ⁊ defiuūt.

f ¶ Fiat. istius vsiculi talis est ordo verboꝝ. Circūdederūt me dolores inferni. ⁊ de paganis dicit. q̄ erunt dolores inferni. i. qui in inferno debito dolore torquendi sunt. Preoccupare Dauid se dicit laqueos mortis. i. reatus originalis peccati. q̄ nos ab ip̄o ꝯceptu facit obnoxios priusq̄ nascamur in mundum.

A Vel xp̄s in psona membrorum suoꝝ loquit hec.

g ¶ Hūanitas inuocauit diuinitatē in passiōe. ⁊ ecclia xp̄m. ¶ Clamare aūt plus est q̄ īuocare. Cernit sermo. ꝓgrediēte desiderio. ⁊ accensus animus ꝓsiliuit auidius in clamorem

h ¶ Templū. corp⁹ dñicū. vbi exaudita est hūanitas a diuinitate ¶ Clamor iste. cause iusticia ē. q̄ ad deuz intrare poterat. q̄ ꝓ mūdi cladibus supplicabat.

verba cantici huius. in die qua eripuit eū dñs de manu oīuz inimicoꝝ eius. ⁊ de manu saul ⁊ dixit. ¶ Propheta dño gratias agit. q̄ euz de grauibus periculis liberauit. loquiturq̄ ecclia q̄ ante aduentū dñi innūeras pertulerit calamitates: vox etiam christi inducitur vbi virtus eius potestasq̄ describit.

Psalmus. xvij.

a Iligaz te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ li-
b berator meus. Deus meus adiutor meus: ⁊ sperabo in
c eū. Protector meus ⁊ cor/nu salutis mee: ⁊ susceptor
d meus. Laudans inuocabo dñm. ⁊ ab inimicis meis sal
e uus ero. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrētes iniquitatis conturbauerūt
f me. Dolores inferni circū/dederūt me: preoccupaue-
g runt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deū meū clama-
h ui. ÷ Et: + exaudiuit de tē/plo ÷ sancto: + suo vocē meā ⁊ clamor meus in cōspectu eius introiuit in aures eius

i ℣ Hūc ꝓphēta ab incarnacionis secreta puenit. ordinēq; ipm mirabili narratione describit. ℟ Cōmota est terra qñ terreni de infidelitate in aduētu christi ad fidē venerūt. ⁊ ptremiscūt pctā sua

Cōmota est ⁊ ptremuit terra. ⁊ fundamēta mōtiū conturbata sunt ⁊ pmota sunt. k qñiā iratus est ÷ eis: ✱ Ascēdit fum⁹ in ira eius ⁊ ignis a facie eius exarsit carbones succēsi sūt ab eo. Inclinauit celos ⁊ descēdit ⁊ caligo sb pedib⁹ eius. Et ascēdit sup cherubin ⁊ volauit ÷ volauit: ✱ sup pennas ventoꝝ. ÷ Et posuit tenebras latibulū suū. in circuitu ei⁹ taberna/cul ei⁹: ✱ tenebrosa aq̄ in nubib⁹ aeris. ℟ Prefulgure i cōspectu ei⁹ nubes trāslerunt. ✱ grādo ⁊ carbones ignis: ✱ Et intonuit de celo dñs: altissim⁹ dedit vocez suam ✱ grando ⁊ carbones ignis: ✱

nebras. mysteriū dicit eius incarnatiōis vt qui in deitate sua videri nō poterat velata carne humana. redemptor nr̄ appareret. Latibulū secretū maiestatis ei⁹ significat qō nūc reuelat iustis. qñ eum facie ad faciem videbūt in gloria. In circuitu ꝓximitatē signat tabernacli. i. dignitatē bt̄rū sctōꝝ vt in celo iuxta ipm habitent. q̄ in eius ecclesia fideliter pseuerant. Aquā: scripturā dicit. que est tenebrosa id est obscura in ꝓphetis in ꝑdicatoribus verbi. qz ⁊ si dicta eoꝝ se quis putet intelligere. tñ ad ipaz dictoꝝ virtutē sicuti ē totaliter vir pōt puenire. o ℣ Prefulgure ntūs pluralis rūdet ad nubes. Nubes sunt ꝑdicatores diuini verbi. Et est sensus Ille nubes que aquā continent dei. i. eloq̄a diuina. sicut in hoc aere tenebrose. i. obscure videntur. ita in conspectu ei⁹ ꝑfulgure sūt id est ꝓlucide. qz vbi oīa ꝓclare patent. q̄ hic sunt obscura. Trāsierūt nubes id est predicatores ad gentes relicto israbelitico populo. Grando hoc est increpatio predicantiū. quib⁹ corda incredulox sti mulātur. Carbones ignis. charitatis incendia. quib⁹ mens fideliū reuiuiscit.

p ℣ Intonuit vox oīpotēs pr̄is est clarificani ⁊ iterū clarificabo. Unde multi crediderūt tonitruū esse. Altissim⁹ dedit vocem suam qñ dixit. hic est filius me⁹ dilectus ⁊c. ℟ Uel intonuit dominus ꝑ apostolos ⁊ ꝑdicatores minis. q̄ sunt de penis eternis. ⁊ ꝑ eosdem dedit suauem vocez que est de premijs eternis quia nubes transierūt cōminando supplicia eterna nō credentibus. premia q̄ eterna credentib⁹ promittēdo.

i ℣ Hūc ꝓphēta ab incarnacionis secreta puenit. ordinēq; ipm mirabili narratione describit. ℟ Cōmota est terra qñ terreni de infidelitate in aduētu christi ad fidē venerūt. ⁊ ptremiscūt pctā sua

k ℣ Fūdamēta mōtiū. significat pūptiones supbox. i. diuitias vel honores. ceteraq; hūana q̄b⁹ illi initūt Iratus ē eis deus. qa vicia humana ꝓbant dño esse exosa

k ℣ Fumus hic in domo posit⁹ est. q̄ succensus ꝓfudit lachrymas pnie. Ira ei⁹ conturbationē signat timoris futuri iudicij q̄ cōturbantur a deo peccatores. vt ad remediū pnie ꝓducātur. Ignis est charitas dei q̄ egreditur a facie dñi. quoniā ipius illumiatiōe eis ꝓcedit charitas. q̄ peccare dimittūt. Carbones succēsos peccatores dicit q̄ velut carbones mortui erāt ꝓtus peccādo. itez reuiuiscūt succēsi igne penitētie Quō aūt succē si sint carbones mortui sequētur. vocet scz veniēte dño redēptore qz inclinauit ⁊c.

l ℟ Celi id est angeli sunt inclinati. qñ Gabriel ad mariam venit. Et descēdit scz xp̄s. i. venit i carne. Caligo est ꝓfunditas scripturarū quā dedit deus pedibus. i. apostolis. vel ceteris sanctis. ℣ Uel caligo diabolus ē. qz mentes obnubilat.

m ℣ Cherubin interp̄tatur plenitudo sciēte Ascēdit sup cherubin xp̄s qñ videntib⁹ apostolis celos ꝓscendit. Uolauit. i. p mundi spacia eius fama velociox vento cucurrit. qñ ipo in cunabulis iacēte. magis eum stelle claritas nūciauit Quid em̄ dici pōt velocius co. qz mox vt natus i alia mūdi pte ꝓspectus est. Tūc ergo supata est celeritas ventoꝝ cuius in mūdo nihil velocius eis esse monstret.

n ℣ Tenebras. mysteriū dicit eius incarnatiōis vt qui in deitate sua videri nō poterat velata carne humana. redemptor nr̄ appareret. Latibulū secretū maiestatis ei⁹ significat qō nūc reuelat iustis. qñ eum facie ad faciem videbūt in gloria. In circuitu ꝓximitatē signat tabernacli. i. dignitatē bt̄rū sctōꝝ vt in celo iuxta ipm habitent. q̄ in eius ecclesia fideliter pseuerant. Aquā: scripturā dicit. que est tenebrosa id est obscura in ꝓphetis in ꝑdicatoribus verbi. qz ⁊ si dicta eoꝝ se quis putet intelligere. tñ ad ipaz dictoꝝ virtutē sicuti ē totaliter vir pōt puenire. o ℣ Prefulgure ntūs pluralis rūdet ad nubes. Nubes sunt ꝑdicatores diuini verbi. Et est sensus Ille nubes que aquā continent dei. i. eloq̄a diuina. sicut in hoc aere tenebrose. i. obscure videntur. ita in conspectu ei⁹ ꝑfulgure sūt id est ꝓlucide. qz vbi oīa ꝓclare patent. q̄ hic sunt obscura. Trāsierūt nubes id est predicatores ad gentes relicto israbelitico populo. Grando hoc est increpatio predicantiū. quib⁹ corda incredulox sti mulātur. Carbones ignis. charitatis incendia. quib⁹ mens fideliū reuiuiscit.

p ℣ Intonuit vox oīpotēs pr̄is est clarificani ⁊ iterū clarificabo. Unde multi crediderūt tonitruū esse. Altissim⁹ dedit vocem suam qñ dixit. hic est filius me⁹ dilectus ⁊c. ℟ Uel intonuit dominus ꝑ apostolos ⁊ ꝑdicatores minis. q̄ sunt de penis eternis. ⁊ ꝑ eosdem dedit suauem vocez que est de premijs eternis quia nubes transierūt cōminando supplicia eterna nō credentibus. premia q̄ eterna credentib⁹ promittēdo.

q Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ conturbauit eos.
r Et aparuerūt fontes aquaꝝ ⁊ reuelata sūt fūdamēta orbis ÷ terrarū: Ab increpatione ÷ tua: dñe ab inspiratione spūs ire tue.
s Misit de sōno ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit me de aq̄s multis.
t Eripuit me de inimicis meis fortissimis ⁊ ab his q̄ oderunt me: qm̄ ꝯfortati sūt sup me.
v Preuenerūt me in die afflictionis mee: ⁊ factꝰ est dñs ꝓtector meꝰ.
x Et eduxit me in latitudinē: saluū me fecit q̄niā voluit me. ÷ Et: retribuit mihi dñs ꝟm iusticiam meā: ⁊ ꝟm puritatē manuū meaꝝ retribuet mihi.
z Quia custodiui vias domini nec impie gessi a deo meo.
a Qm̄ oīa iudicia eius in cōspectu meo: ⁊ iusticias

q Et misit sagittas suas ⁊ dissipauit eos: fulgura multiplicauit ⁊ conturbauit eos. Et aparuerūt fontes aquaꝝ ⁊ reuelata sūt fūdamēta orbis ÷ terrarū: Ab increpatione ÷ tua: dñe ab inspiratione spūs ire tue. Misit de sōno ⁊ accepit me: ⁊ assumpsit me de aq̄s multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis ⁊ ab his q̄ oderunt me: qm̄ ꝯfortati sūt sup me. Preuenerūt me in die afflictionis mee: ⁊ factꝰ est dñs ꝓtector meꝰ. Et eduxit me in latitudinē: saluū me fecit q̄niā voluit me. ÷ Et: retribuit mihi dñs ꝟm iusticiam meā: ⁊ ꝟm puritatē manuū meaꝝ retribuet mihi. Quia custodiui vias domini nec impie gessi a deo meo. Qm̄ oīa iudicia eius in cōspectu meo: ⁊ iusticias

q Et sagittas. euāgelistas dicit. Vtutū pēnis. nō suis sed eius a quo missi sūt recta itinera trāsuolantes. Eos dissipauit. ad quos missi sunt. i. separauit. fideles recipiēdo īpios abijciēdo. Fulgura mltiplicauit hoc est miracula multa fecit.

r Cōturbauit. qr ꝑ miracula apl'oꝝ ꝯpuncti sunt ad penitētiam

r Fontes apl'os dicit. Qui aq̄s. i. p̄dicam̄ta et'ne vite ore fundebant.

s Fūdam̄ta ꝓphas q̄ apl'os dic̄ eē maīfestos Sup̄ q̄s orb̄ terrarū. i. ecclesie edificatio ꝯstructa est. xp̄o em̄ veniēte. patuit qd̄ obscuritas diuini tegebat eloquij.

s Ab increpatōe cū diceret. nisi vos filius liberauerit. moriemini in pctīs vestris.

t Spūs ire tue. p̄dicatores dicit. q̄ a spū sctō inspirati. delinq̄ntes ppl'os increpabāt vel increpatio ꝓphaꝝ obiurgatōnem notat iustā in pctōres ppl'os

t Vox eccl'ie. misit itaq̄ pr̄ de sūmo. i. filium de celo. ⁊ accepit eccl'iam ac sibi coniunxit. Assūpsit ecclesiam de aquis. qñ baptismatis regeneratione eā conq̄rit. Siue de aquis multis. i. ppl'is multis collecta est ecclesia.

v Fortissimos inimicos ꝑsecutores ⁊ hereticos dicit. qui sāctam ecclesiam semp affligebant

Et ideo se magis dicit ereptam quia inimici cōfortati sont supra ip̄am in afflictione tēporali. Tūc em̄ crescere meruit cum eam data desup ꝑtāte inimicus afflixit. O vere diuina ꝓuidentia. vt suis nisibus destruatur inimicus. ⁊ quāto se putat amplius ledere, tanto necesse sit eum etiam seuissima insecutione prestare

x Preuenerūt pseudo apostoli: predicatores xp̄i. conātes subuertere corda simplicium. In die afflictionis. qñ martyria xp̄iani sustinuerūt. Ideo deus protector. quia homo extitit impugnator. deus em̄ ecclesiā in ꝑsecutonibus protexit.

y Producta est ecclesia in latitudinē. qñ ꝑ seuiciam ꝑsecutorum nūerum creuisse constat fideliū. Quoniā voluit. i. me elegit qui gratis vocat vniuersos. ⁊ saluos efficit sibi sb̄iectos. in eccl'ia igitur catholica hunc esse morē fidelium nullus ignorat. vt quāto plus ꝑsecutionibꝰ strīgitur: tanto amplius fidei augmēto dilatet tūc em̄ ꝑ gr̄am dei exurgunt inuicti animi. tūc incendiū charitatis ardescit. ⁊ facto agmine: in gladios suauiter ruūt. qui eterne vite p̄mia ꝯcupiscunt.

z Scd̄m iusticiaꝫ meā. i. ꝟm volūtatem meam a te mihi dataꝫ bonaꝫ ꝑ gratiā. Innocentiā manuū opa dicit pietatis. quā sctōꝝ virtus diuino munere semp exercet.

a Vie dñi sunt dilectio d̄i ⁊ prximi q̄s cōstat eos custodire. q̄ nolūt a mādato d̄i declinare. Impie agit. q̄ iussa dñi declīare p̄sumit.

b Habꝫ ī ꝯspectu suo iudicia dei. qui iugiter eius terribilia iudicia cogitat. Nunq̄ repulit iusticiam dei a se cui semp in corde christus sine iusticia ꝑmanet. Repellūt iusticias dei q̄ carnis fragilitate superati. longa preceptorum obseruatione deficientes equitatez (quā custodire ceperūt) deserunt

e ℣ Ero immaculat⁹. i. pseuerabo ī illa innocētia xp̄ianitatis in q̄ vocat⁹ sum Obseruabo me. vt nō cōuertar ad infidelitatē in q̄ prius fui. ß firmiter pseuerare volo ī illa credulitate xp̄ianitatis quā teneo. d ℭ Justiciaz meā. quā tuę⁹ donasti

℣ Per oc̄los aspectus intelligit diuinitatis. ℭ Quia sicut iusti sp corde deuz cōsiderāt ita eos virt⁹ diuina iugiter respicit et vnicuiq; reddit ꝑm puritatē bonoꝝ actuū

e ℭ Cum sctō viro id ē dño saluatore ipo prestāte sancti ē possumus. p̄cipiē etiā vt cū innocētia eius innocentes esse mereamur Solent em̄ mores hominū frequēter eis similes fieri quos habuerunt doctores ⁊ p̄ceptores.

f ℭ Petendū est vt cuz electione xp̄i (qui electus ab Esaia dicitur) eligamur q̄ tūc accidit nobis quādo p̄ceptis ei⁹ obedimus Cum peruerso. i. cum diabolo subuerteris q̄ propria iniquitate peruersus est. illos etenī iniquissimos siles sibi facit quos ad sue obedientie iura cōuertit.

g ℭ Saluum faciet populuz cum in die iudicii ad dexteram suam humiles collocabit. Oculi superbioꝝ arrogātes dicit.

℣ Qui penitentiā agere dedignantur. ℭ abit cum descenderet in pfunditatē gehenne. h ℣ Lucerna ē intellect⁹ aīe que illuminat a xp̄o. Tenebras dicit ignorātiā cordis quā petit a xp̄o illumīari

i ℭ In te eripiar. nō a me. Temptatō diabolū signat. q̄ oībus mōētis tēptat Bene dixit trāsgrediar murū. i. obstaculū peccatoꝝ qō est murus mortis nō saltus quē inter deū ⁊ hoīes mortaliū ne quicie cōstruxerunt.

k ℭ Impolluta via ei⁹. hoc est incarnatio verbi. quam ꝑstat pollutionem nō habuisse peccati.

l ℣ Eloquia dei. sunt eius igne fidei sine tribulatōnis examinata mādata. ideo deo sunt placita sicut aurum igne ꝑbatū. Qui in cristum credūt ꝓtegunē

ℭ Nullus dimissus est nisi qui in eum sperare neglexis.

l ℭ Hoc contra paganoꝝ demētiā dicitur q̄ deos sibi multifarie vanitate finxere. Dominum posuit. quia ipius serui sum⁹ ⁊ euz adozamus. Iste enim deus trinitas est inseparabilis. tm̄ distincta personis non substantia deitatis.

m ℣ Quod ait p̄cinxit me. scilicet spiritussanctus qui nos armat contra potestates iniquas.

ℭ Immaculatā viam. hoc est viam purissimam sine sorde delicti. quā solus ille ambulauit q̄ peccata nō fecit ⁊ alios ambulare fecit in ea.

n ℭ Transmeauit christus. delicta pun-

c eius nō repuli a me. Et ero immaculatus cum eo: ⁊ obseruabo me ab iniq̄tate mea

d ÷Et÷ retribuet mihi dominus ꝑm iusticiā meaz: ⁊ ꝑm puritatem manuū mearuz in conspectu oculoꝝ eius.

e Cuz sancto sanctus eris: et cū viro innocente innocēs eris.

f ÷Et÷ cū electo electus eris: et cū peruerso peruerteris.

g Quoniā tu populuz humilē saluū facies: et oculos superboꝝ humiliabis.

b Quoniā tu illuminas lucernam meā. domine de⁹ meus illumina tenebras meas.

i Quoniā in te eripiar a tentatione. ⁊ in deo meo transgrediar murū.

k De⁹ ÷me⁹÷ impolluta via eius: eloquia domini igne examinata. ꝓtector est omniū sperantiuz

l in se. Quoniā quis de⁹ preter dñm. ⁊ q̄s de⁹ preter deum nr̄m.

m Deus qui precinxit me virtute. ⁊ posuit immaculatam vitam meam.

n Qui perfecit pedes meos

Quos humilligentia huius seculi ⁊ facies peccatoꝝ pfundissimas sicut ceruus spinosa fructa. Sup excelsa statuit eū. i. deus p̄ sup omnē altitudinē creaturaꝝ. vt apls ait. Et donauit illi nomē. q̄ ē sup oē nomē.

tanq̃ ceruorũ. ⁊ sup excelsa
o statuẽs me. Qui docet ma-
nus meas ad preliuz. ⁊ po-
suisti vt arcũ ereum brachia
p mea ÷ Et :· dedisti mihi pro
tectionẽ salutis tue: ⁊ dexte
q ra tua suscepit me ÷ Et disci
plina tua correxit me in fi-
nẽ :· ⁊ disciplina tua ipsa me
r docebit. Dilatasti gressus
meos subtus me. et nõ sunt
infirmata vestigia mea.
s Persequar inimicos et cõ-
prehendam illos ⁊ non con
t uertar donec deficiant. Cõ-
fringam illos nec poterunt
stare. cadent subtus pedes
v meos. Et precinxisti me vir
tute ad bellum. supplanta-
sti insurgentes in me sub-
x tus me. Et inimicos meos
dedisti mihi dorsum. et o-
dientes me disperdidisti.
y Clamauerũt nec erat q̃ sal-
uos faceret ad dñm. nec ex-
z audiuit eos. Et cõminuam

o ¶ Doceri. est ab imminẽtibus insi
dijs cautũ fieri. Manus. operatiões sig
nificãt. p̃liũ certamẽ diaboli. brachia v̄o
xp̃i. ꝓphete sunt ⁊ apostoli ꝑ quos desi-
deriũ sue volũtatis opatus est his cõpa
rat arcũ ereũ. quia ne
sciunt serui dei predi-
cando molescere sed ĩ
celesti fortitudine per
manẽtes. verbis salu
taribus emissis velut
sagittis eminus iacu-
latis deuotorũ homi-
nũ corda cõpungunt.
p ¶ Protectio sa-
lutis. gloriã significat
resurrectiõis. qñ mor-
tali carne deposita eã
dem incorruptibilẽ re
sumpsit Dextera potẽ
tia diuintatis est. que
assumptã humanitatẽ
in eterna maiestate cõ
stituit. q ¶ Vox
eccl'ie. quem enim dili
git de⁹ corripit. Et do
ctrina tua (vt hz alia
litera) ip̃a me docebit
qꝛ necesse est dum hic
sum⁹ semꝑ sub doctri
na esse vñ paulus. oĩs
inquit doctrina. in pñ
ti nõ videtur esse gau-
dij sed meroris. ĩ futu
ro v̄o multũ fructum
affert. r ¶ Dilata-
sti gressus meos. id est
sensum meuz in ampli
tudine tue charitatis.
A Quia lataz fecisti
charitatem hilariter o
perantez etiam in his
scz mortalibus rebus ⁊ mẽbris que sunt
sub me ¶ Nõ sunt infirmata vestigia.
id ẽ exẽpla eius. a successorib⁹ sequẽda.
⁊ doctrina eius. s ¶ Persequar. vox
xp̃i. i. xp̃s iudeos vel gẽtiles. qui ei iniu
ste inimici facti sũt. velecc'lia ꝑsequit̃ car
nales affectus. ⁊ ꝯprehẽdã illos añq̃ cõ
p̃hẽdar ab ill'. ⁊ nõ ꝯuertar. s. ab hac intẽ
tõe donec deficiãt hmõi carnales affect⁹
ĩ me, siue ĩimici iudei ⁊ mali hoĩes a ma
licia vl'a cogitatõib⁹ p̃uis. t ¶ Affligã
illos (vt hz alia trãslatio) scz ĩ mltis ma
lis sicut iaz factũ legimus. iudeis tp̃ib⁹
Titi nec stare poterẽt. qꝛ ĩ sup̃bia erecti
fuerãt. Cadẽt. siue vt adorãt se humiliã-
do seu vt cõculcet̃ dã
nati. v ¶ Precin
ctus. est em̃ v̄tute xp̃s
qñ patientia ⁊ fortitu
dĩe. aduersa iniquorũ
sup̃auit. Supplãtauit
eos. qñ q̃ cõtra euz in
sana cõspiratõe tumu
erunt suo iudicio sine
dubio subdẽdi sũt. vt
cuz suo instigatore pe
reãt q̃ auctori suo cre-
dere noluerũt. hoc em̃
de spiritibus ĩmũdis
dictum est. qui ꝑ iude
os xp̃o ĩiqua certami-
na mouerunt.
x ¶ ¶ Dorsum. si
gnat ꝯuersionẽ eoꝝ. q̃
resistẽtes noĩ xp̃i pri⁹
dorsuz verterẽt ad xp̃m
nõ faciẽ. postea cõuer
si facti sunt xp̃iani. vt
paulus apostolus.
¶ Vel dorsum dede-
runt qñ victi sunt. ⁊ cõ
uersi. quoꝝ fuga (que
ꝑ dorsuz signat) facta
ẽ xp̃i gloriosa victoria
Sicut saulus victus.
factus ẽ victor paulus
qm̃ alios vicit ꝯuertẽ
do. prius ipse victus.
Dispersit odiẽtes. qñ
iudeos in eorũ ꝑfidia
dimisit dicẽtes sãguis
eius sup̃ nos. hec enĩ
causa disp̃sionis eorũ. sanguis xp̃i scz.
y ¶ Clamabũt ĩpij ⁊ iudei in futuro iu
dicio ad xp̃m. cũ viderint spem suã in dia
bolo corruisse. ¶ Nõ exaudiet eos. qm̃
infructuosa illic est penitẽria. vbi iam co
gnoscit̃ esse iusta damnatio z ¶ Intel
ligant se sup̃bi ⁊ grandiloqui cõminuen
dos vt puluerẽ. q̃ moliũt̃ dño prauis mẽ
tibus cõtradicere. Ante faciẽ vẽti vt q̃e
scere ñ possint cũ fuerĩt ĩminuti, bñ luto

compat pctōres q̄ fetidis peccatis inquinant. Delebo.i.de medio sanctorū tollā qd̄ ptinet ad lutū plateaꝝ. lutū q̄ppe qꝛ mollissimū facile tollit. a ¶ Erept⁹ est xp̄s de cōtradictōib⁹ ppl'i.qñ explosis pñdis iudeis. ad gentiū fidem deuotōnēq̄ translatus est. Cōstitut⁹ est in caput gentiū.qñ p fidē illorū suscept⁹ est.qꝛ in frontibus gentiū.crucis habuerūt vexilla radiare b ¶ Seruiuit popul⁹ xp̄o.i.gentes crediderūt xp̄o.quē pri⁹ non cognouit.qꝛ in illū credit. ¶ Obediuit auditu auris.qꝛ mirabilia dei nō vidētes neq̄ pñtiā corpalem.s̄ postea audiert. ⁊ suis doctorib⁹ obedientes crediderūt.et opere fidē impleuert. c ¶ Filij alieni.filij dyaboli quib⁹ ipse dixit vos ex patre diabolo estis. ¶ Mētiti sunt mihi. qñ dicebant.magister scim⁹. qꝛ a deo venisti ⁊ in veritate viam dei doces. Mentiri est em̄ cōtra mentē loqui. ⁊ illud ī lingua ꝓmere.qd̄ constat in aīo nō habere. ¶ A Inueterati sunt.i.in veteri homine remanserunt quos īnouare veni.Et claudicart. ¶ Nā claudicare dicim⁹ eos q̄ vno pede debiles sunt. ¶ Ille claudicat.q̄ patrem credit ⁊ filiū nō credit. ¶ iudei claudicāt.qui vnā ptē scripture.vet⁹.s.testamētū carnaliter intelligentes.aliā.i.nouuꝫ testamētū respuētes nō hñt. d ¶ recte dicit eccl'ia.viuit domin⁹.quē iudei ī sepulcro clauserāt. ¶ Bñdict⁹ d̄r de⁹ cū ei digna deuotiōe laus ꝑsoluit. Exaltet.i.ī toto orbe credat. Nec poterat aliter exaltari,q̄ solus vocat ⁊ ē altissimus

eos vt puluerē añ faciē venti.vt lutuꝫ plateaꝝ delebo
a eos.Eripies me de cōtradi
ctōib⁹ ppl'i.cōstitues me in
b caput gentiū.Ppl's quem
non cognoui seruiuit mihi.
÷in:·auditu auris obedi-
c uit mthi.Filij alieni menti-
ti sunt mihi.filij alieni inue
terati sunt.⁊ claudicauerūt
d a semitis suis.Viuit domi
nus ⁊ bñdictus deus meus
ñ exaltet deus salutis mee
e Deus q̄ das vindictas mi-
hi.⁊ subdis ppl'os sub me.
liberator meus de inimicis
f meis÷iracundis:·✱ Et:·
ab insurgentibus in me ex-
altabis me.a viro iniq̄ eri-
g pies me.Propterea confi-
tebor tibi in natōnibus dñe
⁊ nomini tuo psalmū dicaꝫ
h Magnificās salutes regis
eius ⁊ faciens misericordiā

e ¶ Deus q̄ das vindictā mihi.subuertendo iudeos.vl' de⁹ q̄ das vindictas sctīs apl'is eoꝝq̄ successorib⁹ eccl'ie soluendi ⁊ corrigendi.Et dedit ptātem p̄dicatorib⁹.ad regendū gentes incredulas Liberatorē deū dicit. Petit eccīa se liberari ab heretic⁹ seu a peccatorib⁹ ⁊ hoc ab iracūdis. ¶ id ē a feruida malignitate succensis.vindicari d̄r ecclesia.qñ eius inimici ad vere religiōis penetralia reducunt. f ¶ Ab insurgentib⁹.i.a ꝑsecutoribus A viro iniquo.i.a diabolo vt in euangelio. inimic⁹ hō hoc fecit. ¶ Vel quolibet scismatico g ¶ propt̄ illa q̄ supius dicta sūt Confitebor tibi.i. laudabo te p ppl'os xp̄ianos. Ps̄. op⁹ significat actualeq̄ de⁹ pl⁹ q̄ vocib⁹ laudat.qd̄ etiam de⁹ citius q̄ voces exaudit.vñ dicit. confitebor.i. laudabo et opabor. h ¶ Magnificat pater regē ipsius.i.filiū in toto orbe terrarū regnaturū xp̄s vnct⁹ interp̄tat. ¶ Dauid māu fortis. ¶ Fecit in dauid miscdiam.qꝛ eum de ꝑsequentiuꝫ ferocitate liberauit.Semē ei⁹. dñm significat saluatorē.vsq̄ in seculū.hoc est vsq̄ ineternū.Semini xp̄o misericordia facta ē. qñ resurrexit celosq̄ ascendit.⁊ nunc sedet ad dexteram patris rex ineternum.

Firmamentū spei ⁊ refugiū. Oro pressure pijssime de⁹.salua nos ab inimicis ⁊ a laqueis mortis.vt assumpti de multitudine circūstantiū tribulatōnū deuotissime sancto nomini tuo cuꝫ innocentie puritate psallam⁹. Per dominuꝫ nostrum iesum xp̄m filium tuum ⁊c.

Psalmus

xp̄o suo dauid: ⁊ semini ei⁹ vsq̄ in seculū. In finē psalm⁹ dauid. C Dñi p̄dicatores ꝓpheta collaudās ei⁹ icarnatōez speciosissime describit: nec nō p̄cepta noui ac veteris testamenti magnificans. ab occult⁹ vicijs purgari se a dño dep̄cat.

a Eli enarrāt gloriā dei ⁊ opera manuum ei⁹ annunciāt firmamētū. b Dies diei eructat verbū. ⁊ nox nocti indicat sciam. c Nō sunt loquele neq̄ sermones. quoꝝ nō audiant voces eoꝝ. d In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ. ⁊ in fines orbis ÷ terre :· verba eoruz. e In sole posuit tabernaculū suum. ⁊ ip̄e tanq̄ spōsus ꝓcedēs de thalamo suo. f Exultauit vt gigas ad currendā viā ÷ suā :· a summo celo g egressio ei⁹. Et occursus e⁹ vsq̄ ad summū eius nec est qui se abscōdat. a calore ei⁹ h Lex domini īmaculata cōuertens anīas: testimoniuz domini fidele. sapīaz p̄stās i ꝑuul. Justicie dñi recte le/

Psal. xviij

a Eli enarrāt gloriā dei ⁊ opera manuum ei⁹ annunciāt firmamētū. b Dies diei eructat verbū. ⁊ nox nocti indicat sciam. c Nō sunt loquele neq̄ sermones. quoꝝ nō audiant voces eoꝝ. d In oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ. ⁊ in fines orbis ÷ terre :· verba eoruz. e In sole posuit tabernaculū suum. ⁊ ip̄e tanq̄ spōsus ꝓcedēs de thalamo suo. f Exultauit vt gigas ad currendā viā ÷ suā :· a summo celo g egressio ei⁹. Et occursus e⁹ vsq̄ ad summū eius nec est qui se abscōdat. a calore ei⁹ h Lex domini īmaculata cōuertens anīas: testimoniuz domini fidele. sapīaz p̄stās i ꝑuul. Justicie dñi recte le/

a ¶ In finē psalm⁹ dauid. Inscriptio tituli hui⁹ frequent̄ exposita est. ꝑ totū igitur psalmū: ꝓphete v̄ba st̄ de xp̄o loq̄nt⁹ a ¶ Celi apl̄i sūt ⁊ ꝓphete. q̄ de aduētu xp̄i annūciāt gl̄iam ip̄ius opa manuū eius. i. ip̄e hō q̄ ex manibus xp̄i plasmat⁹ ē. Annunciant firmamētū. i. p̄dicatiōes. s. incarnatiōis xp̄i. ꝑ quā firmabat̄ soliditas nostre fidei. ⁊ ita in plurali dici oportet annūciant. Sz ꝑm istam litterā que habet annūciat. optet dici firmamentū apl̄os ⁊ ꝓphetas. q̄ annūciarūt opera dei. i. facta v̄tutum ꝑm hoīem. vt incarnatiōem mortē ⁊c̄.

b ¶ Dies xp̄s siue apl̄i ¶ Eructat verbū. cū irradiando corda apl̄orū purissima. celestia verba intimauit. vel cū apostoli corda fideliū luminosa p̄dicatione illuminant. Nox nocti indicat scientiā. Cū iudas iudeis xp̄m ꝓdidit ac tradidit ad occidēdū c ¶ ¶ Nō sunt loquele. Negando dicit nullos esse ꝑmōes neq̄ loquelas. q̄s apostoli nō potuissent loqui. ¶ Sermones pertinet ad cōmunes narrationes. loquele. ad publicas suasiōes q̄d vtrunq̄ apostolos fecisse. certissimū est. d ¶ Terrā. hic homines debemus accipere. Sonus v̄o. fama miraculorum est. fines terre sunt reges id est non solum ad humiles sed etiaz ad principes gentiū euangelij v̄ba peruenerunt. ⁊ omnes homines salubri doctrina docuerūt. e ¶ In sole posuit. i. in manifestatōe. q̄z maīfeste venit. Dicit tabernaculū. s. sui corpis. Et ip̄e xp̄m dñm dicit q̄ tanq̄ spōsus eccl̄ie sue. ꝓcessit de thalamo suo. i. de vtero virgīali. Bñ spōsus a spōdēdo d̄r xp̄s q̄ totiens est ꝓmissus a ꝓphet⁹. f ¶ Bñ giganti cōpat̄ xp̄s. q̄ humanā naturā superans magnitudīe sue potētie. oīa mdi vicia cū suo truculētissimo autore ꝓstrauit. Hic via cursum significat eius vite. q̄z. s. hō natus creuit. docuit. passus est. A summo. patrē significat Egressio natiuitas filij. nō tp̄alis. sed coeterna p̄ri. g ¶ Occursus ei⁹. scd̄m hominē d̄r. quia post assumptionē carnis. in vtraq̄ natura xp̄s ꝑmanēs occurrit vsq̄ ad summū. i. vsq̄ ad sedē paterne maiestatis. q̄ patri fili⁹ sp̄ equalis est. calor eius sp̄ūssanct⁹ est. a q̄ nemo pōt abscōdi. q̄z potentie sue diuinitatis vniuscuiusq̄ corda cognoscit. h ¶ Lex dñi xp̄s est irrep̄hensibilis. quia nō habuit pctm̄. Cōuertit anīas de captiuitate in libertatē. ¶ Testimōia q̄ dedit israelitico populo fidelia fuerūt. q̄z plenissima veritate cognita sunt. ¶ Sapientiā p̄stat ꝑuul. nō sensu. ꝑ humilib⁹ ⁊ innocentib⁹. ¶ Vel lex dñi vetus. est īmaculata. q̄z ꝑ legē nouā approbata i ¶ Justicie dñi reuera recte. q̄z nō alit̄ fecit dñs q̄ docuit. Recte em̄ ibi nō sūt. vbi aliud est in ore. aliō in

ope letificant corda. subaudit iustorum Lucidū p̄ceptū dicit. qr sincerū ⁊ purum Illuminat oculos. nō istos carnales sed illos interiores. k C Timor dñi mixta cū pauore caritas ē. q̄ impturbata cōstantia nō trepida ꝯfusiōe ꝑmanet sctūs q̄ timor vsu secl'ari. reuerentia nūcupat. Iudicia dei d̄t mādata dei. q̄ in veteri ⁊ nouo testamēto cōscripta sūt. que in semetip̄is ꝑmanēt qr status eorū nulla varietate mutat. N A Nec alteri⁹ auctoritate (vt firma habeāt) nisi dñi egēt q̄ neminē fallere pōt. l C Desiderabilia iudicia dñi .i. mādata noui ⁊ veteris testamēti. sup aur̄ qd̄ humana cupiditas maxīe desiderat possidere. Addidit lapidez p̄ciosuz q̄ multū valet i ꝑuissimo margarito. Sz qr īuenire poterāt q̄ diuitias cōtēnerent addidit sapores. mel ⁊ fauū. Uet⁹ testamētū superat mel. nouū vincit fauū m C Cuz dicit seru⁹ tu⁹. iustum signat ⁊ deuotū. qui iō custodit mandata dei qr obediētib⁹ retributio subsequit Merito dicta sūt multa qr cōp̄hēdi nō p̄nt vniuersa. que p̄parauit deus diligētib⁹ se. n N Delicta q̄s intelligit. nisi scrutator cordium de⁹. qui etiā potēs ē dimittere ea. Ab occultis. i. a p̄teritis peccatis. C Occultū ē qd̄ originale dicit in quo ꝯcipimur ⁊ nascimur ⁊ secreta volūtate peccamus Alinū est quod malis homībus suadētibus. siue diabolo suadēti cōmittit. sed fit ꝓpriuz. qr cōsensus noster plectibil' ex arbitrio nostro adhibet ⁊ ex illa traduce massa mortaliū ab hoste spiritali corrupta sine gr̄a dei. velociter subuertit. qr in p̄mo hoīe ꝑ inobediētiā viciata mōstrat Nā q̄ facile ē antiquo insidiatori īfectis vetita suadere. q̄ potuit liberos atqz incorruptos sua calliditate decipe. Sūt ergo aliena. que ab alijs nostra suasiōe vel culpa acta sūt. vel alioꝝ suasu aut auxilio nos facim⁹ o N Tūc delicta dicunt. cū hō seruus sit pctī. si ista peccata nō perpetrauero. ero immaculatus. Et emundabor a delicto maxīo. id est a supbia C Qua ⁊ diabolus cecidit ⁊ hominez traxit. ⁊ cōcessa beatitudine vacuauit. A Nō ergo petit tolli a se h̄ oīa oīno peccata. qd̄ ē impossibile. sed ne dominēt. p C Possunt placere dño eloquia oris si a vitijs q̄ supius dixit reddatur homo alienus. Meditatio cordis que p̄t ad deū peruenire est spes charitas ⁊ fides. q C Adiutorē sunz dicit deū in bonis actibus redemptorem. a malis. vt nemo meritis suis applicz. quod susceperit celestia largitate. Oratio.

tificātes corda: p̄ceptū dñi
luciduz illuminans oculos
k Timor dñi sctūs ꝑmanens
in scl'm ÷ scl'i :·: iudicia dñi
vera iustificata in semetip̄a
l Desiderabilia super aurū ⁊
lapidē p̄ciosuz multū: ⁊ dul
m ciora sup mel ⁊ fauū. Etem̄
seruus tu⁹ custodit ea: in cu
stodiendis illis retributio
n multa. Delicta quis intelli
git: ab occultis meis mūda
me: et ab alienis ꝑce seruo
o tuo. Si mei nō fuerint dña
ti: tūc īmaculat⁹ ero. ⁊ emū
p dabor a delicto maxīo. Et
erūt vt cōplaceant eloquia
oris mei: ⁊ meditatō cordis
q mei ī ꝯspctū tuo ÷ sp̄ :·: Dñe
adiutor me⁹ ⁊ redēptor me⁹

In finē Psalmus dauid

C Rogat ꝓpheta eccl'iam exaudiri. petēs illi⁹ cōsiliū a dño cōfirmari. dicensq̄ fideles nō ptāte mūdana sed diuina potentia magnificādos. Psalmus. xix.

P Iissime deus qui p virginalis thalami egressu procedens liberatis nobis ad patris dexterā ꝯscendisti. īmēsam miscōiaz tuā exposcimus. vt lege tua cōuersi. p̄ceptis illūiati. testīonijs eruditi mereamur ⁊ ab aliēis ⁊ ab occl'tis vicijs emūdari. q̄ C Iā nota sūt verba tituli. Nūc rogat ꝓpheta ī h̄ psalmo ꝓspera euenire sācte dei eccīe. que lōgo tp̄e fieri posse ꝑ aduētum dñi p̄uidebat dicendo, exaudiat ⁊c.

a ¶ In die tribulatiōis. oñdit tp̄s grauissime afflictiōis. Cū dicit ꝓtegat te nomē dei iacob. hmōi bñdictionē ꝯcedēdā petit ꝓpheta a dño xp̄iano populo. sicut sanctus pr̄iarcha iacob priscis tp̄ib⁹ ab ipso accepit qñ Esau fr̄i prelatus ē. Audiri cognoscimur. qñ omī modis aliq̄d obtinē⁹ b ¶ Optando dicens mittat. oñdit a pr̄e filium missum suū ī auxiliū sctē dei eccīe. Syō em̄ mōs signat speculationē. que conuenit diuītati qm̄ illi cūcta sunt nota c ¶ Sacrificiū sancte ecclesie est ritus accipiēdus. qui nunc agit̄ corporis et sanguinis dñi īmolatione solēni. Holocaustū. totū incensuz dicitur. ⁊ representat idez iaz dictū sacrificiū. qđ pingue fit atq; iocūdū qñ nostra oblatio mētis ⁊ corp̄is a gr̄a diuinitatis assumitur d ¶ Dicit tribuat tibi scđz cor tuū. i. scđm intellectum quem habes de dño. vt euz credas vnum ex trinitate passum carne. resurrexisse ascēdisse in celuz ⁊c̄. Et oē cōsiliū tuum cōfirmet. hoc ē cōsiliū sancte ecclesie. patrez ⁊ filiū. ⁊ sp̄m sanctum. vnum deuz credere. a quo sunt oīa ⁊ ex cōsilio deliberate. omīa ꝓ ista fide spernere mūdi delectamēta. e ¶ Nā in salutari ecclesie (qđ est xp̄s iesus) letatuꝝ se esse declarauit. vt se vnū esse ex eius corpore monstraret. ⁊ in ipsius nomīe se esse magnificandū. qꝛ ex ip̄o xp̄iani fuerāt nuncupādi. Magnificari est magnū fieri. f ¶ Impleat dñs. fit iterū ad ecclesiam grata cōuersio. Nūc cognoui dicēdo magnam virtutē sue prophetatōis ostendit cū se dicēt in p̄senti cognouisse. que post secula multa impletura erāt Saluū fecit pater filiū. in resurrectōe gloriosa ⁊ in celos ascēsione. g ¶ Sensus iste talis ē. Exaudiet filiū pater de celo. qꝛ ī dextera eius est salus. quaz habēs ex ꝓpria deitate. tñ expetere videtur ex carne. Potētatib⁹ dicit. qꝛ nos potentes efficit cū gratia sua in p̄senti. ⁊ in futura vita in beata ꝑennitate custodiendo. que ꝑ dexterā intelligitur h ¶ Per currus. voluptas mđi siue cudiditas designat̄. qm̄ superbi ⁊ cupidi velut rote instabiles. mente huc illucq; discurrūt. Per equos. supbi intelligunt̄. ipsi sunt cupidi. ¶ Nos aūt in illis non gloriemur. sed in nomīe dei quod ad p̄mia eterna ꝑducit. i ¶ Dicit propheta. hūanis honoribus vel prauis desiderijs obligatos. cecidisse arrogantes. qđ necesse ē illis cōtingere. qui se vident̄ nexu ofis erroribꝰ alligare. Resurgere duob⁹ modis christianus dicit̄ scz a morte viciorū. et in illa resurrectiōe. in qua iusti eterna p̄mia accipiūt. de vtraq; hic intellige manifestū est k Dicit̄ patri. saluū fac regem. id est vt christus resurgat a mortuis Exaudi nos ꝓuenit illud tunc generi humano. quando resurrectionē christi firme credit ⁊ letāter aspicit. vel ꝑ eum regē exaudi nos in die necessitatis nostre. Oratio.

Ample domīe petitiōes nostras. ⁊ tāq; pinguissimū nos holocaustum assume vt inimicoꝝ curribus obligatis. salutaris tui opitulatōe letemur. Per do-

a Xaudiat te dñs in die
tribulatōis: ꝓtegat te
b nomen dei iacob. Mittat ti
bi auxilium de sancto: ⁊ de
c syō tueat̄ te. Memor sit om
nis sacrificij tui: et holocau
stū tuū pingue fiat. Dya
d psalma. Tribuat tibi scđm
cor tuū: ⁊ omne cōsiliū tuū
e ꝯfirmet. Letabimur in salu
tari tuo: ⁊ in noīe dei nostri
f magnificabimur. Impleat
dñs omēs petitiones tuas:
nūc cognoui quoniā saluuz
g fecit dñs christū suum. Ex-
audiet illum de celo sancto
suo: in potentatibus salus
h dextre eius Hij in curribus
et hij in equis: nos autē in
nomīe dñi dei nr̄i innocabi
i mus. Ip̄i obligati sunt ⁊ ce
cider̄t: nos autē surrexim⁹
k ⁊ erecti sumus. Dñe saluuz
fac regem ÷ ⁊ :·exaudi nos
in die q̄ īuocauerim⁹ ÷ te :·
In finē psalmus dauid.

¶ Ideo titul⁹ hic nonodecimo psalmo par est. qm̄ ⁊ iste quidē de dño saluatore loquit̄ sicut supior. ꝫ sub aliq̄ diuersitate

a ¶ Dñe dicit ꝓpheta ad patrē. in virtute tua. i. in oīpotentia maiestatis tue. ī qua ⁊ fili⁹ regnat. Letabit̄ rex. gaudet xp̄s ihs. Exultabit. i. in eo ꝙ ꝑ eū saluasti hoīes. filius tu⁹ exultabit. q̄ est saluator. Uehemēter ostendit magnitudinē gaudij. vt quanta est copia in bñficio tanta sit ⁊ gaudij magnitudo.

b ¶ Desideriū anime ei⁹ fuit ꝓ oīm salute occidi. vt p̄ciosus sanguis e⁹ mundū redimeret. voluntas labioꝝ fuit qñ immund⁹ spiritib⁹ imperabat. languores diuersos sermōis sui sanabat impio ⁊ p̄dicatiōes populis inserebat Cōstat in nullo voluntatē ei⁹ fuisse fraudatā. qñ oīa q̄ fieri iussit impleta sunt.

c ¶ Qm̄ p̄uenisti. significat humanitatē p̄uentam gratia diuinitatis. A Benedictō dulcedinis fuit immunitas peccati. q̄ donatus est xp̄s. nos em̄ in amaritudīe adecōcipimur. ¶ Uel Benedictio dulcedīs fuit. qñ dictum est. hic est fili⁹ me⁹ dilectus. Corona. conuentū signat discipulorū. hec erat corona capitis. hoc regale diadema qm̄ ip̄m docētē circuit⁹ apl̄oꝝ ambiebat Diadema illud nō iō vt ornaret est impositū. ꝫ de xp̄o poti⁹ ornaret̄. Lapides p̄ciosi. apl̄i sc̄. d ¶ Uita resurrectionē signat quā ille petijt dicendo. Pater clarifica filiū tuū. Longitudo dierū. signat perennitatem xp̄i, que nullo fine cōcluditur. In seculum seculi, indefectam stabilitatem futuri seculi indicat. Sz memento ꝙ hec ⁊ his similia. ab illa dicunt̄ parte qua passus est.

e ¶ Nam gloria et magnū decus. tempus signat iudicij vbi ī deitate sua altissim⁹ apparebit habēs gloriam. ex iudicio. decorem de maiestate. sancte etiaz incarnationi magna est gloria in salutari. i. in verbo patris.

f ¶ Quoniam dabis eū in benedictionē. quia omnis creatura benedicit eū Letificabis eū in gaudio. cū coadunata fuerit multitudo sanctorum. eiq̄ sanctorū numerus restitutus.

¶ Cum vultu tuo dicit. vt vna intelligat̄ persona sine dubio eē christi. quia humanitas de diuinitate gaudet. Quamuis etiam de membris illud accipi christi recte possit.

g ¶ Rex iste est q̄ in passione sua ascriptus trib⁹ linguis legebat̄. Sperauit ī domino ꝫz hominē. Nō commouebitur. a misericordia patr̄. quia protector est omnium sperantium in se.

h ¶ Inueniat̄ manus tua. i. opatio tua repiat̄ ¶ Ut reuertant̄ inimici afflicti poetstate tua in bonum. Dextera patris. dominus est saluator. qui eum oderunt. pena perpetua damnandi sunt ⁊ sine fine cum diabolo ⁊ satellitibus suis. in eternis tenebris torquēdi. Inuenitur igit̄ dei man⁹ in iudicio futuro inimicis eius.

¶ Hic ps̄. dñi saluatoris primo icarnationē ⁊ postea deitatis facta ꝓpha narrante decantat. Psal̄. xx.

a Domine in virtute tua letabit̄ rex. ⁊ sup salutare tuuz exultabit vehemē
b ter. Desideriū cordis ei⁹ tribuisti ei. ⁊ voluntate labiorum eius nō fraudasti eum.
c Dyapsalma. Quoniaz p̄uenisti eū ī bñdictōib⁹ dulcedinis. posuisti ī capite ei⁹. coronaz de lapide precioso.
d Uitā petijt a te ⁊ tribuisti ei longitudinē dierum in secu
e lum ⁊ in secl̄m ÷ secl̄i :· Magna gl̄ia eius ī salutari tuo gloriā ⁊ ✱ magnū :· decorē ī
f pones sup euz. Quoniā dabis eū in benedictionē in seculum ÷ seculi :· letificabis eum in gaudio cum vultu
g tuo. Quoniaz rex sperat in domino. et in misericordia altissimi non cōmouebitur.
h Inueniatur man⁹ tua omī

i ℭ Cliban⁹.est coquēdis panib⁹ enei vascul deducta rotunditas.q̄ suburen/tib⁹ flāmis ardet intrinsecus. qō signat pctōres.q̄ in iudicio torquēdi sūt. t ſme rore animi t penali excruciatōe. Temp⁹ vult⁹ dei dies est iudi cij. ℣ Hic ira dei nō punit ſ ꝓturbatad penitentiā t hic ignis ſpūſſancti deuorat.id est pctā cōſumit.

ℭ Siue qñ audient ite in ignē eternū. tūc iudicis ſnīa cōturba/bit t ignis deuorabit ppetuo. k ℭ ℣ Fructū.dicit opa im/quoꝝ ꝑdere de terra.i de ſancta eccleſia vel terra viuētiū ℭ Se men.i. vota vel facta peccantiū. A filijs.i. de ſctis eos facis alie nos.quos in hereditatē eternaz tua largitate miſſurus es.

l ℣ Aiſi sūt iudei declinare mala ī xp̄m qñ dixerūt dignus est morte. Cogitauerunt conciliū dicēdo. iube ergo cuſtodiri ſepulcrū nolentes. nec etiā credentes xp̄m reſurgere quod nō potuerūt ſtabilire. qz qñ voluit xp̄s reſurrexit.

ℭ Declinare dicim⁹ mala ſupza alios penitentia in alios cauſaz iniquitatis relidere. qō iudei xp̄o fecerūt. dum deſtructionē ciuitatis t gētis vite chriſti aſcripſerunt dicentes. Si dimittim⁹ eū ſic ▲ tē. m ℰ Poſiti ſup iudei dorſū. qñ victo ſuo terrena ſapiētes. nō meruerūt celeſtia cōtueri.

℣ Preparabūt reliqe iudeoꝝ. qñ p enoch t helyā in fine crediturī ſē. t tunc ꝑparabis vultū eoꝝ.ſ.in te credentium. ſ.ſ. cōuertant cordā patrū in filios.

n ℣ Exaltare in virtute.i. demōſtra in iudicio maieſtatē tuā t poteſtatē. qui pri⁹ veniſti in humilitate ℭ Cantare eſt verbe dñi oze ꝓferre. pſallere manda ta diuina bonis operib⁹ cōſtanē implere

Oratio.

B Enedic nos dñe benedictiōe dulcedinis. t comple tibi placitū deſideriū noſtrū. vt dū ingiter virtutes tuas ſuaui modulatione cōcinimus longitudinē vite ꝑpetue ꝓſequamur ℘er.

ℭ In finē. ſiue pſalmus. ſiue dauid. qd ſignet expoſitū ē. ſuſceptio matutina. eſt tempus reſurrectiōis. qñ mortale corp⁹ in magna gloria clarificatū aſſumpſit. Matutinū dictū est. quaſi manu primitiuū. qō tempus ĩnumeris locis. ad reſurrectōnē domini cō ſtat aptatum.

a ℭ De⁹ sermo grecus est. t interpretat timor. vnde xp̄c quaſi vicina paſſione primotus ex hūanitate clamat. reſpice in me. deprecanſ ſibi celerrimū auxiliū reſurrectiōis.

℣ Qō ſe dicit derelictum. nō ex ꝓpria ſ ex ppli ſui ꝑſona loquit̄. cui⁹ peccata ipe ſuſcepit ℭ Dicit a ſe longe fieri verba q̄ delicta parturiunt. t iterū ſua dicit eē peccata. noſtra delicta. q̄ non habuit peccata. ℣ Dicit igit̄ ſe derelictum in perſona membroꝝ. quod petunt non accipiunt. eo q̄ verba delictoꝝ ſunt petitiones eoꝝ. dum vel petunt contra ſalutem vel non mox exauditi murmurant t derelictos ſe conqueruntur.

bus ĩmicis tuis. dextera tua iueniat ÷ oēs :· q̄ te oderunt. Pones eos vt clibanū ignis in tpe vultus tui dñs in ira ſua conturbabit eos. k t deuorabit eos ignis. Fructū eoꝝ ō terra pdes. t ſemē l eoꝝ a filijs hoim. Quoniaz declinauerūt in te mala. cogitauerunt conſilia q̄ nō potuerunt ÷ ſtabilire :· Quoniā pones eos dorſum. in reliquijs tuis ꝑparabis vultū n eoꝝ. Exaltare dñe in virtute tua. cantabimus t pſallemus virtutes tuas.

In finē ꝓ ſuſceptione matutina pſalmus ÷ dauid :·

ℰ In hoc pſalmo. xp̄us ō paſſiōe ſua ad patrē loquit̄ admonetq̄ fideles laudare dñm. qz in reſurrectiōe ſua. catholicā reſpexerit eccliaz.

Pſalmus. xxi.

a Deus de⁹ me⁹ ÷ reſpice in me :· quare me dereliq̄ſti. lōge a ſalute mea verba delictoꝝ meoꝝ

b ¶ Clamabat humanitas verbi per diem quā nō circūdabant tenebre peccatorū. H Nō exaudit. ꝓpter destinatos ad mortē. q̄ noctis noīe vocitant. ¶ Non ad insipientiā. subaudienduz reputabis mihi. i. pater filio. petebat ergo mediator dei ⁊ hoīm nō insipienter sed prudent ⁊ tñ nō cōstat auditū qꝛ petitōe ⁊ passione mundū erat redēptur⁹ H ¶ A Ur dies ꝓspera. nox aduersa significat. In q̄bus qñq̄ petentes deus nō exaudit. ⁊ h̄ nō ad insipiētiā eoꝝ. sed vt sic sapientes fiant. ⁊ discant sapient petere. nō terrena ꝫ celestia. vel terrena ad salutē anīe. c ¶ In sctō habitas laus. incarnationē ꝑ hoc xp̄i declarauit ꝓpheta. qꝛ in filio habitat laus. i pater q̄ est laus isrl̄. i. ecclīe videntis ꝑ fidēte. Jō etiaz nō exauditū se ostendit nō ꝓpter insipientiā. ꝫ ꝓpter salutē generis humani ꝑ passionē suā sanctā. qm̄ pater semꝑ audit filiū in quo sꝑ habitat d H Sperauerunt patriarche. ⁊ liberauit eos de egypto. A Sperauerunt in deserto ⁊ liberati sunt q̄to amplius filiū pr̄ liberat dum petit ⁊ vult liberari. e ¶ Clamauerūt martyres ad xp̄m. dū eos corꝑalis pena consumpsit. ⁊ putabant ab infidelib⁹ nō exaudiri. ꝫ illi poti⁹ valde auditi sūt. qꝛ coronā ꝑcipe meruerūt. Nec sꝫ ꝯfusi quos cōstat venisse ad p̄miū. nō eī cōfundit. q̄ eternū regnū cōsequit. f ¶ Vermi eī compat xp̄s qꝛ mortalis ⁊ de carne sine mixtiōe seminis nat⁹ est. Silr vermis sine ꝯcubitu nascit. Nō hō. i. nō pctōr. qd̄ in illo eē nō potuit Obprobriū hoīm qñ in eū spuebāt. ⁊ alapis verberabāt. Abiectio cū elegerīt barraban xp̄m abiecerīt g ¶ Oēs. de malis suscipiēdū est. deriserūt. nō credēdo in xp̄m. H Locuti sꝫ labijs: si fili⁹ dei est descēdat de cruce. mouerūt caput. ¶ Per iracūdiā. qd̄ minantes faciūt nō iudicātes ex corde. ore em̄ nō corde loq̄bant. q̄bus nō ꝓuenit ex firma deliberatiōe snīa. h H Vox ꝓphete. Sperauit hoc est humanitas in diuinitatē Eripiat. i. de iudeis. vult eū qm̄ de⁹ pꝛt talē filiū habere voluit sine pctō ꝑ quē peccata tolleret mundi. ¶ vel meli⁹ h̄ ꝑ ironiaz dictū est a iudeis q̄ figura latine irrisio dr aliud q̄ conat q̄s ostendēs. i H Vox humanitatis. eduxisti me de ventre. i. de vtero sancte marie. ¶ Quia tūc ab originali pctī vicio seq̄strat⁹. tanq̄ spōsus ꝓcessit d̄ thalamo. spes mea ab vberibus. H id est. ꝫm humanitatē ꝫm q̄ nō dedignatus est suggere vbera matris. Inte ꝓiectus sū. C Oñdit se fuisse ab humana iniquitate diuisum. k C Cū dicit. de vētre matris mee. oñdit nō fuisse sine deo. nec ip̄am conceptionē carnis. Ne discedas a me. H In die passiōis. l H Quoniam proxima est tribulatio. vt ipse dixit Surgite eamus. Ecce appropinquabit qui me iradet. Nō est q̄ adiuuet. neq̄ angelus neq̄ hō nisi tu pater. m C Vituli populi iudeorū qui ignorato iugo dei inconsiderata procacitate lasciuiunt. simul petulātes ⁊ fatui. q̄ gressus suos sulla

b Deus meus clamabo ꝑ diē
⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō
c ad insipiētiā mihi. Tu aūt
in sctō habitas. laus israel.
d Inte sperauerunt pr̄es nr̄i
sperauerūt et liberasti eos.
e Ad te clamauerūt ⁊ salui fa
cti sunt: in te sperauerīt ⁊ nō
f sunt ꝯfusi. Ego aūt suz ver
mis ⁊ nō hō: ob probriū ho
g minū ⁊ abiecto plebis. Oēs
videntes me deriserūt me
locuti sunt labijs. ⁊ moue/
h runt caput. Sperauit ī do/
mino eripiat eum. saluū fa/
i ciat eum quoniam vult euz
Quoniam tu es qui extra-
xisti me de vētre. spes mea
ab vberib⁹ mr̄is mee ī te ꝓ/
k iect⁹ suz ex vtero. De vētre
mr̄is mee d̄s meus es tu. ne
l discesseris a me. Qm̄ tri/
bulatio proxima est: quoni-
am non est qui adiuuet.
m Circumdederunt me vitu

moderatione distiuguũt. sed vagi ac pẽduli. ad iniqua cõsilia quibusdã saltib⁹ efferunt̃ Thauri. principes iudeoꝝ designãt. Addidit pingues. qꝛ feroces circũdederunt xp̃m cũ gladijs ⁊ fustib⁹. anĩal em̃ impinguatũ. inq̃etũ ⁊ ferox efficit̃.

n ¶ Aperuerũt iudei os dicentes. Crucifige crucifige. Suũ videlꝫ. qđ nõ illis sapientia apuit. ꝑ cogitatio scelerata. Rapiens. ꝑtinet ad insanissimã seditionẽ. cũ euꝫ raptũ traxerũt ad tribunalia. Rugiens ad blasphemas voces. q̃bus dicebãt crucifige crucifige. o ¶ ossa xp̃i. apl̃i dicuntur. ¶ qui dispersi sũt ⁊ effusi sicut aqua q̃ orbem terraꝝ diuino imbre satiantes. a sordibus pctõrũ abluerunt A vel xp̃s ita viliter occisus sicut aqua effundit̃ ⁊ e⁹ sanguinis effusio nos rigauit et abluit. ⁊ dispersi sunt in morte ei⁹ discipuli p ¶ Cor suũ sapiẽtiã suã dixit q̃ añ passionẽ suã non intelligebat̃. ¶ impleta v̄o passione oĩs v̄itas ꝓmissa reuelata est. Bñ misteria legis cõparata sunt cere q̃ tũc reddit splendorẽ luminis. cũ a calore dissoluit̃. sic ꝑ ignẽ passionis xp̃i. illuminata sunt misteria legis. Uentrẽ ecclesiã dicit q ¶ ¶ Uirt⁹ xp̃i teste compat̃. qꝛ sic̃ illa igne decocta. fortior erit. sic v̄tus xp̃i in passiõe solidata est q̃ pri⁹ q̃si lutea videbat̃ ĩcredul̃. ¶ Lingua sua. significat p̃dicatores. q̃ adherẽt faucib⁹ suis dũ ei⁹ mãdata custodiũt. In puluerẽ deductã dicit. ad volũtatẽ iudeoꝝ q̃ b̃ nitebant̃ ⁊ se fecisse putabãt. qꝛ ei⁹ resurrectõꝫ credẽ noluer̃t. ꝑ se putabãt xp̃o mortẽ dedisse cõem. vt vsq̃ in puluerẽ ꝑductum crederẽt. r ¶ Canũ natura est dños amare. latrones latrare. ecõtra iudei cõtra suũ dñm nõ loquẽtes recta sed latrãtes iniqua. latronẽ elegerũt ¶ Cõciliũ malignantiũ. qñ cogitabant ih̃m dolo tenere. mortiq̃ tradere. s ¶ Foder̃t manus. i. clauis. fixerũt. ⁊ fructũ magnum ĩuenerũt. i. salutẽ oĩm gentiũ. ¶ Dinumerauerũt ossa ei⁹. misticе. apl̃os seu reliquos xp̃ianos quos querebant iudei ꝑsecutõne facta extinguere ne ĩ maiorẽ numerũ cõualescerẽt. Uel corp⁹ ei⁹ sic extẽderũt in cruce. vt ossa ei⁹ numerabilia viderent̃. t ¶ Dicit iudeos considerare s̃m incredulitatẽ eoꝝ. vt nõ transitorie vl̃ casualit̃ fecisse videant̃. ꝑ diligenter cõsiderasse ⁊ inspexisse ad ea q̃ fiebãt ⁊ tñ cor eorũ lapideũ tot miraculis nõ fuisse mollitum Diuiserũt sibi vestim̃ta mea. ¶ Hoc in passiõe xp̃i cõpletũ est qñ fecerũt q̃tuor ꝑtes q̃tuor milites. tunica tñ nõ est diuisa significans vnitatẽ eccl̃ie. q̃ nõ scindet̃. q̃uis heretici eam scindere contendant.

v ¶ Hic humanitas ad diuinitatem loquit̃. ¶ Et resurrectionem celerrimam dep̃cat̃. vt veniente tali gloria ꝑfidorum incredulitas destruat̃. Auxiliuꝫ signat resurrectionem xp̃i que elongata nõ est qñ triduana prouenit. ¶ Ad defensionem. ne quid p̃ualeat in me ꝑs illa voracis inferni. x ¶ Liberari se postulat a morte q̃ꝫ subire voluit. Framea aũt significat hastã. siue gladiũ seu q̃libꝫ arma ⁊ significat h̃ maliciã iudeoꝝ

li multi. thauri pingues ob-
n sederũt me. Aperuerũt sup
me os suũ. sic̃ leo rapiens et
o rugiẽs. Sicut aqua effusus
sum. et dispsa sunt oĩa ossa
p mea. Factuꝫ ẽ cor meũ tãq̃
cera liquescẽs. ĩ medio ven-
q tris mei. Aruit tanq̃ testa
virtus mea. ⁊ lĩgua mea ad
hesit faucib⁹ meis. ⁊ in pul-
uerẽ mortis deduxisti me ÷
r Quoniaꝫ :· circũdeder̃t me
canes ÷ multi :· ꝯciliũ mali-
s gnãtiũ obsedit me. Foder̃t
man⁹ meas ⁊ pedes meos.
dinũerauerũt oĩa ossa mea.
t Ip̃i v̄o ꝯsiderauer̃t ⁊ inspe-
xerunt me. diuiser̃t sibi vesti
mẽta mea ⁊ sup vestẽ meã mi
v ser̃t sortẽ. Tu ãt dñe ne elõ-
gauer̃ auxiliũ meũ. ad defẽ
x sionẽ meam ꝯspice. Erue a
framea aĩaꝫ meã ÷ ⁊ :· đ ma-
y nu canis vnicã meã. Salua

De manu canis dixit. cũ canis man⁹ nõ habeat. sed vult intelligi potestatẽ iudeorũ. H Unicã dicit animã suã. que nõ habet peccatũ. vel ecclesiam catholicam C vt intelligatur doctrinas nouas ⁊ cõciliabula perditorũ respuisse. y ¶ De ore leonis: de potestate diaboli dicit. qui bñ cõparat̃ feris. qm̃ humanis exicijs semp delectatur. A cornibus. id est a superbis. Unicorniũ. qui nimia elatiõe surgẽtes. similes socios ferre non possunt a talib⁹ secerni suos humiles christ⁹ postulauit. talia quipue anĩalia que vno cornu armant̃. multo fortiores sũt his quibus duplicia tribuũtur.

z ¶ Post sacrã passionẽ. Dicit gloriã diuinitatis toto orbe vulgandã. Narrabo. id ẽ narrari facio. Frẽs dicunt̃ qui diligũt ⁊ diligunt̃. In medio eccĩe H in medio credentium populorũ. predicabo te ⁊ laudabo te.

a ¶ Timor dei. iustus est ⁊ rect⁹. laudẽq; generat. amorez tribuit. ⁊ ardorẽ charitatis inflãmat. Semẽ iacob. q̃ fidei iacob. deuotione cõsentiunt et supplantatores viciorũ sunt. laudate igitur qui timetis. id est reuerẽtiaz habetis nominis eius. quia eum nõ meret̃ predicare. nisi qui cognoscit̃ ⁊ timere.

b H Timeat eũ omne semen israel. i. vnusquisq; renatus p baptismũ ⁊ mente deũ vidẽs. Quoniã nõ spreuit p̃ces pauperũ. i. fideliũ. ¶ Sicut facere solent gloriãtes in isti⁹ mũdi honore. spernere paupes ⁊ despicere supplicãtes. causãq; de habitus q̃litate metiri. vt si sit vestib⁹ nitidis verax putet̃ si amictu sordid⁹ mẽdacissimus habeat̃. c H Nec auertit faciẽ. sed resuscitauit me a mortuis. Euz clamarẽ. rñdit clarificaui ⁊ iterꝫ clarificabo C Uel aliter clamauit. itaq; vt mors nr̃a ei⁹ morte finiret̃. ⁊ pctm̃ veteris hom̃is redimeret̃ precio sanctissime passionis.

d C Apud te significat de te laus me in ecclesia. s. catholica. magna em̃ ⁊ amplitudine dicit̃ ⁊ honore. Uota. sacramẽta corporis et sanguinis. que illis p̃sentibus reddũt̃. qui ei sancto timore subiecti sunt. deniq; q̃ sint vota ista subiũgit. Edent pauperes ⁊c̃.

H Pauperes. id ẽ regnũ dei esurientes. Saturari em̃ non possunt nisi q̃s talis possidet esuries. Pauperes saturati. deum laudant. diuites semetipsos exaltãt. H Qui requirũt. fide ⁊ opere intelligẽtes q̃ ipse est panis q̃ de celo descẽdit. Uiuit cor. i. spes eoꝝ ĩmobilis vegetat̃ Illud viuere dicimus veraciter. q̃ in diuinitatis gratia pseuerat.

f ¶ Reminisci illos dicim⁹. quos constat post obliuionẽ christi. redisse ad verã medicinã. Et qñ de⁹ ab illis fidelit̃ cog̃scit̃. recte ab eis dicit̃ reminisci. vt ad illũ redeãt veraciter. quẽ prius p̃uersa volũtate neglexerũt. Uniuersi fines. i. vniuersalis eccĩa. quã nũc constat toto orbe eẽ diffusaz. A Et q̃tidie religiosa doctrina ad verũ christũ alios conuertere satagũt christi veri p̃dicatores.

g ¶ Illi adorãt in ꝯspectu dñi. qui sincera fide ⁊ opibus christum rogant. Cõspectus em̃ illius nõ est nisi supra fidelissimos ⁊ beatos. Uniuerse familie cũctos credẽtes cõclusit. qui nihil excepit.

me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniũ hũilitatẽ meam. Narrabo nomen tuum fratrib⁹ meis in medio ecclesie laudabo te Qui timetis dñm laudate eũ: vniuersuz semẽ iacob glorificate eum Timeat euz oẽ semẽ israel: quoniã non spreuit neq; despexit dep̃cationẽ paupis. Nec auertit faciẽ suã a me ⁊ cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit ÷ me:. Apd te laus mea in eccl̃ia magna vota mea reddã in cõspectu timentiũ eũ. Edẽt paupes ⁊ saturabunt̃ ÷ ⁊:. laudabũt dñm qui requirunt eum viuent corda eorum in seculum ÷ seculi:. Reminiscentur et cõuertentur ad dominum. vniuersi fines terre. Et adorabunt in conspectu eius. vniuerse familie gentium.

h ¶ Qm̄ dñi est regnū. qꝛ nō sunt gē-
tiū regna sed dñi. qui ptāte sua et mutat
reges ⁊ cōtinet. Et necesse ē ip̄m debere
vbiq; coli quē ꝯstat ītelligi dñm oīm reꝝ
i ¶ Māducauerūt oēs diuites. i. apl'i
vel ceteri sancti corp⁹
xp̄i. Adorauerūt. in fi
de ⁊ opatione. Descē
dūt. a sup̄bia seculi. vt
adorent in humilitate
pura A ¶ vel hic
pingues diuites terre
q̄ etiā sacr̄m corporis
xp̄i māducāt. ꝫ non sa
turabunt̄ vt paup̄es
xp̄i. adorātq; ꝫ frater-
nitatē charitatis non
hñt. ⁊ ido qꝛ mente in
terrena descendūt ca-
dēt in infernū. k ¶
Aīaꝫ v̄o suā dicit deo
pr̄i viuere. qm̄ hūc mū
dū īmaculata ꝯuersa-
tiōe trāsiuit ¶ Se
mē meū filij eccīe ser-
uiūt xp̄o ¶ Vel opa
xp̄i seruiēt laudando
deū l ¶ ¶ Pro
pheta dicit generatōꝫ
vēturā. pp̄lm gentiū q̄
ex aqua ⁊ spū erat ꝓcre
anda. hec annūciabit̄
dño. i. annūciādo con
uertet̄ dño hoc est in
honorē dñi ¶ An
nūciāt celi. i. apl'i p̄di-
cāt filiū dei. ip̄e em̄ est
iusticia p̄ris. ¶ Ap
te v̄o dictū est xp̄ianū
pp̄lm dñm fecisse. qm̄
eum p̄destinauit añ se
cula ⁊ creauit illū ⁊ re
demit ⁊ suo sctō corpe
a pctis libeꝝ fec̄. Oro

h Qm̄ dñi ē regnū: ⁊ ÷ ipse:
i dominabitur gentiū. Man
ducauerunt et adorauerūt
oēs pingues terre. in ꝯspe-
ctu eius cadent oēs qui de
k scendūt in terrā. Et anima
mea illi viuet: ⁊ semen meū
l seruiet ip̄i. Annunciabitur
dño generatio ventura: et
annūciabūt celi iusticiā ei⁹
pp̄lo qui nascetur quē fecit
÷ dominus:

Psalmus dauid.

C Per totum psalmū re
natus in baptismo xp̄ian⁹
gratias agit: qꝛ de aridita-
te peccati ad loca pascue et
ad aquas refectionis sit in
ductus. Psalm⁹. xxij.

a Omin⁹ tegit me ÷ ⁊:
nihil mihi deerit: in lo
co pascue ibi ÷ me: collo-
b cauit. Super aquam refe-
ctionis educauit me: ani-
c mam meā cōuertit. Dedu-
xit me sup̄ semitas iusticie:
d propter nomē suum. Nam

C Aput miscdie de⁹ q̄ ꝓpter nos descē
dēs in vterū virginis addict⁹ ligno
p̄fossus clauo. vestimētis insup̄ sorte di-
uisis. surrexisti liber ab īferis. p̄camur vt
hui⁹ cōmertij nō īmemor sis pp̄lis ab ore
leonis ereptor. qui fuisti quondā p̄ribus
in te sperātibus liberator. Qui viuis ⁊c̄
¶ Psalmus dauid. p̄ totū istum psal-
mū xp̄ianus fidelis gr̄as agit dño. ꝙ li-
berat⁹ vetustate deposita. ad loca pascue
⁊ aquā refectiōis dño largiente sit p̄du-
ctus. a ¶ Loquit̄ hic eccl'ia fiducia
liter p̄ fidē. Dñs regit me. qꝛ añ aduētuꝫ
xp̄i. mundū diabol⁹ re
gebat Nihil deerit bo
ni ei qui adheret deo.
In loco pascue. i. ī fu
tura beatitudine eam
collocabit. ꝫ iaꝫ in spe
eiusdem beatitudinis
collocauit vel in eccle
sie ⁊ fidei vnitate speꝫ
meā ꝯposuit.
b ¶ ¶ Aqua refe
ctōis. ē baptismi laua
crum. quo aīa sterilis
irrigatur. Educauit.
¶ .i. panlatim nutri
uit. q̄si paruulos ⁊ re-
natos doctrina. ¶
patriarchaꝝ ⁊ ꝓpheta
rū siue apostolorū.
¶ Cōuertit fidelis
animā ad christū. que
dudum sub diabolo ꝓ
batur esse captiua.
c ¶ Semite iusti-
cie. sunt duo precepta
salutaria. id ē dilectio
dei ⁊ proximi que semi
te dicunt̄. quia arta ē
via ad regnū celorum
Propter nomē suum
gaudet se famul⁹ chri
sti deductū esse ad illā
scientiā vt possit iussa
dei vulgare. ⁊ hoc nō
suis meritis. sed diui-
na gratia sibi cōcessuꝫ
esse. ac si diceret. dedu
ctus sū in semitas mā
datorum nō ꝓpter me
ritum meū sed ꝓpter nomē suū. d ¶
Dicit catholic⁹ si ambulauero inter he-
reticos (qui recte vmbre mortis dicūt̄)
nō timebo eorū prauas suasiōes. qm̄ tu
me dñe defēdis. h vel inter scl'i obscu
ritates. ignorantias ⁊ pctā. pctā em̄ vm
bra mortis sūt qꝛ exp̄mūt sil'itudinē mor
tis. Sed ⁊ iō nō timebo qꝛ virga tua ⁊c̄.

e ¶ Uirga eī ad iusticiā ⁊ fortitudinē dñi saluatoris ꝑtinet. Bacul⁹. ad adiutoriū humanū quo gubernat̄ ⁊ a deo sustentat̄ hō. sicut infirm⁹ baculo sustinet̄ quo ⁊ pes caute defigit̄. ⁊ totū corp⁹ desup innixū sustinetur. Istis ergo duab⁹ rebus fidelis consolat̄ vna est districtio q̄ cōterit vicia. ⁊ malos q̄ bonis nocere cupiūt. altera gubernatō que sustinet fideles.

h ¶ Uirga certe etiā cōsolat̄. qñ corrigendo pctōrem in viā salutis ducit.

f ¶ Parasti. i. p̄destinasti altare scm̄. mēsa dicta a mense qm̄ q̄libet mense primo die cōuiuia ritu gentiū exercebant̄. ⁊. h significat scripturā sanctā. Aduersus eos. i. hereticos q̄ tribulant eccl̄iam vl̄ ꝑsecutores ecclesie ⁊ demones.

g h Uox ecclesie. Letificasti caput. id ē mentē meaz. oleo hoc est spiritali leticia. Calix intelligit̄ verbum dei qd̄ inebriat mentē hominis. ¶ Preclarum itaq̄ qr ad regnū celoꝝ ꝑducit. Ul̄ calix sanguinis xp̄i. q̄ digne sumentib⁹ preclar⁹ est h ¶ Subsequit̄ miscd̄ia. fideli vtiq̄ ad custodiam s̄ p̄cedit ad gr̄am cōferendā. Nisi dñi misericordia subsequeret̄ facile humana fragilitas deciperet̄. qr a tergo diabolus insidias parat. q̄diu in hoc corpe mortali versat̄ vñ nimis necessariū ē vt sp nos gr̄a dei p̄cedat. ⁊ miscd̄ia subsequat̄. i ¶ Jō illa cōcessa sibi. q̄ dicta st̄ fatet̄ vt inhabitet ⁊c̄. dom⁹ q̄ppe dñi futuram signat hierl̄m q̄ cōsistit ī lōgitudine dierū. qr in ip̄a ē ꝑpetua leticia ⁊ beatitudo sine fine

R Ege nos dñe suauib⁹ tue Oro. p̄ceptiōis habenis. vt eterni tabernaculi hītatōe ꝑcepta plenitudīe pennis poculi repleamur. Per.

¶ Prima sabbati significat dic̄ dñicum q̄ dñs surrexit ⁊ resurgēdo isti seculo subueīt. mūdūq̄ ip̄o die creauit. q̄ ꝓpt̄ excellētiam tanti miraculi. ꝓprie dies dñica nuncupat̄ id ē dñi q̄uis oēs sint dñi. a ¶ Dñi est terra. i. ecclesia. q̄ dño specialiter pura mente famulat̄. Nā lz oīa ab ip̄o sint condita. tñ ip̄i⁹ esse ꝓpriū dicim⁹ illud qd̄ eū veneratur autorē Plenitudo. i. mltitudo sctā q̄ repletur eccl̄ia. Ille hītat eccl̄iam. q̄ vsq̄ ad obitū suū in fide recta ꝑseuerat. habitare em̄ manere dicim⁹.

b ¶ Quid ē super maria fundare. nisi super tremulos fluct⁹ vicioꝝ. eccl̄iaz ī firma fide solidare. flumina.

h Potētes seculi vl̄ cupidi Sup ista flumīa ē eccl̄ia. vt illis p̄dicet. ⁊ conuertantur

c ¶ Quia om̄ia q̄ cōdidit dñi eē docuit sequenter interrogando oñdit q̄les esse debeant. q̄ se ip̄ius nuncupari desiderant.

h Et ē vox ꝓphete īterrogātis q̄s ascēdet in montē. i. celestem irl̄m. ¶ Uel iusticiā ad quā magno nisu tendim⁹ qm̄ pctīs obuiātib⁹ impedimur. h Aut quis stabit. i. quis ꝑseuerabit in iusticia.

⁊ si ābulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala
e quoniā tu mecū es. Utrga tua et baculus tu⁹ ipsa me
n cōsolata sūt. Parasti in cōspectu meo mensam. aduersus eos qui tribulant me.
g Impinguasti ÷ in :· oleo caput meū: ÷ ⁊ :· calix meus ī ebrians ÷ q̄ꝫ preclarus est :·
h Et misericordia tua subsequet̄ me: oībus diebus vite
i mee. ✱ Et :· ÷ vt :· inhabitem in domo domini: in lōgitudine dierū.

Ps̄. dd̄ ÷ prima sabbati :·

¶ Propheta testat̄ xp̄i ditioni vniuersū orbē esse subiectū. diffiniēs quib⁹ virtutib⁹ p̄diti sūt in ei⁹ eccīa cōstituti alloquit̄q̄ supstitiosos vt vero domino famulent̄. Psalmus. xxiij.

a Omini ē terra ⁊ plenitudo ei⁹ orbis t̄rarum ⁊ ÷ vniuersi :· q̄ hītāt ī eo ✱
b Quia :· ip̄e sup maria fūdauit eū: et sup flumīa p̄ꝑauit
c eū. Quis ascendet in montem domini. aut quis stabit

C Multo quippe vtili⁹ est in sancto loco stare. q̄ ad eius vastigium ꝑuenire. H quia multi ascendunt sed non ꝑseuerant. Quis igit̄ ꝓ raritate ponitur. d C Innocens manib⁹ est. cui⁹ operatio neminē ledit. ꝫ iuuare cōtendit. Mūdo corde. H Sanct⁹ in cogitatiōe. Ille nō accipit inuanū animā suā. q̄ opa bona agit. C Per dolū itaq̄ iurat. quisq̄s aliter facturus est q̄ ꝓmittit. credēs ꝑiuriū nō esse. decepisse nequiter credētis errorē. e C Ergo accipit bn̄dictionē nō ab alio. sed a dn̄o. H qui se custodierit ab istis supradictis maculis C salutaris ergo noster. xp̄s est. a q̄ ⁊ beatitudo tribuitur ⁊ peccata laxantur. H Misericordiam a deo solus ille conseq̄tur. q̄ se miseꝝ putat. C ⁊ nullus hominuz est q̄ sibi misereri non egeat. f H Generatio hec est ppl'us xp̄ianoꝝ qui iacuit in tenebris. sed nunc querēs dn̄m. req̄rit faciē dei ꝑ fidem ⁊ operationē. i. ch ristī ꝑ illius illuminatione. qui posteri⁹ nato. primatum dedit honoris. s. christiano ppl'o. qd̄ ꝑ iacob intelligi occulte dedit. g C Precipit enim ꝓpheta portas mortis auferre. i. cupiditatem ⁊ maliciam aliaq̄ vicia. que principe diabolo posite erant. que ideoporte appellate sunt. quia per ea transeant peccatores sua facta portantes. ⁊ per ea dyabolus ad corda intrat. Siquidem a portando porta dicta est. Et iterum p̄cepit eleuare portas id est H fidez ⁊ charitatē q̄ eternales sunt dicte. qꝛ per eas xp̄s introiuit ad ecclesias. h H Vox demonū. Ac si dicerent nr̄m regem habemus diabolū. iste rex q̄s est. vox iterū angeloꝝ bonoꝝ. fortis est qꝛ alligauit dyabolū. Potens cū vicit infernum. In p̄lio potens cum spoliauit tartaruz. Sic querere visi sunt diaboli. agētium cordib⁹ imperio xp̄i ⁊ p̄dicatiōe ⁊ gr̄a expulsi. i C Admonet iterū degentes in diuersis erratibus auferre claustra mortis. H hoc est suꝑbiam ⁊ cupiditatē ⁊ auariciā quia ꝑ has tres om̄is homo ad infernuz descendebat. Eleuate st̄ porte eternales. C id est gratia baptismatis. honor chrismatis. salus p̄dicatōnis per quas rex glorie dignatus est introire. k H Merito virtutum dn̄s dictus. quia virtute sua conculcās inferos. cum triūpho rediens ad superos. Rex glorie. C qui facit se glorificando gloriosos.

d in loco sctō e⁹. Innocēs manib⁹ ⁊ mundo corde. q̄ non accepit in vano aīam suam nec iurauit ī dolo ꝓxīo suo
e ÷ Hic :· accipiet bn̄dictionē a dn̄o. ⁊ miscdiaz a deo salu
f tari suo. Hec ē generatio q̄rentiuz eum. q̄rentiuz faciē dei iacob. Dyapsalma.
g Attollite portas principes vr̄as. ⁊ eleuamī porte eternales. ⁊ introibit rex glorie.
h Quis ē iste rex glorie. dn̄s fortis ⁊ potens. dn̄s potens
i in prelio. Attollite portas prīcipes vr̄as. ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit
k rex glorie. Quis est iste rex glorie. dn̄s virtutū ip̄e ē rex glorie. ✱ Dyapsalma :·

In finē psalmus dauid. C Per totū hunc psalmū deprecat̄ ecclesia ne ante cōspectuz dn̄i cōtemptibil' appareat inimicis Ps̄. xxiiij

a D te dn̄e leuaui aniaz meaz deus meus in te confido non erubescam.

Oratio.

S Tabilitor terre deus (cui cūcta mundi plenitudo deseruit) restitue nos in innocentiā vite vt possimus te preuio. montem sanctificationis ascendere. Per dominum nostrū iesum ⁊c.

a C Dicit mater eccl'ia. se leuasse animā suam ad contemplationē celestiū rerum. ꝑ spem fidem ⁊ charitatem. quia humana facile despicit qui diuina conspexerit. Erubescere est repentina conturbatione animi confundi. quod non euenit ecclesie. quia in deum confidit.

b ℭ Ridere. plerunq; benigni. irridere aũt sp aduersi est. ℣ Inimici ecclie. sũt demones. heretici. vicia. pctã. Mõ cõ fundent. q̃ expectãt dãm. neq; b neq; in futuro. ℭ Expectare ẽ sub maloꝝ patia deũ viriliter sustinere vt illeveniens in iudi cio. reddat qõ deuoti animus exuectabat.

c ℣ Propheta dicit nõ optando. sed p phetando confundan tur. Cõfundent em q̃ usq; in finẽ in malicia perseuerant. ℭ Danũ dicimus instructu osum atq; vacuuz. qõ a dño pbat alienum. A vel optatiue confundant hic p pctis salubiter. q̃ si hic no sũt cõfundant tandez eternaliter. d ℭ Vie dicte sunt a vehendo. & t significãt hic mãdata Semita dicta quasi semi via. qz ãgusto cal le dirigitur. necvulgo nota est. sed oculto iti nere ambulatur. ℣ Per semitaz itelligit angusta via que ducit ad vitã. Edoce me. ℭ qui sermo nõ ad callẽ sed ad legẽ magis no scitur ptinere.

e ℭ Dirige me ad vitã ptinet. doce ad sciẽtiã ℣ .i. vt nil puer se agã. ℭ Salutare ẽ xpiano vt deũ sibi salu arẽ credat. Tota die. ac si dicẽt. oĩ die. i. tnõ inꝑposito die. & ptinuavita expectaui miscõiã tuã t retributõnẽ. A Sustinui itaq; te. quẽ homies putãt oblitũ eozuz dũ tardas. expectãs patiẽter miseratõis tue dilationẽ in subueniẽdo. f ℭ Hũano vsu. hic dicit remiscere. qui nũq; põt aliquid obliuisci. Miseratiões ptinẽt ad opationes pias. Misericordia xo ad clementẽ naturã quontã miseratio. cpis est miscõia, cordis, Secula dicta, q̃ in se uoluãt iugiter tpa. a sequẽdo sese dicta. g ℭ Delictũ quidã volunt leuius esse peccatũ quasi derelictũ. dictũ ab eo q̃ vaz derelinq̃t equitatis. ℣ Iuuẽtutis id est. que in adolescẽtia gessi. ℭ Ignorãtias dixit. qz multa facimus. que mala eẽ nescimus tõ ꝑcatur ne delicta eius memĩerit & potius memoz eius sit p suã misericordiã. g ℣ Scõm tuã misericordiã. i. nõ ꝑpter meũ meritũ. sed ꝑpter tuam misericordiã me moz esto me. ℭ Merito etiam illius bonitas predicat de quo dicitur. nemo bonꝰ nisi solus deus.

i ℭ Dulcis. oz. a quo suauia dona prestãtur celestis vite. Rectus. ℣ qz reddidit vnicuiq; scõm opera sua. Legem. charitatis dabit. per quam dimittẽtes offensaz. recocilia mur deo. ℭ In via id est presenti vita vbi lex ponitur. in qua recte viue cõmonemur.

k ℭ Directus quippe dicitur. qui de curuo rectus efficit. Mansueti dicuntur. quasi manu consueti hoc est tolerãtes iniurias. nõ reddentes maluz pro malo. Mites sunt qui nullo furoze turbant. sed leuitate animi iugiter pseuerãt. illos dirigit in iudicio. qz ad. pmissam beatitudinẽ eos facit peruenire. Que xo sint vie domini. sequẽti versu exponit.

l ℭ Vniuerse vie domini. misericordia qz pu enit cuncta bonitate sua. Veritas quia omnia iuste dijudicat. Quibus xo possunt talia cõuenire. sequit. Requirẽtibus testamentuz. ℣ id est nouum. et testimonia. id est dicta precedentiuz prophetarum.

b Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̃ sustinẽt te nõ cõfundent. Cõfundant ÷ oẽs: iniqua agẽtes supuacue. c Vias tuas & dñe demonstra mihi ÷ t: semitas tuas doce me. d Dirige me i veritate tua t doce me qz tu es deꝰ saluatoꝛ meus ÷ t: te sustiũi tota die. e Reminiscere miserationuz tuarum dñe: t misericordiaruz tuaruz qua a seculo sũt. f Delicta iuuẽtutis mee t ignorãtias meas ne memineris. Scõm misericordiaz tuam memẽto mei tu: ꝓpter bonitatẽ tuaz domine. g Dulcis t rectus dominꝰ. ꝑpter hoc legem dabit delinquentibꝰ in via. h Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. i Vniuerse vie domini misericordia et veritas. reqnirentibus testa=

m ¶ Hoc bene refert ad psonā eccle-
sie que se saluatā dicit ꝓpter nomē iesu.
qd̄ lingua nr̄a saluator interp̄tat Pecca
to meo multū est em̄. qr nisi fuerit diuīa
miseratiōe subuentū. q̄tum vita ꝓtēdit
tm̄ humana fragilitas
pctis īuoluit qm̄ cur
su tpis sp augetur.
n ¶ More suo īter
rogādo dicit ꝓpha. q̄s
ē hō q̄ timeat dn̄m. cō
stituta ē illi lex. ne sub
securitate ignorantie
peccet. in via. i. in san
ctitate propositi.
A Uel in via fidei. si
em̄ timet. securitate n̄
decipit. o H Anīa
iusti in bonis demora
bit. hoc est pseuerabit
spando ī p̄mijs futuris
Semē ei⁹ ¶ .i. opa
bōa hereditabūt terrā
viuētiū. i. in eterna se
curitate recipiētur. et
possessio eius. nulla vl
teri⁹ expulsiōe turba-
bit. qui em̄ aliquid ex
hereditate tenz. firmis
sima possessiōe gloria
tur. p H Nos in
firmi ⁊ imbecilles. si ti
memus dn̄m. erit nr̄m
firmamitū. ne ab hui⁹
seculi fluctib⁹ quacia
mur. ⁊ manifestat lex
nobis in xp̄o. q̄ prius
velata erat p lr̄am.
¶ Et valde nobis ne
cessariū. vt lex ei⁹ ip̄i⁹
munere declaret no-
bis. sine q̄. nec intelligere q̄cq̄ bōi. nec p
ficere possum⁹ q H Oculi mei ad do
minū. i. ocl'i cordis. vel mēs mea sp cogi
tet dn̄m. qm̄ de laq̄o diaboli sens⁹ meos
(a q̄ pri⁹ p voluntates seculi capiebar)
euellet. r ¶ Supi⁹ dixit. oculi mei sp
ad dn̄m. nūc d̄t respice ī me quēadmodū
ego ī te. Miserere mei. H qr miser sū
vnic⁹ ē ppl's xp̄ian⁹ ¶ q̄ vnic⁹ ē ei. qr
solus sacramēta fidei custodit. paup qm̄
a mūdi illecebris segregat⁹. nulla seculi
ambitiōe refertus est. s ¶ Multipli
cate sunt tribulatiōes ecclesie. dū cogita
tiones suas p calamitates mundi (vbi ē
seminata) distendit. necesse est em̄ vt co
pioso fasce deprimat. qui p multis affli
gitur de necessitatib⁹
dicit quas psecutoruz
atq̄ hereticorū patie-
bat insidijs. hi sūt em̄
qui necē cupiūt īferre
xp̄ianis. A Et ne-
cessitates recte aduer
sitates dicūt. qr neces
sarie sūt ad regnū celo
rum tendentibus.
G Uel necessitates.
venialia dicit pctā. si-
ne quibus viuere non
possum⁹ t A ¶. Ui
de. i. ꝓpicius respice.
Humilitas est ecclesie
quando indisciplina-
tos docendo sustinet.
¶ Labor ip̄ius ē. qr
multis psecutiōib⁹ fa
tigat. Merito sibi oīa
peccata deprecatur di
mitti. qr durus labor
tolerātie. semp clemē
tiā iudicis expectat. i.
ꝓpter istā humilitatez
⁊ labore. meret indul
gentiā delictorū.
v H Respice. vox
eccl'ie p psecutoribus
¶ Orat vt redeant.
qr quē ille respicit. si-
ne dilatiōe cōuertitur
Multiplicati sunt. in
pctis. Odio iniq̄ addi
dit. qr ⁊ iustū odiū est
vt illud ē pfecto odio oderaz illos. Isti
autē non illo iusto odio sed iniquo ode-
runt me. x H Custodi vox ecclesie.
supplicat vt custodiatur. A Ne decli-
net ad imitationē eorū ⁊ eripe. ab omni
malo. H Ne confundar. neq̄ hic ne-
q̄ in futuro. qr in te speraui ⁊ te īuocaui
¶ Ipsuz enim elegit inuocare. qui ne
scit pie supplicātes abijcere. A Quia
igit nō in me sed in te speraui. nō cōfun
dar. y ¶ Innocētes. paruulos dicit

mentum eius et testimonia
m eius. Propter nomen tuū
÷ domine :· propiciaberis
pctō meo: multuz est enim.
n Quis est hō q̄ timet dn̄m.
legez statuit ei in via quam
o elegit. Aīa ei⁹ in bonis de-
rabitur: ⁊ semen ei⁹ heredi-
p tabit terrā. Firmamentū ē
dn̄s timentib⁹ eū: ⁊ testamē
tum ipsius vt manifestetur
o illis. Oculi mei semper ad
dominū: qm̄ ipse euellet de
r laqueo pedes meos. Respi
ce in me ⁊ miserere mei: q̄a
s vnic⁹ ⁊ paup sum ego. Tri
bulatiōes cordis mei multi
plicate sūt: de necessitatib⁹
t meis erue me. Uide humi-
litatem meā ⁊ laborem me-
um: ⁊ dimitte vniuersa de-
v licta mea. Respice inimicos
meos qm̄ multiplicati sunt
et odio iniquo oderunt me
x Custodi anmā meā et erue

sacro baptismate regeneratos Rectos q̃ tã matura etate puersi sunt a pctis. Jõo vero illos adhesisse dicit ecclia sibi. quo niã sustinuit deũ. patienter aduersitates sustinẽdo. ℨ ℭ Libera deus israel. i. deus de teviuentium.

℟ Uel o deus libera isrl. i. pplm quẽ ad visionẽ tuã preparasti.

ℭ Quia ipsos gratos hz: q̃bus pspectũ sue cõtẽplatiõis indulget. Oratio.

L Jbera nos ab oĩ bus angustijs nostris mitissime de⁹: q̃a ad te aĩas nostras eripiũ⁹ obliuiscere q̃ms delicta iuuẽtutis ⁊ ig rãtie pmoris et si quid negligenter delinquimus. clementer ignosce. Per dominũ.

ℭ Totus h̃ psalm⁹ ad pfectum aptandus est xp̃ianum. sed tñ cũ a tali hymnus dz. necesse est. vt ad xp̃m dominũ intelligẽtie virtute referatur.

a ℭ Judica me dñe postulat enim vir sanctus iudicia. quia certus erat de eius misericordia. Jn innocentia ingredit. i. inẽ pectatores habitans nõ peccat. Mõ cõfidit etiam in suas vires ℨ in deum. ideo non infirmabit. b ℟ Probari se rogat ecclia. vt se cognoscat⁊ ab alijs cognoscat. ℭ Due sunt temptatiões. vna dñi. q̃ bonos tẽptat vt eos erudiat. altera dyaboli. q̃ sp ducit ad mortẽ. Ure reines. ℟ id est spũsanctũ adhibe delectatiõibus. Et coz meũ. i. cogitatõibus meis spũsanctũ adhibe. c ℭ Quia domini misericordiã ante oculos cordis propbeta babebat. idco pericula temptationũ non timebat. Complacere est cum sanctis eternã gratiã promereri. ℟ ℭ Jn veritate. i. in xp̃o qui est veritas Gratia igitur illustratus. deo sibi⁹ complacuit in mente.

d ℟ Non sedi in cõsilio. i. non sum cõiunctus bis. q̃ contra christum meũ vanum agunt concilium. Jntroitus hic initium significat opatiõis male quod vir sanctus a se profitetur alienum Vani autem sunt. qui caducis inq̃sitionibus occupãtur. ⁊ in superflua narratione tẽpus cõsumunt. Jmpij aũt qui questionibus peruersis scripturas diuinas deprauare contẽdunt vt heretici.

e ℭ Non satis est vitasse puersos ⁊ malos nisi in mẽte displiceant. ideo dicit. Odiui eccleſiam. ℟ id est iudeorum vel hereticorũ. qui maligni dicuntur Et cum impijs qui non solũ mala cogitauerũt. sed in opere perfecerunt. cũ his placituz non habebo.

f ℭ Lauit manus suas quisq̃s pria facta lachrymabili satisfactiõe diluerit. Altare aũt ab altitudine dictũ q̃si alta ara. ℟ et significat fidẽ. quaz circũdare. est opibus bõis ornare. ℭ Uel altare celeste quo dñs introiuit sacerdos p nobis. ℟ Uel altare. i. mentẽ.

g ℟ Ut audiã vocẽ laudis. i. discã quõ te laudẽ nõ. ex ipo bono de me psumens. ℭ vocẽ aũt laudis fortẽ illõ dicẽ qõ in celesti tẽplo corã xpo sp canit. Sctũs. s. s. dñs õs saba. Et se enarrare dicẽ mirabilia q̃ q tidie btã canit eccla ĩ celebratiõe missaꝝ

e

y Ut me. non erubescã q̃m sperui in te. Jnnocentes et recti adheserunt mihi. quia sustinui te. z Libera de⁹ israel. ex oĩbus tribulbtiõibus suis.

Jpsi ÷ psalmus: ⁊ dauid.

L Totus psalmi huius textus ad perfectum. aptãdus est xp̃ianũ. qui de diuersoz̃ laude meritoz̃ in ecclesia p seuerans. diuinis se bñficijs consolatur. Psalm⁹. xxv.

a Judica me domie quoniam ego ĩ innocentia mea ingressus suz. ⁊ in dño sperãs nõ infirmabor. b Proba me dñe ⁊ tempta me. vre renes meos. et coz meum. c Quoniaz miscõia tua ante oculos meos est. ⁊ cõplacui d in veritate tua. Mõ sedi ĩ cõcilio vanitatis. ⁊ cũ iniq̃ gee rẽtibus nõ introibo. Odiui ecclesiã malignãtiũ. ⁊ cũ impijs nõ sedebo. f Lauabo inter inocẽtes man⁹ meas. ⁊ circumdabo altare tuuz domine. g Et audiã vocem lau/

dis: ⁊ enarrē vniuersa mira
i bilia tua. Dñe dilexi decorē
mus tue: ⁊ locū habitatio-
k nis gl'e tue. Ne ꝑdes cū im
pijs aīam meā: ⁊ cum viris
l sanguinū vitā meā. In quo
rū manibus iniq̄tates sunt:
dextera eoꝝ repleta est mu-
m neribus. Ego autē in inno-
centia mea ingressus sum:
redime me ⁊ miserere mei.
n Pes meus stetit in directo
in eccl'ijs bñdicā ÷ te :·. dñe.

Psalmus dauid ÷ prius
q̄ liniret :·. C Vox pro
phete dicētis se deuz metue
re ⁊ nullū alium formidare.
qꝛ inter aduersa seculi ipse
est suffugiuz eius. ⁊ spiritu
ꝓphetie. spē sibi future bea
titudinis pollicetur.

Psalmus. xxvi.

Ominus illu
a minatio mea ⁊ salus
mea: quem timebo.
b Dñs ꝓtector vite mee. a q̄
c trepidabo. Duz appropiant
super me nocētes. vt edent
d carnes meas. Qui tribu-
lant me inimici me: ipsi in-
firmati sunt et ceciderunt.

i ¶ Dñe dilexi decorē dom⁹. i. sctōs sa cerdotes ⁊ alios sctōs. C in q̄b⁹ gl'ia dei habitare cognoscit. locū habitatōis: significat arcanū hūa ni pectoris. Gl'ie tue: qꝛ xp̄s gloriosum effi cit q̄cquid inhabitare dignat. ijdem em̄ sūt decor domus dei et lo cus habitatōnis eius A Diligere igit̄ de corē dom⁹ dei: est bo nos in ecclesia diligē. qui decorant ecclesiā. k ¶ Ne perdes cū impijs scz iudeis qui per impietatez mitem tradiderūt. A Vel impij omēs mali sunt. C Viri sanguinum sunt. qui carnaliter vi uūt. vel q̄ xp̄i sangui nē fuderūt. Tales pe reunt d̄ futura hierl'm l ¶ In In quorū manibus. i. in opibus eorū. iniquitates sunt Repleta ē dextera mu neribus: quando pro ditor iudas pecuniaz pro xp̄o accepit. A vel illorū q̄ si quid bo ni agunt: ꝑ muneribꝰ faciūt. ¶ A Qd̄ em̄ eis datū est ad ac cipiēda eterna. cōuer tūt ad seculi dona. esti mātes questū esse pie atem. m ¶ Ego aūt in innocentia. Ec clesia loquit̄ pro ꝑte bonoꝝ. C ⁊ ꝑ studi um vite sctē ingressa in thesauros spiritua les. Redime me. i. in adueutu tui precioso sanguine. Miserere. s. in h̄ mūdo. vbi suppli cātibus parcis. n ¶ Pes meus. i. sensus me⁹ vel affectio mea stetit in xp̄o qui est recta via. In ecclesijs. C in po pulis christianis. dicit se laudaturum do minum christum. Oratio. Argire dñe misericordiā tuam famu lis supplicibus. ⁊ fac nos in tua ve ritate deuotos. vt acti bus in innocentiā re stitutis. liberari mere amur ad impijs. Per ¶ Vnctus est Da uid semel sub p̄re iesse in bethleez. secūdo in hebron. tercio quādo regnauit super israel. Sed de his tribus vn ctōnib⁹ media ad istū psalmū ꝑtinet dauid: figuram christi tenet. vnctus est christus in baptismo.

a ¶ Vox eccl'ie ad xp̄m. dicit se nō formi dare vllis tenebris ob tegi. quaz dñs semper illumīat ⁊ saluat. nec posse vlluz timere tali defensore ꝓtegente. b ¶ Cōfitet̄ se h̄re ꝓtectorē ip̄m dominū idcirco non metuit co raz inimico trepidare id est dyabolo vl' here tico seu persecutore. c C Dū appropiant sup me. Truculentiuz inimicorum. hic vota ostendit. qui non solū extinguere. s̄ etiā aui ditate furorꝭ. ip̄as hu manas carnes cupiūt crudeliter deuorare. A Vel carnes: affe ctus carnis sūt. q̄ sunt cibus nocentiū inimi corum spirituuz ⁊ per secutorum. vl' etiā cor pora sanctorum. ipsis ad persequendū con cessa: carnes sunt qui bus vesci delectant̄ ꝑ seq̄ndo. d ¶ Qui tribulāt me. i. de mōes vl' ꝑsecutores. tūc infirmati sunt q̄n xp̄s suscepit nr̄am hūanitatē. C Illi etem̄ corruūt: q̄ innocētē sanguīez deuo-

rare festinant. e C Castra em̄ valida munitio est. quā expugnare facile nō potest impetus irruētis. ꝫ hec oīa dicit sibi esse cōtemptibilia cū vallet̄ auxiliatione diuina. f H Si exurgat aduersum me p̄liū. Preliū dicit ecclesia pugnas demonū. ⁊ se sperare in auxiliū ⁊ defensionem christi. C In ꝯcitatis enī p̄lijs gl'ia vincētis semp̄ apparet. Nō virtus probatur latere q̄ nō fuerit explorata certamine. g H Unā petij quidā putāt vnā charitatē siue gratiā aut certe ip̄am petitōz dicit. cū in hebreo neutraliter vnū dicatur. i. dn̄m hanc. i. dn̄m req̄ram ⁊c̄. Ut inhabitem in domo dn̄i. i. in vita ꝑpetua. O Et hoc nō in paruo tp̄e sed in oībus dieb⁹ vite mee h H Ut videā voluntatē dn̄i. i. dilectionē dei. C Uidet etiam voluntatē dn̄i. qui p̄cepta eius intelligit ⁊ custodit. Ille visitat templū eius: q̄ ecclesiam xp̄i sacris admonitionibus corroborat. A Uel templū: ꝯtemplationē dicit gl'ie domini. hz enī alia lr̄a vt cōtempler delectōem dn̄i. i H Abscondit ergo ecclesiā apud se xp̄s ne sibi tentationū obessent ꝓcelle. vel vt ait apl's. Mortui enī estis. ⁊ vita vr̄a abscondita est cū xp̄o in deo. Non dicit malos dies esse. sed in nr̄is opibus malis mali esse dicuntur. C In abscōdito tabernaculi. i. in diuinitat' secreto potētie sp̄ nos ꝓtexit ⁊ ꝓtegit H Uel in die malor̄ q̄ mali vigēt. C Abscōdi est q̄rētiū oclis nō p̄beri. ꝓtegi aūt ab omni metu ꝑiculoq̄ liberari. k H In petra exaltauit

c Si ꝯsistāt aduersuz me ca/
f stra. n̄ timebit cor meū. Si
exurgat aduersū me p̄liū. ī
g h̄ ego sperabo Unā petij a
dn̄o hāc requirā. vt inhabi
tē in domo dn̄i oīb⁹ diebus
h vite mee. Ut videā volun
tatē dn̄i. ⁊ visitē tēpluz ei⁹
i Qm̄ abscōdit me in taber/
naculo suo. in die malorum
ꝓtexit me in abscondito ta
k bernaculi sui. In petra ex/
altauit me. ⁊ nūc exaltauit
l caput meum sup̄ inimicos
meos. Circuiui ⁊ immola/
ui in tabernaculo ei⁹ hostiā
vociferatōis. cātabo ⁊ psal
m mū dicā dn̄o. Exaudi dn̄e
vocē meā qua clamaui ad
te. miserere mei et exaudi
n me. Tibi dixit cor meū ex/
quisiuit te facies mea. faciez
o tuā dn̄e requirā. Ne auer/
tas faciem tuā a me. ne de/
clines in ira a seruo tuo.

tu xp̄o p̄ fidem. Hunc exaltauit caput C A Caput hic ꝓ mēte ponit̄. q̄ vegetāte possum⁹ ꝯtineri. Sup̄ inimicos. H Id est mot⁹ carnales. C Siue appetitus viciosos. supra q̄s mēs nr̄a erigit̄ qn̄ diuino adiutorio pura seruat̄. l C Circuiui hoc est aīo p̄scrutat⁹ sū q̄ potētia celū fecit deus ⁊ oīa ex nihilo creauit. A Hoīez redemit et mūdū in eū credentē. ⁊ inueni q̄d īmolē scz laudē. C Et immolaui ī tabernaculo ei⁹ id ē obtuli in ei⁹ ecclesia sacrificiuz laudis. Uociferatiōis dicit. s. ꝓ magnitudīe laudis H C Cātabo. i. p̄dicabo. Psalmū dicā. idē op̄e cōplebo. C Cātare est em̄ sola voce laudes dicere ꝫ psallere op̄e p̄dicare. m C Nūc iterū rogat ecclesia. vt exaudiat̄. clamauit em̄ ⁊ prius cuz dixit. vt inhabitē ī domo dn̄i. s. qr diuinarū rerū nulla satietas est ꝫ quāto gustat̄ de⁹ tāto suauius appetitur plus. vel iō iterat. qr spe habitat ī et̄na gloria nondū re. n C Itaq̄ vir fidel'. cor h̄ est desideriū suū dixit ad dn̄z loq̄ qm̄ h̄ videbat̄ offerre qd̄ cogitabat. A Facies mea. i. p̄ntia mea tuā. vl' pulcritudo aīe mee a te data tuā pulcritudinē. C Querit̄ v̄o faciē dei. qui se sctā ꝯuersatōe custodit. De q̄b⁹ dictū est. Bt̄i mūdo corde qm̄ ip̄i deū videbūt Geminat quoq̄ faciē tuā requirā. vna quidē res sed frequētata ostēdit ꝙ ardēti studio xp̄m querebat. o C Sanct⁹ em̄ vir rogat. ne a facie dei reddat̄ alienus. Iterumq̄ rogat. ne ab ipso declinet deus tunc qn̄ sanctis vultum sue ma

nō

iestatis indulget. Irā ponit iudicij tp̄us cū discernit malos a bonis. A Vel nō in ira declinat. qñ cadere ꝑmittit vt cauti or ⁊ fortior surgat. p ¶ Petit ꝓpha ne deserat a dño. scit. n. si ille reliq̄rit nul la ptās se regere p̄ua lebit. ¶ Salutaris p noster. xp̄s est. ⁊ b̄ ro gat ꝓpha. ne despicia tur ab illo. i. ne cōmit tat vlla peccata ꝑ que q a deo despiciatur.

A Quasi diceret fru stra creasti de⁹ ⁊ rede misti saluator si despi cis me cōseruare in bo no qd̄ dedisti q̄a sine te nihil ē conat⁹ me⁹. q ¶ Patrem suuz. adaz primū hoīem di cit. matrē eius vxorez euam. vnde generatio humana descendit. hi dereliq̄runt me in ista miseria ad quā me ex posuerunt. Dñs autē carne accepta assūpsit me. ¶ Loco. s. ve ri parentis ad heredi tatem eternam.

r ¶ Legē pōne mi hi. postulat ꝓpheta le gem sibi statui. i. euan gelij intellectū ventu ris aperiri. In via tua .i. in christo Propter inimicos. i. hereticos qui illā semitā hoc est intelligentiaz scriptu rarū. praua intentōne subuertere nitebātur.

A Vel o dñe quia ad te tendo. ⁊ iam etiā in via ad te sum. pone le gē in ea me dirigentez ne errē. ⁊ ne aberrantē disciplina tua de serat. ⁊ dirige me vlterius in rectitudine angustiaꝝ. ꝓpter insidiātes ⁊c̄. s ¶ Ne tradideris me. i. vt nō satiet aīm⁹ ꝑ uersoꝝ de aduersitatib⁹ q̄ accidūt mihi. Insurrexerūt ꝯ xp̄m testes iniq̄ dicētes. Hic dixit. destruite tēplū hoc, ⁊ in triduo reedificabo illud. Mētita est iniq̄tas sibi qꝛ vniusculusq̄ viciū in suū recurrit auto rē. ¶ Bene dixit autē sibi. qꝛ penas re cipit sui mendacij. q̄ falsuz testimoniū ꝓ ferre cōtēdit. t ¶ Vox eccl'ie q̄ q̄uis tot ꝑiculis fit exposita tamen credit se vide re bona. id est accipe per fidem hereditatez regni celorum in qua sancti cū xp̄o regnant v ¶ Expecta domi nū. scz qui ꝓmittendo non fallit. qui prestan do nō imputat. nec im properat. Virilit. non soluz viris sed ⁊ femi nis est mādatuz agere Confortet cor. ne te dio fatigante desperet Sustine dominū. id ē sustine quod pateris. non lassescas neq̄ di scedas. ⁊ quod credis expecta.

Adiutor meus es tu ne de relinquas me: neq̄ despici as me deus salutaris meus Qm̄ pater meus ⁊ mr̄ mea dereliquerūt me: dñs autez assumpsit me. Legem pone mihi domine in via tua: et dirige me in semita recta ꝓ pter inimicos meos Ne tra dideris me in anīas tribu lantium me. qm̄ insurrexe runt in me testes iniqui. et mentita est iniq̄tas ÷ sibi: Credo videre bona dñi. in terra viuentiū. Expecta do minū viriliter age. et cōfor tetur cor tuū. ⁊ sustine dñm

÷ Ipsi Dauid ¶ Orat dñs xp̄s ꝑ id qd̄ homo est. vt eius audiat oratio. agit q̄ gratias qm̄ exauditus est rogans. vt sicut ipse suscita tus est pt te diuinitatis sue ita saluus fiat ppl's eius no mini crediturus.

Psalmus. xxvij.

D te dñe clamabo de us meus. ne sileas a

Oratio.

Efende nos a ca stris ⁊ a p̄lijs ini mici adiutor omnium deus. vt in domo tua perpetuitate durātes mereamur vultū tuuz spiritali contēplatiōe suscipere. Per.

¶ Dauid sicut dixi mus interpretat ma nu fortis. et significat saluatorem. qui sortis vtiq̄ manu. qꝛ prostra uit principem tenebra rum. Notandū igitur hunc psalmū tercium esse hoꝝ. qui passionē ⁊ resurrectionez domi nicā sub breuitate cō memorant. a ¶ Christus domin⁹ cla mat ad patrem tempore passionis: ne ab ip̄o sileat. hoc est ne petenti non annuat sed magis respōdeat. ¶ Ac si dixisset. si silueris ero similis pereuntib⁹. si taces non cognosceris.

¶ Lacus autē significat hoc seculū. la

cus enī dicit̄ q̄ sub ip̄a terra lateat. Rogat ergo hūanitas verbi ne similis eēt ceteris homībus. qz etsi cōem conditionez carnis assumpsit: excellentiā tñ omnium creaturarū ꝓmeruit. ¶ Uel lacus infernum significat.

b ¶ Orauit christus ī cruce ꝑ toto mūdo. Extulit manus. id est extendit eas in cruce. Ad templū sanctū hoc est vt templuz patri p̄pararet. id est corpus ecclesie. ¶ Nō est etiā absurdum. tēplum accipi celū: quoniā dñi sedes esse diuina lectiōe mōstratur.

c ¶ Peccatores: satrones inter q̄s pendebat dicit. ¶ Cuz opantibus iniq̄tatem petit ne hr̄et aliquam portionem.

d ¶ Loquebātur iudei pacem cum christo dicentes. magister scimus quia verax es. Erat pax ī eorū labijs sed in corde malicia. ¶ Qui iuste mali dicebantur: quia proximū maliciose ꝓdere festinabant.

e ¶ Petit illis dari ſm opera ipsorū. nō optando sed p̄nunciādo. Et ſm neq̄tiaz adinuētionū. ¶ Hoc est vt innoxio nocerēt qui ad eos venerat saluandos. vt euz morti traderent.

f ¶ Quatuor sunt species retributionuz quarum vna est cū tribuuntur mala pro bonis sicut iudei christo. Altera cum bonum pro bono. vt deus electis. Tercia cum retribuitur malum pro malo. vt est illud. Ite in ignem eternum. Quarta cum tribuitur quod hic dicit bonuz pro malo vt qui persecutores extiterant fiant cōuersi postea laudatores christi.

g ¶ Nō intellexerūt opa dei. scz tūc q̄ñ docuit ꝑplm viā veritatis. Et in opa manuū eius vtiq̄ nō considerauerūt: si cōsiderassent: expauissent potius q̄ꝫ spreuissent. Sic ꝗ illos dic̄ destrui vt nō iterū debeāt edificari. qd̄ tñ videt̄ dictū esse ꝓphetice potius q̄ ad iracūdie qualitatem referendum.

b ¶ Bñdict⁹ dñs Uox xp̄i ad p̄rem. qm̄ exaudiuit (q̄ est vtiq̄ benedictus: ⁊ si nō exaudiat vocē dep̄cationis) dicēs clarificaui ⁊ iterꝫ clarificabo. sed ꝓprie benedictus dicitur cū gratias agimus benedicendo. apte igitur dictus est benedictus qui exaudire dignatus est.

i ¶ Adiutor. ad pericula vite pertinet. q̄ p̄re adiuuāte in passione supauit. protector. q̄a eū ab insidijs dyabolicis sua defensiōe vallauit. in morte sperauit humanitas in diuinitatē. Adiut⁹ sum in tribulatiōe vt resurgerem.

k ¶ Floruit ꝗ caro. qñ ex virgine sine peccato emicuit tanq̄ꝫ pulcrum floris decus vt Esaias. ⁊ flos d̄ radice eius ascēdet. sed refloruit: cum resurrexit ꝯfitebor. ¶ Ut illud. Confitebor tibi domīe pater celi ⁊ terre ⁊c̄.

l ¶ Merito dicit̄ dominus fortitudo plebis sue. quādo aduersa cuncta ip̄o auxiliāte superauit. Protector: quoniā eos tegit ⁊ liberat ab imminentibus malis. Saluationum. id est iustorum.

me: ✱ neqñ taceas a me: ⁊ assimilabor descēdentibus
b in lacū ÷ Ex: audi ✱ dñe: vocē dep̄cationis mee dum oro ad te. dum extollo manꝰ meas ad tēplū sctm̄ tuū.
c Ne ÷ simul: tradas me cuz peccatoribus. ⁊ cum operātibus iniquitatē ÷ ne ꝑdes
d me: Qui loquunt̄ pacem cum ꝓximo suo. mala autē
e in cordibꝰ eoꝝ. Da illis ſm opa ipsoꝝ. ⁊ ſm nequitiam
f adinuētōnū ipsoꝝ. ✱ Scdz opa manuū eoꝝ: tribue ill̄. redde retributionē eoꝝ ip̄is
g Qm̄ nō intellexerūt opera dñi. ⁊ in opa manuuz eius. destrues illos ⁊ non edifica
h bis ÷ eos: Benedictus dominꝰ. quoniā exaudiuit vo
i cē dep̄catiōis mee. Dñs adiutor meus ⁊ ꝓtector meus. ÷ ⁊: in ip̄o spauit cor meū ⁊
k adiutus suz. Et refloruit caro mea. ⁊ ex voluntate mea confitebor ei. Dominus fortitudo plebis sue. et protector saluationū christi sui ē.

Addidit. xpi sui. q̃cunq; enĩ in xpo baptisatus est: ⁊ ipe xps. i. vnct⁹ vocat⁹ est. m ¶ Orat hũanitas ꝟbi pro ppl'o xpiano (ꝓpter quẽ ⁊ ꝓbat' eẽ assũpta) vt satisfactiõe fideli in h̃ mũdo saluus fiat. Hereditatẽ xpi eccĩaz dicit quã suo sctõ sanguine acquisiuit.

A Que patris est et sua: q̃a dixit omĩa tua mea sũt ⁊ mea tua. huic hereditati petit benedici. vt virtutib⁹ ⁊ numero augeat'.

¶ Regere ppl'os deuotos petit ne carnalia cõcupiscãt. Extollere vt intellectu scripturarũ ⁊ ope sancto ꝓficiãt. vt a terrenis vicijs purgati ad eterna premia ꝑducant'. et h̃ petijt debere fieri vsq; ad illud seculũ eternũ cui nullũ aliud succedit.

Oratio.

f Ortitudo oĩm fortissime deus: salua ppl'm tuũ a descendentibus ĩ lacũ: ⁊ ita nos in templo sctõ tuo vnanimiter innecte: vt pacẽ quã ꝓximis ore ꝓferim⁹ cordibus teneamus. Per.

C Consummatio tabernaculi ꝑfectiõez significat eccl'ie catholice. que per totũ orbez ꝓbatur esse constructa. Est enĩ totus iste psalmus. spũssancti laude plenissimus.

h Vox xpi p̃dicatores admonet qui ꝑ gr̃am ĩ adoptõez filioꝝ vocati sũt. Quid admonet afferre? predicationẽ ⁊ exẽplũ.

a h ¶ Arietes apl'i sunt accipiendi. ¶ Aries enĩ dictus q̃si a fronte ruens. id est diruẽs. h Qui duo cornua hz in capite sicut sancti apl'i habuerunt duo testamenta que p̃dicauerũt. Filij arietũ. successores apl'oꝝ sunt. b h Afferte dñõ gloriã. vt ꝑ opera vr̃a glorificet' eternus deus. Afferte noĩ eius. nomẽ p̃ris filius est. gl'ia xpi: eccl'ia est. i. vt ꝑ vos nomẽ ei⁹ in cũctis gẽtibus ĩnotescat. Adorate in atrio sancto. ¶ Id est colite eũ in cõscĩa vr̃a mundissima. ipsa est enĩ aula regalis ⁊ habitatio spiritussancti.

c h Vox dñi. id est p̃dicatio dei. s. christi ꝑ se ⁊ apostolos suos. super aquas. i. sup populos. vt est illud. aq̃ multe ppl'i multi De⁹ maiestatis. deus potestatis. intonuit dominus sup aquas. i. terribilit' p̃dicauit de tabernacl'o assumpti corporis populis dicẽs: penitentiã agite.

G Ecce primũ donuz spũssancti scz Timor quem p̃dicando christus cordibus hoĩm dedit. Initiũ eĩ sapiẽtie ⁊ penitentie timor domini est.

d h Merito ḡ vox dñi in ꝟtute dicit'. q̃a in vnoquoq; sancto loquitur. C Et ei nullis obstaculis obuiat' In magnificentia. q̃d enĩ spũsancto magnificentius? q̃ illuminato corde sentire facit. vt appetãt' bõa: ⁊ pessima queq; fugiant'.

G In virtute donuz pietatat'. In magnifitia: donũ scĩe notat'. e h Cedri dicũt' supbi vl' sublimes. ¶ Bñ enĩ cõpat' cedrus supbis. q̃ nullos vtiles fruct⁹ generat. sic nec elatõ detestabilis q̃ pctm̃ intulit mũdo. Cedri q̃ in libano nascũt': altiores fiũt cedris q̃ alicubi nascũt' ⁊ significat nobiles istius mũdi ⁊ reges. q̃ reliq̃s hoĩes tanq̃ hũilia frutecta despiciũt: q̃s dñs cõfringet qñ abiectis supbis hũiles eliget. G In cõfractiõe cedroꝝ. donũ fortitudĩs intelligit' dũ fractos. i. hũiliatos ⁊ cõuersos q̃libet ꝓ xpo sustinẽ facit

m Saluũ fac ppl'm tuũ dñe et bñdic hẽditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vsq; ĩeĩnũ

Psalmus dauid ÷ in cõsummatione tabernaculi :·

C Credentes ꝓpheta generaliter admonet. vt dño sacrificia deuota mẽte ꝑsoluant septenaria narratione sanctispũs virtutes enumerans. Psal'. xxviij.

a ÷ Fferte dño filij dei :·: afferte dño filios arie-
b tũ. Afferte dño gloriã ⁊ honorẽ: afferte dño gloriã noni eius: adorate dominũ in
c atrio sancto ÷ eius :·. Vox dñi sup aquas: deus maiestatis intonuit: domin⁹ sup
d aquas multas. Vox domini ni virtute: vox dñi in ma
e gnificentia. Vox dñi ꝯfringẽtis cedros: et confringet dominus cedros libani.

f Et cōminuet eos tanq̄ vitulus libani: et dilect⁹ quēadmoduz filius vnicorniū.
g Vox dñi intercidētis flāmaz ignis: vox dñi ꝯcutiētis desertū: ÷ ⁊ ꝯmouebit dñs de-
h sertū: ÷ cades. Vox dñi p̄parātis ceruos. ⁊ reuelabit cōdensa: ⁊ in tēplo eius om̄s
i dicent gloriā. Dñs diluuiū inhabitare facit: et sedebit
k dñs rex ineternū. Dñs virtutē populo suo dabit: dñs benedicet ppl'o suo iu pace.

Psalmus cantici dedicationis domus Dauid.

C Vox xp̄i ad patrē gratias agentis post eius gloriosissimā resurrectionē.

Psal. xxix.

a Xaltabo te dñe quoniam suscepisti me. nec delectasti inimicos meos su-
b per me. Deus meus clamaui ad te: et sanasti me.

f H Iste vitul⁹ significat xp̄m. sicut em̄ cōfringit vitulus virgulta tenera cornibus ita xp̄s ꝯfringet iudeos. Qui etiam dilectus filius dei. dicit̄ ꝑ assumptionē corpis ⁊ filius vnicorniū. i. iudeoꝝ qꝛ ex stirpe iudeoꝝ ꝟz carnē fuit. Iudei vnicornes dicunt̄ ꝓ vna lege quā habuerūt ꝑ quā in supbia se extulerūt. Nos vtrūq̄ testamentū habem⁹ ipsi vet⁹ tm̄ recipiūt. nos duo cornua habem⁹. id est vtrūq̄ testm̄.

g H Vox dñi intercidētis. i. auxiliū illi⁹ inter ꝑsecutores q̄ suis sctis subuenit. vt ꝑsecutio furibūdoꝝ flama ignis intelligat̄. vel. Flamā dicit libidines q̄s ꝑ ꝯfessionē et gr̄am facit cessare. Concutit desertū vox dñi. i. p̄dicatio. aīaz q̄ deserta fuerat cōmouebit. qꝛ anīa q̄ vicijs occupata est. deserta dicit̄. illis excussis habitabilis deo fit.

C Desertū appellati sunt q̄ necduz fidei donū ꝑceperūt. H Quos cōmouebit dominus de infidelitate ad fidē. Cades interp̄tatur cōmotio tinee

G Intercisio ista flāme: donū ꝯsilij innuit q̄ interrūpit̄ cōsensus actusq̄ pctī vel ꝑsecutionis. in cōcussione v̄o deserti donū intellectus notat̄.

h H Cerui: p̄dicatores significat. q̄s p̄parauit. qñ illis spm̄sctm̄ dedit ac illos p̄dicare misit. Reuelauit ꝯdēsa. i. obscura diuinarū scripturarū ꝑ spm̄scm̄ illis patefecit. G Per ceruos igit̄ sapiētes intelligunt̄. q̄ ꝯtēplatione. alta ꝯdescēdētes. A Superāt ⁊ repellūt venenosas linguas hereticorū. habes igit̄ septimū donū spūsctī. s. sapīam.

C Pro qua re. in ecclesia eius: omēs illi hec dona habētes referūt gl'iam

i C Dñs diluuiū inhabitare facit. Hic significat diluuiū baptismū siue aq̄s baptismi (quas purgat̄ hō sicut ꝑ diluuium purgatus est mūdus) et eas spūssctūs inhabitat. H Et sedebit dñs in sctis (q̄ sedes eius dicunt̄) in eternū. i. in secucū seculi. vel sedebit xp̄us ad dexterā patris.

k H Dñs virtutē. i. fidē ⁊ fortitudinē cōtra hui⁹ mūdi ꝓcellas ppl'o xp̄iano dabit Et bñdicet hic ⁊ in futuro: qñ dicturus erit. venite bñdicti patris mei. In pace in semet ipso. quia ipse est pax vera nr̄a. Or̄o.

d Ona dñe v̄tutē ppl'o tuo. et efficе nos tēplū spūssctī: vt tibi de corde puro: holocaustū acceptabile p̄paremus. Per.

C Domus significat templū dñici corpis. Dedicatio v̄o: resurrectionē eiusdem dñi nr̄i. Tūc dedicauit cū a mortuis resurrexit. tunc em̄ corpus ei⁹ in eternā gl'iam ꝑductū est. Dedicare em̄ dicimus cū nouitas domus alicuius in vsuz celeberrimū deputat̄ Domus aūt dauid: ꝓpter semē eius est posita. vñ saluator. carnis traxit originem. a H Exaltabo te dñe. Vox xp̄i ad p̄rem. vel vox eccl'ie ad xp̄m. i. laudabo te. qm̄ suscepisti me. C Per dispēsationē q̄ resurrexi a mortuis. Nec delectasti. qꝛ non potuerūt iudei xp̄m extinguere sicut voluerūt. Delectasti v̄o posuit: ꝓ delectare fecisti. b H Or̄o xp̄i siue eccīe. sanasti me. i. resurgere me fecisti. C Tūc eī sanat⁹ ē xp̄s. qñ car

nem fragilitatis nr̄e. resurgendo in eterna vite gaudia collocauit ⁊ nos saluos fec̄

c A H Dn̄e eduxisti. hoc expositiōe nō eget. Manifestū est em̄ aīam xp̄i cuz alijs aīabus sanctoꝝ. de inferno reuocatā a deo. C Descēdentes vero in lacum sunt. q̄ ī iniquitate istius seculi versant̄. saluatus est itaq̄ a talibus: qꝛ a cōione eorū liberatus est cū resurrexit a mortuis.

d H Propheta hortat̄ sanctos vt laudent illū a quo saluati sunt. Memorie sanctitatis eius dixit. qꝛ memor nr̄i esse dignatus ē. q̄ in vmbra mortis. i. pctī versabant̄. H Id est memores sitis istius bn̄ficij quo vos liberauit.

e C Indignatio illius. mors est pctōris H Indignatio dī fuit: qn̄ adā peccauit. Ira iusta vindicta: qn̄ eum de paradiso eiecit. Et vita in voluntate eius. vt q̄ fecerit voluntatē dei maneat in eterna vita Et sicut in adā. ita in vno quoq̄ peccatore.

f H Uesperū. tota vita ista pn̄s intelligit̄ qꝛ per pctm̄ ade oēs vsq̄ in finē seculi flent vel gemūt. qn̄ recordant̄ bona paradisi q̄ pdiderūt in adaz. Et mane: leticia. qn̄ in resurrectōe sil̄ in libertatē veniūt. vl̄ alibi. Uesperū qn̄ flebat maria. leticia qn̄ xp̄s resurrexit. A Dicit v̄o demorabit̄. i. diu morabit̄. qꝛ a tpe pctī ade vsq̄ in finē scl̄i. g C Ego aūt dixi ī abūdātia. Abūdātia erat filio sp̄ v̄gīs marie. q̄ v̄bū caro factū ē. ⁊ habitauit in nob̄. Iure dicebat se moueri nō posse ineternū a d̄o. s. cui sua maiestas: ꝯfidētie dona p̄stabant. h C Dn̄e in volūtate tua. Uox xp̄i asserit sibi hoī datā desup v̄tutē a p̄re v̄tutē. s. illā q̄ nō mouet̄ a deo. A Quo immunis ab oī pctō: oī gr̄arū plenitudīe resplendet Sil̄r ⁊ decorē illū de q̄ scriptū est. Speciosus forma p̄ filijs hoīum. i H Tūc auertit d̄s faciē suā ab adā qn̄ peccauit. Tūc turbat⁹ est qn̄ sub maledictiōe de paradiso ꝓiect⁹ est. A Uel a xp̄o v̄tit faciē qn̄ passioni eū exposuit ⁊ cepit pauere ⁊ turbari ⁊ mesta esse hūanitas ⁊ carnis infirmitas.

k H Ad te dn̄e clamabo. xp̄s dn̄s hoc dicit. q̄ in cruce clamauit. cū ꝓ redēpto ppl̄ patrē interpellauit.

l C Petit g̊ xp̄s nō vt n̄ moriat̄ s̄ ne caro ipsius corruptōe resoluta maculet̄. H Ac si dixisset humanitas. nulla ē vtilitas q̄ sanguinē effudi. nisi r̄surrexero a mortuis. A Si eī n̄ resurgā: nemī ānūciabo. nullū lucrabor iō sb̄dit Nūq̄d ⁊c̄

m H Nūq̄d ꝯfitebit̄ tibi puluis. i. n̄ poterit turba īpiorū q̄ adhuc velut puluis oī vento doctrine mouet̄ iustificari. si ego n̄ resurgā Nec etiā annūciabit veritatem tuā. hoc est xp̄m tuū q̄ est veritas. n H Audiuit dn̄s. i. deus pater Misertus est. qꝛ resurgere me fecit a mortuis. factus est adiutor. qꝛ me fecit primogenitū mortuoꝝ.

o H Conuertisti planctū meū cū dicerem tristis est anima mea. In gaudiū cum dixi Ite nunciate frat rib⁹ meis. C Concisus est saccus. i. corpus xp̄i. cū ꝓ nobis ipse mori dignatus est.

c Dn̄e deduxisti ab inferno
aīam meā: saluasti me a de-
d scendētib⁹ ī lacū. Psallite
dn̄o scti ei⁹: ⁊ ꝯfitemini me
e morie sctitatis ei⁹. Qm̄ ira
in īdignatione ei⁹: ⁊ vita in
f volūtate ei⁹. Ad vesperuz
demorabit̄ fletus. ⁊ ad ma-
g tutinū leticia. Ego aūt dixi
in abundantia mea. nō mo
h uebor ineternū. Dn̄e: in vo
lūtate tua prestitisti decori
i meo virtutē. Auertisti faciē
tuā a me. ⁊ fact⁹ sum ꝯtur-
k batus. Ad te dn̄e clamabo.
⁊ ad deum meuz dep̄cabor.
l Que vtilitas in sanguine
meo. dum descēdo in corru-
m ptionē. Nunquid confite-
bitur tibi puluis. aut annū
n ciabit veritatē tuam. Audi
uit dn̄s et misertus est mei.
dn̄s ÷ factus ⁝ est adiutor
o meus. Cōuertisti planctuz
meū in gaudiū mihi. conci
disti saccum meū: ⁊ circūde

h Precinxit leticia. s. p resurrectõem immortalitatis. p ¶ Cãtare em̃ diximus ad mẽtis leticiã ꝓprie ꝑtinere. Gloria ꝟo xp̃i: maiestas patris a q̃ audiuit. hic est filius meus dilectus. A Et cãtat patri gl̃ia filij. qm̃ causa est gl̃ia filij. vt laudet̃ pr̃ et amet̃. ¶ Et qꝛ cõpunctus est semel. id est crucifixus: nulle se vlterius sb̃iacere memorat passioni. Cõfitebor. i. cuꝫ scis eterna voce te laudabo. Oratio.

Susceptor oĩm clemẽtissime deus: ne ꝑmittas delectari inimicos nr̃os super nos sed ita nos in tua virtute corrobora. vt cõuerso plãctu nr̃o in gaudiũ: memoriã sanctitatis tue iugiter excolamus. Per.

¶ Verba q̃ titulus ꝯtinet ad xp̃m frequẽter diximus referẽda cui totus hic psalm⁹ aptãdus est. qm̃ eius passionẽ ⁊ resurrectionẽ decantat.

a ¶ Orat xp̃us ad pr̃ez ex natura hũanitatis assũpta. ne d̃ sua spe deiectus humane insultatiõis patiatur obprobria. addens in eternũ vbi ei⁹ cõtemplatio fixa ꝑmanebat In tua iusticia q̃ ꝯsuesti subuenire rogantibus. Libera. ad pericula huius mundi ꝑtinet amouenda.

b ¶ Inclina dixit. ꝓpter mẽbroꝝ suoꝝ suoꝝ humilitatẽ. vt qm̃ nõ poterat humana ꝯditio ad diuinitatẽ attingere. diuinitas inclinata ad eã descẽderet Accelera. i. festina resurrectionẽ dare celerrimã. c h Vox ecclesie: in deũ ꝓtectorẽ. h̃ est in deũ defensorẽ. qꝛ multi sunt dij nũcupatiui nob̃ aũt vn⁹ deus. vna fides. vnũ baptisma. Domus refugij ip̃e est in q̃ pater habitat

d ¶ Fortitudo. ꝑtinet ad tolerãda q̃ passus ẽ. refugiũ ad finẽ maloꝝ qñ isti⁹ scl̃i iniq̃tates supauit fine gloriose mortis. Dux erat humanitate dñs: qñ suũ nomen ꝑ vniuersas gẽtes fecit cognosci. Enutritũ se dicit q̃usq̃ ad ꝑfectõꝫ catholica eccĩa ipsius mũere ꝑuẽiret. h A .i. paulatim sctõs aggregãdo corp⁹ ipsius id ẽ eccl̃iam auget.

e ¶ Ergo laqueũ abscõderũt iudei xp̃o. qꝛ occultis eũ machinabant̃ ꝑdere insidijs. vñ se dicit educẽdũ. i. resurrectõnis bñficio ad supna velocit̃ eleuãdũ. Protectorẽ dominũ dic̃. qꝛ eo ꝓtegẽte nulla p̃t aduersitas p̃ualẽ. f h In man⁹ tuas. i. ptãti tue. ¶ Dignũ g̃ fuit. vt tãto susceptori tal̃ cõmẽdaret sp̃s. Addidit etiaꝫ q̃s eẽt iste dñs qꝛ ẽ d̃s ꝟitatis. illoꝝ eĩ de⁹ ẽ spãlit̃ q̃ ꝟitatẽ diligũt nec ĩ aliq̃ falsitate miscent̃. g ¶ Iuste g̃ ꝟitas. oderat vanitatẽ. qꝛ vanitas ĩ falsitate ꝟsat̃. h Odire eĩ de⁹ dr̃ id qd̃ reprobat Addidit supuacue. q̃ nõ solũ vacua vanitas dr̃ s̃ etiã supuacua.

A Vanitas est hui⁹ scli falsa felicitas que vacue obseruat̃ qꝛ ꝑdit̃ ⁊ supuacue obseruat̃. qñ ꝓ ea hñda etiã male agit̃. b ¶ Speraui ĩ dño dic̃. vbi nihil vanũ nihil supuacuũ ẽ s̃ totũ fixum. Exultare: ẽ cũ magna alacritate animi gaudere. Letari: tempata mẽtis affectõe mulceri.

p disti me leticia. Ut cantet tibi gl̃ia mea ⁊ ñ ꝯpũgar. dñe de⁹ me⁹. ĩet̃nũ ꝯfitebor tibi.

In finẽ psalmus Dauid.

¶ Vox Xp̃i positi in cruce orãtis patrẽ. vt de malis ĩminentibus liberet̃. agitq̃ gr̃as ꝓ se et populo fideli.

Psalmus. xxx.

a In te dñe speraui non ꝯfundar ineternũ. iniu
b sticia tua libera me. Inclina ad me aurẽ tuã. accelera
c ⁊ eruas me. Esto mihi ĩ deũ ꝓtectorẽ ⁊ in domũ refugij.
d vt saluũ me facias. Qm̃ fortitudo mea ⁊ refugiũ meum es tu. ⁊ ꝓpter nomen tuum deduces me ⁊ enutries me.
e Educes me de laqueo hoc quẽ abscõdert̃ mihi. quoniã
f tu ea ꝓtector me⁹. In man⁹ tuas cõmẽdo spiritũ meuꝫ. redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruãtes va
g nitates supuacue. Ego aũt in dño speraui. exultabo et letabor in misericordia tua.

i Quoniã respexisti hũilita/
tẽ meã. saluasti d necessitati
k bus aĩaz meã. Nec ꝯclusisti
me in manꝰ inimici: statuisti
ĩ loco spacioso pedes meos
l Miserẽ mei dñe quoniã tri
bulor: ꝯturbatꝰ est ĩ ira ocu/
lus meus: anima mea ⁊ ven
m ter meꝰ. Quoniaz deficit in
dolore vita mea: ⁊ anni mei
n in gemitibꝰ. Infirmata ẽ in
pauptate virtus mea: ⁊ ossa
o mea cõturbata sunt. Super
omnes inimicos meos fa/
ctus sum obprobrium vici/
nis meis valde: ⁊ timor no/
p tis meis. Qui videbant me
foras fugierunt a me. obli/
uioni datus sum tanq̃ mor
q tuus a corde. Factus sum
tanq̃ vas perditũ. quoniaz
audiui vitupationẽ multo/
rum cõmorãtiuz in circuitu.

i Quoniã respexisti hũilitatẽ meã. saluasti d necessitatibus aĩaz meã. Nec ꝯclusisti me in manꝰ inimici: statuisti ĩ loco spacioso pedes meos. Miserẽ mei dñe quoniã tribulor: ꝯturbatꝰ est ĩ ira oculus meus: anima mea ⁊ venter meꝰ. Quoniaz deficit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitibꝰ. Infirmata ẽ in pauptate virtus mea: ⁊ ossa mea cõturbata sunt. Super omnes inimicos meos factus sum obprobrium vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis. Qui videbant me foras fugierunt a me. obliuioni datus sum tanq̃ mortuus a corde. Factus sum tanq̃ vas perditũ. quoniaz audiui vitupationẽ multorum cõmorãtiuz in circuitu.

i Q Ideo erat in altissimo humilitas qꝛ illi humanitas adherebat ab ipa ꝯceptione Necessitas dicit q in nece sit posita. id ẽ in mortẽ angustijs ꝯstituta. Nã qñ pctõrũ laqueis innodamur. nec nr̃a vtute possumꝰ absolui. necessitas appellatur. A Necessitates igit pctã sunt. ex q̃bꝰ se hõ soluere nequit. k C Nec conclusisti me dicit. qꝛ liber effectus est a ptãte diaboli. Statuisti dicit. hoc est firmasti in loco spacioso. i. in patria vtutũ in regione beatoꝝ. Pedes suos dicit. vtutes morales per q̃s hũc mundũ fixis gressibus ambulauit. A Locꝰ spaciosus. charitas est pedes: affectus aĩe. l N Miserere mei dñe qm̃ tribulor. Vox eoꝝ est q̃ q̃libz tribulatõe tribulant in quoꝝ persona xp̃s loquit hic. sic superius in psona erutorũ de tribulatõe dũ dixit. nec conclusisti ⁊c. põt dici ⁊ de xp̃o quãdo ait. Tristis est aĩa mea vsq̃ ad mortem. Q Irã posuit: inimicoꝝ indignatõem. Oculus. intellectũ signat. quẽ sp cõturbamus. qñ imminẽtia picula formidamus Ventrẽ dicit suã memoriã vbi habebat reposita. q̃ illi dñs de sua clarificatione pmiserat. Animã: sensualitatẽ putat. m Q Deficere em̃ est. paulatim minus facere. ⁊ ad finẽ. p aliq̃s valitudĩs minutias puenire. ⁊ signat hic illã ꝯturbatõz carnis xp̃i q̃ in passiõe eiꝰ vita carnis defecerat. Et anni mei ĩ gemitibꝰ. qꝛ nõ fuit leuis dolor: vbi ꝯtinuꝰ gemitꝰ insonabat. A Anni xp̃i oẽs in gemitibꝰ qm̃ futurã mortẽ sp vidit ⁊ in psecutõibꝰ cõpleti sunt. n Q Virtus animi. ĩ pauptate infirmat in mẽbris xp̃i. qm̃ oĩbus bonis indiget humana fragilitas. Ossa fortitudinẽ corpis significãt. qꝛ neq̃ in animi robore. neq̃ in spe carnis debz vlla esse p̃sumptio. N Virtus etiã corporis in egestate fuit ⁊ derelictõe ĩ passiõe. o Q Inimicos. iudeos dicit. habebatur inter eos obprobriuz innocẽs xp̃s q̃ se nefario scelere polluebãt. Cõtra pbum dicimus improbũ. i. inhonestũ ⁊ indecoꝝ. Obprobrium aũt significat valde abominabile facinus. Vicinos dicit q̃ et in ciuitate fidei cõiũcti. tñ pfecte nõ credebãt. Notos apl'os significat. q̃ in eiꝰ passione turbati sunt. N A Vel xp̃ianos malos dicit vicinos tales esse q̃ sunt ĩ malicia peiores omĩbus xp̃i inimicis. p N Fugierũt apl'i in passiõe xp̃i eo relicto Obliuioni datꝰ est xp̃s infidelibus. qñ eũ ĩ carne mortuum p nihilo cõputauerũt. Q Tãq̃ mortuus. nõ em̃ a fidelibꝰ mortuus dr̃ cuiꝰ diuinitas impassibil' veracit estimat s a mẽte ĩfideliũ mortuus estimabat A A corde morit. cuius memoria recedit a corde. sicut obliuisci solẽt hoĩes mortuoꝝ. q Q Vas pditũ est qd fractũ est. ⁊ ad nullos vsus necessariũ. qd sp abijcit. ita ⁊ xp̃s mortuus quasi fractũ vas abijciẽdus putabat pfidis iudeis. Audiui vitupatõem id ẽ circũhabitantiũ pfidoꝝ iudeooruz. Merito tales circũhabitãtes dicunt q̃ legẽ dei nõ spiritaliter sed carnaliter aduertere volunt. A Sunt enim vt cortex medullam circuiens. sic lr̃am tenentes: spm̃ nõ intrãt scripturaꝝ s sp in cir

cultu mouãtur ⁊ cortice occidẽtis ire.
r ℣ In eo. cõsiliarã ptez maximã dicit iudeox. vt deũ neci traderẽt. ℣ Oẽs simul cõsiliati sunt. vt qrerent aiam xpi. siue hereticiaiam ecclie. ℣ Oẽe aũt scelus gnus est qõ cõ filio gerit plurimoũ.

s ℣ Spauit in pez filius. q; sciebat nullã eẽ ptãtẽ iudeox ꝫ se. ℣ ipo creãte existimus ipo disponẽte vegetamur. ℣ In manib⁹ tuis sortes mee. id est in gratia sanctisp̃us. ℣ Que sine merito quos vult eligit. Sortes itaq; i. dei gtuita electio est in manibus id ẽ ptãte dei nõ nra.
t ℣ Ipm piem rogat se eripe de mãu inimicox. i. iudeoũ. ⁊ a pseqntibus hoc est paganis vel hereticis. q ecciam dei insequunt fraudulẽtis machinatiõibus. ℣ Maxime illi psequunt ecclesiam. qui cũ sint xpiani nolunt bene viuere per hos obprobriũ hz eccia. inter ãs gemẽs iste ait. Illustra ⁊c.
v ℣ Illustra faciem tuã. i. fac videri. q; supra me dignaris intẽdere. vt sicut de morte desperant. ita de resurrectiõe cõfidant.

℣ Ut nõ cõfunda. ℣ salver ab his psecutiõib⁹. ꝛ ℣ Erubescãt impij siue iniq demões vel ḧcuq; mali. cũ viderint sctos cozonatos. ãs ĩ despectõe habuerũt. ⁊ se pdẽnatos. ℣ Seq; cũ respexerint ĩ gra un piculo cõstitutos: velocit obmutescũt
y. ℣ Loquit enĩ falsitas cõtra veritatẽ. qñ artiant creaturã dim creatorem di cũt. Addidit in suphia ⁊ abusiõe. i. in cõ

r In eo dum cõuenirẽt simul aduersum me. accipe aiam
s meam consiliati sunt. Ego autez in te speraui dñe. dixi deus meus es tu. in manit bus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicoꝝ meorum. ⁊ a persequẽtibus me.
v Illustra faciem tuam super seruũ tuũ. saluum me fac in misericordia tua. domie ne confundar quoniã inuocaui te
x Erubescãt impij ⁊ deducantur in infernũ. muta fiant labia dolosa. Que loquũtur
y aduersus iustuz iniquitatẽ. in supbia ⁊ abusione. Quã
z magna multitudo dulcedinis tue dñe. quã abscõ
a distiti timentibus te. Perfeci sti eis qui sperãt in te. in cõspectu filiorum hominum.
b Abscondes eos in abscõdito to faciei tue. a cõturbatione
c hoim. Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradi
d ctione linguaruz. Benedictus dominus: quoniã mi

tẽptu. Mã cũ audiuit ista falsitas flagellis cesuz. statĩ in blasphema xba p̃siliuit
℣ Abusio fuit qñ eũ q̃ ꝓpter eos venit ĩ carnẽ crucifixerũt abutẽtes dei bñficio.
z ℣ Multitudo dulcedis est. multa p̃ mia que p̃pauit ecclesie sue vt ect sine fine cũ angelis suis regnatura. ℣ Que b̃ sentitur abscondita. ꝑ in futuro iudicio oñdit. manifesta. ℣ ℒ Est etiam dulcedo hic dei multiplex. dñ corrigit bonos vl parcit. pmittit vel emendat quos amat. quã tñ impi⁹ nõ sentit. qui palatuz cordis pdidit ꝺ febre ini q̃tis. a ℒ Perfecit illam dulcedinẽ in illis qui constanti animo eam exquirũt. In cõspectu filioꝝ. i. in illa resurrectiõe qñ iusti cõtẽplatiõe dei pfruunt ⁊ premia eterna conseq̃unt. quã gloriã impij non vident. Hoies b̃ omẽs psecutores et scismaticos dic. q̃ hic cõsueuerunt conturbare pplm xpianum.
b ℒ Hic ꝓtegunt in sti in tabernaclo. i. in eccia. ibi ei ptegũt vbi maloꝝ iprobitas minime nocere illis pmittit. qñ illese aie iustoꝝ. sub q̃libet afflictiõe corporea seruant. ꝺ ℣ Benedict⁹ dñs. cui bñdicit oĩs creatura. ꝑ nõ ideo q̃si egeat nra bñdictiõe a nob bñdicit. ꝑ vt nos ab ipo bñdictionẽ accipere mereamur. Mirificauit miam ĩ ciuitate.

rificauit miscdiam suā mihi
c in ciuitate munita. Ego aūt
dixi in excessu mentis mee.
piectus sum a facie oculo-
f lor tuorum. Ideo exaudisti
vocem orōnis mee. dum cla
g marem ad te. Diligite dñm
oēs sācti ei⁹ ÷ quoniā :· veri
tatem requiret dñs. ⁊ retri-
buet abundanter facientib⁹
h supbiam. Uiriliter agite et
confortet cor vestruz omēs
qui speratis in domino.

Dauid intellectus.

C Uox penitētis ⁊ domi
ni verba respondētis se cir-
cundare miscdia sua ī se spe
rantes.

Psalmus. xxxj.

a b Eati quor remisse sūt
iniquitates, ⁊ quor te-
b cta sunt peccata. Beat⁹ vir
cui nō imputauit dñs pecca
tum. nec ē in spū ei⁹ dolus.
c Quoniam tacui inuetera-
uerunt ossa mea. dum cla-

N Id in hierlm quā circūdāt oēs gētes. N Que est in medio mūdi. q̄a ibi nat⁹ passus ⁊ resurrexit. e N Tūc in excessu mētis est ecclia: qñ cogitat q̄ in paradiso amisit. ⁊ q̄liter deus p angeluz apud Adā loquebat: ⁊ quō oculis interiori bus deū videbat. q̄ p iect⁹ est a facie dei qñ transgressus est māda ta dei ⁊ oīs posteritas est in illo proiecta.

f Ideo exauditū se dicit xp̄s in mēbris suis: qr nō tardat gra tia dei adiuuare illuz. qui humiliter dñm ro gat. Et exaudit⁹ ē xp̄s qñ audita est paterna vox dicens. h̄ est filius meus dilectus. et quā do clamauit ad p̄rem. Deus deus me⁹ qua re me dereliquisti.

g Diligite dicit. iam tanq̄ ad amicos: non tanq̄ ad seruos: seruorū ē enī formida re. amicorū diligē. Re q̄rit dominus verita tem quam nesciunt he retici. falsis erroribus illigati. Hic superbiā. non vnum vicium di cit. sed q̄cquid moruz prauitate peccat. Il lis tribuit abūdanter qui p̄cepta dei despici unt. h Uiriliter agite. i. in bonis opi bus cōstantissime per durate: ne femīea mol licie deficiatis: qui corda domino constā ter offertis. Sic enim roborantur corda fidelium: si spem suam domini virtute cō firment.

Oratio.

I Mmēsam multitudinez dulcedinis tue pijssime dñe suppliciter exoram⁹ vt dum veritatē tuam requirimus tumo rez execrabilis supbie cōteramus. Per.

C Cur in h̄ titulo dauid posuit intelle ctus: cum oēs psalmi ꝓpter intellectū eo rum habendū sint scripti. Respōsio. p̄mo meminit dauid. ꝓpter dñm xp̄m. qm̄ ad ip̄m respicit q̄cq̄d penitēs iste dictur⁹ est Deinde addidit intellect⁹. vt cuz nos in telligere diuinitas p̄stiterit peccata nr̄a: pro eis tūc diluendis supplicem⁹. in alio eī psalmo dictuz est deli cta q̄s intelligit. de in tellectu igit peccato rum loquitur.

a N Beati q̄ruz re misse sunt iniquitates id est p confessionez a dño diluunt. Ul quo rū tecta sunt. id est per caritatem. que operit multitudinē pctōrum vel velata per peniten tiā ne in iudicio reue lent. C Iniquita tes sunt. q̄ ante susce ptam fidez cōmittunt peccata que post fidei cognitionē vel gratiā baptismat cōtrahūt.

b N Illi nō impu tatur peccatū q̄ in hoc seculo se p pnīam suf ficiēter expurgat vel p martyriū purgat. Qd tegitur: non videtur: quod non videtur nō imputat. qd nō impu tatur nec puniet. In illius ore dolus nō est q̄ se peccatorē ꝓfitet. C Quia dū nosmet ipsos culpam⁹. verilo quium est. cū nos vo lumus laudare: mēda ciū est. ip̄e em̄ dño pla cet. qui sibi displicet. c N Tacui. vox malorū est. q̄ tacēt sua pctā. ⁊ in cōfessiōe nolūt dicere. ideo oīs fortitudo mea. id est virtutes in infirmitate consenuit.

A C More vulneris corpalis qd dum occultat medico putrescit. Dū clamarē. N Clamant. id est si aliquid boni ha bent p vanitatē demonstrant. Tota die. N A Id est tota vita q̄ breuis est ta cent peccata. clamant ⁊ iactant merita.

d marē tota die Quoniā die
ac nocte grauata ē sup me
man⁹ tua. ꝯuersus sū in erū
na ✱ mea: dum cōfigit spi
e na. ✱ Dyapsal': Delictum
meū cognitū ✱ tibi: feci. et
iniusticiā meā nō abscondi.
f Dixi cōfitebor aduersū me
iniusticiā meā dño. ⁊ tu re/
misisti impietatem peccati
g mei. Dyapsalma. Pro hac
orabat ad te omīs sanctus
h in tempore oportuno. Ue/
runtamen in diluuio aqua
rum multarum ad euz non
i approximabunt. Tu es re/
fugium meum a tribulatio/
ne que circūdedit me. exul/
tatio mea erue me a circum
dantib⁹ me. Dyapsalma.
k Intellectum tibi dabo ⁊ in
struā te in via hac q̄ gradi
eris. firmabo sup te oculos
l meos. Nolite fieri sic̄ equ⁹
⁊ mul⁹ q̄b⁹ nō est intellect⁹
m In chamo ⁊ freno maxillas

d ¶ Grauata est manus dei sup pec
catores. i. ptātes vindicte in die iudicij.
¶ Die ⁊ nocte: continuū tēpus signi/
ficat Erumnosus dicit valde ruinosus
Ruina quippe appellata est. quasi ruēs
in ima. Conuersus est
in erumnā: qui cecide
rat de supbia. vt q̄ añ
erat supbus nunc hu
milis factus est. Spi/
na est que corpus eri/
git atq; retinet. hec ꝑ
supbia merito posita
est. q̄ cōfracta nō deij/
cit ad interitum. ꝫ eri
git ad salutem. ¶
Erumna miseria est.
A Uel configit. spi
na cū pungit cōscien/
tia ⁊ dolet.
e ¶ Ille delictū co
gnituz facit. qui illud
in confessionē veram
perducit. Operire est
valde aliquid silētio
tegere. aut cordis dis
simulatōe celare. hoc
faciūt stulti. q̄ putant
deū ignorare. qd̄ agūt
Delictū quidam leue
putāt esse pctm̄ quasi
negligētius derelictū
Iniusticia aūt est im/
mane aliquid vel se/
uū cōmissum. Sed et
hic puritas confitētis
ostendit. qr non vult
celare quod credeba/
tur esse veniale.
f ¶ Dixi in corde
vbi deus videt cōfite/
bor. ¶ Id est publi
ce fatebor vt alios ad
imitatiōem trahat pia fidelisq; cōfessio.
Impietas cordis fuit. qr tacere decre ue
rat. vt illi crederet esse aliq̄d celatū q̄ an
teq̄ fiant omnia nouit.
g ¶ Pro hac orauit. i. pro iniq̄tate
hac vel remissione. qd̄ superius dixit.
Omnis sanctus dicit. qr nemo est a pec
catis immunis. ¶ In tpe oportuno
in ista. s. mundi vita: vbi cōuerti fas est.
Nā in inferno sicut supius dictū est. ne/
mo ꝓficue dño ꝯfitet. h ¶ Diluuiū
aquarū multarū est error hominū pessi/
mor. q̄ varijs prauitatibus fluctuantes
multiplices sibi doctrinas cōstituunt. ⁊
hi ad dñm nō approxi
mabūt. quoniā a vera
religione discedūt.
i ¶ Refugiū. est ad
qd̄ confugit. vt peri/
cula declinent. ¶
Exultatio mea. dicit
ecclesia qr ī te gaudeo
¶ Erue me ab inimi
cis. siue a vicijs carna
libus seu spiritib⁹ im
mundis. q̄ nos ꝑdere
precipiti velocitate fe
stinant.
k ¶ Intellectū nō
habēt pctōres: nisi qñ
ꝯuersus dñs ꝓpiciat⁹
ei indulget Intellige
re est bene agere ⁊ ad
mādata dei vota con
uertere. Et instruā te.
q̄si nescientē doceam.
In via hac qua gradi
eris. ¶ A Uiam
cōfessionis dicit doce
am te. vt non recedas
ab ea. ¶ Firmabo
sup te oculos. i. in te
dirigam lumen intelli
gentie mee.
l ¶ Equus sine di
scretione: sessoris ar/
bitrio seruit. ⁊ a quo/
cunq; ascēsus fuerit.
excurrit. Mulus pati
enter onera portat. et
per hoc vtriq; intelle
ctum nō hñt. quia nec
equ⁹ eligit cui obediat. nec mul⁹ q̄bus
onerib⁹ īgrauet intelligit. ꝗ di abolicis
fraudib⁹ īsideri ⁊ vicior oneregrauari
hoīes ꝓhibet ꝓpheta. m ¶ Cham⁹
ad mulū ꝑtinet. frenū ad equū respicit.
Frenū em̄ a fero retinēdo dictū est. ferū
antiq̄ gab allū dixerūt. Ergo ista retina/
cula. hec duo aīalia cohibēt. vt ad arbi/
triū iubētis īcedāt. ne suis volūtatib⁹ fe

rantur. Maxille adminicula sunt aīali um q̄bus esca mādit̄. Ip̄as ergo maxil las per figurā allegoricam dicit debere inobediētibus constringi. i. victū ꝑtius dari eis vt ieiunijs macerati creatoris subdant̄ imperio.

n ¶ Multa flagella sustinent pctōres con tumaces nolentes ire per semitas rectas. vt qd̄ ñ faciūt spōte: pla gis adhibitis cogan tur implere. Speran tes aūt in dño: circun dabit mīa. vt nō sit lo cus relictus vñ possit dyabolus ad eos in troire.

o ¶ Omnis iustus letabit̄ in dño. Nam q̄ in se gaudet fallaci q̄p̄sumptiōe decipit̄. vero in dño letatur ꝑ petua delectōe ꝑfruit̄ Letari est tacite men tis suauitate mulceri Exultare vero est con citati animi feruore gaudere. Et gloriami ni q̄ recti corde estis et creditis ex seruitio dei eos ad eterne bea titudinis p̄mia perue nire. Oratio.

Ancte dñe qui re missis delictis. beatitudinē te cōfes sis attribuis: exaudi vota p̄sentis familie. ⁊ ꝯfracto peccati acu leo: spiritali nos exul tatione perfunde. Per

eoꝝ cōstringe. qui non ap
n proximāt ad te. Multa fla
gella peccatoris. sperātē āt
o in dño mīa circūdabit. Le
tam ī. ī dño ⁊ exultate iusti.
⁊ gl̄iamini oēs recti corde.

÷ Psalmus dauid ÷.

¶ Propheta in dño gau de e admonet iustos. bea tosq̄ appellat. qui ad eius meruerint ꝑtinere culturā.

Psalmus. xxxij.

a Xultate iusti in domi
no. rectos decet col
b laudatio. Cōfiteimni dño
in cithara. in psalterio decē
c cordarū psallite illi. Canta
te ei canticū nouū. bñ psal
d lite ei ī vociferatōe. Quia
rectuz est v̄bum dñi. et oīa
e opera eius in fide. Diligit
mīaz ⁊ iudiciuz. mīa domi
f ni plena est terra. Verbo
dñi celi firmati sunt. et spū
oris eius oīs virtus eorum.

b ¶ Cithara dicta q̄ cita iteratio ne ꝑcutit̄. ¶ Habēs deorsum ca uamē supius sex cordas. ⁊ significat sex opa misericordie. Et de illis cordis alie bene cātant alie murmurāt sic ⁊ scti alij sic ⁊ alij v̄o sic. Psal teriū desursum habet cauamē ⁊ decem cor das. ⁊ signat decē pre cepta legis. q̄ de sup nis veniūt in sanctos

c ¶ Nouū canticū dicit incarnatiōez dñi qua angeli dñi canta bant dicentes. gloria in altissimis. ¶ Ille bñ psallit q̄ im plet opere qd̄ docet. Vociferatio: iubila tio est. qꝛ nec verbis nec syllabis nec lite ris nec in vocē potest erūpere aut mens cō p̄hendere pōt quantū hō debet laudare deū quod est iubilus

d ¶ Rectus est ita q̄ sermo dñi ad diri gēdos. s. hoīes. vera citer eīm rectus dicit̄ q̄ rectus facit. ¶ Opera ei⁹ in fide san ctoꝝ qꝛ qd̄ ꝓmittit de us sanctis: nō mētit̄.

e ¶ Diligit mīaz in hoc mūdo. vbi eā lon ge lateq̄ disseminat. Videlicet vbi sustinet pctōres. vbi blasphe mos patienter expe ctat. Judiciū: cum pi ns sequestrat ab impijs. Et merita eorū equalitatis lance discernit.

¶ Plena est terra: totus mundus. vel ecclesia. quia sicut ille vbiq̄ est: ita misericordia cum illo est vbiq̄.

f ¶ ¶ Verbo domini. hoc est a filio dei. celi firmati sunt. i. apostoli.

¶ Spiritu oris. vtiq̄ quādo spiritus sanctus eoꝝ doctrinā declarauit signis ⁊ miraculis. Virtus enim. ⁊ ad miracu la pertinet. ⁊ ad predicationem eorum.

¶ Hic titulus oīno notus est. et ideo lector in eo sequat̄ expositionē priorem

a ¶ Cōmnnet ꝓp̄ha xp̄ianos vt non in terrenis delectatinn ibus exultēt. sed in dño vbi gaudia ꝯtinua suauitate ꝑfe cta sunt. Rectos decet collaudatio. non hereticos prauos decet. s̄ rectos ¶ Qui in regula veritatis sua corda diri gunt. ¶ Collaudatio vero multorū ore vna laudatio ē ꝓpter vnitatē eccl̄ie.

g Cōgregās sicut ī vtrē aq̄s
maris: ponēs in thesauris
h abissos. Timeat dñm oīs
terra. ab eo aūt cōmouean
tur oēs inhabitātes orbez.
i Qm̄ ipe dixit ⁊ fcā sunt. ipe
k mādauit ⁊ creata sunt. Do
min⁹ dissipat ꝯsilia gentiū:
reprobat āt cogitatiōes po
pulor̄: ÷ ⁊ reprobat cōsilia
l principū:. Cōsiliū ÷ autē:.
dñi ineternū manet. cogita
tiōes cordis ei⁹ in generati
one ⁊ generationez. Beata
m gēs cui⁹ est dñs deus eius.
populus quē elegit in here
n ditatē sibi. De celo respexit
dñs: vidit oēs filios hoīm.
o De p̄pato habitaculo suo.
respexit sup omēs qui habi
p tant terram. Qui finxit sin
gillatim corda eorū. qui in/
q telligit oīa opa eorum. Nō
saluatur rex per multaz vir
tutem. ⁊ gigas nō saluabit̄
ī mlt̄itudīe virtutis ÷ sue:.

g C Uter est exutū pecoris tergus: qd̄ vsibus hūanis deseruit ad liq̄res aliq̄s cōgregandos. ⁊ hic vter eccl̄ie compatur qr sicut iste cōplectit̄ liquores: ita ⁊ illa adunatōnē credētis ppl̄i includit. Aque maris: populum xp̄ianum significat.

h C Ponit ī thesauris. i. in scripturis diuinis profunditatē sensuum.

h C Hic terra. durū significat p omīa peccatorē. qui merito terra dr̄. qr tantū terrena diligit. h Cōmoueant̄ oēs. i. de infidelitate ad credulitatē. Et aliter in admiratione creatoris creature ipsius cōmote sunt.

i h Qm̄ ipse dixit ideo ip̄m cuncta timeant quia ab ipso facta sunt creata.

k C Dñs dissipauit consilia gentium. quādo eas ī idolorū cultura nō dimisit diutius pmanere. h Reprobat cogitatiōes saduceor̄ ⁊ phariseor̄ vl̄ reliquar̄ potestatū genera. Cōsilia principū anne ⁊ caiphe. quorū oīm consiliū sp in malo fuit. qd̄ dñs resurgendo destruxit.

l h Consilium dñi fuit vt resurgēt a mortuis sicut ⁊ fecit.

C Uel: Cousiliū aūt dñi intelligam⁹ incarnatiōis archanum. qd̄ ad consulendū humano generi cōstat esse cōcessuz. hoc nulla etate dissoluitur. sed manet in eternū.

A C Cogitatiōes cordis eius: significant predestinationē. in qua cuncta reposita sunt que permanēt ineternū. Eterna igit̄ sanctorū predestinatio: cogitatōnes cordis eius dicunt̄. m C Ipsa vtiq̄ gens beata est. a qua dominus colit̄. qui eā protegit ac gubernat. Populus christianus hereditas christi est. quia euz autor suus possidet. quem predicationibus sanctis ⁊ precioso sanguine acquisiuit.

n C De celo respexit dominus quando donauit aduentum proprij filij. Uidit significat gratiam miserentis. Filios hoīm.

h Id est peccator̄ absoluit. quia nūq̄ respectus eius sine misericordia fuit.

C Nota v̄o q̄ dum deus dicit̄ in scripturis respicere peccata: punit: cū v̄o hominez absoluit.

o C De preparato habitaculo. id ē de futuro domini corpore. quod preparatū in p̄destinatōne fuerat: respexit super omēs. id est disposuit. vt p̄iclitanti mundo (quē disposuerat facere) subueniret.

p C Finxit corda q̄bus intelligentie sue dona largit⁹ est. Singillatim. i. diuisim vel distinctim. corda eor̄. scz sanctor̄ sub domini timore viuētiū. Intelligit. quādo actib⁹ bonor̄: premia digna restituit. Omīa opa. i. cogitatiōes. dicta vel facta.

q C Regem dicit hominē continentē. q̄ q̄uis rogat corpus suū miscratiōe diuīa: a vicijs tamen carnalibus saluus fieri non potest dum de sua virtute presumpserit. eundez etiam gigantem vult intelligi. qui virtutuz magnitudine roboratus cōtra immanitatē dyaboli dimicat fortiter. Et licz sic fortiter cōfligat si tamē sublenatus fuerit vicio superbie saluus esse non poterit. Gigas v̄o interpretat̄ terrigena. Et iuste virtus humana a deo deseritur. qñ datū bonū: nō largitori deo sed p̄prijs viribus applicat̄.

r ¶ Equũ ponit pro felicitate hũana q̃ hoĩes sic portat. ⁊ accipit sicut equus fallax. Ille em̃ dũ appetit campos: solet incautos fallere in se p̃sumẽtes. iõ dicit̃ fallax equus. s ¶ Ergo oculi dñi sũt sup timẽtes eũ. q̃ eos ꝓtegit: quo se timere cognoscit. Qui sũt eĩ timẽtes deũ exponit. i. sperãtes in mĩa eius. t ¶ Eruit a morte animas iustoꝝ: cũ eas tulit de potestate dyabolica. Alimentum dictum est. quasi mentis nutrimentũ. In fame em̃ positi sunt. q̃ se celestiũ rerum desiderio semper accendunt. v ¶ Cũ dicit aĩa nostra sustinet: patientiã significat xp̃iani. hec cõfirmat oẽs virtutes in hoĩe. Adiutor est: dũ ad eũ ipsius gratia conamur accedẽ Protector. dum resistimus aduersario. x ¶ Letabimur cor nostrũ. i. aĩa nr̃a de spe future remuneratiõis Nomẽ patris filius ẽ. ĩ quẽ sp̃ spare debem⁹ y ¶ Unusq̃sq̃ anteq̃ cãtet istũ versum debet cogitare vt fideliter dicat: quẽadmodũ sperauimus in te. ne alibi sua mens vacet. ꝑ firma spes sit vt vere dicat. fiat ⁊c̃. vt q̃ nos p̃ baptismũ ablui sti. spũssancti infusione ꝯfirmes. sicut ĩ actibus apl̃oꝝ cernim⁹ factum cum baptisati receperũt spm̃sanctum.

Oratio.

Asce dñe plebẽ tuam in fame v̄bi. ⁊ eripe aĩas nr̃as d̃ morte pctĩ. vt repleti mĩa tua aggregari iustoꝝ gaudijs impertiente te mereamur. Per dominũ.

¶ Cum saul persequeret̃ dauid fugit ad achis regẽ. ibiq̃ duz esset inuidia. eũ occidere volebãt. uille v̄o de industria mutauit vltum. ita vt saliuis ora cõpleret. vt furibundus estimaret̃ ⁊ illesus relinqueretur. Et cum fugit ille istuz psalmum cantauit.

r Fallax equus ad salutẽ. in abundantia autẽ virtutis s ÷sue:+non saluabit̃. Ecce oculi dñi sup metuẽtes eũ. ÷⁊ in eis:+qui sperant sup t mĩa eius. Ut eruat a morte animas eorũ. et alat eos v in fame. Anima nostra sustinet dñm. quoniã adiutor x ⁊ ꝓtector noster est. Quia in eo letabitur cor nr̃m. ⁊ in noĩe sancto ei⁹ sperauimus y Fiat mĩa tua dñe sup nos. quẽadmoduz sperauimus in te.

Psalmus dauid cũ mutauit vultum suuz corã abimelech et dimisit eum et abijt. ¶ Uox ꝓphete benedicẽtis deum. ⁊ admonẽtis mãsuetos. vt cuz ip̃o in ei⁹ laude p̃seuerẽt. et vt a delicijs se abstineant. iustosq̃ dicit in sua iusticia liberandos. impios v̄o perituros.

Psalmus. xxxiij.

a Benedicã dominuz in omĩ tp̃e. semp̃ laus ei⁹ b in ore meo. In dño laudabitur anima mea. audiant c mansueti ⁊ letentur. Magnificate dominuz mecum et exaltemus nomen eius d in idipsum. Exquisiui do-

a ¶ Cũ se dicit deum bñdicere omni tẽpone: docet nos nec in aduersis succũbere nec in ꝓsperis extolli ¶ Semp̃ est laus d̃i in ore homĩs: qñ talia vel cogitat aut loquitur: vt nulla redargutione culpet̃. laus vero a lauro dicta est. q̃ solebat coronare victores.

b ¶ Tunc eniz glorificatur fidelis seru⁹ quãdo laudabilẽ dominũ habere cognoscit̃. Audiãt mãsueti. ¶ Id est sancti. ¶ Qui charitate p̃cipua. omniũ rerũ habere temperantiã consueuerant.

c ¶ Uocat ecclesia fratres. hortatur populos obedientes. vt nomẽ dñi gloriosa societate magnificẽt. ne inter officia sanctitatis detestabilis inuidia misceatur. Exaltemus nomẽ eius in idipsuz. In idip̃m significat compositos choros. quãdo psalmodiam domini: alterna sibi successione rñdent.

d ¶ Exquisiui dñm nõ longo spacio terra

rum. sed in corde meo ⁊ exaudiuit me, q̄niā intellectus xp̄i vniuersa cōplectitur. id est vbiq; intelligit se queri ⁊ exaudit. dicendo ex oībus liberauit me: nihil relictum est. qd̄ remāsisse suspiceris aduersum. A Qui ergo nō audiūtur: nō dominū querūt. Nō em̄ dixit. Exq̄sivi aur̄ a dn̄o sed dominū.

e H Accedite ad eū nō ioco sed fide ⁊ ope ⁊ illūinamini. s. mente ⁊ intellectu. qr nisi credideritis nō nō intelligetis. Et facies vr̄e nō cōfundent̄ in iudicio quo impij cōfundētur in cōdēpnationez

f H Iste paup̄ clamauit. i. xp̄s qui ꝓ nobis paup̄ factus est in passione clamauit ad patrem. ¶ Qn̄ clamauit. salutariter ē auditus. sed ⁊ ex om̄ib⁹ mūdanis angustijs ē liberatus H Quādo eum resuscitauit a mortuis. g H Haud dubiū est timētes dominū ab angelis custodiri. Ideo alia lr̄a hz Emittet angelum dn̄s ¶ Angel⁹ em̄ minister ē volūtatis diuīe. quapropt̄ si vis angelum te fieri: fac qd̄ precipit. vt liberes periclitantē. Eripias innocentem. subuenias anxio ⁊c̄. que diuina iubet auctoritas h ¶ Gustate. nō ꝑtinet ad palatum. sed ad anīe suauissimū sensum. H Qui ꝑfecto anīo deum timet ⁊ precepta custodit. ⁊ ita sentit xp̄m tūc intelligit quia suauis est. qr ip̄e ē panis viuus qui de celo descēdit. Beatus dicitur qui in eum sperat. ⁊ nō incertum diuitiarum. Et ideo beatus. quia illū habet qui om̄ia habet. hoc est deum.

i H Timete dominū oībus sanctis imperat. ne accepta securitate decipiātur ¶ Solus ip̄e nihil indiget: qui timore dei ditatus est. Om̄e em̄ bonum habet. quia deum timendo amat.

k ¶ Tūc egent diuites. quādo nō habent rectam fidem. Esurient: quādo mini me a domini corpore satiantur. diuites ventre. esurientes semper spiritu. Quid em̄ habeant. qui dominū nō habent. Inquirentes dominū non deficient vllo bono. quoniā spirituali desiderio ꝑfruūtur. Nam cum diligimus dominuz. in ipso om̄ia reperimus.

l ¶ Vox paterna sonat ad illos qui prima rudimenta suscipiunt. vt veniant ad fidem christianam: duz dicit. docebo vos. admonet ne pauescam⁹. q̄ audiuimus timorē Non est em̄ iste timor qui formidetur. sed q̄ diligatur. Timor humanus amaritudinez habet. iste dulcedinē.

m H Propheta h̄ interrogando loquitur. quis vitam eternam cupit videre? vt cuz sanctis iocūdetur in regno dei. quod si vis. fac quod sequit̄. ⁊ videbis. id est habebis vitam eternam. ⁊ dies bonos ⁊ eternos. n ¶ Prohibe linguam tuam a malo colloquio. addidit labia. que lingue motum protinus consequūtur. Dolus autem est. quando fallimus audientem.

o H Diuerte a malo ⁊ fac bonum id est destrue vicia. et edifica virtutes. Inquire pacem.

¶ Null⁹ pōt ꝑuenire ad autorē pacis nisi hic diligentius ꝑ pura opa inq̄rat.

minū ⁊ exaudiuit me ⁊ ex oībus t̄bulatōib⁹ meis eripuit
e me. Accedite ad eū ⁊ illumi
namini: ⁊ facies vr̄e nō con
f fundent̄. Iste paup̄ clama
uit ⁊ dn̄s exaudiuit ÷ euz :·
⁊ de oībus tribulationibus
g eius saluauit eū. Immittet
angelus dn̄i ī circuitu timē/
h tiuz eū: ⁊ eripiet eos. Gusta
te ⁊ videte qm̄ suauis ÷ ē :·
dn̄s beatus vir q̄ sperat ī eo
i Timete dn̄m ÷ oēs :· sancti
eius: qm̄ nō est inopia timē
k tibus eū. Diuites eguerūt
⁊ esurierūt: inq̄rētes aūt do
minū nō minuent̄ om̄i bo/
l no ÷ Dyapsalma :· Veīte fi
lij audite me. timo: ē dn̄i do
m cebo vos. Quis est hō qui
vult vitā. diligit dies vide/
n re bonos. Prohibe linguā
tuā a malo ⁊ labia tua ne lo
o quātur dolū. Diuerte a ma-
lo ⁊ fac bonū. inq̄re pacez ⁊

p ¶ Cũ dicit. oculi dñi sup iustos: cõti nuã grãm diuinitatis ostẽdit. ℍ Et aures eius. quia quicq̃d sancti rogãt de bono exaudit deus. ¶ Que em̃ mora fiat ad audiẽdũ. cũ in ip̃is habitet ip̃e deꝰ q̃ exaudit. q ¶ Ne dicerẽt pessimi: iustos attẽdit. nos aũt nõ respicit. securi faciamus qꝛ ab illo cõspici non meremur. ideo ꝓnunciat vultũ dñi. i. intellectũ vel cõsideratõez esse sup malos. De terra ꝟo dicit eos disperdere. id ẽ de futura patria. quã soli deo placidi possidebunt. Peribit mẽoria eorũ. qꝛ nõ erit iniquorũ inter iustos vlla cõmẽoratio. ℍ Vel vultũ hic furorem intelligimꝰ. q̃ minando irã: memoriam pctĩ a terra disperdit. r ¶ Iustos clamasse ad deũ dicit. ⁊ sp ꝓfitetur auditos. martyres etiã (quos de supplicijs tyrannoꝝ minime liberauit. deꝰ) sũt exauditi ⁊ liberati qñ ad celoꝝ regna ꝑducti oĩbus tribulatiõibus probant̃ exuti. s ℍ ¶ Iuxta significat nõ loco ꝫ auxilio ¶ Qui tribulato sũt corde. multi em̃ tribulãtur: ꝫ nõ corde. qui pctã nõ deflẽt. ꝫ mũdana eos dãna cõtristãt. ℍ Humiles spiritu. id est mites. quos xp̃s saluabit celestia regna tribuendo. t ¶ Multe reuera sũt tribulationes iustorũ. quia eos diabolꝰ validius insequitur. Sed in hoc ꝙ subditur. liberauit eos dominꝰ de om̃ibꝰ his. ostenditur potentia creatoris que liberat iustum ab om̃ibus tribulationibus. ℍ Quia ꝟo multe tribulatões iustoꝝ. ideo qui tribulatõem nõ patit̃ iustꝰ nõ est v ¶ Ossa dixit: fideliũ in virtutibꝰ firmitatẽ. i. patientiã ⁊ mansuetudinẽ. que perire in sanctis nequeũt. ne cõteri a diabolo. quia dño custode seruãtur.

p ꝑsequere eã. Oculi dñi sup iustos: ⁊ aures eius in p̃ces
q eoꝝ. Vultꝰ ÷ aũt :+ dñi sup faciẽtes mala: vt perdat de
r terra memoriã eoꝝ. Clamauerunt ÷ iusti :+ ⁊ dñs exaudiuit ÷ eos :+: ⁊ ex oĩbus tribulatiouibus eoꝝ liberauit
s eos. Iuxta est dñs his q̃ tribulato sunt corde: ⁊ hũiles
t spiritu saluabit. Multe tribulationes iustoꝝ: ⁊ de omnibus his liberauit eos do-
v minꝰ. Custodit ÷ dñs :+ omnia ossa eoꝝ vnũ ex his nõ
x cõteretur. Mors peccatoꝝ pessima ⁊ qui oderunt iustũ
v delinquent. Redimet dñs animas seruoꝝ suoꝝ: ⁊ non delinquent omnes qui sperant in eo.

¶ ÷ Ipsi :+ dauid. ¶ Xp̃s de sua passione dicit ad patrem petens se ab inimicoꝝ persecutione liberari.

Psalmus. xxxiiij.

a Vdica dñe nocentes me: expugna ĩpugnã

x ¶ Reuera pessima mors pctõꝝ. quia eam eterna pena comitat̃. Pessima em̃ dicta. q̃si pessundata. s. penis eternis. Et q̃ oderant iustũ. ℍ Id ẽ xp̃m: sine cã delinquũt. id ẽ deũ derelinquũt odiẽdo bonũ. ⁊ ita ad mortem eternã peccãt. vel iustũ. i. vnũquẽq̃ sanctuz. y ℍ Redimet dñs scz sanguie p̃cioso. ¶ Quia q̃ in ip̃o recte crediderit a pctõrum debita captiuitate redimitur. Aĩas frequẽter scriptura diuĩa ponit ꝓ hoĩbus. Addidit seruorũ suoꝝ. id est nõ iniqua libertate viuentiũ ¶ Et non delinquẽt. s. tanq̃ pastor bonus. ℍ Neq̃ hic neq̃ in futuro. ¶ Qui sperãt in eũ nõ in ꝓprijs viribꝰ presumẽtes Oro.

Angeloꝝ ⁊ totius creature dispositor deus: emitte angelum tuũ in circũitu nostro. cuiꝰ ambitiõe muniti. mereamur a pctõrum morte pessima liberari. Per.

¶ Dauid sicut diximus duas significationes amplectitur. manu fortis ⁊ desiderabilis qd̃ vtrũq̃: dño saluatori certũ est cõuenire. a ¶ Clamat xp̃s ex hũana infirmitate vt dãnẽtur nocẽtes. i. diabolꝰ cũ mĩstr(: malos. n. iudicari dãnare ẽ. q̃ ĩpugnat supare ꝯtẽdit. q̃ expugñt̃: iã oĩno victꝰ ẽ. ĩmũdi spũs impugnatores dicũt̃. qꝛ lz sctõs vĩcere ne-

queant ꝓtendere tñ cū eis nō desistunt.

b ℭ Arma. ab arcēdo dicta sūt. q̄ p ea hostes violētissimos arceam⁹. p arma. celestia adiutoria. p scutū: diuina ꝓtectio designat. Scutū em̄ dictū ē: q̄si sculptū. q̄ ī ipō antiq̄ facta sua signabāt. Sola ℟o volūtas dñi est: q̄ ꝓtegit periclitantem ⁊ expugnat aduersum.

c ℔ Framea. h̄ intelligit aīa xp̄i vel cuiuslibet scti: q̄ ōs p aīaz xp̄i fecit vindictā ō diabolū. ⁊ p aīaz cuiuslibet scti facit vindictā sicut p̄ Petr̄ fecit ananie ⁊ saphyre. Et conclude petit ecclesia vt cōcludat aduersarios suos. ne valeāt ad nocendū exire. Dic anie mee. vt te itelligat: q̄ tu salus eius es.

d ℭ Cōfundi: ē facta sua erubescere ⁊ in melius cōmutare. Mālz ꝓfusi dicanť. q̄ conuincuntur ad penam. tñ vt hic ad q̄uersionē intelligeres ꝓfusionē petitā addidit reuerenť. i. emendati diligant: quē ꝓsequendū esse putauerant. Que tentes dominū. in mala tm̄ ptem dicit. qui. s. sic querūt vt eā a corpore segregare festinent.

e ℭ Auerti autē retrorsum: nō dz nisi illis qui corrigendi iudicanť. At Petro redi retro me sathanas. Qui cogitant siue de iudeis seu de hereticis siue paganis dixit. mala em̄ omnes cogitant qui p̄ter catholicam fidem aliqua p̄rauā intētione docere festinant.

f ℣ Puluis. leues ⁊ ifructuosi homines dicti sunt. q̄ sicut puluis a vēto: sic pctōres a sn̄ia diuina in die iudicij. ꝓijciūtur. Angelus dñi. i. spūs malus non natura ſ̄ sua inuentione coartat eos. i. inq̄tum potest ꝓsequi eos. i. q̄tum sibi permittit. hz em̄ dyabolus voluntatē nocēdi. ſ̄ nō hz ptātem faciēdi.

g ℭ Via. i. opa tenebrosa ill' fiāt. vt horeant mala facere. Lubrica. vt in eisdē stare diutius non possint. ⁊ si decreuerint plus immorari ℟tus dñi ꝓsequat eos: ita vt in sceleribus suis lōgi⁹ herere nō sinat. q̄ ad intertū festināt.

b ℭ Abscōderť mihi gratis. i. sine causa. q̄z iudei vt illi putabāt. q̄ em̄ diuinitatis eius potentiā nō credebant. illi putabāt se abscōdisse interitum. Bñdictū ē interitū laquei sui. q̄z ille laq̄s nō mortētis erat dñi: ſ̄ peccantis interitus.

Supuacue. i. false. exp̄brauerūt q̄m xp̄o dicta sua veracia q̄si aliq̄ō crimē imputabāt.

℣ ⁊ inutiliť egerūt. q̄z exp̄robratio ista nl̄la habuit vtilitatem.

i ℣ Excidium illud minať ꝓpheta q̄ō aduenit iudeis in tempibus vespasiani. Et captio. quā occultauerť ap̄hēdit eos. i. mores pētina: quā dño nostro molliebantur occulte.

k ℭ Prima q̄ppe do est: exultare in dño Delectabiť sup salutare eius.

l ℣ Salutaris noster christus est. quia in eo delectabitur ecclesia

l ℭ Ossa: fortitudinē aī ⁊ pstātiā mētz significant q̄ merito ossib⁹ cōpanť. q̄z sic illa corpus. ita ⁊ hec sctās volūtates corroborant. ℭ Quis negatiuū est filius tui. ℣ id est nullus quis pōt filius esse deo, m ℭ Eripuit christus. pene to-

tes me. Apphende arma et scutū: ⁊ exurge in adiutoriū mihi. Effunde frameaz ⁊ cōclude aduersus eos q̄ p sequunť me: dic aīe mee salus tua ego sum. Cōfundāt ⁊ reuereātur. querentes aīam meā. Auertanť retrorsum ⁊ cōfundātur cogitantes mihi mala. Fiant tanq̄ puluis añ faciē venti. ÷ ⁊: angel⁹ dñi coartās ÷ eos: ⁊. Fiat via illorū tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angel⁹ dñi ꝓsequēs eos. Qm̄ gratis abscondeрūt mihi interitū laquei sui superuacue exprobrauerūt aīam meā. Veniat illi laq̄s quem ignorat: et captio quā abscōdit apphēdat eū ✻et: ⁊ in laqueū cadat ÷ in ip̄m: ⁊. Aia aūt mea exultabit in dño: ⁊ delectabiť sup salutari suo. Oia ossa mea dicēt: dñe. quis similis tui. Eripiens inopem de manu fortiorum eius. Inopem ⁊ egenum a diripiente eum. Surgentes testes iniqui. Quę ignorabam interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis. Et sterilitatem animabus meis. Ego autem cum mihi molesti essent. induebar cilicio. Et humiliabam in ieiunio animam meam. Et oratio mea in sinu meo conuertetur. Quasi proximum. Et quasi patrem nostrum sic placebam. Et quasi lugens matrem meam. Sic contristabar. Et ad malum mihi. Aduersum me autem gauisi sunt. Et congregati sunt. Congregati sunt super me flagella. Et ignoui. Dilacerati sunt. Et non compuncti sunt. Tentauerunt me. Et subsannatione deriserunt me. Comprimentes super me dentibus suis. Domine quando respicies. Restitue animam meam a malignantium. A leonibus unicam meam. Confitebor tibi in ecclesia magna. In populo graui laudabo te. Non supergaudeant mihi qui inimici mei sunt. Et qui oderunt me frustra. Et nutu oculis. Quia mihi quidem pacifice loquebantur. Et in ira terre loquaces cogitabant dolos. Et dilatauerunt super me os suum. Dixerunt euge euge uidere oculi nostri. Vidisti domine ne sileas. Dominus ne discedas a me. Exurge et intende iudicio meo. Deus meus et dominus meus in causam meam. Iudica me domine deus meus secundum iustitiam tuam. Et non gaudeant mihi. Ne dicant in cordibus suis. Euge euge anime nostre. Ne dicant deuorauimus eum. Erubescant et reuereantur simul. Qui gaudent malis meis. Induantur confusione et reuerentia. Qui magnificantur super me. Exultent et letentur. Qui uolunt iustitiam meam. Et dicant semper. Magnificetur dominus. Qui uult pacem serui sui. Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam. Tota die laudem tuam.

Psalmus xxxiiii.

Dixit iniquus ut delinquat in semetipso. Non est timor dei ante oculos eius. Quoniam dolose egit in conspectu eius. Ut inueniatur iniquitas eius ad odium. Verba oris eius iniquitas et dolus. Noluit intellegere ut bene ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suo. Astitit omni uie non bone. Malitiam autem non odiuit. Domine in celo misericordia tua. Et ueritas tua usque ad nubes. Iustitia tua sicut montes dei. Iudicia tua abyssus multa. Homines et iumenta saluabis domine. Quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus. Filii autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt. Inebriabuntur ab ubertate domus tue. Et torrente uoluptatis tue potabis eos. Quoniam apud te est fons uite. Et in lumine tuo uidebimus lumen. Prolonga misericordiam tuam scientibus te. Et iustitiam tuam his qui recto sunt corde. Non ueniat mihi pes superbie. Et manus peccatorum non moueat me. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem. Expulsi sunt nec potuerunt stare.

Psalmus xxxv.

Noli emulari in malignantibus. Neque zelaueris facientes iniquitatem. Quoniam tanquam fenum uelociter arescent. Et quemadmodum olera herbarum cito decident. Spera in domino et fac bonitatem. Et habita in terra et pascere in diuitiis eius. Delectare in domino. Et dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domino uiam tuam. Et spera in eo. Et ipse faciet. Et educet quasi lumen iustitiam tuam. Et iudicium tuum tanquam meridianum. Subditus esto domino. Et ora eum. Ne emuleris eum qui prosperatur in uia sua. In homine facienti iniquitates. Desine ab ira. Et derelinque furorem. Noli emulari ut benefaciat. Quoniam malefacientes exterminabuntur. Sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terram. Adhuc enim modicum. Et non erit peccator. Et quęres locum eius. Et non inuenies. Mansuetiores autem terre delectabuntur super multitudine pacis. Obseruabit peccator iustum. Et stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem deridebit eum. Quoniam prospicit quod ueniet dies eius. Gladium euaginauerunt peccatores. Intenderunt arcum suum. Ut deiciant pauperem et inopem. Ut trucident rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipsorum. Et arcus eorum confringatur. Melius est modicum iusto. Super diuitias peccatorum multas. Quia brachia peccatorum conterentur. Confirmat autem iustos dominus. Nouit dominus dies immaculatorum. Et hereditas eorum in eternum erit. Non confundentur in tempore malo. Et in diebus famis saturabuntur. Quoniam peccatores peribunt. Et inimici domini statim ut honorificati exaltati et deficientes. Quasi fumo deficient. Mutuabitur peccator et non soluet. Iustus autem miseretur et tribuet. Quia benedicentes ei hereditabunt terram. Maledicentes autem ei interibunt. A domino gressus hominis dirigentur. Et uiam eius uolet. Cum ceciderit non collidetur. Quia dominus subleuat manum eius. Puer fui etenim et senui. Et non uidi iustum derelictum. Nec semen eius quęrens panem. Tota die misericordiatur et commodat. Et semen illius in benedictione erit. Declina a malo et fac bonum. Et habita in seculum seculi. Quia dominus diligit iudicium. Et non derelinquet sanctos suos. In eternum conseruabuntur. Iniusti autem punientur. Et semen impiorum peribit. Iusti autem hereditabunt terram. Et habitabunt super eam in seculum seculi. Os iusti meditabitur sapientiam. Et lingua eius loquetur iudicium. Lex dei ipsius in corde ipsius. Et non supplantabuntur gressus eius. Obseruabit peccator iustum. Et quęrit mortificare eum. Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius. Nec damnabit eum cum iudicatur. Expectta dominum et custodi uiam eius. Et exaltabit te ut hereditet terram. Cum perierint peccatores uidebis. Uidi impium superexaltatum. Et eleuatum sicut cedros libani. Et transiui. Et ecce non erat. Et quęsiui locum eius. Et non inuentus est. Obserua innocentem. Et uide rectum. Quia reliquiis erunt homini pacifico. Iniqui autem disperdentur simul. Reliquie impiorum interibunt. Salus autem iustorum a domino. Et protector est eis in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dominus. Et liberabit eos. Et saluabit eos. Quoniam speraurunt in eo.

Psalmus xxxvi.

Domine ne in furore tuo arguas me. Neque in ira tua corripias me. Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi. Et confirmasti super me manum tuam. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue. Non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Quoniam iniquitates meę supergressę sunt caput meum. Et sicut onus graue grauate sunt super me. Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee a facie insipientie mee. Miser factus sum et curuatus sum usque in finem. Tota die contristatus ingrediebar. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus. Et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum et humiliatus sum nimis. Rugiebam a gemitu cordis mei. Domine ante te omne desiderium meum. Et gemitus meus a te non est absconditus. Cor meum conturbatum est. Dereliquit me uirtus mea. Et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum. Amici mei et proximi mei aduersum me appropinquauerunt. Et steterunt. Et qui iuxta me erant de longe steterunt. Et uim faciebant qui quęrebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt. Et dolos tota die meditabantur. Ego autem tanquam surdus non audiebam. Et sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut homo non audiens. Et non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te domine speraui. Tu exaudies me domine deus meus. Quia dixi nequando supergaudeant inimici mei mihi. Et dum commouentur pedes mei in me magna loquuntur. Quoniam ego in flagella paratus sum. Et dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo. Et cogitabo pro peccato meo. Inimici autem mei uiuunt et confirmati sunt super me. Et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuunt mala pro bonis. Detrahebant mihi quoniam sequebar bonitatem. Ne derelinquas me deus meus. Ne discedas a me. Intende in adiutorium meum domine uirtutis mee. Domine deus salutis mee. Per singulos dies ante te clamaui. Et ecce assistunt et confundantur. Qui malum quęrunt animę mee. Et introibunt in inferiora terre. Tradentur in manus gladii. Partes uulpium erunt. Rex autem letabitur in deo. Laudabuntur omnes qui iurant in eo. Quia obstructum est os loquentium iniqua. Psalmus xxxvii.

Ne emuleris in malignantibus. Neque zelaueris facientes iniquitatem. Quoniam tanquam fenum uelociter arescent. Et quemadmodum olera herbarum cito decident. Spera in domino et fac bonitatem. Et habita in terra et pascere in diuitiis eius. Delectare in domino. Et dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domino uiam tuam. Et spera in eo. Et ipse faciet. Et educet quasi lumen iustitiam tuam. Et iudicium tuum tanquam meridianum. Subditus esto domino. Et ora eum. Ne emuleris eum qui prosperatur in uia sua. In homine facienti iniquitates. Desine ab ira. Et derelinque furorem. Noli emulari ut benefaciat. Quoniam malefacientes exterminabuntur. Sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terram. Adhuc enim modicum. Et non erit peccator. Et quęres locum eius. Et non inuenies. Mansuetiores autem terre delectabuntur super multitudine pacis. Obseruabit peccator iustum. Et stridebit super eum dentibus suis. Dominus autem deridebit eum. Quoniam prospicit quod ueniet dies eius. Gladium euaginauerunt peccatores. Intenderunt arcum suum. Ut deiciant pauperem et inopem. Ut trucident rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipsorum. Et arcus eorum confringatur. Melius est modicum iusto. Super diuitias peccatorum multas. Quia brachia peccatorum conterentur. Confirmat autem iustos dominus. Nouit dominus dies immaculatorum. Et hereditas eorum in eternum erit. Non confundentur in tempore malo. Et in diebus famis saturabuntur. Quoniam peccatores peribunt. Et inimici domini statim ut honorificati exaltati et deficientes. Quasi fumo deficient. Mutuabitur peccator et non soluet. Iustus autem miseretur et tribuet. Quia benedicentes ei hereditabunt terram. Maledicentes autem ei interibunt. A domino gressus hominis dirigentur. Et uiam eius uolet. Cum ceciderit non collidetur. Quia dominus subleuat manum eius. Puer fui etenim et senui. Et non uidi iustum derelictum. Nec semen eius quęrens panem. Tota die misericordiatur et commodat. Et semen illius in benedictione erit. Declina a malo et fac bonum. Et habita in seculum seculi. Quia dominus diligit iudicium. Et non derelinquet sanctos suos. In eternum conseruabuntur. Iniusti autem punientur. Et semen impiorum peribit. Iusti autem hereditabunt terram. Et habitabunt super eam in seculum seculi. Os iusti meditabitur sapientiam. Et lingua eius loquetur iudicium. Lex dei ipsius in corde ipsius. Et non supplantabuntur gressus eius. Obseruabit peccator iustum. Et quęrit mortificare eum. Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius. Nec damnabit eum cum iudicatur. Expectta dominum et custodi uiam eius. Et exaltabit te ut hereditet terram. Cum perierint peccatores uidebis. Uidi impium superexaltatum. Et eleuatum sicut cedros libani. Et transiui. Et ecce non erat. Et quęsiui locum eius. Et non inuentus est. Obserua innocentem. Et uide rectum. Quia reliquiis erunt homini pacifico. Iniqui autem disperdentur simul. Reliquie impiorum interibunt. Salus autem iustorum a domino. Et protector est eis in tempore tribulationis. Et adiuuabit eos dominus. Et liberabit eos. Et saluabit eos. Quoniam speraurunt in eo.

Psalmus xxxvi.

Domine ne in furore tuo arguas me. Neque in ira tua corripias me. Quoniam sagitte tue infixe sunt mihi. Et confirmasti super me manum tuam. Non est sanitas in carne mea a facie ire tue. Non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum. Quoniam iniquitates meę supergressę sunt caput meum. Et sicut onus graue grauate sunt super me. Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee a facie insipientie mee. Miser factus sum et curuatus sum usque in finem. Tota die contristatus ingrediebar. Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus. Et non est sanitas in carne mea. Afflictus sum et humiliatus sum nimis. Rugiebam a gemitu cordis mei. Domine ante te omne desiderium meum. Et gemitus meus a te non est absconditus. Cor meum conturbatum est. Dereliquit me uirtus mea. Et lumen oculorum meorum et ipsum non est mecum. Amici mei et proximi mei aduersum me appropinquauerunt. Et steterunt. Et qui iuxta me erant de longe steterunt. Et uim faciebant qui quęrebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt. Et dolos tota die meditabantur. Ego autem tanquam surdus non audiebam. Et sicut mutus non aperiens os suum. Et factus sum sicut homo non audiens. Et non habens in ore suo redargutiones. Quoniam in te domine speraui. Tu exaudies me domine deus meus. Quia dixi nequando supergaudeant inimici mei mihi. Et dum commouentur pedes mei in me magna loquuntur. Quoniam ego in flagella paratus sum. Et dolor meus in conspectu meo semper. Quoniam iniquitatem meam annuntiabo. Et cogitabo pro peccato meo. Inimici autem mei uiuunt et confirmati sunt super me. Et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuunt mala pro bonis. Detrahebant mihi quoniam sequebar bonitatem. Ne derelinquas me deus meus. Ne discedas a me. Intende in adiutorium meum domine uirtutis mee. Domine deus salutis mee. Per singulos dies ante te clamaui. Et ecce assistunt et confundantur. Qui malum quęrunt animę mee. Et introibunt in inferiora terre. Tradentur in manus gladii. Partes uulpium erunt. Rex autem letabitur in deo. Laudabuntur omnes qui iurant in eo. Quia obstructum est os loquentium iniqua.

tũ genus hũanuz de illa ptãte dyaboli q̃ tũc ꝑ mundũ regnabat. hõ em̃ erat ĩops qꝛ mortal' egenus. qꝛ in labore ⁊ sudore panẽ q̃siuit. Paup. qꝛ de sapĩa ⁊ purita te delect⁹ a diripiẽtib⁹ ĩmũdis spiritib⁹ solã tenuẽ ⁊ vmbratilẽ ratiũculam possidebat.

n ¶ Nũc cõmẽorat xp̃s de ꝓpria passione Cõtra eũ eĩ testes subito ĩpetu ꝯsurgebãt reuera iniq̃. qꝛ erãt ꝯ eq̃tatẽ locuturi Addidit ignorabã. i. ip̃i narrabãt illa q̃ me dixisse oĩbus modis nesciebã.

o ¶ Retribuebant mihi mala ꝑ bonis. qꝛ cũ xp̃s vitã credẽtib⁹ ꝯtulerit. illi mortẽ ecõtra reddere maluerũt. Sterilitas aĩe fuit qñ magister bonus in ipsis fructũ fidei reperire nõ potuit.

p ¶ Ego duz mihi molesti essent iudei. i. dũ iudei essent molesti ꝑ ꝯtumelias ⁊ insidias xp̃o: induit se cilicio. ℞ id est. diuinitas carne. ⁊ de pctõ dãnauit pctm̃. ¶ induit v̄o se carne diuinitas. i. occultauit carnis velamẽ se tenebrosis mentibus.

q ¶ Jeiuniũ dictũ est em̃ quasi medium. qd̃ absti nẽtes diutius ad inediam vsq̃ ꝑducat. Jeiunauit xp̃s in mõte. xl. diebus. Et oro mea. i. dũ fundebat' a dño in cruce ⁊ eam miseri iudei minime suscipe mererent'. remeabat in sinum eius. i. in secretum pectoris: vnde fuerat egressa.

r ¶ Mutatus ẽ hic casus noĩuz. ꝑ ablatiuis em̃ sunt accĩ positi. Dicit em̃ q̃si de ꝓximo. quasi de fratre nostro. ita mihi complacebã. i. de eoꝝ ꝯiunctõe gaudebam. qui me hostiliter inseq̃bant'. Cõplacebat em̃ in illis dño. qñ eos docebat nõ derelinquere. Lugẽs ⁊ ꝯtristatus ⁊ humiliatus xp̃s erat qꝛ in cũctis iudeis q̃s (vt fratres ⁊ ꝓximos dilexit) fidẽ inuenire non potuit.

nu fortiorum eius. egenum
⁊ pauperẽ a diripientibus
n eũ. Surgentes testes iniq̃.
que ignorabã interrogabãt
o me. Retribuebãt mihi ma/
la ꝑ bonis: sterilitatez anĩe
p mee. Ego autẽ cũ mihi mo
lesti eẽnt. induebar cilicio.
q Humiliabã in ieiunio ani/
mã meã: ⁊ oratio mea in si-
r nu meo conuertet'. Quasi
proximũ quasi fratrẽ nostꝝ
sic cõplacebã: quasi lugens
⁊ contristatus sic humilia-
s bar. Et aduersum me leta/
ti sunt ⁊ conuenerunt: con-
gregata sunt sup̄ me flagel-
t la ⁊ ignoraui. Dissipati sũt
nec cõpuncti: tẽptauerunt
me subsannauerũt me sub/
sannatione: frenduerũt sup̄
v me dẽtibus suis. Dñe quã/
do respicies: restitue animã
meã a malignitate eoruz: a
leonibus vnicã meam.

s ℞ Letati sunt iudei. qñ xp̃m comp̃henderũt. Cõuenerunt vt eũ crucifigerẽt non vt crederẽt. Congregata sunt flagella vt pylatus dixit emendatum eum. i. flagellatum dimittam. Et ignoraui. id est nõ habui ꝯscientiam peccati ꝓpter qd̃ flagellari vel crucifigi debuerim.

t ℞ Dissipati sunt a vinculo charitatis. nec cõpuncti. vt agerent penitentiam. Tẽptauerunt multis modis iudei xp̃m. Subsannauerunt dicentes Aue rex iudeoꝝ. Frẽduerũt clamantes crucifigatur. per motus corporis ostendit' motus anime.

℞ ¶ Strident seui homines dentibus quando ratione vincuntur. Nam cum eis pro veritate verba defecerint. impatienter dentibus fremunt. suasq̃ voluntates tacita interminatione denunciant.

v ¶ Quando respicies. pro consuetudine infirmitatis humane. dicitur cui morosum videtur quodcunq̃ futurum est. que mox vt cupit: festinat aliquid ĩpleri. Restitue quasi ereptam animam redde. A malignitate. quia iniuste ꝓbatur occisus. A leonibus. ℞ id est. a ꝑsecutoribus. vnicam aĩaz suã dicit. que vnica est sine peccato. ¶ vel vnica. qꝛ de v̄gine natus vnicus est. i. solũ vnus de virgine est natus. vel vnicã ecclesiam suam.

x ¶ Duas esse diximus confessiones. vnā laudis. alterā pnīe. ꝑ hoc ad laudez ꝑtinet. Magna ꝟo ecclīa est ppl'us xp̄ianus recta fide firmus. In populo graui. ℞ qꝛ nō est leuis ad peccādū. ideo firmus ī fide. A Sic palea leuis vēto tollitur. granum manet. qꝛ graue. talis est bonus xp̄ianus qꝛ granū est. q̄ ¶ Nō sup gaudeant mihi. i. nō insultēt heretici qñ aliquos de nūero fideliū ꝑdit sancta ecclesia. q̄ heretici sp aduersant xp̄o ⁊ ecclesie. Qui oderūt me gratis. hoc ē inaniter quib⁹ nihil nocui. ¶ Annuūt oculis. Annuit oculis qñ hō tacite ⁊ dolose vult aliq̄d decl'are. ℞ Sic fecerūt iudei. qꝛ nihil boni in ope ostenderūt. A pronūciabāt vultu qd̄ corde nō gestabant. 3 ℞ ¶ Pacifice loquebātur dicētes. Mgr̄ scim⁹. qꝛ verax es. ¶ Et ī iracūdia. vt illd̄. oportet vnū ꝑ oībus mori. q̄si inuidētes toti populo terre. pōt em̄ aliq̄s dolū loqui. cū nō cogitat occidere. vt si q̄s pecuniā ꝓximo conat̄ auferre. ꝓpterea addidit in iracūdia terre. vt dolus eoꝝ exitialis fuisse declaret̄. a ¶ Dilatauerūt os suū postulātes aperta voce. crucifige Euge. acsi dicerent sibi in cruce bene videmus de te qd̄ desiderauimus efficere. vt p̄dicator plebis. in cruce cum latronib⁹ penderes ℞ vel euge. euge. i. bene bene vidimus nūc ꝙ virtutes quas prius fecisti nihil erant. qꝛ teip̄m in cruce iuuare nō potes. ¶ Euge. vox irrisoria et insultoria est. acsi dicerent: iam viderunt oculi nostri facta ⁊ mirabilia tua. cur nō descendis de cruce. ꝑ iam videmus ꝙ nō potes b ¶ Uidisti. hoc est ꝓbasti. q̄ crudelis extitit mihi popul⁹. Ne sileas. ne differas dare sententiā. qd̄ vtiq̄ tacēdo nō potest fieri. ꝑ loquendo.

x Confitebor tibi in ecclesia
magna. ī populo graui lau
y dabo te. Nō supergaudeāt
mihi qui aduersantur mihi
inique. q̄ oderūt me gratis
z ⁊ annuunt oculis. Quoniā
mihi quidē pacifice loque-
bantur. ⁊ in iracūdia ✱ ter
re: loquētes dolos cogita-
a bāt. Et dilatauerūt sup me
os suū: dixerunt euge euge
b viderūt oculi nostri. Uidi-
sti dñe ne sileas: dñe ne di-
c scedas a me Exurge ⁊ intē-
de iudiciū meū deus meus
⁊ dñs meus in causam meā
d Iudica me ꝑm iusticiā tuā
dñe deus meus: ⁊ non sup-
e gaudeāt mihi. Non dicant
in cordibus suis euge euge
aīe nostre: ne dicāt deuora-
f bimus eū. Erubescant ⁊ re
nereantur simul: qui gratu
lantur malis meis.

c ℞ Exurge dñe. id est discerne inter me ⁊ iudeos. Intēde iudiciū meū qualiter iudicātes condēnauerunt me morti. Deus deus in cām meaz ¶ Ista est causa sua. s. vt qui dare venerat salutem hūano generi. ab insanis ꝓbaretur occidi. Intende iudicium. A id est quō in laboribus ⁊ dolorib⁹ cruciatus sum. ꝑ qꝛ ⁊ ista mali paciūtur. addit ī tende in cām meā pro qua patior pena em̄ similis ē sceleratis ⁊ bonis. ꝑ non cām. Martyrē itaq̄ nō facit pena ꝑ causa d ¶ Petit se iudicari xp̄s ꝑm iusticiā. i. ꝑm miscdiaz q̄ pctā nō fecit. vt nobis oñderet dep̄cationis exēplum. Ut nō supergaudeāt. i. nō dicerēt iudei. potuim⁹ fecimus egim⁹ qd̄ voluimus. e ¶ Nō dicāt euge. euge. i. bene bñ. ista ꝟba sūt letāticum scelerata mente. ℞ Nec dicāt deuorauim⁹ eū. i. ne patefiat vltra os eoꝝ ad me deuorandum. id est me similem illis deputandum. Deuorat em̄ hō qd̄ in os mittit. ita pctōres nitūtur iustos in suas nequicias traijcere vt eis sil'es fiāt. ⁊ vnū cū eis corpus. f ℞ Erubescāt. i. iudei ꝑsecutores ⁊ heretici qui gratulabātur: qñ me persequebantur. hoc est. non solum persequentes me erubescant. ꝑ illis cōsentiētes q̄ gratulāt̄ ⁊c̄. sic erubescāt vt ꝓprios act⁹ spōte dānēt. vt sic ꝯuertāt̄. ⁊ qꝛ potest aliq̄s

erubescere ⁊ reuerētiam nō hīe. addidit. reuereātur simul. vt cōuersionis eorū indicia declararet. Reuerētia est eñ timor cum amore permixtus.

g ℣ Jnduātur confusione. i. confusione eterna. Aū dicit.

Discedite a me maledicti: vt qui me ḡsti hominē iudicauerūt. videant vt deū iudicātē

h ℣ Exultēt. i. sancti qui volūt dei iusticiaz implere. ipi exultent ⁊ letētur de remuneratione vite eterne. Dicant semp scz sancti vt dñs pficiat. ipe est pax nra. ℭ Qz ait dixit serui eius. ad humilitatis formā respicit. q in assumpta carne: fm humilitatē seruus pris dicit. Qui ḡ volūt pacē xpo Jlli. s. qui a vicijs reddunturalieni. i ℣ Linguaq mea. sancti fūt. illi meditabūtur mādata dei Tota die: toto tpe scz laudare deuz certent. ℭ qz sp deū laudant. qui i oīa volūtate sua diuina iussa pfectāt.

Rotectio Dño. saluscz anime nre operi nos galea spei ⁊ scuto inexpugnabilis munimēti. vt a te i cauis nre necessitatis ad

s Jnduātur cōfusione ⁊ reuerētia qz maligna loquūt super me. Exultēt ⁊ letentur q volunt iusticiā meā. ⁊ dicāt sp magnificet dñs q volūt pacē serui ei⁹. Et lingua mea meditabit iusticiā tuā. tota die laudē tuā. Jn finē sermo dñi psal. dō. ℭ Propheta ptēptores legis vehementer accusat. ⁊ sub laude dñi collata beatoz dona describit. Psalmus. xxxv.

4 Jxit iniust⁹ vt nō deliq̄t in semetipo nō est timor dei ante oc̄los ei⁹ Qñ

b dolose egit in cōspectu ei⁹. vt inueniat iniq̄tas ei⁹ ad

c odiū. Verba oris ei⁹ iniquitas ⁊ dol⁹. noluit intellige/

d re vt bene ageret. Jniquitatē meditat⁹ est in cubili suo astitit omni vie non bone. malicia autē non odiuit

A Uel iniustus quilibet dixit. id est deliberauit nō in publico. sed semetipo: ibi proposuit. vbi homo nō videt. ⁊ licet deus videat. hoc non curat. quia non est timor dei ante oculos eius. homīes timet ne publice profiteatur iniquitatem. deum vero nō timet. ⁊ ideo in corde (vbi deus videt homo non videt) deliberauit vt delinquat. id est peccet.

b ℣ Dolose egit in cōspectu dei. id est in semetipo. quia non est timor tē.

Diabolus videlicet ⁊ iudei dolose egerunt in cōspectu dei. Uel ad iudam prodītorem pertinet. quoꝝ iniquitas ad odiuz inuenta est.

A Similiter omniū malox inuenitur iniquitas ad odiuz. quia odit deus iniquitatez dum eam perpetuo punit.

c ℣ Verba eorum sunt iniquitates ⁊ dolus. iniquitas pertinet ad blasphemiā. dolus ad proximum decipiēdum. Noluit intellegere: illos significat. qui ex aliqua parte ignicium sapientie percepētūt ⁊ a vero intellectu declinantes: suo vicio puersis erroribus se polluerūt.

d ℣ Jniquitatē meditatus est. scz hereticus. ⁊ errorem longa meditatione tractauit. libros faciendo q uersos.

Jn cubili. in corde secreto. vbi anim⁹ bonū vel malum meditatur. Astitit omni vie nō bone. ideo ad nullum fructū iusticie peuenire potuit. Maliciam nō odiuit: ꝑ dilexit.

A quod est summa malicia. Qui eñ penitus nō pōt carere malicia: debat saltez mente odisse.

e ℣ Dñe in celo. i. in sctis ãgelis. q̃ in celo firmati fuerũt. z nõ eciderũt. Vl' in celo. i. eccl'ia. ℟ Vel q̃libet sctõ. ẽ miſericordia dei causa q̃ celũ ẽ. z nõ ẽ inanis tã ille de q̃ dictũ est. Et veritas tua vsq; ad nubes ℭ id est xp̃s in aplis z in pphetis hĩtat. q̃ doctrina euãgelica irrigant corda arentia. vt fructũ dẽt fideli: q̃ steriles fuerant aridũtate pctĩ. Xp̃us em̃ veritas est apostoli nubes.

f ℭ Btõs aplos mõtibus compauit: q̃ capaces dñi iusticie deuotis sensibus extiterũt. Abyssus hic i bonũ posuit. Est em̃ profunditas aquaꝝ abyssus: quam nec metiri. nec intrinsecus ex toto videre valeam⁹. sic diuinã iusticiã nec mẽte cõplecti. nec rãtõne aliq̃ diffinire possum⁹

g ℣ Homines z iumẽta saluabit dñs. i. rõales z irrõnales. personas regit z saluat.

ℭ Malos z irrõnabiles. salutẽ tẽpales sicut iumentis: bonos z rõnales: temporalẽ z eternã tribuẽdo saluat deus. Vel bonos malosq; saluas. cuꝫ p omnibus xp̃m pati volueris.

℣ Tunc multiplicata est miſericordia domini. cum nos ꝑ ꝓto cruore redemit: ab initio quippe. p̃ua fuit mia tua. ℟ tũc multiplicata. h ℭ Filij autẽ hoĩuꝫ sunt q̃ nõ sunt iumẽta. ℟ rõnalit̃ viuunt. qui graꝫ baptismatis ꝑsecuti. in nouã ꝑ genies renascunt. ℣ ℭ Vle xo dñi sunt p̃cepta noui z veteris testamenti.

ℭ in quaꝝ ꝓtectõe omis iustus sperare cognoscit: dñi eis obedire oñdit.

i ℣ Inebriabunt. i. ipi filij dei a pĩguedine gr̃a spũscti. vt hẽant intellectũ dogmatũ eccl'iasticoꝝ. vt oblit̃ flagitijs x̃ꝝ tutibus impleant. ℭ Torrentem dicimus esse fluuium velocem: cui hũ comparat sapiẽtia xp̃i. quia z subita est z ita rapida. vt ad fidem quem vult sine vlla tarditate detrahat.

e Dñe ĩ celo miſericordia tua
z veritas tua vsq; ad nubes
f Justicia tua sicut montes
dei: iudicia tua abissus mul
g ta. Homines z iumenta sal/
uabis dñe: quẽadmodũ mt̃
tiplicasti miſericordiã tuam
h deus. Filij autẽ hominũ: in
tegmine alarũ tuarũ sperabunt. Inebriabunt̃ in vber
i tate domus tue. et torrente
voluptatis tue potabis.
k Quoniã apũ te est fons vi
te: z in lũine tuo videbim⁹
l lumen. Protende miſericordiã tuã scientibus te. z iusticiaꝫ tuam ÷his:- qui recto
m sunt corde. Non veniat mihi pes superbie: et manus
peccatoris non moueat me
n Ibi ceciderũt qui operant
iniquitatẽ: expulsi sunt nec
potuerunt stare.

k ℣ Qm̃ apud te ẽ fons vite. i. tu es. z aput te est origo omniũ bonoꝝ. Fõs vite. doctrina dei quea/nime vita est. Lumẽ patris xp̃s est. in quo vt debĩmus lumẽ. i. spũs sancti illaminationẽ. l ℭ Protẽde dixit. i. longe lateq; diffunde tuã miſericordiam. vt possint sciẽtes te ĩ isto seculo firmius ãbulare. Rogat his iusticiã id est. iustã vitã pmanentẽ. vel p̃cepta sua vt ea viuẽdo teneant. q̃ recto sunt corde. i. q̃ hic recta mente pstãte dño viuere meruerũt. hoc ẽ. qui cor suum in oĩbus. ad voluntatẽ dei dirigũt.

m ℭ Grat. vt gressꝰ mẽtis a iusto tramite nõ recedat. ne in supbia erectus cadat pes autẽ p affectu mentis est positus. Manꝰ xo peccatoris est operatio male suadentis. q̃ tunc nos a firmitate fi

dei mouet. cum iniqua persuasione nos sollicitat. Jdeo vero timeo pedem superbie. quia ibi cẽ.

n ℭ Ibi. vbi supertus dixit. in pede. s. superbie: z nequitia prauę suasionis ceciderũt. ac si diceret. in pfundã foueam corruerũt. demões qui adhuc opant iniquitatẽ male suadendo in hoĩbus. z ad superbiam semp inducentes. ℣ Expulsi sunt. i. a regno dei. ℭ Nec potuerũt stare. q̃ non eis licebat domini iussa differre. sed statim illic precipitant̃. vbi parata est eis flamma penalis.

℟ Ibi q̃z adã cecidit z expulsus ẽ a pa

radiso: q̄ dr̄ etiaz adhuc opari iniq̄tatem dñ in pctō suo oēs nascimur. Nec dyabolus nec adā potuerūt stare vi sua. Oro.

Larifica nos celesti mīa fons ⁊ origo lumīs sempiterni. vt vbertate domus tue repleti oēz iniq̄tatē ⁊ dolū cū ꝓcacitate ferocis supbie renuamus. Per.

Psalmus iste: ꝑsonā iusti glīficat. iniusti notat. mores instruit. bonitate dei docet. pranitate auellit.

a Multas hz emulatio interp̄tatōes tñ hic docet. noli ꝑticeps esse malignis. neq̄ ad zelum. qz zelus ira ē. neq̄ ad inuidiā. inuidia em̄ liuor est. Neq̄ zelaueris. i. imiteris eos. q̄ faciūt iniquitatē q̄ ꝑ iniq̄s fraudes: diuitias ꝯgregāt honoresq̄ req̄rūt

b Fenū pulcra ē res dū floret. ꝫ cū aruerit mutato ꝓtinus colore marcescit Sic sūt impij. q̄ q̄si florida leticia relucētes p̄maturo fine siccant. Olera āt ab olla dicta sūt: vbi collecta decoquūtur. Ostēsuz ē em̄ hic cito īpios cadere. ꝑ similitudinē feni ⁊ olerum.

c Admonet h̄ ꝓpheta vt speremus in dñm. h̄ est introitus fidei. h̄ initiū salutis.

h Fac bonitatē id est. adīple mādata.

Inhabita terrā. h̄ est dominare carni. non caro tibi.

Et pasceris. ad saturitatem ꝑtinet. ⁊ ad suauitatem ꝑhennez. In diuitijs. i. in ꝯtemplatiōe dñi xp̄i. A Uel in scripturis sctīs. d Delectare cum dicit in domino. suauem vult esse tibi eiꝰ recordatiōez. vt ames quē times. Dabit tibi petitiōez cordis nō carnis. Petitio cordis est. fides charitas. intellectus dei ⁊ opatio bonoꝝ actuū. e Uelū qd̄ dā est densitas pctōꝝ. vñ via. i. vita nr̄a. tenebroso amictu circūuestita est hāc reuelamus. qñ delicta nr̄a ꝓmptissime ꝯfitemur.

Spera in eum. vt possit dimittere delinquēti. Et ip̄e faciet id qd̄ sequit̄.

f Educere em̄. est aliquid d̄ tenebris ad lumē ꝓferre. hoc ē. de caligine huius seculi. ad illam claritatem futuri iudicij perducere vbi omnia palam fiāt ⁊ tunc iusticia nr̄a. humanis aspectibus apparebit

Et iudiciuz tuū q̄ ea q̄ bona sunt elegisti. tanq̄ meridiem. in pleno splēdore gratie sue reuelabit corā āgelis suis. Subditꝰ esto dño. nō pctō. ⁊ ora eū ꝓ delictis tuis.

g Noli emulari in eo. i. nō te terreat īpij felicitas breuis.

In hoīe faciente iniusticias. i. neq̄cias scz cui actus turpis ē ⁊ negocia feculenta.

h Ira est em̄. q̄ celeri motu aīuz succēdit. furor q̄ diutius ꝑseuerat. Ergo vtraq̄ nos iubet deserere. ꝑ q̄ ad culpā possumus ꝑuenire. Noli emulari vt maligneris.

Ne ip̄e nequā efficiar. ꝓuocādo alios ad neq̄ciā. Nequiciā v̄ ꝯveteres definierūt. voluntariam esse maliciam in quā nō casu incidimus. sed delectatione versamur. Nequā em̄ dictus est nequaq̄ id est. nullo tempe aptus.

÷ Psalmus: dauid.

Uox ecclesie manētis nō imitandos malignātes: et de penis maloꝝ ac p̄mijs beatorum.

Psalmus. xxxvi.

a Noli emulari in malignantibus: neq̄ zelaueris facientes iniquitatē.
b Quoniā tanq̄ fenum velociter arescent: et quemadmodum olera herberum ci
c to decident. Spera in domino et fac bonitatem et inhabita terram: et pasceris
d in diuicijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi
e petitiones cordis tui. Reuera domino viam tuam ⁊ spera in eum: et ipse faciet.
f Et educet quasi lumen iusticiam tuam: et iudiciū tuum tanq̄ meridiem: subditus esto domino et ora euz.
g Noli emulari in eo qui prosperatur in via sua: in hoīe
h faciente iniusticias. Desine ab ira: et derelinque furorem: noli emulari vt mali/

i ¶ Extermiari ē foras termios ꝓijci id ē. ab illa dei ciuitate fraudari Qui vero ꝯ sustinet dñm ipi hereditate possidebūt terrā viuētiū: qm̄ despiciūt ipioꝝ felicitatē. dñi iudiciū expectātes ⁊ patient' interi aduersa sustinētes

k ¶ Pusillū em̄ a pugno dr̄. ⁊ exiguum aliqd puulūq; significat. qd ꝯctis digitis manu possit includi. Et hic significat tp̄us qd restat vsq; in diem iudicij. qd cōpatiōe p̄teritoꝝ dieꝝ. oīno paruissimū est. Et nō erit pctōr. nō qr ipe q̄ peccauerit nō erit. ꝑ peccare iā desinit. Locuz eius. istū mūdū significat. qui pctōrib⁹ tantuz demulcet. ꝓprieq; ipis amicus est.

l ¶ Vel locus ei⁹ delectatio pcti

l ¶ Māsuetos aūt appellam⁹ manu ꝯsuetos. i. patientes ⁊ mites. ¶ Quos nullus turbo furoris exagitat. ¶ Ipi possidebūt futurā hierlm. ⁊ in ea pmāebūt in seculū scli. In multitudine pacis pax futuri scli ē. vbi nihil aduersuz. nihil pōt esse ꝯrriū

m ¶ Obseruabit pctōr iustū. qñ illū viderit sceleratus boīs moribus insudare.

¶ Quia p opa sanctoꝝ. ipi cruciant' ⁊ torquent' in pñti vita. Stridebit malicie ⁊ inuidie dētibus. quibus eum nitit' deuorare. p motum em̄ istum corpis. ostendit motum anime. A ¶ Obseruabit igit' quasi de occultis insidijs vt euz alliciat. Ideo vero occultis insidijs obseruat. quia dum videt iustum. credit se ab eo accusari. conatur igitur iustum ei similem facere. Quod si non potest, stridebit dentibus ⁊c.

i gneris. Quoniā qui malignātur exterminabuntur: sustinentes autem dominū ipsi hereditabunt terram.

k ÷ Et :- adhuc pusillū ⁊ non erit peccato: et queres locum eias et non inuenies.

l Mansueti autem hereditabunt terram: et delectabuntur in multitudine pacis.

m Obseruabit peccator iustū et stridebit super eum deu-

n tibus suis. Dominus ÷ autem :- irridebit eum: ÷ quoniā :- prospicit q̄ veneat di-

o es eius. Gladium euaginauerunt peccatores: intēde-

p runt arcum suum. Ut decipiant pauperē et inopem. vt trucident rectos corde.

q Gladius eorū intret in corda ipsorum. ⁊ arcus eorum

r confringatur. Melius est modicum iusto. super diuitias peccatorum multas.

n ¶ Non qr dñs aliquē irrideat. ꝑ qr ipi digni sunt vt irrideant' in vindicta. Qm̄ ꝓspicit. h̄ est. dñs scit qñ veniet dies vltōis ⁊ pditōis eius.

o ¶ Gladi⁹ pctōris. ē q̄libet dol⁹ alteri⁹ desiderās lesionez. quē educit ille. q̄ praua suasione desiderat decipe aīas inocē tes Arcū āt tēdere. ē ope fraudulēto expectare tp̄s. qñ possint simplices inocētesq; decipe A Gladi⁹. aptā psecutōez. Arcus vero occultā īdicat: q̄ em̄ gladio pugnat. comin⁹. q̄ vero arcu. emin⁹ pugt.

p ¶ Ut decipiant pauperē. non diuitem mūdi. ꝑ pauperē xp̄i. ¶ Addidit. rectos corde. hoc de martyribus pōt intelligi q̄ recti sunt corde. ꝑ carne trucidant'. Paup dr̄. qui sibi nō sufficit. In ops q̄ nec opez hz ab alio siue alienā.

q ¶ Gladius em̄ dr̄ qui fit ad hostium clades. H Et significat vindictā in aīas ipōrū. ¶ Et arcus ipsoꝝ. i. occulta malicia ꝯ pios ꝯfringit'. quia nō erit fidelib⁹. in aīe pte nocitura

A Se em̄ mali p̄us in corde ⁊ aīa ledunt. q̄ iustū in corpe ⁊ rebus exterioribus. In corde em̄ iustū ledere nō pñt. Qr si in rebus lesus iustus fuerit. dicit Melius. ⁊c.

r ¶ Modicum. hic sentiatur humilitas. in qua dum se animus noster custodit. mundi preciosa transcendit. Diuitie peccatoꝝ. sunt ꝯgregatōes criminū. Vñ estimemus q̄tum sit melius illud modicum iusti percipere. ⁊ molem tantoꝝ scelerum non habere. ⁊ vere multo melius. quoniam brachia. ⁊c.

s C Brachia pctōꝝ. ꝑuersas actōes signat q̄ ꝯterent̄. i. assidua tritura minuūtur. H Uel fortitudo illoꝝ ꝯteret̄ in vī dicta. ne innocētib⁹ noceāt. Justos autē ꝯfirmat dn̄s in fide. H A Brachia potentiā ⁊ fortitudinem pctōꝝ significat.

A Confirmat iustos dn̄s: ꝑ spē in aduersis ⁊ exēpla. ⁊ maxīe crucis. Crux em̄ finita est in pēa. ꝫ māet in gl'ia. A loc' em̄ supplicioꝝ trāsijt ad frōtes impatoꝝ. Qui tm̄ honorez dedit peīs suis. q̄d faciet fidelibus suis.

t C Dn̄s aūt nouit dies īmaculatoꝝ. i. vias q̄ eas ꝯdidit. quas hūana ignorātia non pōt intueri. Hereditas est celestis hierl'm et̄na pace ditissima. que ineternū erit. qm̄ sine fine p̄stat̄.

v H C Maluz tp̄s significat diem iudicij. C qn̄ oīs caro sollicita. actuū suoꝝ retributionē cōpensationēq̄ formidat. in isto tēpe nō ꝯfundent̄ īmaculati. Dies famis. tēpus huius mūdi significat qn̄ btī esuriūt iusticiā. ⁊ saturabunt̄ ꝑ scp̄turas sctās ⁊ exēpla dn̄ica. Pctōres ꝑibūt. i. in illa iudicatiōe dānādi sunt. A Uel tp̄s malū. dicit tp̄s tribulatōis h̄. in q̄ boni spe saturāt̄ future pac'. pctōres v̄o h̄ saturati. ꝑibūt et̄na fame cruciādi.

x H Inimici v̄o dn̄i. i. impij. vt honorificati fuerint in potestate terrena. ⁊ exaltati in vanam gloriā. mox aduenientе morte. omīs gloria eoꝝ tanq̄ fumus aut nebula tabescet.

y H C Mutuabit̄ pctōr: qn̄ dei bn̄ficia diuersa suscipit. ⁊ non soluet. hoc est. nō dignas gratias agit deo. Justus aūt miseret̄ q̄uis h̄ pauca suscipiat ꝓmptus tn̄ ad elemosynas faciēdas inuenit̄

z C Nam qui benedicunt dominū. id est. qui in omnibus gratias referunt. ⁊ eius mandata custodiunt. terram illā viuentium accipiunt possidendam. Maledicentes. i. blasphemi vel dei legibus inobedientes ab illa patria submouent̄

a H Apud dn̄m gressus. i. sensus vni⁹ cui⁹q̄ hominis a domino dirigent̄. Et viā eius scz dei volet. vt ad se veniat qui est via: veritas: ⁊ vita. Gressus dicit opera ⁊ affectus quos dirigit deus.

A Et ꝑ hoc q̄ dirigit̄ vult iustus viā dei q̄uis dura sit. Uia v̄o terre nō ē dura. ꝫ plena latronibus. Uia āt dn̄i tuta. quāuis dura vel viaz iusti hoīs d̄s volet. in qua Cū ceciderit. ⁊c.

b H Cuz ceciderit. ꝓpter infirmitatē carnis. qꝛ septies in die cadit iustus ⁊ resurgit nō collidet̄. quia dn̄s agenti penitentiā statim miseret̄. Sic̄ Dauid ⁊ Petrus. cognitū delictū purgauerūt lachrymis. ⁊ a dn̄o cōfirmati sunt

c A C Junior fui vox ecclesie. quando initia legis naturalis in ip̄o ꝓthoplasto primeua suscepit. Senuit qn̄ ad honorabilem ꝑuenit etatem. cum nouissimis tempibus suscipere meruit dn̄m saluatorē. H A C Semen. opera hominis diximus esse. que seminat ⁊ metet. H C Ergo opera iusti non querunt panez. hoc est. verbū dei quia v̄bo dei satiatus ē. ⁊ quo intus reueraviuit ⁊ pascit̄. A Loquit̄ em̄ hic ecclesia quasi vnus hō. H Uel dauid loquit̄ qui ꝑuulus fuit in malicia, senex in virtutibus.

s Quoniā brachia peccatoꝝ cōterentur: confirmat autē
t iustos dn̄s Nouit dn̄s dies immaculatoꝝ: ⁊ hereditas
v eoꝝ ineternū erit. Non confundentur tempore malo. ⁊ in diebus famis saturabuntur. quia pctōres peribunt
x Inimici v̄o dn̄i mox honorificati fuerint ⁊ exaltati deficientes quēadmodū fum⁹
y deficient. Mutuabit̄ peccator et non soluet. iustus aūt
z miseretur et tribuet. Quia benedicētes ei hereditabūt terrā maledicentes autē ei
a disperibunt Apud dominū gressus homīs dirigentur.
b et viā eius volet. Cū ceciderit non collidetur. quia dn̄s
c supponit manū suam. Junior fui etenim senui. et nō vidi iustuz derelictum. nec semen eius querens panem

d ℍ Omi tpe miseret a dño. ⁊ cõmodat. q̃ alijs ministrat doctrinã suã. Et semen ei⁹. opa que gessit. vel doctrina quã docuit a dño bñdicẽtur.

e ℍ Declina a malo. i. a malo ope. ⁊ fac bonũ qd̃ p̃cepit deus. Inhabita ĩ vnitate fidei. ℭ Seculuz vo secli sigt eternũ regnũ quod nulla successiõe mutabit. f ℍ Quia dñs amat iudiciuz scz iustũ. quo iustos impiosq; discernit. Et non derelinquet sctõs q̃ in eum tota spe ꝯfidunt. qui cõseruabũtur ineternũ. hoc ẽ in ꝑpetua vita. g ℍ Iniusti puniẽtur in vindicta. Peribit semẽ. hoc est opa eoꝝ cũ ipis puniẽtur in tormẽtis. ⁊ vanitas ⁊ delectatio ĩ peccatis quesita euanet. h ℍ Iusti aũt possidebũt terrã viuẽtium. Et inhabitabũt illam. que ẽ fine fine. de qua fugit dolor ⁊ gemitus i ℍ Os iusti meditabit sapiam. i. xp̃m. ℭ per os em̃ cogitationes debem⁹ hic accipere. qꝛ sicut cor meditabit sapiam. ita lingua loquet p cũcta iusticiã ⁊ iudiciũ. ℍ h aũt fiet cũ oĩa mẽsurate ⁊ nõ fraudulẽter neq; cũ ira. ꝫ iusto iudicio q̃ de d̃o sentit enarrat. qd̃ erit ĩ patria beatoꝝ k ℭ Lex dei eius. h em̃ ꝓnomen: grãz indicat dñi saluatoris Nã cũ sit oĩm deus ipi⁹ tñ ꝓprie dicitur quẽ liberare dignat⁹ est. In corde ipsius. vniuersũ beati sensuz tali bono signat completũ esse scz in eo q̃ cor consonat lingue. vt lex dei nõ solum in ore: sed etiam sit in corde ⁊ omi sensu. Hui⁹ gressus supplãtare nullus p̃ualebit. Supplãtare em̃ dicimus plantis foueas p̃tendere. ne possit incidens firmũ repire vestigium. hoc nullaten⁹ constat esse faciendũ. vbi secura ⁊ eterna sunt oĩa. qꝛ A verbũ dei in corde custodit a laqueis. bon⁹ custos. xp̃us in corde.

l ℍ Considerat pctõr iustũ. intuebat em̃ popul⁹ iudeoꝝ: iustũ filium dei ⁊ stridebat ĩ eũ ⁊ q̃siuit ꝑdere eũ. quia grauis erat doctrina eius ad audiẽdũ eis. ⁊ ip̃e etiã ad videndũ Sic ⁊ nũc inimic⁹ considerat vnũquẽq; nostrũ vt ꝑdat. ꝫ si vigilãter resistat euenit qd̃ sequit. m ℍ Sicut nõ dereliq̃t iustũ dñs ĩ manib⁹ iudeoꝝ. i. ĩ potestate eoꝝ. ita quẽlibet iustũ nõ derelinq̃t in ptãte pctõꝝ ꝫm ant̃mã vt anĩe noceant. i. vt malis in malo consentiat. Nec dãnabit eũ. ℭ .i. iustũ cũ iudicat impiũ. ꝫ discretione meritoꝝ. iustuz suscipiet. ipiũ debita pena torquebit.

n ℍ Expecta dñm. i. patiẽter age. siue in ꝓsperis seu in aduersis ℭ q̃ vias dñi custodis. h est sacratissima precepta.

ℍ Et exaltabit te vt hereditate capias terram. illã btĩtudinis. ĩ qua iusti exaltabũtur. ℭ Tũc iusti videbũt peccatores perire. q̃ndo cõspecta fuerit penalis aduersitas. ⁊ illis pereũtibus. se in sũma beatitudine videbũt collocatos. o ℭ Uidisse impium se dicit. i. creuisse. non ad honorem sed potius ad ruinam. Et ne putares eũ tm̃ supra humiles erectuz. addidit. ⁊ ele

d Tota die miseretur ⁊ cõmodat: ⁊ semẽ illi⁹ in benedicti
e one erit. Declina a malo et fac bonũ. et inhabita in se/
f culũ ÷ seculi :·. Quia domi nus amat iudiciũ. ⁊ non derelinquet sanctos suos. ine-
g ternũ cõseruabuntur. ÷ In iusti punientur :·: et semen
h impiorũ peribit. Iusti autẽ hereditabunt terrã: ÷ ⁊ :·. inhabitabunt in seculũ ÷ secu
i li :·. super eã. Os iusti meditabitur sapientiã: ⁊ lingua
k eius loquetur iudiciũ. Lex dei ei⁹ in corde ipsius ÷ ⁊ :·. non supplãtabunt gressus
l eius. Considerat peccator iustũ. et querit mortificare
m eum. Dñs ÷ autẽ :·. non derelinquet eũ in manus eius nec damnabit eũ cum iudi-
n cabitur illi. Expecta domi nũ ⁊ custodi viã eius: ⁊ ex/altabit te ÷ vt :·. hereditate capias terram. cũ perierint
o peccatores videbis. Uidi impium superexaltatuz. et eleuatũ sicut cedros libani

natũ sicut cedros libani: cui⁹ ꝓfectus in honore ⁊ diuitijs ⁊ ptãte. ideo tm̃ extollitur. vt eius irremediabilis ruina monstret. ¶ Hoc de diabolo phas est intelligi. ne: nõ ⁊ iuda. Et si de iuda exponit sequens ꝟsiculus sic exponitur.

p Et transiui et ecce nõ erat: quesiui eũ ⁊ non est inuent⁹ ÷ locus ei⁹ :· Custodi innocentiã ⁊ vide equitatẽ quoniã sunt reliquie homini pacifico. Justi autẽ disperibũt simul: reliquie impioꝝ interibunt. Salus autẽ iustoꝝ a dño: ⁊ ꝓtector eoꝝ in tpe tribulatiõis. Et adiuuabit eos dñs ÷ ⁊ liberabit eos :· et eruet eos a peccatoribus ÷ ⁊ sanabit eos: qꝛ speraue runt in eo. ¶ Ps̃ dauid. in cõmemorationẽ ÷ de sabbato. ¶ Vox penitẽtis misericordiã benigni iudicis depcantis. qui se corpe fauciatũ ⁊ aĩo: amicorũ exprobratio ne dicit esse cõfusum

Psalmus. xxxvij.

a Domine ne in furore tuo arguas me: neq̃ in ira tua corripias me.

b Quoniam sagitte tue infi-

p ¶ Et trãsiui. dicat hoc apostolic⁹ cetus. Trãsiui tpe passionis Jesu ⁊ illo resurgente nõ erat iudas. qꝛ abijt ⁊ laqueo se suspendit Quesiui ⁊ nõ est innẽtus. i. ip̃ius impij loc⁹ apl'icus. q̃ tanta velocitate deficiebat. Sꝫ dũ de iuda exponit ꝑ cedros. apl'i intelligũtur. ⁊ qñ de diabolo. ꝑ cedros angeli signantur. Dũ vero de diuitibus impijs vel potẽtibus expõit (q̃ relicto deo in diuitijs mundi cõfiduut. qui quãlibet floreãt. quãlibet. extollãtur ⁊ eleuẽtur. nõ inueniẽtur cũ ab ꝟ mundo migrauerint) tũc ꝑ cedros. mali intelligũtur in hoc mdo eleuati. Sicut em̃ cedr⁹ super excelsos mõtes apparet exaltata. ⁊ ĩpulsu ventoꝝ sepe dilabitur: ita ⁊ impi⁹. Locus impij impietas est.

q ¶ Custodi innocentiã. si nullũ noceas ⁊ cũ nullo litigiosus eris. videbis xp̃m q̃ equitas intelligit sicut via ⁊ veritas et vita. ¶ Reliq̃e sunt homini pacifico. qñ spes eius dñi remũeratõne ꝑagitur. i. impletur qd̃ sperauit. Reliquie igit sunt que post mortẽ relinquũtur. ¶ Relinq̃t vero iustus post mortẽ memoriã iusticie sue bonaꝫ. ⁊ deus sibi relinq̃t premia eterna. ¶ Pacificus vero dicit. q̃ inter discordantes pacẽ facit. r ¶ Justi aũt ⁊c̃. Nam sicut iusti. post hãc vitaꝫ gratulãtur. ita iniusti finita ista luce peribũt. Reliq̃e vt dictũ est significãt mẽoriã iustoꝝ. quã in ꝟ mũdo post obitũ derelinquũt. ꝟ mereri impij nullaten⁹ pñt. qm̃ supueniẽte interitu. falsa laus ⁊ fragilis vita dissoluit. ¶ Reliq̃e q̃ꝫ eorũ id ẽ terrena interibũt oĩa. s ¶ Sal⁹ aũt a dño venit. qꝛ ip̃e est salus nr̃a. ¶ Tẽp⁹ q̃dẽ tribulatiõis ẽ duplex. nã hic tribulatio tpalis est. ꝟ in iudicio extremo ẽ eterna: illa igit mala ẽ qꝛ eterna. que in die iudicij impijs venit. In ꝟ ergo tpe tribulatiõis. protector ẽ xp̃s. qꝛ ex ip̃a eripit iustos t ¶ Et adiuuabit eos. i. fideles famulos in ꝟ mdo adiuuat qñ ꝯria colluctatione fatigant liberat dũ fidem illoꝝ nõ sinit praua suasione ꝑuerti Eruet vtiq̃ dũ in mdi istius ꝯrietate ꝟuat illesos. Qm̃ spauerũt ꝟ eũ. i. spez suã in dñi pietate posuerũt. Oro

Beatitudo o im̃ nõ incerta iustoꝝ deus (q̃ sctõs tuos non derelinq̃s ĩ fame nec ĩ stadio tribulationũ superari ꝑmittis) precamur. vt ea nos munias dextera. quam illis ne corruãt. velociter porrigis p̃patã. Per.

¶ Dicẽdo in ꝯmẽoratiõe. hoc titul⁹ ille pronũciat. vt qꝛ peccatũ effugere nõ valeam⁹. certe ip̃m delictum in ꝯmẽoratione sp̃ hr̃e debeamus. vt nos a futuris culpis deo adiuuãte tẽperemus. ¶ Sabbatũ requies interpretatur. i. quãdo requiescet eccl'ia in paradiso. quẽ perdidit adam.

a ¶ Totus iste psalmus ex ꝑsona penitentis est. ꝟ ⁊ ad christum referri põt. sicut ⁊ sexagesimus octau⁹. Furor. vĩdicta irrõnabilis cũ fellis amaritudĩe. Ira ꝟo tm̃ ꝯmotio anĩe. Jõ iste penitẽs q̃ se pec

xe sunt mihi: et confirmasti
c super me manuz tuaz. Non
est sanitas in carne mea a
facie ire tue. nõ est pax ossi-
bus meis a facie pctõꝝ me-
d orũ. Quoniaz iniquitates
mee supergressi sunt caput
meuz. sicut onus graue gra
e uate sunt super me. Putru-
erunt ⁊ corrupte sunt cica-
trices mee. a facie insipien-
f tie mee. Miser factus sum
et curuatus sum vsq̃ in fi-
nem tota die contristatus
g ingrediebar. Quoniaz lũ-
bi mei impleti sunt illusio-
nibus. et non est sanitas in
h carne mea. Alflictus sum et
hũiliatus suz nimis. rugie-
bam a gemitu cordis mei.
i ✱ Dñe: ante te om̃e desi-
deriũ meũ. ⁊ gemitus meus
k a te nõ est abscõditus. Cor
meũ cõturbatũ est. dereliq̃t
me virt⁹ mea. ⁊ lumẽ oculo
ruz meoꝝ ⁊ ip̃m nõ ẽ mecũ.
l Amici mei et ꝓximi mei ad
uersuz me appropinqnaue-
runt ⁊ steterunt.

catorẽ scit. nõ in ira ꝑ ꝑ mĩaz. nec in furo
re. ꝑ ꝑ patĩaz se argui postulat.
b ℞ Sagitte. ꝟba doctrĩe sũt. q̃vt iacu
lũ ꝟberãt cor penitẽtꝫ. vt agat pnĩaz. Cõ
firmasti ⁊c̃. vt tãq̃ bon⁹ mgr̃. ꝟberib⁹ ca
stigatũ redderes emẽ
datũ. c ℞ Nõ ẽ sani
tas a facie ire in carne
mea. i. vidi faciem ire
tue. ⁊ nõ ip̃az irã. h̃ ẽ.
ĩtellexi ꝑ scp̃turas scãs
q̃ta mĩabarꝫ pctõrib⁹
⁊ extimui. petẽs ne ip̃a
ira sup̃ me descẽderet
Nõ ẽ pax ossib⁹ meis
. i. nullã q̃etẽ ĩdulsi. vl̃
ossib⁹ vl̃ mẽbris meis
añq̃ penitẽdo mẽtem
purgarẽ. d ℭ Iniq̃
tates nr̃e eleuãt se sup̃
caput nr̃m. qñ ãpli⁹ cu
mulãt̃ q̃ rõ q̃ ẽ caput
mẽtis sufferre valeat.
quã si iniq̃tas opp̃sse-
rit. illa ꝓtin⁹ victa suc
cũbit. ℞ Sic̃ on⁹ g̃
ue. qꝛ ñ ẽ leue on⁹ pctĩ
ꝑ oĩb⁹ dz eẽ g̃ue. qꝛ oĩ
bus g̃ue iudicij on⁹ ĩ-
ponit. e ℞ Cõpu-
trescunt mihi ⁊ fetẽt
vulnera pctõꝝ q̃usq̃ ĩ
pctĩs iaceo. ⁊ nũc desi
derãter q̃ro medicũ ꝑ
pnĩaz. ℭ Cicatrix ẽ
dicta. qđ in se vulnus
celatum oñdat signifi
cãs occulta pctã.
℞ Que ꝯtĩgit hoĩez
ꝓp̃t suã insipientiam
celare.
f ℞ Miser fact⁹ sũ
vsq̃ dũ ꝯfitẽdo purga
rer. qꝛ sine ꝯfusione ⁊
mesticia. nõ dimittũt̃
pctã. Cõtristatus. i. in
dignũ me existimãs. vel ad celũ oc̃los le
uare. sed pectus meũ ꝑcutiens aiebã. đs
ꝓpicius esto mihi peccatori.
g ℞ Illusiõib⁹ ill̃ ꝯfitet̃ se penitẽs esse
repletũ atq̃ infirmatũ. q̃b⁹ dyabol⁹ hũa-
nũ gen⁹ q̃tidie allicit ⁊ suadet vt delinq̃t
Per lũbos volũtatẽ corꝑis designat ti-
tillãtẽ. i. carnis appetitũ. h ℞ Afflict⁹
sũ ⁊ hũiliat⁹ ad pnĩaz nimis rugiebã pe
tẽs remissionẽ cũ luctu. Aliđ ẽ gemi⁹ cor
porꝫ. aliđ cordis. Gemit⁹ corꝑis ꝓp̃t res
t̃renas. Gemit⁹ cordis
ꝓp̃t sua pctã ⁊ alioꝝ.
ℭ Rugire aũt ꝓprie
beluaꝝ ẽ. leonum scz.
A Vl̃ afflict⁹ sũ ⁊ hũi
liat⁹ nimijs miserijs ⁊
calamitatib⁹ ꝓp̃t pec-
catum. ideo rugio.
i ℭ Tale fuit deside
riũ ei⁹ vt añ deũ eẽ me
reret̃. dñs em̃ q̃cq̃d ñ
aspnat̃. ãplectit̃. ille
em̃ gemit⁹ ñ abscõdit̃
a đo q̃ pi⁹ ẽ. ⁊ ꝓ aĩe li
beratõe ꝑsoluit̃. dict⁹
est ãt gemit⁹ q̃si gemi
nat⁹ luct⁹ qꝛ fit ꝓ exp̃
mẽdo magno dolore.
k ℭ Nũc venit ad g̃
uissimos dolores ani
mi decursis corporeis
erũnis. Jõ ꝯturbatuz
esse suũ cor dic̃. qꝛ vir
tus euz deseruit. dic̃ g̃
dereliq̃t me ꝟt⁹ mea.
A Quã habui ante
pctm̃. Cur ꝟo ꝟt⁹ me
dereliq̃t. qꝛ ⁊ lumẽ ⁊c̃
Lumẽ oculoꝝ suoꝝ ñ
esse secum narrat
h Quia p⁹posito ꝟi
tatꝫ lumĩe ĩ tenebras
deciderat pctõꝝ.
l A Hacten⁹ ꝯfessus
ẽ q̃ patit̃ a se int⁹. nũc
dic̃ q̃ forꝫ patit̃ ab his
inter q̃s hĩtat.
ℭ Amici sunt extra
nei sãguĩe. ꝑ charitate
ꝯiuncti. Amic⁹ em̃ di-
ct⁹ q̃si animi equ⁹. i. si
milis. Proximi sunt autẽ qui nobis pa-
rentela sociant̃. h Põt amicus ⁊ ꝓxi
mus de discipulis accipi. qui in passione
xp̃i territi in tantum a domino recesse-
runt: vt ip̃e Petrus negaret. Exponant
alij deĩceps đ penitẽte, ego ab illo passu

vsq; ad finē. video dñz meū ihz xp̄m a iudeis circūdari. m ℞ Stēterūt delōge discipuli xp̄i. de q̄b⁹ euāgelista ait. Stabāt noti eius a lōge. ß vī faciebāt iudei. ¶ Uel dyabol⁹ cū mīstr⁹. q̄ q̄ꝫto eū videbāt in dei amore ꝑsistere tāto ei mortē aīe nitebant̄ inferre.

n ℞ Mltos q̄dē dolos meditati sūt cū interrogarēt si dep̄hēsa mlier lapidari debuisset. ⁊ si lz dare cēsū cesari ⁊ silia facerēt. sed tūc apte dolū inierūt cū falsos testes adducūt Locuti sūt vana. ī beelzebub eijcit demōia

o ℞ Sp q̄si surd⁹ sustulit xp̄s exprobrationē iudeoꝝ. ⁊ tāq̄ꝫ mutus dicēte pylato. mihi nō rñdes. ¶ Nihil pōt eē forti⁹. nihil egregi⁹ quā audire noxia: ⁊ nō rñdere ꝯria.

p ℞ Si tacuit xp̄s accusatus a iudeis q̄si nō hr̄et. q̄d ꝑ se rñdere deberet exēplū tribuens hoī. vt flagella ꝑ d̄o. patiēter portare debeat. iō nō redarguit se iniuste īcrepates.

q ¶ Ideo petitōez suā exaudiēdaz dic̄. qꝛ se ī deū sperasse ꝯfidit tal̄ sctōꝝ volūtas. tale fixa mēte ꝯsiliū. vt nō emolimēto aliq̄ pñtis tp̄is. ß tm̄ dilectōe dei capiant̄.

r ℞ Insultarēt inimici xp̄o gaudētes. si in passiōe hūiliatus non surrexissz. Pedes dicunt̄ cōmoueri. i. apl̄i de fide ad infidelitatē cōmoti. Magna locuti sunt iudei dicentes. Si filius dei es: descende de cruce.

s ℞ Paratus ē xp̄s ad flagella sustinē da crucem. lanceam. fel. acetum. vt ꝑ hāc mortem suo sancto sanguine. pereuntem ppl̄m liberaret. Et dolor meus. quasi dolere xp̄m dictū est. donec eijceret suā victoriam in iudicium ꝯ iudeos.

m Et qui iuxta me erant alonge steterūt: ⁊ vim faciebant qui querebāt animā meam

n Et q̄ inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.

o Ego aūt tanq̄ꝫ surdus non audiebam: et sicut mutus non aperiens os suum.

p Et factus sum sicut homo non audiens. et nō habens in ore suo redargutiones.

q Quoniā in te domine speraui. tu exaudies me domine deus meus.

r Quia dixi nequādo sup̄gaudeāt ÷ mihi: ⁘ inimici mei. et dū commouent̄ pedes mei sup̄ me

s magna locuti sunt. Quoniā ego in flagella paratus et dolor meus in conspectu

t meo semper. Quoniam iniquitatem meam annunciabo. ÷ et: ⁘ cogitabo pro pec-

v cato meo. Inimici autē mei viuent ⁊ confirmati sunt super me: et multiplicati sunt

x qui oderūt me inique. Qui retribuūt mala ꝑ bonis detrahebāt mihi qm̄ sequebar

y bonitatē. Nō derelinq̄s me

t ℞ Qm̄ iniq̄tatem meā ānūciabo. i. sicut maledictōi xp̄s subiacuit. vt nos a maledicto eruerer. ita ⁊ pctōrē se ꝓfitet̄. q̄ pctā nr̄a portaret. Et cogitabo Cogitabat eī vt clemēti cogitatu hūani generis derelicta (q̄ sibi cōputauit) in semetipso purgaret.

v ℞ Uiuēt inimici eius. qꝛ nō sunt statiz diuīa vltione puniti. Cōfirmati sūt in legis lr̄a. ī q̄ spiritalit̄ nūciatū nō intellexerūt

¶ Uel ꝯfirmati sunt in malicia. Mltiplicati sūt āplitudīe semīs q̄ oderūt xp̄m inique.

℞ Et certe nō rōnabilit̄: ß iniq̄ oderūt q̄ ī hac lr̄a semē suū ceu astra celi multiplicari credebāt.

x ℞ Retriebuebant mala ꝑ boīs. qꝛ afferētē dulcedinē vite et̄ne aceto potauer̄t ⁊ felle detrahebāt mihi dicētes alios saluos fec̄ se ip̄z nō pōt. qm̄ seq̄bar bonitatē vt īplēs volūtatem p̄ris ꝑ vita ppl̄i susciperē mortē.

y ℞ Nō derelīq̄s me inq̄t xp̄us cū penetrauero ꝓfunda inferni.

¶ Ul̄ petit h̄ penitēs vt ꝯuersus nō relinq̄t̄ a d̄o iteꝝ peccare. nec ctiā a me discedas. qꝛ necesse est abñte rectissima via: sp̄ errare.

z ℞ Intende ergo dic̄ in adiutoriū. qꝛ graues sūt pugne carnis, tu intēde in ad

iutoriū meū. ⁊ esto nobis salus in tēpore tribulatōis ¶ Ecce regl'a penitētis īpleta ē. q̄ gr̄a dei se saluatū exultat. oro

Mitte salutare tuū in infirmitatib⁹ nr̄is vulnerꝝ cicatricūq̄ mortalium potētissime medicator vt oēm gemitū dolorē q̄ nostꝝ corā te deplorātes: valeamus euincere insultatōnes aduersantiū viciorꝝ. P. ¶ In finē q̄d significet: iam notū est Idithū hebreuz nomē est q̄d latine d̄r trāsilitor. signās eū q̄ mūdi isti⁹ varicata vicia: sua puritate trāscendit. Canticū vero hūane vocis diuina laus: letātis ē. q̄nq̄ ⁊ dolētis. nunq̄ vero penitētis.

a ¶ Dixi. hoc ē apd̄ me. in corde meo deliberaui. custodiā vias nō dicit a criminib⁹ q̄ iam sctūs erat ꝑ a sup fluis v̄bis q̄ caro pōt vitare vl' continēs. facilius em̄ culpa tacendo refugit': quā loquēdo. ℍ Vias v̄o dic̄ actiones ⁊ verba.

b ¶ Dicit' os esse ostium lingue. ⁊ bn̄ illa clausa saluabitur si eius ianua custoditur Dum cōsistit peccator ℍ id ē diabolus. q̄ instigator est eorꝝ: q̄ sanctis insidiātur.

A Silui v̄o a bonis annūciādis: ꝓpter calūniatores v̄borꝝ meorū. c ℍ Obmutui. ne cū litigātib⁹ mecū litigarē. ¶ Hūiliatū aūt significat humi ꝓstratum contra eorū improperia siluisse. Siluit a bonis. quia malorꝝ mos est. q̄uis bona audiant nullaten⁹ acquiescāt. Dolor eius renouatus est. id est dolor pietatis. q̄ bona tacuit malis auditorib⁹ A Dolor em̄ q̄ fuit in loquēdo a quo quieuit silēdo. renouatus est ex silentio quo negauit conseruis cibaria vite ⁊ verbum dei.

d ¶ Cōcaluit dixit cor meū. i. ab om̄i parte succēsum est.

h A recordatiōe delictorꝝ ꝓpriorꝝ ¶ Intra me in hoīe interiore. vbi rō tacite loquitur. Et in meditatione mea. h Quid meditaris. Istud inq̄ q̄liter illum ignē reperire possim. i. sanctispūs qui pctā cōsumit ⁊ illumīat mētē A Vl' quia vidi ex om̄i parte picula. ⁊ loq̄ndo tacenda. ⁊ tacēdo loq̄nda. cepit cor meū inq̄etum esse ⁊ calore ferue diuino. e ¶ Proclamauit ꝓpheta cōscientie līgua: veraci domino. q̄ siluerat prius dolosis inimicis: petit ꝗ meditatōe eternorū accensus. vt finē suum nouerit. i. saluatorem. Ip̄e em̄ noster finis est. ad quē ꝑuenisse: vita est. h Non em̄ istius vite finem q̄rit sibi notū fieri ꝓpheta sed illuz. in q̄ destructa morte xp̄o iūgatur

f ¶ Deinde desiderat ꝓpheta scire nūerū dierū. i. vt euidēti⁹ appareret. si xp̄i cōspectū corporeis oculis meret' aspicere. Addidit vt sciam quid desit michi. Reuera deesse sibi iudicabat ad vitam: si eius nō meruissz videre pn̄tiam. h Q̄ aūt nō de suis dieb⁹ hec loquat' sequētia docēt. g ℍ Scd̄m veterem hoīem: vsq̄ nūc fuerūt dies mēsurabiles. hoc ē sub iugo pctī. Nūc nouo desiderio, vnū et'nū īmēsurabilē diē appe

dn̄e. dens me⁹ ne discesseris
3 a me. Intēde in adiutoriuz
meum. dn̄e de⁹ salutis mee.
In finem pro idithun.
canticum dauid.
¶ Vox iusti contra inimicos vtiliter tacētis. ⁊ petentis cognoscere vite sue finē si forte incarnatiōez domini intueri possit. petētisq̄ sibi noxia delicta dimitti.

Psalmus. xxxviij.

a Ixi custodiam vias meas vt nō delinquā in lingua
b mea. Posui ori meo custodiā. cum consisteret pecca-
c tor aduersum me. Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis. et dolor me⁹ re-
d nouatus est. Concaluit cor meū intra me. ⁊ in meditatione mea exardescet ignis
e Locut⁹ sum in lingua mea. notum fac mihi dn̄e finē me-
f um. Et numerꝝ dierū meorꝝ q̄s est. vt sciā quid desit mi-
g hi. Ecce mensurabiles po-

to. quē abrahā vidit ⁊ gauisus ē. in quo alibi hortamur letari. in quo deꝰ dñs illuxit nobis. ¶ Merito substātiā suā dicit nihil esse ante deuum, que adā peccante damnata est. cui nisi aliquid diuinitas cōtulerit de propria sbstātia nō habet qd̄ presumat. A Dicit v̄o ante te. i. in cōparatōe ad tuam sbstātiam vel ante cognitionem tuā. ⁊ in cognitione ⁊ illūinatione tua ante hoīes em̄ aliq̄d videtur. s̄ ante te. tāq̄ nihil in compatōe eternitatis. h ¶ Vanitas em̄ sicut sepe diximus mutabilitatem significat. quā om̄is hō preter xp̄m sustinet. q̄ hac carne vestitus est Intellige vero nō mutationē corpis. quam etiā xp̄s sustinuit. sed mentis instabilitatem

i ¶ Verūtamen in imagine ꝑtransit hō. Imago dei est illa cōditio quā hō suscepit. qñ dictū est. faciamus hoīem ad imaginē nostram. Et bñ dixit frustra cōturbat̄. qꝛ puritatem mētis perdūt. q̄ desiderijs tꝑalibus occupantur. hoc est em̄ cōturbari a puritate mentis in actibus seculi deduci: ⁊ b̄ frustra. quia sine vtilitate imo cum damno anime. k ℍ Sepe em̄ pleriq̄ thesaurisant ⁊ congregāt multa. que aut desidia filiorum perdit. aut fiscus occupat aut diripiunt alieni. Btūs aūt est iste q̄ ibi thesaurisat. vbi audire mereat̄. q̄diu fecisti vni ex minimis istis: mihi fecistis vbi fures nō furātur nec effodiūt.

l ¶ Et nūc que est expectatio mea. nōne dñs. prouūcians sibi esse expectatōez dñm xp̄m. nec in caducis desiderijs aliā habere se p̄sumptionē. nisi illū solū. Sbstantia: in bonā partē dicit que ante christum esse memorat̄. vbi nihil est nisi perfectum. A ¶ Dici vero sbstantiam nō ab adam contractā. aut tēporaliuz rerum. sed bone consciētie possessionem. illa apud deum est. apud homines nō est quia apud eis nō videtur. ℍ Petit se eruere ab iniq̄tatibꝰ preteritis p̄ntibus ⁊ futuris ¶ Sctūs. n. vir obprobriuz erat stultꝰ qꝛ sibi dissimilē respuebant. Sola em̄ scelerati laudant. que vidētur habere cōmunia. A Quia oīa que hic hoīes cupiūt dico vana. ⁊ ignorare auaros cui ꝯgregent ⁊ thesaurisant derideor ab eis ⁊ facis me obprobriū insipienti auaro. Et q̄q̄ me sic delirare dicēt tamē obmutui.

n ¶ Obmutui scz ī salubri silentio. qd̄ celestis largitas cōcessit Qm̄ tu fecisti. ip̄e vtiq̄ fecit. qui patientie dona dedit Plage sūt correptiones. quibus pro nostris pctis verberamur. ip̄as desiderat sanctꝰ vir a se moueri. que culpis debebātur cōmissis.

o ¶ Fortis em̄ manꝰ grauiter flagellat. ⁊ necesse erat quēlibet illum deficere quē manus excelsa ꝑcuteret.

ℍ Incūbente etiā manu vindicte. v̄tus delicti deficit. vt Paulus ait apl̄s. Cum infirmor tūc potens sum. Increpat̄ oīs hō propter iniq̄tatē quē perdere nō vult diuina maiestas.

p ℍ Tabescit anīa. cum caro luxurijs ⁊ concupiscētijs refrenatur. Est em̄ tabescere obstupescere de anterioribꝰ delictꝰ Ille v̄o q̄ ea agit. q̄ mundane vanitates sūt: telas texit aranee. b̄ est die noctuq̄ ī ope vano vacat ⁊ nō vtilia s̄ dissolubilia ⁊ corruptibilia opat̄. s̄ qꝛ ꝓp̄ba aīaz ceu

suisti dies meos. ⁊ substātia mea tanq̄ nihilū ante te.
h Verūtamē vniuersa vanitas oīs hō viuēs. Dyapsal
i ma. Verūtamē in imagine ꝑtransit hō. sed ⁊ frustra
k conturbat̄. Thesaurisat. et ignorat cui congregabit ea
l Et nūc q̄ est expectatio mea nōne dñs. ⁊ sbstantia mea
m apud te est. Ab oībus iniq̄tatibus meis erue me. opprobriuz insipienti dedisti
n me. Obmutui ÷ et ⁝ nō aperui os meuz q̄niā tu fecisti. amoue a me plagas tuas.
o A fortitudine manꝰ tue ego defeci. in increpationibꝰ ꝓpter iniq̄tatē corripuisti ho
p minē. Et tabescere fecisti sicut araneā aīaz eius. verūtñ vane ÷ conturbatur ⁝ oīs

araneā tabescere dicit. hoc ē intelligēdū vt ad tantā subtilitatē afflicti. anīa vigilijs ⁊ obsecratiōib⁹ ꝑ abstinētiā decoqt̄ vt instar filioꝝ illoꝝ deducat̄. s. vt nihil crassum duꝝve pctī cōtineat. Qui ī vanitatibus viuit. vana est ei ⁊ nō vtilis hec mundana cōturbatio Sed ⁊ q̄ in deo viuit vana ē ei ⁊ ñ vtilis hec mūdana cōturbatio.

q ¶ Pri⁹ itaq; orōnē dixit. post deprecationē. Oratio est oris ratio. quā proni referimus. vota nostra pandentes. Deprecatio ē frequēs ⁊ assidua supplicatō. que ab imo pectoris ꝓfert̄ archano Addidit lacrimas. q̄ violente sunt semꝑ in precibus ⁊ ad clementiā medicinalē adducūt animaz miserātis.

r ¶ Ne sileas dixit id ē audiaz te dicētem dimissa sunt tibi peccata. Incola vo dicit̄ q̄ terrā colit alienā ad tēpus. sicut oēs sancti ī isto seculo cōstituti.

H qꝛ ⁊ illi dū erāt in corpe ꝑegrinabātur a dño ¶ Omēs enim a diuina ciuitate nos peccatū fecit extraneos. ⁊ in ista regione tenuit captiuos. Omīs etiā qui recipit̄ in eternam beatitudinē peregrinus dicit̄. quia incipit eē vbi nō erat. Peregrinns dicit̄ quasi ꝑgens lōgius. H Uel peregrinus dicit̄ hic viuens. quia etiā apud deū est in fide ⁊ in charitate. ¶ Addit omēs. ne quis ab hac cōditione putaret̄ exceptus.

s ¶ Merito ergo se refrigerari de securitate regni celestis petebat q̄ tāti desiderij calore flagrabat Addit ꝑusq̄ eā. i. antequā de ista luce discedaz Amplius nō ero. s. in hoc mūdo, vel nō ero p⁹ mortez si hic desinas subuenire. qꝛ nō est esse. in eternis afflictiōib⁹ ꝑmanere. Merito ergo dicebat se nō esse. si se nō intellexisset nō hr̄e cū electis portionem. A qꝛ illi soli sūt. q̄ īmutabiliter in deo beati sunt. Qui igit̄ in īferno sūt in comparatiōe illius esse non sunt. quia in eterna corruptiōe ⁊ dolore nō finiēdo. sunt.

homo. Dyapsalma.

q Exaudi orationē meā dñe: et deprecationē meā: auribus percipe lachrimas meas. r Ne silias quoniā aduena ego sum apud te: ⁊ peregrinus sicut omnes patres s mei. Remitte mihi vt refrigerer priusq̄ abeam: et amplius non ero.

¶ In finē psalmus dauid.

¶ Uox ecclesie gratias agentis: qꝛ de merore mundi liberata est: ipseq; dominus sanctā incarnationē et iusticiā sue predicatōnis exponens: patris auxiliū deprecat̄. Psalmus. xxxix.

a Xpectans expectaui dominū: et intendit b mihi. Et exaudiuit preces meas: et eduxit me de lacu c miserie et de luto fecis. Et statuit sup̄ petrā pedes meos. et direxit gressus meos

Custodi dñe Oro viaz nostrā ne delinquamus in lingua. vt in meditatiōib⁹ nostris spiritali igniculo ardescēte. ea thesauri semus ī seculo. que te tribuēte capiamus ex ordio. Per do.

¶ Sepe diximus ꝑ finem ⁊ dauid xp̄m dominum significari. cui psalm⁹ iste aptādus ē a H Expectās vox ecclie dicit se expectare dñm in ꝓmissiōibus ꝓphetarū. quia ꝓuidebat ꝓpheta ꝑ spiritum sanctū xp̄m ventuꝝ in carne. H Et intendit mihi ꝑ splēdorem euāgelij. in quo me illumīauit. b H Et exaudiuit p̄ces meas. qꝛ ipse mihi ī nouo testamēto resulsit. ⁊ eduxit me de lacu in quo īmersa erā cum simulachra muta adorarē. et de luto fecis ¶ Nā sicet lut⁹ laci fetid⁹ ē atz grauis. ita ⁊ hoīm delicta limosa sūt ⁊ fetorib⁹ horrescūt H vñ de luto fecis. i. terrenis desiderijs. Uel lac⁹. ꝓfundū infidelitatis lutū desideria carnalia. c H Statuit supra petrā. i. sup christū Pedes meos. sensus meos. Et direxit gress⁹ meos. i. sensus bonꝝ opm dirigit eccīe. qꝛ vnusq̄sq; ꝑ se tortuosus ē nisi dirigat̄ a xp̄o. Direxit igit̄ gress⁹ meos ne ad eū veniēs. postergū r̄spicerē ad t̄rena q̄ reliq̄ssez. Ul' pedes. affect⁹. gress⁹. opa

sunt. d H Et imisit in os meũ cãticũ nouũ. Laudẽ vtiq; suã. qꝛ nouus hõ venit in mundũ. ⁊ nouã legẽ. dedit mundo carmẽ. C .i. laudẽ carminũ lege cõpositã deo nr̃o. H vt iã nõ sonos turpes ⁊ theatrales cõcinã. ꝫ in deiviuẽtis hymnis ꝑ armoniã noui testamẽti delecter e H Uidebũt multi ãnũciatũ venisse ⁊ multa mirabilia fecisse. ⁊ timebũt qꝛ se ĩtelligũt peccatores. Et sperabũt. vt eis p̃stina delicta remittant̃ f H Btũs vir. felix illa aĩa. q̃ hꝫ firmã fidẽ. ⁊ spez directã in xp̃o C Spes enĩ dicta ẽ. q̃si stabilis pes. Ille enĩ habꝫ spẽ noĩs dei firmã. q̃ solũ dñm auid⁹ cõcupiscit nõ tpalia. Uanitas ẽ a sancta religiõe. subita varietate mutare. insanie false. sũt saxis deũ formasse. dicte insanie qꝛ mentẽ fallunt H Et oĩa ꝑ q̃bus hoĩes insaniũt vt peccẽt que noĩat apl̃s opa carnis insanie false sũt qꝛ fallũt g H Multa fecisti. narrat ꝓpha diuiua miracula. i. oñdisti patrib⁹ nr̃is mirabilia tua multa. Nõ est q̃ fil̃is sit tibi C Nũquid tale ẽ. ignis facib⁹ in theatro ludere. quale sit in camĩo ignis trib⁹ pueris ambulasse? A Prospicis in fune ambulantẽ quasi mira facientẽ. Attẽde petrum nostrũ nõ funiambulũ. sed vt ita dicam mariambulũ. hec miracula fecit de⁹ ipsa intuere oculo fidei. non est q̃ fil̃is sit ei. h H Hucusq; credentiũ populus locutus est. hinc ipse dominus ad patrẽ ita exorsus est. Annũciaui dicẽs. penitẽtiã agite. C Locutus sum. scilicet cũ inter nos ꝯuersatus euãgelisauit. multiplicati sunt super numeruꝫ. H Judei in macula sua foris numerũ sunt. qꝛ non sunt digni numerari in numero iustoruꝫ H A C Uel peccatores quicũq; dãnãdi etiã xp̃iani. dicti sunt sup numeruꝫ saluandoruꝫ. id est extra. i H Dicit noluisse patrẽ sacrificiũ. qꝛ veniente dño cessabãt sacrificia iudeorũ. Aures aũt perfecisti mihi. i. ad obediendũ pr̃i. C Uel sanctã incarnationem eius significat. in qua patri obediens fuit vsq; ad mortẽ. et in qua sacrificiũ ⁊ oblationẽ ⁊ holocaustũ patri acceptũ pro peccatis omniũ obtulit.

d Et immisit in os meũ canticũ nouũ. carmẽ de nostro.
e Uidebunt multi ⁊ timebũt
f ⁊ sperabũt in dño. Beatus vir cui⁹ est nomen dñi spes eius. ⁊ non respexit in vani
g tates ⁊ insanias falsas. Mlta fecisti tu dñe deus meus mirabilia tua ⁊ cogitationibus tuis nõ est q̃ similis sit
h tibi. Annunciaui ⁊ locutus sum: multiplicati sunt super
i numerũ. Sacrificiũ et oblationẽ noluisti. aures autẽ ꝑ
k fecisti mihi. Holocaustũ ⁊ ꝓ peccato nõ postulasti. tunc
l dixi ecce venio. In capite libri scriptũ est de me vt facerẽ voluntatẽ tuã. de⁹ meus volui ⁊ legem tuã in me
m dio cordis mei. Annunciaui iusticã tuã in ecclesia ma

k H Holocaustũ autem pro peccato nõ tibi placuit. nisi memet ipsum pro totius mundi delicto tibi sacrificium exhiberes. Tũc dixi. ecce venio. id est assumã carnẽ in qua patiar. l H A C in capite libri scriptũ est de me. ĩ libro isto psalmoꝝ. in capite de se dicit esse scriptũ. cum dicit̃ beatus vir qui nõ abijt ⁊c̃. H vel ĩ euãgelio. In principio erat verbũ. vel in capite libri veteris testamẽti vbi dicit̃ A In principio. id ẽ filio creauit deus ⁊c̃. Uoluntatẽ patris fecit. qñ descendit de celo. Uolui vt pro vita oĩm mortem sustineã. C Lex diuina in medio cordis ip̃ius fuit. dum in lege domini meditabat̃ die ac nocte.

m C Bene nunciauit iusticiã dicens. Nõ sic impij nõ sic In ecclesia magna id est in toto mũdo diffusa. Non prohibuit labia sua. quia nõ destitit predicãdo admonere populũ perfidoruꝫ. in qua parte testem patrem innocat. quia nulla pericula timuit. H Labia quoq; christi sancti sunt. non prohibet illos predicare. sicut sanctus paulus dicit verbum dei nõ est alligatum.

gna: ecce labia mea nõ ꝓhi
n bebo dñe tu scisti. Justiciaꝫ
tuã nõ abscõdi ĩ corde meo:
veritatẽ tuã ⁊ salutare tuuꝫ
o dixi. Nõ abscõdi mĩam tuã
⁊ veritatẽ tuã: a ꝯcilio mlto
p Tu ÷ aũt: dñe ne longe fa-
cias miseratiões tuas a me:
miscdia tua ⁊ vitas tua sem
q per susceperũt me. Qm̃ cir-
cũdederuut me mala quorũ
nõ est numer⁹. cõprehende-
runt me iniq̃tates mee ⁊ nõ
r potui vt viderẽ. Multipli-
cate sunt sup capillos capi-
tis mei: ⁊ cor meũ dereliquit
s me. Complaceat tibi dñe vt
eruas me: dñe ad adiuuan-
t dũ me respice. Cõfundant̃ ⁊
reuereant̃ simul: q̃ querunt
animã meã vt auferant eaꝫ.
v Conuertantur retrorsum et
reuereantur qui volunt mi-
x hi mala. Ferant confestim
confusionẽ suaꝫ: qui dicunt

n ¶ Justi voluntas est cũ põt ꝓdesse. nõ abscondere veritatẽ. qd̃ dñs saluator fecit qñ turbas increpabat. arguebat incredulos. ¶ Veritatẽ tuã dixi ꝙ verax es. Et salutare. ꝙ salus es oĩm.

o ¶ Nõ abscõdit misericordiã patris cum dixit si cũ vos sitis mali, nostꝫ bona data dare filijs vestris. quantomagis pr̃ vester celestis. ¶ Veritas ⁊ salutaris xp̃s ẽ quẽ p̃dicant sancti.

¶ In cõgregatione quoq; densissima veritatẽ dixit xp̃s. qñ Esaie librũ accipiẽs ⁊ legens dixit. Hodie impleta est hec scriptura

p ¶ Narratis sanctis opib⁹. ad passionis sue gl̃iã redit. vbi merito patrẽ p̃cat̃ ne longe ab eo faciat misericordias suas. Misericordia enĩ fuit. vt humanã naturã vicio sauciatã p̃uaricatiõis sua incarnatiõe saluaret. veritas. vt resurrectiõis bñficio. sederet ad dexterã patris Susceperũt me. s. ad gl̃ificandũ. q ¶ Dicit de membris suis quorũ ip̃e caput est se circũdedisse mala. vt se pati ꝓfiteret̃ id quod turba fideliũ sustinebat. nec eẽ numerũ. s. apud homĩes. Addit cõp̃hendere se iniq̃tates. dñs eĩ saluator nec mala ꝑpetrauit. nec iniq̃tatib⁹ patuit ꝫ hoc a ꝑte mẽbroꝝ dixit. a q̃b⁹ talia sustinent̃ pietatis eĩ nr̃i capitis fuit. vt q̃ de se multa dixerat. de fidelib⁹ faceret mẽtõnẽ ¶ Cõp̃hendert̃ hũanũ gen⁹ iniq̃tates. i. originale pctm̃ ex q̃ pullularũt iniq̃tates. Et nõ potui vt viderẽ. qꝛ lux vitatis fuit abstracta. r ¶ Multiplicata ẽ ip̃a iniq̃tas sup capillos. i. sup gen⁹ humanũ.

C Cor nos vo derelinquit. qñ pctis hõ eger ꝓfutura nõ appetit ¶ Vl̃ qñ hõ peccat. cor suũ nõ hꝫ. vñ dauid dixit. Inuenit ꝑu⁹ tu⁹ cor suũ s C Cõplaceat. i. cõiter placeat. ꝯcordia h̃ trinitatꝫ oñdit̃ Nã qd̃ placet pr̃i. h̃ filio. h̃ ⁊ spũiscõ. Addit tibi vt sctãm trinitatẽ vnũ deũ eẽ cognosceres. Dñe ad adiuuandũ me respice vt intelligam⁹ cõspectũ ei⁹ nostrũ p̃sidiũ eẽ. alit̃ em̃ liberari nõ possum⁹ ui si nos diuinitas clem̃ter respiciat t C Cõfundant̃ dixit. i. mirabiliũ ꝯsideratiõe turbent̃ Et reuereant̃. h̃ est resurrectõis gloria corrigant̃. vt illũ ꝯfiteant̃ deũ quẽ duduꝫ putauerũt occisũ. Simul. i. quot ꝑsequebãtur xp̃m. Qui q̃rnnt aĩam ad mortẽ. vt auferant eã. i. q̃ ꝯtendũt a corpe meo segregare eam in mortẽ.

v C Vox xp̃i Retrorsum hic in bonã ꝑtem dicic vt redeãt tn bonũ. ¶ Qui malũ cursum habuert̃. Qui cogitant mala mihi.

C Significat iudeorũ improbas volũtates. q̃ male nõ erãt domino. ꝫ suis auctoribus. Cogitatio. dicta a coagitãdo seu cogẽdo. A Nõ solũ q̃ dicũt vel faciũt ꝫ etiam q̃ volũt mihi mala. hũiles sequãt̃ me q̃ supbe p̃ibant. x C Ferant dixit quasi pond⁹ immensum. cõfestim vt peccare ceperint. ne longius ꝓgrediendo. peccatis piculosi⁹ grauent̃. Cõfusionẽ suã. i. cogitatõnẽ prauã veritate cõuictã. Qui dicũt mihi euge euge. h̃ falsos arguit laudatores. q̃ adulando pl⁹ nitunt̃ decipe q̃ possint vitupatiõib⁹ sauciare. ¶ Duos q̃ppe hostes habꝫ eccĩa. adulatio

nes d blasphematões. A Duo enī genera hostiū maxime cauēda sunt. s. q̄ bona dicunt malo aīo. de q̄b⁹ dixit supra q̄ volunt mihi mala. ⁊ q̄ mala dicunt. dolose laudando. de q̄bus hic. y ¶ Exultent. s. iusti. ⁊ letentur in gaudio eterno. Super te. ℣ Id ē in xp̄o. ¶ Qui diligunt. i. q̄ me spiritali charitate ꝑquirunt. ℣ Magnificet̄ domin⁹ in membris. magnificet̄ ppl's sctōꝝ et glorificat̄ in eis deus vñ dixit videant opera vr̄a bona ⁊ glīficēt pr̄em in celis. A Isti igit̄ q̄ christū diligūt salutarē nostrū. semꝑ dicant. non euge euge vt mali me laudando. ꝫ te patrez magnificando in me. z ℣ Egen⁹ d̄r qui aliquid hz ⁊ aliquo indiget. pauꝑ q̄ nihil hz Inops. i. sine ope. ¶ Pauꝑ dict⁹ dominus. de nostro. diues de suo. q̄ ideo indigentiā humanitat̄ assumpsit. vt abundātie sue nos faceret eē ꝑticipes. A Sz vide pauperū cōsolationē dñs sollicitus ē ꝓ eis. securi sunt. ⁊ ¶ Adiutor ⁊ ꝓtector. cum dicit. ostēdit patientiā diuersarū passionū. vñ ⁊ ip̄e psal. fecit initiū q̄ ⁊ eodē fine cōcludit̄. quapropter tot⁹ virtuti patientie merito deputat.

y mihi euge euge. Exultent ⁊ letent̄ suꝑ te oēs querentes te ⁊ dicant semꝑ magnificet̄ domin⁹ qui diligūt salutare
z tuū. Ego aūt mendicus sū ⁊ pauper. dominus sollicitus
⁊ est mei. Adiutor meus ⁊ protector meus tu es. deus me⁹ ne tardaueris.

In finez psalmus dauid.

C Vox ꝓphete beatū predicantis elemosyne largitorem et de passione ac resurrectione xp̄i. Psal. xl.

a Beatus q̄ intelligit suꝑ egenū ÷ ⁊ pauperez :·: in die mala liberabit eū dñs
b Dñs cōseruet eū et viuificet eū. ⁊ beatū faciat eū in terra et nō tradat eū in aīaz inimi
c coꝝ eius. Dñs opem ferat illi suꝑ lectū doloris eius. vniuersum stratum eius versa-
d sti in infirmitate eius. Ego dixi dñe miserere mei. sana
e aīaz meā q̄ peccaui tibi Inimici mei dixerunt mala mi-

Oratio.

Xpectatio tuoꝝ vnica famuloꝝ de⁹ quē venturū in munduz caput libri principalis edocuit. insere precamur legem tuā in medio cordis nr̄i. vt tuas iusticias nūciātes. īminentib⁹ ꝑiculis eruamur. Qui. ¶ Titul⁹ iste iā notissimus est. ꝫ magnificat hūc psalmū. q̄ ī q̄dragenario nūero noscit̄ collocat⁹ q̄ calcul⁹ emūdatōi ⁊ purificatōi freq̄nt̄ aptat̄ a A ¶ Beat⁹ q̄ intelligit. i. vt etiā nō petēib⁹ pauꝑib⁹ offerat̄ elemosina. Nā q̄ petēti tribuit bonū op⁹ efficit. q̄ v̄o tacentē pauꝑez ītelligit btītudinē sine dubitatōe cōq̄rit. Quē dñs liberabit in die malo. i. in die iudicij. q̄ mal⁹ dies d̄r malis. qr pctōribus tūc debita pena ꝑsoluit̄. b ¶ Cōseruet dixit. i. int̄ mala seculi ꝑire nō sinit ꝫ ad suā gr̄az ꝑducit. Viui ꝓprie dicūt̄ q̄ se a xp̄iana fide nō diuidunt. Et btm̄ faciet. vtiq̄ ī resurrectōe. cū eū ī dextera collocabit ⁊ ī patriā beatoꝝ admittit. h Et nō tradat ī manus vl' aīam. i. in ptātes diaboli. q̄ credulitati nr̄e sꝑ inimic⁹ existit. A h Vl' ī terra. i. eccl'ia. vl' etiā hic viuentem in spe. c h Opē ferat illi. h̄ est adiutoriū p̄stet illi ī lecto doloris. i. in infirmitate carnis. q̄ in delectatōe sua q̄si q̄dam lectulo sautiat̄. Stratū eius corp⁹ hic ꝓ stratu accipit̄. ¶ Qd̄ hic diuersis calamitatib⁹ versasti inquietasti ⁊ afflixisti. vt eterne btītudīs requiē ꝯsequat̄. sicut fattū est ī Job. d C Exclamat ꝓph̄a pietrepid⁹ vt ip̄e mīam dñi ꝯseq̄t̄ sana animā. Oē eī pctm̄ morb⁹ ē aīaꝝ. q̄ crescente sal⁹ interioris hoīs dissipat̄. h Vel hic ꝓpheta immutat ordinē ⁊ deinceps ī ꝑsona xp̄i loquit̄. q̄ aīam ppl'i sui sanari a peccato petit. e C Inimici v̄o dixerūt mala in passiōe xp̄i. qñ falsa locuti st̄

necesse em̄ erat vt ĩpij mẽdacia cogitarẽt q̄ diabolo auctore fremuer̄t. Qñ morier̄ vba sũt demẽtiũ iudeoꝝ. vt cayphas ait expedit vt vn⁹ moriat̄ ꝓ ppl'o. Perijt nomẽ ei⁹ ꝫ ip̄is vtiq̄ q̄ ei credere noluerũt

f ¶ Tp̄s illud dñice passiõis exponit qñ iudas nõ ad venerandũ dñm ꝫ ad ꝓdendũ. dolosus intrabat. Vana loquebat̄ ppl's iudeorũ qñ de illius morte crudeliter tractauit. ¶ Cõgregauit cor ei⁹ iniq̄tatẽ (dũ reruꝫ dñm. scelerata cohors crucifigere decreuit) sibi dicẽdo. sãguis eis sup̄ nos g ¶ Egressa ẽ foras ab archano recte fidei plebs iudaica. que intus stare nõ poterat. qꝛ incredulitate fidei a fidelib⁹ discrepabat. Loq̄bat̄ in idip̄m. s. vanitatis. i. infidelitate quã ĩtroibat a veritatis sinu exeũdo. loquebat̄ vana ⁊ falsa ⁊ ita loquebat̄ in idip̄m qđ ingressus fuit. s. dolũ ⁊ falsuꝫ. q̄ ingressus fuit. Malus ingress⁹ mal⁹ egressus h ¶ Susurratio est oris ꝑuissimus sonus sineq̄ aliqua vocis distinctõe ꝯfusus sermo tract⁹ ab apibus. q̄rũ vox ꝓlata. susurrus ẽ qđ inter illos euenit q̄ ore inuicez in aurib⁹ murmurabãt. Oẽs inimici. i. supradicti iudei q̄ semp̄ cogitabãt ꝯtra dñm mala i ¶ Verbũ iniquũ qñ clamabãt pilato si hũc dimittis nõ es amicus cesaris. Cõstituerũt. i. diffinier̄t. ¶ Dicentes. Tu accipe eũ ⁊ crucifige Nũquid qui dormit. ¶ Audiãt iudei audiãt ⁊ heretici illũ qui dormit. ip̄m sibi adijcere protinus vt resurgat dicentẽ Ptãtem habeo ponẽdi aĩaꝫ meã. ⁊ iteꝝ sumẽdi eã. Putabãt em̄ iudei si euꝫ occiderẽt ñ resurgeret k ¶ Hoĩez pacis dicit iudã. q̄ illi osculũ pacis dedit qñ eũ tradidit. In q̄ sperabã. i. in q̄ sperare putabar. quẽ añq̄ nasceret̄ ꝯgnoscebã Magnificauit qñ ĩgrãtib⁹ q̄s eẽt eis eũ ipse mõstrauit l ¶ Tu aũt dñe. hũanitas rogat ibi h̄ qđ alibi diuĩtas pollicet̄ dicẽs. soluite tẽplũ hoc ⁊ in triduo suscitabo illđ Resuscita me. ¶ scꝫ a morte pr̄ filium. Retribuã ei qđ factũ ẽ cũ interitus debit⁹ occupauit iudã. Anticipauit vltio iudã cũ eũ interitus debitus sugillauit Vel retribuaꝫ eis. scꝫ. A iudeis qđ factum nũc cernim⁹ hꝫ. n. vna lr̄a ei. alia eis.

m ¶ In hoc cognoui dilectõꝫ pr̄is oñdit se in hoc cognouisse. qꝛ gloriosa est resurrectio secutura. Qm̄ voluisti me subaudis glorificari ⁊ exaltari. qm̄ nõ gaudebit inimicus h̄ erat qđ dixit. qm̄ voluisti me. s. qm̄ inimicus supra eũ gaudere nõ est ꝑmissus n ¶ Maxĩa innocẽtia ẽ cũ iustus ꝓ impijs morit̄ ¶ Et nulla se cõtentõe defẽdit ¶ Propter quã innocẽtiã deuicta morte a pr̄e in celestib⁹ suscept⁹ ẽ. ⁊ cõfirmat⁹ ẽ ineternũ. ¶ Cui⁹ ptãs celo terreq̄ impat cui oẽ genu flectit̄ celestiũ terrestriũ ⁊ infernoꝝ o ¶ Dñs autẽ bñdictus est. ⁊ si oẽs tacẽt. qꝛ ille oẽ bonũ non tanq̄ extraneũ suscepit. ꝫ ab ipso egredit̄. A scl'o pñtẽ mũdũ signat. ⁊ vsq̄ ĩ seculũ. futurũ vult intelligi. vbi iaꝫ oĩa eterna cõsistũt. ¶ Addidit fiat fiat. h̄ est qđ hebrei dicũt Amẽ amẽ. Oro.

Ostrorũ precaminũ mitis indultor qui dignãter insinuas. effugere diez

hi: qñ morier̄ ⁊ ꝑibit nomen
f ei⁹. Et si ingrediebat̄ vt vi
deret vana loquebat̄ cor ei⁹
congregauit iniquitatẽ sibi
g Egredebat̄ foras: ⁊ loque-
h bat̄ in idip̄m. Aduersuꝫ me
susurrabãt oẽs inimici mei
aduersũ me cogitabant ma
i la mihi. Verbũ iniquũ cõsti
tuer̄t aduersum me: nunq̄d
qui dormit nõ adijciet vt re
k surgat. Etem̄ hõ pacis mee
in quo speraui: qui edebat
panes meos: magnificauit
super me supplantarionẽ ÷
l Tu aũt dñe miserere mei :·
⁊ resuscita me: ⁊ retribuam
m ei. In hoc cognoui quoniã
voluisti me: qm̄ non gaude
bit inimicus meus sup̄ me.
n Me autẽ ꝓpter innocentiã
suscepisti ⁊ cõfirmasti me in
o cõspectu tuo ineternũ. Be-
nedictus dñs deus israel a
seculo ⁊ in seculum: fiat fiat

malū si miscdia sbsequat egenū. fer opē quesum⁹ doloribus nr̄is. vt dū carnalia delicta clementer arguis. medicinā anīe placabiliter largiaris. Per do. C Filijs chore. Chore hebraice dr̄ caluaria. Caluaria vo locus est vbi dn̄s crucifix⁹ ē. q̄ ꝓpter filij chore merito dicūt. q̄ gloriosum tropheū celestis regis .i. signaculū crucis suscipe meruerūt. ⁊ ideo psalm⁹ hic hoī ꝯuenit xp̄iano. q̄ amore dn̄i ⁊ flāma dn̄ice charitaris accēdit. de q̄ re hic p̄mus psalm⁹ ē. quē octogesimusterci⁹ ⁊ cēte simustricesimustercius subseq̄t a ¶ Quēadmodū desiderat ceruus. Nō īmerito hoc aīal ꝯpatū est fidelib⁹ est enī prīo innoxium. deiñ velocissimū. t̄cio siticulosuz ¶ Serpētes narib⁹ trahit. quos vt vorauerit estuāte veneno ad fontez festinat ¶ Hoc nos admonet vt qn̄ venena haurim⁹ antiqui serpētis ad fōtē diuīe mīe festinem⁹ Fōs. n. sp irrigu⁹ est xp̄us. vñ ñ drxit ad fluēta qr sic cari pñt. fons autē sp fluit ¶ Hō ḡ eccīe q̄ diu ī actu venenoso d̄gebat. cuz hūc gr̄a dei vidēs derelinquere cupit clamat quēadmodū ⁊c̄. vt pnīa ablut⁹. gloria dei videat b ¶ Sitiuit aīa mea. non ad mortua simulachra sed ad illū q̄ dixit. Viuo ego dicit dn̄s ¶ Qn̄ veniā. qr tūc manifestus apparebit qn̄ nos ī iudicio suo misericordit̄ inspexerit. ¶ Vel qn̄ veniā qn̄ erit tp̄s vt cū sanctis in claritate tua te videā. ⁊ ita añ ꝯspectū diuītatis apparebo te vidēs sicuti es. qr eccīa vult dissolui a corpe ⁊ eē cū xp̄o c ¶ Quō potest de lachrimis panis fieri ꝯpōt, qr sicut corpus satiat̄ pane. ita anīa p lachrimas qr exinde se hr̄e sperat remissionē pctōꝝ ¶ Diem. ꝓsperitatē. noctē vo debem⁹ accipere tristiciā. p hec duo. oē tp̄s hui⁹ indicat̄ Dū dicit̄ mihi quotidie. hoc em̄ dicebat̄ assidue persecutionis tpe xp̄ianis. nō est qui vos vindicz sustinete que volum⁹. que iubemus ⁊ videte an deus vester vos liberet. d ¶ Dū hec que improperabāt mihi. vel etiam que mihi imputabāt̄ delicta cogitarē. aīam meā in lachrimas subita inūdatiōe ꝓfudi. Anīa in se fundit̄. quotiēs compūcta instinctu dei in semetip̄am reuertitur Sequit̄ cur se funderet qm̄ ingrediebat̄ in locū tabernaculi. hoc est in eccl̄iam p̄sentem vbi amplius gemebat differri adhuc illaz celestem hierusalē. ¶ In qua sunt multi admirabiles. virtutibus sacris pollētes. qui edificati supra fūdamentū apostoloruz tanq̄ vna dom⁹ habētur in quā iste mēte ingrediēs. effudit aīam e ¶ Quomō illuc ire sanctissimus ambiebat. In voce. s. exultatiōis ⁊ confessionis. Exultatio. ad psalmodiā respicit. Cōfessio. ad peccata deplorāda. que duo efficiunt christianū perfectū. Sonus epulantis. diffinitio breuis quid sit exultatio ⁊ cōfessio. quia est sonus epulātis. Nā sonus iste animā pascit. ⁊ epulas suaui de delectatiōe cōcedit. f ¶ Loquit̄ fili⁹ chore. id est fili⁹ crucis dicēs ad aīaz suā Quare tristis es. i. quare me tua afflictione cōturbas. necesse est enim vt te tristi ac mesti. infirmitas corporis mei turbet̄ dicā tibi salutare remedium.

In finē intellectus filijs chore. H Vox fideliū dn̄m desidetātium. C Anime q̄ sue dicētium ne deo abiutore in hoc seculo turbetur.

Psalmus. xlj.

a Vēadmodum desiderat ceru⁹ ad fontes aq̄rū ita desiderat anima mea
b ad te deus. Sitiuit anima mea ÷ ad :· deum ✱ fontē :· viuuz. quādo veniā ⁊ appa
c rebo ante faciem dei. Fuer̄t mihi lachrime mee panes die ac nocte dum dicit̄ mihi quotidie vbi est deus tuus
d Hec recordatus sum ⁊ effudi in me aīum meā: quoniā transibo in locū tabernaculi admirabilis vsq̄ ad do-
e mū dei. In voce exultatōis ⁊ cōfessionis: sonus epulan
f tis. Quare tristis es anima mea: ⁊ quare cōturbas me.

g ¶ Spera ĩ deo. qꝛ spes eiꝰ oĩa cõmutat in meliꝰ. Ne forte aũt dicat anĩa quõ possum sperare in eũ. dũ mihi mea infirmitas obsistit. dicit filiꝰ crucis. i. hõ carnẽ crucifigẽs cũ vicijs ⁊ cõcupiscẽtijs respondẽdo aĩe sue ꝯfitebor illi. i. ꝺ pctis meis pnĩam gerã. vt tui deuotiõe impediri nõ possim. Sꝫ cui cõfiteris. Illi q̃ est salutare vultꝰ mei. hoc est xp̃s

h ¶ Turbatã dicit aĩam suã ob recordatõem delictoꝝ priorũ. Propt̃ea memor ero tui ¶ Memor fuit anime sue iste penitens in hũilitate penitẽtie. ⁊ nõ se eleuat magnũ gl̃iando. ꝫ efficit ꝑuulũ penitẽdo.

¶ Dicit etiã vñ memor erit. i. de t̃ra iordanis qꝺ ĩterp̃tat̃ descensio. qꝛ ibi dñs descendit in fontẽ quez nobis ꝯsecrauit. ⁊ significat baptismuz in q̃ pctã remissa sũt Memor ẽ igit̃ dñi. de bñficio baptismi ⁊ renũciatiõe diaboli vñ addit. Et hermonim. hermõ ꝑuus est mons iuxta iordanez. ⁊ interp̃tat̃ anathema. qꝺ dicit hõ diabolo. vt sit ab eo anathema qñ ad deũ venerit vera penitẽtia. A mõte modico. qꝛ deꝰ nõ elegit supbũ ꝫ hũilẽ. A monte igit̃ modico q̃ ẽ hermonim memor est dñi q̃ se nõ extollit

i ¶ Abissus ⁊ catharacte greca sunt.

A ¶ Duabꝰ eĩ abissis duo testamẽta significant̃. i. nouũ ⁊ vetꝰ. q̃ se mutua attestatione ꝯfirmant. qñ vetus nouũ p̃dicit. ¶ Ut ibi. ꝓphetã vobis suscitabit dñs. Nouũ ꝟo vetꝰ cõmẽorat. vt paulus. bibebãt aũt ꝺ petra. Petra erat xp̃c

C Catharacte. ꝓphete ⁊ apl̃i sunt. qꝛ sic aquaꝝ multitudo ꝑ catharactas euomit̃ ita de orbe ip̃oꝝ dñi p̃cepta manauerũt.

k C Excelsa ꝟo ⁊ fluctus, scripturas sacras intelligamꝰ. Hec ꝑ dicit iustꝰ sup̃ se transisse. qꝛ in eoꝝ noticia. auidꝰ ꝑscrutator se immerserat.

l ¶ In die mandauit dñs. i. in luce sanctaꝝ scripturarũ ꝓmisit suã mĩam. Et nocte cãticũ. i. ĩ tribulatiõe positis ip̃am mĩam ostendit.

A Vl̃ in die. i. ꝓsperis p̃cepit deus mĩam suã intelligere ⁊ alijs facere ⁊ nocte p̃cepit canticũ. i. ĩ aduersꝫ exultatõz. vñ apl̃s in tribulatiõibꝰ gaudẽtes.

C Vl̃ in die ꝓsperitatis docet eã sed nocte tribulatiõis eam manifestat clariꝰ.

m C Apud me oro. ac si diceret ĩtra me sacrificiũ est qꝺ offeram deo. qꝺ est vtiqꝫ oratõ quã deꝰ nõ spreuit Dicã deo ⁊c̃. i. cũ me gr̃a baptismatis suscepe ris. de tuis bñficijs te laudãs sꝑ susceptorez voco.

n C Quare oblitꝰ es mei. dicit vir sanctissimꝰ more hũano. ac si dicat. cur tam diu differs vt me non inducas in illã patriã quã sanctis tuis pollicitꝰ es. Quare cõtristatꝰ incedo. vtiqꝫ ꝯtristamur qñ flagella in hoc mundo sustinemus. dũ affligit nos inimicꝰ. i. diabolꝰ cũ fraudulentis surreptõibꝰ suis nos tẽtat. qñ carnis vicia inuito ac repugnãte animo sustinemꝰ.

o C Frangunt̃ ossa dũ virtus patientie nostre affligit̃ hoc irrident videntes inimici. ⁊ velut aliquez ꝓbrosũ abominant̃.

H Vel ossa fortiores in eccĩa sunt q̃ dũ scandalis ⁊ diuersis supplicijs vrgent̃. simplices vidẽtes ꝯtristant̃.

¶ A Vñ ⁊ inimici eccĩe. bonis xp̃ianis exprobrãt in martiribꝰ vl̃ ꝯfessoribꝰ. dũ a ꝺo vl̃ occidi vl̃ tribulari ꝑmittunt̃.

p H Dũ ꝺr mihi ꝑ singl̃os dies. ac si dicat sanctꝰ ad xp̃m. Cũ ego te ꝑ penitentiã ⁊ afflictionẽ corpis aĩeqꝫ

g Spera in deo quoniã ✱ adhuc :· confitebor illi. salutare
h vultus mei ⁊ deꝰ meus. Ad meip̃m aĩa mea ꝯturbata est propterea memor ero tui de terra iordanis et hermonim
i a monte modico. Abissus abissum ÷ in :· uocat: in voce
k catharactaꝝ tuaꝝ. Oĩa excelsa tua ⁊ fluctus tui. super
l me trãsierunt. In die mãdauit dñs miscꝺiam suã. et no-
m cte canticuz eius. Apud me oro deo vite mee. dicam deo
n susceptor meus es. Quare oblitus es mei. ⁊ quare contristatus incedo dum affli-
o git me inimicus. Dum ꝯfringunt̃ ossa mea. exprobrauerũt mihi. q̃ tribulãt me ✱ ini
p mici mei :·. Dũ dicunt mihi

xp̄e placare desiderarē. inimici mei q̄si i-
cassum hec facere me dicebant aientes.
Ubi est de⁹ tu⁹. nescientes illa occulta q̄
p̄parauit de⁹ diligentib⁹ se. ¶ Uel h̄
dicunt in passione martires ꝙ ip̄is a p̄se
cutorib⁹ improperet̄:
vbi sit de⁹ eoꝝ.
¶ Quare tristis es
qꝛ mecū desideriū p-
longat̄. Repetita cō-
fortatio. est cōtra tri-
bulatiōes frequētes.
q ¶ Spera in d̄o
qm̄ adhuc cōfitebor il
li. In ipso nr̄a sit spes
semp̄ attenta. ip̄e oēs
fluct⁹ mitiget ip̄e nos
cōseruet in tentatiōi-
bus ip̄e sitim nr̄aꝫ sua
cōtemplatione faciet.
nosq̄ vult⁹ sui saluta
ri viuificet.

Oratio.

Ultus nostri mi-
rificum salutare.
quē aīe fideliū arden
ter sitiūt seruuloꝝ. tri
bue. vt dum te (visibi
li lacrimaꝝ imbre pa-
sci) requirim⁹ inuisibi
liter te intra pectoris
nr̄i tabernaculū collo
cemus. Per do.

¶ Psalmus (sicut
sepe dictuꝫ est) signat
melos celestiū verboꝝ
Dauid aūt fortissimū
ac desiderabilē nobis
indicat saluatoreꝫ ad
quē de p̄soua fidelissi
mi xp̄iani psalm⁹ iste
dirigit̄. dū mens ꝛ in
tentio eius ad ip̄m de
sideranter aptat̄.

per singulos dies vbi ē de⁹
tuus: q̄re tristis es aīa mea.
q ꝛ q̄re ꝯturbas me. Spera in
deo quoniā ✱ adhuc: ꝯfite
bor illi: salutare vultus mei
✱ et: deus meus.

÷ In finem psalmus da-
uid. ¶ Uox eccīe orātis
vt in nouissimo examine ab
infidelib⁹ diuidat̄. et de suo
introitu ad deum.

Psalmus. xlij.

a Udica me deus ꝛ di-
scerne causaꝫ meā d̄ gē
te nō sancta. ab hoīe iniq̄ et
b doloso erue me. Quia tu es
deus fortitudo mea. q̄re me
repulisti quare tristi incedo
c dū affligit me inimic⁹. Emit
te lucem tuā ꝛ veritatē tuā.
ipsa me deduxerūt et addu-
xerunt in montē sanctū tuū
d ꝛ in tabernacula tua. Et in-
troibo ad altare dei. ad deū
qui letificat iuuentutem me
e am. Confitebor tibi in citha
ra deus deus meus. qua-

lū. Erue me. ne vita mea ab eis corrūpat̄
ꝛ p̄nt hec oīa ad futurū exponi iudicium
¶ Nemo ꝟo magis iniqu⁹ atq̄ dolo
sus. q̄ ille q̄ iniq̄tatis inueutor atq̄ emu
lator est sanctitatis. i. diabol⁹. b ¶
Scio me infirmū ꝛ fra
gilē. nec sentio me ha
bere aliquā fortitudi
nē q̄ eruar. nisi tu me
saluauer. Tunc nos
repellit xp̄s cū pecca-
uerim⁹. Tristis ince-
do ꝓpter pctā mea. Et
iō affligor tentatōib⁹
varijs ab inimico dia
bolo. q̄ supius hō ini-
qu⁹ dict⁹ est. vñ qꝛ me
cōturbāt tenebre pec-
catoꝝ ad te qui lux es
m̄di cōfugio supplex
ꝛc̄. c ¶ Petit p̄-
pheta vt pater mittat
filiū ad iudicādū. q̄ ē
lux ꝛ veritas. vt cū il-
le venerit. oīs meror
cōfusionis abscedat a
sanctis ei⁹. ꝛ et̄ne be
atitudinis gl̄iam ꝯse
quant̄. ¶ Ipsa me
deduxerunt. ab erro-
re peccati. ꝛ adduxer̄t
in eccīam p̄ fidem.
¶ Tabernacl'm eti
am ip̄am ecclesiam et
mons xp̄m significat.
¶ Uel eterna taber-
nacula ī celis. ad q̄ q̄
fuit in monte xp̄o per
fidem veniet.
d ¶ Altare eī dictū
est q̄si alte are. ac si di
cat. ¶ Ibi introibo
vbi iā nō vitulos ꝛ ari
etes exhibeā. s̄ memet
ip̄m hostiā viuā d̄o offerā. Ad deū q̄ leti
ficat iuuētutē meā ¶ Iuuētutē h̄ p̄ no
uitate poīt vite. qꝛ dn̄s oīa reparās d̄ ve
tustate defecta. ī nouitatē firme fidei iu-
uētut⁹ reddidit validissimā firmitatē cre
dētib⁹ e ¶ In cithara ꝟo ꝯfitet̄ q̄ m̄di
h⁹ aduersitatē sustinēs a laude d̄i n̄ rece
dit ¶ Ul' q̄ carnē suā mortificat. ī citha

a ¶ Iudica me de⁹ nō eī petit ꝓphe-
ta peccata sua discuti. s̄ ab iniquoꝝ ꝯsor
tio liberari. esset enī periculosum dicere
iudica me. nisi addisset. discernere causā
meā. i. diuide p̄mixtionē meā ab impijs.
De gente nō sancta i. de p̄uersis. vl' ma-
le viuētib⁹. Iniqu⁹ est. q̄ mala facit ap-
te. Dolosus est. q̄ occulte machinat̄ ma

re tristis es aīa mea ⁊ q̄re cō
f turbas me. Spera ī deo qm̄
✱adhuc:·:ꝯfitebor illi. salu
tare vult⁹ mei✱ ⁊:·de⁹ me⁹.
In finem filijs chore ÷
ad:·intellectū. C Verba
martiꝝ siue ꝯfessoꝝ. p̄cantiū
vt ī futuro iudicio d̄ inimicī
vindicent̄. Psal. xliij.
a Eeus auribus nr̄is au
diuim⁹. pr̄es nr̄i annū-
b ciauarunt nobis. Opus qd̄
opatus es in dieb⁹ eoꝝ. ⁊ in
c diebus antiquis. Man⁹ tua
gētes disperdidit ⁊ planta/
sti eos. afflixisti ꝓpl'os ⁊ expu
d listi eos. Nec enī in gladio
suo possiderunt terrā. ⁊ bra-
chium eoꝝ nō saluauit eos.
e Sed dextera tua ⁊ brachiuz
tuum et illuminatio vultus
tui. q̄niaz cōplacuisti in eis.
f Tu es ipse rex meus ⁊ deus
meus q̄ mandas salutes ia-
g cob. In te inimicos nostros

ra laudat. q̄re trist⁹ es. ¶ Freq̄nt̄ ad mōet tristiciā fugiēdā isti⁹ scl̄i. qm̄ bonis reb⁹ sp aduersa ē Per hāc eī robur patientie frangit̄. charitatis lumē extīguit̄ spei desideriū virtusq̄ molescit ⁊ oīs vita cōfundit̄. Tristicia v̄o de pctīs amplectēda est. qm̄ ad ꝑpetuā sospitatē dirigit.

f ¶ Spera in deo. ip̄m ꝯfitet̄ ab ip̄o peccata sua postulat dimitti. ip̄mq̄ salutare vult⁹ sui dicit. quē et nos cōfitētes exposcimus. vt mereamur e⁹ luce illuminari. via dirigi. veritate corrigi. vita locupletari.

Oratio.

E fonte luminis ꝑpetui oīpotens de⁹ inuocam⁹ ⁊ qm̄s vt emissam veritatē tuam cordib⁹ nr̄is noue nos lucis claritate ꝑfundas. Per do.

¶ Quid significent filij chore. sufficienter iam dictū est. nūc aūt ad intellectū. hoc ē vt intelligam⁹ illū q̄ initiū sumpsit s̄m carnez ex tpe. aū secula genitū. ¶ A ¶ Ubi em̄ in titulis ponit̄ intellect⁹ spūalē intelligentiā querēdā eē demonstrat. a ¶ Deus aurib⁹ nr̄is audiuimus. Verba hec accipienda sūt dicta in ꝑsona martiꝝ siue cōfessoꝝ. ac si dixisset. ¶ Per spiritalē sensum se cognouisse. iuxta illud. q̄ habet aures audiēdi audiat. Patres apostolos ⁊ ꝓp̄has vocauit q̄ꝝ annūciatiōe renati sum⁹ ad vitā. b ¶ Op⁹ qd̄ opat⁹ est dn̄s in dieb⁹ antiq̄s. hoc ē qn̄ israeliticū ppl'm illesū ꝑ maris rubri fluenta trāsduxit. c ¶ Per man⁹ sicut sepe dcm̄ est significat̄ ptās. Dispsit eī potestas dei gentes. qn̄ eūtib⁹ amorreis et cetheis de ꝓprijs terris, hebrei in eoꝝ sedib⁹ sūt plātati. Afflixit aūt ppl'os cū canētib⁹ tubis sacerdotum. muri hiericho corruerūt. q̄s tūc de ciuitate cōstat expulsos. d ¶ Ne putarēt hebrei se fuisse triūphatores suis virib⁹. iō dixit nō eī in gladio suo. Brachiuz ꝓ robore dicim⁹. qm̄ ip̄o dimicāte pugnat̄ s̄ eoꝝ brachiuz nō ab inimicis suis eos liberauit q̄s spālit̄ virtus diuina saluabit.

e ¶ Dextera enī signat ꝓsperā ꝑtē. brachiū. fortitudinē illuminatiō. ꝯsiliū. q̄ dn̄s cōiter cōfert qn̄ p̄liātibus victoriaz dignat̄ donare. Cōplacuit ī illis qn̄ illa sola gēs de toto mūdo electa ē. de q̄ saluator aduenit.

f ¶ Tu es ip̄e rex. i. tu ip̄e. nō ali⁹ es dn̄s ⁊ saluator. cui nom̄ regis manifestū ē ꝯuenire. Addit v̄o ⁊ de⁹ meus ne dubitares dn̄m ih̄m xp̄m eē illū q̄ mādauit salutē iacob. qn̄ audiuit ꝑ angelū. iā n̄ diceris iacob s̄ isrl'. i. virvidēs deū. A vl' ꝑ iacob ppl's israeliticus intelligit̄ cui de⁹ mādauit salutes corporales q̄i ꝑ aliū. s. angelū nō ꝑ se. A ¶ Mādare eī ē ꝑ aliquē aliū ꝑcipe vl' facere.

A Sic de⁹ antiq̄s patrib⁹ nō ꝑ se ⁊ suā eēntiā visus ē. s̄ ꝑ aliquā creaturā viderūt eū ⁊ saluabantur.

g ¶ Hoc eī ꝙ vētilādi sunt inimici cornu. ¶ id ē in xp̄o. eo ꝙ ¶ hostis est antiquus spernendus. ad iudiciū futurū ꝑtinet. vbi talis est victoria. vt probent̄ subruisse oīa certamina. ¶ A cornib⁹ aliquid ventilat̄ sic Sedechias factis duobus ferreis cornib⁹ aiebat. sic ventilabo totā syriā. Cornu v̄o nr̄m xp̄c est. idem ⁊ nomen patris. in quo aduersarij nostri vel ventilant̄ vl' spernunt̄.

b ℣ Arcus ei est ꝑsidiū bellatoris in qua mens humana ꝓfidit. in gladiū ꝙ ꝑ⁹ ꝓsumit. sagitta ei sepe incassum mittit. ensis ꝙ certi⁹ opat mortis effectū. ℟ nec in eo ꝓfidit multitudo sctoꝝ. ℟ in protectoem diuinā. Cui⁹ rōem subdit. i ℣ Mō est dubiū apō sanctos se liberari in secundo aduentu dñi a psecutiōe spirituū pessimoꝝ q eos hic mltiplicib⁹ insidijs affligebant. Cōfundet etiaꝫ q beatos oderūt qñ illi eterna pena damnātur. iusti regna celoꝝ recipiunt.

℣ Saluasti ei⁹ p saluabis dixit ꝓpe certitudinē futuri in cognitiōe ꝓphete.

℣ Vel ꝓfidētia fidei futura p ꝓteritis docūt. qm apud eos non est dubiū qō absolute nolunt eē venturum.

k ℣ Qui dicūt laudabimur. in futuro se ꝓfitent eē ꝑdicandos Tota die. ppetuū tps oñdit. qō nō bz noctē Cōfitent in seculū. q ꝑconia dñi ḃ iugit⁹ ꝓsonare cōtendunt.

l ℣ In deo dicit. qa ipe est laus ꝛ glia nra ꝛ i noīe suo xpiani dicimur ꝛ in tali noīe cōfitebimur.

1 ℣ Dicēdo ei martires. nūc aūt significāt de futuris tpib⁹ se aū dixisse. qz nūc ꝓns est temp⁹. Repulisti. i. dilationē nobis fecisti de illa futura btitudine quam nobis ꝓmisisti. Cōfudisti. illa gliosa cōfusione quā martires subeunt. cū diuersis iniurijs affliguntē. fustib⁹ xberant ꝛ velut criminib⁹ obnoxij morti mācipāt. Nūc etiā nō egredieris de⁹ in virtutibus martyrū. cū eos tribulatiōib⁹ subdit ꝛ diuersis passionib⁹ subiacere cōcedit.

m ℣ Auerti eos. est hostem fugere cogit. ꝛ in no
ventilabimus cornu. ꝛ in no
mine tuo spnem⁹ insurgētes
b in nobis. Non enim in arcu
meo sperabo: ꝛ gladius me-
us non saluabit me. Salua-
i sti enim nos de affligētibus
nos: et odientes nos confu-
k disti. In ꝺo laudabimur to-
ta die. ꝛ in noīe tuo confite-
bimur in seculū. Diaplal.
l Nunc aūt repulisti ꝛ confu-
disti nos et non egredieris
÷deus: in virtutib⁹ nostris
m Auertisti nos retrorsuz post
inimicos nostros. et qui ode
runt nos diripiebant sibi.
n Dedisti nos tāq̄ oues esca-
rum. ꝛ in gentibus dispersi-
o sti nos. Vendidisti populū
tuū sine ꝑcio. ꝛ nō fuit multi
tudo in cōmutationibus eo-
p rum. Posuisti nos oppro-
briū vicinis nostris: subsan-
nationem et derisuz his qui
nalē. ℣ Debem⁹ ei inimicos nr̄os ante nos. i. oculos nostros habere. vt sciam⁹ q̄d cauere debem⁹. Diripiebāt sibi. ℣ Hoc solet effugatis euenire. vt in di reptiōem cadāt. q hostib⁹ suis minime p ualebant resistere.

℣ Diripiebāt psecutores martires cuz plagis ꝛ reliquis tormentis eos vexabant. ℣ vel Nos. qz sum⁹ retro quasi victi. Illi aūt psecutores añ qm victores irridentꝛ toquent nos.

n ℣ Esca ei lupoꝝ est ouiū māsueta simplicitas. q martiribus merito compat. q occidi a psecutozib⁹ sine cōcertatōe acquiescūt Et in gentib⁹ traditi martyres. libertatē suam cū patrimonijs pdiderūt o℣ Vsq̄ huc locuti sunt martires. nūc de iudeoꝝ populo dicunt. q̄b⁹ dcm est. In peccatis vestrīs venditi estis. Jō sine ꝑcio. qz nō est effusus sanguis agni ꝓ eis.

℣ Mō fuit multitudo in cōmutatiōibus eoꝝ. ℣ Cōmutatio est date rei eq̄lia ꝓsequ

℣ Sz ḃ viliozerat merces q̄ fuit venditā q̄ ꝑciū. iō non est commutatio facta. Nā do minus populū quem emit non auro. sed comparauit ꝓ tto sanguine. i. humanuz genus in peccatis iacens liberauit.

p ℣ Cum dicit posuisti ostēdit immobilē passionē. qua sancti a vicinis. i. psecutozibus patiunt. Obꝓbrium cōtra ꝓbū positum est Nam sicut omnia ꝓba decora sunt. sic indecentia obꝓbria sunt. Derisus ℣. vox est confusa leticie insultationem suam denuncians immoderata hilaritate. Qui sūt in circuitu nostro, infideles ꝛ ꝑfidos exponit illverbis

q ¶ Martires em̄ positi sunt in similitudinē xp̄i. qñ eos gētes parib⁹ penis affligebāt. Cōmotio capitis ⁊ martirib⁹ cōtigit (que facta est in passiōe dñi) cū eos iniqui blasphemabāt. ℍ Cū irrisione. vel capitis cōmotiōe. Sed ⁊ si quis nūc o iesu in te pie viuere voluerit. ꝓtin⁹ iniq̄ blasphemāt cū irrisiōe vel capitis cōmotione.

r ℍ Dñs hec in assūpta carne loquit̄ quia tota die verecundiā ꝓ nobis patiebat̄ xp̄us atq; cōfusionē etiā vl q; ad ipsum patibulū crucis ¶ Solet verecūdia ad momentuz venire et breui tpe sedata discedere. ista v̄o grauissima fuit que iugiter ꝑmanebat.

s ℍ A voce exprobrātis cū diceret̄ ei. si fili⁹ dei es descēde de cruce. A facie inimici. .i. iude. ⁊ ꝑseq̄ntis populi ¶ Exprobrare ē in faciem maledicere. Obloq̄ absenti detrahere ⁊ dolose aliquem sermone mordere

i ℍ Hec omnia. vox martyꝝ. oīa que tu domine ꝑtulisti. ⁊ nos eadem ꝑtulim⁹. Nec obliti sumus sed te semꝑ ꝯfessi sum⁹. Et inique nō egimus. i. fideliter p̄dicauimus testamētū tuū ⁊ fideliter vixim⁹ in testamento. Nec obliti ¶ Nā qui illū mente retinēt. eius testamentuz nesciūt obliuisci v ¶ Retro redit cor eorū. qui de dñi bonitate desperāt. quod isti minime fecerūt. qui spem in dño habere ꝓbati sunt. Via em̄ a violētia nūcupat̄. Semita hic in malo posita est eo q̄ dicit nostras. Recte enī humane semite. id ē voluptuosi ⁊ vmbrosi calles q̄s ambulat hūana fragilitas a via supna diuise dicuntur. quia ille ducunt ad mortem hec via ducit ad sospitatē desiderabilē.

A Vel declinasti. i. repulisti videris no nostris ꝑsecutorib⁹ semitas nr̄as bonas quas ambulamus in tribulatiōib⁹ in eo qd̄ sequit̄. x ℍ Humiliati sum⁹ in loco afflictionis. id ē in corpore isto in quo versamur ⁊ affligimur ꝓpter christum.

¶ Umbra mortis. vite istius transitū dicit qui sanctis ⁊ peccatoribus probat̄ esse cōmunis. Illa v̄o mors vera est qua impij eterna damnatiōe puniūt̄

ℍ Et si em̄ sancti hic affliguntur ⁊ morti destinātur viuuut tamen deo. ido nec mors vmbra mortis nō mors ē

y ℍ Si obliti sumus nomē dei. i. xp̄m. Si expādimus man⁹ ad deū alienum. id est ad idolum.

z ¶ Nōne. cum pōdere pronūciandū est. qm̄ grauissimuz ē apd̄ deuz si in eius religione peccet̄. Requirere aūt solemus. quando illa desideram⁹ agnoscere. que nostram nouimus consciētiaz nō tenere. hoc in deo non est. quia omnia nouit. sed dicit̄ requirere. dū pro eis nos puniēs facit eoruz nos recordari. Et quia agebat̄ de religionis affectu qui in corde magis q̄ corporis deuotōe gerit̄ addit ipse nouit cordis abscōdita.

A Et que sint illa sequit̄ a ¶ Morti v̄o affici est. ꝑ longas passiōes p̄sentis vite exitū ꝓ xp̄o repire. Tota die nō per momentaneā mortem. sed per vniuersuz vite tempus protractū nobis fideliū declarat exitū pro xp̄o. Ouis enī nō habet arma. nec dente cōtendit. sed manib⁹ latronis patiēter acquiescit. sic famuli xp̄i sicut ouis estimati sūt mori, qm̄ sine cōtē

q sunt incircuitu nostro. Posuisti nos in similitudinē gentibus. cōmotionē capitis in
r populis. Tota die verecundia mea cōtra me est. ⁊ confusio faciei mee cooperuit
s me. A voce exprobrantis ⁊ obloquentis: a facie inimici
t et ꝑsequētis. Hec oīa venerunt super nos nec obliti sum⁹ te ⁊ inique non egim⁹ in
v testō tuo. Et non recessit retro cor nr̄m: ⁊ declinasti se
x mitas nr̄as a via tua. Qm̄ humiliasti nos in loco afflitiōis ⁊ cooꝑuit nos vmbra
y mortis. Si obliti sum⁹ nomē dei nostri ÷ ⁊ ÷ si expādim⁹ man⁹ nr̄as ad deū alienum
z Nōne de⁹ requiret ista: ip̄e enī nouit abscōdita cordis:
a Quoniā propter te mortificamur tota die. estimati sumus sicut oues occisionis.

tione aliq̄ videbant occidi. b ¶ Nō aūt deo ꝯuenit exurgere. q̄ nunq̄ noscit posse dormire. ꝑ hūano vsu dr̄ dormire. qñ nr̄a expectatio diuīa dispēsatiōe elongat. Repetit exurge vt q̄b⁹ videt ꝑicula crescere nō tardet subuenire Ne repellas in finē. i. vbi sūt p̄mia beatoꝝ vbi de martirib⁹ carone p̄parāt. ¶ In finē mortꝫ et ne. s. c ¶ Auertit de⁹ faciē ad tp̄s. vt ꝓbet electos suos. ¶ Obliuisceris inopie. hoc ē cui ꝯsueueras subuenire. quam sic in alijs amas. vt te inopem dicas. Addidit tribulatōis nr̄e. Cui⁹ tribulatiōis clemēs sꝑ xp̄s inspector ē d ¶ Hūiliauert se ī puluere. q̄ cinere super se sparso aīas suas discruciant ad recordatōz pctōrū. ¶ Cōglutinatus ē in terra cū caro īfirmatur. ꝑ sensus ē intētus in celestibus.

e ¶ Exurge. non ad dormitionē ꝑ ad resurrectionē ē poti⁹ applicādū. in qua destructa agnoscit hūana captiuitas Illo em̄ resurgēte adiuti sum⁹. nō ꝓpt̄ meritū nr̄m ꝑ ꝓpter nomē suū Ideo saluator dr̄ qꝛ ꝑ gr̄am sue pietatis saluat infirmos.

Xurge dñe Oro in anxiliū nostrū ⁊ erue nos ab obprobrijs vicioꝝ. ⁊ q̄ coraz p̄rib⁹ nr̄is inimicaꝝ gētiū regna vicisti. a ꝑsequētibus inimicis vultus tui illuminatiōe nos eripe. Per do. ¶ In finē ꝑfectionē significat. hoc est dñm xpm Filij chore. i. filij crucis. q̄ cōmutabunt trāsiendo de tristicia hui⁹ mundi ad gaudia eterna. Cāticū. textū psalmi significat. ꝓ dilecto. i. dño xp̄o. de q̄ pr̄ dixit. hic ē dilectus fili⁹ me⁹. Isti⁹ nūc spūales nuptie referūt a ¶ Eructare dicim⁹. qñ satietas ciboꝝ digestiōes saluberrimas euaporat. vñ iste vir sctūs celesti largitate satiatus eructauit. vñ fidel ppl's abūdātissime pasceret. Cor meū sinuz mētis īteilige. Uerbū bonū filium dei vocat Opera ꝟo. opusculuz ꝓphe fuit. ⁊ psalmi huius decora cōtextio. b ¶ Calam⁹ scribe scriba ip̄e xp̄s ē. q̄ scripsit fidē. spez. charitatē. in cordib⁹ sanctoꝝ. Uelociter hoc ē q̄ nō tardantur qui dixerat sed velociter adimplētur. c ¶ Speciosus dictus p̄ omībus hoīb⁹ xp̄s ē. nō ex forma corpali ꝑ veraciter hūano generi pulcrior fuit qꝛ pctā nō habuit Illud em̄ recte speciosum dicim⁹ qd̄ gr̄a mūdissime puritat ornat. ¶ Diffusa est gr̄a. qꝛ lex ꝑ moysen data ē gr̄a et veritas ꝑ iesum xp̄m facta ē ¶ Bñdictū est aūt. Bñdixit te de⁹. a forma serui. q̄ ⁊ passionē ꝑtulit. ⁊ ad regna celoruz ꝑuenit. Propterea. qꝛ diffusa est gr̄a in labijs tuis. gratia. s. p̄dicationis. ¶ Et etiā curationis cū morbida. verbo curas mare q̄escere facis lalazarum vocas ⁊ venit. ⁊ omīa que loqueris gratia labiorū tuorum perficiunt. d ¶ Gladiū ꝑ sermonē diuine p̄dicatiōis debem⁹ accipe. femur īcarnatōz ¶ Accīct⁹ xp̄s gladio ꝟbo p̄dicatōis diuidit filiū a p̄re ⁊c. Potētissime ñ segniter, neq̄ leuit ꝑ viriliter

b Exurge quare obdormis dñe. exurge ÷ et :+ ne repel/
c las in finē. Quare faciē tuā auertis. obliuisceris inopie nostre et tribulationis nr̄e.
d Quoniā hiūliata est in puluere anima nostra. cōglutinatus est in terra venter no
e ster. Exurge adiuua nos. ⁊ redime nos ꝓpter nomē tuum In finem ꝓ his qui cōmutabunt filijs chore ad intellectum ✱ cāticum ꝓ dilecto :+. ¶ Propheta spiritu sancto repletus incarnationē dñi xp̄i se eructare ꝓmittit. ⁊ misticis virtutibus spōsaz xp̄i describit ecclesiā

Psalmus. xliiij.

a Ructauit cor meū verbum bonum: dico ego
b opa mea regi Lingua mea calamus scribe: velociter
c ÷ scribentis :+. Speciosus forma pre filijs hoīm: diffusa est gratia in labijs tuis. ꝓpterea benedixit te deus
d ineternum. Accingere gladio tuo: sup femur ÷ tuuz :+

e ℣ Specie tua. hoc ptinet ad humanitatē xpi. pulcritudo ad deitatē. Intendevt peuntē hoiem de celo miserat⁹ aspicias. Prospere. qm̄ erat humano generi liberatōis bñficia pstitur⁹. ℣ In

potentissime. Specie tua et pulcritudine tua. intende p spere pcede et regna. Propter veritatē t mansuetudinē t iusticiā. t deducet te mirabilit dextera tua. Sagitte tue acute. populi sub te cadent ī corde inimicoꝝ regis

Sedes tua deus in seculuz seculi. virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiam t odisti iniquitatē. ppterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre consortibus tuis. Mirra t gutta t casia a vestimentis tuis. a domibus eburneis ex quibus delectauerūt te filie regū in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: ÷ circūdata varietate: Audi filia et vide et inclina aurem tuā. t obliuiscere populū tuū t domū patris tui

Pcede t regna. t ꝓspere. Hic ei sedes dei ad iudiciū ptinet futuꝝ in q̄ oīa veracit̄ examinant. Virga. regulā significat diuine eqtatis. ista ei virga iustos regit. impios pcutit. q̄ veracit̄ recta ꝺr. qz nulla prauitate curuat. Vel fortitudo inuicta t inflexibil disciplina. virga est directiōis t clari⁹ q̄ sit virga ista se quēdo oñdit dicens. i ℒ Hemo ei pfecte diligit iusticiā. nisi q̄ t act⁹ pessimos execrat. Unct⁹ ē xps in regē t sacerdotē In Oleo leticie. i. resurrectōis t ascēsionis. ℣ Repetitio ista q̄ dicit de⁹ de⁹ pconiū magne dilectiōis oñdit. Pre cō

soztib⁹ dictū est. qm̄ hāc bñdictiōz supra oē hūanū gen⁹ xps accepit. vt vnct⁹ singularit̄ ceteros vngere debuisset. k ℣ Sanctū dñi coꝛp⁹. q̄dā deitatis cognoscit̄ fuisse vestimentū. qz maiestas verbi oculis infidelitū velamine carnis videbat̄ abscondi ab hoc vestimento. i. incarnatiōis archano cōgrue venis se ꝺr mirra t gutta et casia. Mirra mortem xpi significat Gutta q̄ dicit̄ ammoniaca. incarnatiōi dñi compat̄ Casia q̄ a nostris fistula dicit̄ crescit ī aquosis locis. significatq̄ aq̄s baptismat̄ Ebur est os elephantis. qui temperant̄ sue femine cōmiscet̄. t secūda cōiuge nō vtit̄. hoc pudicis feminis aptū ē. que in domib⁹ eburneis mansisse noscuntur. oū p castitatē. pcepta dei secute sūt. Filie regū dicūt̄ q̄ semet ipos regūt t aīas suas In Vel filie regū. i. aplos pdicatiōe quer se anime. ℣ Vel filie. eccl̄ie sūt ab aplorū pdicatiōe fundate. l In Regina dicit̄ eccl̄ia. t regina est que sua vicia regit. vl̄ pctā ℣ Que a dextris stetisse dicit̄. qz dextera

Hic ei sedes dei ad iudiciū ptinet futuꝝ in q̄ oīa veracit̄ examinant. Virga. regulā significat diuine eqtatis. ista ei virga iustos regit. impios pcutit. q̄ veracit̄ recta ꝺr. qz nulla prauitate curuat. Vel fortitudo inuicta t inflexibil disciplina. virga est directiōis t clari⁹ q̄ sit virga ista se quēdo oñdit dicens. i ℒ Hemo ei pfecte diligit iusticiā. nisi q̄ t act⁹ pessimos execrat. Unct⁹ ē xps in regē t sacerdotē In Oleo leticie. i. resurrectōis t ascēsionis. ℣ Repetitio ista q̄ dicit de⁹ de⁹ pconiū magne dilectiōis oñdit. Pre cō

ps ē honorabil. Turū ad charitatē debem⁹ aptare. Vnat̄ xo eccl̄ia etiā varietate qz auro apostoloꝝ. argento ꝓphetarum. gemmis virginū. cocco martyꝝ. purpura penitentiū. m ℣ Dicit audi. s. ꝓphetas q̄ incarnatiōnē dñi cecinerūt. Filia ꝓphetarū est eccl̄ia dicta. qz eoꝝ pdicatiōnib⁹ nata est. In Et vide. oculo cordis. ℣ Inclina aurem. i. honorabilr verba ꝓphete percipe. Obliuiscere. i. desere cōuenticula paganoꝝ. Domū: babyloniā dicit. i. mundū. Patrē dyabolū. q̄ reuera illā domū confusiōis possidebat.

n ¶ Rex itaq; iste. saluator est. q̄ cōcupiuit eccīaz. in sorte diaboli cōstitutā. ipse est dn̄s deꝰ tuꝰ. nō ille quē patrē dicebas. q̄ te fecerat tenebrosam. ꝫ q̄ pristinā snbmouēs feditatē. pulcritudinē tibi cōtulit nuptialē quē omnes ppl'i adorabāt xp̄iani. o ¶ Tyrus interp̄tat̄ angustia.

n Et ꝯcupiscet rex decorē tuū qm̄ ipse ÷ est :· dn̄s deus tuus ✱ et :· adorabunt eum ÷
o Et :· filie tyri ī mūeribꝰ vultum tuuz deprecabunt̄ oēs
p diuites plebis. Oīs gloria eiꝰ filie regis ab intus in fimbrijs aureis circūamicta va-
q rietatibus. Adducent̄ regi virgines post eā: ꝓxime eiꝰ
r afferent̄ tibi. Afferent̄ in leticia ⁊ exultatione: adducē-
s tur in templum regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: cōstitues eos principes
t sup oēm terraz. Memor ero noīs tui. in oī generatione ⁊
v generatiōe. Propterea ppl'i ꝯfitebunt̄ tibi ineternū. ⁊ in seculum ÷ feculi :·.

In finē filijs chore ꝓ archa

n Et significat animas in angustia positas. ille eī muneribus cordis adorant. Tūc vo in vultū eccl'ie. i. ī xp̄iani ppl'i faciē intēdimꝰ. qn̄ maiestatem xp̄i in angustijs positi pijs fletibꝰ exoramus Oēs diuites. n̄ eī sola tyrꝰ ꝫ etiā totiꝰ mūdi adunata diuersitas vt sic vultꝰ eccl'ie sit vl' fides vl' diuinitatis maiestas. p ¶ Gloria est siquidē eccīe. qn̄ filie principū siue iustorū cōuertunt̄ ad dn̄m ⁊ secreta se cupiūt cordis deuotione offerre Ab intus em̄ est in secreto sensuū se xp̄o offerre. Fimbrie sunt finitima vestiū. ꝑ quas significat̄ extrema vita hoīm. q̄ auree dicte sunt. qꝛ in fine tota ꝑfectio ē. vbi charitas plenissima velut aurea reperit̄. Circūamicta varietate ꝓpter varias v̄tutes fideliū dicit. q̄s supius exposuimꝰ. q ¶ Adducent̄ regi. v̄gines. deinde vidue. Et vide in ip̄is noībꝰ nō minimā esse distautiā. Virgines eī dixit adduci. qꝛ integritate corpis robuste sūt. viduas v̄o dixit afferri. q̄ plerūq; fracte diuersis solicitudinibꝰ. corpis imbecillitate fatigant̄. Afferent̄ igit̄ ꝓxime xp̄o. hoc est vidue caste. q̄ gradu inferiori iungunt̄. Nam cū virginitas habeat centesimū fructū. ista sexagesima vbertate gloriat̄. r ¶ Merito ꝯ dictū ē adducent̄ in leticia. qꝛ ille fragil' sexꝰ vicit grauissimas corporꝝ passiōes q̄ angelorꝝ sunt ministerijs adducte. nō solū in ꝯspectū ꝫ etiā in templū. i. in penetralia regis. i. in iecl'm futurā. vbi venisse beatū gaudiū est ⁊ gl'iosa securitas. s ¶ Pro patribꝰ tuis. Nūc exponit quantū b̄ spōsa ꝓfecerit vt ꝓ antiquis patribꝰ. i. idolorꝝ cultoribꝰ nati sint illi filij apl'i. q̄s principes p̄dicatōis in toto terraꝝ orbe trasmisit Sz quantū sūt ista disparia tātū laudat̄ eccīa. Illa em̄ erāt seductores erroris. isti magistri veritatis. Illi semīabāt exitia. isti hortabant̄ ad vitam.

t ¶ Iō memores erūt noīs tui. qꝛ sp̄ te predicabunt apl'i siue edificabunt in generatiōibꝰ sanctorū. Siue ppl's xp̄ianꝰ apl'orꝝ p̄dicatōe cōuersus memor erit noīs xp̄i. habet em̄ romana trāslatio quā Hiero. h̄ ⁊ cassio. sequit̄ memores. v ¶ Ob eorꝝ p̄dicatiōem ꝯfitebūt̄ xp̄o sp̄ ppl'i delicta. vel ꝯfitebunt̄. A ¶ .id ē in confessione simboli. id est qn̄ simbolū in eccl'ie facie publice cōfitent̄. A Vel laudando cōfitebunt̄ in seculū seculi hic ⁊ post hanc vitā ineternū ¶ In seculū seculi. futura significat. qn̄ oīs aduersitas cōquiescit. ⁊ regnat sola iusticia. cōtrarietate diaboli deleta. tunc eī ꝯfitebunt̄ gl'iam dei enarrā

Hriste dn̄e. ver- do plene. Oro.

bū p̄ris (ꝑ quē cūcta creata st̄ ⁊ creant̄) custodi qm̄s eccl'iam tuā varietate gētiū ꝯgregatā. vt dū te ex ip̄a credulitatis iusticia corde puro diligimꝰ. p̄ncipatū et̄ni scl'i cū p̄ribꝰ mereamur. q̄. C In finē notū ē quēadmodū ad xp̄m possit referri filij chore. filij xp̄iāi. ex q̄ꝝ ꝑsona ps̄ iste canit̄. ꝓ archāis. aduētū ꝫcat saluator̄ quē mirabl'i secreto ꝓ hoīe disposuit

a ¶ Quāpulcra diffinitio. q̄si interrogarent̄ xp̄iani filij chore. Quid ē de⁹ nr̄ rñdeāt refugiū ⁊ virt⁹ ⁊ adiutor. Refugiū fideliū qñ eos de anīe piculo liberat Virt⁹ qñ eoꝝ mētes stabilit̄ ab iniq̄ errore custodit. Adiutor ī tribulationibus cū diuina mīa nos ī tribulationibus suscipit et defendit b ¶ Propterea nō timebimus. qꝛ in xp̄m credimus. h ¶ Duꝫ turbabit̄ terra. i. generatō iudeorū. q̄ terrena sapiūt ⁊ dū trasferaut̄ mōtes. .i. apl̄i relictis īcredulis iudeis. In cor maris. hoc ē ad p̄dicādū gētibus transierint. ¶ Et inspiciēduꝫ. ꝙ aride t̄re p̄fidia iudeorū. Aq̄s v̄o salsis credulitatē gētiū ꝯpauit vt illa corda in maluꝫ durata. hec v̄o euāgelico saleꝯdita cognosceres. c ¶ De aduentu dñi sanasse dic̄ apostolos p̄dicatōes suas quo tp̄e turbatas asserit. aquas. i. innūeras gētes q̄ de tali fuerūt ānūciatiōe ⁊ miraculorū admiratōe p̄territe Cōturbati sunt mōtes .i. seculi ptātes. qñ cōtra religionē dei leges sacrilegas pagani īferebāt. In fortitudine eius. s. soni apostoloꝝ Apl̄oꝝ eī grādisona p̄dicatiōe tot⁹ mūd⁹ intremuit ⁊ ad dñi se credulitatē limpidato postea corde reuocauit.

nis psalm⁹. ¶ Vox fideliū in perturbatione seculi deo ꝓtectore nihil timentiū

Psalmus. xlv.

a Deus noster refugiū ⁊ virtus. adiutor in tribulatiōibus. que inuenerūt
b nos nimis. Propterea non timebimus duꝫ turbabitur terra. ⁊ transferentur mon-
c tes in cor maris Sonuerūt ⁊ turbate sunt aque eoꝝ. cōturbati sunt montes in for-
d titudine eius. Dyapsalma. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei sanctificauit tabernaculū suuꝫ altissimus.
e Deus in medio eius nō cōmouebitur: adiuuabit eam
f deus mane diluculo. Conturbate sunt gētes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocē su-
g am mota est terra. Dñs virtutū nobiscū suseptor nr̄ deus iacob. Dyapsalma.
h Venite ⁊ videte opera dñi que posuit ꝓdigia sup̄ terrā: auferēs bella vsq̄ ad fi-
i nē terre. Arcū cōteret ⁊ con

d ¶ Iste em̄ fluui⁹ xp̄s ē. ⁊ bñ dixit fluminis īpetus. qꝛ nihil palustre. nihil morosuꝫ cursus ei⁹ sustinet. cū de potentia diuītatis ei⁹ īfuderit. Tabernaculū altissimi ē eccīa. sine hūani corpis gl̄iosa susceptio e ¶ De⁹ ī medio ei⁹, i, eccīe, cōmoueri enī nō pōt eccīa. q̄ in solidissima petra hoc ē in xp̄o noscit̄ eē fūdata. Adiuuabit dixit. i. ī seculi aduersitate laborantē ¶ Diluculo. i. inspectōe sancta quā merebit̄ cor mūdū. vel mane. i. boni opis p̄ricipio. ⁊ h̄ diluculo. i. illūiatiōe spūsscti f ¶ Cōturbate sūt gētes. s. viciorū ac criminū ¶ Inclinata sūt regna. i. hūiliata sūt ad adorādū. Dedit vocē p̄ se p̄dicādo et per apl̄os ad quaꝫ necesse fuit tremefieri pctōres q̄ terreni nūcupant̄ vl̄ gētes idolatre ꝯturbate sunt ī subito sono p̄dicatiōis īcognite religionis. g ¶ Dñs v̄tutū vtiq̄ cui v̄tutes celestes seruiūt Nobiscū. qm̄ assumpta carne habitauit in terris Susceptor. qñ carneꝫ p̄ īfideliū salute suscepit. dicit v̄o nr̄. nō em̄ deus soli⁹ iacob s̄ oīm q̄ sil̄i fide deuoti sunt. h ¶ Venite aū dicit hortat̄ eos vt fide dño p̄ximent̄. que nō poterāt videre longinquū. h Opa dñi. i. virtutes dei. ¶ Prodigiū dictū ē eo ꝙ porro dicat. qd̄ factū ē in natiuitate dñi qñ v̄go peperit ⁊ stella magis apparuit. Auferēs bella .i. qꝛ in natiuitate dñi regnāte augusto. tot⁹ orbis legit̄ eē pacat⁹. h Oīa bella in aduētu dñi q̄euisse. multoꝝ narrat historia. vl̄ pugnas viciorū accipe. i h Arcum conteret. id est occultas insidias spirituum malorū. Confringet arma. id est p̄senies pugnas. Et scutum cōburet igni. id ē cōsumit igne spiritali. fantasias dyabolice excusationis, defensionis peccatorum.

vel ꝓtectiõis ℣ Vel de armis gẽtiuꝫ qr iudicaturus ẽ mũdũ. ꝛ ne tm̃ putaret
ꝗbus fidẽ impugnabãt ꝛ se defendebãt eẽ iudeoꝝ. rex dicit oĩm ẽraꝝ c ℣ Per
accipe. hec em̃ ola cõfringẽt dũ veritate des hic significat sanctissimos p̃dicato/
vincunt̃ k ℣ Hũc versiculũ loquũt res. ꝗbus ppli meritoꝛ gẽtes eẽ subiecti
filij choze ex ꝑsona dñi. Merito tilis dr. dicebãt d ℣ Elegit nobis hereditatẽ
vacate ꝙ mũdanis illu fringet arma. ꝛ scuta cõbu/ suã. ꝛ
siõib⁹ armabãt̃. ꝛ di ret igni. Vacate et videte
abolo seruiebãt. Ẽm k quoniã ego sum deus. exal
ego suꝫ de⁹. non ille ꝙ taboꝛ in gentibus ꝛ exalta/
vos ꝓiuꝫ armabat ad boꝛ in terra. Dñs virtutum
malũ. ꝑ ꝙ exaltaboꝛ in l nobiscũ. suscepto⁹ noster de
gentib⁹ ꝛ in terra. i. in us iacob. ✶ Psalma. ℣
gente iudea. qm̃ terre ℣ In finem ꝓ filijs. Choze
supza iudeos cõpauit l ℣ Tale ſiq̃dẽ ꝑfes psalmus. ℣ Vox ecclesie
sionẽ. ĩõ scõo repetũt deũ laudantis. ascẽsionẽq;
filij choze. vt ꝓ eã nob̃ ei⁹ p̃dicantis. Pſ. xlvj.
declarar̃et liberatiõz. a Omnes gentes plaudi
ꝑstitã fuisse. Deus ia te manibus: iubilate
cob. ĩõ freq̃nter appo deo in voce exultationis.
nit̃. vt victoria xp̃iani b Quoniã dñs excelsus terri
ppli declarar̃et ꝙ licz sit bilis. rex magnus sup oẽm
tpe posterioz. ꝓmuz tñ terram. Subiecit ꝓpl̃os no
ppl̃m fideli deuotione bis. et gentes sub pedibus
transcẽdit. Ps̃o. c nostris. Elegit nobis here
℣ Erspicuũ in imi ditatẽ suã. ꝛpciẽ iacob quã
nẽti tribulatõe re dilexit. Dyapsalma.
fugiũ miseꝛicoꝛs deus d Ascendit deus in iubilo. et
sanctifica ipetu eterni e domin⁹ in voce tube. Psal/
flumiꝭ habitaculũ coꝛ lite deo nr̃o: psallite psal
dis nr̃i. vt te deo xp̃o f lite regi nr̃o psallite. Quo
tũ nobiscũ opante. ter niã rex oĩs terre deus. psal
rena ꝓlia ꝓfutemus. ꝓ g lite sapiẽter. Regnauit deꝰ
do. ℣ Loquũt ꝛ in
hoc psalmo filij choze
ꝗs vexillo crucis mar̃
signat ecc̃lia Cõmouẽ
tur itaq; ꝓmo gẽtes
vt dño laudes debeãt
ꝓsonare. scõo dñi ascẽ
sio ꝛ regnũ ei⁹ sub bre
uitate describit̃.

a ℣ Plaudũt vero manib⁹ ꝙ elemosinas faciũt egrotis seruiũt. Jubilare xo gaudere est. ꝙ sermo dictus est a iuuando. i. delectãdo quãdo magnitudinẽ gaudij ſ articulatis sermonib⁹ sed cõfusa voce ꝓ ferim⁹. Vox exultatõis. psalmodia signi ficat que deo ꝓ nois sui maiestate ꝓlui. b ℣ Dñs excelsus dict⁹. qr ce los ex potẽtia sua ascẽdit ℣ Rex magnus. qr rex regũ ꝛ dñs dñantiũ. Terribil

diuersa numina faciebãt. vt venerẽ. i pa fo. martẽ in tracia. ioue in creta. ꝛ alios ꝓ loca diuersa. ℣ Psallite sapiẽter. ꝟ est qđ itelligat ꝙ psallit. Nemo enĩ sapiẽter ꝺc ꝟ facit qđ nõ intelligit. ℣ Vel vt ꝙ canitis p lr̃az. intelligatis spũaliꝰ dicta. b ℣ Regnauit dñs sup gẽtes. ꝗs i he reditate accepit a ꝓe ℣ Sedet sup se dẽ sctãz suã. dñm saluatorẽ sigificat ꝙ se

dũ ẽ ouꝛ et ꝙ veneraꝛ ad saluãdũ israeliticũ ꝓpl̃m. hoc magis gẽti bus ꝓia largitate ꝓce deret. Species iacob. Jacob lẽticule ꝛ puo cõmercio carnaliũ spũ alẽ honorẽ assecut⁹ ẽ. hec ipa est em̃ spes ia cob quam dñs dilexit adeo vt ꝛ eadẽ facẽve lit fideles suos ꝙ ille mistica significatiõe se ꝗda ꝓmonuit. i. deo offerẽdo ꝛ crena. ꝛ acq̃ rẽdo celestia. sic em̃ ve re xp̃iani dicimur ℣ Vel de pulcritudie ia cob dilecti. i. de stirpe sua ap̃los elegit.

c ℣ Jõ ascẽsio dñi ĩ iubilatõe eẽ dr̃ qr stu pẽtes ap̃li tale miracu lũ. ineffabili coꝛdis le ticia replebãt̃ voce ꝗz tube xba significat an gelorũ dicẽtiũ. viri ga lilei. verba xo ista ma gno ſtrepitu ꝓcussi ae ris fragoꝛe tonuerũt.

f ℣ Psallere. ẽ bo nus actib⁹ laudes deo canere. Regi nr̃o. id ẽ deo nr̃o iesu xp̃o. ñ ali eno cuiq; ſ deo nostro quẽ solũ decz ista lau dario g ℣ Qm̃ rex oĩs terre. ſ ꝓpter illos dr̃ ꝙ sibi ꝓ singla loca

det ad dexterã p̃ris. regnãs ĩ secula secl'o rũ. ℣ Uel in angelis sedet q̃ ꝓpt̃ innocẽtiã suã sedes dei dicũt̃. inde dixit celũ mihi sedes est. i ℣ Prĩcipes ppl'orũ. i. apl'i ꝯgregati st̃ ad iudicãdũ. cũ deo abrahã. i. cũ xp̃o q̃ ste deus abrae. Qm̃ dij. ℭ Hoc est iudei. q̃ fuerũt fortes: qꝛ tumuerũt ꝑ supbiã facti sunt extremi. q̃ potuerũt ꝑ hũilitatẽ esse precipui ℣ Uel dij. sctĩ sunt q̃ ꝑ fidẽ ⁊ p̃dicationẽ vehemẽter eleuati. in iudicio ampli⁹ ⁊ gl'iosius eleuabũt̃. i. apl'i sic cõgregati ĩ iudicio vehemẽter sunt eleuati iudicantes.

Oratio.

Rex oĩm seculorũ deus (cui⁹ regni sup oẽs ppl'os dilatatur) subijce qm̃s gentes vicioꝝ sub pedib⁹ nr̃is: vt dũ tibi sapienter deo nr̃o psallimus tuo eos auxilio supemus. Per.

ℭ Uideam⁹ nũc q̃d significet scd̃a sabbati Sabbatũ synagogaꝫ. .i. collectõem debem⁹ accipe iudeorũ. q̃ sabbatũ obſuare videbatur. Scd̃a ꝟo ei⁹ ecclesia catholica est. Jõ ꝟba psalmi h⁹ sacerdotib⁹ tribuunt̃ ad xp̃ianũ ppl'm edocẽdũ. q̃s ⁊ filios crucis hr̃i posse nõ dubiũ est. ⁊ secũdos esse tpe post synagogã manifestum est.

sup gẽtes. deus sedet sup se
i dem sanctã suã. Principes
ppl'oꝝ ꝯgregati sunt cũ deo
abraam. qm̃ dij fortes terre
vehementer eleuati sunt.

Psalmus cantici filijs
chore ÷ secunda sabbati:

C Uox ꝓphete laudãtis
deũ ꝙ ecclesiam suaꝫ dilata
uerit. Psal'. xlvij.

a Agnus dñs ⁊ lauda-
dabilis nimis. ĩ ciuita-
te dei nostri in monte sancto
b eius. Fundatur exultatiõe
vniuerse terre. mons syon
latera aquilonis. ciuitas re-
c gis magni. Deus in domi-
bus eius cognoscet̃. cũ susci
d piet eã. Quoniã ecce reges
congregati sunt. cõuenerũt
e in vnum. Ipsi videntes sic
admirati sunt. ꝯturbati sunt
cõmoti sunt. tremor appre-
f hendit eos. Ibi dolores vt
parturientis. in spiritu vehe
menti conteres naues thar-
g sis. Sicut audiuimus sic vi
dimus ĩ ciuitate domini vir

a ℭ Magnus dicit̃ dñs. qꝛ potẽter oĩa facit. Laudabilis. qꝛ pulcra ⁊ mira facit. Addit̃ nimis qd̃ nõ hꝫ terminũ: ꝫ sua assiduitate sp augetur. In ciuitate. h̃ est in eccĩa. Mons aũt sanctus est xp̃s. b ℣ Fũdata est terra exultatõe, ab ascẽsiõe xp̃i, q̃ ꝑus maledicto ⁊ pctis subiacebat. Mõs syon. ℭ Natio iudeoꝝ. Latera aq̃lonis. ppl'i gentiũ. facta est ciuitas regis. h̃ est eccĩa catholica quã de vniuerso mũdo cõstat eẽ collectã. c ℭ Cognoscit̃ dñs ĩ domib⁹. i. in mẽbris suis sctĩssimis virtus sua ⁊ potentia declarabit̃. qñ ĩ eccl'ia beatos viros ip̃o largiẽte illi offerre demõstrabitur. d ℭ Reges terre h̃ loco significant̃ p̃ncipes iudeorũ q̃s gerodes congregãs in vnũ q̃rens vbi xp̃s nasceret̃. et illi cõgregati dixerũt ĩ bethleem. Et cõuenerũt in vnũ. quia oẽs vnã ꝓtulerũt sententiam.

c ℣ Ip̃i iudei. s. videntes gloriã redẽptoris. admirati de tanta gloria. Cõturbati: q̃a se nouerãt pctõres: cõmoti de ĩfidelitate ad fidẽ. Tremor app̃hendit eos a conscĩa delictorũ. vñ dictuꝫ est. A timore tuo ꝯcepim⁹ et peperim⁹ spm̃ salutis f ℣ Ibi dolores: cũ corpa affligere per abstinentiã ceperint. In spũ vehemẽti. hoc est fortissimo. s. sancto spũ cõteres naues. humiliabis supbiã gentium: qꝛ tharsis a nauigatõne negociorũ supba facta est: significãs eos q̃ huius seculi negocijs circũferuntur. ℭ Isti igit̃ nũc contriti credẽtes dicunt. Sicut audiuimus.

A Dolores penitentis sunt. vt dolores parturientis. g ℣ Sicut audiuimus ꝑ ꝓphetas ita videmus in euãgelio. qd̃ est ciuitas ꝟtutũ. In ciuitate dei. .i. in eccĩa catholica. ℭ De⁹ fundauit eã. qꝛ sola illa veracit̃ cĩtas dei nũcupat̃

b ¶ Illi enī miscōiam dei suscipiūt. q̄ non solū ꝑ fidē sunt vocati ꝫ etiā ꝑ occultā p̄destinationē ad eternā btitudnē sūt electi. ¶ In medio tēpli in ecclesia. ¶ Mīa (q̄ xp̄s ē nō ab oībus suscipit) ꝫ ab his catholicꝫ qui eiꝰ p̄cepta sunt secuti.

i ¶ Nomen em̄ dei in toto orbe terraruz: sine dubio credit̄ adorādū. Plena est ergo dextera eiꝰ iusticia locum significat. vbi iusti sunt collocandi. ad dexterā enim veniunt in iudicio. qꝛ in illā ꝑtez dexterā recipiunt̄ q̄ eius mūere iusti esse meruerunt. ¶ Vel Scōm nomen tuū ꝛc̄. id est quō noīatus es ꝑ vniuersas t̄ras. sic ꝛ laudaris ꝑ oēs t̄ras. illi aūt laudāt q̄ bene viuūt nec pōt eē salus nisi in sanctis eius.

k ¶ Per montē syon eccīaz significat catholicam. ¶ Exultent filie iude. i. anīe cōfessorū. qꝛ iudas cōfessio interpretat̄.

¶ Que ꝓpt̄ iudicia dn̄i exultēt quibus se ad beatitudinē eternā sciant esse venturas.

l ¶ Circūdate syon id est defendite eccīaz in credulitate vr̄a. Cōplectimini eā in charitate. Narrate h̄ est p̄dicate. in turribꝰ. i. in p̄ncipibus ecclesie. qꝛ sic̄ turris fortis est et vndiqꝫ speculat̄. sic ꝛ sancti ꝛ fortes ꝛ p̄dicatores debent esse in genere hūano.

m ¶ Ponite. h̄ est intelligite corda vestra in virtute. hoc est in charitate xp̄i.

¶ Qua virtute nihil pōt esse p̄stantius ¶ O vos doctores eccīastici. distribuite domꝰ. i. g̃dus eccīastici ordīs. vt enarretis. nō solū his q̄ credūt: ꝫ etiā his qui credituri sunt. ¶ Per alterā enī ꝓgeniē signat ppl̄m xp̄ianū. q̄ ab hebreo quē p̄mū dn̄s elegit secundus esse dinoscit̄. ¶ Ido vos doctores eccl̄iaꝝ distribuite eiꝰ ordinationū g̃dus: canonice ꝛ sancte. nō premijs corrupti. nō ꝑsonaꝝ acceptiōe ꝑ adulatiōez elapsi. vt enarretis. Et q̄d enarrabimꝰ: qm̄ h̄ ꝛc̄.

n ¶ Exponit iste ꝟsiculus. q̄d eccl̄iastici sacerdotes narrare debēt. Qm̄ hic est deus deus noster. ¶ In eternū. contra illos dictū q̄ sibi temporales hoīes deos esse somniabant. Regat vtiqꝫ ille nos. qꝛ ipse est rex noster. ¶ Regat lubricos et tortuosos gressus nostros.

tutū. i ciuitate dei nr̄i. deus fundauit eam ineternum.

b Dyapsalma Suscepimus deus miscōiaz tuam. in me-
i dio templi tui. Scōz nomē tuū deus sic ꝛ laus tua in fi-
nes terre. iusticia plena est
k dextera tua. Letetur mons syon ✱ ꝛ: exultent filie iude propter iudicia tua ÷ domi-
l ne:. Circumdate syon ꝛ cōplectimini eam. narrate in
m turribus eius. Ponite cor-da vestra in virtute eius. et distribuite domus eius vt enarretis in progenie altera
n Quoniaz hic est deus deus noster inet̄nū ꝛ in secl̄m ÷ seculi:: ipse reget nos in scl̄a.

In finem filijs chore psalmus. ¶ Vox chrisii de meritis iustoꝝ. penis impiorū. ꝛ ne diuites in hoc seculo timeant̄. Psal̄. xlviij.

a Vdite hec oēs gentes auribus percipite oēs
b qui habitatis orbē. Quiqꝫ

Oratio.

Audabil̄ atqꝫ terribilis deꝰ. qui in celesti hierusalem p̄nceps magnificꝰ inueniris: dilata mentē nostrā spiritali intelligētia vt miscōia tua ī nostri pectoris tēplo suscepta. digni narratione tui nominis habeamur. Per.

¶ Tituli huius verba cōtrahunt̄ ad dn̄m saluatorē. Ip̄e eī et in finem significat. ꝛ per filios crucꝫ intelligit̄ ꝛ ꝑ psalmistā sine dubio denunciat̄. Et per totū psalmū ꝟba sunt omīpotentis filij.

a ¶ Admonet̄ vniuersal̄ eccīa vt veniāt ad audiēdū xp̄m. qꝛ nō vult xp̄s tm̄ paucis ꝓdesse. ꝫ oībꝰ eū puro corde q̄rētibꝰ. Aurib̄ ꝑcipite. i. vt ī finibꝰ sue mēorie reponāt. Hītatores orb̄ xp̄ianos. ꝛ iustos accipimꝰ. q̄ sic nouerint habitare ī orbe. vt in eius sceleritatis nō implicent̄ erroribus. b ¶ Quiqꝫ terrigene. ꝑ h̄ in

terrigenet filij hoim: in vnū
c diues ⁊ pauper. Os meum
loquet sapientiā: ⁊ medita-
tio cordis mei prudentiam.
d Inclinabo in parabolā au-
rem meā: aperiā in psalterio
e propositionē meam. Cur ti-
mebo in die mala: iniquitas
calcanei mei circūdabit me.
f Qui cōfidūt in virtute sua:
⁊ in multitudine diuitiarum
g suarū gloriant. Frater non
redemit. redimet homo: nō
dabit deo placationē suam.
h Et precium redēptionis ani
me sue: et laborauit ineter-
num ⁊ viuet ✱ adhuc :· in fi-
i nem. Non videbit interitū
cū viderit sapiētes moriētes
sil' insipiēs ⁊ stultus pibunt.
k Et relinquent alienis diui-
tias suas: ✱ et :· sepulchra

telligendū ē. ꝙ oēs habitatores terre. ad audiendū v̄ba dei vocent. ¶ Terrigene pctōres sūt. q̄ vicia terrena sectātur. Filij hoīm iustos dic̄. qm̄ ⁊ ip̄e xp̄s filiꝰ hoīs dictꝰ. H Per diuitē ⁊ pauperē liber ⁊ seruꝰ accipiūt. c ¶ Os xp̄i loquit sapiaz. i. ad diuina mysteria declarāda. q̄ occulta sunt ab huius scl̄i sapiētibus Prudentia ꝑtinet ad mores ꝓbabiles īstituēdos. sic oīs diuinꝰ sm̄o. his duabꝰ v̄tutibus plenissime īdicat H Semꝑ in corde meditabor. vt hoīes relinquētes stultā vanitatē. xp̄i prudētiā sequerent. d ¶ Aurē inclinaturū se ꝓmisit xp̄s vt cognosceret si p̄dicationē eiꝰ ꝓplus deuotus impleret. In ꝑabolā. Sil'itudo em̄ rei. veri imitatio est ⁊ ē sensus vt qd̄ nob̄ ad exēplū datū ē deuota emulatione ꝓmpte domino p̄stāte faciamꝰ. Aperire se dixit ī psalterio ꝓpositōz. i. declaraturū p̄cepta diuinitatis in sctītate ꝓprij corꝑis. vt ꝓbaret docere v̄bo et exemplo. psalteriū eī siē sepe diximus. corꝑis dn̄i decora sil'itudo ē ¶ Cur timebo. Sub interrogatōe ⁊ rn̄sione ꝓpria v̄sus iste ē ꝓnūciādus. i. q̄re formidulosa cogitatione ꝯfundar. ī die mala. ī die. s. passiōis q̄ mala iudeis. bona fidelibꝰ fuit Ille eī dz timē finē vite. q̄ pcōꝝ recordatōe mordet. Xp̄s āt mortē timere nō poterat. quē nō circūdabat iniq̄tas calcanei quēadmodū solet ꝯtīgere pctōri in fine vite. vt tūc iniq̄tas scelerato fine vitā claudat. A Uel q̄libz hō sua pctā agnoscēs dicit cur timebo in die mala. i. iudicij. Et rn̄det iō qr iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. H Id ē pctm̄ actuale vl' originale. H Qui ꝯfidūt ī v̄tute sua. illi labunt in calcaneo. ¶ Et in multitudine diuitiarū suaꝝ: necesse ē eī vt tales timeāt finē. q̄ deserere mūdana nolūt. ⁊ pctōꝝ suoꝝ penas formidāt. Uirtutē v̄o dixit corꝑis vires. animi robur. līgue disertitudinē. H Frat nō redemit. i. adā qr mortuus ipse nō surrexit. vel frat nō redemit. i. moyses redimet hō. i. xp̄s q̄s moyses nō redemit. Ille non dabit d̄o placationē. q̄ non agit pn̄iaz ꝑ quā placat xp̄s. ¶ Ul' sub admiratōe legendum est sic. Nō redimet vl' frat redemit. s. xp̄s. redimet. s. ne hō. s. adā. q̄si diceret si xp̄s non redemit vel redimet. nemo redimet. vn̄ negatiue legendū. Non dabit d̄o ⁊c̄. vllus hō H Et p̄ciū redēptionis subaudit nō dabit qr nō fecit elemosynā ꝑ quā pctā delētur. Laborauit ineternū in tormētis ꝑpetuis positꝰ. ⁊ viuet in finē. qr non interficit s̄ sp reparat ad penam H Nō videbit interitū. h̄ est nō intelligit sibi īminere tormēta. Cū viderit hoīem in deo sapientē. ab h̄ mūdo migrare. dicit. q̄d huic ieiunia. quid castitas q̄d elemosyne ꝓfuerūt. nōne ⁊ ip̄e mortuus ē. Tale quidaz redēptori nr̄o iudei insultātes dicebāt. Nūquid tu maior es pr̄e nr̄o abraā. ¶ Insipiēs est q̄ p̄dicationibꝰ ꝓphetarū acquiescere non vult. Stultus v̄o dictꝰ q̄ nec ip̄m dn̄m veniētē vult recipe. Hi ḡ simul peribūt. qm̄ in futuro iudicio dānādi sūt. k H Qui in diuitijs ⁊ nō in dn̄o sperāt. ꝑdūt vtrūq̄. ⁊ diuitias ⁊ dei adiutorium. Diuitias ideo ꝑdūt. qr ibi posuerūt vbi fures effodiunt: dei adiutoriū quia illum spre

uerũt. Et diuitias quas magnope dilegebãt non iuis ꝙ qõ grauius vret extraneis derelinquẽt. ꝓter quas omĩa pctã cõmiserãt. Et fabricant sibi sepulcra de marmore firma magna ⁊ pulcra ꝙsi domos in eternũ mansuras. Ecce etiã morientiũ põpa. l ℔ Hec erit illis ꝓpetua habitatio. qz nõ resurgunt vt habeãt vitã eternã sed vt damnent in penã. Vocauerunt sepe eñ pagani supza defũctoz epulauñ sepulcra ⁊ in noie mortuorũ bibẽtes. inania q̃dã cũ modulatiõe canunt. ℣ Atq; inuocant noia mortuoz. ⁊ credũt ꝙ illis ꝑdesse. ℣ Sed nihil prodest in inferno dãnatis. ⁊ ita ꝙ terras. sepulcra accipiunt. Et inuocauerunt hz alia sra. qõ hic exponit.

m ℣ Hõ cũ in honore esset. nõ intellexit esse se ad imaginẽ dei formatũ. ℣ Cõparatus est iumentis digna similitudo dat vecordib⁹. vt q̃ se imaginẽ dei gestare nõ intelligũt. ꝙgrue iumẽtis insipiẽtibus cõparent. Mã tolle homi dei scientiã. ⁊ oĩno pecus insipiẽs est. ꝑsumptio vana et caduca superbia.

n ℣ Hec via id est vita. inqua in hoc seculo ambulamus. Sed hec via quid malis faciat non tacet. Scandalum vtiq; actozibus suis. i. stimulũ atq; dolorẽ Mõ eñ ad securitatẽ suã quicq; pctoz facit. cui de sua ꝓuenit actione tozqri. Cõsuetudo est peccantiũ. vt postq; impleuerint vot̃ũ. in pctõ mox diuinitati gratiã agũt. in oze nõ in corde. vñ dicit postea in oze suo cõplacebũt. deo gras agẽtes q; ꝑspere peccauerint. o ℣ Sicut oues lane sine amissione iugiter ꝙse

uerãt. sic semp in illis sine imminutione
subst̃atie. inuenit pena qõ cruciet. ℔
Merito a morte depascunt. q̃ xp̃m nolu
erunt habere pastorẽ. p ℣ Et domi
nabunt eoz. qõ vtiq; in illa resurrectõe
felicitũ est vt malis p̃
mineant boni. hic eñ
iustos obtinẽt pecca
tozes. In matutino.
cũ glia resurrectõnis
illuxerit. Quoz auxi
lia tanq; panni putre
facti veterascũt. qz eo
rum diuitie nihil illis
ꝓsũt. A glia sua. quã
in isto sclo habuerũt.
A id est in cõparati
one ad gliaz eoz quã
hic habuerũt. quanto
eñ amplius hic sunt
gloriati. tanto plus in
inferno co. ruptionez
patient. q ℣ Liberauit deus alias eo
rũ. q̃ aduentũ ei⁹ constanti aĩo crediderũt.
De manu inferni. de
ptãte diaboli q̃ añ ad
uentũ xp̃i aĩas tenebat obnoxias. r ℣
Dives eñ dict⁹ est a
diuo. q̃ quasi deus cre
dit nihil indige. e per
quẽ hic impium debemus accipe. Cũ eius
glia miltis licuit a ꝓue it
tuge ne timueris. ℔

eoz dom⁹ illoz in eternum.
l Tabernacula eoz i ꝓgenie
⁊ ꝓgenie. vocauerunt noia
m sua in terris suis. Et hõ cũ
in honore esset nõ intellexit
compatus est iumẽtis ÷ in/
n sipientibus: ⁊ similis fact⁹ est
illis. Hec via illoz scãdaluz
ipsis. ⁊ postea in oze suo cõ/
o placebũt. Dyapsal. Si
cut oues in iferno positi sũt
p mors depascet eos. Et do/
minabunt eoz iusti in ma
tutino. ⁊ auxilium eoz vete
rascet in inferno a gloria eo
q rũ. Verũtamẽ de⁹ redimet
aiam meaz. de manu inferi
cũ accepit me. Dyapsal.
r Ne timueris cum dives fa/
ctus fuerit hõ. ⁊ cũ multipli
cata fuerit glia dom⁹ eius.
a Quoniaz cum interierit nõ

Dives effectus est iudas ꝑditoz vendẽdo mgr̃m. ꝙ nihil p̃cij qõ accepat secũ cũ moriebat deportauit. si q̃ nũc vnusq;sq; oppsso paupe dives efficit noli timẽ. cito ꝑterit ⁊ nihil secũ. de his q̃ rapuerat tollit. dño dicẽte. Stulte hac nocte aiaz tuã repetũt. q̃ ãt parasti cui⁹ erũt. s ℣ Ecce reddit rõ q̃re timere nõ debeat mũdi gliosus. Cur ei timem⁹ diuitẽ. q̃ morit̃ur paup. nec aliud secũ valet portare. nisi vñ possit ardere ⁊ bñ dicit descẽdere in ꝓfundissimã foueã ꝙ sine glia scli. sine turba satellitũ. Et dom⁹ illa quã mirabaris remanet tota. ꝙ onera q̃ nõ videbas trãsmittit ingentia secũ in gehẽnã.

t ℣ Ista bñdictio nō ad sanctificatiōez ptinet. ß ad fauorē. Bñdicit enī dictū est ꝓpe linguā satellitū. inc eplas suos dños collaudātes. Cū ei bñfeceris. ꝓfitebit. i. ℟ tūc agit grās deo. qñ aliq̄d lucri ꝓq̄rit. v ℣ Qui in isto seculo ꝓtes pessimos imitāt. eorū societate dānādi sūt. Usq; inec nū nō videbit lumē. i. lumen sapie hic et ine ternū. Lumē qō illūinat oēm hoiez qō soli sancti in deitate videbūt. Sic enī pctā sunt tenebrosa. ita pctōribus sapie lumen aufert ℟ De quibus dicit. proiicite eū in tenebras exteriores.

x ℣ Cōclusit ꝓbeta pulcerrimū psalmū patrilitate xp̄us. vt se pector a malo ꝓposito remouēt. cū stultitiaz suā iterata increpatōe cōgsceret. Dīo. Eple dñe os nrm sapīa tua vt memores te hoiez fcm. nosq; redemisse de tartaro. mereamur vult⁹ tui lumine decorari. Aut.

℟ Asaph erat egregius musicus. cui⁹ nomē interptat cōgregatio. psalm⁹ iste. discernit iustos ab ipīs. celestes a terrenis. sctōs a pctōrib⁹: ptestat ēt nō se locutū ꝓba. sed ipm dñm. dicēs ds tē a ℣ De⁹ ei timor greca ligua dī. ℟ Igitur deus ī trinitate pt filius t spūssanctus ℟ tñ de⁹ deox: dij ei dicūt boni hoies Locut⁹ est. ℣ Per ꝓbas t aplos. et vocauit terrā. i. gen⁹ hūanū. ℟ Credētes deos nūcupari voluit. qz dedit eis ptātez filios dei fieri. ℣ Dicūt itaq; si lij sūt t dij: qz vtrūq; grā pstat nō natura.

b ℣ A solis ortu. p solis cursuz vniuersuz significat mūdū. qz oī terre oriz t occidit claritas ei⁹. Ex syon spēs. i. trīm. in q̄ mōs iste purus mētib⁹ velut aurea massa resplēdet. De hac ei vbe exeūtes aplī spēm decor ei⁹ annū ciauerūt in toto orbe terraz sicut Esaias dicit. Ex syon exibit lex t verbū dñi de hierlm

c ℣ Mūc de secūdo xp̄i aduētu ꝓba dicit manifeste veniet. Manifeste xo tunc veniet xp̄s qñ tā nō cruci affīgēdus: ß iudicaturus est mūdū. silet enī iuō p patiam cū peccam⁹. tūc aūt nō silebit. cum sceleratis dictur⁹ erit Ite in ignē eternū. Manifeste xo dī q̄si a mane dies fest⁹ dictuz sic a sacrificijs: quia tota die festinitati vacaret

d ℟ Ignis hic duplicē hz xtutē. illūiat enī t exurit. Gaudeāt ei iusti. qz illūinant ex eo. timeāt pctōres: qa exurēdi sc ab eo. ℣ Hec tempestas nō vētis agit nec pcellis seuiētibus excitat. ß ex diuina potentia vehemens spūs ꝓsurgit. vt area dñi. eqtatis eius sentētia vētilet. Tūc frumēta seqstrat a paleis. Dō iudiciū merito tēpestas dī. qz imꝓuisuz veniet. et nimia celeritate bonos discernet. e ℟ Ad uocauit celū. i. aplos vel reliqs sctōs. q̄ despect terrenis. q̄ sursum sunt saptūt. Discernit aūt terrenos. vt cū celestes ponātur ad dexterā: hi ad sinistrā collocētur.

f ℣ Mūc synagoga xp̄i xba fac ad angelos q̄ ministerio suo ī fine seculi cōgregabūt. oēs sanctos de vniuerso mundo.

t ℣ Ista bñdictio nō ad sanctificatiōez ptinet. ß ad fauorē. Bñdicit enī dictū est ꝓpe linguā satellitū. inc eplas suos dños collaudātes. Cū ei bñfeceris. ꝓfitebit. i. ℟ tūc agit grās deo. qñ aliq̄d lucri ꝓq̄rit. v ℣ Qui in isto seculo ꝓtes pessimos imitāt. eorū societate dānādi sūt. Usq; inec nū nō videbit lumē. i. lumen sapie hic et ine ternū. Lumē qō illūinat oēm hoiez qō soli sancti in deitate videbūt. Sic enī pctā sunt tenebrosa. ita pctōribus sapie lumen aufert ℟ De quibus dicit proiicite eū in tenebras exteriores.

x ℣ Cōclusit ꝓbeta pulcerrimū psalmū patrilitate xp̄us. vt se pector a malo ꝓposito remouēt. cū stultitiaz suā iterata increpatōe cōgsceret. Dīo. Eple dñe os nrm sapīa tua vt memores te hoiez fcm. nosq; redemisse de tartaro. mereamur vult⁹ tui lumine decorari. Aut.

℟ Asaph erat egregius musicus. cui⁹ nomē interptat cōgregatio. psalm⁹ iste. discernit iustos ab ipīs. celestes a terrenis. sctōs a pctōrib⁹: ptestat ēt nō se locutū ꝓba. sed ipm dñm. dicēs ds tē a ℣ De⁹ ei timor greca ligua dī. ℟ Igitur deus ī trinitate pt filius t spūssanctus ℟ tñ de⁹ deox: dij ei dicūt boni hoies Locut⁹ est. ℣ Per ꝓbas t aplos. et vocauit terrā. i. gen⁹ hūanū. ℟ Credētes deos nūcupari voluit. qz dedit eis ptātez filios dei fieri. ℣ Dicūt itaq; si lij sūt t dij: qz vtrūq; grā pstat nō natura.

sumet omnia. neq; descendet cū eo gloria eius. Quia aīa eius in vita ipsius benedicetur. confitebitur tibi cuz benefeceris ei. Introibit vsq; in progenies patrū suoz vsq; ineternū nō videbit lumen. Homo cum in honore esset nō intellexit. cōparat⁹ est iumētis ÷ insipiētibus: ÷ et similis factus est illis.

Psalm⁹ asaph. Uox synagoge de primo t secūdo aduentu christi. ipsiusq; admonitio vt ei sacrificiū laudis fideles offerant.

Psalmus. xlix.

a Eus deoruz dñs locutus est. et vocauit terram. A solis ortu vsq; ad occasum. ex syon species decoris eius. Deus manifeste veniet. deus noster t nō silebit. Ignis in cōspectu eius exardescet: ÷ et: ÷ in circuitu e eius tempestas valida. Ad uocauit celum desursum. et terram discernere populum f suum. Congregate illi sanct̄ terrenis. q̄ sursum sunt saptūt. Discernit aūt terrenos. vt cū celestes ponātur ad dexterā: hi ad sinistrā collocētur.

f ℣ Mūc synagoga xp̄i xba fac ad angelos q̄ ministerio suo ī fine seculi cōgregabūt. oēs sanctos de vniuerso mundo.

ctos eius. qui ordinant te/
stamentũ eius sup sacrificia
g Et annunciabunt celi iusti/
ciam eius. quoniã deꝰ iudex
h est. Dyapsal. Audi po
pulus meus ⁊ loquar. isrl et
testificabor tibi deus. deus
i tuꝰ ego sum. Non in sacrifi/
cijs tuis arguã te. holocau/
sta autem tua in conspectu
k meo sunt semper. Non acci/
piam de domo tua vitulos.
neq; de gregibus tuos hir/
l cos. Quoniaz mee sunt oẽs
fere siluaꝝ. iumenta in mon
m tibꝰ ⁊ boues. Cognoui om/
nia volatilia celi. ⁊ pulchri/
n tudo agri mecũ est. Si esu/
riero non dicam tibi. meꝰ est
enim orbis ÷ terre :· ⁊ pleni/
o tudo eius. Nunquid man/
ducabo carnes thaurorum:
aut sanguinẽ hircorũ pota/
p bo. Immola deo ÷ sacrifi/
cium :· laudis. et redde al/
q tissimo vota tua. ✱ Et :· in/
uoca me in die tribulatio/

h Qui ordinãt. i. q̃ sancti p̃dicant vl' implẽt testamẽtũ nouũ sup vetus vt p testamẽtũ nouã legẽ. p sacrificia veterẽ intelligas. h ¶ Uel q̃ ordinant testm̃ .i. ordinabiliter dãt et faciũt sicut testatꝰ est xp̃s eis. q̃ opa misericordie exercẽt regnũ accepturi eternũ. in q̃rũ miseratiõibꝰ deꝰ super oĩa sacrificia delectat. g ¶ Celos viros iustos dicit. q̃bus verbi celestis dispẽsatio cõdonat. Qm̃ deus iudex est. ac si diceret. q̃ nescit falli. et sic oĩa manifeste nouit. ita sine rep̃hensiõe discernit. h Uel sancti p̃dicabũt iusticiam .i. mãdata eius. ⁊ p̃dicabũt q̃ ẽ iudex viuorũ ⁊ mortuoꝝ. iõ iusticia est timẽda. h ¶ Audi ppl's meus. hic ip̃a veritas ex ꝓpria p̃sona loquit. Ppl's h̃ significat plebem deuotã. Cum dicit audi. id est deuota mente suscipe. Loquar subaudi pro futura. Testificari. ẽ testimoniũ dicere. Tunc fidelibus testimoniũ dabit cũ dicturꝰ est. Esuriui em̃ ⁊ dedistis mihi manducare. Est hic autẽ magnũ sacramentũ dũ dicit sum. sum em̃ ꝓpriũ est diuinitatis verbũ. eo q̃ semp adest ⁊ tempore nõ mutat diuinitas. Est v̄o ibi ⁊ aliud sacr̃m: qꝛ. s. vna sillaba tribus lr̃is cõtinet. vt sancta trinitas vnꝰ deꝰ eẽ doceat. i ¶ Nõ in sacrificijs tuis. ad ppl'm iudaicũ loquit. nõ iã exq̃renda esse sacrificia pecudũ. s̃ cor cõtritũ: holocausta aũt esse accepta in ꝯspectu suo. s. qñ mẽs nr̃a diuĩo amore succẽsa. pctã sua lamẽtatiõe decoquit ⁊ tribulatiõe. vt cruciatu corporeo oĩa vicia exusta cõsumant. k ¶ Cũ hec duo respuit vniuerse p̃mi tp̃is sacrificia desig̃t modis oĩbꝰ excludenda. significat em̃ a p̃te totũ. l ¶ Fere siluaꝝ. gẽtes significat Iumẽta in mõtibus. simplices ĩ catholica eccl'ia. q̃ in cacumĩe fidei hĩtare noscũtur. Boues. apl'os. ꝓph̃as ⁊ p̃dicatores q̃ ĩ agro dñi assiduo labore versati sũt. m ¶ Quis em̃ omĩa volatilia celi põt cognoscẽ nisi sola maiestas. q̃ versiculo cũcta cõplexꝰ est. h Pulcritudo agri cuz illo est. qꝛ vbi voluerit copia oĩm rerũ vel administrat vel negat. n h Esurire dei est nõ ĩ escis carnalibꝰ. s̃ vt faciat q̃s volũtatez eius. g̃ tacet israeli suam esuriẽ. qꝛ expectat pctõris ꝯuersionẽ. Orbis terre illiꝰ est. i. sancta ecclesia. ac si diceret eaz redimendã esse suo sancto sanguine. o ¶ Quõ grata erũt deo. q̃ nõ sunt necessaria. h Uetera. h̃ sacrificia euacuãda esse declarat. iõ in moribꝰ bonis sacrificiũ req̃rit dicẽs. immola ⁊c̃. Sz p̃nt h̃ r̃pudiata nob̃ ꝓficẽ cũ acceperĩt a nob̃ ista indigẽtes cũ esuriens pascat: sitiens potet ⁊ ĩ paupibꝰ accipit deus. q̃ sibi in sacrificijs offerri nõ p̃mittit. p ¶ Ille deo immolat sacrificiũ laudis q̃ a terrenis vicijs fuerit segregatꝰ. ⁊ morit mũdo. vt hostia fiat xp̃o. Uota q̃z reddit altissimo. q̃ ei talia ĩmolanda p̃pauit q̃lia ip̃e ꝓpiciꝰ p̃cepit. h Hoc est aũt sacrificiũ acceptabile. h̃ est holocaustũ pingue. vt laudet deus ab hoĩe quẽ creauit q ¶ Precepit eĩ inuoca me. ne q̃s spez h̃ret ĩ terreno solatio. vbi sũt caduca vni

uersa. In die qñ te affligit aduersarius. Eruã te. quasi dicat. circũdatũ a satellitibus diaboli. summa celeritate liberabo. Magnificabis siue honorabis me. id est magnũ me esse ineternũ ꝓnũcies: romana siquidẽ translatio magnificabis hꝫ gallicana ꝟo honorificabis qđ idẽ est.

r ¶ Interdicit hic sceleratis q̃ ꝯuerti nolũt. ne se p̃sumãt ſmonib⁹ miscere diuinis. qꝛ os dꝫ esse iustũ qđ iusticias dñi enarrare p̃sumit. Testamentuꝫ vero vetus ⁊ nouũ significat. qꝛ dũ vnũ suspẽse dr̃. vtraqꝫ memorant. ¶ Audiant hec doctores vel ep̃i ecclesiarũ qui pctã populoꝝ resecãt p̃dicando. q̃ qđ p̃dicãt opere non implent.

s ¶ Odit disciplinã qꝛ ad correctiones iustas inq̃ p̃sumptiõe remurmurat ⁊ nõ vult deũ in se vindicare qđ peccat. Proijcit etiã post se sermonẽ dei. q̃ seq̃ dĩna iussa ꝯtẽnit.

t ¶ Ita istũ ꝟsiculuꝫ debem⁹ accipe. vt in his duob⁹ ꝓhibitꝫ oĩa crimina vetuisse videat. Ille currit cum fure. q̃ ei ad faciendũ scelus socia voluntate iũgit. Ponit portionẽ cũ adultero. q̃ ei adiutoriũ prebet. qui sua vota ꝑficiat. Ibiqꝫ sine dubio habere dinoscitur portionem.

v ¶ Hic eĩ os cogitatõꝫ cordis debemus accipe: tũc enĩ abũdãt malicia cogitatões. qñ ꝑ diuersa genera pctõꝝ iniqua volũtate grassat. Qui enĩ falso laudat aliũ. dolum in lingua facit.

x ¶ Sedere enĩ morãtis ẽ. ⁊ iõ grauiꝰ peccat. q̃ morat ĩ detractõe fraterna. Fratrẽ hic oẽm ꝓximũ carnis debem⁹ accipere. qꝛ ⁊ de sp̃uali dictur⁹ est. Filiũ matris sobolẽ dicit ecclesie Ponit ꝗ scãdalũ fratri suo. q̃ hereticas prauitates vel alias interceptiões excogitat q̃bus frat̃ innocẽs capiat̃. Hec fecisti ⁊ tacui.

nis ⁊ eruã te ⁊ honorificabis
r me. Dyapsal. Peccatori aũt dixit deus. q̃re tu enarras iusticias meas: et assumis testamentũ meũ per os
s tuũ. Tu ꝟo odisti disciplinã et proiecisti sermones meos
t retrorsum. Si videbas furẽ currebas cũ eo: ⁊ cuꝫ adulteris portionẽ tuaꝫ ponebas.
v Os tuũ abundauit malicia et lingua tua ꝯcinnabat do-
x los. Sedẽs aduersus fratrẽ tuũ loquebaris: ⁊ aduersus filiũ mr̃is tue ponebas scandalum: hec fecisti et tacui.
y Existimasti inique ꝙ ero tui similis. arguã te ⁊ statuã cõ-
z tra faciem tuaꝫ. Intelligite hec qui obliuiscimini deum: nequando rapiat et nõ sit q̃
z eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me. et illic iter quo ostẽdaꝫ illi salutare dei.

¶ Quia ea examinãda in futurũ reſuaui iudiciũ. tacui eĩ iaꝫ qꝛ nõ statim vindicaui ſ sustinui. y ¶ Existimasti iniq̃ hoc ẽ qꝛ deus tacet ⁊ differt vindicare pctã. iõ credit̃ a stultis illi placuisse scelera humana.

¶ Arguã vero te. cũ in sinistra parte sedis fueris collocatus ¶ Statuã. q̃d supi⁹ dixit pctõrẽ ꝟba sua. (q̃ sp añ oc'los hr̃e debuisset vt scđm ea viueret) p⁹ tergum ⁊ retro ꝓiecisse ĩ iudicio. igit̃ pctõr añ faciẽ suam videbit. qđ se putabat obliuionis bñficio p̃terisse. formido inestimabilis. illa homines videre. ꝑ q̃ senorũt ad eterna supplicia ꝑuenire. z ¶ Intelligite. i. obedite q̃ obliuiscimini i deũ. Ille obliuiscit̃ dei. q̃ p̃cepta ip̃ius iniq̃ presumptõne ꝯtẽnit. Ne qñ rapiat. i. diabolus Qñ eĩ ille rapit nõ ẽ q̃ eripiat ad salutẽ. nisi dñs ꝑ suã magnã mĩam. ¶ Vel alit̃ qñ rapit xp̃s obliuiscẽtes se h̃ ẽ p̃cipitat in mortẽ. ei nemo eripe p̃t. Qñ eĩ diabolus rapit h̃. ẽ q̃ eripiat ad salutẽ xp̃s scꝫ Cũ ꝟo dñs rapit ad vĩdictã. nõ ẽ q̃ liberare possit addictũ ⁊ ¶ Sacrificiũ laudis. qꝛ đ oĩ bono qđ sctĩ faciũt đs honorat̃. Iter xp̃s ẽ ꝑ opa sctõꝝ. Salutaris đi p̃ris ẽ fili⁹ ¶ Vel iter btĩssimã psalmodiã appellat. qđ ñ pedib⁹ ſ puris mẽtib⁹ ãbulat̃. ⁊ ducit ad xp̃m. ¶ O gl̃iosa semita q̃ ducit ad celi terreqꝫ creatorẽ

Lox dñe te rogamus. vti nos fusci pias in sacrificio laudis. q̄ fine onere pcti tuas iusticias enarrantes. iter illud qō salutare tuū oñdit gradiamur. Per. ℣ Iste quinq̄gesim⁹ psal. vocē ꝓtinet penitētis. oñdēs vt q̄ ceciderit in crimē aliqō. mala sua ꝓfitendo redeat ad salutē.

a ℣ Cū se audisset rex potētissim⁹ nathā ꝓpheta redargui. p ecatū suum nō erubuit publice cōfiteri dicendo iudici Miſere mei Dox ista non discutit ꝑ sub trāq̄llitate ſp audit. solaq; res est per quā possum⁹ rei apud dñm fine aliq̄ difficultate defendi. ℣ Qui em̄ se miserū putat esse de suis pctis. cū illo facit de⁹ miam magnā b ℣ Scom multitudinē cōfugio ad miseratōes tuas vt gravibus vulneribus tbiriacā vel medicinā tue miseratiōis infundas. Miserationū dicit. qz multa sūt pctā mea t miseratōes tue multe. ℣ Ille eī solus in libro vite ꝓscribit cui⁹ oīa pctā delent. c ℣ Amplius lava me ac si dicat Tu potes plus mihi remittere q̄ ego te itelligā rogare. ℣ Addit mūda me q̄tin⁹ in ea nihil remanere possit īmundū. ꝓt eī aliqs sic lavari vt nō sit oīno purissim⁹. recte igit̄ addidit mūda me. d ℣ Pctā eī illa fortiora sūt q̄ agnoscētes cōmittim⁹. nō āt illa q̄ p ignorantiā ꝓpetram⁹. Contra se dicit stare delicta qz iā b ꝑstitut⁹. q̄si in vēturo iudicio. delictoꝝ suoꝝ aſpect⁹ te terrimos ptimescit. t ꝛ se stare dicit delicta q̄si quādā imaginē figurata t b non sc̄ aut bis ꝑ ſp. e ℣ Si q̄s de pplo eīm errauerit. t deo peccat t regi Mā q̄ rex delinq̄t. soli deo reus ē. Iste igit̄ rex soli deo peccare se dicit. qz hoīez nō hz. q̄ ei⁹ facta dijudicet. Et qz illū vbiq; esse nouerat iure cozā eo malū se fecisse deplorabat. Sermōes āt dñi merito iustificati dñr. qm̄ sine dubio ſp ei⁹ dicta cōplēt. Iſta ātxba tvicas cū iudicarī q̄dā aptāt ad dñi passionē cū iudicatus vicit et mūdū dānat⁹ absoluit. ꝑ itelligi recte ꝓt vicere ōs cū iudicat̄ ab hoīb⁹. qz in oī iudicio ōs iust⁹ ꝓbat. f ℣ Hic ℣sicis toti⁹ hūani gñis casū expōit Cōcipit̄ eī bō t nascitur ī oziginali pctō qō ex adā trahit̄ ꝑ baptiſmo p gr̄az dei purificat̄. g ℣ Hō eī delectat de⁹ penis nīs ꝑ ꝓfessionē verā q̄rit errozis. dō igit̄ pctm̄ nō negās. xitatē ꝓfessus ē. quā ōs sup̄ sacrificia q̄rit t diligit. Incerta ꝙ t occulta sunt. q̄ de⁹ ꝓphe dauid ī filij sui manifestatiōe fuelaut. t. vt passionē ei⁹ futurā p̄diceret t resurrectōis gl̄iaz nūciaret. t inde dicit se ſ debuisse peccasse. cū talia mernisset agnoscere. Incertaꝝ occulta sapie tue manifestasti mihi. Aſpges me dñe ysopo t mundabor. lauabis me et

In finē ꝑs dauid cū venit ad eū nathan ꝓpheta cū intrauit ad berſabee. Dox pniam agētis. Psal. l.

a Iſerere mei de⁹. fm÷ magnā ;· miſericordiā b tuam÷ Et ;· fm multitudinē miſerationū tuarum dele c iniquitatē meā. Amplius lava me ab iniquitate mea. et a peccato meo munda me. d Quoniā iniqtatē meaz ego cognoſco. t peccatū meū cō e tra me ē semp. Tibi soli peccaui t malū cozā te feci vt iuſtificeris in ſermonib⁹ tuis t f vincas cum iudicaris. Ecce÷ enī ;· iniquitatibus ꝓceptus sum. t in peccatis cōcepit me mater mea. Ecce enī xitatē dilexisti. incerta t occulta ſapie tue manifestasti b mihi. Aſpges me dñe ysopo t mundabor. lauabis me et

Sāctus ēſtā Xalbat aīā
Hōez ſupra mūē.

niue albius est resplēdet. i H Auditui meo. i. cū iacēs ī infirmitate pctī audire meruero. hō dimissa sūt tibi pctā tua dabis gaudiū auditui mea ⁊ leticiam.
C Gaudiū ꝑtinet ad absolutōz pctōꝝ Leticia vero ꝑpetua p̄mia possidēda. Ossa vera significāt animi firmamenta. q̄ necesse fuerat humiliari. vsq; duz penitēs potuisset absolui. H Ossa. i. vtutes q̄ pctīs fuerāt hūiliate: vl' spei eternitas. ē ossa hūiliata.
k H Auerte faciez tuā. i. ne videas pctā mea. nec recorderis illa; ⁊ oēs iniq̄tates p̄teritas ⁊ p̄sentes atq; futuras dele.
l C Cor mundū petit ꝓpheta sibi creari. id ē restaurari qd̄ iam impellētib⁹ pctīs cōmoueri nullo mō ad culpā. Et spm̄ rectum Nā vt ꝑ adā veteres sum⁹. ita xp̄i dn̄i bn̄ficijs innouamur.
H Uel spm̄ rectū q̄ recte cōfitear vl' rectū ad videndū ⁊ discernendū sicut antea rectus fuit in me.
m H Ne ꝓijcias me. vt sicut cayn exul efficiar a p̄ntia tua Et ne auferas spm̄ sanctū tuū a me. ꝫ ab eo consumptis delictis. tuo me statuas ꝯspectui. Uel spm̄ sctm̄ h̄ est spm̄ ꝓpbetie. n H Redde mihi leticiā. h̄ est illā exultatōz xp̄i tui. quā in eo habui p̄usq; peccarē. Spū p̄ncipali dixit. i. vt ip̄e in me. ⁊ nō vicia p̄ncipent. Uel spū p̄ncipali. p̄rez. ꝑ spm̄ rectū. filiū ꝑ spm̄ sctm̄. ip̄m spm̄ sctm̄ accipe. o H Docebo iniquos. h̄ est p̄uniā meip̄m. vt meū exemplū imitent. C Qm̄ si ꝓphete parcat. maxima spes remissionis delinquētib⁹ cōcedit. Docebo igit exē

i sup niuē dealbabor. Audi/
tui meo dabis gaudiū ⁊ leti
ciā. ⁊ exultabunt ossa humi-
k liata. Auerte faciē tuā a pec
catis meis. et oēs iniq̄tates
l meas dele. Cor mundū crea
in me deus. ⁊ spiritū rectum
innoua in visceribus meis.
m Ne ꝓijcias me a facie tua. ⁊
spiritū sanctū tuum ne aufe
n ras a me. Redde mihi letici
am salutarꝭ tui. ⁊ spiritu p̄n/
o cipali confirma me. Docebo
iniq̄s vias tuas. et impij ad
p te cōuertent. Libera me de
sanguinib⁹ deus deus salu/
tis mee: ÷ et :+ exultabit lin/
q gua mea iusticiā tuaz. Dn̄e
labia mea apies. et os meuz
r ānūciabit laudē tuā. Qm̄ si
voluisses sacrificiū dedissez
vtiq; holocaustꝭ nō delecta-
s beris. Sacrificiū deo spirit⁹
ꝯtribulat⁹ cor ꝯtrituz ⁊ hu/
miliatū deus nō despicies.

plo remissionis meee. sperare pctōres. ⁊ vbo p̄dicabo mirabilia miseratōis tue.
p C Liberari se ꝓpheta petit de sanguinibus qd̄ ꝯ latinā regulā positū est. ꝫ laudandus oīno trāslator est q̄ elegit aliq̄d ꝯ artē secularium ponere q̄ a vitate posita discrepare. Nā si diceret a sanguīe. forsitā vnū pctm̄ videret ondere. ꝫ cū pluralem numerū ponit. multa esse sine dubio delicta ꝯfitet. Deus salutis. significat dn̄m xp̄m. ꝑ quē salus pie credētibus dat. Exultauit. i. si me liberauerꝭ d̄ peccatis. laudem tuā lingua mea iuste loquet ꝓpter hoc q̄ in p̄terito psalmo dictum est. pctōri āt dixit d̄s ⁊c. Absolut⁹ eī recte loq̄ potuit illud. a q̄ pctōrē diuina lex suspēdit
q H Aperiri sibi petit labia que clausa erāt ꝑ pctm̄. Quia nō est pulcra laus ex ore peccatoris. C Os āt dicit cordis archanū. vn̄ veraciter laus diuina cantatur.
r H Audiāt iudei ⁊ sacrificia sua cessasse. Intelligāt. C Etiā immolatōnes pecudū ⁊ ritus socioꝝ ī aduc̄tu dn̄i respuendos.
s C Postq̄ dixit que sacrificia deus respuit. nūc dicit illa que poscit. Istud vero placitum sacrificium deo damus. cum spiritū superbie humilitate confessionis macta mus. vnde non sanguis egreditur. sed lacrimarum fluenta decurrunt. Cor contritum dicit laboribus penitentie vehementer afflictū. Humiliatum deo scz. non enim potuerat cor humiliari. nisi fuisset frequenti tribulatione cōtritum. Tales oblationes deus non spernit.

t. C Supplicat itaq; ꝓpha. vt qm̄ syna goga peccauit sub lege posita succedēs syō p gr̄am xp̄i. h̄ ē catholica firmet̄ ecclesia. Et edificent̄ muri. si s̄m historiā velis aduertere. significat forte tpa theodosij. qn̄ eudoxia ei⁹ ꝯiūx feīarū religiosissima. āpliori murorū circulo hirl'm coronauit. v C Tūc acceptab̄ o pr̄ sacrificiū .i. gl'iosissimā passiōz filij tui. q̄ sacrificiū se ꝓ oīb⁹ obtulit. ⁊ ē eius passio sacrificiū veracissimū iusticie. Oblatiōes ⁊ holocausta. ꝑtinēt ad xp̄ianos qui erāt post aduentū dn̄i credituri significās īmolāda corda hoīm. viuētiū. n̄ pecudū mēbra mortuorū. Vitulos q̄ppe posuit. aut ꝓ innocētib⁹ aut ꝓ p̄dicatorib⁹ q̄ꝝ tmaginē ī vituli figura euāgelista lucas suscepit vel illos q̄ aīas suas in hostiā suauitat̄ sacris altaribus obtulerunt. Oratio.

Rosiue misatio/nis ineffabile nomē trinitatis d̄s q̄ humani pectoris antruz emūdās vicijs. sup cādorē efficis niuis. in noua qm̄s ī visceribꝰ nr̄is spm̄sctm̄. q̄ laudē tuā ānūciare possimus: vt recto p̄ncipaliq; spū ꝯfirmati: mereamur et̄nis sedib⁹ in hirl'm celesti cōponi. Per eiusd̄. H Psalm⁹ iste cōtinet vocē ꝓphe exprobrātis pctā iudaici ppl'i. Ad ip̄m eī loq̄t̄ dicēs. C Tot⁹ h̄ titul⁹ ad aduētū dn̄i scd̄z. ꝑ tp̄s antixp̄i iure referēd⁹ est. qm̄ oīa ad xp̄i māifestationē cōpetent̄ aptātur. vt psalmo suo n̄ discrepare vidēt̄. a C Quid gl'iaris in malicia. Cū scriptura diuīa nec in bonis actib⁹ dicat eē gloriādū. s̄ p̄cipiat. q̄ gl'iat̄ ī dn̄o gl'iet̄. nūc ꝓpha sceleratū virū redarguit. d̄ sola se malignitate iactātē. cur velit d̄ malis gl'iari. vn̄ debuit cōfundi. b C Tota die. tp̄s vite significat. qꝛ sine aliq̄ intermissiōe sp mal⁹ malū ⁊ opat̄ ⁊ cogitat. Iniusticiā cogitauit h̄ eī lingua diē cogitasse. qꝛ pessimoꝝ ē ꝯsuetudo vt an̄ loquāt̄ lingua q̄ cogitēt corde. i. incōsulta ꝓferre. Bn̄ āt cōpauit mali hoīs dolū acute nouacl'e qꝛ sic̄ illa pilos radit. ⁊ hoīez n̄ ledit ita nec dolus. aīe iusti nocē valebit qn̄ ei nitit̄ auferre mūdana. Terrena eī bōa pilis cōparāt̄ qꝛ pili supfluitates q̄dā sunt corpis ⁊ tpalia bōa aīe c C Ille eī diligit maliciā. q̄ cog̃scit̄ diligē sp peccare. Sup benignitatē. i. si animū maliuoli benignitas tangit. mox eā vt viciū detestabile ꝓijcit ⁊ magꝰ diligit loq̄ iniq̄tatē q̄ v̄ba eq̄tatis ꝓferre. d C De antixp̄o v̄o dr̄ q̄ ꝯfusis morib⁹ diligit iniq̄tatem. currit ad oīa v̄ba p̄cipitationis. iubz qd̄ nullū iuuat ⁊ totū cū dolo loq̄t̄. a q̄ nulli ꝓfutura cēsent̄. e H Oīa h̄ ī iudaico ppl'o īpleta st̄. q̄ a legis lr̄a destructus ⁊ euulsus de ciuitate emigrat⁹ ē de tabernacl'o d̄i tpib⁹ Titi ⁊ vespasiani. C In finē āt q̄ destruet̄ eternis supplicijs deputat̄. Et radicē tuā qꝛ sic̄ sctī sctōꝝ. ita imitatores peccātiū. radices eoꝝ appellāt̄ Radices erāt antixp̄i. ꝯsentanei ⁊ iō radicē ip̄ius cū ip̄o dicit eē euellendā: qꝛ cū sctīs dn̄i nec an̄xp̄s nec mīstri ei⁹ hēbūt aliquā portionē ī regno btōꝝ.

t Benigne fac dn̄e ī bona voluntate tua syon: vt edificen
v tur muri hierusalē. Tunc acceptabis sacrificiuz iusticie: oblatiōes et holocausta tūc imponēt super altare tuum vitulos.

In finē intellect⁹ dauid. cum venit doech ydumeus ⁊ annūciauit saul ⁊ dixit illi ecce venit dauid in domum abimelech. C B. Vox ꝓphete de iuda vel antixp̄o.

Psalmus. lj.

a Vid gloriaris in malicia: ÷ q̄ ⁘ potens ✱ es ⁘ iniq̄
b tate. Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
c Dilexisti iusticiā super benignitatē: iniq̄tatez magis q̄ loqui equitatē. Dyapsal.
d Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.
e Propterea deus destruet te

f ℣ Videbũt iusti: hoc est intelligũt iã malozꝝ futurã penã ⁊ timebũt ne talia appetãt ī isto seculo. Hic iusti flent. ridebũt ī futuro. ℭ Sup eũz q̃ lõgam patiam dei stulta volũtate cõtẽpsit. Ecce cũ dr. extẽsa manu. pctõzis nephãda sozs mõstraf.

§ ℭ Diuitias xo. ꝟ vniuersas pompas seculi debem⁹ accipe q̃ in illas spez suã ponit ⁊ nõ in deũ: semetipm fefellit. Ipse em̃ puallet ī vanitate sua qz si bi ꝓfutura mullaten⁹ acqrit. vanũ em̃ dr qõ est inane. fragile vl ca ducũ: ⁊ ab ipa firmissima veritate discretũ.

b ℣ Cõparat se ꝓpheta oliue fructifere xpẽ pinegudinẽ sapie Sperani ī miscõia. qz nõ est hũane fragilitatis facultas vt p se q̃s salu⁹ fiat ꝑ miscõiaz dñi. ī ℭ Hic em̃ datũ est cõfiteri nob. vbi meremur absolui. q̃a fecisti: ibi itelligẽdũ ẽ miaz. Q̃m bonũ. Q̃ture dr bonum. vbi et spes salutis ⁊ toti⁹ vite palma suscipit. Additũ est q̃z aũ cõspectũ sctõꝝ tuozũ. i. q̃n iam gaudiũ generale iusto rũ est. ℣ Vel quia fecisti. s. q̃ sum oliua fructifera. q̃ sperant ī misericozdia dei ineꝛnũ. ⁊ iõ expectabo nomen tuũ ⁊c. Oratio.

Oti⁹ mũdane vanitat̃ destructor omp̃s. fac nos ī domo tua sic̃ oliuã fructiferam flozere. vt in tuaz misericozdiã sperãtes ab iniquitatis maledicto saluemur. ꝓper.

ℭ In fine q̃d signifi cat iã notũ est. Amalech autẽ gens fuit q̃ cõtra dei pp̃lm pugnauit. Ei⁹ nois interꝓtatio talis est ꝑ pturiente siue dolẽte. ⁊ significat ecclesiam. q̃ tanq̃z dolẽs atq̃ pturiẽs. pp̃lm admonet pfidoꝝ. vt a suis inq̃tatibus conquiescat a ℭ Proꝑtũ est lingue. xbũ dicẽ. nõ cozdis. § qz cogitationes nr̃as potẽtia diuinitatis intelligit. recte dictũ est insipientes cozde dicere. qõ ad aures dñi potuit puenire nõ ad ignoscendũ § vindicãduz. ℣ Dicit aũt ī cozde. dyabolus vel iude⁹. nõ est deus ac si dicat nõ est xp̃s filius dei. ℣ Vel insipiẽs est q̃libet q̃ male viuit. ⁊ is si putat deo placere mala. dicit in cozde nõ ẽ de⁹. vl̃ q̃ dicit deũ oibus ⁊ sp̃ pcere. de⁹ em̃ sua iusticia ⁊ bonitas est. b ℭ Corrupti sunt oẽs hereticiꝰ vno xbo notati Mã deo recte nõ credidisse cozruptio ẽ. Hos subsequẽs pena iustissima vt abomiabiles in voluptatib⁹ suis fiant Nõ est q̃ faciat bonũ: ꝟ est qõ ꝓturiebat ecclesia plena dolozib⁹. vt in tãta multitudie pditoꝝ. nõ sit q̃ bonuz possit opari vl̃ imitari c ℭ Prospexit dñs de celo. i. de vnoq̃z p dicatoze suo⁹ ꝓspexit sup filios hoim ſ magna pietate. vt non errãtes pderet. § penitẽtes saluaret. Vt videat. i. videre faciat sanctos q̃s p̃dicationem eozum intelligat. i. intus in seipo legat aut requirat opere deũ.

f in finem: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicẽ tuã de terra viuentiũ

f ℣ Dyapsal. Videbũt iusti ⁊ timebunt ⁊ super eum ridebunt ÷ ⁊ dicẽt: ecce hõ q̃ nõ posuit deuz adiutorẽ suum.

g Sed sperauit in multitudie diuitiaꝝ suarũ: et ꝓualuit in

b vanitate sua. Ego ÷ aũt: sicut oliua fructifera in domo dei: sperani in mia dei ineꝛnũ ⁊ in seculũ ÷ seculi: ℭ Cõfitebor tibi in seculũ q̃z fecisti. ⁊ expectabo nomẽ tuũ q̃m bonũ ẽ in ꝓspectu sctõꝝ tuoꝝ.

i

In finẽ ꝓ amalech. intellect⁹ ipsi dauid. ℭ Ecclesia increpat eos q̃ cozde vel ope cozrũpunt. ⁊ fideles monet: vt equanimiter secli molestias sufferant.

Psalmus. liij.

a Dixit insipiẽs ī cozde suo. nõ est deus. Corrupti sunt ⁊ abomiabiles facti sũt in iniquitatibus. nõ est q̃ faciat bonũ. Deus de celo prospexit sup filios hoim: vt videat si est intelligẽs ÷ aut:

b requirens deũ. Omnes de/

c

d

d ¶ Illos. oēs enī declinasse dic̄. q̄ durato corde ī scelerato ꝓposito ꝑmāserūt. Prius eī fuit vt declinarēt. secutū est vt inutiles fierēt sibi. vsq; ad vnū ꝟo dū dr̄. oēs negant̄. Nā si aliquē bonū voluisset intelligi. nō dicēt vsq; ad vnū. sed p̄ter vnū. ¶ Oēs hi insipientes q̄ nō req̄rebāt deū inutiles facti sunt: q̄a mādata dei īplere nolūt. ⁊ iō sibimetip̄is inutiles ⁊ alijs. q̄r inutilis est. q̄ non opat̄ aliq̄d boni. ideoq; ꝓijcit̄ ī tenebras exteriores: euangelio teste.

e ¶ Cognoscūt impij se agē ꝑuerse et nō solū se nō emēdant: ꝫ etiā dei populū deuorāt dētib⁹ sue malicie Sic̄ escam panis. q̄ sp̄ desiderāter in vsu est Nā q̄uis singulis q̄busq; tp̄ibus diuersitate escarum satiemur iugit̄ tñ nob̄ panis eduliū est. ita sp̄ desiderāt mali deuorare bonos. ¶ Uel nonne scient oēs mali ī futuro iudicio deū eē. q̄ iā scire nolūt. scient vtiq;. penaꝝ experimēto.

f ¶ Deū nō inuocauerūt. Illa em̄ a pctōribus cōtra volūtatez fiūt dei velut fumus fine celerrīo euanescūt. ⁊ trepidāt. ne honoribus vel diuitijs acq̄sitis in isto seculo p̄uentur. Ubi nō fuit timor (subaudiēdū est videlicz) iustus. ¶ Ul' q̄r deū nō inuocauerūt cito p̄ituri sunt vel iō illic trepidauerūt ⁊c̄. Sz iō trepidarūt q̄m deus ⁊c̄.

g ¶ De⁹ enī dissipat ossa maloꝝ. i. obstinatōes durissimas. ¶ Uel spez eternitatis eoꝝ. q̄ in ei⁹ cōtumeliā insurgere ausi sunt. Qui hoīb⁹ placēt ⁊ nō deo. recte ꝯfusi dicunt̄. q̄m eos de⁹ spreuit. Merito ꝟo spernit̄ a deo q̄ reliq̄rit deū: et q̄a eū reliq̄t. digne tanq̄ ignot⁹ ab eo ꝯfundit̄. dicēte apl'o. ig̃rans ig̃rabit̄.

h ¶ Quis dabit. addendū est nisi tu dñe: credētis em̄ ꝟba sūt nō dubitātis. Ex syon illā dic̄ speculatiōz felicez. in q̄ de⁹ aspicit̄. Ipse etiā ī h̄ secl'o dat salutare isrl' ex syō. cū labores sctōꝝ suis bñficijs cōsolat̄. ¶ Ipse q̄z nos auersa captiuitate vicioꝝ erexit in libertatē ꝟtutū. Exultabit iacob. i. xp̄ianus ppl'us. dum supplātat iudaicū ppl'm bñdictionēq; ei⁹ accipit. Et letabit̄ isrl'. dū deū oculis fidei intuet̄.

clinauerunt. simul inutiles facti sunt non est q̄ faciat bo
e nū. nō est vsq; ad vnū. Nō/ne scient ÷ oēs :· qui operantur iniquitatē. qui deuorāt plebē meā vt cibum panis.
f Deū non inuocauerūt. illic trepidauerūt timore vbi nō
g fuit timor. Quoniā de⁹ dissipauit ossa eorū. qui hoībus placent cōfusi sunt. quoniaz
h deus spreuit eos. Quis dabit ex syon lalutare israel cū cōuerterit deus captiuitatē plebis sue exultabit iacob et letabitur israel.

In finez in carminibus intellectus dauid. cū venissent zyphei ⁊ dixissēt ad saul nonne ecce dauid abscōdit⁹ est apud nos. Uox ecclesie de hereticis ad christum.

Psalmus. liij.

a Eus in noīe tuo saluū me fac ÷ et :· in virtute
h tua libera me. Deus exaudi orationē meā. auribus p̄

Oratio

Espiciēs de celo sācto tuo pijssime deus. pone terminū insipiētie nr̄e. vt a terroribus vanis eruti. tibi soli d̄ puritate cordis ītegra placeam⁹ Per.

¶ In finē xp̄m significat. Istud enī carmē laudes xp̄i denūciat. Intellectus dd̄. dñm saluatorē indicat quē ille ꝓficue ītellexit euenire. Nā ziphei a vicu syrie ī qua habitabat ziph dicti sunt. qui ꝓdiderūt dauid apd̄ se esse celatū. ¶ Ziphei aūt interp̄tatū significat florētes: qd̄ in isto mūdo pctōrib⁹ datū est. ¶ Dauid figurā xp̄i gerebat. ¶ Qui fuit abscōdit⁹ ī inferiori p̄te t̄re. ⁊ dñs ī vtero sctē marie. ⁊ ī vna gēte iudeorū. ⁊ diuītas in carne xp̄i.

a ¶ Orat enī ꝓph̄a in noīe dñi a p̄sequentiū malignitate liberet̄ sperās nō aliūde sospitatē. ꝫ q̄ a deo venit ⁊ iterū rogat vt ī iudicio futuro ei⁹ ꝟtute liberet̄. ¶ In noīe tuo. i. ī noīe illo hūilitat̄ qd̄ ē saluatio. i. ī noīe saluator̄

in noīe iesu. b ¶ Repetit iterū propheta nomē oīpotētis. vt cū frequenter deus imploraṫ. nō tardet sibi auxilium ferre. H Auribꝰ ꝑcipe. aures dñi dicunṫ. qñ exaudire dignaṫ. ¶ Vel auribus. i. mente.

c ¶ Verū h̄ alienigenos nō vult ꝑegrini gñis viros intelligi ꝑ opibus a dño factos extraneos Merito dū ziphei d̄ tribu iuda fuerūt ab illis auxiliū q̄ siuit. Apd̄ ip̄os tñ magis insidias ꝓditiōis inuenit. Fortes enim saulē intellige cū ministris suis. Perditiō nō ꝓponunt deū añ oculos suos. qꝛ illum ignorare credunt que scelerata mēte ꝯcipiunt. d ¶ Adiuuat dixit vtiq; laborantē: vt potuisset ferre. q̄ sup eū nitebanṫ īpij ꝯgregare Seq̄ṫ etiā qd̄ sit istd̄ adiutoriū. i. ꝛ dñs est susceptor aīe mee.

e ¶ Orat ḡ ꝓpha vt mala volūtas remoueaṫ ab inimicis eiꝰ. vñ eos coḡuerat īgrauādos. Mali eī cū ad veritatē veniūt. a p̄stina volūtate dispereūt ꝛ nisi a mala intētiōe discedāt. locum in bonis actibus non habebunt. Dispereat saul ne ꝑseq̄ṫ īnoxiū. dispereant ziphei ne prodant celatum.

f ¶ Volūtarie deo sacrificat. q̄ ꝓ īimicis suis exorat Sacrificare volūtarie. est d̄o puritatē bone volūtatis offerre. Confiteri q̄q; hic laudare significat illū em̄ velle laudare inestimabile bonū est

c cipe verba oris mei. Quoniam alieni insurrexerūt aduersum me. ꝛ fortes quesierunt aīam meā. ꝛ nō proposuerūt deū añ ꝯspectū suum
d Dyapsal. Ecce em̄ deus adiuuat me. ꝛ dñs susceptor
e est anime mee. Auerte mala inimicis meis. in v̄itate tua
f disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi. ꝛ confitebor nomini tuo domine quoniā
g bonuz est. Quoniā ex omni tribulatione eripuisti me ÷ ꝛ :· super inimicos meos despexit oculus meus.

In finem in carminibus intellectus dauid ¶ xp̄s patrē petit. ne eius despiciatur oratio. quā ex infirmitate carnis ꝓbatur expetere: ꝛ quid obstinatis iudeis in suis sceleribus ꝑsistentibꝰ debeat euenire ostendit.

Psalmus. liiij.

a Xaudi deus orationez meam: ꝛ ne despexeris deprecationē meaz intende
b mihi ꝛ exaudi me. Cōtristatus sum in exercitatōe mea: ꝛ ꝯturbatus sum a voce inimici ꝛ a tribulatione pctōris

vñ ꝛ mens scā reficiṫ. ꝛ oīs aduersitas istiꝰ mūdi effugaṫ. g ¶ Ex oībꝰ tribulatōibꝰ se testaṫ ꝓpha ereptū. qd̄ ī isto seculo ñ p̄t euenire nisi eis q̄ ī dñi dilectione ꝑsistūt. Respexit oc̄lus dñi sup inimicos dauid. i. zipheos. qñ eos nefarias volūtates mīme cōplere ꝑmisit. freq̄nṫ eī ꝓpiciꝰ d̄s. iniq̄ nō ꝑmittit efficē. vt ꝯpūcti debeamus de nr̄is erroribꝰ supplicare. Or̄o.

Aluifica dñe ecclesiā tuā. tui nominis ꝓtectōe ꝯfitentē. vt despectis inimicis. volūtaria de ꝯfessiōe magnificet. Per.

¶ Bñ finis dr̄ xp̄s qꝛ q̄cq̄d recte ac fideliṫ agimꝰ. ad ip̄m constat sine dubitatōe referēdū. In carminibꝰ ī laudibꝰ dic̄. Intellectus iste certꝰ ē. vt cū dd̄ pr̄ez dicamus dñi xp̄i (vt cecꝰ ī euāgelio miſere mei fili dd̄) ſz carnē ītelligamꝰ. ſm dīnitatē v̄o. ſuū fateamur eē ip̄m dd̄ xp̄i. sicut ip̄e ait. Dixit dñs dño meo. a ¶ Prima ꝑte petit ꝓpha exaudiri or̄onē suā deīde postulat ne eiꝰ dep̄catio despiciaṫ. H Qua rōe intellige hō quia nisi pura cōsciētia dep̄ceris deū. prorsus a deo non exaudieris.

b ¶ Pulcerrīe dñi cutsus vite. vno ſmone exponiṫ. Exercitationē dicimꝰ q̄ nullo ocio ꝯq̄escit. Exercitabaṫ miraculis ꝛ scītate doctrine. ꝛ ꝯtristabaṫ. q̄ p̄dicationibꝰ saluberrimis. vesania

obstinati ppl̄ non credebat. A voce inimici. H Dicētis samaritanus es ⁊ demoniū hab es. cōturbatus sum.
H Tribulatio erat pctōris. qñ eū ore cōspuebāt. cedebāt alapis. ⁊ alia multa ingerebant.

c Q Declinauerūt enī in dñm iniq̄tatē. qr nullā volētes recipere rationē effusionē sanguinis innocētis expetebāt. Audiāt inspiciētes iudei tantuz se dño fecisse molestiā accēsa ira. vt sibi ppetuā p̄pararēt ruinam.
H In ira. Ira festuca. trabis. odiuz. Ira cōturbat trabis. excecat. vt illud. Turbat⁹ est pre ira oculus meus. Molestus. i. seu⁹.
Q Uel molestia est. qñ pcacitate supflua reddimur inq̄eti
d H Cor meū conturbatū est in me sm hoīem s virtute diuina ꝯfortatū est. Et formido ⁊c.
Q Sua suis apte reddunt. cōsequens enī erat vt cui⁹ cor cōturbatū fuerat. eū formido mortis inuaderet. Reuera cecidit. qñ sup eū venit. vlterius nō valitura. q̄ p̄us potuit. qr perpetua mors morte xp̄i victa ē. e H Humano more loquit. q̄bus est timor aīe. ⁊ tremor corpis. Tenebre dicunt mali hoīes. qr q̄ odit fratrē suū in tenebris ē Cōtexerūt q̄dē s qr lux erā nō cōp̄hēderunt. f Q Quis dabit mihi. s. nisi tu p̄r q̄ hūanā naturā ad celoꝝ regna pducis. Penne a pēdēdo dicte. Inspice vo q̄ pēnas non aq̄le nō accipitris petijt. s colūbe. q̄ dicta ē q̄si celle alūna. auis innocēs mā̄sueta. q̄ ī nullū aīal fellita volūtate cōsurgit merito illi⁹ pēnas xp̄us petijt. ī cui⁹ specie sup eū sp̄ūsscūs apparuit. Uolabo. i. celerrima me voluntate trāsponā. vt ab eoꝝ iniq̄tate q̄escā q̄ me psequunt. s. iudeoꝝ. g H Ecce elōgaui a iudeis. s. qr lōge ē a peccatorib⁹ salus. Et cū gētib⁹ incredulis mā̄si. q̄s in aduētu meo florere feci de q̄bus ali⁹ ait ꝓpha. letet ⁊ floreat desertū. h C Pronūciat eī se p̄sidiū expectare p̄ris. q̄ eū poterat a corporea infirmitate saluare. ⁊ qr superi⁹ dixit eē turbatū. ido nūc modici animi eē sese testat Tēpestates dic̄ pcellas seditionū q̄s iudei cōmouebāt i C Hic iudaico ppl̄o salutarit̄ imp̄catur. vt diuisiōe līguarū n̄ īplerēt volūtatē malicie sue. sic̄ in illa turri factū est quā metu recētis diluuij ī altū hoīes extēdere conati sunt. Digne igit̄ illos diuidi postulabat. q̄s iniq̄s eē in sacrilegis ꝯgregatōib⁹ p̄sciebat. iō subiūxit. qñ vidi iniq̄tatē in ciuitate. i. H Cōgregatiōe. Iniq̄tatē cū non crediderūt. Cōtradictionē. cū exprobrant Nōne h̄ ē fili⁹ fabri et alia mlta k H Dicit eī die ac nocte. i. oī tēpore circūdare eā h̄ ē hirlm. Super muros ei⁹ iniq̄tas. vt q̄tū muroꝝ machina ī altū potuit crescere mltomag⁹ iudeoꝝ malicia se extēderit. Labor ī medio ei⁹ labor. ī opp̄ssiōe pauꝑm. ⁊ īiusticia. ī iudicijs. p mediū (qr ī vrb medio tāq̄ honorabili sede morari volūt p̄mates) dsignās nobilissimos ⁊ p̄mates eoꝝ. q̄s n̄ lex n̄ rō. s labor ⁊ īiusticia possidebat. l C Intēde q̄ n̄ dixit occlte s ī plateis talia fuisse ꝯmissa q̄ lex dīna dānauit. H Usura ē pl⁹ accipe q̄ dare. Oīa eī q̄ ī lege ꝓhibita st̄ ad augēdū peti cumulū excreuert. in lege eī vsure accipi ꝓhibēt vñ ꝓpha n̄ feneraui neq̄ feneraui m̄ q̄sq̄

c Qm̄ declinauerūt in me iniq̄tates ⁊ in ira molesti erant
d mihi. Cor meū ꝯturbatū est in me: ⁊ formido mortis ceci-
e dit sup me. Timor ⁊ tremor venerūt sup me. ⁊ cōtexerūt
f me tenebre. Et dixi quis dabit mihi pennas ÷ sicut: ·· columbe: ⁊ volabo ⁊ req̄escaz.
g Ecce elongaui fugiēs. ⁊ mā̄si ī solitudīe. Diapsalma.
h Expectabā eū qui saluū me fecit. a pusillanimitate sp̄ūs
i et tēpestate. Precipita dñe diuide linguas eoꝝ quoniā vidi iniquitatē ⁊ ꝯtradictio
k nē in ciuitate. Die ac nocte circumdabit eā super muros eius iniquitas ⁊ labor in me
l dio eius ⁊ in iusticia. Et nō defecit de plateis eius. vsura ⁊ dolus.

m ¶ Hic mõstrat magne patie exemplũ. vt inimicis ꝯria nob loqntib⁹. nõ in cõtentionẽ erũpere vel vbis resistere sed locũ insanis loquelis dare studeamus.

n ¶ In isto vsiculo ⁊ ꝑcedẽti ac seqnti iudas ꝑfidus increpatur. q̃ caueri potuisset si public⁹ fuisset inimicus hũano nõ loquẽdo. quẽ tñ xp̃s si voluisset. occultũ nõ sibi: ꝫ alijs cauere potuisset.

¶ Hic nõ tantũ de passione dñs querit: ꝫ ⁊ de discipulo proditore. A q̃ se nõ abscondit. licz a iudeis vt in euãgelio legim⁹ se absconderit ꝫ etiã cõuiuio sancto asciuit.

o ¶ Unanimis dictus est iudas: q̃a int̃ apl'os fuit nũeratus. Dux qꝛ ad vicos et castella ꝑmissus est. vt ꝑdicatiõe verbi imbueret rudes anĩos. Notus: qꝛ eius ꝓditio nota erat xp̃o. ¶ Uel qꝛ cũ alijs ad ꝑdicandũ missus fuit notus ei⁹ dr̃. p Qui simul mecũ dulces capiebas cibos. id est corpus ⁊ sanguinez xp̃i qd̃ ipse accepit ab eo indign⁹ Sepe etiã cuz ip̃o domino in tẽplo salomonis cũ cõsensu ꝑdicationis abijt. ¶ Isti (vt supiori) versui iũgendũ est. cur me tradis. vt tu hõ vnanimis dux meus ⁊c̃. cur me tradis. ⁊ q̃ mecuz cibos sumpsisti ⁊c̃. cur me tradis. q ¶ Ueniat mors ⁊ deuorabit eos terra viuos: h̃ factũ fuit dathan ⁊ abiron. veĩt subito ignis ⁊ mortui sũt. ¶ More eĩ suo emẽdatõez magl̃ q̃ ꝯsumptõez postulat ꝓp̃ha venire inimicl̃ Mors eĩ vite dr̃ finis: ⁊ q̃ ĩ meliorẽ ꝑtem cõuertit̃ finẽ ꝑoris ꝯuersatiõis reperisse iudicat̃, In ĩfernũ descẽdũt viuẽtes, qñ cogitatões suas pessimas expauescũt. ad meliora vota ferũt̃. Tũc enĩ q̃si viuẽtes ad inferna descendimus. qñ maloꝝ nr̃orũ recordatõe terremur. r ¶ Qm̃ neq̃cie ĩ hĩtaculis iudeoꝝ etenĩ tã ope q̃ cogitatiõe illi neq̃cia pleni sunt. s ¶ Clamauit igit̃ ex forma serui xp̃s iugit̃ ad deũ pro ꝑpl'o xp̃iano. ⁊ conseq̃ns erat illũ exaudiri qꝛ nõ potẽat a sua maiestate segregari.

t ¶ Uespere significat tp̃s traditõnis qñ eũ iudas cohorti tradidit: mane. cũ ad põtiũ pylatũ ductus est. Meridie. qñ hora sexta suspẽsus est. Meridies dictus q̃si medi⁹ dies. His sequẽtia verba reddunt̃. nã narrabo ꝑtinet ad vesperũ. qñ oĩa ꝑdixit. q̃ iudas pessim⁹ facere disposuit. Annunciabo ad mane: qꝛ mane ãnũciauit rũdendo pylato in h̃ nat⁹ suz ⁊c̃. Exaudiet vocẽ. ad meridẽ ꝑtinet cũ dixit. cõsũmatũ est. et emisit spiritum.

v ¶ Redimet in pace. narrat vicz ꝙ eum velocit̃ exaudiuit. cuz eũ d̃ tribulatiõib⁹ mortis eripuit ĩ resurrectione. In pace h̃ est ĩ semetip̃o. Ab his q̃ appropinquãt corpe. nõ vita ⁊ merito. Int̃ ml̃tos credẽtes erãt mecũ. ⁊ tñ nõ credebãt vl' int̃ istos q̃ sunt ml̃ti. i. int̃ malos ⁊ nõ int̃ paucos. i. int̃ bonos q̃ st̃ pauci vel in multis. i. in baptismo ⁊ fide ficta. in paucis nõ sunt. i. in fide firma. spe vera ⁊ caritate. x ¶ Exaudiet de⁹ me bñdicentẽ. nõ illos maledicẽtes. Et hũiliabit eos hoc est supbos. Qui est añ secula. pater vtiq̃ quẽ in me manentẽ nõ cognouerũt y ¶ Nõ est illis cõmutatio de malo in

m Quoniã si inimicos maledixisset mihi sustinuissez vtiq̃
n Et si is qui oderat me super me magna locutus fuisset. abscondissez me forsitan ab
o eo. Tu vero homo vnanimis. dux meus ⁊ notus me-
p us. Quoniaz simul mecum dulces capiebas cibos. ĩ domo dei ambulauimus cum
q consensu. Ueniat mors sup illos: ÷ ⁊ :· descendant in in-
r fernũ viuẽtes. Quoniã nequicie in habitaculis eorum
s in medio eorum. Ego ÷ autem :· ad deũ clamaui. et do-
t min⁹ exaudiuit me. Uespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ anũciabo ⁊ exaudiet vocẽ
v meam. Redimet in pace animam ab his qui appropinquant mihi. qm̃ inter mul-
x tos erant mecuz. Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos. qui est ante secula. Dyapsal'.
y Non enim est illis commu-

bonũ. Et nõ timuerũt deũ. ⁊ ea cã. ad vlti onẽ descẽdit. de⁹ sicut sequit̃. extẽdit manũ ĩ retribuẽdo. qꝛ cũ eis ad auxiliũ porrecta fuisset. nõ eã receperũt. In retribuẽdo ꝯ dicit. i. in vindicta ĩ die iudicij. h̃ est qꝛ noluerũt cõuerti et recipe a manu misericordie gr̃am. extendit manũ ĩ eos vindicte. vt q̃ noluerũt recipere tribuẽdo. accipient in retribuendo.

tatio ⁊ ñ timuerũt deũ extẽdit manuꝫ suã ĩ retribuẽdo. Cõtaminauerũt testamẽtũ eius: diuisi sunt ab ira vultus eius: ⁊ appropinquauit
a cor illius. Molliti sunt sermones ei⁹ sup oleum: ⁊ ipsi
b sunt iacula. Iacta sup dñm curã tuã ⁊ ip̃e te enutriet: nõ dabit ineteruũ fluctuationẽ
c iusto. Tu v̄o deus: deduces
d eos in puteũ interitus. Viri sanguinum ⁊ dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autẽ sperabo in te domine

In finem ꝓ ꝓpl̃o q̃ a sanctis longe factus est. dauid. in tituli inscriptione cum tenuerũt eũ allophili in geth. ¶ Vox ecclesie in persecutione posite.

3 ¶ Ille enĩ testamẽtũ dei cõtaminat quãtum ad se ꝑtinet. q̃ minime ip̃is imperijs obedit. Diuidunt̃ etiã ꝑ fidi a ppl̃o fideli in iudicio. ⁊ segregant̃ tanq̃ arsure palee a g̃nis ira enĩ h̃ pro vindicta ponit̃. quã impij sustinebũt. Et appropinq̃uit cor illius ĩ iudicio qñ cor dñi (hoc est volũtas eius ĩ ꝓphetis ⁊ apl̃is p̃dicata) oĩb⁹ innotescit. ¶ Vel cõtaminauerũt iudei testamẽtũ. qꝛ nõ intellexerũt dñm ih̃m in lege ꝓmissum. et qd̃ intelligũt de scp̃turis in malũ vertũt. qꝛ trinitatez nõ credunt. ⁊ iõ diuisi sunt a spũali intelligẽtia. A Et ex eorũ diuisione ⁊ cõminatione. appropiauit volũtas dei credentib⁹ ita. vt ⁊ ĩ scp̃turis dei volũtatẽ q̃ latebat intelligãt. a ¶ Molliti sunt sermões ꝑfidoꝝ iudeoꝝ dicentiũ. Magister scim⁹ qꝛ a deo venisti. Sup oleũ. ne tanto sceleri par potuisset aliqd̃ inueniri. qꝛ nil leuius est oleo. Ipsi etiã fuerunt iacula. quãdo dixerũt. reus est mortis. ¶ Vel reuertiur sermo ad iudã cuius sermo Aue Rabi sup oleũ erat ⁊ osculo tradidit. Tale oleum refugientes boni: in tribulatione deũ inuocant. iõ sequit̃ iacta ⁊c̃.

b ¶ Quãdo cogitatio iactat̃ in dñm nõ solũ nos nõ consumit. quemadmodũ cogitatio istius seculi. sed etiã nutriti. ne ternũ enĩ sicut h̃ dicit neminẽ iustissimuꝫ ꝑmittit deus fluctuare. qñ cũ ip̃o in eternitate cognoscit̃ regnare. c ¶ Prius itaq̃ dixit de iustis. nũc de impijs qui in gehenne profunditate mergẽdi sunt. Puteus dicit̃ hiatus terre patens. s̃ ne hũc vitalẽ puteũ intelligeres. addidit interitus id est fouea mortalis. O pictas inaudita iudicantis: totũ hominibus p̃dicit̃. vt culpa plectibilis vitetur. ex putei enĩ similitudine gehenne tormẽta nos admonet formidare. d ¶ Viri sanguinũ ꝓprie nõ dicũt̃ q̃ innocent̃ humanũ fundũt cruorem. qm̃ ⁊ iusti iudices iuste fundũt. ꝓpterea addidit ⁊ dolosi. vt soluꝫ illi notent̃ qui ꝑ iniquissimũ dolum. querunt alienuꝫ exitũ. Hos tales non dic̃ dimidiare dies suos quando cũ sibi longam vitã promittunt. exitum celerrime mortis inueniũt. Iõ autẽ additũ est suos. vt volũtarios intelligeres dies sibi computatos id est illos quos se victuros putabant: aut volebant nõ a dño cõstitutos. Oratio.

Esu dñe qui ante secula manẽs. conditionẽq̃ humanã suscipiẽs. ab vnanimo discipulo proditus: mortez subisti pro ꝑditis. exaudi orationẽ supplicũ. ⁊ p̃sta. vt te vespe ⁊ mane meridieq̃ laudantes: mereamur ab huius seculi tẽpestatibus defensari. Qui. ¶ In finẽ iã notũ est. pro populo dicit q̃ a sanctis longe factus est qꝛ iudaicus ppl̃s postulabat a pilato ne inscriptionẽ tituli sic̃ ꝓph̃atũ fuit scriberet. nolens xp̃m suũ regẽ dici. Illa volũtas eos lõge fecit a sctis q̃ sancti xp̃m suũ regẽ dici gl̃iant̃ Geth significat torcular. i. p̃ssurã quã oĩs patit̃ xp̃ianus ab alophilis. i. ab aliẽis. Philistini eĩ q̃

nūc palestini dicūtur. alio noīe alophili dicebātur. a ¶ Virgo mr̄ eccl̄ia cele stē spōsuz pijs lachrymis rogat ne se patiat̄ ab inimicis oppmi. b In homīe ꝯculcāte atq; impūgnāte. diabolū vel reliquaꝝ neq̄ciaꝝ spiritaliū ofidit ꝑsecutōez b ¶ Vinū em̄ nō ꝓfluit: nisi pedibus vua ꝯculcet̄. Sic eccl̄iam in membris suis ꝯculcat inimic⁹. vt sctōruz merita gl̄iosa inde nascātur. Tota die. om̄i tpe ꝯtra eaz rebellant inimici. ꝫ de his. quia aliqui ꝯuertūtur. non dicit om̄es sed multi. c ¶ Ab altitudine diei. istū mūdum significat vbi tumet altitudo supbie. Nā sic̄ xp̄s hūilitatē p̄cipit. ita diabol⁹ altitudinis culmīa ꝑsuadet. Sed vñ timere nō debeat ecclesia ne cadat. Subdit. Ego in te spabo. q̄ nū q̄ in te decipis cōfidētes. d ¶ In deo laudat ꝫmones suos. que om̄e qd̄ loquitur bñ. deo applicare nō sibi ꝯtēdit. Nō timebo licet seuiat carnificuz man⁹. oīa tñ tormēta despicit eccl̄ia in membris suis qui expectat mūera dñi saluatoris. e ¶ Tota die execrabātur v̄ba xp̄i iudei dicētes. nō est ꝓpha ꝫ seducit turbā. Cogitatōes iudeoꝝ verse sunt in malū cōtra xp̄m. ⁊ pctōꝝ ꝯtra sanctos. f ¶ Inhabitare vident̄ subdoli xp̄iani eccl̄iam. ꝫ malū sue ꝑuersitatis abscōdūt. nec palam ausi sunt ꝓdere. qd̄ sciūt apl̄icā doctrinā nō hr̄e. Ip̄i calcaneum obseruabūt more diabolico. vel eorū q̄ mīstri ip̄ius sūt. q̄ vltima nr̄a insidiosa calliditate respiciūt. cupiētes nos a fide euertere. ⁊ ad reatus discrimīa ꝑuenire saltem in extremis.

g ¶ Sustinuerūt aīaz xp̄i iudei. vt captuz in verbis accusarent principibus. Saluātur em̄ pro nihilo dū nō cōmutantur ad gloriā. ꝫ ad supplicia trāsferūtur. In ira ppl̄os ꝯfringes qr impacti sunt in petram offensionis. ⁊ lapidem scādali.

A ¶ Vel q̄uis illi sustineāt in malum. et ab hoc indignos se faciāt saluatōe. tu tamē miscōia oīa pctā superās. ꝓ nihilo. i. gratis nullus eoꝝ merit̄ precedētib⁹ saluos facis ita. vt quasi irat⁹ multis tribulationib⁹ populos fatigatos. recurrere ad te cogas. irasceris ⁊ deducis. seuis ⁊ saluas. terres ⁊ vocas ira videt̄: ꝫ paterna.

h ¶ Vitā suā annūciat deo. q̄ pctā ꝓpria cōfiteri non erubescit. Lachryme q̄ in cōspectu dñi ponūtur: iocūde sunt. qr nō cruciāt. ꝫ a cruciatib⁹ liberāt.

i ¶ Promissio q̄ppe dei est. vt pias lacrimas nō refutet.

k ¶ Optādo dicit ecclesia cōuerti inimicos retrorsum. i. vt q̄ currūt ad infernū: cōuertātur ad deum.

k ¶ Hic clementiā dñi ꝓnūciat mirabilē q̄ pietatē ꝓpheta. vt ī quacūq; die inuocat⁹ fuerit xp̄us. semꝑ se miseratus indulgeat. Quacūq; die. significat diuersi tpis satisfactōem. Alius eī toto tpe vite dñs supplicat. alt̄ media etate ꝯuertit̄. ali⁹ ī fine vite saluat̄ Ecce ꝯgui. h Alij ꝯgscūt deū ꝑ creaturā celi ⁊ t̄re. sic̄ paul⁹ dic̄. Per ea q̄ lctā sūt itellctā ꝯspiciūt̄. alij ꝑ īspiratōez diuinā. alij ꝑ sig̃. vt thōe dixit. Infer digitū tuū huc. alij ꝑ īdulgētiā. clemētiā ⁊ auxiliū. vt pe

Psalmus. lv.

a Iserere mei deus: qm̄
ꝯculcauit me hō: tota
die impugnans tribulauit
b me. Cōculcauer̄t me inimi/
ci mei tota die. qm̄ mlti bel
c lātes aduersuz me. Ad alti:
tudine diei timebo. ego ve/
d ro in te sperabo In deo lau
dabo sermōes meos in deo
speraui nō timeboq̄d faciat
e mihi caro. Tota die verba
mea. execrabant̄ aduersum
me oēs cogitatiōes eorū in
f malū. Inhabitabūt ⁊ abscō
dēt. ip̄i calcaneū meū obser
g uabūt. Sicut sustinuer̄t ani
mā meā ꝓ nihilo saluos fa/
cies illos in ira ppl̄os ꝯfrin
h ges. De⁹ vitā meā annūcia
ui tibi posuisti lacrimas me
i as in ꝯspectu tuo. Sic̄ ⁊ in
ꝓmissiōe tua. tunc ꝯuerten
k tur inimici mei retrorsū. In
quacūq; die inuocauero te.
ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es

nitētes. ℣ ℟ Laudat iter ꝓba xbũ istud siue ꝑmonē.q̃ erat in pricipio apud patrē: t sperās i eũ. nō metuit minas aduersarij dicēs. Ime sunt de⁹ vota tua.

✠ Vel ꝑmonē. i. euāgeliũ ab ore xpi p latum. m ℟ Hec sũt vota ꝓphete: vt landē dñicaz sedule celebret t cur hec faciat adiecit qm̃ eripuisti.

n ✠ Qm̃ eripuisti aiam meā. i. pplos fideles de morte ppetua t bñ suā aiam sctā mē dicit ereptā. q̃ in liberatione filioꝝ gaudebat. Dicit vero pedes ereptos a lapsu. qō nō fit hic. ꝑ in futuro seculo ꝑstabit. Duz eñ ambulabunt iusti in ꝑ mōo in lapsu sunt. sed miscōia diuia ꝓtinentur. Sic legit septies cadet iust⁹ t resurget ℟ Lumē viuētium xps est. qui sibi placētes illuminat.

✠ Vel manifestatio sanctoꝝ est. lumen viuentium. ✠io.

Elloꝝ inuisibiliū optime ꝓpugnatoꝝq̃ in te fidētes ab inimicis obrui nō permittt. exterge p̄camur ab oculis nr̄is peccati lachrymā. vt dū carnalia bella ꝓximus. placere tibi i lumie viuentiū mereamur. ꝑ.

✠ Me dispdas dauid ꝓhibet⁹ dauid a saulo dispdi. Jn tituli inscriptōe. hoc nō dapid: ꝑ in passione xpo euenit. ne a pilato scriptus tytul⁹ mutaret⁹. Cū fugeret t. act⁹ iste t dauid t dño cōuenit. Mā sicut fugit dauid a facie saul: in spelūcam. sic deitas abscōdita fuit ꝓ ꝗs iudeis in corpore christi.

a ✠ Clamat xps ad patrē ex eo q̃ futuram sciuit passionē. Repetitio ista: periculū future mortis ostendit. Orauit aūt vt regulā nobis sancte oꝛonis ostēderet passus ꝓpter nos vt nullus ꝓ ipo pati vellet refugiat.

l Jn deo laudabo verbū: in dño laudabo ꝑmonē in deo sperani nō timebo quid faciet mihi hō. Jn me sunt deus vota ✶ tua: ÷ q̃ : red-

m

n dā laudatōes tibi Quoniā eripuisti aiam meā ò morte t pedes meos de lapsu: vt placeā coraz deo in lumine viuentiū. ℭ Jn finē ne di sperdes dauid intuli inscriptōe cū fugeret a facie saul in spelūcā. ℒ xps scōm humanitatē qua passus est orat t resurrectiōis sue gloriā cōmemorat patriq̃ laudes decantat. ꝑs. lvj.

a Jserere mei deus miserere mei: quoniā in te

b confidit anima mea ÷ Et: in vmbra alaꝝ tuaꝝ spera/bo donec trāseat iniquitas

c Clamabo ad deum altissimum: deum qui bene fecit

d mihi. Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobriū ꝑculcātes me Dyaꝑs.

e Misit deus misericordiam suā t veritatē suā: ÷ t: eripuit aiam meā de medio catuloꝝ leonū: dormiui cōturbati sunt filij hominū. Dentes eoꝝ arma et sagitte: et lingua eoꝝ gladius acutus. Exaltare super celos deus et in oī terra gloria tua. Laqueū parauerunt pedibus meis et incurbauerunt animā meā. Fouea fodierunt ante faciem meā et incidunt in eā. Parat⁹ cor meū deus parat⁹ cor meū. Cātabo et psalmū dicā gloria mea. Exurge gloria mea exurge psalterium et cithara. Exurgā diluculo. Confitebor tibi in populis dñe et psallā tibi in gentibus. Quia magnificata est vsq̃ ad celos misericordia tua et vsq̃ ad nubes veritas tua. Exaltare super celos deus et in oī terra gloria tua. Vt liberent dilecti tui saluū fac dextera tua et exaudi me. Deus locut⁹ est in scō suo. Exultabo et diuidā sicimā et conualles tabernaculoꝝ dispgā. Meus est galaad et meus est manasses et effraim fortitudo capitis mei. Juda rex meus. Moab olla spei mee. In idumeā extendā calciamentū meū. Mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatē munitā. Quis deducet me vsq̃ in idumeā. Nōne tu deus qui reppulisti nos et non egredieris deus in virtutibus nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatione quia vana salus hominis. In deo faciemus virtutē et ipe ad nichilū deducet tribulantes nos. ✠ Vmbra ei significat ꝓtectōem diuinitatis. Vt caloze eñ sol vmbra querit⁹. ꝑ calorem. ꝓsecutio vel tribulatio intelligitur. Due ale duo testamēta. vel duo ꝓcepta charitatis. qbus ꝓtegi se petit ꝓpheta. donec trāseat iniq̃tas. i. diabol⁹ cū suis satellitib⁹

c ✠ Clamat ille ab humanitate suscepta. a quo supne creature. nō desinūt opē postulare. Qui bñ fecit michi. hoc significat archanū incarnatōis domini. qō būane generi diuina gra collatuz est. d ✠ Misit de celo. nō angelū. nō aliquā creaturā. ꝑ intelligē auxiliū supne potētie sue. Opprobriū ꝓsequētib⁹ fuit. qñ illū quē se credebāt extinguere viderūt resurgere t fideles ppl̃os. de ipius resurrectōe gaudere e ℟ Miscōia t veritas. xps est. quē pater de celo misit in mūdum. nec vna sine altera esse potuit. si sola misericordia fuisset licentia esset peccandi t si sola veritas. penā nō potuisset homo sustinere.

✠ Catuli leonū significat plebem iudeoꝝ quaz principes et sacerdotes qui sunt leones. ferali voluptate genuerūt. Dormiuit altissima de te in cruce ꝓturbat⁹ a fremitu iudeoꝝ.

f batus. Filij hominũ dẽtes
eoꝝ arma ⁊ sagitte ⁊ lingua
g eoꝝ gladius acutus. Exal-
tare sup celos deus ÷ ⁊ :·in
h omnẽ terrã gloria tua. La-
queũ parauerunt pedibus
meis: ⁊ incuruauerunt ani-
i mã meã. Foderunt ante fa
ciẽ meã foueã: ⁊ inciderunt
in eam. Dyapsalma.
k Paratum cor meum deus
paratuz cor meuz: cantabo
l ⁊ psalmũ dicã. Exurge glo
ria mea exurge psalteriuz ⁊
cithara: exurgam diluculo
m Cõfitebor tibi in ppl'is dñe
⁊ psalmuz dicã tibi in genti
n bus. Quoniã magnificata
ẽ vsq; ad celos miscdia tua
⁊ vsq; ad nubes v̄itas tua
o Exaltare sup celos deus: ⁊
sup omnẽ terrã gloria tua.
¶ In finẽ ne dispdas. Da
uid in tituli inscriptiõe.
¶ Xp̄us exprobrat nequi
ciã iudeoꝝ ⁊ eoꝝ retributio
nes declarat ac de leticia iu
stoꝝ cum vltionẽ viderint
peccatorum.

Psalmus. lvij.

f ¶ Filij hoĩuz sunt. q̃ in nece dñi ĩpia volũtate seuiebãt. Quoꝝ dẽtes fuerũt arma ⁊ sagitte. i. ꝯsilia pessima. ⁊ v̄ba volãtia ad opatõez mortis. Acuto gladio cõparãt voces ille q̃ dicebãt: crucifige crucifige. qm̃ sic acut⁹ ensis. celerrimuz mortis opat effectũ. ita ⁊ illa v̄ba citatã exicij compleuere sniaz.

g ¶ Exaltare. vt pẽdẽs in cruce sp in tua maiestate cog̃scar⁹ regnare. Sup celos dixit. qꝛ dñs: supnas v̄tutes noscit h̄re subiectas. ⁊ qm̃ ascẽdẽs super celos sedensq; ad p̄ris dexterã gl'ificat⁹ est. Gl'ificatus q̃z ẽ super terrã qñ totũ mũduz replet eccl'ia. in q̃ laudes deo iugiter cõcinnunt.

h ¶ Laqueũ parauerũt: cũ int̄rogatões xp̄o inferebant dolosas. Sic q̃z voluerunt xp̄m incuruare vt non nomĩaret nomẽ eius.

i ¶ Bene fouea dr̄ snĩa mort⁹ que mittit ad foueã. Dixerũt em̃ Reus ẽ mortis. ⁊ ido dicti sunt foueã fodere. qꝛ visi sunt eũ neci tradidisse. Et ip̄i inciderunt oĩs em̃ iniusta vox: suos dãnat autores. ⁊ añq̃ alteri noceat se p̄us ip̄a ꝯdẽnat.

l ¶ Inciderunt. cum post resurrectiõez dñi inimicis traditi. capti interfecti. ⁊ dispsi sũt.

k ¶ Agit fili⁹ gratias patri. p id per qd̄ ⁊ resurrexit a mortuis. Paratum se dicit ad agendas gratias. quia sibi sciebat venturam gloriaz resurrectõis. Cantare diximus. gratias vocibus referre. psalmum dicere. p̄dicabili actiõe illum laudare.

l ¶ Exurge dr̄ q̃si surge. ad miraculuz faciẽdũ. exurge psalteriũ ⁊ cythara. psalteriũ fuit. qñ opabat diuĩa mãdata. Cythara v̄o: gl'iosaz passionẽ significat. q̃ tẽsis neruis ⁊ ossib⁹ dinumeratis v̄tutẽ patiẽtie psonabat. Surrexit diluculo. qd̄ ẽ inter tenebras noctis: ⁊ clarit atẽ diei.

m ¶ Cõfitebor tibi. hoc ẽ. postq̃ resurrexero te in ppl'is xp̄ianis laudabo.

¶ Psalmũ dicã. qꝛ p oẽs gẽtes: lĩguis varijs psalmodia dño deuota mẽte psoluit.

n ¶ Magnificata ẽ mĩa. qꝛ dñi resurrectione pacificata sũt oĩa patri q̃ in celo. ⁊ que ĩ terra sunt.

¶ Nubes significãt ꝓphas. q̃s irrigua veritas spũssancti. velut copiosus ymber ĩpleuit. ⁊ celesti fonte satiati: sup steriles pctõres spũalis copie dona fuderũt.

o ¶ Exaltare. ꝓpheta hec dicit. de gloriosa xp̄i ascensione. Erit gl'ia sup terrã cuz effuderit donũ spũssancti sup oẽz carnem.

Oratio

Transfer dñe iniq̃tatẽ familie hũilis: sub alaꝝ tuaꝝ vmbra sperãtis. vt missa de celo mĩa tua a neq̃ssimis insidiaꝝ foueis eruamur. Per.

¶ Commonet itaq; põtius pylatus ne disperdat scriptum titulum qui regem dñm declarabat. Regem em̃ illum quis poterit abolere: quem constat esse celi terreq; creatorem.

a ¶ Loquunt' em̄ iudei falso iusticiā legis. q̄ nō sūt recta iudicaturi. vere em̄ iusta loquunt': q̄ iusta facturi sunt. Sermo em̄ rectus: vite dz esse ꝯsilis. Hic arguit ꝓpheta voces illoꝝ qñ dolose dicebant. Mgr̄ scim⁹ qꝛ a d̄o venisti. Nō recte iudicabāt qñ pylato dicebāt crucifige: crucifige.

b ¶ Etem̄ in corde. ac si dicerz. quō potuistis de me iudicare q̄ ī corde vr̄o iniquitates opam ī vbi ꝑfectū ē crimē añq̄ fiat ꝑpetratū In t'ra dic̄. in archāo pectorꝭ. Per man⁹ significat res actuales malas. q̄ ꝯcīnant' mēte: qñ ex mlt'ꝭ ꝑtib⁹ sibi ꝯuēit ꝑueritas adunata. c ¶ Merito ꝗ ꝓiectos dic̄ pctōres tāq̄ abortiuos, a vulua eccl'e. q̄ nll'a doctrina ꝯfirmatōe ꝑfecte ī buti sunt ꝗ tāq̄ teneri pecudis fatuata mollicies. nō ad lucē vitalem. ꝗ in ꝑfidie tenebras ꝓbant' abiecti. Et recte eccl'a vterum hr̄e dr̄: q̄ nos sacro baptismate genuit in ꝑpetuā lucē. Errauerūt ab vtero q̄ ꝯ̄ria matri dogmata secuti sūt: ipsi ⁊ falsa locuti sūt. q̄ ab eius sctis doctrīs errauer̄t. d ¶ Obstinatoꝝ iudeorum furor irreuocabil' est sic̄ serpentis. quibus etiā mala ꝯsuetudo aspidis cōpat'. q̄ nec exaudiat v̄ba incātātis: ⁊ suas latebras derelīq̄t vnā aurē dr̄ sue caude obturare īflexiōe. alterā in terrā depm̄ē: sic obturatis auribus cordis iudei noluerūt audire saluberrimā iussionem xp̄i. siue sancte scripture intelligibilē veritatē.

e ¶ Dic̄ em̄ d̄ aspide q̄ nō exaudiet vocē incantātium. nec passa ē audire vocē: que illā trahere potuissz ad lucē. Sic em̄ iude⁹ vl' q̄uis obstinat⁹ maliuolus nō ꝯ̄bit' a docēte ad lumē v̄itatꝭ. f ¶ Cōtriuit d̄s dētes iudeoꝝ. qñ dolosa verba eoꝝ deducebant' ad nihilū. Leones fuerūt qñ cruēto ore clamabāt: crucifige crucifige. ꝯfrīgebāt' mole ī ore ip̄oꝝ qñ nō poterāt dictꝭ v̄issimis rñdere. g ¶ O īaudita seuicia iudeoꝝ: cōparant' ill' tot mala īgētia. a q̄b⁹ nouim⁹ īmania venire ꝑicula. Aq̄ v̄o decurrēs ē torrēs cito deficiēs. De⁹ etiā ꝯ̄ malos arcū suū intēdit. i. cōminatiōez sue ꝑtātꝭ. ⁊ tādiu t'ret donec īfirmati cedāt ⁊ ad ꝯfessiōis salutez se ꝯuertāt. h ¶ Sic̄ cera igne dissoluit' ita ⁊ isti q̄ in sua obstinatiōe ꝑdurāt. futuri iudicij igne ꝑdunt'

¶ Auferent'. dicit a ꝯspectu dei. ¶ Supcecidit ignis, i. iudiciū mortis. Et nō viderūt solē. ¶ id ē. dñz saluatorē. Illū em̄ cōspicere nequeūt. nisi q̄ cū mūdis mētib⁹ intuent'. A ¶ Ul' ignis ꝯcupīe male cecidit h̄ sup mētes maloꝝ. ⁊ iō iustū ⁊ bonū ⁊ sctm̄ videre nō pñt. i. bñ agere ⁊ bñ discernere agēda. i ¶ Hic loquit' ad ꝑplm̄ peccātē. Rānus spinaꝝ gen⁹ ē aculeis asprimū ⁊ flore g̃tissimū. ⁊ significat ꝑ flores retributionē bonoꝝ. ꝑ aculeos penā maloꝝ. iustꝭ floret ad ornatuz. pctōrib⁹ p̄bet spīas ad ꝯfigē. lū. ¶ Dic̄ v̄o. sic̄ viuētes. qꝛ viuere credūt' ⁊ mortui sūt. Oīs em̄ pctōr in pctīs degēs veritati morit'. Sic̄ in ira illud significat. qꝛ dñs non iratus: tanq̄ iratus videt' pctōres ꝑcellere. Qꝛ āt addit'. absorbet eos. hoc significat subituz interitū eoꝝ cū iusta vindicta.

a I vere vtiq̄ iusticiā
loquimini recte iudi
b cate filij hominū. Etenim
in corde iniquitates opera-
mini in terra iniusticias ma
c nus vestre concinnāt. Alie
nati sunt peccatores a vul-
ua: errauerūt ab vtero locu
d ti sunt falsa. Furor illis ꝑm
similitudinē serpentis: sicut
aspidis surde et obturan-
e tis aures suas. Que non
exaudiet vocē incantantiū
et venefici incantantis sapi
f enter. Deus cōteret dentes
eoꝝ in ore ipsoꝝ: malas leo
g nū cōfringet dñs. Ad nihi-
lū deuenient tanq̄ aqua de
currens: intendit arcū suuz
h donec infirment'. Sicut ce-
ra que fluit auferent': super
cecidit ignis ⁊ nō viderunt
i solē. Priusq̄ ītelligerēt spi
ne vestre ramnū: sicut viuē-
tes sicut in ira absorbet eos

k Letabit iust⁹ cũ viderit vindictã. man⁹ suas lauabit in
l sanguine pctõris. Et dicet hõ si vtiq; ẽ fructus iusto. vtiq; ẽ ds iudicãs eos ĩ t̃ra.
In finẽ ne dispdas. Danid. in tituli inscriptõe quãdo misit Saul et custodiuit domũ ei⁹ vt intetficeret eũ.
C Xp̃s orat ne ei inimici nocere preualeant. dicitq; quẽadmodũ in fine secli cõuertendi sint iudei. pro quibus ⁊ oratio mirabili pietate depormit. Psal. lviij.
a Ripe me de inimicis meis deus meus. ⁊ ab insurgentibus in me libera
b me. Eripe me de opãtibus iniquitatem. ⁊ de viris san
c guinũ salua me. Quia ecce ceperunt animã meã. irrue-
d runt in me fortes. Neq; iniquitas mea neq; peccatum meũ dñe. sine iniquitate cu-
e curret direxi. Exurge in occursum meũ ⁊ vide ⁊ tu dñe deus virtutum deus israel.
f Intende ad visitãdas oẽs

k Letabit iust⁹ cũ viderit vindictã. man⁹ suas lauabit in
l sanguine pctõris. Et dicet hõ si vtiq; ẽ fructus iusto. vtiq; ẽ ds iudicãs eos ĩ t̃ra.
In finẽ ne dispdas. Danid. in tituli inscriptõe quãdo misit Saul et custodiuit domũ ei⁹ vt intetficeret eũ.
C Xp̃s orat ne ei inimici nocere preualeant. dicitq; quẽadmodũ in fine secli cõuertendi sint iudei. pro quibus ⁊ oratio mirabili pietate depormit. Psal. lviij.
a Ripe me de inimicis meis deus meus. ⁊ ab insurgentibus in me libera
b me. Eripe me de opãtibus iniquitatem. ⁊ de viris san
c guinũ salua me. Quia ecce ceperunt animã meã. irrue-
d runt in me fortes. Neq; iniquitas mea neq; peccatum meũ dñe. sine iniquitate cu-
e curret direxi. Exurge in occursum meũ ⁊ vide ⁊ tu dñe deus virtutum deus israel.
f Intende ad visitãdas oẽs

k Letabit iust⁹. qr qñ impij dãnãt in penis: iusti letificant in p̃mijs.
C Cũ em̃ sãguis pctõris effundit. tũc man⁹. i. act⁹ iusti hoĩs corrigunt. impio em̃ peunte. ꝯmonet iustus se cauti⁹ diligẽtiusq; custodire.
l C Ault h̃ em̃ hoc ĩtelligi. qr nec mali ĩ h̃ seculo oĩno a pena sũt liberi q̃uis florere videãtur. qr q̃ nõ crediderit iã iudicatus est. Nec etiã boni a beneficio seq̃strat. lz mũdanis onerib⁹ opprimãtur. Tũc erit fructus iusto: cum ei dñs celoꝝ regna donauerit. Illi añ iudiciuz in hac terra iudicant. de quib⁹ dictuz est. Qui nõ crediderit iã iudicatus est. Oro.
Iustissime dñe cõcede pplo tuo seq̃ iusticiã. diligere recta ne a veritate tua auditũ auertẽs: a venefici serpẽtis morsib⁹ saucietur. Per.
In finẽ iã dictũ est sine fine. Ne disperdas Dauid in tituli inscriptioue. Et hoc q̃z frequenter ponit. vt passio dñi per hec indicia dcelaret Dom⁹ dauid indicat monumẽtum vbi triduata morte requieuit. qd̃ ad custodiendũ misert iudei mala mẽte. qd̃ tñ inuitis eis factũ est ad gl̃iam noĩs eius. ne p fraudẽ diceretur resurgere.
a C Petit humanitas vbi ex hũanitate sine macula peccatorum: diabolum vel ministros eius iudeos auerti a se. Nos autẽ sic petim⁹ ob noxij ab ĩmũdis spiritib⁹ diuĩa miscdia liberari. Inimici xp̃i fuerũt iudei: cũ ei inuidebãt occulte. Insurrexerũt cũ p̃ceptis eius obuiauerũt. b C Duo genera ĩimicoꝝ posuit. s. inimicos q̃ animũ tm̃ habuerũt nocẽdi. ⁊ qui iam insurgebant nocere. nũc vo terciũ genus ponit eoꝝ. qui iaz opant malũ. Quia oparij iniq̃tatis effecti sunt. cũ manus armauerũt ad eius interfectionẽ. Viri sanguinũ fuerũt. cũ sanguinẽ iusti sup se suosq; filios ventuꝝ esse optauert.
c C Anĩa h̃ dicitur vita corpalis. ceteruz aĩam xp̃i nulla potuit aduersitas occupare. s̃ per aĩam captã tp̃us ostẽdit passiõis. Fortes: diabolũ significat h̃ cũ ministris iudeis.
d C Iniquitas hic pro malicia vel maliuolẽtia accipiẽda est. pctm̃ vero p operatione sceleris. q̃ oĩno a dño fuisse pbant extranea. Xp̃s em̃ mundanã vitã recto tramite cucurrit. nec illi vllo modo potuit obuiare iniq̃tas. q̃ actus sp hũanitatis intorquet. hoc em̃ ei erat dirigi. vñ venerat vt rediret
e Ad patrem hic loq̃tur a quo se ĩ euangelio clarificari postulabat. ⁊ vide. hoc est fac videri. vt credant me equalem tibi. De⁹ virtutuz. i. angeloruz ⁊ hominum. Deus israel. hoc est animaruz deum videntium
f C Intende nunc ad visitandas omnes gẽtes. vt tibi ex gẽtibus copia crescat. qr sterilitatem fidei in iudaico populo comperisti. Omnes gentes dicit. quoniaz de vniuersis gentibus domino adiuuante erant credituri. Nõ miserearis. ostendit illis esse miserendũ. qui puro studio sup

plicabūt. Licet oēs opantur iniquitatē. illis tñ pcendū est. q̄ ad xp̄m deuota mē/te ɔfugiūt. g ¶ Declarat̄ hic futura cōuersio iudaici ppli. ⁊ ex eis ī finē mundi innūeros eē credituros. ⁊ q̄uis sera tñ aliqñ salutifera ɔuersione saluētur.

h Et vsq̄ ad exituz vite sue famē ꝟbi dei patiūtur. ¶ Canis dict⁹ a canēdo. nā illius ɔsuetudo est. illa loca defendere: vbi se nouit alimoniā repire ita iudei iā ɔuersi defendent ciuitatē. id est eccl̄iam quā correctis p̄dicatorib⁹ circūibūt h ¶ Loquent̄ certe tūc in ore suo: qd̄ nūc hr̄e nō merent̄ in corde. A ¶ Erit vtiq̄ in labijs eoꝝ gladius celestis ꝟbi dei. q̄ legitur bis acutus. ex vtroq̄ testō feriens.

¶ Quis em̄ cū pondere ꝓferendū est. q̄si null⁹ gentilis pene. q̄ oīno rarissim⁹. q̄ eorū p̄dicatōem audiet. scz iudeoꝝ. qm̄ qñ ɔuertētur iudi: pene Xp̄iani ex gentib⁹ antixp̄o adherebūt. vt rarissimus sit tūc xp̄ian⁹. ex gētibus natus. i C De gentibus q̄ in antixp̄i scelerata religiōe permāserint. irridendos eos ꝓnūciat: q̄ predicatōes rectas audire noluerint. Gentes. ⁊ in bono ⁊ in malo poni notissimum est Ipsas em̄ ꝓ nihilo hz dñs: qui eū creaturarū oīm nō venerātur auctorē. Mos est scripture sicut hic dicere ꝓ pte totum vt oēs gētes nō oēs ꝫ oēs incredulas accipias k ¶ Fortitudinē hūanitatis sue dicit crist⁹ p̄ris bñficijs applicandā. Ad te custodiā mutata sillaba significat p te. Custodiā fortitudinē meā: merito illi fortitudinē suā ꝓnūciat deputandam: quē etiā susceptorē suū esse noscebat.

h Preuenit illū miscdia p̄ris. cū pri⁹ centurio eū ɔfessus est. quā ab inferis resurrexisse deū videret. Sz ⁊ multi pcutiētes pectora sua reuertebātur dicētes. vere fili⁹ dei erat iste.

gētes: nō miserearis oībus q̄ opant̄ iniquitatē. Dya
g psal̄ Cōuertent̄ ad vespe
rā ⁊ famē patient̄ vt canes
h ⁊ circuibunt ciuitatē. Ecce
loquet̄ in ore suo ⁊ gladius
in labijs eoꝝ qm̄ quis audi
i uit Et tu dñe deridebis eos
ad nihilū deducis oēs gen
k tes. Fortitudinē meā ad te
custodiā: qꝛ deus suseptor
meus: deus meus: miscdia
l eius p̄ueniet me. Deus ostē
dit mihi super inimicos me
os: ne occides eos neqñ ob
m liuiscant̄ ppli mei. Dispge
illos in virtute tua. ⁊ depo
ne eos ꝓtector meus dñe.
n Delictū oris eorū sermonē
labioꝝ ipsoꝝ ⁊ cōprehēdan
o tur in supbia sua. Et de exe
cratiōe ⁊ mendatio annun/
ciabunt̄ in cōsumatione. in
ira ɔsumatiōis ⁊ nō erūt. Et
scient qꝛ deus dñabit̄ iacob
÷ ⁊ :· finiū terre. Dyap̄s.

l ¶ De⁹ oñdit mihi. Scdm iā dicit munus bñficij. vt etiā inter inimicos ꝟtus ip̄ius maiestat̄ possit oñdi. vt de blasphemis fiāt religiosi. Ne occidas eos. p̄catur ergo ne gēs iudeoꝝ funditus pereat. ꝫ magis errasse se satisfactōe dig̃ ɔgnoscat. m h Disperge illos. ꝫ dictum est de iudeis. vt in toto orbe dispsi. sic emēdati nō supbiēt. vel in hac dispsione scel⁹ suum penitēdo deplorēt n ¶ Delictum oris eoꝝ i. cogitationū insanie fuerūt. qñ ɔsiliū fecerūt. vt neci traderēt dñm. Sermo q̄z labioꝝ detestabilis fuit qñ dicebāt. Re⁹ ē mortis. Captos eos ɔstat in supbia sua. qñ viderūt resurgētē quē spuerūt miracl̄a faciētem o h Execrabātur dñm. cū eū filiū ioseph fabri dixerāt. Innectebāt etiā mēdaciū cum eū demoniū dicebant hr̄e. Et nō erūt. i. non possunt pseuerare in malicia sua: sed ī ea cōsument̄. ¶ Cōsumationē em̄ illam dicit qñ vnusq̄sq̄ patit̄: qñ memor pctōrum se cruciat. Non erūt igit̄ vtiq̄ supbi. sed penitendo humiliati.

p ¶ Et scient. iudei cum fuerint perfecta religione constituti: christū esse dominū iacob patriarche. quod primitus nō credebant. ⁊ dominū esse finium terre. id est catholice ecclesie toto orbe diffuse. qd̄ modo durato corde nō sapiūt.

q ¶ Post iteriectōez scdi dyapsalmatis: venit ad terciū igressuz. vbi ꝯuersio iudeoꝝ ⁊ resurrectio dñi oñdit. Canes ħ significāt p̄dicatores ex iudeis ꝯuersos. vt paulū ⁊ alios. Ciuitas ꝟo ħ hierlm significat terrestrē quā paul⁹ circūiuit p̄dicādo gl'iose. ⁊ alij iudei ml'ti credētes. In supiore em̄ diuisiōe vesperā diximꝰ finē secl'i significare. ꝑ ħ initiū sexte etatꝭ oñdit. qñ dñs veīt. ⁊ pꝰ eiꝰ resurrectionē multitudo credidit iudeoꝝ r ¶ Ipi ꝟo q̄ verā meruerunt hr̄e doctrinā dispgēt ad māducādū cibū videlz spiritalē. vt ꝯuertant gētes ad fidē. sic petro dictū ē in visiōe Macta ⁊ māduca. Saturant doctores: qñ p̄dicatōes suas viderīt ppl'os desiderant assumere. Contra ieiuni murmurāt si ꝟba sua fructificare nō coguerint in mētibꝰ pfidoꝝ s ¶ Cātabat xp̄s. i. p̄dicabat fortitudinē p̄ris. quō cū ip̄o vicerit dyabolū. ¶ Mane exultabit. cum nox obscura istiꝰ scl'i trāsierit. qñ iam mīa dñi in remūeratōe sctōꝝ elucescit. Ibi em̄ ip̄e exultaturus ē tāq̄ rex ⁊ dñs. vbi suū ppl'm ī se gaudere ꝯspexerit. p̄t etiā cantatio ⁊ exultatio ista ad mēbra magis ꝓprie referri. Cātauit em̄ xp̄s fortitudinem in petro. alijsq̄ apostolis ⁊ martyribus

t ¶ Ip̄e xp̄us suscipit qñ eccl'ia cūcta saluat. Tūc etiā et nū refugiū efficit xp̄s qñ ista desiderātissima vox audit Venite bñdicti p̄ris mei. ꝑ ⁊ iā gratū ē refugium xp̄s. qñ tpe tribulatōis ꝯdonat.

v ¶ Repetit, frequent bñficia, vt nob quēadmodū gr̄as agere debeamꝰ oñda Susceptor: hūanitatis nr̄e ꝟbū ē. q̄ eaz in marie ꝟgīs vtero sibi sociare dignatꝰ est. Deꝰ meꝰ. i. mīa mea. ibi em̄ oīa sunt bñficia. ibi vniuersa mūera designata.

q Conuertent ad vesperā et
famē patient vt canes: ⁊ cir
r cuibunt ciuitatē. Ipsi disp-
gent ad māducandū: si ꝟo
non fuerint saturati ⁊ mur/
s murabunt. Ego autē canta
bo fortitudinē tuā: ⁊ exalta
bo mane misericordiā tuā.
t Quia factꝰ es susceptor me
us: ⁊ refugiū meū in die tri/
v bulatiōis mee. Adiutor me
us tibi psallā: qꝛ deus susce
ptor meus es deus ÷ meꝰ :·
misericordia mea.

¶ In finē ꝓ his q̄ immutabunt in tituli inscriptione. Dauid in doctrinā cū succēdit mesopotaniā sirie ⁊ siriam sobal. ⁊ cōuertit iaob et percussit edom in valle salinarum duodecim milia.

¶ Ppl's cōuersus ad xp̄m orat: vt post tibulatiōes q̄s ꝑtulit deducat ad ip̄m.

Psalmus. lix.

a Deus repulisti nos et
destruxisti ÷ nos :·: iratꝰ es

Oratio

Mnipotens dñe cuius ꝟtutē atq̄ mīaz matutino laudamus in tpe. q̄ fortitudinē te nr̄az oramꝰ: ⁊ qm̄s. vt ab oī obscuritate tenebraruz eruti. matutīo lumine decoremur. Per.

¶ Cōmutabunt aūt in finez. q̄ veterꝭ hoīs errore deposito domino saluatori pura mēte famulāt. Tituli inscp̄tio xp̄m significat regē. In doctrinaz. i. xp̄ianā. Bella ista q̄ sequunt. historia reguz cōprehendit. ⁊ significāt victorias dñi saluatoris. q̄s ī toto mūdo de paganis agit ⁊ pfidis. quoꝝ ꝟba iste psalmꝰ dicturꝰ ē. christus manu fortꝭ ⁊ desiderabil'. nō ferro. ꝑ cōuersionis studio. non ꝑ ignez visibilē. ꝑ per charitatis ardorez (q̄ mō diuinitas debellare ac vincere inuisibilit ꝯsuenit) mūdū rebellē subegit.

a ¶ Ppl's iste qui erat p̄scis erroribꝰ illigatus: repulsum se et destructū sub gratiaꝝ actione cōmemorat. Cum dicit repulisti. ostendit se fuisse gratia dei reuocatū: ne in prauis dogmatibus vita finiret. Ista destructio sic euertit. vt construat. sic deponit. vt erigat. Ideo merito ad gratiarum actionem venit ista destructio. Iratus est qñ superstitiones eoꝝ subuertit. Misertus cum eos ad cultum vere religionis adduxit.

b ¶ Terra. vniuersuz cetũ peccãtiũ significat. q̃ in aduẽtu dñi ꝯmoti sunt. qñ culturas suas cogũerẽt d̃o eẽ abomiabiles. Cõturbati sũt. qñ int̃ doctrĩas suas alias audierẽt. Appẽhẽdite disciplinã neq ñ irascat̃ dñs ⁊ peatis de via iusta. Sana ꝯtritões ⁊c̃. Celesti medico ꝓdũt̃ vulnera. vt ꝯtrit̃ medicĩa succurrat. Ista ẽ ꝯtritio que nos effic̃ fortiores. qꝛ cõmota est. i. a p̃ore errore trãslata ẽ. vt tibi dño obediat q̃ añ idolis seruiebat.

c ¶ Oñdit em̃ dura fidelib⁹ iust̃ in isto mũdo vt reddat in et̃nitate p̃ciosa. Vino cõpata ẽ v̄t⁹. in q̃ nõ ẽ vicioꝝ copia. s̃ cõpunctionis vbertas. q̃ ĩ bono ꝓposito studiũ nr̃e volũtat̃ ĩmutate effic̃ recta sape dũ ea cõplẽt̃.

d ¶ Dedit timẽtib⁹ significatõez. qñ ꝑ scripturas edocuit in hoc mñdo fideles mltiplices passiões sustinere facies arc⁹ diẽ iudicij designat vbi noui ⁊ veteris testĩ. q̃si duobus ĩflexis iugis oĩs ppl's iudicat̃. s̃ ille ab isto arcu sagittã. i. snĩaz ñ suscipit. q̃ se in hũilitate ꝯfessionis deuote ꝓstrauerit.

e ¶ Dep̃cat̃ iste ppl's fidel'. vt iã a tribulatõibus liberatus dei v̄tus tribulationes eius in alacritatez gaudij ꝯuertat. Et item precat̃ vt saluus fiat dextera. qꝛ in ip̃a ꝑte statuẽdi sunt: q̃ ꝑpetua felicitate gaudebũt. f ¶ Locutus est pr̃ in filio. s. euangelicam veritatem. ꝑ quam venit redemptio fideliũ. Letabor. Juste letabat̃ ppl'us cui ꝓspera locutus est dñs.

h Sicimã. samariaz significat. diuidit xp̃s sicimã. cũ aliã ꝑtem ad beatitudinez aliã cũ infidelib⁹ ponit. ¶ Cõuallẽ tabernaculoꝝ metiebat̃. i. d̃ indaica collectione hz nõ minimã portõez in fide catholica. Cõuallis dicta. q̃si cauata vall'.

g ¶ Galaad ĩterp̃tat̃ aceru⁹ testimonij. Testes eĩ grece martyres dicũt̃. Aceru⁹ iste testĩonij: magnã eẽ significat martyꝝ ꝯgregatõz. Manasses ĩterp̃tat̃ oblit⁹. merito g̃ fidel' ppl's dic̃ illã obliuionez suã eẽ q̃ erat d̃ abolitõne sceleꝝ vẽtura. Effraĩ fructificatio dr̃. q̃ ẽ fortitudo capitis mei. i. dñs saluator. q̃ nob̃ ꝯtulit copiosissimũ fructum. in passiõe ⁊ resurrectõe. qꝛ nisi g̃nũ frumẽti ⁊c̃ vsq; multũ fructum affert. h Vniuersa b̃ de gẽtiũ vocatiõe dicunt̃. q̃ꝝ diuerse v̄tutes. sb̃ singuloꝝ noĩm ĩterp̃tatõe intelligẽde sũt. h ¶ Juda. xp̃m significat. ⁊ cũ exultatiõe dicẽdũ ẽ. iuda rex me⁹. q̃m̃ hec ẽ fideliũ gl'iosa ꝯfessio. Moab ꝓ gẽtib⁹ ponit̃. vñ cõgregãdã p̃dicebat ecclesiaz. Per ollã spei tribulatio significat̃. quã in b̃ scl'o scĩ sustiuẽt. q̃ ad spẽ vite et̃ne dño p̃stante porrigit̃. vt paulus ait. spes ãt nõ cõfundit. Olla v̄o hic in malaz ꝑtem ponit̃. eo q̃ in sensu prauo velut vnda decoctionis exestuat. s̃ decoctis peccatis ⁊ exustis conuertetur nigredo olle.

i h Idumea. interpretat̃ sanguinea vel terrena. ac si dicat. in istos tales extẽdam calciamentum. i. predicationẽ euãgelij. Mihi alienigene sb̃diti sunt. s. xp̃o ⁊ eccl'ie. k ¶ Exclamat ppl's fidelis ad dñm. q̃s deducet me in ciuitatẽ munitã. i. futurã hierl'm. nisi tu solus d̃s. q̃ sic munita ẽ: vt nulla vlterius ꝑsecutõe quaciat̃: q̃ eã te duce ingredit̃. Quis deducet? ip̃e. s. d̃s. Desiderat em̃ eccl'ia illos ppl'os sibi applicari q̃ adhuc nõ meruerẽt

b ⁊ misertus es nobis. Commouisti terrã ⁊ conturbasti eã: sana cõtritiões eius q̃a
c cõmota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos
d vino cõpunctõnis. Dedisti metuẽtibus te significationẽ vt fugiant a facie arcus
e Dyapsalma. Vt liberent̃ dilecti tui: saluũ fac textera
f tua et exaudi me. Deus locutus est a sancto suo: letabor et partibor sicimã: ⁊ cõuallem tabernaculoꝝ meti-
g bor. Meus est galaad ⁊ meus est manasses: et effraim
h fortitudo capitis mei. Juda rex me⁹: moab olla spei
i mee. In idumeã extendam calciamentũ meũ: mihi alie
k nigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitã: quis deducet me vsq;

esse pfecti. vt cōpleto nūero p̄destinatoꝝ sil' ad et'na gaudia t'reni cū scis puenirēt l ¶ Dicēdo: nōne tu d̄s. oñdit de q̄ superi⁹ dicebat. solū esse euz q̄ deduceret. ⁊ illū solū creatorē debere nob̄ eē ꝓpitium Dic autem. q̄ repulisti nos. i. a malo ꝓhibuisti ne in nr̄a voluntate v̄saremur erronei Nō egredieť d̄s in v̄tutibus nr̄is. i. cū ita nos ītus in pñti scl'o defēdas ab aduersarijs nostris. vt tñ forꝫ nos diuers̄ afflictōib⁹ ad ꝓbatiōez nr̄am affligamur. estimāt īimici ꝙ nō egrediarꝫ in v̄tutibus nr̄is. q̄uis in mēte nos v̄tuose ꝓtegas m ¶ Orat eccl'ia. vt de tribulatiōe isti⁹ mūdi quā iugiť sustīebat dñi sibi ꝓueniret auxiliū. sciēs tāto illic ampli⁹ vnūquēq̄ ꝯsolandū. q̄to hic ꝓ ei⁹ noīe fuerit vehemenť afflict⁹. Et vana sal⁹ hoīs salutem p̄stare nō pōt hoī. nisi sol⁹ d̄s. ideoq̄ sperare nō dz hō in hominem. n ¶ Ip̄e in deo faciet v̄tutē. q̄ in mādatis ei⁹ iugiť ꝑseuerās. dyabolicas tētatiōes xp̄o miserante calcauerit. Ad nihilū q̄ppe ꝑducit inimicos fideliuz. qm̄ delet eos de libro viuētiū. vbi sibi videbantur scripti elati. Oro.

i in idumeā. Non ne tu deus qui repulisti nos. ⁊ nō egredieris deus in virtutib⁹ nostris. m Da nobis auxiluz de tribulatione. et vana salus hominis. n In deo faciemus virtutē. ⁊ ipse ad nihilū deducet tribulantes nos.

In finē in hymnis dauid ¶ Vox eeclesie petētis vt sub alaꝝ xp̄i velamine ꝓtegatur. Psalmus. lx.

a Xaudi deus dep̄cationez meā. intende oratiōi mee. b A finibus terre ad te clamaui dum anxiaretur cor meū. in petra exaltasti me. c Deduxisti me q̄ fact⁹ es spes mea. turris fortitudinis a facie inimici. ÷ In ÷ d habitabo in tab̄naculo tuo in secula. ꝓtegar in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Dyapsal'.

e Quoniā tu deus me⁹ exaudisti orōnē meā. dedisti hereditatē timētib⁹ nomē tuū f Dies sup dies regladijcies

Lementissime domine: salua supplicem populum auxilio dextere tue: ⁊ dum ad fructum boni operis in tribulationibus exercitatur: tua semper gratia consoletur. Per.

¶ In finē. xp̄z significari iā notū ē. In hymnis: grecū vocabulū ē. īterp̄taturq̄ in laudib⁹. q̄ tot⁹ psalm⁹ xp̄i p̄conia ꝑsonat. Dauid āt ip̄m xp̄m significat. cuius laudē decātat ppl's xp̄ian⁹ a ¶ Dep̄catio: assidua ē cōisq̄ d̄o ⁊ hoī supplicatio Oro v̄o ē quā scē trinitati iure ꝑsoluim⁹ illā postulauit intēdi. i. ꝓspici a dño atz miseri. b ¶ Clamat ꝯgregatio scā a finib⁹ t're. 1. id ē. q̄tuor ꝑtib⁹ mūdi ¶ In q̄b⁹ oīpotētꝫ dei eccl'a ꝯstituta ē. In āxietate cordis. qñ enixi⁹ orať ⁊ clamať ad dñm. s. cū ꝑiclitāte aīa: aīe necessaria remedia postulātur. Petra significat xp̄m. ī hac petra se exaltatū eē ꝓnūciat: in q̄ oīs edificat⁹ ē xp̄ian⁹ c ¶ Deduxisti me. in illā. s. futurā req̄em quaz beatus suis dñs pollicet. Cā etiā reddit q̄re sit ductus ad p̄mium. q̄ posuit sibi spem dñm. Turrꝫ etiā dñm significat. turris em̄ ciuitatꝫ muros defendit. ⁊ irruētes hostes ex alto vulnerat. Sic virtus dñi: ppl'm suuz defendit. pugnat v̄o v̄bo nō p̄lio. ⁊ turris illa v̄tutibus plena ē: nō gladijs. d 1. Inhītabo vtiq̄ in illo tabernaculo: in q̄ sine fine māsuri deū iugiter ꝯtemplemus. ¶ Merito ergo ꝓtectio dñi alis cōpata ē q̄ nec sb̄iectos onerāt ⁊ lesionē omīs ꝯrietatis emendāt e ¶ Cur in velamento alaꝝ dñi letet oñdit. s. qm̄ eius exaudita est oro. Hereditatem dedisti. significat futuri seculi regnū. hec nō habet finē s̄ cū semel suscepta fuerit nunq̄ a nobis mutatōe aliqua discedit. f ¶ Dies et'nitatē significat saluatorꝫ qui vere rex nr̄ dr̄. qm̄ ab ip̄o regimur. 1. Adijcient etiā anni regis huius ⁊ dies int' istas generatōes vsq̄dum con-

gregatis electi & supplãtat inimici. tra-
diderit regnũ do pri: sil cũ ipso regnãs &
cũ sctis. ℣ Usq; g in diẽ generatõis &
generatõis. i. vsq; ad eternũ vnũ diẽ in gla
dei. q ẽ dies. ad quẽ ois generatio hoiũ
ordinate facta est

g ℟ Permãebit in
eternũ. s. pplus scũs in
bitudine. nullo tã in
eo mortẽ dño dñante

s ℣ Misericordiã q̃s
requret. ibi mia nõ req
rit vbi nullus ẽ miser
ibi nec ritas: vbi cũ-
cti deũ videbũt. Nul-
lus siḋẽ eox idigñ
erit bonox taliũ. cũ in
eternũ possideãt regẽ ce-
lox. Negatiue igit le
gẽdũ ẽ q̃s requret. q. d.
nullus. b ℣ Sic si-
gnificat ita. quẽadmo
dũ in subsequntib de-
clarat. Psallere eniz
sp dic pplos btox. su-
perno nomi: nõ breui
tpe. ſ in scim scti. Vo-
ta etiã sua se dño red-
dere. pmittit. vt ei eter-
nas gras sp exoluat. b
De die in die: significat sp. vt & b vota nra
reddamus. & ibi lau-
des cãtemus dño ppe
tua hilaritate. Ozo

Arietatũ nraruz
misericordissime
solator ds. ptege fa
miliã tuaz a facie ini-
mici. vt a te turre fox
titudis munita. iba
bitare tabernacla me-
reat eterna. Per.

℣ Idithun iterpretat transiliẽs eos. i.
amatores seculi huius. q̃s miles christi
ptẽpta mũdi voluptate transcendit. & in
dño spe firmissima pmanebit. talis em p
mittit finem. i. dñm xpm. Sequit q̃s psal
mus. hoc est pbabilis vita que regul do
mini obsecũdat. i. obedit.

a ℣ Mone: xtẽdũ ẽ vt planius fiat. di-
camus em. none do dita erit. Subdit

annos eius vsq; in diẽ ge-
nerationis & generationis.

s Permanet ineternũ in cõ-
spectu dei: misericordiã & ve
ritatẽ ei q̃s requiret ÷ ei ÷

b Sic psalmũ dicã noi tuo in
seculũ ÷ seculi ÷ : vt reddã
vota mea de die in diem.

In finẽ p idithun ps. da
uid. ℒ Vox cõuersi dicẽ
tis aiam suã deo esse sub-
iectã. monentisq; errantes:
vt magis in dño q̃ in cadu
ca hui mundi felicitate cõ-
fidant. Psalmus. lxj.

Onne deo subiecta
erit aia mea: ab ipso
em salutare meũ Ma
& ipe de me & salutaris me
us suscepto: meus non mo
uebo ampli. Quousq; ir-
ruitis in hominẽ: interficit
vniuersi vos: tanq; parieti
inclinato & macerie depulse

d Verũtamen pcium meũ co
gitauerunt repellere: cucur
rerunt in mendacio. Ore suo
benedicebant. & corde suo maledicebant.
Sela. Verumtamen deo subiecta esto aia
mea. q̃ ex ipso patiẽtia mea. Quia ipse
deus meus & salutaris meus. Suscepto-
rem meum. non mouebo amplius. In deo
salutare meum & gloria mea. deus auxilii
mei. & spes mea in deo est. Sperate in eo
omnis congregatio populi. Effundite coram
illo corda vestra. Deus adiutor noster in
eternum. Verumtamen vani filii hominum.
Mendaces filii hominum in stateris. Ut de-
cipiant ipsi de vanitate pariter facti sunt.
Nolite sperare in iniquitate. & rapinis no-
lite concupiscere. Divitie si affluant. nolite
apponere cor. Semel locutus est deus. duo
hec audiui quia potestas dei est. & tibi do-
mine misericordia. quia tu reddes unicuique
iuxta opera sua. Amen.

℣ Est autem macerie: sicca saxox con-
structio. que sine aliquo ligamine impen
so in altum ducta componit.

d ℣ Iste xus respicit ad iudeos & ad
fictos christianos. Cogitabãt ifideles re
pellere christũ. q̃ ẽ caput & preciũ eccie.
qñ ne puro corde colereẽ sacrilegis do
gmatib obnubãt. Tũc scũs vir cursũ vi
te sue in siti sterilitat pagebat. qz iueire
nõ potat. quẽ sacra doctria potasset. Se

est õo. q̃ sp bũlie illõ agit qõ ad ei man
data pguerit ptiere. ac prec cũ nihil aliõ
mẽs brã pcupiscit. Ab ipso em salutare
meũ. i. vnigenit filiꝰ q̃ recte credẽtib sa
lutar dr existit b ℣ Mã & ipe ds me
nũc deũ iuocat quẽ su
periꝰ noiauit salutare
Ne crederes ãt mi ozẽ
ẽ filiũ pri dic ipse est
ds me. Repetit salu-
taris me. sal em xps
est hũani generis. q̃ in
ada pierat. ℟ Ad-
didit suscepto me in
eternitate. s. iõ nõ mone
boz ãpli. qz post fe
licitisiõe fruar cadere
non timebo. Nec hz q̃
currat ãpli: nisi vsq
ad deũ. c ℣ Quẽ
em pplꝰ dei ad psecu
tores xpianox. q̃diu
agmie facto sup hoies
innocẽtes irruitis.

℟ Addidit. iterficitis vniuersi vos. qz q̃
volũtatẽ hz occidẽdi
hoiez. etiã si ñ pcusse-
rit: occidit. ℣ Aptis
sima ppatio. pies ic li
nat q̃ hũis nõ moueat
tñ occũbit. qz in casũ
vergit q̃d a solidi-
tate sua fuerit iclinatũ
& macerie ẽpulse. q̃ fa
cile in ruinaz cadit. si
fuerit aliq̃ ipulsiõe q̃s
sata. ℟ Ita homici
de cũ recte sitis crea-
ti. ad ruinam pni ferī
mini. naturaliq̃ i vo
bis sensus xus est.

quit sitis cā. Bñdicebāt ore q̄ legē falla
cie emēdatōe ptrāseūt. ⁊ nō h̄ opib⁹. de-
mōstrāt qd̄ ore ꝓnūciāt. Corde em̄ male
dicebāt: q̄ scripturas sctās. viciose intel
ligebāt. e ¶ Nūc repetit ꝓpha. qd̄ su
peri⁹ dixit aīam suam
deo eē sbiectā. vt ipsa
repetitio mēti nr̄e cre-
dulitatē infigeret Pa
tiētia q̄ppe nr̄a xp̄s ē.
ꝓpter quē ⁊ aduersa li
bēter patimur. ⁊ susce
pte regl'e obseruatōne
gaudem⁹. f ¶ Su
peri⁹ xp̄m patīa noīa
uit. nūc iterꝫ dicit de⁹
me⁹. ⁊ salutaris me⁹.
qꝛ reuera aīe suc salu-
tem. iā tūc ꝑ incarnan
dū verbū ꝓuenire no
scebat. Nō emigrabo.
scꝫ de hac crudelitate
quaꝫ teneo: vel suasu
malo vestro vel perse
cutione
g ¶ Congeminat
in deo salutē esse. non
vt gētiū dijs ꝑpetuam
mortē. Et gl'ia mea. vt
nō solū salus ꝫ etiā il-
lic reddidisse sit gl'ia.
De⁹ auxilij mei ne si-
bi aliq̄d deputaret hu
mana infirmitas. Di-
xit postremo: spes mea
in deo ē. vt ⁊ illa ꝑteri
ta q̄ ꝑcepat dn̄o depu-
taret. ⁊ futurā suā btī
tudinē ipsi applicaret
h ¶ Spare in eo. i.
in illū. s. quē sibi ⁊ de-
um ꝓfessus fuerat ⁊ sa
lutē oīs ꝯuēt⁹ plebis
Effūdit añ dn̄m cor su
um. qui peccata sua vberrimis lacrimis
confitetur. Cor aliter effundi nō potest:
nisi creberrimo imbre lachrymaꝝ.
i ¶ Uerūtamē dicit. vani filij hominū
vt viciū suū ꝯgnoscens hūanitas: ad au
ctorē salutis celeri supplicatiōe festinet.
Uani etenī hoīes dicūtur ad ꝯpationem
supne veritatis. Mēdaces illos tangit.
q̄ stateris iniq̄s emētiū decipiūt simplici

ri in siti: ore suo bñdicebant
⁊ corde suo maledicebant.
e Dyapsalma. Uerūtamen
deo subiecta esto anīa mea:
quoniā ab ip̄o patiētia mea
f ÷ Quia: ·ip̄e ÷ deus me⁹: ·
⁊ saluator me⁹ adiutor me⁹
g nō emigrabo. In d̄o saluta
re meū ⁊ gloria mea: de⁹ au
xilij mei et spes mea in deo
h ÷ est: ·. Sperate in eo om̄is
cōgregatio ppl'i: effundite
corā illo corda vestra: quia
de⁹ adiutor nr̄ ÷ ineternū: ·.
i Dyapsal'. Uerūtamen va
ni filij hoīm: mendaces filij
hoīm in stateris vt decipiāt
ip̄i de vanitate in idipsum.
k Nolite sperare in iniq̄tate ⁊
rapinas nolite cōcupiscere
diuitie si affluant nolite cor
l apponere. Semel locut⁹ est
de⁹. duo hec audiui: qꝛ po-
testas dei ⁊ tibi dn̄e mīa: qꝛ
tu reddes vnicuiq̄ iuxta
opa sua. ¶ Ps̄. dd̄. cū eēt in
deserto idumee. ¶ Eccl'ia

tatē: vel illos notat q̄ sanctitatis sil'atio-
ne decipiūt. Ut decipiāt. poterāt em̄ non
decipe si eoꝝ neq̄cia possit dep̄hendi In
idip̄m. s. in eq̄tate. quā falso hr̄e estiman
tur cū iusti etiā credūtur. k ¶ Docet
em̄ viciatos ne spare
debeāt vbi fruct⁹ bo-
ni desiderij nō p̄t inue
niri. Dic̄ etiā ad pau-
peres. q̄ necessitate vi
ctus furtiuū aliqd̄ cō-
cupiscūt. ⁊ rapinas no
lite ꝯcupiscere. nō em̄
pōt crimē rapine indi
gētia tollere. nec q̄ vi
dicte sbiacet culpā ex-
cusare. Nunc redit ad
diuites dicēs. Diuitie
si affluāt Merito ergo
p̄cepit diuitib⁹ cor nō
apponere ⁊ q̄ possidēt
nō amare. cū paul⁹ di
cat. nō spare ī incerto
diuitiaꝝ ꝫ in deo viuo
l ¶ Locut⁹ est fre-
quēter p̄rib⁹ nr̄is de⁹
ꝫ semel locut⁹ est filio
suo dicēs. Fili⁹ meus
es tu ego hodie genui
te. h̄ eī nulli alteri pa-
trē fuisse locutū mani
festū est. Duo hec au-
diui ī euāgelio. Ptā-
tē habeo ponēdi aīaꝫ
meā. ⁊ iterꝫ sumēdi eā
Seq̄tur illud scd̄m. et
tibi dn̄e miscd̄ia. sbau
diēdum placet vtrūq̄
deitat⁹ est. vt scꝫ mise-
ricordit̄ possit ⁊ potē-
ter misereat̄. Et vt h̄
de xp̄o dictū plani⁹ in
telligas. seq̄tur tp̄s iu
dicij. Quia tu reddis
pr̄ nō iudicat quēq̄. ꝫ oē iudiciū dedit fi
lio. Bñdit̄ ḡ ex ist⁹ trib⁹ xp̄o attribut⁹. s.
locutōe singl'ari ⁊ ptāte ⁊ mīa sil'r iudicio
eū vnū esse verꝫ cum patre deū. Or̄o
Ubde tibi dn̄e anīas nr̄as: qm̄ tu es
patīa vera. vt renuētes incerta diui
tiaꝝ. te solū ꝯtēpta om̄i mūdana vanita
te sequamur. Per dominū.
¶ Idumea em̄ loc⁹ ē vbi dauid fugiēs

pſecutionē ſaulis ibi latuiſſe cognoſcit. Idumea interp̄tat terrena. ꝛ ſignificat terrenos act⁹. q̄ bonis ſp̄ualib⁹ oīno nudati ſūt. a ℣ De⁹ de⁹ me⁹. In iſta repetitōe venerādi noīs: affectū pie depcatiōis oſtēdit. Ad ip̄m vigilat: quotiēs īmūdi ambitōe dormitur. Addit dilucl'o: q̄n dñi ce reſurrectiōis tēpus eluxit. vt tunc laudes caneret q̄n genus hūanū exēplo ſue reſurrectionis animauit.

b ℣ Sitit ꝑ anīa fidelīū deū. q̄n mādata eius ꝛ v̄tutes exmias ꝓcupiſcit. ꝛ ip̄m ōſiderat videre a quo bonoꝝ oīm fluētia cō ſtat emanare.

1ª Ideo multiplicit caro deuꝫ q̄rit. q⁹ multis afficit iniurijs.

c ℣ In terra deſerta ſicut titulus dixit. i. indigētia hui⁹ mūdi. ꝛ ſterilitate ieiuna In in uia. q⁹ mūdus in ſe nō habet viā niſi dñm ſaluatorē. qui iter ē cecoꝝ Et inaquoſa. i. arida atq⁹ infertili. vt merito ei⁹ anīa nimia ſic citate durefcat. Ūñ p hec tria noīa mōſtr⁹ neceſſitas iudicatur.

Tūc ſe appuiſſe dicit ſctā eccleſia in ſctō fidelīq⁹ ꝓpoſito. q̄n crīſtū verū deū eſſe ꝓgnouit. Dicit Xo apparui tibi. vt videre virtutem ꝛ gl'iam tuaꝫ. q⁹ nemo veritatē videt niſi deo p̄ius appe re potuerit. Mā ſi ſol iſte videre nos facq̄n nobis fulſerit. ꝯtomagis virtus diuina (ſine qua nec accipe nec tenere alīq̄d boni poſſum⁹) videre ſe facit ſi ante nos illūinans ſibi appere faciat.

d Ł Miſcōiaꝫ dic. p̄mia dñi q̄ ſcīs ſuis p̄mittit larga pietate q̄ lōge melioꝝ ē vita p̄ſti. Labia mea laudabūt te. poſt būfi-

deſideras dñi videre virtutē. agit grās q⁹ ſub ꝓtectione dñi: ꝓcellas mūdi euaſit

Psalmus. lxij.

Eus deus meus: ad te de luce vigilo. Siti/uit in te aīa mea. ꝯ multipliciter tibi caro mea. In ✳ terra ÷ deſerta ÷ inuia ꝛ inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi vt videre virtutē tuā ꝛ gloriā tuā Q̄m melioꝝ ē miſericordia tua ſup vitas. labia mea laudabunt te. Sic benedicam te in vita mea: ÷ ꝛ ÷ in noīe tuo leuabo manus meas. Sicut adipe et pinguedine repleat anima mea: ꝛ labijs exultationis laudabit os meū. Sic memor fui tui ſup ſtratū meū. in matutinis meditabor in te quia fuiſti adiutor meus Et in velamento alaꝝ tuaꝝ exultabo. adheſit anīa mea poſt te. me ſuſcepit dextera

a

b

c

d

e

f

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

v

x

y

z

aa

bb

cc

dd

ee

ff

gg

hh

ii

kk

ll

mm

nn

oo

pp

qq

rr

ſs

tt

vv

xx

yy

zz

aaa

bbb

ccc

ddd

eee

fff

ggg

hhh

iii

kkk

lll

mmm

nnn

ooo

ppp

qqq

rrr

ſſs

ttt

vvv

xxx

yyy

zzz

tuā. Ēt meliorē mīa tua ꝯ vite. i. mōi viuēdi ꝯtūcūq⁹ ſcti. q⁹ null⁹ ſua ſcītate ſaluari poſſ⁹ ſi mīa deeſſ⁹ ōi e Ł Būdīc eñ ī vita ſua pfctē deū q̄ bonis opib⁹ ī hac luce ✳ ſac Leuat manus ſuas in noīe dñi q̄ opib⁹ ſctis iſiſtēdo tēſtis manib⁹ orat dñm. vt ipſa oīo deſignet effigiē ſancte crucī f Ł Ādipes ſūt viſceꝝ craſſa velamīa q̄ ineꝛna iecorī ꝺpiunt Pīguedo ẋo ē ſagīati pecudis nutrita cīb obeſitas. iſta fuerit. aptā ſacrificijs oli. ſ. Pīguedo aīe dīnaꝝ rerū ſcia ē. ꝛ recta fides ac incōcuſſa patīa rē. vñ ſcīi iſti⁹ macies ſupaē ꝛ labia exultatōis Sic ea labia ariditate pēcati. deū laudare non p̄ñt. ſ. cū pīguedīnē diuine mīe aīa ꝓceperit. labijs exultatōis laudabit hh Hic oīonis in patria exultatōes ꝛ letīcia ſempiēna ſunt.

g Ł Mā cū dīc eccīa ſic mēoꝝ fui tui. oñdit ſe recordatōem dñi ſp habuiſſe. nec oblitam fuiſſe ī reb⁹ p̄ſperī q̄n ſolēt būana corda collata būficia ī mēoria ſ. hīe. Per ſtratū ſcat q̄etē vbi ſolem⁹ corpora nra ī ſomnos remittē. In matutis etiā fideī vigilat. q̄n nec ī p̄ſperī ſuis poterit obliuiſci lucī auctorē. In pīcul fuit adiutor q̄n fuit ī inuio ōſerto b hh Et ī velamēto. i. ꝓtectōe celeſtī auxilij ſe dicit eccīa exultare ℣ Et ſe adheſiſſe dño dīc. vt nūq⁹ recedat a bono ꝓpoſito Dextera p̄ſis: xps ē dñs. qui ſuſcepit eccliaꝫ alarū ſuarum velamēto ꝓtegendā.

i tua. Ipsi vero inuanũ quesierũt aĩam meã: introibũt in inferiora terre: tradentur in manus gladij partes vulpiũ erũt. k Rex vero letabitur in deo: laudabunt oẽs qui iurant in eo: ÷ quia obstructũ est os loquẽtiũ iniqua:

¶ In finẽ psalmus dauid.

L Xp̃us p totũ hunc psal. de sua passione loquitur.

Psalmus. lxiij.

a Exaudi deus orationẽ meã cũ deprecor: a timore inimici eripe aĩam meam. b Protexisti me a cõuentu malignantiũ: a mltitudine c opantiũ iniqtatẽ. Quia exacuert vt gladiũ linguas suas: nitenderũt arcũ rem amarã: vt sagittẽt in occultis d immaculatũ. Subito sagittabũt eũ ⁊ nõ timebũt firmauerũt sibi sermonẽ neq̃ e Narrauerunt vt absconde-

i ℞ ¶ Ipi vero. hoc ẽ inimici. inuano q̃sierũt aĩaz xp̃i: qñ falsis crimib⁹ sãguinẽ se effũdere decreuerũt. ¶ Sequit. qr nõ ad celos euecti sũt. ß deorsũ eos viscera t̃re absorbuert. Tradita ẽ in man⁹ gladij gens iudea. qñ eã p̃ncipes romanoꝝ vespasian⁹ ⁊ tyt⁹ cede incẽdioq̃ vastabant. Iudei q̃z celestia credere nolẽtes ptes vulpiũ facti sũt: dũ se dolosis ⁊ fraudulẽt⁹ p̃ua volũtate ꝯiũxerũt. aut in taliũ ptãtẽ redacti. siue cuz ĩ hierosolymitana vastatõe cadauera eoꝝ esce fuerũt vulpiũ: ferarũq̃ reliquaꝝ k ¶ Regẽ. dic̃ saluatorẽ. ip̃e em̃ rex ĩet̃nũ qui letabit̃ in dño d̃o p̃re. Adiecit. laudabũtur oẽs: cũ laudãt xp̃z sci dei: ip̃i fiũt sine dubitatõe laudabiles. qr non p̃nt laudes ei⁹ digne narrare. nisi q̃ ad palmam ĩdulgẽtie meruerunt p̃uenire. Illi iurãt in eo: q̃ ei mẽtis obsequium ĩuiolabile p̃mittũt. ℞ Obstructũ ẽ os iudeoꝝ ⁊ p̃ricipũ sacerdotũ resurgẽte dño ⁊ crescẽte testimonio veritatis.

¶ Et os oĩuz iniq̃ꝝ obstruet̃ in iudicio. ñ in illo seculo. Oro.

O te diluculo vigilantibus lumen largire ꝑpetuum auctor luc⁹ eterne. vt te labia nostra laudent. te vita benedicat. te meditatio matutina: glorificet. Per.

¶ Tituli hui⁹ v̄ba (sic̃ sepe dictũ ẽ) referunt̃ ad dñm xp̃m. q̃ p totũ psalmũ locuturus ẽ. q̃ sextus eẽ cog̃scit̃ hoꝝ q̃ passionẽ. resurrectõezq̃ dñicã breui reuelatione ꝯtingũt. a ¶ Apte hũanitat⁹ assumpte postulabat dñs xp̃s. vt ei⁹ exaudiat̃ oro. qñ totis viribus petitur. qd̃ p̃desse sentit̃. A timore inimici. i. iudei. ℞ Al̃ diaboli suos fideles eripi postulabat. b ¶ Protect⁹ ẽ plãe a ꝯuẽtu iudeoꝝ. qr dũ illi eũ crederẽt cõit̃ mori. ei⁹ resurrectõis gl̃ia p̃bant̃ eẽ ꝯfusi. Protect⁹ ẽ itaq̃: qr malignorũ ĩsidias potẽtie sue v̄tute supauit. A mltitudĩe dixit. vt actũ exp̃meret passiõis. supi⁹ em̃ dixit. a ꝯuẽtu malignantiũ. qd̃ ad ꝯsilia p̃t r̃ferri. h̃ ãt ad actũ eoꝝ. iõ dixit. opantiuz iniq̃tatẽ. c ¶ Iam reddit̃ cã cur p̃tectus sit ab opantib⁹ iniq̃tatẽ. nã q̃tũ illi linguas suas velut mortiferũ gladiuz exacuerãt. tm̃ eoꝝ ĩiq̃tas frãgebat̃ ⁊ eis mag⁹ nocebant q̃ xp̃o. etem̃ mos est peccantiũ. vt p̃mũ sibi noceant q̃ alteꝝ g̃uare festinãt. Lĩguas exacuerũt qñ voce vna dixert̃ Crucifige. Intẽderũt arcũ. i. ĩsidias occl̃tas O res amara ⁊ oĩ felle deterior Cõuiuã ad p̃ditõez. discipulũ ad necẽ. ꝯsuatorẽ pecũie p̃mio pecũie fuisse corruptũ. In occl̃t⁹ sic accipiẽdũ ẽ vt iudei putarũt: ceteꝝ act⁹ eoruz occult⁹ eẽ xp̃o nõ potuit. q̃ freq̃nt̃ añ p̃dictus ẽ q̃ fieret. ĩmaculati dicunt̃ etiã q̃ abluti a pctis dei sunt mĩa. ß v̄e ĩmaculat⁹ solus xp̃s ẽ. q̃ nullã maculã ꝯxit.

d ℞ Subito. q̃si inuisi vel ex ĩprouiso.

¶ Ut iudei demẽtissimi putauert̃. Qd̃ v̄o dixit. sagittabũt ⁊ ñ tĩebũt. oñdit maligne volũtat⁹ velocẽ effectũ. Firmauert̃ sibi qñ dixert̃. reus ẽ mort⁹. siue sanguis eius sup nos: ⁊ sup filios nr̃os

e ¶ Cõsuetudo peccãtiũ ẽ. vt q̃ dolum parat: hoĩem se putat fallere posse. sic iudei ꝯfusi xp̃m tm̃mõ hoĩem putãtes ma-

lignitatē suā nō credebāt agnosci ab illo cui cūcti patēt. f ¶ Scrutati sūt iudei iniq̄tates q̄s vtiq̄ p̄termittē debuissent. dū nullū ibi fructū sue salut' poterāt īuenire. Dixer̄t em̄. Si dimittim⁹ eū sic veniēt roma. ⁊c̄. Defecerūt. q̄ sp̄ in cogitatōe deficiūt. q̄ ad res pessimas p̄ueīre ɔtēdunt. g ¶ Cor em̄ altū est tūc. q̄n hō celestia cogitat. ⁊ t̄rena deuitat Iste nō defic̄ sic̄ ille q̄ scrutabat̄ scrutinio. ꝫ magis magisq̄ crescit q̄ in ei⁹ corde exaltabit̄ d̄s. nō in se: deus em̄ in eo grandescit. q̄ sanctitate crescit.

h ¶ Paruuloꝝ sagitte. īania tela sūt. q̄ studio ludēdi fragiles cānas iacere ɔsueuer̄t in modū sagittaꝝ Sic iudeoꝝ vota inefficaci malignitate seuissima nō ītuler̄t flēdā mortē ꝫ gl̄iosissimā passionē ¶ Infirmate sūt lingue. q̄ nullā cepit stabilitatē elocutio eoꝝ: ꝫ dolus eoꝝ reddidit eos infirmos.

i ¶ Cōturbati sūt ex illis q̄dā credētes. q̄n venerūt ⁊ dixerunt ad apl'os. Quid faciem⁹ viri frēs. ⁊ timuit oīs hō. Dic̄ totū p̄ p̄te. vt oīs intelligat̄ q̄ iudiciū d̄ni futuꝝ formidabat: timuit. q̄ iudiciū futuꝝ sibi īminere formidabat.

k ¶ Annūciauer̄t. s. gl̄iam resurrectiōis. ⁊ priora miracula q̄ fecit. Et facta ei⁹ intellexerūt. s. esse diuīa. q̄ talia īplere nō poterat hūana fragilitas. ¶ Cōpūcti em̄ corde intellexerūt: ⁊ intellecta alijs nūciauerūt: qui deū religiose timuerūt

l ¶ Letabit̄ iust⁹. Sic̄ em̄ īpi⁹ p̄p̄t īfidelitatē suā formidat. ita iustus p̄p̄t spē eternitatis sue exultat in d̄no. ¶ Recti corde sunt q̄ p̄ semitas d̄ni gradiunt̄ q̄ ⁊ d̄nm laudāt. ⁊ ab ip̄a v̄itate laudant̄. q̄d laudabili⁹ q̄ ab ip̄o audire. Uenite b̄ndicti. ⁊c̄. Or̄o.

rēt loqueos: dixerunt quis
f videbit eos. Scrutati sunt
iniquitates: defecerunt scru
g tantes scrutinio. Accedet
homo ad cor altum: ⁊ exal
h tabit̄ deus. Sagitte paruu
loꝝ facte sunt plage eoꝝ. et
infirmate sunt ɔtra eos lin
i gue eoꝝ. Cōturbati sūt om
nes qui videbāt eos ⁊ timu
k it oīs hō. Et annunciauer̄t
opera dei. ⁊ facta eius intel
l lexerunt. Letabit̄ iustus in
d̄no ⁊ sperabit in eo: ⁊ lau
dabunt̄ oēs recti corde.

¶ In finē p̄s. dauid ✱ canticū: ÷ Hieremie ⁊ ezechielis de populi trāsmigratiōe cum inciperent p̄ficisci: ÷

¶ Populus a pctō liberatus oratiotionē suam postulat exaudiri. diuīsas laudes d̄ni potentiāq̄ enuncians.

Psalmus. lxiiii.

a E decet hymnus de
us in syon: ⁊ tibi red
det̄ votum ÷ in hierusalē: ÷
b Exaudi orationem meam:
ad te omnis caro veniet.

Utela oīuꝫ credētiū d̄s. custodi ecclesiā tuā a ɔuētu malignātiū. q̄ eaꝫ occl'tis iacul' īpugnare nitūt̄ vt te salubri rectoq̄ retines intellectum iustoꝝ meritis p̄petuater colletet̄. Per.

¶ In finez psal. d̄d. v̄ba iā nota sūt. Cāticū significat p̄phetiaꝫ hieremie ⁊ ezechiel'. q̄ p̄p̄habāt de pp̄l'o trāsmigratiōis babylonie eos post. lxx. ānos in patriā eē redituros. significat pp̄l'us rediēs a babylonia. eos q̄ mūdi h⁹ ɔfusione dānata ad celestē hierl'z veīre ɔtēdūt. a ¶ Reuersa plebs ad d̄nm d̄ captiuitate pctī. in magnā exultatōez p̄rupit dicēs. Decere hymnū solū deū. nō demonuꝫ turbas. nec alibi. nisi in syō. ¶ id ē. in ecclesia. ¶ Et reddere optere votū ī hierl'z nō sic̄ ab īfidelib⁹ vota reddūt̄ marti ⁊ veneri. ceterisq̄ demonibus. ꝫ d̄o soli ī hierl'z. id ē. ī visiōe pac̄. in q̄ māet sp̄ fixa felicitas. b ¶ Ip̄e pp̄l's q̄ pri⁹ dixerat. te decet hymnus. nūc ad d̄nm hymnica supplicatiōe p̄clamat dicēs exaudi orēz meā. rogatq̄ h̄ vt ei p̄cēt. ne ī futuro se dānaret. ¶ Oīs caro. ac si dicerꝫ. ad te ɔuertet̄ oīs hō. ¶ Ul' oīs hō ad te in iudiciū veniet. recipiēs p̄ut gessit. iō rogo vt h̄ parcas exaudiēs orōnē meā

c ℭ Prevalerũt xba iniquoꝝ: qñ pagani pentes ꝓsuaserũt filijs suis. vt anti quos ritus ⁊ sacrilegia colerẽt Sed his erroꝛib⁹ pietas diuina ſbuenit. qñ saluꝛẽ mũdo aduẽtu dñi indulſit. ⁊ eũ in cruce hostiã fecit. ꝑ quam mũdũ ſibi recõciliauit

d ℭ Btũs est quez dñs elegit. nec eã electionẽ ſuis meritis tribuit. Aſſumi xo eſtin eterna reqe collocari.

℣ Ergo q̃ ſe dignum xpi electõe ꝑbuerit. inhabitat cũ aplis ſctis in tabernaculis ſempiternis.

e ℭ Reple bimur. qſi ad mẽſuraꝫ nr̃am q̃tũ possum⁹ capeꝛpotabimur. vt paulus. Unicuiqꝫ data est gr̃a ſm mẽſurã donationis xpi.

℣ Sãctũ tẽplũ est hõ ille quẽ inhabitat plenitudo diuinitat⁊

ℭ Qõ dixit mirabile ad ꝓdictũ virũ reſpicit q̃ in eqta te iudicatur⁹ est mõm

℣ Uel qz mirabilit i veritatẽ incredulis iudeis aperuit.

ℭ Põt etiã eccl̃ia intelligi ꝑ dñi templum q̃ est mirabilis i ſctis. qui eqtatis xtutib⁹ inſcrutabilit̃ sũt ꝑditi.

f ℭ Salutaris nr̃ dicit deus q̃ humano generi ſua pietate salutẽ cõtulit: ſpes eñ dñi nõ est localis. nec vni⁹ gentis. ſ̃ omniũ finiũ terre. Et in mari longe ſiue ad ĩſulas reſpicit. quas finib⁹ ꝓdictis videbaꝫ nõ incluſiſſe. ſiue ad toti⁹ ſeculi habitationẽ. que mare longũ vel magnũ recte oꝛ. qz mũdus iſte falſitatib⁹ diaboliꝯ ⁊ fluctib⁹ ꝓturbationũ amarus est.

g ℭ Preparãs mõtes. i. apostolos. q̃ ad xbũ ꝓdicatõis electi sunt: hos preparauit in xtute ſua dũs. qz ꝑ eos fecit mgũa miracula. Accinct⁹. i. indutus. potentia id est maiestate ſua. Turbauit ꝑ predicationẽ aplox. profundũ maris. i. gẽtilluꝫ corda. qui ſeculi hui⁹ (qõ mare dicit) ꝓfunditas fuerũt. qz ꝓfundius in erroꝛes dimerſi fuerũt. Meritꝯ corde turbati sũt qñ deos ſuos cõticuiſſe cernerẽt Sonus eoꝝ. i. dicta crudelia ꝑsecutoꝝ q̃ fuerũt sonꝰ fluctuũ. i. ꝓſecutionuꝫ maris. i. mundi.

℣ Uel ꝓfundũ maris est ꝓfunda ſeculi iactãtia.

h ℭ Turbate sunt gẽtes. qñ fidelissimos videbãt⁹ vivuos virtutes facere. ⁊ moꝛtuos ſuppliciꝯ vota complere. Time bũt oẽs a ſignis tuis.

℣ iã ẽ a virtute crucis q̃ incredulis ſtulticia erat.

ℭ Siue a ſignis. i. miracul⁹ aplorum que ꝓtius nñꝯ vl viderũt vel audierũt. Exitus matutini ẽ. qñ ꝙs ex felicitate mundi ad dcũ ꝙuertit. veſpere ſignificat merẽtium triſtitiã. quaꝫ vertit in gaudium deus.

℣ Per mane: leticia ꝑ veſpam: triſticia intelligit. ℣ Delectat igit̃. i. delectabiles faẽ mane ⁊ veſpaꝫ dũ ⁊ ex ꝓſpitate ⁊ aduerſitate ſctos acꝛit.

i ℣ Uiſitauit terrã aſſumẽdo corꝑis maſſam de corꝑe virginis ⁊ inebriauit eã. nõ vino luxurie ſ̃ ifuſione ſctiſpũs. locupletauit eã opib⁹ diuerſarũ grax. ℭ Locuples oꝛ loca plura tenẽs.

k ℣ Nos q̃ credim⁹: iã dei flumẽ ſum⁹. replebimur aqs. i. mĩa dei. q̃ aqs ꝓpaꝫ. vel ſpũſctõ. vel cuꝫ baptiſmo abluimur. ⁊ locupletamur ab eodẽ ſpiritalꝫ infuſiõis imbꝛe. cũ donis ſpiritalib⁹

l irrigamur. cib⁹ iſte ẽ pais vite ℭ Talez cibũ nob⁹ dñs ꝓpauit quẽ ſumim⁹ cũ de xpi ſanguĩe bibim⁹ ⁊ de ei⁹ coꝛpe ſagiamur l ℭ Riuos ꝫ dic aplos vl alios fideles q̃ inebriati sũt ſpũſctõ. Mltiplica

c Verba iniquoꝝ ꝓualuerũt ſup nos: ⁊ impietatib⁹ nr̃is tu ꝓpiciaberis. Beatus quẽ elegiſti ⁊a aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs tuis Repleb
d bimur in bonis domus tue ſanctũ est templũ tuũ mirabile in eqtate. Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̃: ſpes oĩm finium terre et in mari lõge.
e Preparãs mõtes in virtute tua accinct⁹ potẽtia: qui cõturbas ꝓfundum maris
f ſonũ fluctuũ eiꝰ Turbabuntur gẽtes ⁊ timebũt qui habitant terminos a ſignis tuis exitus matutini ⁊ veſpe
g delectabis. Uiſitaſti terrã ⁊ inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam. Flumẽ
h dei repletũ est aquis: paraſti cibũ illoꝝ quoniã ita est
i ꝓparatio eius. Riuos eius inebria: multiplica genimi

gemina.i.generatiões eius.i.illius riui. qui de flumine sctõ ꝓfluxit.vt ꝑ generationes succedẽtes btã predicatio nõ deficiat.ꝫ multiplicet in sequacib⁹ apl'oruꝫ Stillicidia sunt gutte q̃ de tectis cadũt. nõ põdere ꝫ assiduitate penetrãtes ⁊ significãt incboãtes:⁊ in q̃s nõ põt introire larga doctrina.de q̃bus paulus ait.Lac vobis potũ dedi nõ escam.

℟ Tũc letabit germinãs terra.i.eccl'ia: cum ex ea ꝫ spiritalis fruct⁹ exoritur.

m ¶ Corona anni. Totus ꝫ mũd⁹ ꝑ quẽ catholica hic dilatat eccl'ia accipit.cui bene dicit dñs.Campos dicit fideles hoĩes atq̃ iustos q̃ pro sua eq̃tate cãpi vocant.quia cãpi equales sũt Et replẽtur vbertate. quia fructũ tricenariũ.sexagenariũ ⁊ cẽtenarium dño largiẽte p̃stabũt.

n ¶ Pinguescent spẽosa.i. eccl'ia.p̃dicatione apl'oꝝ q̃ prius ĩ ĩcredulitat⁹ macie deserta torrebat. Colles vero copiosos martyres debem⁹ accipe.qꝛ ipsi sunt post apostolos celsiores.

℟ Qui ĩmẽsis a d̃o p̃miijs eleuati:ꝑpetuis gaudijs accingẽtur.

o ¶ Arietes sunt apl'i dicti q̃ duces fuerũt bono ppl'o xp̃iano in doctrina.⁊ induti illa veste nuptiali. ℟ id ẽ ĩmortalitate ꝑpetua. ¶ Valles.significãt populos hũiles. Isti ergo abũdant frumento. ℟ id ẽ fructu eterne vite aluntur. Dicent hymnũ:oẽs vtiq̃ electi ꝓ diuersoꝝ nũerum donis deo ꝑpetuã concinũt laudẽ. ¶ Quia v̄o dixit clamabũt ne clamorẽ ip̃m crederes ꝯfusum eẽ.addidit.⁊ hymnũ dicẽt.i.laudẽ q̃ rõnabilibus creaturis noscit cõuenire. Oro.

Pes oĩm finiũ terre.exaudi oroem supplicẽ familie tue:vt dũ te plausu ꝯsono hymno modulãte ꝑsultat.infusione ꝑacliti decorata:mltiplici fructu pinguescat. P. ¶ Cãticũ istud sctã cãtauit eccl'ia.ꝓmittẽs in illo spem resurrectiõis.nõ solũ fidelib⁹ ex iudeis habitaturã:ꝫ vniuersꝫ gẽtib⁹. a ¶ Sctã dic̃ eccl'ia.esse om̃i t̃re gaudẽdũ.q̃ erat ĩ xp̃o creditura. Jubilatio d̃r exultatio cordis.q̃ ĩ mẽsitate sua nõ p̃t verbis explicari.Oĩs terra:oẽs fideles significat ℍ Psalmũ dicat .i.ope ĩpleat ¶ Dat gl'iaꝫ laudi.q̃ freq̃ntata exultatõne:p̃conia xp̃i ꝯcelebrat b ℍ Dicite deo.i.p̃dicate deo.vt non creaturã colẽt.ꝫ creatoris v̄tutez intelligãt.ĩ his q̃ ꝯtẽplãt:qꝛ terribilia sũt. ꝫ ẽ timẽda. In mltitudine v̄tut⁹ mẽtiti sunt ei.qꝛ vidẽtes signa in egypto dixert:oĩa q̃cũq̃ p̃ceper⁹ faciem⁹.et nõ faciebãt.Vñ dixit: mẽtita ẽ ini.si.⁊ inimici dñi mẽtiti sunt ei.

¶ Vl qñ ĩ v̄tute multa curabat ĩfirmos:mẽtiẽtes dixert.ĩ beelzebub fac̃ ⁊cũ resurrexit ĩ mltitudĩe v̄tut⁹ dicebãt custodib⁹ data pecũia dicite discipl'i eũ furati sũt nocte.

c ℍ Te adorat.tibi ꝯcĩnat nõ creature. quã vsib⁹ ei⁹ sbiecisti hic int̃poĩt diapsalma.vt ad nos v̄ba ꝯuertat dicẽs.veĩte ⁊ẽ

C Psallat.i.psalmodiã dicat ⁊ psalmũ dicat.i.opa sctã psalmodie ꝯsona oñdat

d ¶ Eccĩa ĩuitat gẽtes.vt miracul' veter⁹ testĩ ꝑspect⁹ veniãt ad fidẽ.ꝓprie v̄o dcm̃ ẽ.veĩte q̃si adhuc lõge posit⁹. Videte.ꝫ ẽ lũine cordis agꝫscite oĩa dei:nõ ista

na ei⁹.in stillicidijs ei⁹ leta/
m bit germinãs. Bñdicẽs co
rone anni benignitat⁹ tue ⁊
cãpi tui replebunt vbertate
n Pinguescẽt speciosa deser/
ti: ⁊ exultatiõe colles accin
o gentur Induti sunt arietes
ouiũ ⁊ valles abundabunt
frum̃to clamabũt etem̃ him
nũ dicẽt. ¶ In finẽ p̃s dd̃.
canticum ÷ resurrectiõis :-.
C Vox eccl'ie vniuersitatẽ
hortãtis.vt de dñi resurre/
ctiõe cõgaudeat. Ps̃.lxv.
a Vbilate deo oĩs ter/
ra psalmũ dicite nomi
ni ei⁹.date gloriã laudi ei⁹.
b Dicite deo q̃ terribilia sunt
opa tua ÷ dñe :- in multitu-
dine virtutis tue mentient
c tibi inimici tui Om̃is terra
adoret te ⁊ plallat tibi psal-
mũ dicat noĩ tuo Dyap̃s.
d Venite ⁊ videte opera dei.
terribilis in consilijs sup fi-

que oēs pariť vidēt celū terra mare ꝛc. ꝑ illa q̄ fidelissime spiritaliť agnouerunt.

1. Terribilis. cū vn⁹ reprobať ꝛ alter eligiť: reprobā tur iudei ꝛ eligūtur gētes ¶ Uel filios hoīm fecit terribiles atq; metuēdos. cū ꝑ eos miracl'a mg̃na mōstrauit

e ¶ Nūc oñdit que sint opera d̄i q̄ videre debeāt. Cōuertit mare in aridā: qñ hebreum ppl'm ꝑ medios fluct⁹ eduxit. Flumīa ꝑtrāsibūt pede cum iordane dextera. leuaq; diuiso in t'rā ꝓmissiōis iudai cū deduxit exercitum.

1. Sz qr ꝑtrāsibunt dicit. nō ꝑtrāsibāt melius intelligiť de p̄dicatorib⁹ ꝛ apl'is q̄ dñi flumīe baptisantes. et ꝑ flumē ꝑsecutōis trāseūtes. amaros ꝑsecutores ꝯuerteřt ī aridā ꝛ sitiētē dei gr̄am t'raz Ibi letabimur. vbi est gaudij nr̄i fons ꝛ origo p̄ ꝑata et'ne salutis hoc est in christo.

f ¶ In illo certe letabimur q̄ dñatur ꝛc. dñari em̄ pñt ꝛ principes terraꝝ ꝑ nō ī v̄tute sua neq; inet'nū. Jō hec duo addita sūt vt oīpotēt' regis virtus possit oñdi. Ocl'i eius sup gētes 1. Ut reprobēť iudei ꝛ eligāť gētes ¶ Hos ꝓhibet in seip̄is exaltari. q̄s oportet hūiles īueniri: fideles em̄ nō in se ꝑ in xp̄o exaltari optet. vbi altitudo firma ē ꝛ nūq̄ ruitur⁹ ascēsus.

g ¶ Admonet gētes vt deū veꝝ cōsona voce ꝛ p̄dicatiōe glorificēt. Audite. i. fideli crudelitate suscipite. Uocē laudis id ē q̄ pr̄ dic̄ de filio. Dic̄ em̄ de eo. h̄ ē filius me⁹ dilect⁹. h ¶ Duo sūt sacr̄a liberatōis nr̄e Primū q̄ nos ꝑ baptismū ducit ad vitā. deinde ne nos exinde ꝑmittat expelli. q̄ grauib⁹ vicijs ꝓbamur onerari. Jp̄e pedes ꝛ gressus nr̄os non finit ꝯmoueri. q̄ petro manū ne mergeret extēdit. i ¶ Probari nos fac̄ de⁹ qñ ꝑ diuersa gn̄a passionū tolerātiā indulget. Igne āt aliq̄s examīať qñ amore xp̄i tm̄ charitas succēdiť. vt vr̄ētiū flāmaꝝ tormenta vincāť. Dať aūt exemplū argēti. qđ ideo igne decoq̄ť. vt puri⁹ reddať. ita sctī tribulationib⁹ a scoria oīs pctī purgāť. k ¶ Induxisti nos. i. ītrare fecisti martyres ī cathenas custodie. q̄ corp⁹ q̄dē necterēt. ꝑ aīe vīcula dissoluerēt. Tribulatio v̄o ī dorso posita significat corꝑeos dolores. q̄s de illatis v̄berib⁹ sustinebant. Hoīes ꝑcat pctōres. q̄ capitales snīas dederāt in martyres.

l ¶ Trāsieřt ꝑ ignē martyres q̄ndo alios ignis assūpsit. alios aq̄ deuorauit. sed induxit eos ī refrigeriū. i. ī loca securitat' eterni regni. Est em̄ refrigeriū post vr̄ētes curas: delectabil' ꝛ amena securitas m ¶ Introibo ī illā futurā ihr'lm. vbi nō holocasta pecudū ꝑ puritas q̄riť aīaꝝ Reddit vota. h̄ ē laudes ī ꝑpetuitate decātat Distīguūt labia illa vota qñ sctī dñm laudāt ꝛ semetip̄os accusant ī afflictōne positi. i. reputāt se meruisse pctīs suis afflictiones quas sustinēt. ꝛ in eis gratias agūt. laudantes deum ꝛ eius iusticiam ꝛ misericordiam predicātes.

n ¶ Uide btām tolerātie sctītatē. multi ī tribulatōib⁹ peccāt carnis imbecillitate ꝛ laudes dei tacēt. ꝑ nouerūt sctī in tribulatōib⁹ positi pura mēte dñm laudare. sicut sctūs Job fecit. Uñ locutū ē os in tribulatōe. intellige laudes dñi.

e lios hoīm ÷ Qui: cōuertit
mare in aridā: in flumine ꝑ
trāsibūt pede ibi letabimur
f in ip̄o. Qui dñať in virtute
sua ✱ ineternū: oculi ei⁹ su
ꝑ gētes respiciūt: q̄ exaspe/
rāt nō exaltenť ī semetip̄s.
g Dyapsal'. Benedicite gē
tes deū nr̄m: ꝛ auditā faci/
h te vocē laudis ei⁹. Qui po
suit aīam meā ad vitā: ꝛ nō
dedit in cōmotionē pedes
i meos. Qm̄ ꝓbasti nos de⁹
igne nos examīasti sicut ex
k aminať argentū. Induxisti
nos in laqueū: posuisti tri/
bulationes in dorso nr̄o: im
posuisti hoīes super capita
l nr̄a. Trāsiuimus per ignē ꝛ
aquā ꝛ eduxisti nos in refri
m geriū. Introibo in domum
tuā in holocaustis reddā ti
bi vota mea q̄ distinxerunt
n labia mea. Et locutū est os
meum: in tribulatiōe mea.

o ¶ Holocausta medullata sūt sacrificia q̄ puro atq; intimo corde d̄o offerim⁹ que h̄re debēt medullā. i. fidē rectā. Arietes significat apl'os. addidit v̄o incensum arietib⁹. nō dixit cum incēso soluz ꝫ addidit arietū. qꝛ ip̄m incēsuz suauissimū est dn̄o. qd̄ apl'oꝝ traditionib⁹ probat̄ adiūctū Boues: intelliguntur predicatores. Hircus dict⁹ quasi hirsut⁹ significat diabolo ꝟuiētes. qui vicijs vestiūt̄ hispidis eos offert ecclesia cū bobus. qñ cōuersi pctōres xp̄o cōfitētur. p ℟ Venite vos. q̄ timetis dn̄m. et cōsiderate q̄liter anīe btōꝝ btitudine sūt cōstitute sempiterna.

¶ Nūc eccl'ia nō rudes vt prius: ꝫ fideles ⁊ deuotos vocat. ⁊ nos audiam⁹ ⁊ discam⁹ petere que mr̄i nr̄e ꝯgnouimus dn̄m ꝯtulisse.

q ¶ His duab⁹ rebus ī isto v̄siculo exp̄ssis diligēter impletis ꝑfectus efficit̄ xp̄ian⁹ Ergo ore suo clamat. qui recta ꝯscīa nō volūtate ꝑuersa pure supplicat dn̄o. Sub līgua vero dicit. i. in cōscīa. qꝛ cor nr̄m sb̄ līgua nostra ē. Et nobis exaltare illū videmur sb̄ lingua. qñ tacita cogitatione illum laudam⁹. qui semꝑ ꝓbatur altissimus.

r ¶ Sic ergo verba orantis accipiūtur. si nullis cogitationū sordibus polluantur. dicit em̄ si hoc feci: nō exaudiet deus. ostendens quoniā si taliter orant: manibus visionibus illudūtur.

s ¶ Propterea exauditū se dicit. q̄a nō conspexerat iniquitatez in corde suo. Ideo intendit voci, qꝛ ille clamor ascendit ad dn̄m. qui pollutionē rerum nō habet humanarū.

t ℟ Nam sꝑ pie aures xp̄i precibus iustoꝝ patent. ꝫ nos suppliciter dep̄cemur vt aperiat aures suas ad p̄ces nr̄as. ⁊ ip̄e nos data remissiōe peccatoꝝ: de pn̄tib⁹ erumnis eripiat.

¶ Duo v̄o ista connexa sūt. qꝛ qñ de⁹ orōnē nō amonet: sine dubitatōe miscd̄iam concedit. ⁊ cū orō suspēditur ⁊ miscd̄ia ꝓtelat̄.

Oratio.

Insinua dn̄e menti nr̄e gloriā laudis tue: vt dū hui⁹ seculi incēdia deuitam⁹ in eterna refrigeria te p̄sule trāsferamur. ꝑ.

¶ Iste hymn⁹ quez nūc propheta canit iō premisit in finē. qꝛ tota orō ad dn̄m sine dubitatōe dirigit̄. Psalmus v̄o cātici est. q̄ sola modulatōne hūane vocis canebat̄. Psalmus v̄o qñ solus ponit̄. significat organis ⁊ tympanis fuisse ꝓlatus. hymnū v̄o carmē esse metricū diximus. cui⁹ lege c̄ ꝯposit⁹ aliud ē ḡ hīn⁹. alid̄ psalmus aliud psalm⁹ cantici a ℟ Prima deprecatio. vt miscd̄iam suam nobis p̄beat deus. deinde benedictionem suam.

¶ Hec autē est petitio benedictōnis. vt illuminet vultū suū sup nos. ille em̄ humanus videre nō pōt sensus: nisi q̄ splēdoris ipsi⁹ fuerit claritate ꝑfusus. b ¶ Petit ꝓpheta vt in b̄ mūdo cognoscam⁹ illam viam veritatis. i. dn̄m saluatorem. q̄ nos ducit ad viaz in qua nemo errare poterit: nisi qui ab eius regulis deuiare presumit, cui⁹ salutare. i. xp̄s ī oēs gētes di

o Holocausta medullata offeram tibi cū incenso arietū offerā tibi boues cū hircis.
p Dyapsalma. Venite audite ⁊ narrabo omnes qui timetis deum: quanta fecit
q anime mee ÷ Ad :+ ip̄m ore meo clamaui ⁊ exaltaui sub
r lingua mea. Iniquitatē si aspexi in corde meo: non ex
s audiet dn̄s. Propterea exaudiuit deus ⁊ attēdit voci
t dep̄catōis mee Benedictus deus qui nō amouit orōnē meā ⁊ miscd̄iam suā a me.

In finē in himnis psalm⁹ cantici. C Propheta supplicat vt cū fidelibus merereat̄ benedici. illiq; cōfitendum dicit. qui ꝑpl'os iudicat in equitate. Ps̄. lxvij.

a Eus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis illuminet vultum suum sup nos ÷ ⁊ misereatur nostri :+
b Dyapsalma. Vt cognoscamus in terra viā tuā. in omnibus gētibus salutare tuū

nulgat. ¶ Cõfiteant tibi ppli. s. pctã sua. ⁊ iterꝝ gl'iaꝫ dñi p̃dicare nõ desinant Deniq; v̄bũ ip̃m in vno v̄su geĩatũ. docꝫ vt a fideli ppl'o totũ ꝯgsceres faciẽdũ eẽ scꝫ vt pctã p̃mo ꝯfiteãt deĩde laudes dñi psonẽt. d ℞ Letẽt gẽtes. qm̃ d̃ captiuitate dyaboli liberate sũt qm̃ ppl'os iudicas in eq̃tate. qꝛ ñ accipis p sonã vni⁹ gẽtꝫ. ꝫ oĩuꝫ d̃s es. ⁊ gẽtes dirigꝫ. vt ãbulẽt viã rectã. q̃ añ nõ recto pede g̃diebant e ¶ Dedit etiã t̃ra fructuꝫ suũ. qñ dñm saluatorẽ. diuersaꝝ gẽtiũ turba suscepit. ⁊ vitalẽ fructũ ĩtulit cũ iussiõib⁹ dñi obediuit. ⁊ spĩas dyaboli tribulosq; deseruit.

f ℞ Bñdicat nos deus. i. d̃s pr̃ d̃s nr̃. i. d̃s fili⁹ q̃ d̃s ẽ oĩuꝫ p naturã. nr̃ fact⁹ est ꝓprie d̃s p gr̃aꝫ. t̃cio dic̃ bñdicat nos d̃s. i. spũssãctus. Et metuãt eum. ¶ Hoc ẽ ĩcipiẽtiũ vt ⁊ credere ĩcipiãt. ⁊ credita cauta sollicitudine custodiãt. ℞ Timere. incipiẽtiũ ẽ. diligere pfectoꝝ. Oro

Llumĩa dñe vultũ tuũ sup nos: ⁊ mĩaꝫ nob̃ vberẽ. bñdictionẽq; largire. Per ¶ Vi isti⁹ noĩs. s. in finẽ hinc debem⁹ aduertere. qꝛ dũ finis dicat. ĩicio sp apponit Significat em̃ reꝝ caput ⁊ et̃nale p̃ncipiuꝫ sic̃ ip̃e dixit in euãgelio. Ego p̃ncipiũ

℞ Psal. opera: cãticum. intelligentiam mentis significat. ¶ Psal. aũt cantici est (vt iã dictũ est) qui hũana tm̃ solet voce cantari,

a A Petit ꝓpha resurrectiõeꝫ xp̃i. in q̃ dissiparẽt aduersarij. s. iudei. Seq̃t ĩestimabil' pẽa maledictõis. vt ab ei⁹ facie fugiãt. cui⁹ vbiq; ꝯstat eẽ p̃ntiã. Qui oderũt ẽ. eos significat q̃ in sua ptinacia cõstiterant.

b ¶ Fum⁹ est ex flãma surgẽs corruptibili tenebrosa ꝯglobatio q̃ q̃tũ pl⁹ extollit tm̃ p ĩane tenuat. sic pctõres ꝓducũt fumiferas actõnes. q̃ lꝫ ad altiora supbia faciẽte ꝯsurgãt. necesse est vt in sua elatõe deficiant Sic etiã in iudicio depereũt pctõres a facie eius. quẽadmodũ cera a facie ignis consumit. Nõ dic̃ ãt eos cõsumi posse penit⁹ q̃ ꝑpetuo igne torquendi sũt. ꝫ a facie dei tollẽdos. ℞ Cera em̃ lꝫ ab igne soluat naturã nõ perdit. ita pctõres mollescãt a pctĩ duricia ⁊ pnĩa fluãt vt saluent. c ℞ Epulẽtur iusti. q̃ ꝑmanẽt in sua iusticia ⁊ qui vicia nõ hñt. Delectent in dño. Exultẽt in cõspectu dei. ¶ Vt illuꝫ quẽ hic iuste metuunt ip̃i⁹ mũere liberati. sb̃ ei⁹ p̃ntia gaudeãt. In leticia. qꝛ dũ leticiam suam sciunt nullo fine claudendam. suauius in ea delectant

d ¶ Cãtat em̃ dño. q̃ ei⁹ ꝯtẽplatiõeꝫ puro sp ⁊ fideli anĩo ꝯtuet Psalmũ dic̃. qui opa fac̃ q̃ ille p̃cepit. Iter facite ei. i. corda vr̃a purificata p̃parate: q̃ dignet deus introire. qui ascendit super occasum. ℞ scꝫ mortis. ⁊ victor remeauit ex inferis. ¶ Dicit dñs. nomen

c Confiteant tibi populi de⁹ cõfiteant tibi populi omẽs.
d Letentur ⁊ exultant gẽtes quoniã iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in terra
e dirigis. Dyap̃s. Confiteant tibi populi deus: cõfiteant tibi populi oẽs: terra
f dedit fructũ suum. Benedicat nos deus: deus noster. benedicat nos deus ⁊ metuant eũ oẽs fines terre.

In finẽ p̃s. cantici dauid.

C Propheta xp̃i aduẽtũ annunciat: inimicorũq; ei⁹ superbiam cõprimendam ⁊ de eius asumptione in celos.

Psalmus. lxvij.

a Exurgat deus ⁊ dissipẽtur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderũt eũ a facie ei⁹
b Sicut deficit fumus deficiant. sicut fluit cera a facie ignis sic pereãt peccatores a facie dei. Et iusti epulent ⁊ exultent in conspectu dei.
d ⁊ delectent in leticia. Cãtate deo psalmũ dicite noĩ ei⁹ iter facite ei qui ascẽdit sup occasum. dñs nomen illi.

illi. vt nẽo dubitaret dñm eẽ saluatorẽ et
deũ. quẽ iudei vt cõez hoiez occidẽdũ pu
tabãt. e ℣ Exultate. nõ in hꝰ scli cadu
ca leticia. ꝑ in ꝓspectu eiꝰ vbi ẽ iugit̃ ꝛa
letꝫcia. Turbati ãt ꝛ nimiũ formidãtes. a
facie dei expelluntꝫ (q
orphãos ꝛ viduas. se/ e
na cupiditate dilace/
rãt) cũ audierit. ite in
ignẽ eꝛnũ. Quis ãt sit
iste. a cui⁹ facie expel/ f
lũt exponit. i. ꝑtis or/
phãoꝝ ꝛ iudicꝫ vidua
ruꝫ. de q ꝛ alibi legit̃
pupillo ꝛ vidue tu eris g
adiutor. f ℣ Deꝰ i
loco scõ suo. ibaudiẽ/
dũ ẽ. q̃ imutabilẽ ser/
uat sniaꝫ. vt sctũs fir/ b
mus dicaꝫ q̃ mutat tẽ
pora nõ mutat ꝓsilia.
℟ Vel ös i loco scõ
suo. i. aĩa fideliꝫ vbicũ/ i
qꝫ eãm scitas ẽ. ibi ha/
bitaculũ dei ẽ. Qui ĥ/
bitare facit in eccliã. in k
q̃ fidelit̃ ꝓsistentibus
ispm̃ charitatꝫ infudit
q vni⁹ moꝛis sũt. ꝛ nõ
mutauit. Sic̃dẽ inst⁹
nõ mutat. qꝛ sel'iudi/
cauit in iustitia sua p/ l
uãere. Jn hebꝛeo xo
hz. dñs inhabitare facit
mõachos (. i. solitari/
os. q. s. solt segregati
sunt a vicijs. ꝛ in qb⁹
nõ hãbat pctm̃) in do/
mo solitari⁹ eãm. mõachus interꝑtat̃. vt
sit solus ꝛ ab oĩ pctõ diuisus.

g ℣ Eduxit vinctos. qꝛ alligato dyabo/
lo victos ab iferno liberauit. ꝛ ad gau/
dia eꝛni regni eleuauit. Sil'r eos q exas/
perãt. i. in irã ꝓuocant dñm blasphemia
Jꝑi sunt q habitãt in sepulcris. i. q in fe
tida ꝛ carnali actõe sunt sepulti. ℟ Al'r
vinctos. in pctis ligatos accipe.

h ℣ Egreditur enim coram populo.
qñ resuscitantur qui in sepulcris habi/
tant. Jꝑm eãm ꝓtuet̃ fidelis. qñ in operi
bus magnis. ei⁹ pietatẽ cognoscit. Trãs
gressus est in desertum. qñ ad gentes ve
nit. q̃ velut herem⁹ ꝺsolate a xp̃o deꝰ red
debanꝫ aliene. ꝛ tũc (supplẽdũ ẽ) qñ hec
feceris. cogꝫscet̃. i ℣ Terra mota ẽ. i.
terreni hoies videdo tã magꝫ miracla cre
diderũt. Celi distillauerũt. ℟ scz mãna
Synai. interꝑtat̃ tẽ/
ptatio. ℣ Qui fir/
mauit. qñ ibi moyses
in duab⁹ tabulis legẽ
accepit. ℟ Et ille. q̃
tũc iudaicũ ꝑplm̃ pre
cessit in deserto. hodie
in euãgelio dekta gen
tiũ visitauit. ꝛ q tunc
mãna. ille hodie cor/
poris sanguiscꝫ man/
na dedit.

k ℣ Exponit illõ qõ
tã dixit Celi distillaue
rãt. Pluuia voluntaria. ista fuit mãna non
ista q̃ gñalit̃ vbicꝫ dlf
fũdit. qõ segregauit.
qꝛ nõ ꝺ alijs gẽtib⁹ de
dit. Hereditas ipsius
fuit ꝑplus hebꝛeoꝝ. q̃
ad tꝑus infirmata est
dño minime credẽdo.
quã pfecit. qñ gentes
religꝫs. in supplemẽtũ
credulitatis admisit.
l ℣ Qñdit nñc vñ
pfecerit ifirmatã here
ditatẽ. qꝛ de gẽtibus.
Idalia fuerũt gentes
xp̃a religione vacuate.
hec hĩtabũt in ea. ꝺ ẽ
in eccla. cũ cultũ reli/

*Et exultate in cõspectu
eiꝰ turbabunt a facie eiꝰ
patris orphanoꝝ et iudicis
viduarũ. Deus in loco san
cto suo deus inhabitare fa/
cit vnius moꝛis in domo.
Qui educit vinctos in
fortitudie: sil'r eos q exaspe
rãt q habitãt in sepulchris.
Deus cũ egredieris in ꝛspec
tu ꝑpli tui: cũ ꝑtransieris
in deserto. Dyapsalmus.
Terra mota ẽ: eteñ: ce/
li distillauerũt a facie dei sy
nai a facie dei israel. Pluui
am voluntariã segregabis
deus hereditati tuę: ꝛ: in
firmata est: tu vero: pfe/
cisti eam: Animalia tua
habitabunt in ea paraſti in
dulcedine tua pauperi deo.
Dominus dabit verbũ euã
gelizantibus virtutes mul

giõis ꝓceperũt. Paraſti. significat ꝓdestinatos. Jn dulcedie tua. i. in illa suauitate. in q̃ paupes dei reges ditissimos assi
cellũt. nõ in scli hui⁹ dulcedie. vbi scĩ ma
gis amara patiunt̃. m ℣ Dñs dabit
xp̃o euãgelizãtibus. i. aplis. q xp̃o eius
venerãda ꝓfessione prędicabãt. virtutes
multas. qñ eis ꝓcessum est turbas lãguẽ
tium sanare. Nam ispm̃ quoꝫ euãgeliũ
multaꝫ ꝓstat esse xp̃tum. quid eñ fortiꝰ
us q̃ animam saluare. A Dabit etiã
dñs. xp̃o euãgelizare multa miracul oꝝ
virtute. vel multa fortitudine sm̃ aliam
translatiõez q̃ hz dñs dabit euangelizãti

bus. verbū fortitudinis vl xtutis multe n ℣ Rex pr̄ virtutū. h̄ est angelox.
℟ Vel sctōx ipius dilecti filij. vt ē filiꝰ me⁹ dilectꝰ ℣ Et spēi domꝰ. i. pulchritudinis domꝰ diuīe. i. ecclie eē ꝓgnoscit auctor filiꝰ, qñ spolia diaboli. i. hoīes scelerat̄os in ecclīaz adduxit ad fidē. ℟ Vel qñ apl̄i ī ecclīa spolia td ē hoīes diuti debam q̄ acceperūt de idolis. vnꝰ ei achaīā. aliꝰ cappadociā in sorte accepit ex spolijs xē. Duplicat xo spūssctis dilecti ꝓpter amorē quē hz in filiū. q ei aliquē diligit: sp eū in ore hz ℣ ℒ Si dormiatz. i. si q ḡescatis ī ꝑceptis dei inter duo testamenta.
℟ ℒ Cleri dicūtur duo testamēta. ℣ Et singuli libri veteris et noui testamti ℒ ꝑ nē significāt xtutū celeritatē. q nos ī illam patriā ducūt. si h̄ in lege dei ḡescere mereamur. Colūbe deargentate. ecclīaz vult intelligi. qz inocētiā hz colūbe. t diuinis colloquijs. argēteo cādore resplēdet. quā i illa futura resurrectōne auri spē dic eē adornādā. Si itaq; sic dormiatis. posteriora dorsi ī palloze auri (sbaudiēdū est) suscipient vos. vñ ecclīa ī hoc mōdo. argento ꝓpaī. in resurrectōe xo vltima. auro posteriora ḡ ecclie nouissima sunt ecclie mūera. p ℣ Rex a regēdo dictus est vñ reges significar apl̄os ℟ Quos discernit dñs celestz. cū paulū in gētes. petrū in circūcisionē sepauit. qui sup nuē dealbabūtur. ℣ Hoc est sup candorem niuis elucelcūt. qui ecclīam regē noscūtur fideliter. Selmon vmbza interpr̄tatur. que hic cōgrue diuina virtꝰ intelligitur. ipa ab estu viciox nos defendit. Mōs dei mōs pīguis. xps eē intelligit. ex q̄ ꝓpetua t suauia fluctia descēdūt.

q ℒ Mōs ōz xps coagulatꝰ ꝓpter pullos enutriēdos. q non esca. ſ coagulato lacte potādi sūt. ℣ Pinguis. qz fertilitate te sua vberrimꝰ est. Dixit supi⁹ mōtē intelligi saluatorē. nūc dicit. vt q̄d suspicamini coagulatos mōtes. h̄ ē cur mōtē istuz apl̄os intelligere voluistis. Mō sūt em̄ ipsi iste mōs coagulatꝰ cū uis t ipos p dei grām doctos eē cognoscatz. Repr̄hēdit ḡ ꝓpheta ī hoc illum intellectū q̄ aliqs p mōtē. apl̄os intelligere voluisset. oñdēs hic p mōtē. solum xp̄m intelligēdū. cui⁹ etiā apl̄i mōtes dicāt coagulati. ideo sūdit.

r ℒ Mōs scz iste est in q̄ deo bñplacitū est xps em̄ est solꝰ mōs. q pr̄i ꝓplacuit. vt ī eo habitaret. Eternū pr̄s habitabit etiā in fine scz ī apl̄os. de illis em̄ nūc loq̄tur q in eis sit habitaturꝰ vsq; ad p fectissimū terminū manifestatis sue. q est finis sine fine. s ℒ Currus dei ē hoīm charitate iuncta copulatio. Sctōx ergo vnanimitas. currus. dei est. quē ille velut auriga insidet t salutari lege ad sue voluntatis ministeriū moderat vt xo istū currū nō squis ſ būanis cogitationib⁹ attributū oñderet. ait. decēmilibus m̄tiplex. qō ad innūeros ppos nō ad equos noscit ptinere. Milia letātiū: qō vtiq; de fidelib⁹ debet intelligi. Dñs in illis. h̄ ē in sctis suis. Jn syna in sctō. Syna iterp̄tat mādatū. ibi receḡit. vbi ei⁹ mādata pficiūtur. t ℣ Ascēdisti ī altū. Ascēdit xps vtiq; q ꝓpter nos descēdit eruēdos. Jn altū scz sup celos celox
℟ Captiuasti nos. qui captiui tenebamur a diabolo. ℣ Dona aūt dñi fuerūt sup apl̄os. spūssancti ꝓcessa mgnalia Siue vt apl̄s ait. Unicuiq; nr̄m data est gra sm mensurā donatōis xp̄i.

n tas Rex virtutū dilecti ✳ dilecti: ⁊ speciei domus diui
o dere spolia. Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargentate: ⁊ posterioza dorsi ei⁹ in palloze
p auri Dyaps. Dum discernit celestis reges sup eā: nive dealbabunt in selmon:
mons dei mons pinguis.
q Mons coagulatus mons pinguis. vt quid suspicamini montes coagulatos.
r Mons in quo beneplacitū est deo habitare iu coꝛeteꝫ dñs habitabit ÷ in finem :·
s Currꝰ dei decē milibꝰ multiplex milia letantiū: dñs in
t eis in syna in sctō. Ascēdisti ī altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hominib⁹

¶ Q Eteni nō credētes. hic ſ̄baudiēdū est eos ꝙuertit. nā q̄ nō credūt inhabitare. i. q̄ ad dñi penetralia negligūt ꝙenire. vt i domo ei⁹ cū fidelib⁹ habitare p̄ualeāt. dñs eos ꝙuertit q̄ fidē ſuā bōano generi miserat⁹ indulget. ipſa ē em̄ gr̄a que gratis datur.

v Eteꝝ nō credētes: inhabi/
r tare dñm deū. Benedict⁹ dñs die quotidie: ꝓſperum
iter faciet nobis de⁹ ſaluta/
y riū nr̄oꝝ. Dyapſ̄. Deus noſter ſaluos ÷ faciēdi : ⁊ et dñi ✱ dñi : ⁊ exitus mortis.

r Q B̄ndict⁹ dñs. i. cūctis dieb⁹. oīm̄q; tpe b̄ndicēd⁹ ē. Iterq̄ppe cursum vite ſignificat qui tā ꝓſper effect⁹ eſt q̄m redēptorē ſuū mūdus agnouit ℣ B̄ndicit ſalatariū ꝓſalīe. a q̄ tot ſalutes habemus. q̄t pctā ꝓmittim⁹ ab ipſo em̄ ſaluamur. Secur⁹ eſto pctōr nolī dubitare q̄ quotidie poſſis deū b̄ndicere opib⁹. q̄m̄ ꝓſperus iter tuū faciet ōs ſalutariū. q̄ em̄ q̄tidie p̄ficit. p̄t q̄tidie deū b̄ndicere. Nihil ℣o p̄odeſt bene b̄ndixiſſe deum: ⁊ hodie non.

y Q De⁹ nr̄. ſ̄baudi amus. hic bz ptātē ſalnos faciēdi nos. Exitus mortꝭ. eſt dñi. hoc eſt reſurrectio vtiua fideliū. Reuera exitus illi ſingularis fuit. q̄ ipe ab inferꝭ egreſſus eſt. ⁊ inde nos ꝓſtauit exire. z Q Capita inimicoꝝ. ſūt iudei qui primo ꝓſecuti ſunt eccl̄iam. vel Capita inimicoꝝ ſunt hereticōrū doctores. qui in ipa etiā (ſi dici phas ē) deitate deleuiūt. Aerter ſignificat ⁊ capilli ℣ſutias inaniū queſtionū eoꝝ qui vtilia deſerunt ⁊ nō neceſſaria deteſtabili diſputatiōe p̄quirūt in delictis ſuis pdurātes vt manichei ⁊ ceteri heretici. tales em̄ calūniarū minucias querūt. vt ipos quoq; ℣tices capilloꝝ pambulare ⁊ ꝓſcrutari poſſe videātur. a L Dixit dñs queram⁹ q̄d ꝓcrit. q̄r neſcio q̄magnū eſt q̄ permiſit. Baſan interp̄tat ſiccitas. que b̄uanū genus poſſederat ariditate pctī. ß eam dñs ꝙuertit ad viriditatē ſuā. duz illi fluuios ſalutis infudit. ℣ Et itē ꝙuertit populos de pfundis vicijs peccatiſq; maris. i. ſeculi. A Cōuertā igit̄. ſ. me vel meā miſcōiaz in p fundū maris. i. ſeculi. vel pctōꝝ. vt liberem exin de boies. Et ita ꝙuertā vt intingaſ pes tē. b L Jntingaſ pes tuus. i. actio boni p̄ opoſiti. vſq; ad ſanguinē gl̄ioſi martyrij perueniat. Jſti em̄ canes ꝓ dño latrare nō deſinūt. q̄ canes dicūt ex inimicis: q̄r p̄ius inimici fuerunt. q̄ poſtea clamoꝝ⁹ latratib⁹ ec cleſiā dei defendebāt. Ab ipſo vtiq; deo qui amarū vertit i dulcedinem: ab ipo ⁊ nullo alio. lingua illa canū ex inimicꝭ facta ē ſalubris. c L Viderunt ingreſſus tuos ſiue aſſūpti coꝝpis formā: ſiue veſtigia p̄dicatōis. quib⁹ in ß mūdo ſctis greſſibus ambulauit. Dei mei regis. q̄r ipſe eſt rex qui i titulo ſcripſus ē. rex iudeoꝝ. Dicit ℣o ſcō. ingreſſus q̄r ipe in ß mūdo ſpēliter eſt ingreſſus.

℣ Q De⁹ nr̄. ſ̄baudiamus. hic bz ptātē ſalnos faciēdi nos. Exitus mortꝭ. eſt dñi. hoc eſt reſurrectio vtiua fideliū. Reuera exitus illi ſingularis fuit. q̄r ipe ab inferꝭ egreſſus eſt. ⁊ inde nos ꝓſtauit exire. z Q Capita inimicoꝝ. ſūt iudei qui primo ꝓſecuti ſunt eccl̄iam. vel Capita inimicoꝝ ſunt hereticōrū doctores. qui in ipa etiā (ſi dici phas ē) deitate deleuiūt. Aerter ſignificat ⁊ capilli ℣ſutias inaniū queſtionū eoꝝ qui vtilia deſerunt ⁊ nō neceſſaria deteſtabili diſputatiōe p̄quirūt in delictis ſuis pdurātes vt manichei ⁊ ceteri heretici. tales em̄ calūniarū minucias querūt. vt ipos quoq; ℣tices capilloꝝ pambulare ⁊ ꝓſcrutari poſſe videātur. a L Dixit dñs queram⁹ q̄d ꝓcrit. q̄r neſcio q̄magnū eſt q̄ permiſit. Baſan interp̄tat ſiccitas. que b̄uanū genus poſſederat ariditate pctī. ß eam dñs ꝙuertit ad viriditatē ſuā. duz illi fluuios ſalutis infudit. ℣ Et itē ꝙuertit populos de pfundis vicijs peccatiſq; maris. i. ſeculi. A Cōuertā igit̄. ſ. me vel meā miſcōiaz in p fundū maris. i. ſeculi. vel pctōꝝ. vt liberem exin de boies. Et ita ꝙuertā vt intingaſ pes tē. b L Jntingaſ pes tuus. i. actio boni p̄ opoſiti. vſq; ad ſanguinē gl̄ioſi martyrij perueniat. Jſti em̄ canes ꝓ dño latrare nō deſinūt. q̄ canes dicūt ex inimicis: q̄r p̄ius inimici fuerunt. q̄ poſtea clamoꝝ⁹ latratib⁹ ec cleſiā dei defendebāt. Ab ipſo vtiq; deo qui amarū vertit i dulcedinem: ab ipo ⁊ nullo alio. lingua illa canū ex inimicꝭ facta ē ſalubris. c L Viderunt ingreſſus tuos ſiue aſſūpti coꝝpis formā: ſiue veſtigia p̄dicatōis. quib⁹ in ß mūdo ſctis greſſibus ambulauit. Dei mei regis. q̄r ipſe eſt rex qui i titulo ſcripſus ē. rex iudeoꝝ. Dicit ℣o ſcō. ingreſſus q̄r ipe in ß mūdo ſpēliter eſt ingreſſus.

℣ Al' ingreſſus i celū videt i ſctō. ſ. in hoie. i. xpō ſctō videt aſcēſum i celum. d L ℣reuenerūt p̄ncipes. i. apl̄i oēs p̄ueneret i ſcitate docēne. ꝓiūctāq; dicit illis eſſe multitudinē pſallētiū q̄ tam laudes dñi nō voce tm̄ ß bonis opib⁹ ꝓſonarēt. Addit iuuēculaꝝ. i. prima etate floretiū. q̄ tympana ſua. ß ē coꝝpa ad dñi laudes ℣tekt. macerātes ſe ieiunijs. carniſq; afflictōe gaudētes. tēſiōes etiā coꝝpis ad laudes dñi ℣tētes. martyrio ꝓſūmauerūt. e L Ad ſi deles ait. i eccl̄ijs b̄ndicite deū nō in puerſ ꝙuēticul' paganoꝝ vel hereticoꝝ. ſed i eccleſia catholica. vbi recta

fides ē ꝛxa ꝓfessio. De fontib⁹ ō doctrina. ſ. xp̃iana. quā gētib⁹ apli ifuderī. fōs q̄ppe a fouēdo dici⁹ ē. eo q̄ nr̃a corpa laboze fessa refoueat. Siue a fūdēdo. q̄ ef fundit aq̄s. Fōs em̄ ꝓprie ē qui manat.

f ℣ Ibi beniamin paul⁹ apls. q̄ de tribu beniamin desc̄dit.

ℒ Adolescētul⁹ exti/tit in mēt̄ excessu. qñ dñi voce corruit. qui ꝛ miserat⁹ ironuit. Saule saule: adolescēs dr̃. ab adolēdo. i. crescendo. ℣ Dict⁹ etiā ad

i oleſcēs. q̄ nouissimus oiuz apl̄oz puersus in excessu quē ptulit duz iret in damascū.

g ℒ Principes iuda. dñm idicat. q̄ de tribu iuda descendit.

℣ Apli em̄ sūt p̄nci/pes iuda. i. dñi saluator. ut iuda sit gti cas⁹ Sic dixit iacob. iuda te laudabūt frēs tui.

ℒ Duces eoz. i. pp̃lorū. q̄ erāt in eccla p̃sti/tuti. zabulō et neptali tribus fuerūt. vñ apli traxert originē. Juda ꝓfessio dr̃. zabulō hītaculū fortitudis. Neptali. dilatio mea. q̄ catholice ecclie ꝓpetenē aptab. si diligenē ispicis. b ℚ Elirt⁹ em̄ p̃is xp̃s est. q̄d ät mādē edicit. Confirma h̄ ds nr̃e. Magna petitio certevt ꝓfirmet ds in nob fidē suā. quā dōare dignt⁹ ē. Op⁹ dñi em̄ fuit. vt ceca gētilitas lumie Xti at̄ affl̄ata. vex dñm saluatorem cognicere posset.

℣ Cōfirma donū baptismi. spūsc̄ti ifusione. ꝛ aurillū p̃be. vt in Xtutib⁹ incedere ꝛ pmanere possimus. i ℚ A tēplo hierlm offerunt reges munera. qui in ecclesia dei recte viuentes. sui cordis offerunt puritatē. ℣ Munera christi. Xtutes sunt scrōz. ꝛ qui semetipos regūt. reges sunt. Tēplū igit̄ corpus ē cuiuslibet sancti. q̄ dū viuendo. sanctum fit. ab illo offerunt. sancta opa.

f fontibus israel. Ibi Beniamin adolescentulus: in mentis excessu. Principes iuda duces eoz principes zabulon principes neptalim.

b Manda deus virtuti tue: ꝓfirma deus hoc quod operat⁹ es in nobis. A templo tuo in hierusulē. tibi offerūt

k reges munera. Increpa feras harundinis. congregatio thaurōz in vaccis populorum ÷ vt ÷ excludant eos qui ꝓbati sunt argento.

l Dissipa gētes que bella volunt. veneant legati ex egypto ethiopia ꝓueniet ma/

m nus eius deo. Regna terre cātate deo: psallite domino

n Dyaps. ÷ Psallite deo: ÷ qui ascēdit super celum celi feras. i. argue supbos ꝛ ferocēs. q̄ in ꝓua volūtate ꝓsistūt. ꝛ vacillāt velut harūdo Cōcilū thaurōz. i. hereticōz idomitōz q̄ erectū cerulce seducūt aias innocētes ℣ Vacce fcāt stultas aias ppli seq̄ntes thauros. iō vo dic̄ eos arguēdos. vt nō excludāt a reḡ dei q̄. ꝓbati i uēti sunt iusti. vex ista expositio hiero. inutiē trāslatōi romane q̄ hz vt ñ excludāt. silr̃ cassiodori expositio. Sz Aug. exponēs nostrā trāslatōez ait vt excludāt. i. apparere faciāt eos q̄ latebāt. q̄ ꝓbati sūt argēto. i. dei elo q̄o. opz em̄ vt ait apls hereses esse. vt ꝓbati manifesti fiāt int̄ nos l ℚ Dissipa gētes. h̄ est hereticos q̄ volunt bella. i. ꝓtēciōes ꝫ ecclesiā. Cōmonet etiaz ꝓpha gētiū pp̃los. vt offerāt legati (. i. ab ero/re cōuersi) mūera. h̄ ē aias suas a mūdana sorde purgatas. Sic ethyopia cōmonef ne se tardet do tradē. siē sevicti piecti armis vt crozib⁹ p̄ man⁹ tradāt vt piculū mortis euadāt. Egypt⁹ xo ꝛ ethyopia. mūdū ſcant vicul grauib⁹ ꝛ tenebzis pctōz plenum. Idolatre q̄ ꝓueniēt in deos. dare manus deo. m ℚ Regna cre. Dē gen⁹ hūanū significare voluit. cātate. ad anīe respicit puritatē. psallite. ad opa q̄ dño ꝓbanc ac cepta. n ℚ Mā cui dō psalli debeat oñdat. s. et qui sup celū ascendit. dñs em̄ iesus. qui p̄us descendit de celo ad liberandū infirmitatis nr̃e naturā. ipe etiam ascēdit qui sedet ad dexterā p̄t̄s. Ad orientē. hierosolymā. cuidenē oñdit. q̄ ē in orietali pte collocata. Vñ dñs videntibus aplis ascēdit ad celos. ℣ Vl ad orientē. s. qz ipe oriēs ē. siue qz p eū oēs adviā oriant. ferē etiā mons olivet. vñ dñs ascēdit esse ad orientē ipi hierlm.

o ℣ Dabit etiã voci suevocẽ virtutẽ qñ i nouissimo die vt resurgat hũanũ genꝰ edixerit. q̃d fortiꝰ q̃ ruocare fauillas ad cozpꝰ. date glaz ꝺo. nã q̃ ꝺo dat glaz se facẽ eẽ laudabilẽ ℟ Sup israꝫ. i. magꝫ honozate deum q̃ carnal israꝫ honozat. qz ille labijs. vos corde.

℣ Magnificentia. qz sp magna facẽ. Virtus qz impio eiꝰ famula fẽ opus siue effectꝰ. Nubes. apli ꝛ ꝓphe.

℣ Mirabil. siue in agel. seu in hoibꝰ scis Dabit dñs fidelibꝰ suis virtutẽ patie. ꝛ fidei fortitudinez. vt possit ad eẽna pmia puenire Bñdictus ꝺs. ille põt dare q̃ supꝰ dixit. i. q̃ oiuz oze sp. p bñficijs ꝺz bñdici. vt sic sp bñficia pstat. ita bñdictiones sp accipiat. Fit aũt bñdictio ista multiplicit. Nã ꝛ q̃ scpturas sctas meditaf bñdicit peũ. ꝛ q̃ eiꝰ iussa cõpleuerit. bñdicit. et qui ei cõfitef bñdicit deum. Ozo.

Omnatoz dñe. q̃ iust spiritale epulũ tribuens. facis eos in leticia delectari. cõcede gregi tuo. mozte tuã itelligere. teq̃ triumphatoz mortis sedentẽ ad pñs dexterã cõfiteri. Qui cum eodem patre.

℣ Pro bis q̃ cõmutabunt. Ista igit cõmutatio significat populos xpianos. q̃ veteris hois pristine pdecessores in noue regeneratõnis sunt munere cõmutati. Oz aũt ꝺr. p bis oñdit. p bis. i. cunctis fidelibꝰ xpi passionẽ factã. Dauid quoq; ibiunctũ est vt finis ꝛ initiũ tituli ꝺño xpo cõgrueret qui ẽ a ꝛ o. i. pncipiũ ꝛ finis. In fine eñ vt sepissime dictũ ẽ xpm significat. ꝛ dauid eundẽ christũ denotat.

a ℣ Postulat hũanitas a pie auriliuz resurrectõis. Aqs p seditiõibꝰ plebꝫ. motuq; pplox debere suscipi. sepiꝰ diuia testaf scptura. vt ibi forsitã aq absozbuissent nos. vñ ꝛ hic iudeoz pplus intrasse vsq; ad alaz salutoris ꝺr. qñ eũ crucifigere scelerata mẽte pstumplit

b ℣ Facti sãt homines limũ pfundi. qñ ꝛ originali ꝛ q̃tidiãis pctis tenenf obnoxij. Per hũc limũ infirtus est xps. qñ demẽtium turba clamabat crucifige. Limus. dictus est quasi ligans humum.

℟ Nõ est substantia eua ꝺi. nisi tu saluef pr. qz ifirtus sum inveterib pctis huiꝰ pplꝰ scelerata calliditate seuiẽt. c ℣ Dic altitudo matris. copiosa pplꝰ ifania. Eadẽ tempestas ẽ pcitata demẽtiũ seditio Jpa demersit ꝺñm. qñ eum venire fecit ad cruce

d ℣ Laborabat ergo clamãs. qñ dicebat Ue vob scribe ꝛ pharisei. Dicit etiã esse rauca fauces suas. qz uicta eius neq; sacrilegus pplus audiebat. Oculos istos. carnales intelligamus q̃ in morte passionis clausit. Speraut in eũ. i. in pzem. Mora ꝺo recte dici laborauit. qõ inauditum significat clamozem. Laborare est illum dicimus. qui votum clamoris non est assecutus. id est. vbi audiri recusatur.

e ℣ Ergo vt oñderet plus esse numerũ infideliũ. quam deuotozum. dicit mul-

o ad ozientẽ. Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriã deo super israel magnificentia eius ꝛ virtus eius in
p nubibus. Mirabilis deus in sanctis suis: deꝰ israel ipe dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebis ÷ sue: benedictꝰ deꝰ

℣ In finẽ p bis qui cõmutabunt dauid. ℣ Xpus deprecat vt saluꝰ fiat a patre: qñ gratis est a iudeis odio habitus: postulatq; ne deciaf spes fideliũ in eius resurrectione confisa: petẽsq; se a luto huius seculi liberari pnunciat que inimicis cõtingere nouerat.

Psalmus. lxviij.

Saluum me ÷ fac: deus: qñ in trauerũt aque vsq;
b ad aiam meã. Infixus sum in limo pfundi ꝛ nõ est substantia. Veni in altitudinẽ
c maris: ꝛ tẽpestas demersit
d me. Laboraui clamãs. rauce facte sunt fauces mee: de

tiplicatos ꝑfidos iudeos sup nũe capll
ox. i. credẽtiũ. Hratꝛ eñ odisse dicimur
qñ dppiã fine alicꝺbus offensionibꝰ exe-
cramur. sicut iudei christo fecerũt.

f ℭ Cofortati sũt iudei. qñ id qꝺ cona
bant efficere ꝯplebãt.

Iniuste. renera iniu
stuz fuit. vt q̃ venerat
ad iudaicos ꝑplos sal
uãdos. eos poti⁹ iue-
nisset inimicos. Xꝑus
pctã nõ rapuit. q̃ deli
cta n ra abluit. tũ cru
cez excepit. ꝛ soluit p
nobis. qꝺ pro se iuste
nõ pertulit.

g ℭ Dũ dic. ds tu
scis insipiẽtiã meã. lo
quit ꝑ pte mẽbroz. in
sipiẽs eñ non põt esse
xps. cũ dei sapia eẽ di
noscit. quersi igit ad
fidẽ añ erãt insipiẽtes
nũc in xꝺo sapientes:
isti eñ sunt de qꝺ⁹ di-
xit titulus. q cõmuta
bunt. s. de insipientia
infidelitatis. vel pctõ
rũ ad sapiaz xꝑi. Jdẽ
dicendũ eẽ de delict q̃
nõ sunt capitis. ꝑ mẽ-
broz christi.

b ℭ Precaf ꝯ xꝑs
ne de seipso erubescãt
q̃ resurrectõez ei⁹ ma-
gno desiderio expecta
bãt. Cũ dic. Dñe dñe
virtutũ. ostendit nihil im
possibile esse omnipo-
tẽtie ipsius.

i ℞ Nõ ꝓfudant. i.
ne euacuet spes credentium de passione
mea. ꝑ cognoscant. quia voluntatem tuã
veni facere. ℭ Nei nõ bũanas insulta
tiones diutius de mea dormitione susti-
neant. qui querunt te deus isrl

k ℭ Sustinuit eñ christus opprobri-
um. cum dicebatur a iudeis. in Beelze-
bub ejcit demonia. ℞ Operuit con-
fusio faciem meam. quando negauerunt
apostoli.

l ℭ Extrane⁹ xꝑs factus est iudeis. qñ

fecerunt oculi mei dñ spero
e in deũ meum. Multiplicati
sunt sup capillos capitꝭ mei
f q̃ oderũt me gratis. Cõfor
tati sunt qui ꝑsecuti sũt me
inimici mei iniuste: que nõ
g pui tũc exoluebã. Deus tu
scis insipientiã meã: ꝛ deli
cta mea a te nõ sunt abscon
h dita. Nõ erubescãt inme q̃
expeciãt te dñe: dñe virrutũ
i Non confundanꝰ super me
qui querunt te deus israel.
k Qñ ꝓpt te sustinui oppro
brij: operuit confusio faciẽ
l meã. Extrane⁹ factꝰ sum fra
trib⁹ meis: ꝛ peregrinꝰ filijs
m matris mee. Quoniã zelus
dom⁹tue comedit me: ꝛ op
probria exprobrantium tibi
n ceciderunt sup me. Et ope
rui in ieiunio animã meã: ꝛ
factũ est in opprobriũ mihi.
Et posui vestimẽtũ meũ ci
liciũ ꝛ fact⁹ sum illis ĩ pabolã

ei credere noluerũt. qs hic frẽs appellat
Filios mris. ipos dic qs supius frẽs no
minauit. Sz si filij veri fuissent mris sy-
nagoge. nõ vt pegrinũ. ꝑ vt frẽz charissi
mũ xꝑm suscepissent. m ℞ Comedit
eũ zelus dom⁹ dei qñ
eos de tẽplo ejecit. qz
domũ meã fecerũt ꝑe
lũcã latronũ. ℭ Ex
probratũ ẽ ꝑi ab eis.
qñ dicebãt. Di sũt dij
tui qui eduxerunt te.
℞ Qui vo exprobrãt
patri. exprobrãt filio.
ℭ Ceciderũt sup me
dixit. vt effectũ mortis
ostenderet. quẽ crucẽ di-
gnatõne suscepit. Ex-
probrabãt etiã ꝑi: cũ
xꝑm dicerẽt ioseph fa
bri eẽ filiũ. ꝛ demoniũ
habes. opprobriũ eñ
filio dictũ. redit in pa
trem.

n ℭ Opuit ieiunio
afaz. q̃ bonum fidem.
quã valde esuriebat.
minime poterat iuuen
re. ꝛ ideo qñ aliã pal-
lio tristicie circũdedit
afaz suam ieiunio tali
afflictã. Sp boui mal
opprobriũ sunt. qz mi
nime eoꝝ scelerib⁹ ac
quiescũt. ꝛ illi studiose
detrabũt. qbus nulla
societate iũgunt

o ℭ Per ciliciũ. tri-
stitia significat ꝛ lacri
me. qñ dns bũani ge-
neris ibecillitate per
motus. suscitaturus Lazar fleuit. dicẽti
bus iudeis. Ecce quo amabat eum. Fa-
ctus est q̃s iudeis in parabolam. qñ ꝑ si-
militudines quasdam. carnalem populũ
docere videbat: sicut in euangelio legit
dixit Jesus parabolam ad turbã. Est au
tem parabola natura diserepantiũ rerũ.
sub aliqua similitudine facta compatio.
Jdeo vo sic loquebat. vt qui celestia ca
pere non poterant. ꝑ terrenas similitudi
nes intelligerẽt.

p Porta ꝺppe dicta ē. eo ꝙ ide portant ora. In porta ät sedēt. ꝙ quētibus hoīm sedula curiositate misceꝛ ꝗ dic passionē suā. genti iudaice fuisse fabulā. In deū psallūt. si i bonū accipiꝛ ꝙ actōe ꝓbabili dirigūt. Vinū filiꝛnō ebrietatē. ß spiritale. Jpi em psallebät ꝙ p ītelligētiā supnā salutari doctrīa potabā tur. Et ita cassiodoꝛus psallē ō fidelib⁹ ꝛ bonis exponit ꝛ seqntia Sz sm Hiero. scribeꝛ pharisei in porta. i. iudicio sedebāt. ꝙ clauē scie hītes nec introibāt. nec alios introire sinebāt. Illi repletivi no iniqtatē. qlīc eū interficerent ꝓcinebant.

1 Vel ebrij erāt vino. qñ velātes faciem ei⁹ dicebant. ꝓphetisa nob xpe ꝗs ē ꝙ te pcuss it. q Q Illud xps ē bñplacīti. qñ icarnationis sue bñficio. picli tātē mundū. ab īminē te exicio liberauit.

1 Al xps bñplaciti. xps ē passiōis. ꝙ tpe iudeis crucifigētib⁹ xps ozauit. ne statuas illis pī ß pctm. ꝛc. sūme ei pī placuit: boium redēptio. r Q Nam si mltitudies mīe nō fuissent. nequaꝙ redimi poteram⁹ obnoxij. Nō em pua mīa fuit ꝙ taz ingentia petā supauit

p Aduersum me loquebātur qui sedebāt in porta: ꝛ ÷ in me ÷ psallebāt qui bibebāt vinum. Ego vero ozationē meā ad te dñe: tps beneplaciti de⁹. In multitudine misericozdie tue: exaudi me in veritate salutis tue. Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his qui oderunt me. ꝛ de profundis aquaꝝ. Nō me demergat tēpestas aq̄ neq; absozbeat me ꝓfundū neq; vrgeat sup me puteꝰ os suū. Exaudi me dñe quoniā benigna est miseri/cozdia tua: scōm multitudinē miserationū tuarū respice in me. Et ne auertas faciem tuā a puero tuo: qñ tribulor: velociter exaudi me. Intende aie mee ꝛ libera eā ꝓpter inimicos meos eripe me. Tu scis improperium meum ꝛ confusionē meā: ꝛ reuerentiā meā. In conspe/

Exaudi me. rogat patrem. nō natura deitatis. qua ei equalis est. ß ex infirmitate hūana. in qua minoꝛ est patre.

s Q Exposcit xps a pte mēbroꝝ. vt aīa eius a desideriis luteis. i. hui⁹ mundi cupiditatibus reddaꝛ alīca. Libera me ab his qui me oderūt. i. a iudeis. De ꝓfundo aquaꝝ. ad illum ppīm ptinet. qui ꝛ p fundus erat ꝓfilio malignitatis; ꝛ sediti onibus turbulentis.

t 1 Nō me demergat. i. hec passiōis tē pestas. nō eū i ꝓfūditate abyssi retineat infernal. Q Profūdū itaq; ē pctōꝝ. qō ō glutit aīas ipioꝝ. ita vt ad plenitudinē redire nequeāt. Vrgere dicim⁹ ꝓcludere

1 Petit ꝙ. vt aditū infernal. nō ꝓcludat os suū sup eū siue dyabolus. Q Pute⁹ ät excauata terre. ꝓfūditas est. ꝙ ꝛ in bono ꝛ malo in scptura ponit. Hic xo in malo accipiꝛ.

v 1 Hec sm hūanā fragilitatē postulat dicēs. ꝙ alios mea passione redimis. me ꝗz p/currente misericozdia ꝓtemplare.

x Q Puer em freqn ter legit dñs ab innocētie puritate. cū simplex etas ß bñficium largiaꝛ. vt vicia mūdi nō diligat. Velocit⁹ exaudi me. 1 Ät refumā spīm. quē tuis manibus cōmendaut.

y Q Intēde aīe mee vt ruera libera fiat eā diuitas ꝓiciata respexerit Pzopt inimicos etiā petebat. celerrimū resurrectōis auxiliū. vt ꝙ cōtēpserant crucifixū. tercia die resurgentē crederēt.

z Q Improperiū. cōfusionē ꝛ reuerētiā ꝓ hūano genere sic suscepit salnator. libēs vt moꝛtē. nō eī ista ꝓ suo omnia ꝓ nobis ptulit. reatu sustinuit. ß vt nos bonus magister in talibus rebus positos. exemplo sue patiētie miseratus instrueret. a 1 Tuvides pī. ꝗles mihi tribulationes inferant. ꝛ illusiōes oūdant. Q Improperiū expectauit coꝛ eius. qñ iniquitates iudeoꝝ ꝛ diuersa ꝙ passus ē ꝓ sua volūtate sustinuit ꝛ passione benign⁹ excepit. 1 Vel iproperiū passionis ꝛ miseriā. i. ꝓtumeliam crucis.

ctu tuo sunt oēs q̄ tribulāt
me: improperiū expectauit
b cor meū ⁊ miseriā. Et susti/
nui q̄ simul cōtristaret̄ ⁊ nō
fuit: q̄ ꝯsolaret̄ ⁊ nō inueni.
c Et dederunt in escā meam
fel: ⁊ in siti mea potauerunt
d me aceto. Fiat mensa eorū
corā ipsis in laqueū: ⁊ in re
tributiones et in scandalū.
e Obscurent̄ oculi eoꝝ ne vi
deāt: ⁊ dorsum eoꝝ semp̄ in
f curua. Effunde sup̄ eos irā
tuā: ⁊ furore ire tue cōp̄hen
g dat eos Fiat habitatio eoꝝ
deserta ÷ ⁊ :· in tabernacl̄is
h eoꝝ nō sit q̄ inhabitet. Qm̄
quē tu ꝑcussisti ꝑsecuti sūt:
⁊ super dolorē vulneꝝ eoꝝ
i addiderūt. Appone iniqui
tatē sup̄ iniquitatē eoꝝ: ⁊ ñ
k intret in iusticiā tuā. Deleā
tur de libro viuētiū: ⁊ cū iu
l stis non scribant̄. Ego sum

b ℞ Et sustinui. nō fuit vllus de tāta multitudine iniquoꝝ. aut cōpassus doloribus ei⁹. aut q̄ extitit ꝯsolator ¶ Nō em̄ de fidelib⁹ ꝫ infidelibus loq̄tur ꝑsecutorib⁹. fideles em̄ auditores. doctorez cōsolant̄ dū in eis verba p̄dicationū ꝓficiūt iudeoꝝ igit̄ ꝑtinacia xp̄m non ꝯsolabat̄. qꝛ eius v̄ba nō suscepit.

c ¶ Oblatū est illi fel cuz aceto mixtū. vt reuera facta iudeoruz amaritudo potōis īdicaret. Ip̄e em̄ dixit. sitio. qꝛ fidē in ip̄is desiderauit īuenire. illi obtulert̄ amarissimos mores suos. q̄ nulla ꝯpūctione cōuersi sunt.

d ¶ Nō maledicendi voto. ꝫ p̄sciētis more sequentia ꝓmūtur. Mēsa dn̄i. est vtriusq̄ legis intellctūal̄ epulatio quā prīo habuerūt iudei. qñ mandata dei custodierūt. postq̄ v̄o a fide ieiunare ceperūt. corā ipsis. gētibus tradita ē. vt g̃ui⁹ colerēt vidētib⁹ ipsis adempta felicitate In laqueuz. s. vt de lr̄a ī q̄ alios astrīgere conabātur. ipsi ī ea potius caderēt obligati. Retributio maloꝝ fuit. q̄ sb̄tracta illa mēsa. fuit ⁊ gentib⁹ tradita scandalū. qꝛ deserētes pacis auctorē sibi ꝯcitabāt rixam ⁊ praua studia.

e ¶ Prenūciat̄ digna pena. ne videant ī scriptura sua verissimuz iusticie solē. ⁊ hoc illis euenit. qui etiam nimio pōdere delictoꝝ pregrauati. cerui cem suā in terrā cernui sp̄ incuruant. nec eis ad celū respiciēdi possibilitas datur. Dorsum dictū. q̄si descēdens deorsum.

℞ Uel incurua vt rhomanis seruiāt sp̄ vel sb̄ onere legis maneāt. quā ꝫm lr̄am ferre nemo poterat.

f ¶ Dū dicit̄ effunde. magnitudo ire significat̄. q̄ in morē flumīs copiosa descēdit. Appp̄hēdit eos furor. q̄si dānatos ⁊ ꝑterritos. vt nō liceat effugere. qd̄ dat̄ pro sceleribus sustinere.

g ¶ Fiat habitatio eoꝝ deserta. ⁊ ī tabernaculis ⁊c̄. hoc est vtrūq̄ iudeis ꝯtigisse manifestū est. cum ciuitas ihrl̄m frequēti captiuitate deleta ē. Tabernacula dei tēplum vel regis palaciū. sine cultore remāserūt. Et nota q̄ priuatis domibus posuit habitatio habitatōem. ꝫ dei templo inhabitatōem. q̄a ibi habitam⁹ corpe. h̄ aūt inhabitamus. vbi deuote mentis affectu locū frequētamus.

h ℞ De se hec xp̄s ad pr̄ez loquit̄ de sua passione. dicēs scriptū est. ꝑcutiam pastorē. ⁊ in alio ꝓpheta ex ꝑsona patris loquētis. ꝓpter pctā ppl̄i mei percussi eum dicitur.

¶ Quia ꝑcussum. i. cōcessum ꝑsecuti sunt. sibiq̄ traditū detestabili feritate negauert̄.

℞ Addiderūt super dolorē. cū vel eccl̄iam vel apl̄os ꝑsecuti sunt

i ¶ Iniq̄tas prima fuit iudeis vt ꝓphetas extinguerēt. Apposita ē iniq̄tas sup̄ iniquitatē eoꝝ. qñ ip̄um dn̄m crucifigere maluerūt. Addit̄ pena peccati. ne intrent in iusticiā dei. i. ne ꝑticipes xp̄o fiant. in illo regno iusticie.

k ¶ Dicit ḡ iudeis. deleātur de libro viuentiū. nō qꝛ scripti erant. ꝫ quia scriptos esse se iudicabant. Ibi em̄ qd̄ scribitur. deleri nō pōt quia totū in predestinatione solidatum est. Et cum iustis nō scribātur. hoc eis accidere negat. qui nō sūt (vt titulus ait) pijs satisfactionib⁹ immutati.

l ¶ Ego sum paup̄. hanc ꝓprietatem sibi vendicauit. quia nemo alt̄

hanc pauptatē: ⁊ hūc dolorē. ꝓ toti⁹ mūdi culpa sustinuit. Suscepit itaq; hūanitatē salus. i. forma filij in qua equalis ē pr̄i qñ recōciliauit mūduz pr̄i. ℞ Uel paup ⁊ dolens fuit ī passione. salus autē eū in resurrectōe suscepit. m ¶ Laudat em̄ caput nr̄m nomen dei cū cantico. qñ ī ecclesia hymnidica exultatōe fideliū fit adunatio. ip̄e em̄ in nob̄ laudet ⁊ mg̃nificat. quod nos veraciter laudare cognoscit n ¶ Multo em̄ est acceptior effusa laus puro corde deo. q̄ pōt pecudū placere veteris legis mactatio. ℞ Uel placebit deo pr̄i sup vitulum nouellū. i. xp̄um. cornua ꝓducētez. id ē fortitudinē eccl'ie dantem. ⁊ vngulas q̄b⁹ sacrilegia ꝯculcet gētiū ac diuellat. vitul⁹ nouell⁹ dicat xp̄c q̄ seip̄z pr̄i obtulit. Nec super denotat cōpationē sed materiā notat oblatā. vt sit sensus. Deo erit cōplacētia. de tali vitulo nouo nō carnali. ꝫ mystico. nō veteri figurāti ꝫ nouo figurato o ¶ Uideāt pauperes. qr deus respuit oblationē pecudum ⁊ mūdissimū cor req̄rit. ideo letētur: qr in mēt⁹ affectu posita est oblatio. vbi ⁊ paup pōt eē ditissim⁹. Querite dñm admonet pauperes vt escā mentis querāt. vñ anīa saginetur. illud q̄z ꝓprie viuere dicim⁹. qd̄ in btitudinis iocūditate ꝯsistit.

p ¶ Paupes sunt xp̄iani. q̄ despiciūt voluptates ⁊ diuitias mūdi istius. ⁊ eligūt. hūanarū rerum indigentiā. vt epul' spiritalib⁹ impleātur. Uinctos suos liberat a laqueis carnalib⁹. quos suis regul' cōnexos cognouerit.

q ¶ In celi ꝯmēoratōe dat' intelligi. vt oīa debeant celestia laudare. Terre q̄ q̄ ꝯmēoratōe intellige terrestre. Maris. vniuersa natātia. ⁊ ita ad dñi laudes inuitat'. quicq̄d creaturaꝝ esse cognoscit'.

r ¶ Syō em̄ puus colliculꝰ est q̄ coheret hierosolomitano templo. ꝫ noīs qualitate grādescens. significat em̄ eccl'iam. ℞ Ciuitates iude. aīe sunt sctōꝝ. q̄ ꝑ ꝯfessionē in tēplū sctm̄ tanq̄ viui lapides deferūtur.

s ¶ Hāc em̄ eccl'iaz hic habitāt xp̄iani. hereditate ꝟo adq̄rēt eā qñ ad hierosolymā illam eternā dei miseratione peruenerint.

t ¶ Semen em̄ hic opus ꝑfectū. nō carnis ꝓgeniē debemus accipere. qd̄ futurā terraz possidebit. q̄ nullo iaz fine mutāda est. ꝫ ī ea habitabūt. qui diligūt nomen eius. ⁊ ꝑpetua felicitate potiētur.

Oratio.

Enignissime dñe exaudi nos in veritate salut⁹ tue vt eruti a squalore pctī. mereamur ī libro vite digno celesti ꝯscribi. p.

¶ Finis ⁊ dauid cristum significat. ī rememoratōe. spem significat liberatōnis ⁊ certitudinez futuri premij. que suis sctīs pollicitus est. a ¶ Tūc em̄ adiutorium poscimus. quando periculis ꝑbiacemus. vt tali remedio subleuati. calamitates diuersarū passionū vincere possimus. Intende. i. propicius respice. quia oīa deus agnoscit. etiam cū non rogatur. Festina sic dicitur. quasi misericordia diuina tardaret. sed tardum videtur ei auxilium. qui de huius seculi clade liberari festinat.

pauper ⁊ dolēs: sal⁹ tua de⁹
m suscepit me. Laudabo no/
mē dei cū cātico. ⁊ magnifi
n cabo eū in laude. Et place/
bit deo sup vitulū nouellū:
cornua producentē ⁊ vngu
o las. Uideant pauperes ⁊ le
tent': querite deū ⁊ viuet ani
p ma vestra. Quoniā exaudi
uit pauperes dñs ⁊ vinctos
q suos nō dispexit. Laudent
illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa
r reptilia in eis. Qm̄ de⁹ sal/
uā faciet syō ⁊ edificabūt' ci
s uitates iude. Et inhabita/
būt ibi: ⁊ hereditate adqui/
t rēt eā. Et semen seruoꝝ ei⁹
possidebit eā: ⁊ qui diligūt
nomē ei⁹ habitabunt in ea.

In finē dd̄. in rememora/
tione ÷ eo :· q̄ saluū eū fecit
dñs. Uox martiꝝ ⁊ ꝯfessoꝝ
dep̄cantiū vt a ꝑsequētiū pe
riculis liberent'. Ps̄. lxix.

a Eus in adiutoriū meū
÷ intēde :· ✱ dñe :· ad

b ℣ Cōfundāt vox martyꝝ expostulās emēdatōe iimicoꝝ suoꝝ. Cōfūdi ē. qñ bō turbaf ō factꝫ sue puersitatꝫ. Reuereri ē qñ cogscimus nra opatiōe iusticiā lesam ⁊ p bis opibus. pēas incurrere formida mus. Querebāt inimici aiam fideliū nō i bono. ꝑ vt eā a corpe segregarēt.

c ℣ Auertāt retrorsū. qz a prava cogitatione descendens. iussa dñi ꝑsequit. Qui volūt mihi mala. hāc retributōz suscipiāt ne i sua iniqtate pfistāt. Opia scōz etiā ipa q putaf adūsitas. melioꝝ optabāt inimicicijs iimici sibijpis i pspis ꝓstituti d ℣ Auertāt petit vt a suo ꝓposito erubescētes. velocit se puertāt. q dicūt euge euge Euge fmo laudātis ē ꝑ hic ironia ē. Seu illos icrepat. q afflictiones martyꝝ pennascꝫ collaudāt. ⁊ nō ad autoris gliaz referūt. qō eis larga pietate ē cōcessum.

e ℟ Post pseqntiū iniqtatē ⁊ puersiones ad gliaz puertit btōꝝ vt exultent q p lachrymas pnie. dñm grunt ℣ Magnificat autē dñs in nob. q in se nō bz vñ crescat. cum laudes deo pura mente p soluimus. nraqꝫ ꝓscia sp augeat. cum xpm dignē laudamus. Illud quoqꝫ verbuz magnificet. ab hūana ꝓsuetudine mutuatū est. magnificat ei ille. q laudibus crescit qui bona opinione grandescit.

f ℣ Egenos ⁊ paupes eos noīat. qui semp acquirere gram dei exoptāt. Deus adiuua me. id est. in tribulatione mundana. vbi cum viciorum pugnamus aduersitate.

g ℣ Adiutoz meꝰ in necessitatibꝰ. ⁊ de sclī clade libatoz. Ne tardauerī. Mos ē piclitātiū. iudicare tardū auxiliuz. Cuis celerrie pstet. Xps em mēsurate fac oīa: ꝑ nos tardū putamus. qō magno desiderio reqrimus. ℣ Io

b adiuuandū me festina. Cōfundant ⁊ reuereant: q̄ que

c runt animā meā. Auertant retrorsum ⁊ erubescant: qui

d volunt mihi mala. Auertā tur statim erubescētes: qui

e dicunt mihi euge euge. Exultent ⁊ letent in te omnes qui querūt te ⁊ dicant semp magnificet dñs qui diligūt

f salutare tuum. Ego vo egenus ⁊ pauper ÷ sum: deus

g adiuua me. Adiutoz meus ⁊ liberatoz meꝰ es tu dñe ne moreris.

℣ ÷ Psalmus : dō filioꝝ ionadab ⁊ prioꝝ captiuoꝝ. ℒ Voz deuotoꝝ qui ab humanis iniquitatibus se putant liberari vt dño grās liberius referre possint.

Psalmus. lxx.

a ℣ In te dñe sperauī non cōfundar ineternū: in iustitia tua libera me ⁊ eripe me

b ℣ Inclīa ad me aurē tuā ⁊ salua me ℰsto mihi in deū ꝓtec

Herhausti aditozij dñe ecclie. ad adiuuādū familie supplici festinꝰ occurrevt eiuct mal'oꝝ oppzobrijs. tuis sp auxilijs muniamur. ℘er

℣ Jonadab. iterpretatur spōtaneꝰ dei. q fuit dei sacerdos. ⁊ pcepit filijs suis in dei tēplo degē. ac sobrie seruire. qō eos ꝓstat fecisse. q nūc ꝑ fidelibꝰ ponūt. Et poꝝ captiuorū q freqnt admoniti se emēdare noluerūt. ꝑ ꝓtinaces effecti. deo ꝓme scōe ⁊ tercie captiuitati subiacebant Monemur ꝑ b titulo vt habeamus volūtatem ⁊ deuotōez filioꝝ ionadab. nō ꝓtumacciam iudeoꝝ. qui captiui esse meruerūt.

a ℟ Erat ꝑ mediatoz nr. vt hec confusio mortis nō sit vt ceterorū boīuz diuturna Justicia dei ē. qui fecerit volūtatē eiꝰ trāseat ō morte advitā. p quam hic xpus eripi precat ℣ Uel mēbroꝝ xpi vox ē petētiū. ⁊ si hic tpalit ⁊ vtilit ꝓfundā tur. nō tñ inet'nū ꝓfundi. Et q dic in tua iusticia. ostendit suā iusticiaz nō sufficere. ꝑ necessariū est sibi misericordiā. Justicia dei est parcere penitēti.

b ℟ Aures dñi dicunt. qñ exaudire dignat hūilē postulātē veniā. p delicta suis

c ℟ Esto mihi i deū ꝓtectorē. qz absq eo neq refugiū neq mūtio neq ꝓtectio a qq̄ pstari pōt. Nec ideo dī locꝰ munt-

tus vt sit local'. qz vbicz dñs ē. ℣ Sz locus iste diuina ptectio est.

d ℣ Firmamētū in ꝺ scḷo dñs dr. vbi z patiētia grīf'. Refugiū in illa btitudine. vbi iam aliqꝺ periculū nō timet

e ℣ Cōtra legē agit ꝺ accepta lege. facit ꝺ regulas mādatoꝝ. vt sūt iudei. Iniq xo sūt pagani qui nulla lege dñi refrenant'. ꝺ moze feraꝝ faciūt qōcūcz libuerit. sic oēz pctōrē. duabꝰ his ptibꝰ cōpletif'. f ℣ Prīꝰ em̄ est. vt cū dei gra ꝓbemur ꝓ patiaz. z tūc illā fructuosam spē ipo donante hīe merebimur. de q ait apl's. tribulatio. patiaz opat'. patia ꝓbatōez. ꝓbatio spem. A iuuentute significat exquo cepit hō ꝺ dyabolū pugnare. qz etas illa ad certamē dirigit'. Mā q̄cūcz tēpe ad ipm̄ veniat' merito iuuētus dr. qz tūc in ipso pleniſſimo roboze solidamur.

g ℣ Tunc em̄ ꝓfirmatio nra ē ōs. qñ ad eū fidei munere venimus. Protector. qm̄ aduersus diaboli neq̄cias ipse nos ꝓtegit ac defendit. hic vterū sctē mīs eccl'ie debemus accipe. vbi ꝑmū ꝓ rudimēta fidei ꝓcipimur. deinde ex aq̄ z spūsctō regeneramur.

h ℣ Significat em̄ cātatio sp z pñs sec'lm z futuꝝ. h em̄ illi ꝓ liberatiōe cātamus. ibi āt gras ꝓ ea na remūeratiōe pagim⁹. Prodigiū in ꝺ scḷo erit fidel'. qñ alia sectat' q̄ amare pōt multitudo peccātū. q rūt peccātes. divitias. fideles pauperte. q̄rūt pctōres epulas. insti ieiunia. q̄runt denicz illi gaudia. isti tristiciā. We āt bonoz semitā ire nimis difficile estimet' addit. z tu aduitor fortḷ. i ℣ Mā si xps ſ repleat os nr̄m. nec līgua mouet' nec dr fideria bōesta inflāmant' nr̄a. Cū xo ponit tota die. scat oē tps. z nunq̄ a laudibus dñi cessandū. Cā igit' cur petat os repleri ē. vt cātet dei gl'iam sine cui⁹ gra oēs laudes indigne sunt.

k ℣ Supplicat fidelis ne ꝓjiciat' i tpe senectutḷ sue a ꝺo qñ fessa xt⁹ corpis sui pl⁹ indiget adiuuari. tūc q̄z se petit ñ debere derelinq̄ cuz defecerit xt⁹ patie. vl' molleſcit subonere tribulatōis. bñ tribulatōnib⁹ crebris atq̄ martyrijs robur anie ꝓsenescit. qz cum xpo totū poſſit ſustinere. sine ipso xo nihil.

l ℣ Reddit' cā cur ad subueniēdū pietas dei debeat ꝓuocari. q nia debilitate captata feruoz ifidiātiū accensus ē. ꝺū credūt facile decipi. a q nō pōt virtibus defectis obuiari. Truculētioz ē timicorum sp adunata collectio. z qꝺ nō diuidit q uius vno fasce portat' Punuit q nō leues eē timicos. Cuiusmōi xo ꝓfiliū inierit. sequenē apit. m ℣ Hostes em̄ carnales. cū viderint hoīez crebra calamitate fatigarum. credūt eū a ꝺo derelictū. q diuinā gram putāt ī ſolē corpis virtb⁹ ꝓstitutā dicētes. derelict eū ōs. ꝓsequmī. qz fugere nō valet. z cō phēdite. qz nob⁹ reluctari nō pōt violētissimis. n ℣ Hūana putat ifirmitas elōgare se deū. qñ ei veīre tardat auxiliū iō petit. ne gra ei⁹ ab ipa discedat. z orat vt q aduitoziū dei, ei dig̃ patia tribuat',

o ¶ Cõfundant̃ em̃ dicit. cũ tua viderint disposita nõ mutari deficiãt detrahẽtes, i. obloq̃ntes inanit̃. Opiant̃ dixit. q̃si q̃dã velo. seu verecũdia obtegãt̃ eorũ facies. qd̃ solet euenire his. q̃ actões pristinas meliore vita cõdẽnãt. Mala q̃rũt qui prauis blãdimẽtis occulto vuluere mentes vident̃ impetere. duz carnis salutẽ suadent ad interitũ anime.

p ¶ Decursa emendatõe peccãtiũ. ad suã delcãtionẽ bonũq; cõuertit̃. vt sic̃ illi de diuina potẽtia despabãt ita ppl's fidel' spare se sp dic̃ in deo. Adijciaz laudẽ. Nã cũ q̃s dicit v̄bũ p̃ris fecisse celuz ⁊ terrã. pfctã deuotiõe deũ laudat. s̃ cũ adiũxerit incarnatũ esse p salute cũctoꝝ. adiecit cumulũ laudib⁹ plenũ ita laus sup laudẽ adijcit̃. q ¶ Justicia p̃ris saluator ẽ. ⁊ salutare d̃r. qꝛ inde salus mdi p gl'iosaz incarnationẽ pueit. Tota die ꝯtinuũ tp̃s oñdit. Oñdit igit̃ se pnũciatuꝝ gẽtib⁹ saluatorem.

r ¶ Vel ĩ psona xp̃i capitis q̃ ĩ apl'is se annũciauit. r ¶ Nõ cognoui lr̃aturã. i. sciam secl'arẽ. ⁊ eloq̃ntiã vanã malis actib⁹ inq̃natam. Ideo introibo in potentiã dei. hoc est in hierusalẽ celestem. Tunc memorabor. cuz sequestrat agnos ab hedis. ⁊ impios a fidelibus.

s ¶ Docuisti autẽ siue ad libros pertinet diuinos. siue ad infusam celitus fidem. Inuẽtus incipit ex quo cepit hõ ad diuinã gr̃am puenire. Utiq; mirabilia fuerunt. vt doceretur indoctus. ⁊ ex perfido fieret deuot⁹. ⁊ ex pctõre iustissim⁹.

t ¶ Apud grecos duo noĩa ista diuersa sũt. senectã grauitatẽ vocãt. seniũ. etatẽ finitimã. Latĩe v̄o q̃si sil'i noĩe nñcupãt̃ Petit itaq; ppl's fidelis vt neq; in matura neq; ĩ senili etate deserat̃ a dño. cũ eĩ a iuuẽtute se d cuerit custodierit. petit id cõtinuari ĩ sen ectute.

o xiliũ meũ respice. Confundant̃ ⁊ deficiant detrahentes anime mee: opiant̃ cõfusione ⁊ pudore: qui querũt
p mala mihi. Ego autẽ semp sperabo: ⁊ adijciã sup oẽm
q laudẽ tuã. Os meũ annunciabit iusticiã tuã: tota die
r salutare tuũ. Quoniã non cognoui litteraturã. introibo in potentiã dñi. dñe memorabor iusticie tue solius.
s Deus docusti me ex iuuẽtute mea ⁊ vsq; nũc. pnunciabo
t mirabilia tua. Et vsq; in senectã ⁊ seniũ. deus ne de-
v relinquas me. Donec annũciem brachiũ tuum. generationi omni qui ventura est.
x Potentiã tuã ⁊ iusticiã tuã d̃s vsq; in altissima q̃ fecisti magnalia. de⁹ q̃s sil'is tibi.
y Quãtas ostendisti mihi tribulatiões multas ⁊ malas. ⁊ ꝯuersus viuificasti me ⁊ de abissis terre iterum reduxi-

v ¶ Brachiũ p̃ris. saluator dñs est Et ne putares illis tm̃ denũciãdũ fuisse xp̃m. q̃ eo tpe fuerũt cũ ille p nobis incarnari dignat⁹ est. addidit q̃ vẽtura ẽ vt hãc p̃dicatõez vsq; ad finez secl'i ꝯgsceres ec̃ faciẽdã. petit g̃ ecclesia se ñ derelinq̃ vsq; ad finẽ seculi.

x ¶ Potẽtiã tuam hic q̃z reddẽdũ est donec annũciẽ potẽtiam ⁊c̃. Nã potẽtia ad gratiã incarnatõis respic̃ Justicia ad iudiciũ in q̃ adam iudicat⁹ est. i. morte punit⁹ cũ posteritate sua. Usq; in altissima. quia deus hõ sedet ad dexterã patr̃ regnans cũ eo p infinita secula. Magnalia a magnitudine vocant̃ quoniã ad vindicãdũ fortis est deus. sicut ĩ adam. ⁊ ad liberandũ nullus ei similis inuenitur. sicut in latrone. deus quoq; in operibus suis cognoscitur esse singularis. Ideo ubdit. quis sil'is tibi. quod cũ admiratõe legendũ est.

y ¶ Quantas sub admiratõne legendum est. quasi innũerabiles passiões. qꝛ fidelibus ad p̃sens. duras tribulationes ostendit. Multis ergo. q̃titatem. malas indicat qualitatem. Cõuersus. i. cõuerti me fecisti. quia distortus fuerã lege peccati. Sciendum vtiq; est ideo iterum dictum. vt medicina christi. frequentior indicetur. qui nos de abysso. id est de pfunditate peccatorũ p multas remissiões

edurit a ℣ Multiplicat magnificẽti am qñ nos ꝑ diuersas cas afflictionũ. ſb ueire dignat. ℣ Cõuersus ꝓsolat⁹ es me. ſ̃ est. mẽtẽ sanas diuerſ̃ lãguoꝝ⁹ saucia tã sanas xo. mẽtẽ reuelãdo ⁊ diuĩax̃ scri pturax̃ alloqo ꝓsolã. do b ℣ Dic tã iust⁹ ille let⁹ xitatẽ se psal lere confitet. in vasis ℟ Hoc in fidelibus eccleſie. ⁊ in cythara. ℣ Jd ẽ actõe digna ꝑ psalmũ. recta fides. ꝑ cytharã. rctã opatio designat. qz ꝑ de su perioꝝib⁹. de inferioꝝ bus cythara. meloſ ad supna trãſmittit. vl̃ va sa psalmi. psalmos dic̃ ḡſ̃ spũalia dolia. vinũ dñi in coꝛrupto sapoꝛe seruãtia.

℟ Vel illos signifi cat. qui de vino. euan gelice apostolicęq; do ctrine nouo reꝛ leti. in psalmis xp̃um intelli gunt pꝛeconatũ.

c ℣ Labia. os inte riꝛis hois dic̃. habet ẽm ⁊ mẽs vocez suã. q̃ tacite clamat ad dñm suũ. Gaudet ḡ aĩa sua que se redẽptã esse co gnoscit. vt eĩ de labijs aĩe intelligeres. adie cit ⁊ aĩa mea tc̃.

d ℣ Meditabit tũc lingua. laudes dñi ꝑ oc̃ tẽꝑ⁹. qñ regnũ et⁹ ĩ il la reſurrectõe pcepit. Quob⁹ mõis ꝓfun dãtur ⁊ reuereãtur inimici qñ aut hic pe nitẽtiam gerũt. aut certe in aduentu dei. dum illa suis oculis manifesta vident. q̃ fieri nõ credebant. Tũc ergo secure exul tationis tẽpus est sanctis. qñ iam locum dñationis. impij nõ habebũt. ℣ Jo.

℟ Xcelſi ſolij regnatoꝝ immẽſe. qui spe rantes in te. dãnati eterna ꝓſtione nõ pateꝛ̃. reple qñs labia nr̃a laude tua ⁊ in his nos semp meditantib⁹ bono rũ inſinuatoꝝ exerce. ℣ Per dñm.

℣ Salomon interꝑtat̃ pacific⁹. ⁊ ſi gnificat xp̃m. de q̃ apls ait. ipe est pax no ſtra. q̃ fecit vtraq; vnũ. Ipſi⁹ xba testãt eũ ee pacificũ. q̃ dixit. pacẽ meã do vob.

a ℣ Prophet⁹ deſiderio inflãmatus petit a pꝛe iudiciũ da ri filio. q̃ sciebat esse vẽtuꝝ. Judiciũ em̃ oi ctũ ẽ qñ iuris diciũ. i. q̃ i eo ius dictur. vel quaſi iuris iudicium. q̃ i eo ius indicet̃. Et vt veraciſſima ꝓbaret̃ esse petitio. eadem ite rum ingemiſcit. ſ̃ est eñ quod dicit. ⁊ iuſti ciam tuam filio regis. qõ ſuperius dixit: iu dicium tuũ regi da. et hoc ſm̃ bũanam natu ram qua pꝛe minoꝝ est

b ℣ Exponit cãm q̃ se petierit filio iudici um dari. scz vt iudicet oꝛbem terrarũ per iu ſticiam pr̃is. Pauꝑes dei sunt. q̃ mũdane ſu perbia derelicta. se hu militati p oĩa ſb̃dide re. Mã ⁊ ſi. pauꝑ ſuper biat: nõ est dei pauꝑ. ⁊ ſi locuples hũilitatem diligat: nõ est ſeculi di ues. volũtates eñ ta lium inſpiciẽde ſũt. nõ nomĩa.

c ℣ Per montes ſignificantur apoſtoli ⁊ ꝓphete. q̃ pacẽ id est chriſtũ ſuſcipiũt fideli

a ſti me. Multiplicasti magni ficentiã tuã: ⁊ cõuersus con

b ſolatus es me. Mã ⁊ ego cõ fitebor tibi ĩ vaſĩ psalmi ve ritatẽ tuã deus: psallã tibi

c in cirbara ſanctus iſrl̃. Ex/ ultabũt labia mea cũ canta uero tibi: ⁊ aĩa mea quã re/

d demiſti. Sed ⁊ lingua mea tota die meditabit iuſticiã tuã: cũ cõfuſi ⁊ reueriti fue/ rint. q̃ querunt mala mihi.

Jn salomonẽ ꝑs. ℒ

Ꝓpha xp̃i aduentũ ꝑcinẽs ab oĩbus regib⁹ eũ dicit ad oꝛandũ. qz hũanũ genus a diaboli poteſtate redemit.

Eus iudi/ ci tuũ regi da. ⁊ iuſti

a Ps.lxxj.

ciã tuã filio regi. Judicare

b pp̃lm tuũ in iuſticia. ⁊ pau/ pes tuos ĩ iudicio. Suſcipi

c ãt mõtes pacẽ pp̃lo ⁊ colles

d iuſticiã. Judicabit pauꝑes pp̃li. et ſaluos faciet filios

ppl̃o ꝑdicãduꝝ. Colles dic̃ cereꝛos bt̃os qui recte videnẽ dñi pꝛedicare mandata Et chriſtus inſticia dicit̃. quonĩã diabo lum p iuſticiã vicit magis q̃ꝑ potentiaꝝ orbẽ iudicat in iuſticia b ℣ Pauꝑes pp̃li. i. hũiles ſpũ ſũt ap̃li. Filij ☧o pau/ perũ filij ſũt eccl̃ie p ap̃loꝝ ꝑdicatiõez in xp̃o regenerati. Calũniatoꝝ. diabol⁹ xp̃i potẽtia hũiliat⁹. Calũniatoꝝ q̃ppe ꝺr ⁊ ẽ q̃ innocẽtiã aliẽnã in reatũ nitit̃ exḋſita machinatõe ꝓducere. qõ diabolũ ab iaꝛ cio ſeculi vſq; in finem cõſtat facere.

e ℣ Sol q̃ppe legit verbū p̃is. q̃ deus ⁊ hō vn⁹ ex duab⁹ naturis distictis atq; pfectis pmanet xp̃s. hūanitas em̃ cū sole. i. diuitate sp vnita pmanet. permanet añ lunā. i. añ ꝓspectū eccl̃ie. quē cozd̃ lumibus sp ꝓtuet Eccia eni a xp̃o lumen sicut luna a sole recipit.

f ℣ Exponit misteriū gl̃iose natiuitatis Mā dñs virtutū añ cuius faciē terra tremefacta ꝓcurit. voluit leniter in uterū virgina lem sine aliquo strepitu tanq; pluuia in vellus agne descẽdere.

g ℣ Arida ei erat terra humani cozpis cuz aduenit. nec vllū fructuz exhibere poterat sc̃itatis. ꝟ ip̃e eā stillicidijs p̃dicatōis sue fecūdatā eternis fructibus imple uit.

h ℣ Orieť ex tpe ſā cte incarnatiōis. quādo erat partu virginis nascitura. Justicia em̃ verbū est p̃is. Abundātia x̃o pacis est. dū religio xp̃ianoz̄ toto orbe dilatať. Donec auferat. i. extollať luna. i. q̃diu ꝓtendať ⁊ augeať eccl̃ia vel quousq; p̃destinatoz̄ numerus cōpleatur

i ℣ Dñabit. totū hunc mundū acquisitū sua passiōe atq; sub tectū xp̃o dño ꝓba testať

k ℣ Reges ḡ tharsis. i. dñatores vicioz̄ dona offerūt deo. qñ ei ꝓbanť aīo fuire deuoto. Insule x̃o sunt. qui circūfluentia mūdi vicia. a suis cozpib⁹ exc̃luserūt Reges arabū sunt. q̃ blādimēta cozpoz̄ subjciūt rigide

l disc̃pline. Saba (vñ sabei) dicti sūt oēs. qui dona virtutū offerunt deo suauioza q̃ ḡ in illa terra sunt aromata redoleāt

m ℣ Per oēs reges cunctas voluit natiōes ꝛelligere oēs gētes. s. que per vniuersum mundū et lingnis diuidūť ⁊ ptibus. Nulla gēs ē que in pte pp̃li sui. ꝓximum nō adoret auctorē. Et vide. q: reges dic̃ adoraturos qui putabāť adorādi.

n ℣ Liberauit pauperē. i. fidelem pp̃lm a potēte diabolo ⁊ pauperē cui nō erat adiutoz. qz humanū genus ad idoloz̄ culturā se cōtulerat. ⁊ q̃d ab eis adiuuari poterāt. qui vel sensuz pecudū nō habebāt

o ℣ Cū dicit parcet generaliter oēs hoies peccatores ostēdit. illis eni parciť q̃ in aliq̃ reatu detinēť. Jp̃i autem salui fiūt qui regnum dei possidebunt.

p ℣ Usura ab vsu nomē accepit que creditē pecunie. ꝓcurant semper augmentū. sic in peccatis viuentibus vsura crescit malozū quādo quod in tēpozali conuersatione delinquunt. in eterna calamitate recipiunt. Ab istis ergo vsuris liberanť fideles aīe. quando per penitentiā reddunť absolute. Quorum nomē honorabile. reuerā p̃claruz nomen vt xp̃ianꝰ dicāt̃ ⁊ a suo rege resplēdeāt vocabuli dignitate. Addidit etiā coram illo. id est cozam deo. quoniā ante ipsum ⁊ in ip̃ius regno victuri sunt

e ℣ Sol q̃ppe legit verbū p̃is. q̃ deus ⁊ hō vn⁹ ex duab⁹ naturis distictis atq; pfectis pmanet xp̃s. hūanitas em̃ cū sole. i. diuitate sp vnita pmanet. permanet añ lunā. i. añ ꝓspectū eccl̃ie. quē cozd̃ lumibus sp ꝓtuet Eccia eni a xp̃o lumen sicut luna a sole recipit.

paupex: ꝛhumiliabit calū-
niatoꝛē. Et pmanebit cū so-
le ⁊ ante lunā: in generatōe
generationū. Descendit sic
pluuia ī vell⁹: ⁊sicut stillici
dia stillātia sup terrā. Orie-
tur in diebus eius iusticia ⁊
abundātia pacis: donec au-
ferat luna. Et dñabit a ma-
ri vsq; ad mare: ⁊ a flumine
vsq; ad terminos ÷ orbis: ꝛ
terrarum. Coꝛā illo ꝓcidēt
ethiopes: ⁊ inimici eius ter-
rā lingent. Reges tarsis et
insule mūera offerēt reges
arabū ⁊ saba dona adducēt
Et adoꝛabūt eū oēs reges
oēs gētes seruiēt ei. Quia
liberauit pauperē a potēte
⁊ pauperē cui nō erat adiu-
toꝛ ℣ parcet pauperi ⁊ inopi
⁊ aīas paupex saluas faci-
et. Ex vsuris et iniq̃tate re-
dimet animas eoꝛ: ⁊ hono-
rabile nomen eoꝛ coꝛā illo

f ℣ Exponit misteriū gl̃iose natiuitatis Mā dñs virtutū añ cuius faciē terra tremefacta ꝓcurit. voluit leniter in uterū virgina lem sine aliquo strepitu tanq; pluuia in vellus agne descẽdere.

g ℣ Arida ei erat terra humani cozpis cuz aduenit. nec vllū fructuz exhibere poterat sc̃itatis. ꝟ ip̃e eā stillicidijs p̃dicatōis sue fecūdatā eternis fructibus imple uit.

h ℣ Orieť ex tpe ſā cte incarnatiōis. quādo erat partu virginis nascitura. Justicia em̃ verbū est p̃is. Abundātia x̃o pacis est. dū religio xp̃ianoz̄ toto orbe dilatať. Donec auferat. i. extollať luna. i. q̃diu ꝓtendať ⁊ augeať eccl̃ia vel quousq; p̃destinatoz̄ numerus cōpleatur

i ℣ Dñabit. totū hunc mundū acquisitū sua passiōe atq; sub tectū xp̃o dño ꝓba testať

k ℣ Reges ḡ tharsis. i. dñatores vicioz̄ dona offerūt deo. qñ ei ꝓbanť aīo fuire deuoto. Insule x̃o sunt. qui circūfluentia mūdi vicia. a suis cozpib⁹ exc̃luserūt Reges arabū sunt. q̃ blādimēta cozpoz̄ subjciūt rigide

l disc̃pline. Saba (vñ sabei) dicti sūt oēs. qui dona virtutū offerunt deo suauioza q̃ ḡ in illa terra sunt aromata redoleāt

m ℣ Per oēs reges cunctas voluit natiōes ꝛelligere oēs gētes. s. que per vniuersum mundū et lingnis diuidūť ⁊ ptibus. Nulla gēs ē que in pte pp̃li sui. ꝓximum nō adoret auctorē. Et vide. q: reges dic̃ adoraturos qui putabāť adorādi.

n ℣ Liberauit pauperē. i. fidelem pp̃lm a potēte diabolo ⁊ pauperem cui nō erat adiutoz. qz humanū genus ad idoloz̄ culturā se cōtulerat. ⁊ q̃d ab eis adiuuari poterāt. qui vel sensuz pecudū nō habebāt

o ℣ Cū dicit parcet generaliter oēs hoies peccatores ostēdit. illis eni parciť q̃ in aliq̃ reatu detinēť. Jp̃i autem salui fiūt qui regnum dei possidebunt.

p ℣ Usura ab vsu nomē accepit que creditē pecunie. ꝓcurant semper augmentū. sic in peccatis viuentibus vsura crescit malozū quādo quod in tēpozali conuersatione delinquunt. in eterna calamitate recipiunt. Ab istis ergo vsuris liberanť fideles aīe. quando per penitentiā reddunť absolute. Quorum nomē honorabile. reuerā p̃claruz nomen vt xp̃ianꝰ dicāt̃ ⁊ a suo rege resplēdeāt vocabuli dignitate. Addidit etiā coram illo. id est cozam deo. quoniā ante ipsum ⁊ in ip̃ius regno victuri sunt

l

p ¶ Nã cũ dicit ⁊ viuet. oñdit eternitatẽ xp̃i q̃ nõ vita creata. ꝑ beatitudĩe sãcta trinitas viuit. Aurũ arabie. p̃ ceteris terris ferť eẽ purissimũ. qđ ad sapĩaz bñ referť ¶ Offerũť enĩ ei mẽtes puritate sctã. tanq̃ aurum arabicũ splendore pulcerrimo rutiluntes Et adorabũt de ipso. hoc ad humanitatẽ ipsius constat referri. qñ ore ꝓprio quemadmoduz oraret instituit. Tota die toti⁹ vite nr̃e tp̃us oñdit q ¶ Firmamẽtũ montiũ xp̃us est Sũma montiũ excellẽtiã significat ꝓphetaꝝ ¶ Superextolleť. scz gratia baptismi super oẽs altitudĩes seculi. ꝑ quã pctã tollantur ¶ Florebũt ergo de ciuitate iusti. i. de eccĩa dei sicut fenũ cui⁹ etas non cõparať sanctis. sed decora viriditas. Et inspice qđ dicit. de ciuitate florebunt. nõ in ciuitate qꝛ de ista ciuitate hui⁹ seculi laborando. in illa florebunt beatitudine sempiťna coronãdo. r ¶ Sit nomẽ eius ac si diceret. ineternũ glorificeť de⁹ qm̃ eternã gl'iaz p̃statur⁹ eẽ cognoscit. Añ oẽz creaturã nomẽ ei⁹ ꝑmanẽ ꝓfessus est (sicut dr̃ in euãgelio. in principio erat verbũ.) ne sanctũ dei filiũ tꝑalez aliquis blasphema cogitatiõe sentiret. Nomẽ ãt dictũ est. ꝙ notã rez faciat. Et hic solẽ. ꝓ oĩbus creaturis ponit. qm̃ cõspectibus nr̃is gratior illucescit. vbi ⁊ sugillantur ph̃i qui solẽ ponebãt eternũ. s ¶ Et benedicet in ip̃o. dño videlicet iesu xp̃o Cũ dicit magnificabũt. laudabunt vtiq̃ significat. Aliter enĩ magnificari nõ põt cui oẽs sũmitates deseruiũt t ¶ De⁹ israel. i. de⁹ vniuerse terre benedicẽdus semꝑ est. qui facit mirabilia sol⁹. qꝛ nullo indiget adiutorio Naz licet angeli et multi iusti faciãt mirabilia. nõ soli tñ sed adiuuãte dño ꝑficiũt ¶ Debet vero bis poni deus. qꝛ et trinitas in versu ostendit. v ¶ Bñdictum nomẽ est. s. qꝛ de xpo xp̃iani sũt dicti. qđ vocabulũ totũ orbem sacra veneratiõe cõpleuit. Terrã enĩ hic sanctos dicit. qꝛ ipsius claritate replẽdi sunt. Optãtis ẽ dicere fiat sed nimiũ desiderãtis. ipsuz repetere ⁊ dicere fiat fiat.

Et viuet ⁊ dabiť ei de auro arabie. ⁊ adorabunt de ip̃o semꝑ. tota die benedicẽt ei.
q Erit firmamẽtũ in terra in summis montiũ. supextolletur sup libanũ ✶ fruct⁹ ei⁹ :·: et florebũt de ciuitate sic̃ fe
r nũ terre. Sit nomẽ ei⁹ ÷ benedictũ :·: in secula: ante so/
s lẽ permanet nomẽ eius. Et benedicenť in ip̃o ÷ oẽs tribus terre :·: oẽs gentes ma
t gnificabũt eũ. Benedictus dñs deus deus israel: q̃ facit mirabilia solus. Et benedictũ nomen maiestatis ineternũ: ⁊ replebiť maiestate eius oĩs terra: fiat fiat.

Defecerũt laudes dauid filij iesse. Palmus asaph.

¶ Vox ꝓph̃e admirãtis cur inimicis dei ⁊ paganis ꝓsperitas tanta eueniat.

Psalmus. lxxij.

a Uã bonus isrl̃ deus: his q̃ recto sunt corde
b Mei aũt pene moti sunt pe

Oratio.

Omẽ tuũ op̃s deus. añ cũcta secula bñdictũ. inuocãtes oram⁹. vt hũiliato calũniatore. pacẽ populo iusticiãq̃ largiri digneris. Per do.

¶ Defecerť laudes dauid filij yesse. ad finẽ septuagesimi primi psalmi ꝑtinet. Id v̄o qđ sequiť ps̃ asaph in intiũ sit sequẽtis. ¶ Asaph v̄o sinagoga interp̃tať. q̃ ex tipo sinagoge ꝑ totũ loq̃ť psalmũ. Defecerť v̄o laudes dauid. i. defecerť ĩmolatões. pecudũ ⁊ ĩmolatiões nũc corꝑis ⁊ sanguĩs xp̃i. sctã peragit eccl'ia a ¶ Bonus enĩ deus. his q̃ recto sť corde. i. q̃ opa eius studio pietatis intelligũt. ¶ Et eũ visuri sunt sicut ait dñs. Beati mũdo corde qm̃ ip̃i deuz videbũt b ¶ Pes. significat arbitriũ mentis. hunc dicit pene fuisse cõmotum qñ a vero ĩtellectu ei⁹ anim⁹ discrepabat Gressus significat act⁹ humanos q̃ ꝓpe effusi sunt, cũ a vera cogitatione discre-

des. pene effusi sunt gressus
c mei. Quia zelaui super ini/
quos. pacem peccatoruz vi/
d dens. Quia nõ est respect⁹
morti eorũ. ⁊ firmamentũ in
e plaga eoꝝ. In labore hoim
nõ sunt. ⁊ cũ hoĩbus nõ fla/
f gellabunt̃: Iõ tenuit eos su
perbia. opti sunt iniq̃tate et
g impietate sua. Prodijt q̃si
ex adipe iniq̃tas eorũ. trãsie
h runt in affectũ cordis. Cogi-
tauerunt ⁊ locuti sunt nequi
ciã. iniquitatẽ in excelso lo/
i cuti sunt. Posuerũt in celũ
os suũ. ⁊ lĩgua eorũ trãsiuit
k in terra. Ideo ꝯuertet̃ ppl̃s
meus hic. ⁊ dies pleni inue/
l nient̃ i eis. Et dixerunt quõ
scit deus. ⁊ si est sciẽtia in ex
m celso. Ecce ipsi peccatores
⁊ abundantes in seculo. ob/
n tinuerunt diuitias. ÷ Et ÷
dixi ergo sine cã iustificaui

pare ceperũt. c ¶ Secuta est cã. cur gressus ei⁹ viderent̃ effundi. qꝛ pctõrib⁹ incõgruũ zelũ adhibuit. vt eos putaret felices. q̃s certũ ẽ eterna dãnatõe puniri Pacẽ inq̃t pctõꝝ q̃ putant̃ ꝑ reuera non est pax Nã cũ pctõres vident̃ locupletes. et nihil eẽ in mundo qđ timeãt. putant̃ habere pacẽ. ꝑ pax ista cuz cõscĩa sp litigat ⁊ intrinsecus rixat̃ secumq̃ decertat.

d ¶ Adhuc dicit đ ꝓsperitatib⁹ impioꝝ. qꝛ nõ est respect⁹ morti. i. qꝛ mortẽ suã non ꝓuidet ad emendãdũ se nõ ꝯuertunt. Et firmamentũ subaudiendũ nõ ẽ. qꝛ si cõtingit eos ꝑstrĩgi aliqua aduersitate. nõ in eis videt̃ diutina ꝑmanere tristicia. ⁊ iõ nõ statim ad medicũ verũ recurrunt. e ¶ Hoĩes. hic sanctos viros intelligam⁹ q̃ ⁊ labores in hoc seculo sustinẽt ⁊ diuersa flagella patiunt̃. vt correcti ad dñm redeant. hoc peccatorib⁹ nõ ꝓueĩt. qđ ad salutẽ dat̃ deuot̃. qꝛ in hoc mundo congruas nõ recipiũt vltiones. f ¶ Tenuit aũt dixit. i. quasi q̃bus dã appꝑhẽdit manib⁹ eos supbia vt euadere nequeãt. Dixit q̃z ꝑm aliã trãslatõem supbia eoꝝ. qꝛ reuera diaboli est hoc facin⁹ ꝑpetrare. Opti sũt iniq̃tate. Nõ dixit amicti sunt: ꝑ opti vt eos intelligam⁹ totos esse dimersos. Addidit impietate. q̃ maloꝝ oĩm ꝓbat̃ extrema. iniquitas eñ mediocris esse potest. g ¶ Ex adipe ꝓcedit iniq̃tas. qñ hi q̃ affluẽtia pñtis seculi ꝑstante deo repleti sũt in diuina detractiõe peccãt. Pingue eñ ẽ pctm̃ qđ magis arbitrio q̃ necessitate cõmittit̃. Pctõres trãsierũt ĩ affectũ cordis. i. errauerũt qñ insensat̃ idol̃ ꝑuiebãt. h Uel in affectũ. i. cõcupĩam. vt suã nõ dei facerẽt volũtatẽ h ¶ Duplex malũ est nequiciã cogitare. eãq̃ tanq̃ bonũ aliqđ palã ꝓferre. Iniq̃tatẽ ĩ excelso locuti st̃. h̃ ẽ qđ mens ꝑfida ꝑturiebat vt cõtra auctorẽ suuz blasphema ꝟba loq̃retur. i ¶ Ponit ĩ celũ os suũ q̃ iouẽ mercuriũ ceteraq̃ portenta. deo putat eẽ sil̃ia. Et lingua eoꝝ trãsiuit in terra. q̃ vltra q̃ decet loquũt̃. ⁊ dñ sunt ipi fragiles. tenere se ĩmortales estimant dignitates. vl̃ q̃ deũ peccata nõ punire putãt. h Aut q̃ ꝑ supbiaz scĩe locuti st̃ ꝯtra habitatorẽ celi. illi posuerũt in celũ os suũ. ꝑ hũiliatũ ẽ iniquũ eloquiũ eoꝝ vsq̃ in terrã ⁊ ꝑtrãsiuit. qꝛ firmam stationẽ nõ habuit. k ¶ Cõgruũ ẽ illos ppl̃os hic aduertere. q̃ aliqñ in accepta dei lege mãserũt ꝑ ꝑuaria desideria dispsi. iterũ ꝟo correcti. ad dei ꝑcepta redierũt. Dies pleni st̃. qñ xp̃s dñs ĩ plenitudine tp̃is aduenire dignatus est. h Uel de q̃busdib⁹ bonis loquit̃. q̃ visis his q̃ dicta sunt. plus ad deũ cõuertunt̃ l h Ignorãt cĩ pctõres deũ oĩa posse cognoscere. nesciẽtes miseri. qꝛ nihil ab ei⁹ ocul̃ abscõdit̃. m h Ecce ipi peccatores abũdãtes diuitijs secl̃i ꝑdiderũt dona ꝑadisi. ¶ Putabãt ĩsipiẽtes deum nescire qđ agebãt mali. ex eo qꝛ pctõres diuitias possidebãt. ⁊ iusti nõ. q̃si iustis ⁊ fidelib⁹ talia sit pollicit⁹. ⁊ nõ magis paupes ĩ mđo esse voluerit. q̃b⁹ celorũ regna ꝓmisit n ¶ Uox aĩe fluctuãt̃ ⁊ anxie đ ꝓspitate pctõꝝ. ⁊ affluẽtia eoꝝ

Justificatio est cordis. cogitatões mũde
Ablutio manuũ. opa rectitudinis. Cã ãt
a casu dicta ẽ q sepe bona fit sepe mala.
qõ gen⁹ cause anceps ỏr. qñ dubi⁹ ẽ ani
mus q̃d sequat. o C Ania estuans ad
huc de tribulatiõe sua
loquit̃ quaz in p̃senti
sec̃lo velut tota die su
stinuit q̃si irrite susti
nuerit. dũ diuitias se
culi (ꝓpter bona opa
z tribulatiões) nõ ob
tinuerit. p H Sẽ
sus iste est. ac si dicat
aĩa dũ me accusoĩ ozo
nib⁹ matutinis. si vo
luero taliter dicere. et
sic dei occulta rimari.
ĩcipio a filijs tuis alie
nus fieri. q̃ p meã p̃di
catõnẽ tui filij facti sũt
A Al reprobaui na
tionẽ filioz tuoz. id ẽ
oĩm patriarchar̃ ꝓ
phetaz z sanctoz. qui
dixerũt z scripserũt te
humana curare z iu
stũ esse in p̃mijs.
q H Dic ꝓpheta lo
quit̃ existimabã. i. p
scrutatus sum cũcta z
q̃uis laboziose existi
mauĩ tñ cũ aplo q nõ
sunt cõdigne passiões
h⁹ tp̃is ad futurã gl̃iã
O Al ꝓi⁹ existima
ui me intelligere cum
stulte cogitarẽ ꝑ nunc
illuminat⁹ video esse
laborẽ magnũ scrutari. cur ỏs ista p̃mit
tat. r O Sãctuariũ dei. est lex. qõ cõ
tuet̃. vt intelligẽt nouissima pctoz. qñ ĩ
futuro iudicio felicitas bũana dã nabit̃
q̃ hic ad tp̃s florere mõstrat. Ex istis no
uissimis qõ soluta ẽ. cur malos florere ỏ
de⁹ p̃mittat z iustos vexari in paucis. in
nouissimo ỏ optie dispõi p̃mio. s A
Verũtñ ꝓpter dolos. ỏ ẽ q dolũ faciunt
dolũ patiant̃. vt decepti terrena eligãt z
relinquant eẽna. Qõ cõtingit cũ tradũt̃
repꝛobi in desideria cordis. vt faciãt q̃ ñ
p̃ueniũt O Quoz elevatio. detectio ẽ
q̃ ei celsi⁹ ruinosa ꝓcẽdũt. eoĩpo piculo
si⁹ ruũt. sic ei efferri iã cadere ẽ. t O
Quõ admirantis ẽ vox vt subito desola
tus appareat q̃ tãta felicitate pollebat.
Expõit etiã modũ desolatiõis. qz subito
defecerit qõ significat repẽtine mortẽ ad
uẽtũ. Periert. qz ma
li sic ỉ ỏ sec̃lo deficiũt.
vt iterũ ppetua clade
moriant̃ v C Pul
cra cõpatiõe talẽ dicit
eẽ felicitatẽ maloz q̃
le somniũ euigilantiũ
Sic ei iã mortui diui
tias possidẽ nõ pñt sic̃
euigilãtes sua gaudia
pdiderunt. Petijt q̃z
imago pctoz. qñ se eis
ipa veritas alienata
subtraxerit i celesti ie
ru salẽ. ibi ei eoz effi
gies nõ videbit̃. q̃ in
gehẽne seq̃stratoz mit
tẽdi sũt. z H Xpe
dñs nũc loq̃t̃ qz inflamatũ rẽ. Inflamatũ ẽ
ei cor xp̃i. vt facit voluntatẽ p̃is. Renes
cõmutati sũt. ne ñ pua
leret vlla inq̃natio co
gitatiõis bũane. bũlli
atũ q̃z se dicit mõstra
ret se esse vez hoiem.
Ignoraũt ỏ se dicit.
qz pctoꝛes z pctã igno
rat q̃ nulla ignoratõe
fallit̃. O Vel loq̃t̃
idẽ zelatoz̃ doluit su
per tpaliabũdãtia ma
loz ponẽt cãz cur ima
go eoz ad nihil redigat̃. qz iflamatũ est
cor meũ noxia iuidẽtia p eos. i. ipi bonos
facũt peccare vt q̃cq̃ dubitẽt de diuina
puidẽtia z renes. i. mẽt̃ ꝓstãtia bonoz
mouẽt ad q̃rẽdũ tpalia p̃ suis laboꝛib⁹
q̃b⁹ dñũ eẽna. z ita ad nihil. i. pctm̃ reda
ct⁹ sũt̃. y H Ut iumẽtũ fact⁹ sũ. dic̃ xpe
poztãs ĩ carne pctã ppli. z ego sp tecũ. vt
ẽ illõ. ego ỉ te z tu ỉ me O vel ille loq̃t̃
c⁹ pene mori sc̃ pedes. Qui iure iumẽtũ
se dic̃. q̃m carnal emulatõ eũ q̃si aĩal irrõ
nabile ĩli debat sup ꝓsp̃itate maloz. z tñ
adhuc tecũ sũ ĩ fide lz pctoz z H Tenu
it dexteraꝫ p̃ filio. eo desc̃dẽte ĩ infernũ

o cor meũ: z laui inter innocẽ
tes manus meas Et fui fla
gellatus tota die: z castiga
p tio mea in matutinis. Si di
cebã narrabo sic: ecce natio
nem filioz tuoz reprobaui.
q Et existimabã vt cognosce
rem: hoc labor est ante me.
r Donec intrẽ in sanctuarium
dei: ÷ et ⁝ intelligã in nouis
s simis eoz. Dyapsal. Ve
rũtamẽ ꝓpter dolos posui
sti eis: deiecisti eos dum alle
t uarent̃. Quõ facti sunt ỉ de
solationẽ. subito defecerũt:
perierũt ꝓpter iniq̃tatẽ suam.
v Velut somniũ surgẽtiũ dñe
ỉ ciuitate tua imaginẽ ipoꝛũ
x ad nihilũ rediges. Quia in
flamatũ est cor meũ. z renes
mei ꝓmutati sũt. z ego ad ni
hilũ redact⁹ sũ z nescivi. Ut
y iumẽtũ fact⁹ suz apũd tez ego
z sp tecuz. Tenuisti manuz de

qz sinistra diaboli aduersabaꝛ ei in ꝛris Deduxit in volũtatẽ resurgẽtẽ. suscepit in glia ad celos redeũtẽ ℣ Uel p manũ dexterã remissio pctõꝝ accipit ꝛ fidei virt⁹ ꝛ celestiũ desideriũ. ꝛ gratuita volũtate ñ meis meritis deduxisti me. ꝛ naturam meã ꝛcarnatõe tua gloriose suscepisti ad dexterã pris a ℣ Quid enĩ mihi ẽ. i. ad ꝓpatõnẽ celestis gre quã electis tuis ꝓparasti. ℣ Vilia ꝛ caduca sũt que a te uoluit bũana mẽs sup terraꝝ. Aliter neqꝫ ĩ celo neqꝫ ĩ terra aliũ ꝓter te qsiui. a te ipleta est voluntas meavt mihi flectãt oĩa genu celestiũ terrestriũꝛ infernoꝝ. b ℣ Vox eccie ℣ Defecit coꝛ vtiqꝫ a mala cogitatõe Deus coꝛdis. bonũ intellectũ significat. cuꝫ se errasse sentiebat. Illius boĩs ps de⁹ est. q̃ se maiestati ipi⁹ credulitate ꝓsociat. Inex̃nũ seipi adherere ꝓmisit qđ est pfectoꝝ. c Ecce ipi en ĩ se elõgauerũt ab eo q̃ idol seruiebãt Fornicari ẽ a deo. qñ adulterinis cogitatiõi b⁹ ab ei⁹ casto amoꝛe deuiam⁹. ꝛ hẽcđ ꝑ catholicã fidez creditur. pollutis sensib⁹ fornicaꝫ. d ℣ Is ei diuinitati adherere q̃ se illi vera fide atqꝫ operũ ꝓbitate cõiũgit. ꝛ ponit spez suã sp in deo. qz nihil põt esse beatus q̃ illi oĩa ꝓmittere. qui nouit suis cultoribꝫ ꝓ futura prestare.

e ℣ Syon speculatio interptaꝫ. Iste ergo cõtemplatiõis filiam catholicaꝫ constat esse ecclesiam. vbi reuera laudes domini reddit. qui pura mente credidit. In poꝛtis. ipsum ingressum christianitatis dicit qñ ad fidẽ veraꝫ ppls noue regeneratiõis adducit. ℣ Oratio.

Ac nos dñe tibi iugiter adherere. in te totaꝫ virtutẽ spei nre defigere. vt mereamur laudes tuas. i poꝛtis eternalibus nũciare. ꝓ do. ℣ Intellect⁹ significat speculatiõez diuinã quã psalm⁹ iste denũciat. Asaph interꝓtat cõgregatio. q̃ nũc vocaꝫ eccĺa. a ℣ Israelitarũ popul⁹ totũ loquit psal-nũ. q̃ querebat territus cur sanctuariũ dñi passuꝫ esset nephãdissimã vastitatẽ. Repulisti. i. abiecisti. quasi alienos a tua defensione fecisti. In finẽ. captiuitatẽ significat que fuerat ꝛ̃ tpe vespasiani ꝛ titi.

Oues dicit populũ iudeoꝝ b ℣ Cõgregatio iudeoꝝ vehemẽter ꝓualuit cũ eos sub egpyti ppĺo crescere faciebat. Ab initio dicit fidei. s. culture tradite quã p moysen accepit ppls hebꝛeus.

c ℣ Hereditas fuit dei ppls iudeoꝝ q̃dtu ei puro aĩo seruiebat. hãc hereditatẽ appellauit ꝛ virgã ꝓpt moysen famulũ ei⁹ qui per virgã ꝓ ppĺo magnalia fecit. Per montes syõ. hierosolimã significat ciuitatẽ. in q̃ ista elitic⁹ ppls habitabat

d ℣ Eleuata ẽ ergo in ipsis populis potẽtia dei. qñ superbiã eoꝝ gratia humilitatis cõmutauit. pducẽs eos in finẽ. i. in dominũ saluatorem. Inimicus significat pplm romanoꝝ. q̃ in illo tẽpoꝛe in signis idoloꝝ cultoꝛ babebaꝫ. qui malignatus est in locis sctis hierusalẽ. quãdo sacerdotes totaqꝫ ministeria tẽpli in prędã missa patuerũt cũctaqꝫ gens iudeoꝝ. aut gladio subiacuit. aut captiuitati subiugata fuit.

xterã meã: ÷ ꝛ: ÷ in voluntate tua deduxisti me ꝛ cũ gla
a suscepisti me. Quid enĩ mihi est ĩ celo: ꝛ a te q̃d voluit
b sup terrã. Defecit caro mea ꝛ coꝛ meũ ös coꝛdis mei: et
c ps mea ös ineternũ. Quia ecce q̃ elõgãt se a te peribũt
pdidisti oẽz q̃ foꝛnicaꝫ abs
d te. Mihi ãt adhere deo bonũ ẽ ponere in deo spẽ meã
e Ut annũciẽ oẽs ꝑdicatões tuas: in poꝛtis filie syõ. ℣ Intellect⁹ asaph. ℣ Synagoga deploꝛat cur sui traditi fuerit gẽtib⁹. ℣ ös. lxxiij.

a Ut q̃d ös repulisti in finẽ: irat⁹ est furoꝛ tuus
b super oues pascue tue. Memoꝛ esto cõgregatiõis tue:
c quã possedisti ab initio. Redemisti virgã hereditatis
tue: mõs syõ in q̃ habitasti
d ÷ in eo: ÷ Leua manꝰ tuas i supbias eoꝝ in finẽ: quãta malignatꝰ ẽ inimicꝰ in sctõ.

e Et gloriati sunt qui oderũt te: in medio solẽnitatis t
f Posuerunt signa sua ÷ signa :·: ⁊ non cognouerunt: sicut in exitu super summũ.
g Quasi in silua lignorũ securibus exciderũt ianuas ei⁹ in idipsum: in securi ⁊ ascia
h deiecerunt ÷ eã :·. Incenderunt igni sanctuariũ tuũ: in terra polluerunt tabernaculũ nominis tui Dixerunt in corde suo cognatio eorũ simul ÷ quiescere :·. faciamus oẽs dies festos dei a terra.
k Signa nostra nõ vidimus iam nõ est ꝓpheta: ⁊ nos nõ
l cognoscet amplius. Vsq; quo deus improperabit inimic⁹ irritat aduersarius no
m mẽ tuũ in finẽ. Vt q̃d auertis manũ tuã: ⁊ dexterã tuã de medio sinu tuo in finem.
n Deus autẽ rex noster añ secula operatus ÷ est :·. salutẽ

e ℣ Gloriant̃ pctõres. cũ ĩstinctu diaboli ex dei odio. sãctos martires penis affligũt ¶ Vel gloriati sũt romani. dũ etiã in tẽplo dei in ir̃lm sacrilegiũ cõmitterẽt f ¶ Posuit romanus exercit⁹ signa. s. aq̃las draconesceteraq; q̃bus in p̃lio vti solebat. Addit signa. vt ip̃a repetitio cõmoueret iudicẽ ad vindictã celerẽ. Et nõ cognouerũt. ꝙ si cog̃uissent. tibi vtiq; sacrificarẽt ⁊ nõ elegissẽt ad demonũ redire culturas. ⁊ signa sua sup̃ sũmũ in tuo tẽplo fãcto posuisse memorãt̃ quẽ admodũ solẽt pr̃icipũ statue. in plateis ꝑ loca edita collocari. Vt mẽoria viantiũ instruat̃ visis talib⁹ g ¶ Ianua enim a iano dicta ẽ. ꝙ ꝑ ipsuz annuit putabãt idolatre p̃beret̃ ingressus. Ergo vt ciuitatẽ illã in moduz siluaꝝ oñderet fũdit⁹ eẽ vastatã. ꝑ hec instrumẽta fabrilia dicit esse deiectã. Eius v̄o. tẽpli ĩtellige. h ¶ Crescit dolor. vbi calamitas euersionis auget̃. Sanctuariũ illud templũ fuit q̃d salomõ mirabili edificatõe ꝯstruxit. istud enĩ tẽplũ q̃d visitabat virtus celestis. manus polluit vastatoris. ⁊ vsq; ad terrã culmĩa deduxit. que ad laudẽ dñi ꝓbabant̃ eẽ cõstructa Crescit ãt hic atrocitas facti in narratõe ꝓphe vt tã ĩmaniter excidẽtib⁹ ⁊ vastãtibus debeat ab oĩpotẽti iudice obuiari. i ¶ Hic v̄ba referũt̃ irascẽtiũ iudeoꝝ q̃n vider̃t sctãz ciuitatẽ ⁊ dei sanctuaria diruta. furiose ⁊ insipiẽter dixer̃t. abijciam⁹ legẽ dei ⁊ ne pauci viderent̃ eẽ. dixit cognatio eoꝝ simul. ⁊ mala supi⁹ enumerata potuissẽt dñi miscdiaz cõmouere nisi adhuc ĩ iudeis fuisset obstinata sup̃bia. Iõ ⁊ ĩpenitenti corde merito nõ fuit calamittas abstracta. q̃m a blasphemijs eoꝝ anim⁹ nõ recessit etiã ĩ penis k ¶ Adhuc ista v̄ba sũt despantiũ iudeoꝝ dicẽtiũ signa q̃ pr̃ib⁹ eorũ fuer̃t collata semet ipsos nõ vidisse ĩ illis calamitatib⁹ ac ꝓphetas de q̃b⁹ instruerẽt̃ non habuisse. ⁊ iõ se a deo fuisse derelictos. l ℣ Facta sunt hec q̃ iaz narrata sunt s̃m historiã. cũ nabuchodonosor abduxit iudeos in babylonẽ vel cũ titus ⁊ vespasian⁹ succensa ciuitate multos ꝑimerũt ¶ Irritat a canib⁹ tractũ ẽ. quorũ latratib⁹ r l̃ra plurimuz sonat. De iudeis itaq; ex impatĩa cõtra dñm loquẽtib⁹ querit q̃diu ita eos improperare sinis q̃diu inimicũ ⁊ aduersariũ illũ tibi ꝑpl̃m nõ ꝯuertis ad cõfessionẽ verã laudis tue. In finẽ. s. mundi. q̃n gẽs illa cõuertet̃. m Spũalit̃ hic ecclĩa deũ pr̃em deprecat̃ de vnigenito filio q̃ in sinu pr̃is est. q̃ ⁊ dextera appellat̃ et manus ne tardat eũ transmittere in t̃ris ℣ ¶ Tũc aũt auertere manũ dr̃. cũ nos peccare finit. ¶ Tũc v̄o cõuertit man ũ cũ pctã h̃ corrigit ℣ Sinus aũt dei. sanctuariũ ei⁹ est tẽplũ ei⁹ vel ei⁹ custodia. ¶ Vl̃ ad l̃raz cur a sinu. i. iudeis auertis manũ. i. xp̃m vsq; ad finẽ seculi q̃n iterũ ad sinuz tuũ conuertis manũ. i. iudeos cõuertes ad xp̃m n ¶ Secula ãt dicta sũt ꝙ in se reuoluũt tp̃a. ne crederet q̃s tp̃alẽ dñz iõ dicit eũ eẽ regẽ añ secl̃a. In medio t̃re. i. hoĩm q̃ terre noĩe significãt̃ cũctis. s. cernẽtib⁹ ꝑpl̃is opat⁹ ẽ salutẽ hũani gũis

o ī medio t̄re. Tu ꝯfirmasti in
v̄tute tua mare. ꝯtribulasti
p capita draconuꝫ in aq̄s. Tu
ꝯfregisti capita draconis. de
disti eū escā ppl̄is ethiopū.
q Tu dirupisti fōtes ⁊ torrētes
✱ tu siccasti fluuios Ethā:
r Tuus ē dies et tua ē nox. tu
fabricatus es aurorē et solē.
s Tu fecisti oēꝫ termīos terre
estatē ⁊ ver tu plasmasti ea.
t Memor esto huiꝰ. inimicus
impropauit dn̄o. ⁊ ppl̄s insi
piens incitauit nomē tuum.
v Ne tradas bestijs aīam ꝯfi-
tentē tibi. ⁊ aīas pauperum
tuoꝝ ne obliuiscaris in finē.
x Respice in testm̄ tuuꝫ. qꝛ re-
pleti sunt q̄ obscurati sūt ter
y re domibꝰ iniq̄tatū. Ne auer
tat̄ hūilis factꝰ ꝯfusus. pau-
per et inops laudabunt no-
z men tuū. Exurge deus iudi
ca causam tuaꝫ. memor esto

H Uel in iudea q̄ mediū terre dicit̄. o C Ostendit nūc eundē saluatorē esse eū q̄ quondā fecit mirabilia. Cōfirmauit em̄ liq̄das rubri maris abissos qn̄ īduo bus lateribꝰ ita ē defixū. vt mare nauige rū. iter faceret eē terre nū. Capita draconum supbia demonioꝝ. q̄ p ducunt̄ ad nihilū. qn̄ aīas q̄s illi inq̄nabāt fons salutaris emun- dat baptismi. In hoc em̄ versu misteriū iaꝫ dicti miracl̄i exponit. significabat eī transi- tꝰ maris rubri. baptis mū ⁊ diaboli victoriā vn̄ in aquis. s. baptis- mi intellige. p C Cō fractū est caput draco nis. i. sathan. qn̄ sup- bia eꝰ d̄ celo deiecta ē ⁊ qn̄ vicia ī baptismo sūt extīcta. Ethiopes peccatores aduertimꝰ q̄ ad dn̄m cōuersi escā ceperūt habere diabo lū. qꝛ a xp̄ianis detra ctionū morsibꝰ come- dit̄. H Siue vt ab his cōminueret̄ p si- gnū crucis. q̄s priꝰ de uorauerat ī suasiōibꝰ vanis. q C Fon- tes dixit pctōres quo rū mala iugit̄ influūt torrentes. q̄ subito su scitati. rapide peccan do irruunt in bonos. hos disrupit deꝰ cū a famulatōe diaboli diuisit. Etham fortis interp̄tat̄ ⁊ significat diabolū. cuiꝰ flumi na. i. eiꝰ doctrinā exiccauit deꝰ ⁊ ad nihi lū redegit. r H Tuus est dies. i. cla ritas euangelij ⁊ nox. i. obscuritas legis qꝛ te vtraq̄ ꝓnunciant. Aurorā. i. illū ho minē p quē sedentes in tenebris lucē vi derūt. Lunā v̄o eccīam dicit. que in ob- scuritatibꝰ seculi lucet. s C Termi- nos terre. opl̄os ⁊ ꝓphetas dicimus. H Uer significat iustos. q̄ in hoc secu lo bons opibꝰ florēt. p estatē fructū la- boris sui pcipiūt. C vl̄ ver ꝯfessores q̄ eq̄bili deuotōe ⁊ mā̄suetudine tp̄ati dn̄o seruiūt. Estas v̄o eos martirij calore fer uēt. t H Memor esto. i. martiꝝ q̄ ab amore noīs tui talia patiunt̄. Inimicus diabolꝰ. Ppl̄s insipi ens. i. gentil̄ vl̄ hereti ci q̄ incitāt sp nomen dn̄i. C Uel inimicꝰ ītelligit̄ iudeoꝝ ppl̄s q̄ ⁊ insipiēs recte d̄r. dū dies festos ⁊ legeꝫ dei sui a t̄ra q̄escere vo lebāt facere. ⁊ talia di cerēt q̄bꝰ deū incita- rent. v C Suppli- cat eī vir sanctꝰ qd̄ sci ebat de iudeis deuot̄ esse venturū. vt nō tra dat aīas fideliū. ne di abolus ad sua vota p ueniat. Bestias posu it diabolū cū ministr̄ Paupes sunt q̄ se ad humilitatē sctīssimaꝫ hic cōtulerunt. vt illic diuites fiant. x C Respice dixit vt digneris implere. qui cog̃sceris an̄ ꝓmisis- se. qꝛ repleti sūt. s. pec catores. q̄ ignorantie obscuritate dimersi st̄ qm̄ lumen sapientie p diderūt. Repleti sunt aūt terre domoꝝ iniq̄ tatū. siue terre domi- bus iniq̄tatū. A. i. terrenis desiderijs de domo iniq̄tatū. i. con sciētia iniq̄. domꝰ eī iniq̄tatū. i. ꝯscīe ma le obscure sūt terrenis desiderijs ⁊ reple te malicia. y C Rogat ꝓpheta nō debe re ꝯfundi hūiles q̄ deū iugit̄ laudāt pau per dei d̄r hic. ⁊ diues secl̄i nūcupat̄ iste est reg̃ eterni. ille tp̄is fugitiui. Iste dei paup. ⁊ cū videt̄ silere deū laudat. ille di ues seculi supbus mutꝰ est q̄uis psallat z H Exurge deꝰ iudica cām ꝓ his īpro perijs. q̄ vl̄ tu sustinuisti ꝓ nobis. vl̄ nūc eccīa sustinet. Memor esto. vt in iudicio ꝯfundant̄. q̄ tibi vl̄ tuis sp impropabāt

℣. Vel deꝰ iudicat cãm suã dũ errantes cõuertẽs. facit erroꝛẽ suũ cognoscere. et illõ ꝓdicare qõ ꝓꝛiꝰ abnuebãt. Et ad litterã illoꝛ improperioꝛ supꝛadictoꝛ. Jã nõ ẽ ꝓphꝫeta ꝛẽ. q ab insipiẽte ppͦlo dicta sunt memoꝛ esto.

℣ ℟ Me obliuiscaꝛ scz in dãnatõe ꝑpetua voces obstãtoꝛ. ℣ Vel q in pñtibꝰ pssuꝛis te inuocãt cõsolẽtur. ꝓpꝛ voces psequẽtiũ. ℟ Supbia ẽ eñ quaz dñs spãlit odit. p quãꝛ angelꝰ coꝛruit ꝛ primi hois btitudo discessit. Et hoc congrue de romanis accipimus q supbia elati sup templũ dei vexilla erigebant ꝛ iõm incenderũt. Jõ.

Beatoꝛ oĩm elementoꝛ dñe. ante secula rex eẽne. memẽto gregis tui. quẽ effusiõe cruoꝛis ꝓꝛij redemisti. atq; oĩm te q̃rentiũ voces. ꝓicias tus exaudi. Qui.

℟ Asaph sinagoga interꝑtaꝛ. i. cõgregatio q ex iudeis credidit nõ q obstinata permansit. Jste Asaph b admonet ppͦlm indeoꝛũ ne fidẽ suã coꝛrumpat in finẽ. i. in xp̃m. psalmũ ℣o cãtici dixim ẽ cũ res actuales spirituali cõtemplatione discernim.

improperioꝛ tuoꝛ eoꝛ q̃ ab ꝛ insipienti sunt tota die. Me obliuiscaris voces inimicoꝛ tuoꝛum: supbia eoꝛuz qui te oderunt ascendit semper.

Jn finẽ ne coꝛrũpas ps. asaph cantici. ℟ Voꝛ fideluz iudeoꝛ q̃ xp̃i mirabilia narrare se ꝓfitẽt. ꝛ ꝛ xp̃i futuro iudicio. ꝑs. lxxiij.

a Confitebimur tibi deꝰ confitebimur: ꝛ inuocabimus nomẽ tuũ. Narrabim mirabilia tua. cuz accepero tps ego iustitias iudicabo.

c Liq̃facta ẽ terraꝛ oẽs q̃ habitãt i ea. ego ꝓfirmaui colũnas eius. Dyapsͦ. Dixi iniqs nolite iniq̃ agere. ꝛ delinq̃ntibꝰ nolite exaltare coꝛnu. Nolite extollere i altum coꝛnu vꝝm: ÷ nolite: loqui aduersus deum iniquitatẽ.

f Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a desertis mõtibus. q̃m deus iudex ẽ. de. cũ accepero tps. s. p id qꝺ factꝰ ẽ hõ se iustitiã iudicaturũ. vt cõpuncta coꝛda mortalia. añ tempꝰ iudicij se ꝑcarent absolui. ne in futuro durã sniam iudicis sustinerent ℣ Nũc est iudex ꝑ erit. Si ei esset nũc iudex peccatoꝛes nõ erigeꝛent ꝛ in seculo nõ obtinerẽt diuitias. c ℟ Dñs dicit añ aduentũ suũ esse terrã. i. genus humanuz. ab illa soliditate veritatẽ in petõꝛ labem resolutũ esse nefandis idol' seruiẽdo. Colũnas apostolos dicit q cõfirmati sunt in resurrectiõe xp̃i. q̃m in passiõe eiꝰ nutauerunt. d ℟ Dixit eñ p ꝓphetas apͦlos monita veritatis. ne scelerati male agerent. Delinq̃ntes sũt. q deꝰ ꝓpꝛia iustitia ꝑsumentes ꝛ exaltantes se in supbia. colluꝛ suũ submitti iugo xp̃i cõtemnũt. vl coꝛnu exaltant. q se in pctis excusant. modo diabolũ arguentes mõ aliã incusantes suasoꝛẽ.

e ℟ Jlle q̃z i altuz erigit coꝛnu. q contra deum (ꝓcepta iniq̃tate) remurmurat. Loq̃tur añt ꝑ deũ iniq̃tatẽ q̃ aliqs se sic estimat ꝓstitutũ a deo. vt peccata minime decliare potuisset dicẽs. Non culpa sua ꝑ necessitate ad aliqꝺ se flagitium pueniss̃e qꝺ ꝓpꝛia volũtate peccauit

f ℟ Neq; ab oriẽteꝛẽ. addẽdũ dñs deest vt te ñ possit ꝓgnoscere. Oꝛiẽte dixit. hoĩes diuina claritate ꝓspicuos. occidẽtẽ. petõꝛes q̃b adhuc lumẽ veritatis abscõdit. desertos montes falsos ꝓdicatoꝛes. i. hereticos. q cũ his oĩb deꝰ pñs eẽ ꝛ cognitoꝛ ꝛ iudex iustꝰ mõstraꝛ. ne q̃ q̃

a ℟ Erupit ppͦls iudaic ꝰ ꝛ vocẽ ꝓfessionis. Secꝰ itez. cõfitebimur. ista repetitio soliditatẽ pmissiõis testaꝛ. deo ei fre quẽtata cõfessiõ. nõ pturit piculũ ꝑ salutẽ q̃uis ꝛreno iudici vl' sel' ꝓfiteri crimia plerũq; mortẽ gñet. Est ãt ꝓfiteri mltoꝛ ꝓfessiõe aliqꝺ ꝑfiteri. b ℟ Introducta ẽ vor fideliũ q pura mẽte deo merẽt seruire. mutatio psone deinde ẽ. loq̃t ei

p̄sumat facere qd̄ eū possit ī futuro iudicio dānare g ¶ Hūiliat vtiq; supbū. exaltat hūilē. qr ille ī se iste ī deū ꝯfidit. h Calix v̄o retributō ē. plen⁹ vini meri. i. veritate. qm̄ ī die iudicij vnicuiq; ꝓpinabit̄ qd̄ meret̄. mixt⁹ ē aūt mīa ⁊ iudicio h ¶ Hic duos ppl'os significet iudeoꝝ ⁊ gētiū. qm̄ tulit ex ore nō credentiū iudeoꝝ. qd̄ potādū inclinauit. cōuersis ppl'is gentium feces enī h̄ nō sordes sed vltimā fidē debemus accipe qn̄ iudei cū alijs pctōrib⁹ credere meruerint multi v̄o pctōres ī sua obstinatiōe mansuri sunt.

i ¶ Vox eccīe de futuro iudicio ī deū gloriantes. Cātat deo iacob. dū psalmodiā dicit eccīa. k ¶ Cornua pctōꝝ sc̄ regna supboꝝ ⁊ oīs eoꝝ ptās ⁊ iactātia ī futuro iudicio ꝯterenda. Cornua v̄o iusti munera sc̄ futuri iudicij. q̄ reuera firmit̄ erigunt̄. qm̄ ī eterna pulcritudine ꝑ manebūt. Oratio.

Astor bone. q̄ ꝓptermortaliū ouium redēptiōe hausisti calicē passiōis. nomē tuū supplices inuocamus. vt nos sup colūnas sapīe. stabilit̄ septiformis spūs sctīficatōe cōfirmes. Qui. ¶ Nota sc̄ v̄ba istius tituli. sz de assirijs dicem⁹ q̄ interp̄tant̄ dirigentes. q̄ designāt iudeos fideles. q̄ iā docti regulis fidei. rectis semit̄ ābulare cōtēdūt. hos alloquit̄ asaph. laudē dei mirabil'r decantans. a ¶ Iudea eī ꝯfitens interp̄tat̄ credēs in illū regez q̄ ꝑ mariā v̄ginē ex tribu venit iuda. Isrl̄ vir videns deū interp̄tat̄. ⁊ ad illos loq̄tur. q̄ v̄o lumine radiati. a ꝑfidoꝝ iniquitate discreti sunt ⁊ nomē dn̄i puro corde cōfitent̄. nō ad eos q̄ in ꝑfidia manēt. solo noīe iudeos ⁊ isrl̄. b ¶ Ille eī pacē h̄re ꝓbat̄ cū dn̄o. q̄ sequit̄ iussa dn̄antis. pax eī vera est. ꝯcordiam h̄re cū morib⁹ ꝓprijs ⁊ litigari cū vicijs. Syon speculatio interp̄tat̄ ꝑ quā deus fideliū corde ꝓspicit̄ Nā ⁊ ip̄e mons fit syon. q̄ eū meruerit sincera mente cōspicere. c ¶ Ibi in illa. scz pace vbi dn̄s pac̄ habitare dignatur. istic ista frangunt̄. Potētia arcuum. significat maliciā supboꝝ. Scutū h̄ significat cōcertatiōes diabolica fraude p̄sūptas. Gladius maīfesta vulnera. bellū mōstrat̄ eē paci cōtrariū. hec oīa fracta erūt. veniente autore pacis. d ¶ Illūinare dixit dn̄m ꝑ eternos mōtes. qr ip̄e ꝑ ꝓphetas atz apl'os. dedit xp̄ianū ppl'm eorū p̄dicatiōe illuminari. dicunt̄ aūt illi mōtes eterni. qr ꝑpetua ⁊ incōmutabili sublimitate cōsistūt. Turbatos dicit insipiētes. qm̄ recedentes a vero lumine tenebrosa mōdi desideria secuti sunt. ⁊ vn̄ iusti sc̄ illuminati. inde isti sūt turbati.

e ¶ Dormiert̄ nanq; vigilātes. h̄ntes somniū ī boīs actib⁹ Nihilq; ī maīb⁹ suis inueniūt̄ habuisse ī futuro. q̄ diuitias suas h̄ relinquūt. q̄s erogare ꝓ se debuert̄. f ¶ Dormitasse dic̄ īcredulos q̄ sancta monita dn̄i (q̄ est de⁹ iacob) audire ꝯtēpserūt. Ip̄i ascēde

g Hunc humiliat et hunc exaltat: qr calix in manu dn̄i vi/
h ni meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc ÷ in hoc :·. verūtn̄ fex ei⁹ nō est exinanita bibent omnes pctōres terre
i Ego aūt annūciabo in secu
k lum. cantabo deo iacob. Et oīa cornua pctōꝝ ꝯfringā. ⁊ exultabunt̄ cornua iusti.

In finez in laudib⁹ psal. asach canticum ÷ ad assiri/os :·. ¶ Vox ecclesie hortantis vt deo potenti. fidelis anima munera offerat.

Psalmus. lxxv.

a Otus in iudea de⁹. in isrl̄ magnū nomē eius.
b Et factus est in pace locus ei⁹. et habitatio ei⁹ in syon.
c Ibi cōfregit potētias arcuū scutum ⁊ gladiuz et bellum.
d Dyapsal. Illuminās tu mirabilit̄ a mōtib⁹ et̄nis. turbati sunt ÷ oēs :·. insipientes
e corde. Dormierunt somniū suū. ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiaruz in manib⁹ suis.
f Ab increpatione tua deus

iacob: dormitauerūt q̄ ascēde
s runt eq̄s. Tu terribilis es ⁊
q̄s resistet tibi. extūc ira tua.
h De celo auditū fecisti iudi/
i ciū: t̄ra tremuit ⁊ q̄euit. Cuz
exurgeret in indiciū deꝰ. vt
saluos facēt oēs mansuetos
k terre ÷ Dyapsal :·. Qm̄ co
gitatio hoīs ꝯfitebit̄ tibi: et
reliq̄e cogitatōis diē festum
l agēt tibi. Vouete ⁊ reddite
dn̄o deo vr̄o. oēs q̄ in circui
tu eiꝰ sunt offerent munera.
m Terribili et ei q̄ aufert spm̄
p̄ncipuz. terribili apd̄ reges
terre. In finez ꝓ idithun
÷ p̄s. alaph :·. ¶ Psalmꝰ
hic fideliū ꝯgregationē ꝑti/
net q̄ vicia hꝰ seculi trāsiliēs
ad illuz finē ꝑuenit cui nihil
pōt sil̄e reꝑiri. Ps̄. lxxvj.
a Oce mea ad dn̄m cla/
maui: voce mea ad de
b um et intendit mihi. In die
tribulatiōis mee deū exqui/
siui manibus meis nocte cō/

fūt eq̄s. qꝛ in suꝑbia eleuati. ꝑ illecebras isti⁹ mundi vagant̄ q̄si equis currentib⁹ insiderēt. g ¶ Terribilē dicit esse xp̄m in illo iudicio. qn̄ in sede sue maiestatis apparebit. vbi ne pōt reproboꝝ resistere vbi cognoscunt dn̄m oīa scelera damnare. Extūc dicit. i. tp̄e iudicij q̄ etiaz dies ire dr̄. qꝛ nihil vlteri⁹ ꝑ patientiā dissimulabit̄ qn̄ iā in impios vindicat̄ h ¶ De celo deꝰ pr̄ iudiciū auditū fec̄ qn̄ filiū suū ꝓpt̄ redēptōz humani generis ī mūdū misit. Terra tremuit qꝛ pctōres in aduentu eiꝰ ꝑterriti ꝓ pctīs suis pn̄iam egerūt et d̄ futuro a prauis opibus quieuerūt. ¶ Vel in extremo iudicio de celo xp̄s veniēs auditum fecit. i. faciet iudiciū. i ¶ Exurgere tractū ē a iudicibus mūdi. q̄ qn̄ aliq̄d cū seueritate cēsuerīt dicunt̄ exurgē. qꝛ cōmoti vident̄ cōmissa crimīa vindicare. Mā sueti terre sunt. q̄ nullis vicijs isti⁹ mundi inflamāt̄. k ¶ Cogitatio nr̄a cōfitet̄ domino. qn̄ pctā p̄terita satisfactiōe dānauerit Reliquie cogitatōnū sunt. post effusas lacrimas p̄teritoꝝ criminū recordata ꝑnicies ⁊ lamentatō. hec agit diē festū deo. qn̄ se ab illo interitu pctōꝝ sentit eē liberatū l ¶ Sūt quedā. que nisi voueam⁹. implere nulla lege cōstringimur. vt v̄ginitatē s̄uare heremū petere. q̄tidie ieiunare. s̄ cū ꝓmissa fuerīt. iubet esse reddēda deo In circuitu quippe res agit̄. cū munera fideliū sacris altaribus offerunt̄ hoc ē circūcūdo altare offerunt̄. m ¶ Terribil̄ d̄r deꝰ nō reprobis. nā si deū metuerēt vitā emendarēt. s̄ deuotis ē terribil̄ ⁊ suauis. Qui aufert spm̄. s. suꝑbie vl̄ tumoris vtiq̄ ab illis regib⁹ q̄ corp⁹ suū regere ac moderari dei munere meruerūt. i. illi vouete ⁊ reddite q̄ principū spm̄ auferens. s. suꝑbie. dat ill̄ p̄ncipib⁹ elatis hūilē spiritū. vt deīceps cōtremiscant ad s̄mōes d̄i ⁊ sint vere reges terre. i. corꝑis sui ⁊ aliorū. vl̄ etiā r̄probis terribil̄ ī iudicio qn̄ pijs dulcis erit. Or̄o.

Ogitatiōib⁹ te cōfitentib⁹ effectuz largire terribilis deꝰ vt a mōtib⁹ eternis illumīati. dū resurrectionis tue gl̄iam suscipim⁹. futuri iudicij ig̃minia caream⁹. Qui. ¶ Totꝰ hic titulus a fideli cōgregatōe d̄r q̄ vicia hꝰ seculi gloriosis passib⁹ trāsiliuit ⁊ ad illū finē ꝑuenit. cui nihil p̄t sil̄e reꝑiri. a ¶ Ille eī tm̄ clamat ad deū. q̄ talia eū petit q̄lia se fidelibus daturū pollicet̄. Naz q̄ eū ꝓ reb⁹ trāsitorijs rogat. n̄ ad deū clamare cognoscit̄. q̄uis ipsum petere videat̄. Et intendit mihi. illi⁹ q̄ppe intēdere liberare ē ⁊ tam magna cōferre q̄lia nō p̄ualet auidus p̄cator expetere.

b ¶ Ista sn̄ia tal̄ est ac si diceret. filiū ꝑdidi. pauꝑ fact⁹ sū In censa ē dom⁹ mea. nō quero illud qd̄ ꝑdidi. s̄ dn̄m quero. si illū inuenio. ī ipso omnia habeo. ¶ Manib⁹. opib⁹ dic̄ bonis. Nocte. mundi hui⁹ significat vitaz. Illa reuera nō decipit̄ cui ꝓmissa dei cōplent̄. h Vl̄ nō sū decept⁹ ab insidiis diaboli. Et vide. iste in tribulatōe deū maīb⁹ q̄rit. nos qn̄ tribulamur nihil aliud

nisi de tribuiatõe cogitam⁹ ⁊ ꝯquerimur
c ¶ Cõsolari noluit ĩ p̃nti de reb⁹ trãsi
torijs ⁊ caducis vt eternã ꝯsolatiõz acci
peret ĩ futuro. Delectat⁹ sum. Nã cũ dei
mẽores sum⁹. toti⁹ suauitatis munere re
plemur. qd̃ his euenit
q̃ trãsitorijs nolũt cõ
solari. Exercitatũ se di
cit in illa contẽplatiõe
diuĩa. cũ tractaret q̃li
sapĩa de⁹ cũcta dispo
nat Defecit spũs in ip
sa cõsideratõe tali tam
ĩnũerabilia opa dei tã
ingẽtia cõprehẽdere ñ
valẽs d ℣ Antici
pauerunt. i. anteq̃ ali
q̃s vigilaret ego vigi
labã. Ergo monachus
q̃ nõ vigilat hũc versũ
nõ põt dicere. Turba
tus sum q̃si hõ. Nõ sũ
locut⁹ vt xp̃ianũ decet
Iracũdiã in corde ha
bui ꝑ eã in ꝟbo nõ ꝓtu
li. ¶ Vel turbatus
sum. recordatõe peccã
tiũ ꝓ q̃bus crutior cõ
dolens. Et iõ cãm tur
bationis subiungit.
e ¶ Cogitaui dies
antiquos. ade vicz. q̃
bus hũanũ gen⁹ pctis
tenebat obnoxiuz. Et
ãnos eternos. qꝛ sicut
isti dies antiq̃ in q̃bus
sumus momẽto ꝑeunt
sic futuri dies ⁊ anni ĩ
celo ꝑenni lõgeuitate
cõsistũt. In istis mors
dñat. in illis. vita reg
nat ꝑpetua. f ¶ Meditat etiã cũ cor
de suo qui aĩam facit suã aliq̃d cuz rõne
tractare. Exercemur ꝟo. qñ ꝑ cogitatões
innumeras estuamus. ℣ Scrobebã
spiritũ. hoc est fodiebã quasi agrũ vt ibi
mitterez semen doctrine dei. Et ita dicit
etiã in epistola ad sumniã ⁊ fretulã hiero
nimus dicẽdum esse ⁊ scribendũ esse. scz
scrobebã. id est scrutator ⁊ fodiebã quasi
qui in agro herbas querit g ¶ Nũq̃d
ꝓijciet. i. gen⁹ humanũ. vt nõ aduẽt⁹ sui

tra eũ: ⁊ nõ sum deceptus.
c Renuit cõsolari anĩa mea.
memor fui dei et delectatus
sum. ⁊ exercitatus sum ⁊ de
fecit spirit⁹ me⁹ Dyapsal.
d Anticipauerũt vigilias ocli
mei. turbat⁹ sum ⁊ nõ sum
e locutus. Cogitaui dies an
tiquos. ⁊ annos eternos :· in
f mente habui :· Et meditat⁹
sũ nocte cũ corde meo ÷ ⁊ :·
exercitabar ⁊ scrobebã spm̃
g meuz. Nunq̃d ineternũ ꝓij
ciet ds: ÷ ⁊ :· nõ apponet vt
h cõplacitior sit adhuc. Aut ĩ
finẽ miscdiã suã abscidet: a
generatiõe in generationẽ.
i Aut obliuiscet̃ misereri de⁹
aut ꝯtinebit in ira sua mĩas
k suas. Dyapsal. Et dixi
nũc cepi: hec mutatio dexte
l re excelsi. Memor fui opeꝝ
dñi: qꝛ memor ero ab initio
m mirabiliũ tuoꝝ. Et medita
bor in om̃ibus opibus tuis

miseratõe ipm̃ adiuuet Istud nũq̃d nõ ẽ
negãtis ꝑ affirmatis. apponet eĩ. i. p̃sta
bit vt ei bñplacitũ sit hũanũ gen⁹. adhuc
expectãtis ẽ nõ dolẽtis ℣ Hec erat to
ta cogitatio mea. de⁹ hoĩez fecit ⁊ vitaz
ꝓmisit ei et̃naz. quõ ꝗ
de ꝑadiso est elect⁹. et
nõ adijciat vt ei place
at adhuc h ¶ Mĩa
dei ẽ q̃ de maria virgi
ne nasci dignatus est.
hãc dñs nõ abscidit a
generatiõe iudaica vi
delicz in generationẽ
gẽtiũ ℣ .i. nec a iu
deis nec a gẽtibus ab
scidit ¶ In fine ꝟo
significat plenitudinẽ
tp̃is. de q̃ iohẽs ait. fi
lioli nouissima hora ẽ
i ¶ Huic ꝓnuncia
bat misereri deũ qꝛ ei⁹
p̃uidebat aduẽtũ. Nõ
etiã in ira cõtinebit de
us miscdiaz suã. sed ĩ
mĩa sua ab ira se poti⁹
abstinebit k ¶ Di
cit ẽt nunc cepi. s. sape
vel intelligere ⁊ q̃d sit
illd̃ qd̃ nũc cepit expo
nit qꝛ hoc cepi intelli
gere q̃ sanctã cõmuta
tionem dextera dñi. i.
xp̃s cõsueuit in nobis
opari. vt de cõditõe se
culi cõmutati merea
mur ei⁹ filij nũcupari.
℣ vl' hec mutatõ q̃
iuste ꝑdito pie misere
tur l ℣ Mẽor fui
opm dei q̃ fecerat mo
ysi. vel alijs sanctis ¶ Memor ero ab
initio. q̃d fecit adã ad imaginẽ suã. deiñ
q̃ oblationẽ abel iusti suscepat ⁊ q̃ in ar
cha noe diuersi generis aĩalia. ĩ misterio
eccĩe saluauit q̃ tipũ aduẽtu⁹ sui ĩ ysaac
oblatõe celesti pietate mõstrauit ⁊ sil'ia q̃
ab initio mirabilia fuerũt. in q̃b⁹ tñ oĩbus
dei mĩa hoĩ ondit̃. m ℣ Tota mea co
gitatio de virtutib⁹ tuis est. ⁊ exercebor
¶ .i. ĩ p̃ceptis tuis salutarib⁹ hũili de
uotõe ꝟsabor. vl' meditabor ĩ oĩb⁹ opib⁹

.i. scripturis diuinis n
est dñs. idē ipe est via. q̄ iuste dī via pris
q̄ p ipm quēadmodū trinitas colit acci
pim⁹. Dicit enī. ite baptizate oēs gētes
in nōe pris ⁊ filij ⁊ spūsscti
cunē sancti ℞n gratiā
tu ℞o naturaliter de⁹
es. ⁊ tu etiā ex natura
sol⁹ facis mirabilia q̄
tidie. De⁹ facit mira
bilia. vt in latrone. be
ri latro. hodie xp̄ian⁹
Alius beri fornicator
hodie cōtinēs. beri ra
piebas aliena. hodie
tua porrigis. o ℭ
Motā feciſti. ſ. eum in
hūc mūdū miſſiſti dñm
ſaluatorē dei virtus ⁊
dei ſapia ē. ⁊ notus tm̄
corpe infidelib⁹ pplis
fidelib⁹ aūt ⁊ diuitate
vt ē beati mūdo corde
℣ ℭ Redemit in
brachio. i. ī filio. filios
iacob. iudaicā plebem
⁊ ioſeph gentilē pplm
q̄ ei credere puro cor
de maluerūt. Joſeph
enī augmētū interpta
tur. iudei q̄ p̄ceſſerūt ⁊
nos adiuncti fidelib⁹
ſumus p. Viderūt te
aque. i. pplī gentium.
credēdo timuerūt con
turbate ſūt abiſſi. ℭ
hoc ē hūana corda te
nebroſa que iſta ſalu
bri turbatōe querſa ſt
℣ Dei aque. mētes
⁊ aīe pure ſūt ⁊ timue
rūt ſed timor non fuit
de odio ſed fide.
q ℭ Multitudo eſt
ſonit⁹ aquar. q̄ ſ̄ pſalmodia dulcis effer
tur dño. q̄ ſ̄ gemitibus ⁊ lacrimis. culpa
diluit. Nubes ſignificat p̄dicatores qui
vocē dederūt cū p̄cepta dei vulgauerūt p
totū mundū. ex quo vulgatiōe ſonit⁹ iſte
aquarū puenit r ℭ Sagittas hic euā
geliſtas dicit. qui p̄dicatōib⁹ ſuis deuo
tos vſq̄ ad cordis intima medicinaliter
trāſfoderūt. nō īnflicto vulnere ſ̄ ſalute.
Per rotā orbē terrarū dicit. q̄ in ſp̄ē ro
te rotūditate cōcludit. vbi vox p̄dicatio
nis cōſpergit. Sed ille nubes illa tonitrua q̄d fecerint ſubdit. s ℭ Illuxe
rūt choruſcatōes. i. di
uina p̄cepta. veritatis
lumine radiātia. Com
motos et tremefactos
illos dicit qui verbū
dei fideliter audientes
ad emendatōis ſtudiū
xp̄i munere puenerūt.
t ℭ In mari via. i. ī
cogitatōibus hominū
q̄ velut mare fluctuāt.
vbi xp̄s hȝviaſ q̄ſ eoſ
gra ſua ſibi ſubdide
rit. Aque multe. cōuer
ſarū turba gentilū. vbi
ſunt ſemite dei. dū ad
eos venire dignat. q̄
dic vestigia tua nō co
gnoſcent. ſignificat p̄
ſentiā corporalē quā po
pulus iudaicus agno
ſcere noluit.
v. ℭ Dedueti ſunt
enī pplī hebreox ī ma
nu moyſi ⁊ aarō. id eſt
opatiōe. quā diuerſox
miraculox nouitate fa
ciebant Et dñs dixit ſīc
oues ⁊ nō abſolute o
ues ſ̄ ſicut oues q̄ nō
credēdo facti ſūt hedi
Moyſes interptat aſ
ſumpt⁹. Aarō fortitu
dinis mōs q̄ nīa ipox
virtutes quas fecerāt
exp̄imunt. Oratio
Prabiliū oīm opa
tor īmēſe. q̄ quon
dam aquas in aſpectu
tuo ſiſtētes. deinceps in vina mutaſti. re
hūiliter iploramus. vt ſuſcepta voce cla
moris noſtri. miſcōtam nobis (quā nūq̄
obliuiſceris) largiaris. Qui.
ℭ Aſaph vt dictū eſt hebrea līgua ſina
gogā latine. collectionē ſignificat. ſed q̄
intellectū p̄miſit. fidelē hic ſinagogam
loqui poſſe declarauit.

n ⁊ adinuentiōib⁹ tuis exerce
bor. Deus in ſctō via tua:
q̄s ōs magn⁹ ſicut de⁹ ÷ no
ſter:÷: tu es ōs qui facis mi
o rabilia. Motā feciſti in po/
pulis virtutē tuā: redemiſti
in brachio ÷ tuo :÷ pplm tu
um: filios iacob ⁊ ioſeph.
p Dyapſal. Viderūt te aque
ōs viderūt te aque ⁊ timue
runt. ⁊ turbate ſunt abyſſi.
q Multitudo ſonitus aquar:
r vocē dederūt nubes Etēm
ſagitte tue trāſeunt: vox to
s nitrui tui in rota. Illuxerūt
choruſcatōes tue orbi terre
cōmota eſt ⁊ cōtremuit tra.
t In mari via tua et ſemite
tue in aquis multis: ⁊ veſti
v gia tua nō cognoſcent. De
duxiſti ſicut oues pplm tu/
um: in manu moyſi ⁊ aarō
℣ Intellectus aſaph.
℣ Vox pphete ad iudeos
enumerātis quāta munera
deus eis tribuerit vel mira
bilia oſtenderit q̄liſcq̄ in eis

vindicte ꝓuenerit.

Psalmus.lxxvij.

a Ttēdite ppl'e meus le-
gē meā. inclinate aurē
b vr̄am in v̄ba oris mei. Ape-
riā in parabolis os meuz. lo
quar ꝓpositiones ab initio.
c Quanta audiuim⁹ ⁊ cogno
uimus ÷ ea :·: ⁊ pr̄es nr̄i nar
d rauerūt nobis. Nō sunt oc-
cultata a filijs eoꝝ in gene-
e ratiōe altera. Narrātes lau
des dn̄i ⁊ v̄tutes ei⁹. ⁊ mira
f bilia eius q̄ fecit. Et suscita-
uit testimoniū in iacob ⁊ le-
g gē posuit in isrl'. Quāta mā
dauit pr̄ibus nr̄is nota facē
ea filijs suis. vt cognoscat
h generatio altera. Filij q̄ na-
scent̄ ⁊ exurgēt ⁊ narrabunt
i filijs suis. Ut ponāt in deo
spem suā. et nō obliuiscātur
operū dei. ⁊ mādata ei⁹ exq̄
k rāt. Ne fiant sicut pr̄es eoꝝ
generatio praua et exaspe-
l rans. Generatio que non di
rexit cor suum. ⁊ non est cre-
ditus cum deo spiritus ei⁹.
m Filij effrem intendentes et

a ¶ In hoc principio loquit̄ de⁹. q̄ ꝑ moysen legē dedit hebreis. Attēdit aūt audita q̄ res dictas deuota mente ꝑspexerit. Populus me⁹. illos dicit q̄ ei⁹ mandatis obediebāt Inclinare cognoscitur aurē suā q̄ toto corde vult audita ꝑcipe. vn̄ sicut ꝑ hoc ꝙ dixit attendite intellectum iubet apponere. ita ꝑ hoc ꝙ dicit inclinate aurem. affectuz audiendi p̄cipit hr̄e. ¶ Uel ista ⁊ seq̄ntis versus verba sunt xp̄i b ¶ Parabola ei greco vocabulo dr̄ sil'itudo. qn̄ illud qd̄ ī telligi volum⁹ ꝑ aliq̄s cōpatiōes indicamus Propositōes obscuras ⁊ abditas significat qōnes. q̄ adhibita dispulatōe soluēdi st̄ Qd̄ v̄o dicit ab initō vicz veteris testamēti ītellige c ¶ Quāta audiuim⁹ hoc ꝑtinet ad apl'os ⁊ cognouim⁹ ea a patriarchis ⁊ ꝓphetis ¶ Pr̄es suos. moysen ⁊ alios ꝓphetas. q̄ de dn̄i aduentu multa locuti st̄ dicit. d ¶ Nō sūt occultata. s. a spiritalibus filijs q̄ eoꝝ imitatores fuerunt. Altera generatio nō hebreorū ꝑ gentiū significat ꝯgregatiōem e ¶ Narrare q̄ppe opa domini laudasse ē. Cui⁹ facta dū narrant̄ gl'ia sp augeť. Uirtutes liberatiōes dicit. q̄s fecit in ppl'o cuz eos de pharaone liberauit. mirabilia v̄o ꝙ eos in deserto manna pauit ⁊ modica ⁊ leuissima cōcertatōe gentes potētissimas subiecit. f ¶ Suscitatū est testimoniū in iacob dicit. qn̄ cum angelo colluctās tactus vno femore claudicauit. qd̄ significat israeliticū ppl'm ꝑtim fidei firmitate ꝯstare ꝑtim a sua salute discedere. Posuit legē in isrl' vt eos deuotos eē suo domino cōmoneret. hoc ē ꝙ supi⁹ dicit. aperiā in parabolis ⁊ loquar ꝓpositiōes. qꝛ iste v̄sus figurate loq̄tur. g ¶ Uersus iste significat ꝑ generationes hoīm fuisse mādata dei trāsmissa ne q̄s putaret vni datū qd̄ oīb⁹ est cōcessuz Altera hec generatio extraneos significat n̄ ꝓpinq̄s. ⁊ gētes n̄ iudeos. h ¶ Filij xp̄iani sūt q̄ p̄dicationes sanctas ad aīarū salutē cōferendā suis posteris tradiderunt. i ¶ Admonet hic vt posteri spem suā non ponant in legē q̄ punit ꝑ in gr̄am cōcessaz q̄ liberat. ⁊ nō obliuiscant̄ operū dei. ¶ .i. cōtēnant. sic fecer̄t ꝑfidi iudei. sed mādata ei⁹ exq̄rant vt xp̄iani. k ¶ Hic notat̄ ꝑfidia iudeoꝝ. q̄ murmurabāt sp ī deserto ꝯtra dn̄m. ¶ Praua dicta. qꝛ veritatē recipe noluerūt. ¶ Exasperātes. qꝛ ꝯ dn̄m blasphemabāt irritātes ad vindictā. l ¶ Usq̄ hodie ꝑ uersus ē isrl'. ⁊ nō ē directus cū deo sp̄us e⁹ ⁊ qm̄ nō recepit filiuz ꝓpterea nō recipit spiritūsctm̄. ¶ Ille dirigit cor suū q̄ ad diuinas se corrigit iussiones. A Illi⁹ v̄o spiritus creditus est cum deo qui in deū credit. m ¶ Effrem vel effraim interpretatur frugifer hic fuit fili⁹ ioseph iunior quem auus suus primario loco benedixit. eius v̄o filij paterna benedictione crescentes. de fructu fidei corruerunt

mittẽtes arcũ: ꝯuersi sunt in
n die belli. Nõ custodierũt te/
stamẽtũ dei. ⁊ in lege eiꝰ no/
o luerũt ãbulare. Et obliti sũt
bñfactoꝝ eiꝰ. ⁊ mirabiliũ eiꝰ
p q̃ oñdit eis. Corã pr̃ibus eo
rum fecit mirabilia in terra
egypti: in campo thaneos.
q Interrupit mare ⁊ perduxit
eos ⁊ statuit aq̃s q̃si in vtrẽ.
r Et deduxit eos ĩ nube diei
⁊ tota nocte in illumĩatione
s ignis. Interrupit petrã ĩ he
remo: ⁊ adaq̃uit eos velut
t in abysso multa. Et eduxit
aquã de petra. ⁊ deduxit tã/
v q̃ flumĩa aq̃s. Et apposue/
rũt adhuc peccare ei. ĩ ira cõ
citauerũt excelsuꝫ in inaq̃so
x Et tẽtauerũt deũ in cordibꝰ
suis. vt peterẽt escas aĩabus
y suis. Et male locuti sunt de
deo. dixerũt nunq̃d poterit
deꝰ parare mẽsam ĩ deserto
Qm̃ ꝑcussit petram ⁊ fluxe/
runt aq̃. ⁊ torrẽtes mũdaue
a runt. Nunq̃d ⁊ panẽ poterit
dare. aut parare mẽsaꝫ ꝑplo
b suo. Iõ audiuit dñs ⁊ distu/
lit: ⁊ ignis accensus est in ia

Intenderũt arcũ. cũ admonẽte moyse di
xerũt. q̃cunq̃ locutꝰ ẽ deꝰ faciemꝰ. Con
uersi ꝟo sũt q̃ aaron dixerũt. Fac nobis
deos q̃s adoremꝰ. n ℭ Nõ custodie
rũt testamẽtũ dei. iõ ꝯuersi sũt in die bel
li. o ℭ Obliti sunt
iudei bñficiorum dei
⁊ oĩm signoꝝ eiꝰ.
p ℭ Narrat em̃ fa
cta miracula corã pr̃i
bus eoꝝ. i. Moyse aa
ron ⁊ alijs senioribus
vt ⁊ manifestis rebus
ꝯstantiꝰ credere debu
issent. ⁊ iõ etiã ꝓuin/
ciã dixit ⁊ locũ vbi hec
facta sũt. Campꝰ tha
nis significat humile
mandatũ. qđ in terris
positꝰ xp̃s docuit di/
cẽs. discite a me quia
mitis sum ⁊ humilis.
q ℭ Ruptũ ẽ mare.
qñ in geminũ latꝰ per
mansit. vt nõ tam pe/
lagus q̃ excisa rupes
putaretur. Perduxit
eos ad ꝓmissam. s. ter
rã. statuit aq̃s. i. vt sic
staret vnda ĩmobilis.
tanq̃ fuisset inclusa ĩ
vasis. r ℭ Nubes
diei mistice significat
dñm xp̃m. qꝛ ⁊ ip̃e ẽ ve
rus dies. tñ ꝑfidis ce
latus nube carnis sue
Et tota nocte. hic si/
gnificat xp̃ianos. q̃s
custodit ĩ nocte seculi
claritate sui luminis.
s ℭ Tũc ĩterrupta ẽ
petra ĩ heremo. qñ ꝑ/
cussit ⁊ fluxerũt aque.
iõ hoc. vt oñderet vni
uersas creaturas eius
iussiõibꝰ obedire. priꝰ
aq̃s. ħ petrã. Adaqua
uit dixit. vt iumta ma
gis videret significare quã hoĩes. q̃ tan
tis bñficijs gr̃as agere noluerũt. In abis/
so multa copiã largissime vñ declarauit.
q̃ velut de abisso pelagi. ita multa ꝓflu/
xit. t ℌ ℭ Petra ħ significat xp̃m. ĩ
ligno crucis lancea ꝑcussum. de cꝰ latere
sacr̃m baptismatis ꝓfluxit v ℭ Appo
suerũt. i. adiecerũt. vt inter tanta miracl̃a
nõ crederẽt. Peccare dixit ñ credere qđ
nimis ĩprobũ ꝯstat eẽ
delictũ eis q̃ đ ꝑceptꝰ
gr̃as ñ retulerũt. in ira
ꝯcitauerũt excelsum. q̃
tot miracl̃is irrigati.
ꝑfidie sue sterilitate ĩ
eũ credere nolebãt. vt
sic ĩ inaq̃so vl̃ sicco. ñ
tã locũ vbi facta sũt mi
racula q̃ mẽtẽ eoꝝ si/
gnificet. x ℭ Tẽta
uerũt. tẽtare eĩ dicimꝰ
aliq̃d ꝑmõibꝰ dolosis
postulare. vt videat ĩ
ꝟbis simplicitas. cuꝫ
sit ĩ corde malicia. istĩ
ꝗ aĩabꝰ suis ñ spirita
les. ꝑ carnales escas
subdole poposcerunt
y ℭ Utiq̃ male locu
ti sunt. qꝛ falsa. nõ cre
dẽtes posse parare mẽ
sam ĩ deꝑto q̃ dat escã
oĩ carni. ꝑ mẽsa ista si
gnificat passionẽ. ĩ q̃
reficimur esurientes.
z ℌ Aque mistice
significãt donũ spũssã
cti ⁊ fluẽta diuĩe p̃di/
catiõis a petra. ħ est a
xp̃o ꝓlata. vl̃ aq̃ apl̃os
torrẽtes ꝟo reliq̃s ec
clesie doctores. ex q̃ꝝ
p̃dicatõe sitim ꝟbi dei
restringimꝰ. vl̃ xp̃o q̃
ẽ petra ꝑcusso ꝓpt̃ pec
cata nr̃a fluxerũt aque
baptismi ⁊ martirij.
a ℌ Diffidẽtia ppl̃i
iudeoꝝ addit nũq̃d ⁊
panẽ ⁊c̃. ꝑ ⁊ panẽ celi
posse sibi dari negãtes
q̃ ẽ xp̃c. ita inq̃ũt. quõ
põt ħ nob̃ dare suã carnẽ ad mãducãdũ.
b ℭ Deꝰ eĩ cogitatões murmuratõnũ
etiã lingua tacẽte cognoscit. sed ⁊ vindi
ctam. s. distulit. iõ ne si vindicaret ad pre

sens nõ crederet potuisse murmurantes satiare. Iterꝝ distulit vindictã. vt oñderet paiam. Et ignis accẽsus est in iacob. Iacob q̃ interp̃tat supplantator. significat gẽtes q̃ supplãtabãt iudeos. qꝛ illis ĩtrãtib⁹. illi expulsi sunt. ĩ q̃bus accẽsus est ignis caritatis. in isrl̃ v̄o. i. pplo iudeoꝝ ascendit ira formidabilis.

c ¶ Dicit enĩ ñ credidisse eos in deo suo vt oñderet eos ptinaces fuisse. Nec sperauerũt in salutare ei⁹. i. ĩ saluatorẽ dñm. d ¶ Hoc ꝙ sequit ꝛ si ꝑ historiã videat factum. optet tñ ad xp̃m referri. Mãdatũ est igr̃ nubib⁹. i. p̃dicatorib⁹ vt ꝑ ianuas celi hoc ẽ scripturas sacras p̃dicatõ gloriosa aduẽtũ saluatoris nũciaret. e ¶ Mãna interp̃tat q̃d ẽ hoc. qd̃ sctẽ cõine corꝑis xp̃i decenter aptam⁹ qꝛ dũ admirãdo cibus assumit iste. declarant mũera dñici corporis xp̃i. Panis celi xp̃s ẽ. vñ celestia escã spiritalẽ capiũt ꝛ delectatõe inestimabili ꝑfruũt f ¶ Panis ꝑ angeloꝝ bñ dr̃ xp̃us qꝛ vicꝫ ip̃ius laude pascunt. verũ hic panis in celo replet angelos nos pascit in terris.

cob: et ira ascendit in israel.
c Quia nõ crediderũt ÷ in:
deo nec sperauerunt in salu
d tare eius. Et mandauit nu-
bibus desuper: ꝛ ianuas ce
e li aperuit. Et pluit illis mã
na ad manducandũ. et pa/
f nẽ celi dedit eis. Panẽ an-
geloꝝ mãducauit ÷ hõ ÷ ci
baria misit eis in abũdãtiã
g Transtulit austrũ de celo. ꝛ
induxit in vitute sua affricũ
h Et pluit sup os sicut pulue
rẽ carnes. ꝛ sicut arenã ma
i ris volatilia pẽnata. Et ce
ciderunt in medio castrorũ
eoꝝ. circa tabernacula eoꝝ
k Et mãducauerunt ꝛ satura
ti sunt nimis. ꝛ desiderium
eoꝝ attulit eis. nõ sunt frau
l dati a desiderio suo Adhuc
esce eorum erant in ore ip̃o
rum. ꝛ ira dei ascẽdit super
m eos. Et occidit pingues eo
rũ. et elect⁹ israel impediuit
n In om̃ibus his peccauerũt
adhuc. ꝛ nõ circũdederunt

¶ Cibaria misit. vt iã nõ lr̃e ordeo. ꝑ spiritalis tritici dogmate satiẽt g ¶ Austꝝ enĩ ꝛ affricũ vẽtos scim⁹ eẽ meridianos q̃b⁹ flãtib⁹ pigrũ frigus expellit ꝛ aeris tpamẽta p̃stãt sic ꝛ v̄ba dñi caritat ꝛ igne flagrãtia mũdo salutarẽ p̃stiterũt tpantiã h ¶ Et pluit sup eos carnes. i. pabula doct̃ne vñ fideliũ aĩe satiarẽt Puluis h̃ significat sb̃tilitatẽ ĩtelligẽtie, Arena v̄o ĩnumerabliẽ prudẽtiã significat salsi maris soporẽ ꝯditã Sꝫ pẽnata volatilia. celestia desideria. q̃b⁹ aĩa velut carnib⁹ repleta pinguescat. arenã q̃ꝫ maris dixit. q̃ salsum saporẽ hꝫ. nã est ꝛ fluuiorũ arena que hũc saporẽ nõ hꝫ. Vide itaq̃ oĩa ista ad lr̃aꝫ nota. in pabol' dicta dũ ad xp̃m referũt i ¶ Castra eĩ a castitate dicta st̃. eo ꝙ exercit⁹ bellis occupat⁹ fedo luxui ñ vacaret Nobis ãt significat ꝙ ĩtra septa eccl'ie oĩa supna mũera possum⁹ accipe si expleri bõa d̃sideria nr̃a diuĩo mũere postulem⁹ k ¶ Expleuerunt desideria carnis. rõe ieiuni. vẽtre plenĩ ꝑ mẽte vacuati. fraus enĩ dr̃ q̃si fracta fides Satiati sũt ꝑ ad suam ruinã. nõ vt inde viuerẽt ꝑ potius interirẽt. l ¶ Adhuc esce erãt in ore. s. dũ mãna ꝛ coturnicũ carnib⁹ vescerẽt. Esca aũt ab eden dicta est. Tunc ira dei ascẽdit qñ dñs iratus moysi dixit. grauit pec cauit ppl's iste vituluꝫ cõflando ꝛ adorando nã eũ colẽdo. mugituri erãt in pena. nã seq̃tur. m ¶ Occidit pingues eoꝝ. i. fortes iudeoꝝ ꝓpter peccatũ vituli quẽ fecit aaron occisi legunt vigintitria milia eoꝝ vna die Sicq̃ quoq̃ factũ est vt electos isrl'. prauitas peccantiuꝫ impediret. ne venirent in terrã ꝓmissiõis. s. ip̃m moysen ꝛ aarõ. n ¶ Peccauit adhuc ille ppl'us. qui contra famulũ dei moysen murmurabat peccãt q̃tidie iniqui. q̃ sacerdotibus dei obedire cõtemnũt. ꝛ tãdiu peccãt quousq̃ deficiãt, ꝛ cũ festinatione deficiant.

o ¶ Dies eoꝝ defecisse dicit. q̄si tabe
languida cōsumptos dies enī pctōꝝ cuꝫ
festinatiōe trāseūt. sicut legit̄. viri sāgui
nū ⁊ dolosi. nō dimidiabūt dies suos.
p ¶ Nō ip̄i inq̄sierūt deū. q̄s dicit occi
sos. sed exēplo talium
ppl's reliquus suppli-
cauit. Judaicus itaq̄
ppl's tunc timuit. ⁊ ex
q̄siuit deū qn̄ suos so-
cios cernebat extīgui
veniebāt diluculo.
H Flagellati in pec
catis reuertebant̄ ⁊ ex
cusso infidelitatis som
no. veniebāt mane vt
audirent verbum dei.
q ¶ Mēorati sunt.
qn̄ irascente dn̄o extre
ma castroꝝ diuīo igne
cōsumpta sunt. quo fa
cto rogauerūt moysen
vt ꝓ eis dn̄m supplica
ret H Intellexert̄
nullū aliū posse in tali
piculo adiutoriū ferre
nisi illū qui eos de ser
uitute egipti liberauit
r ¶ Sic illis ꝯtīgit
que se putāt ꝑ solū tīo
rē credere Nā nisi dn̄s
metuat̄ mixto amore.
toto corde nō querit̄.
hoc enī pctm̄ est maxi
mū. vt se dicat illi cōfi
teri lingua. dū cordis
ima dissentiāt. q̄si ille
oīa nō cognoscat que
agunt̄ in tenebris qui
scrutator ē rerū ⁊ cor-
diū. H Dilexerūt
aūt ore qn̄ dicebāt mo
ysi. q̄cunq̄ p̄cepit dn̄s
faciemus s ¶ Nā
⁊ dn̄s de ip̄is ꝑ esaiaꝫ
dicit. ppl'us hic labijs
me honorat. cor autez
ip̄oꝝ lōge est a me. Fi
delis est in testō dei. q̄
eū veraciter diligit. fides aūt dicta est ab
eo ꝙ fiāt dicta t H Ip̄e aūt ē miseri-
cors. dū enī expectat pn̄iaꝫ. nō statim pu
nit deliquentē. qm̄ pctōris nō vult mor-
tē ꝫ ꝯuersionē v ¶ Abūdauit. qn̄ ora
uit ꝓ iudeis in cruce posit⁹. pr̄ ignosce il
lis. sic isti⁹ supplicatiōe actū ē. vt ira dei
in eis placaret̄. ꝓpiti⁹ enī pctīs eorū fa-
ctus ē cū ad ip̄i⁹ satis-
factionē in cruce. nō q̄
dē oēs sed mlti ex his
redire meruerunt
x H Scit enī de⁹ qꝛ
caro sp resisti: lege dei
¶ Caro aūt dicta est
ꝙ cara sit aīe sue spūs
vadēs ⁊ non rediens
(subaudiendū est) in
hoc mūdo. qm̄ ad suū
eū corp⁹ in resurrectō
ne cōstat esse rediturū
vn̄ mirabili breuitate
hic hoīs mors tpalis
definit̄. i. spūs vadēs
⁊ nō rediens.
y H Incredulitate
vtiq̄ atꝫ ariditate cor
dis sui exacerbauerūt
ī deserto z H Con-
uersi sunt. s. retrorsum
⁊ exacerbabāt sanctuꝫ
israel. i. moysen. q̄ deū
videbat mēte ⁊ oculis
sed ⁊ nūc eū exacerbāt
cū audierīt ꝙ xp̄m do
minū in carne nascitu
rum aunūciat.
a ¶ Recordari eniꝫ
dcm̄ ē reuocare ad cor
Mēn⁹ ei⁹. i. bn̄ficiorū
dn̄i H qui eos libe
rauit de manu pharao
nis. q̄ figuraliter dia-
bolū significat.
b ¶ Thaneos enī ci
uitas ē egypti. vbi sūt
facta ꝓdigia q̄ legunt̄
Prodigia v̄o dicta q̄i
porro dicētia. i. que p̄
figurabāt eē aliqua vē
turatiōes enī plage il
le aliq̄d significabāt.
c ¶ Hinc pr̄ia plaga inchoat egyptioꝝ
nā sicut aqua in vinum conuersa legitur
que significat ꝑmutationē ppl'oꝝ ī meli-

o in mirabilibus ei⁹. Et defe-
cerūt in vanitate dies eoꝝ.
et anni eoꝝ cū festinatione.
p Cū occideret eos querebāt
eū ⁊ reuertebant̄. et dilucu-
q lo veniebant ad deū. Et re
memorati sunt qꝛ de⁹ adiu-
tor ÷ est :· eoꝝ. ⁊ deus excel
sus redemptor eoꝝ ÷ est :·.
r Et dilexerūt eū ī ore suo. et
lingua sua mentiti sunt ei.
s Cor aūt ip̄oꝝ nō erat rectū
cū eo. nec fideles habiti sūt
t in testō ei⁹. Ip̄e autē ÷ est :·
misericors ⁊ ꝓpiti⁹ fiet pctīs
eoꝝ. ⁊ nō disperdet ÷ eos :·
v Et abundauit vt auerteret
irā suā ⁊ nō accēdit oēm irā
x suā. Et recordat⁹ ē qꝛ caro
sunt. spūs vadens ⁊ nō redi
y ens. Quotiēs exacerbaue-
rūt eū in deserto. in ira cōci
z tauerūt eū in inaquoso. Et
cōuersi sunt ⁊ tentauer̄t deū
et sanctū israel exacerbaue
a runt. Nō sunt recordati ma
nus eius. die qua redemit
eos ÷ de manu :· tribulātis
b Sicut posuit in egypto si-
gna sua. ⁊ ꝓdigia sua in cā
c po thaneos. Et cōuertit in

us. ita h̄ cōuersa ī sanguinē significat populū iudaicū ī deterius ꝑmutatū Imbrē dicit celestē ꝑdicatōez quā silr̄ ait in sanguine v̄sam. vt eos q̄ spūalit̄ intelligē deberēt: intelligē carnalit̄ oñderet. quō em̄ spiritalit̄ intelligerēt: q̄ erāt carnalib⁹ sensibus occupati. d ℞ In cinomia cinicoꝝ sectā īdicauit. q̄ libidīez atz luxuriā sūmū ꝑdicat bonū. ℭ Rana ē loq̄cissima vanitas hēticoꝝ q̄ ꝯmorata cenosis sensib⁹ īprobis clamorib⁹ garrire nō desinit. e ℭ Erugo. ē amor turpis honestatē ꝯsumens īmunitōe occulta. Locusta ē maliuola detractio. act⁹ a alienos īuida oblocutiōe corrodens. f ℭ Grādo ē cōmīatio dei q̄ verberat cōtumaces Pruina: ꝑcurrēs anticipāsq̄z malicia q̄ labores aliēos ꝑuenire ad fructū non ꝑmittit g ℞ In grandine castigatio diuina mōstrat̄. ℭ Morte pecudū stultoꝝ significatur occasus. h Ab hac aūt grandine ⁊ h̄ iumēta occidūt̄. vt eorū insipientia arguat̄ q̄ diuinū nomē bestijs indiderīt. ℭ Ignis q̄z immittit̄. vt illuminent̄ corda credentiū ⁊ vicia depascant̄. Sicut ait dñs Ignē venimittere in terrā ⁊ q̄ volo nisi vt ardeat. h ℭ Ordo vindicte v̄issima descp̄tōne narrat̄. Pri⁹ enī dñs pctīs hoīm irascit̄ qñ nulla cōpunctōe ꝯuertunt̄. ac deinde maliciā hoīs ī sua indignatiōe ⁊ ira ⁊ tribulatōe derelinq̄t. ⁊ postremo nudati defensiōe diuīa ī ꝑdā cadūt diaboli. Cōstat eī cūcta q̄ creata st̄ creatoris ꝑmissiōi aut impio subiacē. Dic̄ v̄o īmissionē illā maloꝝ factā ꝑ angelos malos. s. indignatōz .i. tumore supbie. ira audacie. tribulatōz despatiōis. ℞ Ut q̄ diuīs plagis nō arguebant̄. dyabolicis insidijs tūderent̄. i ℞ Uiā hz diuīa ira. cū ī pctī vltiōem q̄s tradit⁹. nō libēat aīaz suā a supplicio gehēne: vel cū insipiētia (q̄ iumētis ē silis) in morte sempit̄na cōcludit̄. ℭ Cū igitur dicit viā fecisse dñm q̄ possit ad vindictā infideliū ꝑuenire: ostēdit nō posse ad eos venire vindictā. nisi fuerīt dñi defensiōe ꝑuati. ꝑ mortez v̄o aīaꝝ hoīm intellige interitū. q̄ in illa clade occisi sunt. k ℞ Sic̄. hec gesta in egypto referūt̄. ita ⁊ dñs ꝑncipat⁹ ⁊ ptātes demonioꝝ siue vicioꝝ in h̄ mdo deleuit suo sctō aduētu. ⁊ triūphauit ī ligno scē crucis. ⁊ ab eoꝝ corde depulit: q̄ caliditati dyabolice dediti erant. qꝛ cham caliditas interp̄tat̄. ℭ Per ꝑmitias v̄o oē ꝑmogenitū intellige. ꝑmitie q̄ppe laboꝝ: ad totū ꝑtinet q̄cq̄d hūana possibilitas hr̄e poterat. l ℭ Nam cū dixit oues et gregē. significat populū xp̄ianū. q̄ in hoc seculo tanq̄ in deserto pascit̄ si mūdanaꝝ reruz desideria nō sequatur q̄uis ad lr̄az iudeos ī terrā ꝑmissiōis inductos. oues accipe possis. tñ q̄a ī ꝑabolis se locutuꝝ dixit. xp̄ianū ppl'm his sig̃tuz magꝛ q̄z signū intellectu amplecti debes nam sequit̄. Et eduxit ⁊c̄. m ℭ Educti em̄ nos sum⁹ in spe a terra egypti. i. a tenebris pctōꝝ. q̄ fidei lumē accepim⁹. Et inimicos oꝑuit mare cū nos abluebamur ī baptismo. diabol⁹ mergebat̄ ī abisso cū mīstris suis. Sic illis ī figura oīa fcā st̄. vt ait apl's. q̄ nr̄e salutꝛ indicia nūciabāt

sanguinē flumīa eoruz. ⁊ im
d bres eoruz ne biberent. Mi-
sit in eos cinomiam ⁊ come-
dit eos. ⁊ ranam ⁊ disperdi-
e dit eos. Et dedit erugini fru
ctus eorum. ⁊ labores eoruz
i locuste. Et occidit in gran-
dine vineas eoruz. ⁊ moros
g eorū in pruina. Et tradidit
grandini iumenta eorum. et
h possessionem eoꝝ igni. Mi-
sit in eos iram indignatiōis
sue. indignationē et iram et
tribulationē. īmissionez per
i angelos malos. Uiam fecit
semite ire sue. non pepercit
a morte animaꝝ eorum. ⁊ iu
menta eorum in morte con-
k clusit. Et percussit omne pri
mogenitum in terra egypti.
primitias oīs laboris eoꝝ in
l tabernaculis cham. Et ab-
stulit sicut oues ppl'm suuz.
et perduxit eos tanq̄z gregē
m in deserto. Et eduxit eos in
spe et non timuerunt. et ini-
micos eorum operuit mare.

n Et induxit eos in mõtẽ sanctificationis sue. montẽ quẽ
o acquisiuit dextera eius. Et
eiecit a facie eoꝝ gentes. et
sorte diuisit eis ÷ terram :· in
p funiculo distributionis. Et
habitare fecit in tabernacu-
q lis eoꝝ. tribus israel. Et ten
tauerunt et exacerbauerunt
deum excelsuꝫ. ⁊ testimonia
r eius nõ custodierũt. Et auer-
terunt se et non seruauerunt
pactũ. quẽadmoduꝫ patres
eorũ conuersi sunt in arcum
s prauum. In ira cõcitauerũt
eum in collib⁹ suis. ⁊ in scul-
ptilibus suis ad emulatiõeꝫ
t ÷ eum :· ꝓuocauerũt. Audi
uit deus et spreuit. et ad ni-
hilum redegit valde israel.
v Et repulit tabernaculum sy
lo. tabernaculũ suum vbi ha
x bitauit in hominib⁹. Et tra-
didit in captiuitatẽ virtutẽ
eorum. et pulcritudinem eo-
y rum in manus inimici. Et
conclusit in gladio populuꝫ
z suum. et hereditatem suam
spreuit. Iuuenes eorum co-
medit ignis. et virgines eo-
rum non sunt lamentate.
a Sacerdotes eorum in gla-
dio ceciderunt. ⁊ vidue eoꝝ

n ¶ Mons sanctificationis: sctã eccl'ia in latitudĩe fidei sublimata. Siue supna illa celestis irl'm. in quã ppl'm dei sua gr̃a saluator ĩtroduxit. Ad lr̃aꝫ v̄o mõs syon vbi circa quẽ tẽplũ fuit edificatũ ẽ mons sctĩficationis. o ¶ Eijcit a facie nr̃a gentes: qñ a nob̃ barbarici ⁊ ĩmites fugant̃ errores: diuidit terrã. cũ ꝑ sua gr̃a vnicuiq; bestã dederit portionẽ regni dei: funiculus aũt distributõnis sic dict⁹ est ab illis. q̃ terrã tenso fune diuidebant. p ¶ Mystice tribubus isrl'. i. vidẽtib⁹ deum dabit inhabitare tab̃nacula. q̃ añ ruinã sup̃bie adhuc innocẽtes angeli possidebãt q ¶ Nũc dicit cõtumaciã iudeoꝝ. q̃ dñm tentauerũt: et monita eius nõ custodierũt. ⁊ q̃d eis irato dño contigerit. vt talia inobedientes debeãt exempla metuere. r ¶ Auerterũt se q̃s nec virtus nec bñficia mollierũt diuĩa: s̃ sicut p̃res occiderũt ꝓp̃has. ita ⁊ isti ip̃m deũ ꝑsequũt̃. ¶ Arcus prauus: est malicia pctõrum. que nõ eminus vulnera iaculat̃: sed in se magis spicula directa cõuertit. q̃a dolosus dũ nititur ĩgerere plagas in se cõuertere potius suas probatur insidias. ¶ Prauus em̃ arcus dicitur q̃ iacula intẽdentẽ se mittit et dũ ꝯtra inimicos sagittã putat̃ iacere sautiet tenentẽ. s ¶ Colles sup̃bas ⁊ tumidas hominũ cogitaiões significat. q̃bus sp̃ dñs inuenit̃ aduersus. Ad emulationẽ q̃ꝫ eũ ꝓuocabant: dũ suũ honorẽ idolis impendebãt. ¶ Relicto em̃ deo seruierũt idolis. adorãtes etiã in montib⁹. t ¶ Illos v̄o spreuit. q̃ tm̃ noĩe ⁊ nõ visiõe israel erãt. v ¶ Sylo ciuitas erat. vbi arca dei fuisse legit̃ cõstituta. Sylo auulsio vel dimissio ei⁹ interp̃tat̃. ⁊ significat sacerdotiuꝫ iudeoꝝ a deo reprobatũ. x ¶ Traditi sũt iudei in captiuitatem qñ ab allophilis. i. philisteis capta arca sunt victi. Virtutẽ ⁊ fortitudinẽ. dicit arcã testamẽti ꝑ quã inter gentes videbãt̃ inuicti. ⁊ summa decoris laude esse precipui. y ¶ Cõsequẽs fuit: vt ppl's gladio corrueret in ruinam. cui arce dignitas fuit ablata. Spreuit suã hereditatẽ. qñ ꝓ sceleruꝫ suoꝝ immanitate ꝓiecit populũ quẽ elegerat. z ¶ Ignẽ h̃. irã bellantiũ debem⁹ aduertere. Lamẽtare. vacãtis est: nã cũ oẽs ĩminẽtia ꝑicula formidarẽ tnulli licuit alteri⁹ funeri iusta ꝑsoluere. Lamẽta em̃ dicta sũt. ĩtra lares monumẽta. sic̃ antiq̃s mos erat sepelire. a ¶ In ipsa igitur captiuitate filij heli sacerdot⁹ ab allophilis legũt̃ gladio extincti q̃ꝝ vni⁹ vxor vidua fcã. p⁹ subitũ ꝑtũ morte p̃uẽta ẽ. ⁊ ita cõtigit vt mĩme ploraret̃ dũ vniuersos interit⁹ cõis occuparet: lꝫ ⁊ id alijs mlt⁹ accidisse nõ

dubitet. b C Excitat eī dñs ad vindictā nr̄is malis actib⁹ ꝓuocat⁹. cui⁹ patientia dormitasse credebat. Resurgēs ēt dñs a mortuis. tāq̄ vino passiōis crapulat⁹. ad lr̄az ā. crapulati ⁊ ebrij vino irasci ꝯsueuerūt dū excitāt ⁊ fortes se exhibere. ita ꝑ sil'itudinē de d̄o dcm̄ ē. c C Percussit allophilos ī posteriora. vt etiā viui. a soricib⁹ execrabili sorde roderēt qd̄ opprobriū ꝑmanet eis sēpitnū. Sic pctōres ī posteriora ꝑcutit. qñ eis sua debita ñ relīquit ⁊ q̄si a soricib⁹ ꝯsumūtur. dū eos diaboli cohors īimica vallauerit d H C Hic reprobatō iudeoꝝ atq̄ hereticorū. ⁊ electio narratur sctē eccl'ie C Joseph īterp̄tat augmētū. qd̄ hic ī ꝯtrariū accipiēdū ē. qꝛ cōstat eē repudiatū. Effrē frugifer seu vbertas.

e C Juda īterp̄tat ꝯfitēs. siue glorificās Illā tribū merito diligit. q̄ ⁊ ꝯfessione fuit hūilis. ⁊ ꝯuersiōe laudabil' H C Mons significat sctāz eccīaz

f H Unicorn⁹ singularis potētia dicit' H C Et vnicā xp̄i ecclesiam quā fundauit in scl'a significat.

g H C Vd̄ (interp̄tatur manu fort'. siue d̄siderabilis) significat xp̄z ex ppl'o iudeoꝝ velut d̄ gregib⁹ ouiū desumptū atq̄ trāslatuz ad ppl'm pascēdū ecclesie H Vel q̄ d̄ grege mortaliū electus ⁊ subleuat⁹ ē C Et accept⁹ de p⁹fetātes. i. d̄ loco q̄ ē p⁹fetātes. i. fecūdas ⁊ fetosas oues. qꝛ xp̄s pastor est ouiū fecūdaꝝ. spū aliq̄ gr̄a. ml'tos filios generātiū ī sctā fide ⁊ eccīa. pastor q̄ppe seq̄t oues. id̄o dr̄ p⁹fetātes. ñ añ. h C Possum⁹ ꝑ iacob intelligē ppl'm xp̄ianū q̄ h̄ degit ī terris. H Et supplātat vicia et carnalia d̄sideria. C Hereditatē v̄o isrl'. futurā ꝯgregatōz. q̄ dñi ꝯtēplatiōe pascēda ē. i C Pauit eī p̄ceptor egregi⁹ q̄s docere dignat⁹ ē. sic ipse dixit. ñ ī solo pane viuit hō. Intellect⁹ v̄o manuū actualē significat sctītatē ad quā fideles suos (ꝓut ipse tribuit) gl'iosa imitatiōe ꝑduxit. Oratio.

Efice nos māne spirital' alimēto opulētissime largitor op̄s vt in sensū manuū tuarū directi mereamur in mōte. tua acq̄situm dextera gl'iari. Per.

C Asaph: ꝓcat synagogā. ē g̊ tot⁹ iste p̄s. ī lamētatōe posit⁹ q̄ futura tp̄a velut p̄terita d̄plorat. Deplorat v̄o antiochi ꝑsecutōz. tp̄e machabeoꝝ factā tūc futurā ꝑ ī spū ꝓphetico q̄si p̄teritā. ꝓpt̄ certitudinē euēt⁹. a H Propha de ꝑsecutōe gētiliū aduersus ecclesiā d̄i (q̄ est hereditas ei⁹) siue hirl'z dic̄ Deus ⁊c̄. C Gēs eī dcā ē q̄ vno sit gn̄e ꝓcreata Polluerūt. cū īpie gētes in sanctissimis hirl'm ⁊ tēpli locis simulacra nephāda posuer̄t. H Sic eī poma cū maturescē ceperīt. diligenti⁹ custodi

b nō plorabant. Et excitatus
st tanq̄ dormiens domin⁹.
tanq̄ potēs crapulatus a vi
c no. Et percussit inimicos su
os in posteriora. opprobriū
d sempiternum dedit illis. Et
repulit tabernaculū ioseph.
et tribum effrem non elegit.
e Sed elegit tribuz iuda. mō-
f tem syon quem dilexit. Et
edificauit sicut vnicornium
sanctificiū suuz. in terra quā
g fundauit ī secula. Et elegit
dauid seruū suum. ⁊ sustulit
eum de gregibus ouium. de
postfetantes accepit eum.
h Pascere iacob seruum suū.
et israel hereditatem suam.
i Et pauit eos in innocentia
cordis sui. ⁊ in intellectibus
manuum suarum deduxit
eos.

Ps̄. dauid. C Vox iudeoꝝ dicentiū q̄ta in ꝑsecutione anthiochi vel gentium ꝑtulerint. deiq̄ potentia supplicātium correctōis voto vindicari. H que tñ ꝑsecutio ad aīam q̄ sepe ciuitas scribitur referenda est.

a Eus ve- Ps̄. lxxviij
nerūt gentes in heredi
tatē tuā. polluer̄t tēpluz san

ctum tuũ: posuerunt hierl'm
b in pomoꝝ custodiã. Posue-
runt morticina seruoꝝ tuoꝝ
escas volatilib⁹ celi. carnes
sanctoꝝ tuorũ bestijs terre.
c Effuderunt sanguinẽ ipsoꝝ
tãq̃ aquaꝫ ĩ circuitu hierl'm
d ⁊ non erat q̃ sepeliret. Facti
sum⁹ obprobriũ vicinis no-
stris. subsannatio et illusio
his qui in circuitu nr̃o sunt.
e Usq̃quo domĩe irasceris in
finem. accendet̃ velut ignis
f zelus tuus. Effunde irã tuã
in gentes que te non noue-
runt. ⁊ in regna q̃ nomẽ tuũ
g nõ inuocauer̃t. Quia come
derũt iacob. ⁊ locuꝫ ei⁹ deso
h lauerunt. Ne memĩeris ini-
q̃tatũ nr̃aꝝ antiq̃rũ. cito an-
ticipent nos miscd̃ie tue. qꝛ
i pauꝑes fctĩ sum⁹ nimis. Ad
iuua nos deus salutaris nr̃.
⁊ ꝓpter gl'iaꝫ nomĩs tui dñe
libera nos. ⁊ propicius esto
pctĩs nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ.
k Ne forte dicant in gentibus

unt̃. maturaq̃ facili⁹ deuorant̃. ita ad-
uersar⁹ ꝯsc̃tiẽtẽ sibi aĩaꝫ custodit donec
ad plenũ eũ valeat deuorare. Est enĩ dei
hereditas aĩa sctã. ĩ cui⁹ figurã. terrene
hirl'm captiuitatẽ deplorat ꝓpha. b C
Dicẽdo ꝓpha posue-
rũt morticinia. marty
res significat. q̃ ĩ illa
captiuitate copiosa ꝑ
secutõe floruer̃t. ⁊ ele
gerũt magis mori. q̃
cibis a dño vetitis co
inq̃nari. Sepelire qꝛ
officiũ est pietat⁹ vola
tilib⁹ ac bestijs abijcẽ
magne crudelitatis cõ
stat exẽplũ c C Scd̃ꝫ
lr̃aꝫ d̃ ppl'o dic̃ iudeo
rũ. q̃ a gẽtib⁹ ñ solũ in
tra vrbẽ verũetiã circa
muros ciuitatis ẽ in-
terẽpt⁹. q̃tin⁹ offm̃ se
pulture null⁹ implere
voluissꝫ dũ par ꝯditõ
oẽs tã circa muros q̃
ĩ corde cĩtatis ĩuolue
ret. H Hec q̃dẽ añ
xp̃i aduẽtũ in hierl'm
acta sũt. ꝫ passionẽ in
fantiũ figurarũt vbi ⁊
carnes eorũ bestijs et
volucrib⁹ exposite sũt
.i. ꝑsecutorib⁹. ⁊ tãta
sãguĩs ml'titudo effu
sa ẽ. vt vix oĩm possẽt
corpuscula sepeliri.
d C Dicit enĩ hebre
os fuisse ĩ opprobriũ
et ĩ derisũ. q̃ p̃us fue-
rãt dñi deuotõe reue-
rẽdi. H Opprobriũ
etiã fiunt sctĩ his. qui
p̃us frẽs fuerunt. qui
meliores factos. odij stimulo ꝑsequunt̃
e C Rogat enĩ piũ iudicẽ. ne vsq̃ finẽ
irascat̃ gẽti iudaice. ꝫ vt intẽderet̃ zel⁹
illi⁹ in eis. sic̃ in mathathia. q̃ zelo p̃ne
traditõis incẽsus. quẽdã iudeũ idol' im
molãtẽ supra ip̃as aras occidit.
f C Effunde irã sup aduersarios iude
oꝝ indignationẽ tuã abũdãter emitte vt
sicut illi nos cõprimũt, ita tuis virib⁹ op
primant̃. Nec vacat qd̃ añ dixit ingen-
tes. postea in regna. p̃us ei ppl's imp̃ca
tus est. deinde ip̃is regnis: q̃ talia fieri
imperabãt. g C Dicẽdo enĩ come-
derũt. seuiciã ĩpie gẽtis oñdit. Comede
rũt v̄o significat come
di fecerũt. dũ cadaue
ra mortuoꝝ. ferarum
morsib⁹ exposuerunt.
Locũ desolauerũt cũ
pulcerrimã cĩtatẽ ci-
uiũ suoꝝ hĩtatõe nu-
dauerũt. h H Pre
ueniat nos q̃s dñe mi
ſicordia tua. q̃ est vni
genitus tu⁹: vt veni-
ens ꝓijciet̃ iniq̃tati-
bus nr̃is. ⁊ eruat nos
a pctĩs. pauꝑes eĩ fa-
cti sum⁹ ĩ mũdo ꝓpter
illũ. C Cõfessiõe ita
q̃ delictoꝝ. ꝓpiciũ si-
bi reddit iudicẽ ⁊ q̃ ti
met iudiciũ dñi anti-
cipari se ei⁹ mĩa recte
desiderat pauꝑesq̃ fa
ctos dicit nimis. pau
ꝑtas ẽ eĩ ĩ nob̃ bonoꝝ
⁊ nõ habem⁹ q̃d offer
re iusticie si nos ĩcipi
at vigor eq̃tat⁹ ĩq̃rere
i C Bñ g̃ infirmitatẽ
suã intellexit. q̃ salua
torẽ medicũ. totis vi-
rib⁹ inuocauit. ⁊ vtili
ter subdit ꝓpter gl'iaꝫ
dei. ñ ꝓpter aliqd̃ suũ
ꝓpriũ meritũ. Jõ enĩ
saluator dr̃. qꝛ ĩ se spe
rãtes saluat. ⁊ iminẽ-
tes penas pctõꝝ. com
mutat in premia.
k H Gẽtes spũali
ter. ptãtes aduerse sunt. q̃ inualescũt ad
uersuꝫ nos dicẽtes. vbi est de⁹ vr̃. sicut
pagani martirib⁹ sepe dixerũt.
C Et innotescat. subaudiendũ ẽ vin
dicta quã solet dñs de ꝑfidis facere. qñ
eos cogit praua desideria dãnare. Cum
vero dicit coram oculis. celeritatem po
stulat vltionis. vt videat fieri. quod ali
quando nouit posse concedi.

l ℞ Iudiciũ ꝫ inuocat. q̃ sanguis martyrũ exq̃rat a dño. Cõpeditos apl'os accipe q̃ ꝓpt̃ xp̃m colligati ĩ carcere sũt ⁊ ĩ exilio sunt dãnati. ¶ Vl' illos dicit. q̃s ꝓ noĩe dñi vinxerat irreligiosa gentilitas. Nõ aũt amari cordis vindictã. ĩtelligas petitã: ꝫ eã q̃ ad ꝯuersionẽ respicit inimici Est aũt vindicatio ꝑ quaz ius ⁊ iniuria. iusta retributione defendit̃.

m ℞ Filij mortificatoꝝ. spũal'r sũt fideles ppl'i. ꝑ apl'os p̃dicationẽ ĩ xp̃o regenerati. ¶ Vel filij eoꝝ q̃ pro ei⁹ religiõe morte puniti sunt. ꝓ quibus orat ꝓpha vt parentũ v̄tute ꝓficiãt et ita eos dñs possideat ne diaboli v̄tute seducant̃. ¶ Nõ cõtra illos ꝫ pro illis rogat eccl'ia. Nam afflictio corpoꝝ. salutẽ tribuit aĩaꝝ. Septulũ ꝑfectionẽ significat celestis doni. qd̃ accipim⁹: qñ spũssctĩ illumĩatiõe cõplemur. improperiũ vt qꝛ iniurias fecerũt. dicãt laudes nũc. fuerũt increduli. sint deuoti. extiterũt suꝑbi fiãt humiles. In sinu v̄o eoꝝ in aĩas eorũ ⁊ aĩarũ secreta intellige: vbi sꝑ fit gloriosa cõuersio.

o ℞ Propter innocentiã aũt oues vocãt̃ fideles. vel qꝛ xp̃m pastorẽ hñt. ¶ Recte vocãt̃ oues. q̃ ei⁹ gloriã ꝯfitẽtes in fidei firmitate ꝑmãserunt.

p ℞ In generatione. i. in ꝓphetis ⁊ generatõe. ꝫ est in euãgelijs. sꝑ annũciabunt̃ laudes xp̃i. ¶ Vel ĩ gnãtiõe ista ꝫ eccl'ie ⁊ gnãtiõe celesti in patria cũ omĩbus beatis. eternaliter laudabimus te. Oratio.

vbi ẽ deus eoꝝ. ⁊ innotescat
in natõibus corã oculis no/
l stris. Vltio sanguinis seruo
rum tuoruz qui effusus ẽ. in/
troeat in cõspectu tuo gemi
m tus cõpeditorũ. Scd̃m ma/
gnitudinẽ brachij tui. possi/
n de filios mortificatoruz. Et
redde vicinis nr̃is septuplũ
in sinu eoruz. improperium
ipsorum quod exprobraue/
o runt tibi dñe. Nos aũt ppl's
tuus ⁊ oues pascue tue. cõfi
p tebimur tibi in seculum. In
generatione ⁊ generatione.
annũciabimus laudem tuã.

In finẽ ꝓ his q̃ cõmuta/
bũt̃ testimoniũ asaph psal.
¶ Vox ꝓphete de aduẽtu
christi. ⁊ de vinee. i. eccl'ie di/
latatiõe. Psal. lxxix.

a Vi regis isrl' intẽde. q̃
deducis velut ouem ioseph.
b Qui sedes sup cherubĩ ma
nifestare. corã effraim benia
c min ⁊ manasse. Excita dñe
potẽtiã tuã ⁊ veni. vt saluos
facias nos. De⁹ ꝯuerte nos
⁊ oñde faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹

Anticipa nos dñe mĩa tua ꝑusq̃ zelus ire deseuiat. vt adiuti patrocinijs btõꝝ. q̃ꝝ ꝓpt̃ te sanguis effusus ẽ. ꝓpiciatiõez tuã cũ pctõꝝ venia cõseq̃mur. ꝑ. ¶ Finis leg' xp̃s est. Asaph interp̃tat̃ colligens ⁊ significat xp̃m ⁊ eccl'iaz. a q̃ oẽs ĩ fidẽ collecti ĩmutãt̃. .i. de peiorib⁹ ad meliora. de vetustate ad novitatem vite. a ¶ Recte igit̃ dr̃. regẽ celi regẽ isrl'. qꝛ ip̃os ꝓpici⁹ regit. q̃ eũ puro corde respiciũt. Intende ac si dicẽt. sup nos lumẽ tue pietat' infũde Joseph fidelẽ populũ dicit. q̃ sic ĩ caulaz dei deducit̃. q̃si oues ad pascua ꝯgregent̃.

b ¶ Cherubin plenitudo scĩe interp̃tat̃ in q̃ xp̃m sedẽ manifestũ est. Rogat dũ dicit manifestare vt bñficio sctẽ incarnatõis appareat. Effrem v̄o interp̃tat̃ fructificatõ. Beniamin fili⁹ dextre. Manasses. oblit⁹. has virtutes cõstat inesse saluatori fructificauit nobis qñ surrexit fili⁹ dextre. i. oĩpotẽtis p̃ris. oblit⁹ dr̃. qñ iniuriarũ suaꝝ ĩ cruce posit⁹ oblit⁹ ẽ ꝓ ꝑseq̃ntib⁹ orãs

c ¶ Dep̃cat̃ tãto studiosi⁹ q̃to nouẽat maximã vtilitatẽ nob̃ dñi ĩcarnatõe futurã vt excitet potẽtiã. i. vt veniat ad pctã hũani generis ablucẽda. q̃ eĩ p̃ces vl' q̃ vota sufficiãt illd̃ expetẽ. q̃ md̃m possit a sua ĩpietate saluare.

d ¶ Postulat eĩ se magnoꝑe ꝯuerti qꝛ se nouerat eẽ distortũ. Oñdit faciẽ p̃r manifestatiõe filij cũ ait. ip̃m audite. in q̃ ⁊ saluati sum⁹. iõ dic̃: ⁊ salui erim⁹. vl' oñdit. cũ incarnauit. Nemĩ v̄o oñdit deus

faciē nisi ꝯuerso. e ¶ Juste deū vtutū vocauit. q̄ sol⁹ p̄ualet de morte increduli tatꝭ liberare. ℞ Nō irascit̄ de⁹. si iusti ciā petam⁹. ꝫ putat ꝯscīa delicti. ob orō nē nr̄az deū irasci. ¶ Et iratū ꝓpha cre debat. qm̄ hūano ge neri sbueīre tardabat. ex q̄ innotescit pietas ⁊ magnū desideriū ꝓ phete. f ¶ Panis eī lacrimaꝝ. vita ē ple na doloribꝰ. ꝫ tn̄ in ea misatiōe dei cibamur qn̄ cladibꝰ ⁊ erumnis nō extīguimur ꝫpotiꝰ erudimur. Nullū ita qꝫ tp̄s a lacrimis ostē dit posse esse vacuū. q̄ bꝰ ⁊ ipsa refectio erat ploratio. In mensura vo ī distributo modu lo dic̄ ostēdere volēs il lud apl̄i. q̄ de⁹ sup̄ vi res nr̄as tēptari nos ⁊ vexari nō ꝑmittit.

g ¶ Cōtradictio il la gentil̄ erat. q̄ aduer sum p̄dicatores xp̄i. p̄ uis cōciōibꝰ erigebat̄ ℞ Subsannabāt ī imici. i. heretici docto res xp̄i. sil̄r iudei ⁊ īfi deles oēs. q̄ in circūi tu eccīe obstrepūt. nos qꝫ impugnāt. h ¶ Repetit vsuz: qꝛ desi derātis mos est ea re petere q̄ desiderat ma gnope adueīre. Ip̄a ē ḡ facies. i. pūtia xp̄i. ꝑ quā laq̄os mortis euasim⁹ ip̄a deniqꝫ q̄ dignis ⁊ cōfitentibꝰ celoꝝ regna largit̄.

i ¶ Uineā dic̄ hebreoꝝ gentē quā posi tā in typo cōstat eccīe. Uinea aūt a vitibꝰ dicta ē. hāc ex egipto deduxit magnis mi raculis: ⁊ expulsis gētibꝰ h̄ est amorreis ceterisqꝫ finitimis eoꝝ tanq̄ mirabil̄ agri cola eā plātauit. ꝑ hāc aūt eccīa vt dixi in telligit̄ q̄ h̄ in sctīs optīos fructꝰ affert q̄ tribulatiōibꝰ p̄ssi saporē dulcē emanāt. ⁊ passionū sarcl̄o fossi ⁊ putati sic̄ vites ml̄ tiplicāt̄. Sola eī h̄ hz ꝓpriū eccīa. vt ꝑse cutiōibꝰ crescat. k ¶ Dux ē xp̄s sctē ec clesie dei. radices eiꝰ sūt ꝓphe celestis re gis opatiōe plātati. ex q̄bꝰ illa felices pal mites tēdēs vniuersuz mūdū q̄si amenis fidei vmbracul̄ occupauit. h̄ est q̄ titulus dicit de ꝯmutatis iu deis. vt vineā iudaicā cōmutatā ītelligas in xp̄ianā. ⁊ q̄ de iudaica h̄ dn̄r. impleta intelli gas in vinea xp̄iana.

l ℞ Hos eccīa ꝓte git q̄ in eiꝰ eē gremio comprobant̄. i. p̄riar chas et diuersos do ctores ⁊ apl̄os. ¶ Istos enī opit. q̄s nu trit. qm̄ eiꝰ vmbra fru ctificat. ⁊ ampliꝰ facit crescē. q̄s magꝭ tegit. vn̄ cedros dei. i. marti res q̄ ī eccīa int̄ altissi ma cacumīa ꝯstituti sc̄ ipsa q̄z ꝓtegit eccl̄ia.

m ¶ Palmites signi ficāt discipulos dn̄i. q̄ bꝰ ip̄e dixit. ego vitis vos palmites. Mare oīm gentiū sctīssimaz credulitatem. Extēdit vo. dicit. qm̄ ab hiero solimis h̄ p̄dicatio. in cūctas ꝑtes mūdi extē sa est. ꝓpagines filios regeneratōnis dicit. q̄ a flumine iordane ma nauerūt. vbi dn̄s bap tisari dignatꝰ est. in ex emplū nr̄e salutis.

n ¶ Nūc de vinea p̄ ma. i. iudee gētis mirat̄ cur eā d̄s dereliq̄ rit. ⁊ eiꝰ munitō euersa fuerit. i. dei defen sio ablata. ℞ Tūc eī mūitio sinagoge deposita ē. cū ei cecitas ꝯtigit. dōec pleni tudo gētiū sbintraret. ¶ Uīdemiāt. i. di ripiūt. q̄ p̄tergrediūt̄. ia gētes q̄ viā. i. xp̄z ꝑtrāseūtes. in idoloꝝ sacrificijs iugit̄ ꝑ manebāt. qd̄ etiā Esaias p̄dixit dicēs de struā maceriā eiꝰ ⁊ erit in direptionē ⁊c̄.

o ¶ Aprū hūc vespasianū p̄ncipē romāo rū nōnulli ītelligūt. aper dictꝰ ē ab eo q̄ ī locꝭ asperꝭ cōmoret̄. Singl̄arē āt ferū. ti

e Dn̄e deus virtutū: quousq̄ꝫ
irasceris super orationē ser/
f ui tui. Cibabis nos pane la-
crimarum: ⁊ potū dabis no
bis in lacrimis in mensuta.
g Posuisti nos in cōtradictio
nem vicinis nostris: ⁊ inimi
ci nostri subsannauerūt nos
h Deus virtutū conuerte nos
⁊ ostende faciē tuam et salui
i erimus. Uineam de egipto
transtulisti: eiecisti gentes ⁊
k plantasti eam. Dux itineris
fuisti in conspectu eiꝰ. ⁊ plā/
tasti radices eius ⁊ impleuit
l terrā. Operuit montes vm-
bra eius: et arbusta eius ce/
m dros dei. Extēdit palmites
suos vsq̄ꝫ ad mare. ⁊ vsq̄ꝫ ad
n flumen ꝓpagines eius. Ut
qui d destruxisti maceriam
eius. ⁊ vindemiant eam om
nes qui pretergrediunt̄ viā
o Extermīauit eā aper de sil-
ua: ⁊ singularis ferus depa-

¶ Q Spũalr aũt aptũ singularẽ dic di-
abolũ. ꝙ de silua gẽtiliũ egressus. plebez
iudaicã extermiauit ꝓpt incredulitatem.
p ℒ Petit ḃ asaph vt supplices iudeos
suos. oꝑs agricola seren⁹ aspicẽt t picli-
tãtib⁹ subueniret. Vi
sita. aduẽtũ scrẽ icar-
natiõis expostulat. vt
ꝓsente cultoze. vinea
plãtata ꝓficat. ¶ Dicit igiẽ dñe de⁹ vir
tutũ ꝙuertẽ ab ira tua
t ꝙuerte synagogã ad
ecclias. q ¶ Et ꝓfi-
ce eã. s. ecclias. i. quaz
plantauit dextera vel
xtus hoc ẽ fili⁹ tuus
in resurrectiõe sua fũ
dauit. Et sup filiũ ho
mis. i. filiũ xꝝis quez
tibi ꝓfirmasti ac deuic-
ta morte ī tua dextra
collocasti. A Perfi
ce ꝙ eã ī vera fide sup
te t filiũ tuũ dñz nr̃m
ihm xꝑm fundatã vi-
neã. quẽ ꝓfirmasti ti-
bi. r ℒ Incẽdit igne aliqs cupiditatis.
qñ crim̃ nefandũ cõ-
miserit. Effossa xo ma
nu lũt. cũ ꝑ opationẽ
sceleratã alijs ꝑpara-
mus ĩsidias. t decipe
volum⁹ nescietes. dñ
nos magis in tpaz fo
uea cozruam⁹. ¶ Nec ꝙ a
pctã peribũt ab incre
patione vultus õi. dñ
dicit. ite in ignẽ eter-
nũ. ¶ Vel incen-
sa t suffossa synagoga
est nõ credẽs. s Q
Fiat manus tua. id ẽ
opatio scta ad effectũ
ꝓmissa ꝓducat Fili⁹ hois. ipe xꝑs ẽ. ꝙ et
dextra ꝑtis ẽ t ꝓfirmat⁹ apõ hoies sic dic
ī euãgelio ḃ ẽ fili⁹ me⁹ dilect⁹. Opatõem
itaq scrẽ incarnatõis exposcit. t ¶ Nõ
discedim⁹. i. si tibi fide adheserim⁹. tunc
pane illo quẽ de celo misisti reficimur.
Q Et ipm nom̃ inuocabimus in oõ-

p stus est eã. Deus virtutũ cõ
uertere. respice de celo t vi-
q dez visita vineã istam. Et p
fice eã quã plantauit dexte-
ra tua. t sup filiũ quẽ confir-
r masti tibi. Incensa igni t suf
fossa. ab increpatione vult⁹
s tui peribunt. Fiat man⁹ tua
super virum dextere tue. et
sup filiũ homis quẽ ꝓfirma-
t sti tibi. Et nõ discedimus a
te. viuificabis nos t nomen
v tuũ inuocabim⁹. Dñe deus
virtutuz ꝙuerte nos. t oñde
faciẽ tuam t salui erimus.

Jn finem ꝑ tozcularibus
asaph ÷ quinti sabbati:. ℒ
Prophetа. fideles admonet
vt multimodis vocib⁹. deuz
magnificent. t ne quisq̃ ido
la sed solum deum adozet.

Psalmus. lxxx.

a Xultate dõ
adiutozi nostro iubi-
b late deo iacob. Su/
mite psalmum t date timpa
num psalteriũ iocunduz cuz
c cithara. Buccinate in neo

ne dñica. ¶ .i. eũ cui dedisti nomẽ sup
oẽ nomẽ ℒ Vel si miseris filiũ tuũ icar
nãdũ. nõ discedim⁹ a te. ꝙ tãto desiderio
eũ petiutm⁹. t dũ ñ discedim⁹. viuificaꝭ
nos tẽ. v Q Jn isto xꝝ regulã toti⁹
religiõis exponit. vbi
ꝑmũ ẽvt nos dñs ꝙuer
tat. deide vt oñdat fa
ciẽ suam tercio vt sal-
nos efficiat. ¶ Per istũ
ꝙz xꝝ sub brevitate
petim⁹ dcꝙd nob⁹ ex-
pedire mõstrat. ¶ Zo

Jsta dñe vineaz
tuã quã õ egipto
tribulationuz potenti
dextra liberasti vt rspe
ctu vult⁹ tui viuificata
bonoꝝ vite fructuum
vbertate leteꝛ. ¶ Per.
ℒ Jntẽtio tituli ẽ. vt
ī finẽ xꝑm designet ꝑ
tozcularib⁹ ecclesiam
Asaph. ꝓgregatõez fi
deliũ. ꝺnta sabbti ba-
ptisatos. nã ꝺnta die.
ex aqs õs aiantia fec.
t i baptismo. nou⁹ hõ
gñat a ℒ Asaph iste
quẽ sepe dixim⁹ syna-
gogã. ꝑpos ꝓmonet
fideles. vt nõ desinãt
cũ sũma letieia õo lau
des dicere. ꝺ eos a se-
uis piculis dignat⁹ ẽ
eripere. ¶ Deo adiutozi
nr̃o. ꝛ ficticios deos
gentiliũ dic̃. ꝺ iuuare
nec se pñt. Jubilare a
iuuãdo. i. delectando
dictũ ẽ. Jacob pplm
significat xꝑianum.
b ℒ Psalm⁹ eĩ ad di
uinaꝝ xba ptinet itimã
da. Et date tipanũ. i.
opatões bonas. Addit psalteriũ iocũdũ
date. i. ꝑdicatoz scaz cũ cithara. i. carnis
mortificatõe vl opatõe. ¶ Nã psalteriũ idẽ
qõ psalm⁹ ꝺcat t cithara idẽ qõ tipanũ.
c ¶ Canebãt iudei tuba pasca. pẽtheco
ste t scenophegia. nos ꝑcipue ī ihoatõe
euãgelice ꝑdicatõis atq̃ ũtio fidei cũ re-

surgim⁹ ī xp̄o. cū remissionē accipim⁹. ⁊ in dedicatōe dom⁹ pectoris nr̄i cū inouata fuerit p⁹ ruinā. d ℭ Jsrael. ppl's electus fidevidēs deū. isdē ⁊ iacob. ꝑ quē vtrāq; plebē ex circūcisiōe venīēte ⁊ ꝓpucio. Xp̄s eīvtrūq; fec̄. ⁊ le gē dedit ⁊ iudiciū futur̄ sue ptātē inotuit. e ℭ Joseph iterp̄tat̄ augmētatō. cui⁹ nois interp̄tatio testimonium ē hebrei ppli. q̄ de terra egypti. multiplicatus exiuit. Et sic ille p magī rubrivndas electo⁹ ē. sic nos a terra egy. pti. i. a vicijs carnalib⁹ absoluti. regenerāte sctā vnda. renascimur. Et sic illō mare fuit rubrū ita aq̄ baptismi (q̄ cū sāguie ō latere xp̄i pfluxit.) rubra p̄t nūcupari. Audiuit linguā. ℌ ℭ Id ē p̄cepta euāgelica q̄ pus nō nouit f ℴ Euertit deus a dorso xp̄ianor̄ onera pctōr̄ qñ felici⁹ hūilitate p̄sternūt. Lophinos dicim⁹. p q̄s sordiū purgamēta abijcim⁹. manī eis tenēt. q̄ pctōr̄ īmūdicijs occupant. Ab hac fuitute liberamur qñ sceler nr̄or̄ sordib⁹ expiamur. g ℌ ℭ Hūc ītroducit̄ ꝓsona dei loquēs ad ppl'm. ℭ Jp̄e em̄ nos ō tribulatōe liberat. isē ī absc̄dita angustia nr̄e tēpestatis exaudit ſ̄ pbat nos in ꝺictōib⁹ hereticor̄. q̄ resistētes. ⁊ volūtatē elector̄ mutare conātes velut vēti flātes mentē cōcitāt. h ℭ Jp̄e ē ppls dei. q̄ nescit cū malis alīq̄ mixtiōe morū ꝓfundi. Testificat̄ aūt de⁹. qñ in futuro iudicio vnicuiq; dederit ꝓ factor̄ suor̄ ꝙlitate sñiaz. Dixit q̄q̄. nō erit in te de⁹ recēs. ne xp̄ū p̄tis quisq̄ putaret eē sub tpe. qm̄ ipe ē q̄ ante oē p̄ncipiū genitus ne p̄tis suba. eq̄li cū eo coeternitate ꝓsistit. Nec adorabis. oñdit vt pene par sit zel⁹ recentē deū putare ⁊ nefandis idolis seruire. i ℴ Ego ipe q̄ dudū eduxi te de terra egypti nūc adueni p p̄tiā carnis. ⁊ educo de terra egypti. qñ p regenerationis gram. a pctis teterrimis liberabo te. Dnte os. i. diuulga ⁊ dissemina ꝓfitēdo vel admonēdo. q̄ diḡ sūt audītu. ℌ Dis comedere dñz deū tuū dilata os tuū. ipse hortat nos vt eū comedam⁹ q̄tū igit̄ dilatauer̄ tātū accipies. Si voluer̄is totū accipies si nolueris saltē accipe ꝑtē Totū accipit qui oīa ꝓp̄ eū relinquēs seqūtur eū. k ℭ Nō audiuit ppl'us iudeor̄ q̄ xp̄o filio dī credē noluit. ℌ Ego sto ad ostiū ⁊ pulso. volo vt aperias ⁊ īgrediar et apire nō vis. l ℭ Seqūtur vitio diḡ pctōr̄. ñ ei dimittit̄ ipunit⁹. q̄ a dñi ofensiōe deserē qz maloꝝ oīm retributio ē. tāta bōitate fraudari. ꝙtat em̄ pctōr gen⁹ eē būficij. si suis voluptatib⁹ pmittitur expleri. cū ī penā eor̄ dicat apls. tradidit illos de⁹ ī cupiscētias cordis eor̄. ℌ Jnfelix q̄ a dō nō corripit̄ si q̄s peccās nō pcutit̄. iste miser ē. iō ⁊ illos dimisit. qz sepe pcussi ⁊ disciplinā nō receperūt. m ℴ Jō suū dixit ppl'm. qz ei legē dedit ⁊ miracula magna mōstrauit. vt culpa crescer̄et. cū ī eū plebs electa peccasset. Jlle aūt ambulat ī vijs ei⁹. q̄ mādatis ei⁹ nō repit̄ aduersus. n ℭ Vide ꝙ q̄ si dō male agētes resistim⁹, ille nr̄is ū ꝓtradicit inimenia tuba in insigni die solennitatis nr̄e. o Quia preceptum in isr̄l est ⁊ iudiciū deo iacob. Testimonium in ioseph posuit ÷ illud :· cuz exiret de terra egipti. linguam p quā nō nouerat audiuit. Di uertit ab onerib⁹ dorsuz ei⁹: man⁹ ei⁹ in cophino seruierūt q Jn tribulatōe inuocasti me et liberaui te: exaudiui te in abscondito tempestatis. ꝓbaui te apud aquā cōtradictionis. Dyapsal. Audi ppl'us meus et ꝓtestaboꝝ te isr̄l si me audieris. nō erit in te deus recēs. neq; adorabis deū alienū. Ego ÷ eni :· suz dñs de⁹ tuus q̄ eduxi te de terra egypti. dilata os tuum ⁊ implebo illud. Et non audiuit ppl's meus vocē meaz et israel non intendit mihi. l Et dimisi eos scōm desideria cordis eorū: ibunt in adinuētionibus suis. m Si ppl's me⁹ audisset me. isr̄l si in viis q̄ a dō nō corripit̄ si q̄s peccās nō pcutit̄. iste miser ē. iō ⁊ illos dimisi. qz sepe pcussi ⁊ disciplinā nō receperūt. m ℴ Jō suū dixit ppl'm. qz ei legē dedit ⁊ miracula magna mōstrauit. vt culpa crescer̄et. cū ī eū plebs electa peccasset. Jlle aūt ambulat ī vijs ei⁹. q̄ mādatis ei⁹ nō repit̄ aduersus. n ℭ Vide ꝙ q̄ si dō male agētes resistim⁹, ille nr̄is ū ꝓtradicit inimi

micis.i.demonibus.vel vicijs.ꝫ tñ ⁊ iustos qñq̃ tẽptari sinit.ꝫ iustos sic tẽptari patit̃. vt nõ deserat.ĩpios aũt tribulari ꝑmittit.vt se ab eis reddat alienũ.

o C Mẽtiũt̃ eĩ q̃ se bonis ꝓmissiõib⁹ obligãtes.ĩ pessimos iterũ relabũtur errores. Addidit ĩeternũ erit tp̃s eoꝝ.s.punitõnis. qñ illis dr̃ ite in ignẽ eternũ. H Inimici isti iudei sũt q̃ mẽtiti sũt.i. negauerũt dñm ⁊ erit tp̃s cõuersionis eoꝝ in scl'a.i.finẽ scl'i. qñ oĩs isrl' saluabitur p C Adeps frumẽti sacr̃m est corꝑis xp̃i Quid em̃ adeps ĩ frumẽto signat nisi diuinitatẽ ĩ carne. Petra xp̃s.mel. dulcedo ip̃ius. a q̃ oẽs credẽtes. p̃dicatiõe sctã saliãt̃ ꝫ ꝑfidi ieiuni fuerũt. q̃ aurib⁹ aggrauatis. xp̃o obaudire noluerũt. Ad lr̃am. cibauit eos manna. Oro.

Ilata dñe suppli cũ ora.ad annũciandũ gl'iaꝫ.uã.vt egi ꝑtijs oꝑib⁹ retrorsum relictis. noĩs tui ꝯfessione letemur. Per.

C Asaph (quẽ ꝓ significatiõe sui noĩs in titulo ꝯstat appositũ) ꝯ iudeos de xp̃i aduẽtu ꝑ totũ loquit̃ psalmũ.monẽs vt intelligãt ip̃m eẽ xp̃m q̃ assũptiõe carnis. pauꝑ eẽ videbat̃ a C De corporali situ hũanitatis xp̃i loquit̃. Nã nõ p̃t dici a natura deitatis stare vel sedere. q̃ nulla loci determinatione ꝯcludit̃. Addit etiã deoꝝ.vt euidentius de hoĩbus dictũ aduerteres. int̃ q̃s corꝑal'r hĩtasse coꝝscit̃ xp̃s H Deos appellat oẽs p̃sides ecclesiarũ. q̃s deus deorũ nõ ꝑ alios ꝫ ꝑ semetip̃m discernit ac iudicat. C Uel apl'os ⁊ iustos dicit deos q̃s de⁹ dijudicat.i. discernit ab alijs. Pñt ⁊ angeli dij dici. b H Usq̃quo iudicatis.scribarũ ⁊ phariseoꝝ.siue quorundã redarguit ep̃oꝝ prauitatẽ.q̃ personas accipiẽtes. ꝫm factẽ ⁊ nõ ꝫm deũ iudicãt. Ac si dicat. Si venerit pauꝑ habens iustũ negociũ. ⁊ iterum diues hñs peruersuꝫ vos ꝑsonam aspicitis nõ negociũ. iudicium ꝟo nõ ꝯsideratis. nõ cãm ꝫ ꝑsonas eorũ q̃ cãs hñt. c C Admonet obnixius iudeos. vt debuissent ĩtelligẽ xp̃m. quẽ videbãt egenũ ꝓpter nos factum ⁊ pauperẽ. cuius sunt oĩa in celo ⁊ in terra. Pupillũ cui pr̃ carnalis solacia nõ p̃bebat

n is meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eoruꝫ humiliassem: ⁊ suꝑ tribulantes eos misissem manũ meã
o Inimici dñi mentiti sunt ei:
p et erit tp̃s eoꝝ in secula. Et cibauit illos ex adipe frumẽti: ⁊ de petra melle saturauit eos.

Ps̃ asaph. C Propheta cõtra iudeos de christi aduentu loquit̃: monẽs vt intelligãt ip̃m eẽ christuꝫ. q̃ in assumtiõe carnis pauꝑ eẽ videbat̃ Psal.lxxxj.

a Eus stetit ĩ sinagoga deoꝝ: in medio ÷ aũt:
b de⁹ dijiudicat. Usq̃quo iudicatis iniquitatem ⁊ facies pctõꝝ sumitis. Dyapsal'.
c Iudicate egeno et pupillo humilẽ et pauperẽ iustificate.
d Eripite pauperem ⁊ egenum de manu peccatoris liberate.
e Nescierũt neq̃ intellexerunt in tenebris ambulant. mouebunt̃ oĩa fundamẽta terre.
f Ego dixi dij est/ et filij excelsi omnes.

d C Cõmonent̃ hic ꝯ q̃ manus suas in nece dñi minime polluerũt.ne desinãt iniuste traditũ. sceleratis eripe.q̃ pauꝑtatẽ ⁊ indigẽtiã cũ hũanitate suscepit ido recte pauꝑ dr̃ ⁊ egen⁹. e C Uera snĩa est. q̃ illos dic̃ nõ intellexisse autorẽ luminis. qui in tenebris ambulabãt. qꝛ si coꝝuissent. nũq̃ dñm gl'ie crucifixissẽt. Mouebunt̃ fundamẽta signum dicit. qd̃ in crucifixiõe dñi ꝯstat euenisse.terra mota ẽ. petre scisse sunt Siue qꝛ illo tẽpore multi peccatores id est terreni viso tali miraculo crediderũt.vt cẽturio.

f H C Uidete qualis sit dignitas fidelibus.dij vocari ⁊ filij.

C Omẽs autẽ eius filij vocantur.qui suis iussionib⁹ acquiescũt. Iste ergo versus solos iustos respicit.

s C Increpat etiã ĩcredulos q̃ mori potius ꝑ supbiã voluerũt q̃ ꝑ obediẽtiã viuere dicẽdo ãt. Sic̃ hoĩes. ſcat pctõres q̃ nullo p̃cio sũt redẽpti nec d̃ pctis liberi ꝓpter ꝑfidiã. Unꝰ d̃ p̃ncipibꝰ. significat diabolũ q̃ de celo ꝓiectꝰ corruit ⁊ penã sue ꝑuersitatis inuenit.

h C Surge. dr̃ illi. q̃ in sepulcro triduanꝰ õno dormiuit. Et iudica eos q̃ terrena sapiẽdo. merito terre cõparãt̃. Hẽditabis illã terrã. s. quã btĩ possidebũt. H Uel hẽditab̃ ꝑ fidẽ in oĩbꝰ gẽtibꝰ. qꝛ in omnẽ terrã exiuit sonꝰ apl̃oꝝ ⁊ ex oĩbꝰ gẽtibꝰ. hẽditatẽ recipiẽt ĩ regno celoꝝ

A nobis Oro. dñe ſm p̃ceptum tuũ. ab iniq̃tatis iudicio declinare pauperũq; necessitatibꝰ subuenire vt mereamur filioꝝ tuoꝝ numero copulari. Per. a C Quis ei sil̃is erit ei. q̃ celũ terrãq;. vel cũcta q̃ ĩ eis sunt. sũma celeritate ꝑfecit. quẽ vir iste ꝯtuebat̃ talẽ ⁊ tãtũ. ⁊ iõ. merito nulluz ei sil̃em eẽ ꝓfitet̃. Neta eas ĩ illo futuro aduẽtu. Cõpescuit etiaz v̄tutẽ suã. qñ passus est q̃si reũ se teneri et pontio pilato tradi. ista in futuro iudicio cessabunt vbi potẽtia diuinitatis elucescet.

b C Iste versiculus ad tpa añxp̃i aptat̃. qñ ĩimici dei tuml̃tuosis sediõtibꝰ ĩsonabũt. Sonuerũt v̄o dixit ⁊ nõ ait locuti sũt. vt eis negarẽt̃ v̄ba hoĩm. q̃ voces rõnabiles nõ hẽbãt Dicit extulerũt caput. dũ cap ita potuissz dici. ſ oĩbus insanis vnũ est caput. antixp̃s.

c Populus dei est q̃ p̃cepta veritatꝭ toto nisi ĩplere satagit C Addidit aduersus scõs vt nõ solũ mediocribꝰ. verũetiã ip̃is celestibꝰ viris ĩferre conarẽt̃ exitiũ.

d C Talẽ intentionẽ hẽbit añxp̃s. vt xp̃ianũ nomẽ de orbe terrarũ funditꝰ deleatur. nesciẽs miser. qꝛ dum scrnos xp̃i necare cupit. scõꝝ numerũ assidua ꝑsecutione cõplebit. De gente significat ppl̃m xp̃ianũ q̃ q̃uis ex pluribꝰ gẽtibus sit collectꝰ. vnꝰ tñ. qꝛ de vno fonte baptismatis noscit̃ procreatus. e H O infelicitas. nõ põt ppl̃s dei tm̃ in bono habere ꝯcordiã. quãtũ mali hñt in malo. Uidete ḡ. q̃d pugnet aduersus sctõs Tabernacula idumeoꝝ (q̃ terreni interp̃tant̃) ⁊ ismahelite. q̃ obediẽtes sibi dñr. hoc ẽ. q̃dcunq; cor habuerit et mala cogitatio statiz faciũt C Testamẽtũ ĩ scripturis diuinis non illud solũ dr̃ q̃d nõ valet nisi testatoribus mortuis. ſ oẽ pactũ ⁊ placitũ. testamẽtũ vocat̃ etiã inter viuos.

f H Moab. ex patre interp̃tat̃ hoc est diabolo agareni. i. aduene. scz ppl̃o dei alieni. gebal. vallis vana. He dr̃ vallis: bal. vana q̃d est p̃ñs mundus. in q̃ vanitas regnat. Amon. ppl̃s turbidus. i. heretici.

C Amalech. ppl̃s lingẽs. i. fallacit̃ blãdiẽs. H Alienigene. i. philistini. q̃ dñr cadẽtes potione. hoc est q̃ inebriati sunt de calice diaboli. Tyrus dr̃ sor hebrea lĩgua q̃d interpretat̃ angustia aĩe. q̃ oppugnant ppl̃m dei hi sunt. Sed videamus quẽ habeãt p̃ncipẽ, Sequit̃ enim.

s Uos aũt sicut hoĩes moriemini: ⁊ sicut vnus de princi-
h pibus cadetis. Surge deus iudica terram. qm̃ tu hereditabis in omĩbus gentibus.

Canticum psalmi asaph

C Uox fideliũ deꝑcantiũ ne a satellitibus antichristi diutius ecclesia torqueat̃. ſ cito eoruz cõtumacia opprimatur. Psal. lxxxij.

a Eus ÷ quis sil̃is erit tibi: ne taceas neq; com-
b pescaris deus. Quoniã ecce inimici tui sonuerũt. ⁊ q̃ ode-
c runt te extulerũt caput. Super ppl̃m tuũ malignauerũt consilium. ⁊ cogitauerũt ad-
d uersus sanctos tuos. Dixerunt. venite ⁊ disperdamus eos de gente. ⁊ non memore-
e tur nomen isrl̃ vltra. Quoniã cogitauerũt vnanimiter simul. aduersum te testamẽtum disposuer̃t tabernacula
f ydumeoꝝ ⁊ ismahelite. Moab et agareni: gebal ⁊ amon ⁊ amalech. alienigene cũ ha

g ℣ Assur. p ipo diabolo ponit̃ ē. ℭ q̃ reuerā sit̃ cū eis venit ad oppugnatiōz fideliū. ℣ Loth declinās interp̃tat. filij leth ūūdi. ℭ Ū merito tale nomē i fine positū ē qō declinatiōz significaret ac si diceī ois hec turba ꝺditoꝛ sī nl̃ declinauit i malū. nō est q̃ faciat bonū. ℭ Madian declinās iudiciū sara. gaudij exclusio. Jabin sapiēs mōi. Cison duricia eoꝝ. q̃ oēs in torrēte cison ꝛ in endoꝛ pierūt. i ℣ Endoꝛ. i. fons gnātionis ſcz carnalis nō baptiſmatis. ℭ Facti sūt vt sterc̃ terre. dū cadauera eoꝝ corpali putredine soluerēt. k ℣ Oreb corāmen interp̃tat. in qō coluber ingreditur zeb lupus. ℭ Zebee victima. ℣ sine hostia. s. diaboli. Salmana pfect̃ i malicia. ℭ Hec oīa exercitui optat antixp̄i. q̃ nulla ꝙuersione saluādi sī. l ℭ Isti supr̃ noīati dixernut. possideam̃ sāctuariū dei. i. ppl'm xp̄ianum. ℣ sed nō pfecerūt: qz dñs pugbat p ppl'o suo. m ℭ Impij em̃ dū mala cogitatōe volunt̃ rotis fiūt siles. ℣ Mon būtes vlla fūdamēta i malis actibus. Siē stipulā. ℭ vt leuitas peccātiū. q̃ vēto meabili trāsferat̃ Facies ātventi. pūtiā ei⁹ fcat. n ℭ Ignē q̃z ꝛ flāmā. posuit tps iudicij. q̃n sine dēfinite pctoꝝ ꝛ mōtes subie cōcremant̃. ℣ Vel silua dixit sterilis boies q̃ frugib⁹ carēt sterilitas igit̃ peat in eis. ꝛ superbia q̃ mōtiū noīe significat̃. o ℭ Ita pſeqũr eos ꝙ respicit ad illa q̃ supius dixit. vt sic debeāt extermīari. quēadmodū cōpatōz añ faciē vēti cōmemorat. Jn tēpestate ꝙ est iudicij tpe. qō tēpestati merito ꝓpar̃. ꝓmuz. qz ipꝛoꝝ ipsuz ē. deinde q̃ subito fragoꝛe ꝓturbat. sepe dixim⁹ irā dī uinitati nō posse ꝓgruere. ꝙ ab boīb⁹ tractū est. q̃ qñ sceleratos iudicāt. trato aīo mouet̃ tur. ℭ Huc quertit̃ ad illos q̃ sūt dño credituri. nā illoꝝ facies implet̃ ignominia. q̃ pctōꝝ suoꝝ nō inuenerūt laudatores ꝛ statī q̃rūt inuocare nomen dñi. q ℣ Pereant sm ꝙ q̃ mali sūt. ꝛ saluet̃ i his qō bonū est. Perditto eī ꝙ nō abolitiōez sonat ꝙ salutē. r ℭ Dēs em̃ cognoscent siue ad mortē destinati seu ad vitā oīpotētiā dei. ꝛ qz ipe solus ē altissim⁹ dñs ipm cognouerint. ꝛ cōuersis ꝓcere ꝛ obduratos eterna vltiōe dānare.

Oratio.

Jscute a nob̃ dñe oēm supfluitatis errorē. vt relict̃ genti b⁹ vicioꝝ te solū (q̃ su p oēz erā altissim⁹ habitas) metuam⁹. per.

ℭ Tres sunt palmi. q̃ ꝓ torcularib⁹ describūt. i. octau⁹ ꝛ octuagesim⁹ atq; octuagesi musterci⁹. ꝛ significat ad sctāz trinitatē hoc mysteriū eccle ptinere qō trini nūeri repetitione sacratū est. Chore caluū interp̃tari dixim⁹. cui⁹ nois interp̃

g bitantibus tyrum. Etenim assur venit cū illis facti sunt in adiutoꝛium filijs loth.

b Dyapsal. Fac ill' sicut madian ꝛ sisare. sicut iabin i toꝛrente cison. Disperierunt in endoꝛ facti sūt vt stercus terre. Pone principes eoꝝ sicut oreb ꝛ zeb. et zebee ꝛ salmana. Omnes principes eorum. qui dixerunt ÷ heredi/tate; ÷ possideamus sanctuarium dei. Deus meus pone illos vt rotā. ꝛ sicut stipulaz ante faciē venti. Sicut ignis qui comburit siluam. ꝛ sicut flāmaz comburens montes. Ita pſequeris illos in tēpestate tua ꝛ i ira tua turbabis eos. Imple facies eoꝝ ignominia ÷ et querent nomē tuum domine. Erubescant et conturbent in seculū ÷ seculi; ÷ ꝛ confundant̃ et pereant Ut cognoscant quia nomē tibi dominus. tu solus altissimus super omnem terraz.

Jn finem ꝓ torcularib⁹ filijs chore. ps̃. ℒ Vox ecclesie deum vehemēter desiderantis. beatum esse ꝓfitētis. cui dominus prestat auxilium.

tatio. denũciat locũ. vbi xp̃s crucifix⁹ est ⁊ iõ filij chore. xp̃iani vocant̃. ex quoꝝ ꝑsona. ps̃ iste cantat̃. a ¶ Multi desiderãt possessiões. alij seculi diuitias. alij apparere ĩ ecclesijs ⁊ gl̃iam hr̃e. mihi solũ h̃ desideriũ est videre et̃na tab̃nacl̃a. Delicta vtiq; sunt vbi cõgregatio v̄tutũ est nõ vicioꝝ. Cõcupiscit aĩa h̃ est sol⁹ amor me⁹ ac desideriuz: vt videam atria tua. ¶ Desicit v̄o mens nc̃cio ĩ illud q̃ directa. ad p̃ns non valet ꝑuenire. Cõsiderabat enĩ ille celestia gaudia s̃ ad ea euestigio nõ potẽat ꝑuenire b ¶ Hic aduertẽduz est. q̃ta vir iste sctĩtate fuerit p̃clar⁹. vt nõ solũ ei⁹ aĩa. verũetiaz caro (q̃ plus p̃uaricatõis vicio ꝓbat̃ obnoxia) in exultatione dei felici sorte ꝓruperit. p̃uidẽs bona futuri seculi. q̃ ꝯfidebat se gr̃a xp̃i adipisci. c ¶ Passer ẽ nimia velocitate celerrim⁹. hĩtans in foramĩbus parietũ q̃ dũ hĩtationẽ inuenerit. valde let⁹ exultat. sic aĩa dũ in regno celoꝝ mãsionẽ suã senserit eẽ p̃paratã. gaudz. Turtur v̄o castissima auis est. q̃ vna tm̃ ẽ copulatõe ꝯtẽtus filijsq; suis nidificare cognoscit̃: ⁊ significat ecc̃iam. q̃ p̃ter xp̃i dñi alteri⁹ nescit hr̃e ꝯfortiũ. d ¶ Altaria tua. vbi iũgendũ est. qd̃ ĩ p̃mo versu dcm̃ est. q̃ amabilia sunt ⁊ dilecta sunt. vbi satietas sp̃ magis incitat. nec btã esuries. aliqñ discedit. Rex a regẽdo dr̃. de⁹ v̄o a creãdo q̃uis ⁊ timorẽ nomẽ illd̃ indicet. e ¶ Qualis ḡ illius seculi vẽtura leticia. vbi dat̃ copiose gaudere. ⁊ nunq̃ ab ea posse discedere ⁊ sine fine deũ laudare

Psalmus. lxxxiij.

a Uam dilecta taberna
cula tua dñe virtutum:
cõcupiscit ⁊ deficit anĩa mea
b in atria dñi. Cor meum ⁊ ca
ro me: exultauerunt in deuz
c viuuz. Etenĩ passer inuenit
÷ sibi: domum: et turtur ni
duz sibi vbi reponat pullos
d suos. Altaria tua dñe virtu/
tum: rex meus ⁊ deus me⁹.
e Beati qui habitant ĩ domo
tua in secl̃a secl̃oꝝ laudabũt
f te. Dyapsal. Beat⁹ vir
cuius est auxiliũ ab te: ascen
siones ĩ corde suo disposuit
in valle lacrimaꝝ: ĩ loco quẽ
g posuit. Etenim benedictio-
nes dabit legislator: ibunt
de virtute in virtutem: vide
h bit̃ deus deorũ in syon. Do
mine deus virtutum exaudi
or̃onem meã: auribus ꝑcipe
deus iacob. Dyapsal.
i Protector noster aspice de⁹
et respice in faciẽ christi tui.

f ¶ Prodit h̃ labores colluctatiõesq; difficiles. cũ dic̃ auxiliũ abs te. Et qr ꝑ liberꝝ volũtat̃ arbitriũ dei gr̃a adiutũ ascẽsio ista disponit̃. adiecit. ascẽsus ĩ corde ei⁹. qr cũ vicerit q̃s auxilio dei libidinez ascẽdit p̃mũ gradũ cũ dñat⁹ fuerit superbie. subit alteꝝ. dũ supauerit auaricĩã. subit terciũ ⁊ tot g̃dus euegit̃ q̃t vicijs fuerit absolutus. Uallis lacrimaꝝ hũilitas est penitẽtis loc⁹ quẽ posuit regnũ dei significat futuruz. quẽ locũ oe⁹ posuit vt mãdata ei⁹ custodientes illic collecemur et̃nalit̃. g ¶ Legislator xp̃s est q̃ dat bñdictionẽ h̃ bñ pugnantib⁹. Et ibũt de v̄tute in v̄tutẽ. q̃ hic fortes apparuerint ibi robustiores fiũt. ¶ Deus deorũ dr̃. sicut rex regũ ⁊ dñs dñantiuz. ¶ Quãta leticia est. ire de virtute in virtutẽ. ⁊ hoc ip̃m hr̃e p̃mium. vt xp̃m videre mereamur. deũ q̃ppe videre infinita corona õ Nõ dicit aũt. ibunt de imbecillitate in virtutẽ. sed de v̄tute in v̄tutẽ. qr nisi hic habuerimus v̄tutẽ. ibi maiorẽ hr̃e nõ possumus vis ibi coronari. h̃ pugna h ¶ De⁹ virtutũ ⁊ de⁹ iacob. ip̃e est xp̃s iesus. q̃ inimicorũ suoꝝ esse clemẽtissim⁹ supplantator cognoscit̃. qñ eorũ nequicias. ad virtutũ semitas facit ꝑuenire directas. dr̃ v̄o deus virtutũ. qm̃ ab ip̃o habemus vt eamus de virtute in virtutẽ. ⁊ ab ip̃o sunt solo oẽs v̄tutes. i ¶ Respicit enĩ pr̃ in faciẽ filij. qñ in nos ꝑ suã gr̃az respicere dignat̃. qr xp̃s caput. nos membra ip̃ius sumus. qr xp̃us in nobis est. Uñ ipse ait. Qui vos recipit me reci-

pit. Et apl's. an experimentū q̄ritis ei⁹ q̄ in me loquit' xp̄s. qr itaq; xp̄s ī nob' est ī xp̄i faciē dr̄ pr̄ respicere. cū ī nos respicit. qr ꝓpter eū nos respicit. k C Dies ista et'na ē nec ītitiū hz nec fine ꝯcludit' H Una dies est ꝑpetua. qr ñ hz noctē nec tenebras C Super milia mūdū istū significat. vbi milia dieruz sustiet ī finē. ⁊ ab vno illo vincit' q̄cq̄d ī istorū multiplicatōib⁹ aggregat'. l C Abiectus eī ille ē. q̄ hūana existimatione hr̄ extremus. ꝫ apud deū honorabilis iudicat'. q̄ ꝓpter nomē ip̄i⁹ intra hoīes videt' eē despectus. Tabernacl'a peccatoꝝ. vita pñs eē dinoscit' vel gl'ia scl'i et pompa. M Volui itaq; ⁊ elegi eē mīm⁹ in regno celorū. q̄ in isto seculo primus.

m C Miscdia d̄i est qñ ex pctōrib⁹ efficit iustos. v̄itas. qr ñ negauit iustis p̄mium. Promissā p̄mo gr̄am dat. cū pctōr cōuertit' ad vitā. gr̄a em̄ dicta quasi gratis data. Dabit vero ⁊ gl'iaz. cū diuino munere iustificati. in futuro erim⁹ consortes angelorū.

n C Iste enī est innocēs q̄ nulli nocet. Talis ḡ nō p̄t p̄uari mūerib⁹ xp̄i. dñe virtutuz sub admiratōe legendū est. i. q̄ tāta facit q̄ta hoīes enarrare nō p̄ñt. btūs est q̄q; q̄ spē suā in eterna felicitate posuerit. H Et q̄ se scit nō offendisse deū suū. Orō.

Abernacl'oꝝ celestiū fundator eterne de⁹. dispōe qm̄s ascēsus ī cordibus nr̄is. q̄bus ad tua tabernacl'a. mereamur sine lapsu pctī trāscēdere. p. C Quid significat chore sepe iā diximꝰ. h̄ tñ h̄ ꝯmonere sufficiat. hūc psalmū dicide ill' q̄ iā dño saluatori sincera mēte crediderūt. a C Bñdixisti terrā. vz illā ī tuo aduētu q̄ ī adā ml'ctata ē. i. carnē quā dignat⁹ ē assumē vl' hoīez Per iacob ppl'm fidelē ītellige q̄ liberat⁹ ē a captiuitate diaboli. qñ meruit dei gr̄a saluari H Vl' terrā. i. btāz v̄ginē. vl' pctōrē hoīez. dū ꝯfitet' pctā sua. q̄ añ spinas ⁊ tribulos germīauit post ea bñdictōe ꝯtritōnis accepta fructus affert pnīe. b C Remittere est debitū relaxare nō aliūde ꝫ ex pietate. i. ñ cause alic⁹ int'uētu ꝫ mera pietate. Opuit v̄o pctā nr̄a. qñ ad vīdictā vidē ñ voluit. ꝫ īdulsit. H Vel v̄tutib⁹ opuit. c C Narrat culpas q̄s in dñz iudeoꝝ puersitas exercuit Ab ira se v̄tit qñ iudeoꝝ īterritū auertit. qñ ad egrotos medic⁹ ⁊ autor salut'. ad pestilētie plen⁹ aduēit qd̄ ñ solū ad vnā gētē. ꝫ ad bñficiū toti⁹ orb' aptādū ē. H Vl' h̄ oīa sup̄dicta fecisti dū filiū misisti in carnādū. d C Pri⁹ ꝓpha gr̄as egit. p p̄teritꝰ pctīs dimissis nūc rogat p futurꝰ. qr eos p̄uidebat ī passiōe xp̄i mag̃ scelera eē facturos. h̄ dic̄ ꝯuerte. vt d̄ psecutorib⁹ defēsores fiāt. de blasphemis p̄dicatores. d̄ ꝯtradictorib⁹ discipl'i e C Duas generatōes ponit. p̄ma est

k Qm̄ melior ē dies ÷ vna :·
in atrijs tuis : super milia.
l Elegi abiectus esse in domo
dei mei magis. q̄ habitare
in tabernaculis peccatorum
m Quia miscdiam et veritatē
÷ diligit deus :· gratiā ⁊ glo
n riam dabit dñs. Non priua/
bit bonis eos qui ambulant
in innocētia: dñe virtutū be
atus homo qui sperat in te.

In finem filijs chore psalmus dauid. C Deo propheta gr̄as agit. quoniā de illa antiq̄tate iudaice nationis. ꝓuenit ppl's ad culturā dñi saluatoris expetitq; aduentū xp̄i in q̄ humana cecitas. fidei lumen accepit.

Psal. lxxxiiij.

a Benedixisti domīe terram tuā auertisti capti
b uitatē iacob. Remisisti iniq̄tatez plebis tue : opuisti oīa peccata eoꝝ. Dyapsal'.
c Mitigasti oēm irā tuā. auertisti ab ira indignatiōis tue.
d Conuerte nos deus salutaris noster et auerte iram tu/
e am a nobis. Nunquid ineternū irascer' nobis: ÷ aut :·

vt ḡbusdā placet. ab adāvsq; ad xp̄m. Se cūda a xp̄o. vsq; ad finē scīi Petit ꝺvt qꝫ ꝓozi gnātiōi, ꝓ sua culpa iuste irascit dñs ne scōe gnātoi itē velit irasci ⁊ ppetua eā dānatōe pcellere. f ℭ qꝫ ꝓmittis cōuersiōis votū. vt ad introitum vite puenire possim⁹. qō cū donauer⁊ tunc plebs illa, ꝓ spe letabi tur in te. q infeliciter gaudebat in se. g ℭ Misericordia pīis. salu nator ē. quē sibi illu stratōe sacre fidei brā coboꝛs poscebat ostē di. Addit da nob ita. sq; vt i mēte nr̄a celē sti dono ita recipiaē. vt null⁹ rēptatōib⁹ au feraē h ℭ Int⁹ eū loq̄ē dñs. i. spūsctūs vt psalmista foꝛis fari posse videaē. intrīse cus audit vt extrīsec⁹ audiaē. Pax dei. xp̄s est. quē locutuꝫ dicit plebi sue. i. sctīe. q ꝺo ꝓbabili cōuersatione placuerūt. i ℭ Con uertīē ad coꝛ q relictē pctis ad pnīaz se eri git. ⁊ felicia elegit xp̄i subire seruitia. mūdi pestifera libertate de relicta. ij ℭōuertīē etiā ad coꝛ. q legē nō cozpaliē: ꝑ spūal⁹ itel ligē conaē. k ℭ Ju dei q̄uis soli (accepta lege) xp̄o ꝺo viderenē deuoti. tū carnal⁹ oīa facietis diuersis eum culpis irritabāt. ꝺ nō vere dicti sē time. sed ꝑe timere. q legē ipi⁹ carnaliē nō spūa liter acceperunt ⁊ q̄uis tales fuissent. tū dñs saluatoꝛ. de ipoꝛ elegit carnal⁹ gēte ꝓcreari. ⁊ xp̄sabaē glia i ter a illoꝛ. i. xp̄s miraculis choꝛuscās. l ℭ xp̄o ei ꝑstāte duo testamēta i vni⁹ copulatōis seriē ad ducta sūt. Jn nouo eīm mia est, in q̄ libe ramur. i veteri xp̄itas. vbi ꝓbaīi annun ciatio vera ꝓtineē. q̄ sibi obuiauerūt ad gram ꝓmissaz pfectōis iplēdā. Osculate sūt. pax ⁊ iusticia. q idē significāt. qō mi ficoꝛdia ⁊ xp̄itas osculate fese sē. i. i vnā

extendēs iram tuā a genera
f tione in generationē. Deus
u cōuersus viuificabis nos
et plebs tua letabitur in te.
s Ostēde nobis dñe miscōiaz
tuā: ⁊ salutare tuū da nobis
b Audiaz quid loquatur ÷ in
me: ꝺns deus: quoniā loq̄/
i tur pacē in plebē suā. Et su/
per sctōs suos. ⁊ in eos q̄ cō
k uertunt ad coꝛ. Verūtamē
ꝓpe timentes eum salutare
ipsius vt inhabitet glia i ter
l ra nostra. Misericordia ⁊ ve
ritas obuiauerunt sibi. iusti
m cia ⁊ pax osculate sunt. Ve/
ritas de terra orta est. ⁊ iusti
cia de celo ꝓspexit. Etenim
dñs ꝺabit benignitatē ⁊ ter
ra nostra ꝺabit fructū suum
o Justicia ante eū ambulabit
⁊ ponet in via gressus suos.

Oratio ÷ ipsi: ꝺauid.

Oratio xp̄i ad patrē ꝓ se: suisq; mēbris quoꝝ ipse ca put est. Psal. lxxxv.

a Inclina dñe aurē tuam
÷ et: exaudi me qm̄ inops ⁊

venerūt amabilis sen tētie cōcoꝛdiā. q amo ris amplex⁹ fieri solet qñ cā dilectōis hoīes se post lōgū tp̄s viden tes osculanē. m ℭ Veritas de terra orta est. qñ ex maria xp̄gine verbum caro factū est Justicia ꝓspexit quā do hūano generi pcl citāti filī⁹ dei subue nit. ij Justū eīm erat. vt saluatoꝛ misc reē pp̄lo suo. n ℭ Iste xp̄isculus ꝓueni enter aptaē ad hūili tatē penitētis. ꝺat eīm sua benignitate ꝺs af fectū ⁊ amoꝛē cōfessio nis. i. imbꝛē lacrimaꝫ vt caro nr̄a pijs fleti bus irrigata. fructum possit afferre pnie.

ij Al⁹ maria q̄ ꝺ⁹ ter ra nr̄a qꝫ caro nr̄a. de ꝺit fructū suū et iustū fructū ꝺdit. iō ait. Ju sticia añ eū ābulabit. o ℭ Justicia ei ābu lauit añ eos. qñ malo rū suoꝝ xp̄itate recog nita. remitti sibi hūili ter petūt. qō peccādo ꝓpetrauer⁊. tūc xp̄e po nūt i via. i. i xp̄o gres sus suos. q̄ añ errauē rūt in semitis detesta

Dño bilibus.

Emitte dñe intq̄
tatē plebis tue. ⁊ of/de nob miam tuā. q nos ꝺviā pac⁊. iusticia ꝓcedēte. ꝺdu cat. p ℭ Dño ꝺ⁹ q̄si oris rō. p totū istū psalmū oꝛat xp̄s ad pīez. p se suisq; mēbꝛ. q̄ ipe caput ē a ij Juꝝ fragilitatē coꝛpis assū pti ad pīez fūdit oꝛōz ℭ Aurē ñ istā coꝛ poreā ꝑ auditū illū spiritalē dicit q̄ petē

tuū vota cognoscit. Dicēdo ꝟo egenū eē ⁊ pauperē. ꝯditionē quā suscepat hūanitatis oñdit. Egen⁹ etiaz ⁊ paup est. q̄sq̄s meruerit mūdi isti⁹ ꝑuersitate vacuari. q̄lis veracit̄ fuit xp̄s. b ¶ Sctūs em̄ dictus veracit̄ xp̄us (qꝛ mōi isti⁹ illecebras cōuersatiōe celestis vite calcauit) petit se saluū fieri a diuīitate. vt nos instruēt. salutem nō eē ꝯstitutā in hūanis virib⁹. ¶ Unus atq̄ idē de⁹ hō xp̄s iesus petit mīam q̄ donat illā. docēs nos sp̄ supplicare deū qui freq̄nti culpa delinq̄m⁹. Cū dr̄ tota die toti⁹ vite tp̄s oñdit̄. Letificari petit aīam fons hilaritat̄ ex illa parte. q̄ seru⁹ est: seru⁹ ꝟo dici vult. qm̄ ex ꝟgine maria nat⁹ est q̄ ancillam dei se eē fatebat̄ angelo nūcianti. vñ ⁊ ī alio psalmo dic̄ Ego ꝟuus tu⁹ ⁊ fili⁹ ancille tue. d ¶ Oñdit eī q̄d sit de⁹. qꝛ est suauis post amaritudinē h⁹ seculi ad se reuertentib⁹. mitis. qꝛ sustinet pctōres mlte miscōie. qꝛ lz sint nr̄a innumerosa pctā: multo abundātior est pietas. qui tot relaxat offensas ⁊ nulli negat se inuocanti p̄sidium. e ¶ Percipe cū dicit. vult nō transitorie audiri ꝑ vt in illis finibus maiestatis ei⁹ oratio recōdat̄ sicut ꝑ aures ab hoīe mēorie ꝓbat̄ infigi. Additūq̄ ē. Intēde voci. vt intētus anī⁹ apiret auditū. f ¶ In die tribulatōis. h̄ ī die passiōis clamaui. s. ꝺcruce: exaudisti vt ꝯmēdatū tibi sp̄m meū restitueres. g ¶ Nō est ī dijs sil̄is tui dicēdo idola significat paganorū. q̄ adhuc in mundo nefanda deuotōe colebant̄. ⁊ nō est ꝟm opa tua. s. tibi sil̄is. q̄ fecisti celū ⁊ terrā. h ¶ Cū em̄ tūc sola eēt iudaica gens q̄ vnū deū colere videbat̄. p̄dicat eēs gētes q̄ idolis tenebant̄ obnoxie ad culturā ei⁹ eē vētu ras. ¶ Per passionē eī meā. cog̃scēt magnitudīez ꝟtut̄ tue. i ¶ Magn⁹ ꝟo ñ p̄t dici nisi ꝺs solus. cui⁹ ptāti nullaten⁹ p̄t aliq̄d ꝯpari. Solus etiā dict⁹ ē. qꝛ sctā trinitas vn⁹ de⁹ est tm̄ ꝑsonis distincta nō nature discretōe sepata. k ¶ ¶ Hinc ꝓpha loq̄t̄ vl̄ xp̄s ī ꝑsona mēbrorū. Uia dñi. xp̄s. ip̄e ē ⁊ veritas. in q̄ via ⁊ veritate eccīa vt ambulare possit deū dep̄cat̄ sine cui⁹ auxilio h̄ īplere nō valet. Sic letet̄ cor ⁊ sb̄ spe tīeat. In h̄ seculo q̄ iudicez formidauerit re⁹ est deū q̄ timuerit sctūs ē. l ¶ Cū a merore facinorū erudit⁹ fuero. tūc in teleticia sp̄ūali gaudebo. ¶ Illa ē ꝟa cōfessio. q̄ in toto exp̄mitur mētis arcano. ⁊ ille ꝯfitet̄ ex toto corde q̄ totā spem suā ponit in deuz. In eternū. illud significat ꝙ inter sctōs ei⁹ laudes dño iugit̄ ꝑsonabit. dū ī illa btītudine. promissa recepit. m ¶ Agit ppl̄s fidelis gr̄as deo. qm̄ magna est misericordia ei⁹. suamq̄ animam dicit esse liberatam. ab inferno inferiori. id est pena ī qua peccatores dānātur. Superior infernus. peccatum est inferior eterna pena. A ¶ Uel

b paup sum ÷ ego :· Custodi
aīaz meā qm̄ sanct⁹ sum: sal
uum fac seruū tuū deus me-
c us sperantē in te. Miserere
mei dñe qm̄ ad te clamaui to
ta die. letifica aīam serui tui
qm̄ ad te ÷ dñe :· aīaz meā le
d uaui. Quoniā tu dñe suauis
et mitis. ⁊ multe miscōie oī-
e bus inuocantibus te. Auri-
bus ꝑcipe dñe or̄onem meā.
⁊ intende voci dep̄cationis
f mee. In die tribulatōis mee
clamaui ad te. quia exaudi-
g sti me. Non est similis tui in
dijs ÷ dnmine :· et non ē ꝟm
h opera tua. Omnes gentes
quas ÷ cunq̄ :· fecisti veniēt
⁊ adorabunt coram te domi
ne ⁊ glorificabūt nomē tuuz
i Quoniā magn⁹ ÷ es tu :· et
faciens mirabilia : tu ÷ es :·
k deus solus. Deduc me dñe
in via tua. ⁊ ingrediar in ve
ritate tua. letet̄ cor meuz vt
l timeat nomē tuuz. Confite-
bor tibi dñe deus me⁹ in to-
to corde meo. et glorificabo
m nomē tuum ineternū. Quia
mīa tua magna ÷ ē :· sup me

j Infer⁹ Inferior Superior

Inferior infern⁹ pena dãnatoꝝ. Supior limbus patꝝ. in q̃ inferiori diues posit⁹ inferno. lazarũ vidit positũ in superiori. n ¶ Iterũ xp̃s ſm hũanitatẽ suã loq̃t cũ dicit iniq̃s. significat iudeos q̃ insurrexerũt sup eũ. s. vt reum dicerẽt innocẽtez. suũq̃ regẽ plebs insana trucidaret. synagoga potẽtiũ. supboꝝ est cõgregatio. q̃ beluino fremitu. aĩaz xp̃i adimere volebant. Addit v̄o. Et nõ ꝓposuerunt ꝛc̃. Quicũq̃ eĩ facin⁹ ꝑpetrat. deũ añ cõspectũ suũ oĩmodis nõ ꝓponit. qm̃ si illuz hr̃et pñtẽ ꝓtin⁹ a cogitato facinore reuocaretur. o ¶ Miserator enĩ de⁹ est: qꝛ singulis rebus mĩaz facit. misericors qꝛ sp̃ pia ẽ ip̃a natura deitatꝭ. patiens: qꝛ pctõres sustĩet. multũ misericors. qꝛ plus nob̃ remittit q̃ imbecillitas nr̃a ꝓmeretur Uerax. qꝛ nescit ꝓmissa sua. aliq̃ ĩbecillitate subducere. i. subtrahere vel negare. p ¶ Uox xp̃i ſm hũanitatẽ ad pr̃em. ip̃e est enĩ puer dñi. de q̃ Esaias ait. Ecce puer me⁹ suscipiã eũ. Puer ẽ xp̃s in scp̃turis dictus propter ĩnocẽtiã mẽtis dr̃ etiã fili⁹ ancille. q̃ angelo rñdit se ancillã dei eẽ dicẽs. ecce ancilla dñi. Imperiũ v̄o intellige ptãtez iudicij. qꝛ eo teste. pr̃ nõ iudicat quẽq̃. ſ oẽ iudiciũ filio dedit. q ¶ Signũ dr̃ ab eo q̃ vẽtura significet. fac pr̃ signũ. ĩ resurrectiõe. s. in bono. i. in bonũ credẽtiũ ꝛ ĩ cõfusionẽ negantiũ vel ĩ bonũ. vt videãt iudei ꝛ ꝯfundãt̃ de malo suo ꝛ ita reuertãt̃ ꝛ credãt. Adiuuisti. ꝑtinet ad ꝯdictionez iudeoꝝ altricãtiũ ꝛ ad iniusta certamina in q̃bus illi sp̃ veritatis testimonio supabant̃. Cõsolat⁹ es. ad ꝑsecutiões ĩsanoꝝ (q̃s ille velut tẽpestatis impetũ patiẽtissime sustinebat) respicit. Oratio.

Etifica dñe vultũ familie tue. ꝛ erue aĩas nr̃as ex inferno inferiori vt tui vult⁹ cõtẽplatiõe ꝓtecti. d̃sideria carnis. spiritali dñatõe calcẽ⁹. p ¶ Filij chore. significãt xp̃ianos. ps̃ autez de supioribꝰ sonãs. cõmouet nos celestia cogitare. ꝛ in eis hymnica exultatõe gaudere. a ¶ Fũdamentũ ecclesie. xp̃s est. q̃ sic eaz cõtinet vt nulla possit quassatione titubare. In mõtib⁹ sctĩs. significat apl̃os ꝛ ꝓph̃as. q̃ excellẽtia sctĩtatis mõtes vocãt̃. Syon irl̃m celestẽ significat. cui⁹ porte sũt fides: caritas baptisma: penitẽtia. ꝛ q̃cq̃d in illã ciuitatem acq̃sitũ ppl̃m ĩtromittit. Siue vt q̃dã volũt xij. apl̃os significant. Tab̃nacula iacob. ecclesiã catholicã significãt que sp̃ hic affligit̃ Merito supra istã. illa spiritalis ꝛ celestis diligi dr̃. in q̃ iã nihil ꝑturbatõis eẽ declarat̃ b ¶ Ciuitas dei est sancta eccĩa de qua in oĩ serie scp̃turarũ gl̃iosa dicta sunt ꝛ in oĩb⁹ ꝓphetis Esaias eĩ dixit. Surge hierl̃m de q̃ ꝛ saluator. Non põt inq̃t ciuitas sup montẽ posita abscõdi. c ¶ Raab interp̃tat̃ supbia vl̃ latitudo. Añ p raab. latitudo imperij ecclesie designat̃. siue latitudo pctĩ. Babylon cõfusio. vtraq̃ aũt significat plebẽ gentium: q̃ añ aduẽtũ xp̃i ĩ spaciosis hui⁹ seculi vijs p supbiã g̃dientes. cõfusiõi idolorũ ꝛ pctõꝝ tradite fuerãt. ſ p mĩaz illuminate sunt. Dicit v̄o scientiũ me. Nõ enĩ cuiuslibz raab ꝛ babylonis mẽor erit ĩ in

et eruisti aĩam meã ex infer-
n no inferiori. Deus iniqui in-
surrexerũt sup me ꝛ sinago-
ga potentiũ quesierũt aĩam
meã ꝛ nõ ꝓposuerũt te in cõ
o spectu suo. Et tu dñe de⁹ mi
serator et misericors. patiẽs
ꝛ multe misericordie ꝛ verax
p Respice in me et miserẽ mei
da imperiũ tuum puero tuo
ꝛ saluũ fac filium ancille tue
q Fac mecum signuz in bono
vt videant qui oderunt me
et cõfundant̃ quoniã tu do-
mine adiuuisti me ꝛ consola
tus es me.

Filijs chore ps̃. cantici.

C Uox ꝓph̃e de celesti hierusalem. i. ecclesia christi.

Psal. lxxxvj.

a Undamẽta ei⁹ in mon
tibus sctĩs. diligit dñs
portas syon sup omĩa taber
b nacula iacob. Gl̃iosa dicta
sũt d̃ te cĩtas dei. Dyapsal̃.

dicio dñs. ꝑ tm̄ sciētiū se ꝑ fidē ⁊ caritatē Trāslatio tñ hebrea ⁊ rōana sciētib⁹ me hz d ¶ Alienigene. sc̄ a iudaico ppl̄o extranei. ⁊ illis nō credētib⁹. isti sūt recepti ¶ Et nos sum⁹ isti alienigene et tirus ⁊ ppl̄s ethiopū.

¶ Tirus. significat angustiā penitentiū q̄ ex cōtritōne sup pctīs ꝓcreat̄ ppl̄o ethiopñ. q̄ pctōꝝ fuerat obscuritate teterrim⁹ ꝑ in dei ciuitatē collectus est.

e ¶ Nūq̄d syon. i. q̄s hoīm poterit dicere ipi syon quō nascet̄ hō in ea. ⁊ tñ nascet̄ talis hō in ea. q̄ est altissim⁹. s. de⁹ ⁊ fundauit eā. s. syon. Et hō natus est in ea ¶ Assumpta carne de⁹ est hō fact⁹. ⁊ fūdauit ipe sinagogaz vt deus qui tm̄ putabat̄ homo.

f ¶ Narrauit dñs frequīter in euāgelio. q̄ de ipso p̄dixerat moyses. Ipsi sunt enī p̄ncipes. moyses ⁊ ꝓphete. q̄ fuerunt in ea. i. in sinagoga ¶ Uel in syon. i. in eccl̄ia narrauit ī scripturis apl̄oꝝ. q̄ fuerūt in carne viuētes principes in ea.

g ¶ Sicut letantiū de illa incōp̄hensibili leticia dicit vbi eterna habitatio est fidelium ¶ Uel potius de ecclesia hic dicit̄. vbi nō vere ⁊ plene letantiū. sed sicut letātiū est habitatio.

c Memor ero raab ⁊ babilo/
d nis: scientiū me Ecce alieni
gene ⁊ tyr⁹: ⁊ ppl̄is ethiopū
e hij fuer̄t illic. Nūq̄d syō di
cet hō: ⁊ hō natus ē in ea: ⁊
ipe fundauit eam altissim⁹.
f Dñs narrauit in scripturis
ꝓpl̄oꝝ ⁊ p̄ncipū hoꝝ q̄ fuer̄t
g in ea. Dyap̄s. Sic̄ letan
tiū oīm hītatio ē in te. Cā
ticū psalmi filijs chore in fi/
nē ꝓ melech ad rñdendū in
tellectus eman israelite. ¶
Xp̄s a pr̄e petēs auxiliū. cō
temptuz suuz refert quē a iu
deis erat ꝑpessurus asserit-
q̄ mortuos ñ eē suscitādos
vt possint dño ꝯfiteri. resur
rectōz sibi celerrimā venire
deposcēs. Psal̄. lxxxvij.
a ñe ds salut̄ mee ī die
clamaui ⁊ nocte corā te
b Intret in cōspectu tuo or̄o
mea inclina aurē tuā ad pre
c cē meā. Or repleta ē malis
aīa mea ⁊ vita mea inferno
appropīq̄uit. Estīat⁹ suz cuz

Oratio.

Undamētū fidei nr̄e de⁹. q̄ in mētibus sanctis. tanq̄ in excelsis montibus. eternitatis portas. iusticia muniēte cōponis. ꝯcede nobis ī te gl̄iose credere atq̄ ad redēptionē nr̄am hoīez factū. p̄dicabiliter cōfiteri. Dñm nr̄m ihm xp̄m. ¶ Malech. interp̄tat̄ chor⁹. diuīa v̄ba decantās. Eman. frater ei⁹. q̄ vocabulo xp̄s eos appellat q̄ ei⁹ p̄ceptis obediūt. Israelite. deū vidētes. q̄ ꝑ obediētiā dei luce radiāt. Hieronim⁹ in cōmētario origenis Melech ⁊ Augustin⁹ ⁊ cassiodor⁹ hūt. verū in trāslatiōe hieronimi ex hebreo ī latinum nec amelech nec melech ꝑ ꝑ choruz habet̄ qd̄ hebraice dr̄ mahalat. nec israelite sed esraite Cassiodor⁹ tñ Augustinū sequens melech exposuit ⁊ israelite vbi in cōmētario ieronimi iesraelite scriptū inuenit̄ sed in hebreo esraite. a ¶ Orat xp̄us ad pr̄em. ꝑ id qd̄ d̄ virgine maria natus ē. designās hūilitatē. ībecillitatis humane quā est dignat⁹ assumere. In die. leticiā significat. ⁊ nocte. aduersitatez declarat. vtroq̄ enī tpe. deū eē dep̄candū demōstrat.

b ¶ Inclinat autē aurē suā dñs. cū misericors dignat̄ audire. mirabili opatione sue virtutis. non aure corporis. c ¶ Malis dicit cōpletā esse aīam suā. malis vtiq̄ nō suis. qui peccata non habuit. sed delictis mundi. quibus laborabat hūanitas. et vita mea inferno appropinq̄uit hoc ꝑtinet ad passiōez xp̄i. vt in euāgelio. tristis est anima mea vsq̄ ad mortē.

d ¶ Estimatus sum culpat eos. q̄ putabāt eū mortuū fuisse cōmuniter. vt moriūtur ceteri. Lacum dixit. vel locum sepulcri vel inferni altissimā profunditatē Factus sum apud eos. scz qui deitatem eius insanis mentibus nō credebāt. Solus etiam inter mortuos liber fuit. quia

ipsa q̃z mortis claustra cõfregit. ip̃i⁹ em̃ tm̃ mors libera fuit. q̃ peccatũ nõ fecit ⁊ mors q̃z ei⁹ volũtaria fuit ⁊ licz liber eẽt inter mortuos. tñ a dementib⁹ estimat⁹ ẽ sicut vulnerati ⁊c̃. e ¶ Adhuc enĩ de illis vanissimis dicit. q̃ putabãt deũ lancea vulneratũ occisuz. pi/ter ⁊ sepultũ. q̃si vnuz ex hoĩb⁹ sceleratis q̃ꝝ nõ ẽ memor. i. de q̃bus nõ habs curã qm̃ pec catis faciẽtib⁹ a te red debant̃ alieni. Curaz igit̃ ĩtellige q̃ ad salu tẽ eorũ. Et ipsi repulsi sunt. hoc est ipsi a ma/nu dei. ꝓbant̃ expulsi dũ a gubernatiõe eius reddebãt̃ alieni.

f ¶ Lacus ꝓ infer no ponit̃. ⁊ ꝓ sepultu ra foueali. ⁊ ꝓ mundi istius ꝓfundissima ca lamitate. qd̃ h̃ voluit ĩ telligi. In tenebris. i. sub obliuiõis cecitate Umbra mortis pctõꝝ ĩdicat locũ. dũ eis gau diũ nõ relucet. q̃ ĩ ꝑpe tua sue tristicie obscu ritate manebunt.

g ¶ Putabãt iudei ꝑ furorẽ dei. ih̃m xp̃m ad ꝑicula passionis ꝑ/uenisse sicut dicebãt li beret eũ si vult. h ¶ Per fluctus. irã. furo ris vult intelligi. quez ꝓ effusurus fuisset su per oẽs gẽtes. sup me induristi. q̃ pctã eoruz suscepi. sicut alibi ait. ꝓpter pctã ppl'i mei ꝑ/cussi eum h ¶ No tos enĩ apl'os appellat. ille enĩ omẽs no tos habuit ex diuĩtate. ip̃e aũt sciebat̃ a paucis. isti ergo noti specialr. lõge facti sunt. vt est scriptũ percutiã pastorẽ ⁊ di/spergent̃ oues gregis. In abominatõez vero positus est tũc. qñ crucifixo dicebãt vach qui destruit templũ dei ⁊ sil̃ia.

descẽdentib⁹ in lacũ: factus
sum sicut hõ sine adiutorio
e inter mortuos liber. Sicut
vulnerati domiẽtes ĩ sepul
chris quoꝝ nõ ẽ memor am
plius: ⁊ ip̃i de manu tua re
f pulsi sunt. Posuerũt me in
lacu inferiori in tenebrosis
g ⁊ vmbra mortis. Sup me
cõfirmatus est furor tuus ⁊
oẽs fluctus tuos induxisti
h sup me. Daypsal'. Lon/
ge fecisti notos meos a me:
posuer̃t me abominationẽ
i sibi. Traditus suz ⁊ nõ egre
diebar oculi mei lãguerunt
k ꝑ inopia. Clamaui ad te do
mine tota die: expãdi ad te
l manus meas. Nunq̃d mor
tuis facies mirabilia: aut
medici suscitabunt ⁊ cõfite
m bunt̃ tibi. Dyaps̃. Nun
quid narrabit aliquis in se/
pulchro misericordiã tuam
⁊ veritatẽ tuã in perditiõe.
n Nunquid cognoscent̃ in te
nebris mirabilia tua: et iu/
sticia tua in terra obliuiõis

i ¶ Traditus ẽ a iuda. cohortib⁹ infa noꝝ. verũtñ nõ est ĩgressus. qñ mime qd̃ ꝑualeret oñdit. i. qñ deitatẽ occultabat. Siue de custa nõ est egressus. Lãguerũt oculi. i. apl'i. Pre inopia. qꝛ necdũ acce/perũt spm̃sctm̃. ĩopia dr̃ ecõtrario. vbi nulla ẽ copia k ¶ Clama ui ad te dñe tota die. hic distĩctio ẽ ponẽda vt ista ꝯtinuatio toti⁹ diei ad orõnẽ ⁊ bono/rũ actũ op⁹ debeat ꝑti nere. Expãdi man⁹. ꝑ manus. opa bona vult intelligi. q̃s bonis ac/tib⁹ sp̃ tetẽdit ad deũ. Nã si hec cruci iũxeri/m⁹. sequẽtia discrepa bũt. l ¶ Nequaq̃ fecit mirabilia mortu/is. i. nõ credẽtib⁹. illis solis mirabilia fiũt. q̃ magnalia dei sub cre/dulitate cõspiciũt. aut medici suscitabũt. hoc dr̃ negatiue. qꝛ medici dũ corpib⁹ ꝑbent curã aĩas tñ pctis mortuas resuscitare nõ valent. vt ꝯfessione verissima viuificẽt̃. q̃ infidelita tis sue vulnera ꝑtule/rũt veꝝ nec medici cor porũ. sine dei munere egris salutẽ dare pñt. m ¶ Sepulcrũ eĩ si gnificat infideliũ men tes. ⁊ merito sepulcrũ dr̃. vbi aĩa pctis mor/tua cõtinet̃. aut verita tẽ tuã narrat q̃ ẽ in ꝑ/ditõe pctĩ. qꝛ viui ⁊ fi/deles in actib⁹. mĩam narrare cõsueuerũt. et veritatẽ ille dr̃ enarrare. q̃ eã inuenit̃ in actib⁹ custodire. Illos ḡ notat q̃ nõ sũt vere credituri q̃ꝝ guttur ẽ sepulcꝝ patẽs n h ¶ Nũq̃d cognoscent̃. qꝛ oĩs q̃ facit pctm̃ odit lucẽ ¶ Nec iusticia dĩ ꝑt co ḡsci ab opp̃ssis ĩ t̃rena obliuiõe. i. crassissi ma cordis cecitate ⁊ vicioꝝ dẽsissima cali

gine. o ℭ Dicẽdo aũt. ⁊ ego. significat cũ mẽbris suis se clamasse. quoꝝ ipe caput ẽ. Mane q̃z dixit p̃uenisse oꝛõnez suã cuz aũ multa secula petebat eccl'ia q̃ adhuc expectam⁹ eẽ ventura. nõ ꝟo sic ĩtelligam⁹ ꝙ oꝛõ gr̃az dei p̃ueniat qꝛ ⁊ ꝙ oramus ex gr̃a est. p ℭ Repelli putam⁹ oꝛõnẽ nr̃am ⁊ auertere deum faciẽ a nob̃ qñ vota nr̃a distulerit. ⁊ q̃uis ille vtilia faciat. nos tñ dilata grauit̃ cõtristãt. qd̃ ex p̃sona martirũ dcm̃ nõ incõuenient̃ accipit̃ q̃ talibus desiderijs in hoc mdo fatigant̃. q ℭ Paup̃ sũ ego. hoc merito dicit eccl'ia q̃ ĩ paup̃tate mũdi ⁊ laboribꝰ a sua iuuẽtute fatigatur. Exaltat⁹ qñ q̃sq̃ fideliũ res humanas tumido corde cogitat humiliat⁹ cũ ad ꝯfessionẽ p̃uenit. ꝯfusus. cũ mala q̃ gessit in penitentia damnauit.

r ℭ Pulcre dictuz est transierũt. qꝛ non mãsure. Mã qñ fidelis se affligit irã dñi castigat⁹ euadit. Terrores ꝟo dicit venturi iudicij q̃s oĩs caro peccatrix formidabit in iudicio. s̃ etiam boni in hac vita p̃horrescunt s ℭ Circũdederunt me. vtiq̃ delicta q̃ legis ⁊ euangelij districtione damnant̃. merito q̃z aquis cõpata sunt q̃ nos copiosissima inundatione cõcludũt. t ℭ Amicos dicit. q̃ honestis studijs moꝝ in ciuitate ꝯiuncti sunt p̃ximos ꝟo q̃ nobis parentele ordine sotiant̃. Notos q̃ nec amici nec p̃ximi sũt sed sola visione vel opinione nos didicerũt. q̃ genera hoĩm frequẽter longe fecit a fidelib⁹ formidata passio vl' calamitas

o Et ego ad te dñe clamaui:
⁊ mane oꝛõ mea p̃ueniet te.
p Ut quid dñe repellis oꝛõnẽ
meã: auertis faciẽ tuam ÷ a
q me:·. Paup̃ sum ego ⁊ in la
boribꝰ a iuuẽtute ÷ mea :·:
exaltatus aũt hũiliatus suz
r ⁊ ꝯturbatus. In me trãsier̃t
ire tue. ⁊ terrores tui ꝯturba
s uerunt me. Circũdederunt
me sicut aqua tota die. circũ
t dederunt me simul. Elõga
sti a me amicũ et p̃ximuz. et
notos meos a miseria.

Intellectus ethan israelite. Vox fidelium miscdias dñi potentiãq̃ laudantium.

Psalmus. lxxxviij.

a Isericordias dñi. inet̃
b uum cãtabo. In gene
ratione et generatiõe. annũ
ciabo veritatem tuaz in ore
c meo. Qm̃ dixisti. ineternuz
miscdia edificabit̃: ĩ celis p̃
parabit̃ ꝟitas tua ✱ in eis:·
d Disposui testamentum ele
ctis meis: iuraui dauid ꝟuo

Edemptor oĩm ineffabilisq̃ salutis nostre de⁹. q̃ p̃ nobis ĩferna penetrans fact⁹ es inter mortuos liber. exaudi matutinã familie tue p̃cem ⁊ erue nos ab inimici insidiantis pessima ꝟuitute. Qui.

ℭ Ethan interp̃tat̃ robust⁹. Israelita videns deũ ⁊ qꝛ psalm⁹ iste erat laudes ⁊ p̃missiones dei narratur⁹. iõ illi tale nomen ẽ appositũ. vt fideliũ verboꝝ indicaret ĩmutabilẽ firmitatem.

a ℟ Illas eĩ misericordias. q̃b⁹ hoĩem pctõ mortuũ visitare dignat⁹ es p̃ filium sp̃ cãtabo. b ℭ In generatiõe ⁊ generatiõe duos significat ppl'os iudaicũ. s. gentilẽ. quibus se veritatẽ p̃nunciaturũ esse testat̃. Et bñdictũ est ĩ ore meo. qꝛ qd̃ ore p̃gredit̃ cito delabit̃. qd̃ ꝟo in ore versat̃ diutina celebrat̃ deuotõe. ℟ Veritas illa xp̃us est siue p̃missiões dei.

c ℟ Qm̃ dixisti. sp̃ eĩ miseratõ tua sublimat̃. ⁊ nunq̃ destruetur. ℟ A ℭ In celis p̃p̃abit̃. i. ĩ ap̃lis p̃dicabit̃ veritas tua hinc vox patris disposui ⁊c̃. d ℟ Disposui testamẽtũ. electis. i. doctorib⁹ eccl'iaruz ut adquisituz p̃ gr̃am ppl'm doceant vel informent ℭ Iurat ꝟo iustissime de⁹. cũ suo iure p̃mittit omnia. iurauit em̃ dicimus iure orauit. id ẽ iuste locutus est. Iurat quoq̃ ⁊ ideo iuste deus. quia quod iurat semper potest implere. homo ꝟo iuste prohibet̃ iurare vel iuramento p̃mittere. quia non est in potestate sua qd̃ pollicet̃ efficere. Preparatus quoq̃ ẽ xp̃s. q̃ ex semine dauid

origine carnis descēdit vsq; ineternū rex regū ⁊ dñs dñantiū. qō ꝑ humanitatē intelligi oꝑtet. ℣ vl̄ semel nō solū xp̄c est caput ꝑ ⁊ membra sua. s. credētes i eū e ℒ Et edificabo. ista pollicitatio ad crē stū ptinet. sedes eī ei⁹ est oīs sanct⁹ quē qua si splendidissimū throno suo gra insidet.

℣ Vl̄ thron⁹ ei⁹ ecclesia ē. in qua xp̄s sedet ineternū. ⁊ eadem sua ē cū proiore lz sint alia xba. f ℚ Cōfitebunt celi q̄ sūt verī p̄dicatores. q̄ntis miraculis dñs mūdū ad minist̄ret. Et veritatē ei⁹. q. verbū caro factū est. ⁊ habitauit in nobis ꝓfitent. nō vbi q̄ sīc mirabilia sua ꝑ i ecclia sanctoꝝ vbi creditᵉ veritas impleta ⁊ verbū caro factum.

℣ vl̄ apli p̄dicant mirabilia in xp̄i incarnatiōe ⁊ passiōe ostensa ⁊ que p eū facta sūt in congregatōe sanctoꝝ ℊ ℚ Nubes ꝓphete apli ⁊ p̄dicatores sūt q̄ p spm̄sctm̄ pplos cōpluebāt. ꝑ tm̄ erāt obnoxij i lege pcti. Nec inter filios dei. i. sctōs potuit bīe equalē q̄m ille p naturā ē fili⁹ dei sancti xo p gram. iste sine aliquo p:tō. isti p ip̄m a pctō ꝓbant exuti. b ℣ ℚ Ipse ei dñs q̄ p̄dicat a sanctis magn⁹ ōr q̄ de⁹ est. terribil⁹ a ptātē mirabili. q̄ in circuitu ei⁹ sūt. sancti. s. q̄ dono ip̄i ei⁹ gr̄e ꝓmanent vite innocētia ⁊ sanctitate. i ℚ Quis filius tibi. q. virtutū ⁊ ptātū dñs es. sctī ei⁹ dicant xtutib⁹ nō dñant. tu aūt ill⁹ reb⁹ impas q̄b⁹ te ꝑstante alij ꝑclari sūt. Tu ex te potens es. illi p te. Illi in veritate tua illuminati sūt. tibi aūt veritas tua sp ineſt.

k ℣ Tu dñaris ptāti maris. i. h⁹ sctī ptātib⁹. Motū aūt tē. q̄ feroces mot⁹ p secutōnū i martires ⁊ sctōs ꝓvtilitate sācto⁹ q̄uertis. ac mitigas tēptatiōes q̄s cō mouēt seruis tuis ꝑsecutores. ℚ Dicit xo mitigas vt tollerare possint. nō dicit tollis. q̄m si eū motus ꝑsecutōnū fundit⁹ tolleret corōnā martires nō haberēt l ℣ Tu hūiliasti sicut vulnerat̄ supbū. i. diabolum clauis tue crucis sanciatū ⁊ hūiliatuz suis spolijs abstractis.

meo vsq; ineternū ꝓparabo e semē tuū. Et edificabo i ge/ neratiōē⁊ generationē: sedē f tuam. Dyapsal. Confitebunt celi mirabilia tua dñe. eteni veritatē tuaz in eccl̄ia g sctōz. Qm̄ q̄s in nubib⁹ eq̄bit dño. filis erit dño in filijs h dei. Deus q̄ glorificat in cōsilio sctōz. magn⁹ ⁊ terribilis sup oēs q̄ in circuitu ei⁹ sunt i Dñe deus virtutū q̄s filis tibi. potens es dñe. et veritas tua i circuitu tuo. Tu dominaris potestati maris. motū aūt fluctuuz eius tu mitigas k Tu humiliasti sicut vulnerat̄ tum supbum. in brachio virtutī tue dispersisti inimicos l m, tuos. Tui sunt celi⁊ tua est terra orbem ÷ terre:· ⁊ plenitudinē eius tu fundasti. aq;n lonē⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ hermon ÷ in:· nomine tuo exultabūt. tuuz brachiū o cum potentia. Firmetur ma

℣ Inimicos. infideles iudeos dicit q̄ per innūeras gētes dispsi p brachiū. i. p virtutē dñi xp̄i. m ℚ Sensus istī⁹ versiculi talis est cur voluerūt stulti in te seuire in hoc mūdo. c⁹ tu fundator es xp̄e. Orbis terrarū p̄tinet ad toti⁹ mundi spaciū. plenitudo ei⁹ ad oēs creaturas q̄ in eo sūt. Per aq̄lonē dicit abolū itellige. q̄ dixit ponā sedē meā ad aq̄lonē. ℣ vel antixp̄m. de q̄ ait dñs ad hieremiā. Ab aq̄lone pandet oē malū. ℚ Mare. seculi hui⁹ elatas⁊ iniqs hoīm ptātes Creatura enī ñ oz supbire creatori qz ab eo creata ē. n ℚ A Thabor in ecclīptātū ōz venientiū lumē. q̄ ꝑ spāliē ptiet ad aduētū dei. Hermō xo anathema ei⁹. i. diaboli. q̄ venīte dño suscepit a xp̄ianis. dignū ei fuit vt pūte lumie. tenebrosus diabol⁹ anathema esset vñ exultabūt i noīe dei sctī. Brachiū cū potētia xp̄c ē. q̄ facit q̄ vult in celoz ī ēra Illūinati igr̄ a te ⁊ diabolū abominantes exultabūt i noīe tuo tibi gl̄iam dantes. o ℣ Firmet man⁹. i. opa q̄ facis i ꝑ

mūdo ¶ Exaltet̄ dextera.i.clarificet̄ nūerus p̄destinatoꝝ q̄ est ad dexterā collocādus. Sedes q̄dē dei sempiterna ē ⁊ sp̄ p̄parata. sed tūc nobis apparebit p̄parata. qñ ip̄m cernim⁹ iudicare iusticiam.

¶ Uel scti. sedes dei sc̄ ⁊ nisi q̄s prim⁹ in se iusticiā ⁊ iudiciū fecerit ñ pōt dei fieri sedes

p ¶ Mia est. qua p̄cit ꝯuersis veritas ꝯ p̄missa restituit. Beat⁹ ppl's est q̄ intelligit vl' scit iubilationē. i. q̄ immēsam leticiā suā. nō in ꝓprijs viribus. sed ī dei cognoscit̄ posuisse virtute Jubilatio ē copiosa mētis exultatio q̄ verbis explicari nō pōt.

q ¶ Nūc pōit p̄miū eoꝝ q̄ sciūt iubilationē. Ambulat ī lumine vultus ei⁹ ppl's xp̄ian⁹. cū in ꝯtēplatōne sctē trinitctis iugit̄ p̄seuerat. cū v̄o dicit ī noīe tuo. vetat in propria p̄sumptōe gaudere. Tota die. toti⁹ vite tp̄s ostēdit. Exultabunt̄ in iusticia dei qñ in illa resurrectōne ad dexterā fuerīt collocati.

r ¶ Sicut em̄ eis bñplacita fuerunt tua p̄cepta. ita tibi bñplacitū ē in eis. vt ī te exaltet̄ cornu. i. virt⁹ eoꝝ.

s ¶ Nr̄a enī assūptio. dñi ē incarnatio que a sctō israel p̄bat̄ impleta. in q̄ spem hñtes de p̄fūdo pctōrū erigimur sursuꝫ. dū ip̄ius mīa subleuāte ī et̄na collocamur haudia

t ¶ Nunc iterū ꝓpheta ad p̄rem loquit̄. Locut⁹ est de⁹ ꝓphetis reliq̄sq̄ sanctis in visione. dum eos fecit aspicere que dicebant. vnde videntes appellati sunt. Posuit adiutoriū. id ē ac si diceret p̄r p̄hibuit testimoniū potenti. i. filio dicēs. clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Electū dicit ih̄m xp̄m. de plebe. de gēte iudeorū vel potēs corp⁹ eccl'ie dr̄. super quez xp̄m posuit regere Ul' vt alia trāslatio hꝫ in vel sup̄ potentē.

n⁹ tua ⁊ exaltet̄ dextera tua
iusticia et iudiciū p̄paratio
p sedis tue. Miscdia ⁊ veri/
tas p̄cedēt faciē tuā beatus
ppl'us qui scit iubilationē.
q Deus in lumine vultus tui
ambulabūt ⁊ in noīe tuo ex
ultabunt tota die: ⁊ in iusti
r cia tua exaltabunt̄. Quia
gl'ia virtutis eoꝝ tu es: ⁊ ī be
neplacito tuo exultabit̄ cor
s nu nr̄m Quia dñi est assum
ptio ✱ nr̄a :·: ⁊ sancti israel
t regis nostri. Tunc locutus
es in visione sanctis tuis: ⁊
dixisti posui adiutorium in
potente: ÷ ⁊ :· exaltaui ele/
v ctum de plebe mea. Inueni
dauid seruū meū: oleo sctō
x meo vnxi eū Man⁹ em̄ mea
auxiliabit̄ ei ⁊ brachiū meū
y ꝯfirmabit eū. Nihil p̄ficiet
inimicus in eo: ⁊ fili⁹ iniqui
tatis nō apponet nocere eū
z Et concidā a facie ei⁹ inimi
cos ei⁹ ⁊ odiētes eū in fugā
a conuertā. Et veritas mea ⁊
miscdia mea cū ip̄o: ⁊ ī noīe
meo exaltabit̄ cornu eius.

¶ .i. diabolū vt cōtra vel sup̄ diabolū posit⁹ opprimeret sup̄biā ei⁹

v ¶ Cuꝫ dicit. inueni dd̄. iesum xp̄m euidēter insinuat quē sup̄ius potentē appellauit ⁊ de quo alibi dr̄ vnxit te de⁹ oleo leticie

x ¶ Man⁹ brachiūq̄ hic p̄ fortitudine dei posita ē. que firmauit hūanitatē xp̄i ī passione.

y ¶ Nihil p̄ficiet inimicus. i. diabolus qui est p̄teru⁹ inimic⁹ humanitatis. Filius iniq̄tatis fuit iudas traditor. qui fili⁹ diaboli merito nūcupat̄ qui ē autor oīs iniq̄tatis. q̄ intentōni xp̄i in nullo nocuerūt.

z ¶ Facies enī xp̄i cū peccatores dignata fuerit ī tueri a suis prauitatibus cōcidunt̄. Cōuertunt̄ quoq̄ in fugam. quando impia vita derelicta ad xp̄i ceperint festinare remedia. pctī enī mēores sua facta refugiunt. ⁊ ad dñi beneficia cōuertunt̄.

a ¶ Ueritas patris est filius p̄tinet hoc ad iudiciuꝫ. mīsericordia v̄o ad pietatē. q̄r peccata dimittit. Cornu significat inuictissimaꝫ potestatē. de qua dicit. data est mihi omnis potestas

¶ Ul' veritas xp̄s q̄ q̄ a p̄re audiuit locutus est. mīa q̄r sanat infirmos mēte ⁊ corpe. Cornu fortitudo ecclesie eius sanguine redempte dicit̄.

b Et ponã in mari manũ eiꝰ
⁊ in fluminibꝰ dexterã eius
c Ipse inuocabit me pr̃ meus
es tu: deꝰ meus ⁊ susceptor
d salutis mee. Et ego primo
genitũ ponã illuz: excelsum
e ÷p̃:· regibꝰ terre. Ineternũ
seruabo illi mĩam meã: ⁊ te
stamẽtum meum fidele ipsi
f Et ponã in secl'm ÷seculi:·
semẽ eiꝰ ⁊ thronum eiꝰ sicut
g dies celi. Si ✱ autẽ:· dereli
querint filij eiꝰ legẽ meã ⁊ in
iudicijs meis nõ ambulaue
h rint. Si iusticias meas ꝓfa
nauerint ⁊ mãdata mea nõ
i custodierĩt. Uisitabo in vir
ga iniquitates eoꝝ: ⁊ in ver
k beribꝰ pctã eoꝝ Miscdiã ãt
meã nõ dispergã ab eo neqꝫ
l nocebo in veritate mea. Ne
qꝫ ꝓfanabo testamẽtum me
um. ⁊ q̃ ꝓcedunt de labijs
m meis nõ faciã irrita. Semel
iuraui in sctõ meo si Dauid
mẽtiar: semẽ eiꝰ ineternum
n manebit. Et thronꝰ eiꝰ sicut
sol in conspectu meo: ÷⁊:·
sicut luna ꝑfecta ineternum
⁊ testis in celo fidelis.

Dyapsalma.

b ¶ Mare significat vniuersas gẽtes in q̃bus saluator nr̃ gloriã dñatõis accepit. ℣ Et in flumĩbus. i. sup̃ prĩcipatus ⁊ ptãtes ip̃ius mũdi ptãtẽ eius. Uel mare mũdũ significat. manꝰ opatõz ¶ Uel flumĩa aq̃s baptismi oñdũt. c ℣ Sepius eũ ĩuocasse pr̃em in euãgelio legimꝰ. vt est. clarifica me pr̃ apd̃ temetip̃m. ⁊ ibi. pater in manꝰ tuas cõmẽdo spiritũ meũ d ¶ Est ergo primogenitus vt in euangelio. ego sum alpha ⁊ o. Et dicit ponã. i. constituã. ℣ Excelsum p̃ regibꝰ terre hoc ẽ regna mũdi ei cũcta subijcio. Uel primogenitꝰ ex mortuis dicit̃. primogenitus q̃ qꝫ pr̃is eterni ⁊ mr̃is v̄ginis. e ¶ Et hoc dicit̃ a forma serui. qꝛ mĩam pr̃is eterno honore suscepit. cui data est ptãs in celo ⁊ in terra. Testamentũ fidele est. qꝛ quecũqꝫ ꝓphete de ipso p̃dixerũt omĩa cõpleta sunt.

f ¶ Seculũ seculi. significat eternitatẽ semẽ dauid ẽ xp̃s. thronus eiꝰ ptãs est futuri iudicij. in q̃ fulgebunt iusti celesti claritate.

g ¶ Hos duos versus dicit de ppl'o xp̃iano filij enĩ dicũt̃ xp̃iani qm̃ eccĩa mr̃e ex aq̃ ⁊ spũsctõ regenerant̃.

h ¶ Si iusticias xp̃i. i. mãdata eiꝰ nõ custodierint sup̃ noĩati filij ĩ sb̃seq̃ntibꝰ eis digna ꝓmittit̃ euẽire vĩdicta

i ¶ Uisitat in virga quãdo districte iudicat. vt apl's. q̃d vultis in virga veniaz ad vos. visitat q̃z in verberibus, quãdo in nobis leuius vindicat̃ qd̃ delinquimus. Uel virga percutit. flagella v̄o verberãt. k ¶ Superiora de mẽbris dixit. nunc v̄o de capite loquit̃. Dicit enĩ pater miscd̃az suã non se a xp̃o disꝑgere ꝑ tota plenitudine condonare Neqꝫ nocebonaz ⁊ si inimici ꝑmissi sunt nocere. in veritate tñ pr̃is nõ est filiꝰ lesus cuiꝰ totũ mũdũ redemit sanguĩe. ⁊ quia oĩa veritatis ordĩe cõstat ĩpleta in xp̃o. q̃ pr̃ ꝑ ꝓphetas dixit. vñ et addit. Nõ ꝓfanabo ⁊c̃

l ¶ Nõ ꝓfanauit pr̃ testm̃ suũ. i. scripturaz sanctã mentiẽdo. ꝑ rerũ fide honorabile fecit. dũ que ꝓgressa sũt de labijs eiꝰ. i. ꝑ sctõs ꝓphas. nll'a falsitate d̃structa sc̃ m ¶ Hoĩm cõsuetudo ẽ frequent̃ iurare vt eis aliq̃d possit credi. deꝰ aũt semel iurat. qui nulla varietate tp̃is immutat̃ Iuramentũ autẽ eius diximus vẽtura ꝓmittere. Si dauid mentiar. id est nõ mẽtiar. si enĩ est negatiue positũ qd̃ etiã vsus cõis habz a tuo semẽ xp̃i sunt oẽs sancti ⁊ vere xp̃iani. q̃ in sancta cõuersatõne vsqꝫ in finẽ ꝑmanebũt hꝰ vite ⁊ post ineternũ

n ¶ Thronus dei anĩa fidelis est in qua reuera xp̃s insidet. atz lucet sic̃ sol. ⁊ sicut lũa. i. ꝯpago corꝑis nr̃i pꝰ resurrectõz clarificata

℣ Et testis fidelis ẽ xp̃s q̃ testĩm ꝑhibuit d̃ veritate. q̃ est ip̃e ⁊ de ope pr̃is in mũdo. Dicit v̄o eũ in celo esse. qꝛ ibi post ascensionem suã est ¶ Uel in celo. i. celesti homine ⁊ sancto, in illo ipsa caro glorifica-

ta. testis est fidelis hꝰ ꝓmissiõis ĩplete. ñ in dãnato homĩe. o Hec depulsio ⁊ de pectõ de regno salomõis facta ẽ ĩ poste ris eiꝰ. ꝙ aũt ait distulisti. nõ de salomõe nec dauid dictũ eẽ manifestũ est ꝑ ꝺ xp̃o

o Tu vero repulisti ⁊ despexisti:
p distulisti xp̃m tuũ. Auertisti
testamentũ serui tui ꝓpha/
nasti in terra sanctuariũ eiꝰ.
q Destruxisti oẽs sepes eius.
posuisti firmamentũ eiꝰ for=
r midinẽ. Diripuerũt euꝫ oẽs
trãseũtes viã. factꝰ ẽ obpro=
s briũ vicinis suis. Exaltasti
dexterã deꝑmentiũ euꝫ: leti
ficauisti omẽs inimicos eiꝰ.
t Auertisti adiutorium gladij
eiꝰ: ⁊ non es auxiliatus ei in
r bello. Destruxisti eũ ab emũ
datiõe: ⁊ sedẽ eiꝰ in t̃ra colli=
x sisti. Minorasti dies tꝑis eiꝰ
ꝑfudisti euꝫ ꝯfusiõe. Dya/
psalma. Usqꝫ q̃ dñe auer=
tis in finem: exardescet sicut
y ignis ira tua. Memorare q̃
mea substãtia. nũquid enim
vane ꝯstituisti ÷ oẽs: + filios
a hoĩm. Quis ẽ hõ qui viuet
⁊ nõ videbit mortem: eruet
aĩam suam de manu inferi.
b Dyapsal. Ubi sũt mĩe tue
antiq̃ dñe: sic̃ iurasti dauid

A Quẽ a ppl'o iude orũ pr̃ distulit nõ ab/ stulit qꝛ reliquie salue fient in fine.

p ¶ Auertisti testa mentũ. i. ĩ aliã ꝑtẽ trã stulisti vt qꝺ iudeis fu erat ꝓmissũ. ad genti um vtilitatẽ ꝑueniret nõ eĩ eis remansit tẽ/ plũ sacerdotiũ. obla/ tio vel regnũ. ꝑ xp̃ia/ ni oĩa plenissime sc̃ cõ secuti. testamentũ. h̃ ẽ ꝓmissio natinitat̃ dei Prophanũ. dictũ est irreligiosũ. qꝛ venien te xp̃o ĩmolatio pecu dũ ⁊ obseruatõ sabba toꝝ submota sũt ĩ ter/ ra. hoc ẽ in toto orbe vbi est eccl'ia xp̃i.

q ¶ Destruxit se/ pes. i. verba legis.

¶ Firmamẽtũ iude orũ. defensio est dei ⁊ xp̃i. quã ĩ formidinez posuisti vt culpis faci entibꝰ. ip̃m dñm for/ midarẽt cuiꝰ solebãt munitioni vallari.

r A ¶ Diripuerũt ciuitatẽ irl'm oms trãs euntes viã. hoc ẽ gen tes. ¶ Merito q̃z ppl's iudaicꝰ factꝰ est obprobriũ vicinis. qm̃ xp̃o credere noluit.

s ¶ Exaltauit dexterã deprimẽtiũ. qñ iudei hostibꝰ suis traditi vastissimas ce des ꝑtulerũt. tũc eĩ letus efficit̃ inimicꝰ qñ corã eo humiliat̃ aduersarius.

t ¶ Auertit adiutoriũ gladij eiꝰ cũ ille ppl's armatꝰ sicut inermis factꝰ ẽ. vt cũ ꝑus pauci pl'es vincerent. pl'es pꝰ pauc̃ resistere nõ valerẽt. v A ¶ Destruxi sti eũ. i. remouisti eos q̃ obstinatiõe men tis xp̃m spernere maluer̃t. eos eĩ ab emũ datõe. i. fide q̃ emũdat corda destruit. q̃s etiã dãnare decreuit Sedes etiã hic ꝓ re gno posita est q̃ merito ꝺr ĩ terra collisa. qñ diuisus ppl's ĩ toto orbe ẽ dispsus. vl teriꝰ regere ⁊ regnum nõ habiturꝰ. x ¶ Minorati sc̃ dies re/ gni iudaici. qꝛ pollici tationẽ abrae ꝓmissã de regni eternitate ha bere nõ meruit. cõfusi sc̃ etiã. s. sorde ĩcredu litatis sue. dũ gentes ad suũ dñm cõuerti vi dẽt quẽ ip̃i occiderũt

y ¶ Petit nũc ꝓpha dñm. vt iudaico ppl'o miseratꝰ ĩdulgeat. In finẽ seculi terminũ si/ gnificat qñ iudei con uertẽt̃. Exardescimꝰ ira. cũ vindicare dispo nimꝰ trascimur vero me diocriter. qñ aliquem ꝑmonẽ corripimꝰ. ad iecit itaqꝫ sicut ignis. q̃ obiecta cõsumit.

z ¶ Rogat ꝓpheta vt istã carnẽ. peccatis obnoxiã aduentꝰ sui gloria liberare digne tur. qꝛ nõ ẽ ad hoc cre ata. vt eã ꝑmitteret q̃i vanũ aliq̃d interire.

a ¶ Quis ẽ hõ. ĩter rogatiue legẽdũ ẽ vbi subaudiẽdũ nullꝰ om nes eĩ hoĩes siue iusti siue pctõres mortẽ vi debũt. q̃ prĩo hoĩ infli cta est lege pctĩ eruet aĩam. hic sil'r subaudi endũ nullꝰ. De manu. i. de ptãte inferi. que a nullo de ista ptãte põt eripi. nisi ꝑ illum. q̃ moriendo ꝓstrauit mortem.

b ¶ Ubi sũt miscdie. nõ sub dolore di/ cit̃. sed quasi tardãs dñs postulat̃ vt ci to p̃stet. qꝺ cum nouerat eẽ facturũ. An tiquas dicit. quas abrae fecisse sciebat. antiquas enim non diceret. nisi ante da uitica tempora factas esse cognosceret:

c C Obprobriũ ꝯtigit ꝑuis dei. qñ gẽtes amore idoloꝝ ꝑsequebant̃ xp̃ianos. ꝑ erat in sinu xp̃ianoꝝ. i. in secreto mentis affectu. qꝛ palã timebãt loq̃ vñ ꝓbabant̃ extingui. d H Exprobrauerũt. iudei vicꝫ ⁊ pharisei. C Ip̃a est cõmutatõ xp̃i q̃ obstinatos deseruit ⁊ fideles ad doua sue pietatis asciuit.

e C Bñdictꝰ dñs cõtra maledictões gentiliũ positũ ẽ. qm̃ q̃ dicunt illi caduca sunt. Laus aũt dñi ꝑmanet ineternũ. Sequit̃ fiat fiat. vt de tantis ꝓmissionibꝰ nemo dubitaret vbi cõfirmatio ꝯiterata succederet.

Oratio.

Rue dñe aĩas nostras de manu inferi q̃ ꝓ nobis inferna fortiter ꝯfregisti vt tuas mĩas decantantes ⁊ a cõfusiõe criminuꝫ ⁊ a morte ꝑpetua liberemur. Qui.

a C Moyses ille venerabilis in typo sancte eccl̃ie. quã p̃figuratõe gestabat dñio fusa orõe gr̃as agit. q̃ factꝰ est illi refugiũ. cuꝫ ab vniuersis periculis noscit̃ eẽ liberatꝰ. verũ vt hoc nõ tm̃ d̃ vno hoĩe. ꝑ d̃ vniuersali ecclesia aduerteres. nobis posuit nõ mihi. A generatiõe dicit illud tp̃s exquo ceptũ ẽ genus hũanũ. ꝓgenie vsq̃ in finẽ secl̃i significat. ac si diceret semp.

b C Mõtes. ꝑ ponamꝰ ptãtes celoꝝ eximias. ac si dicat. tu es anteq̃ celestia terrenaq̃ formares. A scl̃o ⁊ vsq̃ ĩ scl̃m eternitatẽ debemꝰ aduertẽ. Tu es cõpetent̃ deo d̃r. qꝛ nõ hꝫ p̃teritũ nec futurũ. sic eĩ moysi dixit. ego sũ q̃ sũ. c C Ne auertas hoĩem ĩ hũilitatẽ. i. ne ĩ mdi istiꝰ cõcupĩa ambitiõemq̃ ꝓijcias. merito ꝗ petit ne deferant̃ hoĩes in lubricꝫ lapsibꝰ q̃bꝰ dcm̃ ẽ cõuertimini.

d C Mille eĩ anni nõ solũ pauci sũt ante oculos dei. ꝑ oĩno tãq̃ hesterna dies habẽtur p̃teriti. Finitũ q̃ꝫ ꝓ infinito posuit. id ẽ mille ꝓ oĩbꝰ. e C Pulcre aũt humanã vitã nocturnis cõpauit excubijs. vbi totũ sub obscuritate ⁊ trepidatõe gerit̃ qñ mẽs hoĩm vicijs carnalibꝰ circũdata pulsat̃. Custodia vero nocturna tribꝰ horis expletur. Quatuor eĩ custodie noctẽ cõplent.

f H C Mane infantia ⁊ pueritia siue adolescẽtia nũcupat̃. vesperũ ꝟo senectutẽ hoĩs appellat. H Mane nr̃m non stat ꝑ trãsit. i. iuuentꝰ nr̃a ⁊ perit a senectute. nec ip̃m vesperũ manet. ꝑ decidit. g C Defecimꝰ em̃ dictũ ẽ. i. humana sumꝰ infirmitate fatigati. Cõturbati sumꝰ. cogitata mortis formidine quã om̃es timemꝰ. H Nõgentis ⁊ ampliꝰ annis viuebamꝰ. ⁊ ecce in breuẽ vitã nr̃a vita cõtracta est. qꝛ defecimꝰ in ira tua. h H Posuisti ⁊c̃. hoc est te latet nihil de peccatis nr̃is. Seculũ nr̃m ĩ illũinatõe C Quia statĩ vt delinq̃mꝰ vindictã expectamꝰ. H Quicq̃d ẽt ĩ secreto nos facere putamꝰ illũinatõe tua ⁊ in

c in ꝟitate tua. Memor esto
dñe obprobrij seruoꝝ tuorũ.
qd̃ ꝯtinui in sinu meo mul-
d taruꝫ gentiũ. Qd̃ exprobra
uerũt inimici tui dñe. qd̃ ex
probrauerunt cõmutationẽ
e christi tui. Benedictus dñs
ineternum. fiat fiat.

Oratio moysi hoĩs dei.
C Orõ fideliũ ppl̃oꝝ ꝓ ec-
clesia ad deũ. Ps̃. lxxxix.

a Omine refugiũ ✱ tu:
factꝰ es nobis. a gene-
b ratione ⁊ generatione. Pri-
usq̃ mõtes fierẽt aut forma-
ret̃ terra ⁊ orbis. a seculo et
c vsq̃ in seculuꝫ tu es deꝰ. Ne
auertas hoĩem in humilita-
tẽ: ⁊ dixisti. cõuertimini filij
d hoĩm. Quoniã mille ãni añ
oculos tuos. tanq̃ dies he-
e sterna q̃ p̃terijt. Et custodia
in nocte. q̃ pro nihilo habẽt̃
f eoꝝ anni erunt. Mane sicut
herba trãseat. mane floreat
⁊ trãseat vespere decidat in-
g duret ⁊ arescat. Quia defe-
cimus in ira tua. et in furore
h tuo turbati sumus. Posui-
sti iniquitates nostras in cõ
spectu tuo. seculuꝫ nostrum
in illuminatione vultus tui.

oculis tuis pz. hz eī hebreaveritas. vita nr̄a ī illuminatōe vult⁹ tui. i i C Breuitatē hūane vite. dicit ꝓpter irā dn̄i ꝓuenisse. nā ꝙ dicit oēs dies nr̄i defecerunt ad annos ꝑtinet īnumerabiles. ꝙ aūt sequit̄. ⁊ in ira tua defecim⁹. ad tribulatiōes erūnasq; respicit q̄s ī ip̄a vita ꝑuissima sustinem⁹. k C Aranea est aīal debile ac tenuissimū qd̄ trāseūtibus muscis ad escā sibi p̄parādā quedā rhetia dolosa ꝯtexit. sic anni eoꝝ q̄ sceleratis opib⁹ dediti sunt inanib⁹ ⁊ subdolis machinatōibus occupāt̄ Aranea dctā ꝙ sit arida. nimisq; subtilis Meditabātur v̄o nō opabant̄ dixit. qm̄ sub nullo fructu opeꝝ ꝫ inani meditatiōe vixerūt.

l H Licz hoc ꝫm historiā de breuitate humane vite nō īcōgrue accipi debeat. tn̄ vt̄q; numer⁹ a spiritali sacramēto nō vacat.

M C Septuagesimus deniq; numer⁹ legē. octuagesim⁹ euangeliū significat. O Quisq̄s eī hic legꝫ p̄cepta ⁊ euāgelice īstitutiōis excedit. labori in pn̄ti. ⁊ dolori in fu futuro implicat̄.

m O Supuenit aūt māsuetudo. i. ih̄s xp̄c nosq; corripit ⁊ emendat. si testamētū eius īplere nō satagim⁹. n C Nā sic p̄mia dei plenissime neq̄unt ītelligi. ita nec mēsura vīdicte p̄ualet app̄hēdi. Bn̄ v̄o addit p̄ timore. sic ⁊ ali⁹ ꝓpheta ait. cōsideraui opa tua ⁊ expaui o C Dexterā eī dicit dn̄m saluatorē. petēs vt ip̄e ill̄ notus fiat. ꝑ quē oīa ꝓfutura discim⁹ ⁊ eruditos ⁊c̄. i. intellectū hn̄tes ī dn̄m xp̄m.

i Qm̄ oēs dies nr̄i defecerūt
÷ et :· in ira tua defecimus.
k Anni nostri sicut aranea me
ditabunt̄: dies annoꝝ nr̄oꝝ
l in ip̄is septuaginta anni. Si
aūt in potentatib⁹ octogīta
anni: ⁊ amplius eoꝝ labor ⁊
m dolor. Quoniaz superuenit
māsuetudo. et corripiemur.
n Quis nouit ptātē ire tue. et
pre timore tuo irā tuā dinu/
o merare. Dexterā tuā sic no-
tā fac. ⁊ eruditos corde in sa
p piētia. Cōuertere dn̄e vsq;q̄
⁊ dep̄cabilis esto sup seruos
q tuos. Repleti sumus mane
miscd̄ia tua. ⁊ exultauimus
et delectati sumus in oībus
r diebus nr̄is. Letati sumus
ꝓ dieb⁹ q̄bus nos humilia-
sti. annis q̄bus vidimus ma
s la. Respice in seruos tuos ⁊
in opa tua. ⁊ dirige filios eo
t rum. Et sit splendor dn̄i dei
nr̄i sup nos. ⁊ opa manuum
nostraꝝ dirige sup nos: ✱ et
op⁹ manuū nr̄arū dirige :·.

Erudit⁹ d̄r q̄i ex oī rure elicit⁹. ip̄e eī est dei virt⁹ ⁊ sapīa p̄ris. quē b̄ postulat. nō corporeis oculis ꝫ eruditos corde ꝯgscere. p C Postulat ꝓp̄ba dn̄m. vt iusticiā suā aliq̄ lenitate retempet. q̄tin⁹ exorari possit a pctōrib⁹. q̄b⁹ iuste noscebat̄ ira tus H Usq;q̄ tu quē ꝓphete dixert̄ ventuꝝ tardaueris dn̄e.

q O Repletū se dicit a mīa mane. i. lucida cōtēplatōe dei. qm̄ vir scūs dn̄i p̄uidebat aduētū. necesse fuit vt cor ei⁹ exultaret ī laude. ⁊ delectaret̄ oīb⁹ dieb⁹ vite sue. r O Narrat ꝓpheta se esse letū in ill̄ tribulatiōibus. ꝑ q̄s humiliādū ꝑpl'm salutarit̄ sentiebat. Sciebat eī fidelibus viris noxiā eē supbiā. ⁊ iō letat̄ in tribulatiōib⁹ ꝑ q̄s hūilitas custodit̄. s O Cōsidera hic q̄b⁹ verbis. pietatē boni iudicis inuitauit. vt p̄mo diceret. respice ī ꝫuos tuos. deinde in opera tua. q̄ten⁹ ⁊ si fact̄ suis veniā nō mererent̄ accipe eā ꝑ opa creatoris īpetraret. Qd̄ argumentū apud rhetores d̄r a laude iudicis t O Splēdor dn̄i super nos est qn̄ crucis ei⁹ imp̄ssiōe decoramur. Opa nr̄a dieigit sup nos qn̄ donat nobis veniā pctōꝝ. vt cū fuerim⁹ ꝑuersi efficiamur ei⁹ correctōe rectissimi. A vl̄ opa manuū nr̄arū dirigunt̄ sup nos. qn̄ ea nō ꝓ terrenarū rerū mercede facimus. Et opus manuum nostraruz. id est charitatem dirige sup uos vt omnia opera nostra sint vnum opus charitatis. qꝛ ipsa est finis p̄cepti ⁊ omnium operum nostroꝝ.

Oratio.

Psalmus

Uciſſui ſideris ſator oīpotēs deꝰ. q̄ nouā mundo lucē. fugata nocte reſtitues ſatia nos qm̄s remittēte miſcōia tua. vt oēs pctōꝝ obſcuritates. te illuminante pellamꝰ. Pertici ē diuina laudatio Dauid eī hic ip̄m ꝓphetā dicit. q̄ primā ꝑtē hꝰ pſalmi ſuaui relatōe dicturus eſt. Et huc himnū demonibꝰ pia ꝯfidentia ſꝑ opponimꝰ. vt a nobis potius inde vincant̄. vnd̄ ꝯtra creatorem aliq̄d doloſe dicere tentauerūt. a ¶ Qui habitat. habitare enī eſt ꝑmanentis nō diſcedētis. q̄ tantā igit̄ ſpem nō in ꝓprijs viribꝰ ponit ſ̄ ī altiſſimi voluntate cōſtituit. talis vir ꝓtegit̄ a dn̄o celi. dicit eī q̄ hic habitat. illic cōmorabit̄. hoc eſt q̄ in iſto ſeculo ab ip̄o nō diſcedit ī illo ſemꝑ mā̄ſurꝰ e. b ¶ hoc dicet ille. q̄ ſibi ſolum credit vtile. qd̄ digna ſuꝑna pietas p̄ſtari. Cū dicit v̄o ſuſceptor meꝰ es. totum ſe cōfirmat in eiꝰ bn̄ficia ꝓieciſſe. Refugiū cū dicit nullū ſibi aliud eē ꝓfitet̄ auxiliū. ſed qn̄ hꝰ ſeculi tēpeſtatibꝰ quatit̄. ad portū diuīe miſericordie ſe cōfugere velle teſtat̄. c ¶ Sperabo ī eū. cām dicit cur in eū ſperare debeat. qꝛ ipſe nos ab inimicoꝝ ſiue ſpiritualiū ſiue carnalium pōt liberare verſutijs. q̄ laqueos ponunt. vt venatores q̄bus poſſint ignorātes doloſis inſidijs irretire. Uerbū aſperū eſt. omne verbū qd̄ cōtra regulas diuinas dictū eſt. d ¶ Scapule dei. ſunt opationes mirabiliū. ꝑ quas velut q̄buſdā humeris virtꝰ diuina mōſtrat̄. Penne ſunt monita ꝓphetaꝝ. q̄ ſi recipiant̄ pura mente. fideles aīa ꝛ ad celos vſq̄ ꝑducunt. Et ſi q̄ras q̄d iſta obūbratio preſtet. dico vt ꝑ diē ſol nō vrat te neq̄ luna ꝑ noctē. e ¶ Circūdat nos veritas ſcuto. i. xp̄s ſua ꝓtectōe. ne ardētibꝰ ſagittis diaboli ꝑcutiamur Nō timebimꝰ a timore nocturno. i. diabolū q̄ ſꝑ in tenebris eſt vt ꝑcutiat. Siue h̄ dicit lꝫ in errore fuerꝫ q̄ nox eſt. tn̄ nō timebis ſub ſcuto veritatis. qꝛ ꝓteget te illud.

f ¶ Sagitta volās ꝑ diē. manifeſta ē ꝑſecutio tyrannoꝝ. Negociū in tenebris prauū ſtudiū eoꝝ intellige. Demoniū meridianū ꝑiculū maximū ē. feruore ꝑſecutōis accenſum. vbi ruina plerūq̄ metuit̄. qn̄ infirmitas humana ſuꝑat̄ Ruina aūt certe dicta eſt quaſi repetēs ima. g ¶ Mille a latere eius. dicit caſuros. id eſt ab illa. ſ. ſummitate iudicatōis q̄ iudicabūt ſctī cū xp̄o vt aſſeſſores. illi enī inde cadūt q̄ falſa p̄ſūptiōe illud ſibi ꝓmittūt. Sꝫ qm̄ pauci hoc faciunt iō ſubdit. A dextris decē milia. qꝛ multi putāt ſe ad dexterā collocādos falſa opinatōe cuꝫ hoc ī ſuis meritis nō habeāt Ad te nō appropinquabit. ſcꝫ q̄libꝫ q̄ ſibi regnū dei fallacit̄ pollicebat ꝛ ad remediū penitentie nō currebat. ponit v̄o ꝓ infinito numero numerū finitū h ¶ Oculꝰ tuis dixit diuinū illū cōſpectū q̄ hoīm merita iudicāt̄. Illa eī ꝯſideratio retributō erit meritoꝝ. Uideb̄. i. videri facies. illa ꝗ meritoꝝ ī iudicio d̄i diſcretio oclꝰ dei ꝯſideratō d̄r i ¶ Qm̄

÷ Laus cantici dauid :·.

¶ Propheta p̄dicit oēm fidelē dei adiutorio circūdari. laudemq̄ xp̄i denūciat.

a Ui habitat Ps̄. xc.
in adiutorio altiſſimi. ī
b ꝓtectiōe dei ÷ celi :· cōmorabit̄. Dicet dn̄o ſuſceptor meus ÷ es tu :· ꝛ refugiū meum deus meus. ſperabo in eum.
c Qm̄ ipſe liberabit me de laqueo venātiū. ꝛ a v̄bo aſpe-
d ro. ✱ In :· ſcapul̄ ſuis obūbrabit tibi. ꝛ ſub pēnis eius
e ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius nō timebis a
f timore nocturno. A ſagitta volante in die. a negocio ꝑambulante ī tenebris. ab incurſu ꝛ demonio meridiano
g Cadent a latere tuo mille. et decē milia a dextris tuis. ad te autē nō appropinquabit.
h Uerumtn̄ oculis tuis ꝯſiderabis. ꝛ retributionē pctōꝝ
i videbis. Quoniā tu es dn̄e

tu es dñe spes mea qꝛ resurgẽte dño spez retributiõis reliq̃ mẽbra ꝑceperũt. Verũ etiã dñs saluator ꝑ id qđ mortuꝰ ẽ. refugiũ suũ noscit ĩ altissimo posuisse. vñ merito eccĩa seq̃t eiꝰ exẽplũ eũ sibi refugiũ ponẽs quẽ ille habuit

k ¶ Licet xp̃s a iudeis cõuicia ꝑtulisset tñ nihil mali corpi suo appropinq̃re valuit. h̃ enĩ flagellũ positũ est qđ delicta castigat tale xp̃o nõ appropĩquauit. qꝛ nihil castigãdũ ⁊ flagellandũ habuit. vñ ypalage est. qꝛ ipse malo aut flagello non appropinq̃uit que sentẽtia in lr̃a psalmi vertit. Fagellũ q̃z ꝓ ope flagello digne ponit.

l ¶ Nã ꝓ legit angelis eẽ mãdatũ vt eã debeãt custodire hũane infirmitatis est. vñ ⁊ dr̃ in euãgelio apparuit illi angelꝰ de celo cofortãs eũ. ⁊ vt ip̃am hũanitatis naturã ꝑfectissimã declararet adiecit. ne forte offẽdas.

m ¶ Ne offẽdas. i. ne in legẽ que in lapideis tabulis scp̃ta videbat incurreret. q̃ venerat gẽtes legẽ ⁊ euãgelicã doctrinã edocere. i. ne soluat legez ꝫ impleat

n ¶ Nam ista noĩa diabolo aptãtur. Aspis est em̃ dum occulte ꝑcutit. basiliscus cũ palum venena dissemĩat. Leo dũ ꝑsequit ĩnocẽtes Draco cũ negligẽtes ĩpia voracitate deglutit. verũ hec omĩa. glorioso aduentu dñi pedibus ipsius prostrata iacuerũt

o ¶ Hũc ergo beatũ virũ q̃ hĩtat in adiutorio altissimi liberatũ dicit. qm̃ spez suã in ip̃iꝰ virtute reposuit ⁊ iõ etiã ꝓtectũ ab omĩbꝰ insidijs diaboli

spes mea. altissimũ posuisti
k refugiũ tuũ Nõ accedat ad
te malũ. ⁊ flagellũ nõ appro
pinquabit tabernaculo tuo
l Quoniam angelis ÷ suis :·
mãdauit de te. vt custodiãt
m te in oĩbus vijs tuis. In ma
nibus portabunt te ne forte
offendas ad lapidẽ pedem
n tuũ. Sup aspidẽ ⁊ basiliscũ
ambulabis ÷ ⁊ :· cõculcabis
o leonem ⁊ draconẽ. Quoniã
in me sperauit liberabo euz
ꝓtegã eum quoniã cogno/
p uit nomẽ meum. Clam auit
ad me ⁊ exaudiã eum. cum
q ip̃o sum in tribulatõne. Eri
piã euz ⁊ glorificabo ÷ eũ :·
lõgitudine dieꝝ replebo eũ
⁊ ostendã illi salutare meuz
¶ Ps̃. cãtici in die sabbati.
Vox ecclesie de exultatõne
iustoꝝ ⁊ ꝑditione impioꝝ.
Psalmus. xcj.
a Onũ est confiteri dño
et psallere noĩ tuo al/
b tissime Ad annunciãdũ ma
ne miscdiam tuã. ⁊ veritatẽ
c tuã ꝑ noctẽ. In decacordo

Cognoscit nomẽ p̃ris q̃ filiũ nõ putat eẽ mĩorẽ p̃re

p ¶ Exaudit q̃ clamat ad dñm. dũ ei p̃mia ꝓfutura ꝯcedit. Dic̃ cũ ip̃o sum. i. dũ. s. mẽs in angustijs deuota feruẽtiꝰ tribulat Ereptꝰ vtiq̃ ex h̃ mũdo glorificãdus ẽ iustus. qñ in illa btĩtudĩe collocat. vbi iã tribulatõ locũ nõ hẽbit

q ¶ Lõgitudo enĩ dieꝝ vĩta ẽ eterna quaz nullꝰ termĩat finis. Oñdaz illi salutare h̃ est enim qđ fidelibꝰ in sũma remũeratõe ꝓmittit. qꝛ salutare xp̃m dñm ꝯtuent vbi totũ desideriũ spẽq̃ btõꝝ ĩplet. Oro

Restra nobis dñe ꝑ ĩuocatiõz noĩs tui. aspidis ⁊ basilisci letalia venena calcare vt oñsuz nobis salutare tuũ aduersus insidias inimici. spiritaľ clipei vmbraculo muniamur. Per.

¶ Ps̃ cãtici admonet nos vt in vniuersis actibꝰ nostris diuinitati gratias referte debeamus. Dies sabbati. req̃es ĩterp̃tat ꝑ quã cõmonemur ab oĩ praua actõe cessare

a ¶ Bonũ est ꝯfiteri. hoc ẽ. p̃muz age pnĩam ⁊ dele pctã deĩde psalle altissimo.

b ¶ Mirabiliter vĩta nr̃a duobꝰ ꝯclusa ẽ sermonibꝰ mane significat gaudium. ⁊ tunc mĩas ip̃iꝰ ãnũciare debemꝰ. Nox ĩdicat tristiciã ⁊ silr̃ tũc in tribulatiõibꝰ ꝟitatẽ ip̃iꝰ ꝑcipimur annũciare. qꝛ iuste ⁊ merito patimur. Sicut em̃ in ꝓsperis mĩa ostẽdit q̃ dat indignis. ⁊ malis bonꝰ est. ita ĩ aduersis veritas mõstrat qua dixit pctõres puniẽnos

c ¶ Decacordũ psalteriũ. decẽ p̃cepta legis sunt, Cãticũ ⁊ cithara est

gaudiū boni opis. i. elemosinax iocūda largitto. Cithara xo cātat. q opa bōa pfi cit sine aspitate tristicie d ℣ Delecta tā selcicit mſ eccīa in factura dñi. qm̄ dc q̄d boni accepit. nō suis meritis sed suo dño applicauit. Et exultare se ī dei opib⁹ nō xo ī sua felicitate ß in ipi⁹ volūtate pfitet vt alt apls ipi⁹ eni figmē tū sumus. e ℣ Ob stupescit ꝓba vehemti⁹ ipa opa t dñi mag nificētiā. Nimis pfū de sē facte cogitatões ei⁹. vt sic diabol⁹ p su pbiā corruit ita humanū gen⁹ bñficio būili tatis possit absolui q̄s hoc t silia pfundabit f ℣ Est vir isipiēs q̄ celesti sapīa euacua t⁹ t būanis versutijs pbat eē plenissimus. iste nō cognoscit opa dei quia casuale credit qđ gerit. Sic q̄dā pbi dixerūt. Stult⁹ ät vtiq; ē q̄ nec diuinare cognoscit nec ipsos sci'i act⁹ itel ligit. q̄s vulgo bzutos vocam⁹ g ℣ Dicit ei ß florere pctōres sic fenuz. ß in illo iudicio eos asserit celeriē interire. t ibi cū ad iudicium venerit būanis cō spectibus apparebunt corda eorū alijs q̄ hic apparere nō potuerūt b ℣ Sequit cā cur appareāt. nō vtiq; ad gloriā sed vt intereāt. Pulcre enī exposita ē pena dānatox nō enī sic pereūt vt eē iā desināt ß in seculū seculi deficiūt. q nūq; a suis afflictoīb⁹ exuūtur. tu ät altissim⁹. subaudiendū est pnanebis ℣ Et nihil ē bonū nisi qđ eternū est qđcūq; bonū finē bz nec inē bona numerādū ē. q̄d enī pdest si añ diem rexfui. hodie in carcē mozior. oē qđ ē pteri-

psalterio: cū cātico in citha
o ra. Quia delectasti me dñe in factura tua. t in opibus manuū tuarū exultabo.
e Quā magnificata sūt opa tua dñe. nimis pfunde sunt
f cogitatiões tue. Vir insipiens nō cognoscet. t stultus
g nō intelliget hec. Cū exorti fuerint pctōres sic venū. et apparuerint oēs q̄ opanť iniquitatē. Vt intereāt in seculū ÷ seculi ÷ tu aūt altissim⁹
i ie⁹nū dñe. ÷ Qm̄ ÷ ecce inimici tui dñe ✶ quoniā ecce inimici tui ÷ pibunt t dispergent oēs q̄ opanť iniquitatē
k Et exaltabiť sicut vnicornis cornu meū. t senect⁹ mea in
l misericordia vberi. Et despexit ocul⁹ me⁹ inimicos meos. t insurgētib⁹ in me. malignā
m tibus audiet auris mea. Justus vt palma florebit. vt cedrus libani multiplicabiť.
n Plantati in domo dñi. in atrijs domus dei nostri flo
o rebūt Adhuc multiplicabū

tū t finē bz nihil est i ℣ Inimici dei sť demonū cultores t q̄cūq; ꝓceptis ei⁹ obuiare satagūt Illi ei dispgēť qñ a gregе dñi fuerīt segregati k ℣ Hic. n. vnicornis exaltatōz significat vnitatis Illa em̄ vnitas fortitudo ibi lumis ē. vbi sctox gliadecorat eccīaz. Senect⁹ cādidū caput bz q̄ sūlitudo dat rctē eccie qm̄ oīa merita sctōrum tāq; cani capitis purissima luce fulgebūt. c⁹ senect⁹ ad vitā duc t petuā l ℣ Inimici sť s. eccīe oparij inq̄tat q̄s tūc despicit de⁹ qñ in finistra pte segregatos se eē cogīscūt. in lurgētes sť malignantes. diuites. q̄ hic paupertatē despiciunt. Hos audiēt aures boīm fidelitū. qñ dicūt. q̄d nobis pfuit supbia nr̄a. m ℣ Just⁹ recte ꝓpatur palme. hec enī sup terras hispida ē. ß vbi ad supna pcesserit. dulcissimox fructuū suauitate cōplet. Et dicta ē palma q̄si pacis alūna sic vita iustox duris ē in ß mūdo laboribus plena. ß i supnis ē pulcerrima Cedrus lignū bñ olens. ad pondera poztāda aptissimum t fortissimū. t mlt̄u palma celsi⁹ crescens (qđ marie ī libano celsius iuenit) iustos significat repletos bonis operibus

n ℣ Plantatio hic predestinatio dei itelligit qz nisi q̄s i ea plātat⁹ fuerit. creatūtū felicitatis ñ hēbit Atrium ei initiū dī māsiōis. ibi florebit iustus. q̄s ī illo initio resurrectōis audita felicitate gaudebit. i. qñ dicē audiet vēite bñdicti zc. o ℣ Seneca boīm. arida ē. eccīa xo tūc magis incipit eē vberrima

qñ ad finẽ seculi fuerit dño miserãte ꝑducta Bñ patiẽtes erũt. qꝛ passiones btõꝝ celoꝝ regna cõquirũt. Et tũc annũcient. qm̃ iust⁹ est dñs. ⁊ qm̃ rect⁹ est ⁊c̃.

p ¶ Qm̃ rect⁹ dñs. q̃ ꝟuis suis ꝓmissa cõpleuit. ⁊ nõ ẽ ĩ eo iniq̃tas. vt in hoc mũdo ꝑmisisset ꝑiclitari martirio quos ibi nõ coronasset p̃mio.

Xultatio et̃na sãctoꝝ de⁹. q̃ iustos diuersis bonoꝝ refectos impẽdijs florere palmiferis atrijs immarcessibiliter facis. q̃sum⁹ vt remissis molib⁹ delictoꝝ. eoꝝ nobis societatẽ dignant̃ imꝑtias. Per.

¶ Canticũ ad laudẽ ꝑtinet diuinitatis. ipi dauid. xp̃o aptat̃. In die ante sabbatũ sexta feria est q̃ sabbatũ p̃cedit. Terra. hic hominẽ significat cui d̃r terra es ⁊ in terrã ibis quẽ inter inicia reruꝫ sexto die creator condidit. a ¶ Cõsiderans ꝓpheta q̃ventura erãt regnaturũ esse dñm. cũ magna exultatiõe cõcelebrat. Decorẽ induit. i. pulcritudinẽ sue maiestatis oñdit qñ trãsfigurat⁹ est ĩ monte corã discipulis. Indut⁹ est dñs fortitudinẽ. qꝛ diabolũ opp̃ssit. ℟ Et p̃cinxit se. cum multitudine angelica circundat⁹ remeauit ad p̃rez

b ¶ Firmauit orbẽ terre. i. ecc̃iam. vt in euãgelio. tu es petr⁹ ⁊ sup hãc petraꝫ edificabo eccl̃iam meã. q̃ nõ cõmouebit̃ vllaten⁹. q̃uis ꝑsecutiõe freq̃nt̃ vexet̃.

c ¶ Parata ẽ sedes. i. mẽs fideliũ. sic̃ est. sup quẽ requiescit spũs me⁹. nisi sup humilẽ ⁊ trementẽ verba mea ⁊ quietuꝫ

tur ĩ senecta vberi. ⁊ bene patientes erunt vt annuncient

p Qm̃ rectus dñs deus nr̃. et non est iniquitas in eo.

÷ Laus cãtici ipi dauid in die ante sabbatuꝫ qñ fundata est terra :· ¶ Laus ecclesie de incarnatiõe ⁊ de regno xp̃i. Psal. xcij.

a Omin⁹ regnauit decorẽ indutus ẽ. indut⁹ est dñs fortitudinẽ ⁊ p̃cinxit se.

b Eteni firmauit orbẽ ÷ t̃re :·:

c q̃ nõ cõmouebit̃. Parata sedes tua extũc. a secl̃o tu es.

d Eleuauer̃t flumĩa dñe. eleuauerunt flumina vocẽ suam.

e ✱ Eleuauerũt flumina fluctos suos :·: a vocibus aq̃ꝝ

f multaꝝ. Mirabiles elationes maris. mirabilis in altis

g dñs. Testionia tua credibilia facta sunt nimis domuꝫ tuã decet sctitudo dñe in lõgitudĩe dieꝝ ÷ Psal. dauid q̃rta sabbati :· ¶ Oro fideliũ. vt a ꝑsecutoribus q̃ deum ignorant liberentur.

Extũc. i. ab incarnatiõe xp̃i. A secl̃o. deitatẽ (q̃ coeterna regnãs cũ p̃ic. nescit eẽ sub tp̃e) oñdit ĩ xp̃o. d ¶ Flumĩa dñi sũt vicꝫ apl̃i. q̃de spũsctõ potati st̃. q̃ merito voces eleuasse dicta st̃. qm̃ auctori suas laudes salutarit̃ obtulerũt. e ¶ Eleuauerũt flumĩa fluct⁹. i. apl̃i sermones irriguos. ip̃osq̃ in p̃dicatiõib⁹ erexere sctĩssimis. A vocib⁹ aquaꝝ gentes significat q̃ ad catholicã fidẽ deũ laudando cõueniunt.

f ¶ Elatiões maris sapientes ppl̃os in ecclesia catholica significat q̃ꝝ mirabiles elatões tũc fiũt qñ mãdatis dei firma mẽte cõsistũt. Mirabilis in altis dñs ℟ Qñ residet ad dexterã patris

g ¶ Testimonia em̃ ꝓphetaꝝ. nimis credibilia facta sũt. qꝛ ĩcarnatiõe dñi reuelata st̃ q̃ in sacris libris tenebant̃ occulta. Dom⁹. est vtiq̃ vniuersal̃ ecclesia hãc decet sanctitudo. i. copiosa bñdictio xp̃i aduent⁹ quo aduentu eã sic ornat. vt nunq̃ deserat. longitudo dieꝝ eternitatẽ significat. Nã sicut q̃dã dixit. lõgitudo ñ est. in qua ẽ aliq̃d extremũ. Oratio.

Omine oĩpotẽs q̃ pat̃na p̃cinct⁹ ꝟtute celũ. mare. t̃rãq̃ locasti. exaudi supplices tuos. ⁊ da credulitatẽ ĩ testimoniis tuis indue nos fortitudinẽ ⁊ decorẽ sanctificatiõis. Qui. ¶ Ps̃. sctãm significat opatõꝫ q̃rta sabbati feria q̃rta ẽ in quo die luminaria in firmamento celi facta narrãt̃ sic in eccĩa st̃ fundati electi de q̃ꝝ patĩa psalm⁹ iste plurimũ narrat.

a C Deus eī terribile nomen ē. qm̄ ex greco qd̄ significat timorē descēdit. Ultionū dn̄s est q̄ iudicatur⁹ erit mundū. ⁊ vltiōib⁹ iustis affliget obstinatos. Libere egit. i. nullo impediente totū mundū iudicabit. b C Tūc exaltat⁹ est corā discipulis. qn̄ eū in maiestate sua ad gl̄iam cōstat resurrexisse ꝑpetuam. Iudicabit terraz. qn̄ maiestatis sue ditione iudicabit t̄renos homines. Supbi aūt illi sūt q̄ in sua malignitate deficiūt. illis ergo retributio redditur. cū audierint. ite ī ignem. c H Non sufficit eis pctōres eē sed etiā ī peccatis gloriant̄ Prima quippe infelicitas est peccare secūda in fine vite penitētiā n̄ agere qd̄ gloriabundis in malicia euenire solet. C Qui in die iudicij si h̄ nō emendant gloriari non possunt. Dicit ergo quousq̄ gloriant̄. quasi diceret. vsq̄ ad finē vite. qꝛ postea cessabit gl̄iatio ī malicia d. Qui sūt q̄ loquūt̄ iniquitatē nisi illi qui dicunt. q̄d nobis ꝓderit si iuste vixerimus. aut q̄d illis ꝓfuit. qui in hac vita conuersati sunt innocenter. q̄ vt ceteri mortui sunt e C Per ppl̄m viros dicit fideles. quos dicit humiliatos qm̄ deo contumelias fieri audiebant. necesse est enim deuotum famulum dolore cruciari qn̄ aliquid irreuerentissimū de deo audierit. Hereditatē dicit ppl̄os xp̄ianos. quos innumeris cladib⁹ a supbis ꝑsecutoribus constat esse vexatos.

f H Uidua s̄m tropologiā est anima peccatrix que deū verū amisit. pupilli ꝟo illi sunt q̄ patrem deū nō habēt quos heretici interficiūt. sicut ⁊ praui diuites. ceteros humiles affligūt. g C Estimāt em̄ dementes deū nō vidisse mala illorū cū peccāt. qn̄ se nō sentiūt sub celebritate ꝑcelli. dū ille pi⁹ moderator exclamat nolo mortem pctōris. De⁹ iacob d̄r de⁹ xp̄ianl ppl̄i h C Insipiētes illos appellat. q̄ in eccīa costituti. felicitate h⁹ seculi gaudent. stultos aūt dicit sapite. i. vos q̄ vere religiōis expertes blasphematis apte dicentes deū nec videre nec intelligere hoīm fctā. vos inq̄ stulti ⁊ demētes aduertite pietatez dei. i C Isti ꝟsus increpatiue legēdi sc̄ oñdūt eī in deo eē virtutes audiendi vidēdiq̄. ac si dicat. q̄ tibi plātauit aurē nō audiet. audiet vere. ⁊ q̄ finxit oculū ad videndū nō videt. H Certe tot⁹ ocul⁹ est q̄ oīa videt. tot⁹ manus est qꝛ oīa opat̄. ⁊ q̄cquid membra nr̄a valēt ip̄e opat̄ k C Qui corripit gētes. i. q̄ erudit gentes ꝑ legē suā ⁊ ꝓphetas nō arguet. arguet vtiq̄. q̄ docet hominē sciam. ip̄e nō hz hz vicz. qꝛ plenitudo scientie in deo est.

l C Cogitatiōes eī taliū hoīm oīno vanissime sc̄. q̄s dn̄s nouit. qꝛ ip̄i ꝑ se nosse nō pn̄t q̄ prauis cogitatōib⁹ occupāt̄. vanū eī dicim⁹ q̄cq̄d a ꝟitate discedit. q̄cq̄d vtilē n̄ hz fructum m C Cōtra vanos. bn̄ ponit̄ btūs. qꝛ sicut illi caduc⁹ cogitatōib⁹ eludūt̄ ista iusti doctrīe celest⁹ ꝟitate firmāt̄. fiūtq̄ reuera btī. qm̄ mūera celest⁹ sapīe ꝑcepert̄ H Uñ certe felix qꝛ d̄o mgr̄o vtit̄. De lege. i. scp̄tur⁹ sctīs. Lectō q̄z illi⁹ scp̄ture sctē mitigat t̄bulatōes. vñ seq̄t̄. vt miti.

Psalmus. xciij.

a Eus vltionū dn̄s: deus vltionū libere egit.
b Exaltare q̄ iudicas terram: redde retributionē superbis
c Usq̄quo pctōres dn̄e vsq̄quo pctōres gloriabuntur.
d Effabunt̄ ⁊ loquent̄ iniq̄tatē: loquunt̄ oēs q̄ opant̄ iniusticiā.
e Ppl̄m tuū dn̄e hūiliauerunt. ⁊ hereditatē tuaz
f vexauer̄t. Uiduā ⁊ aduenā interfecerūt. ⁊ pupillos occi
g derunt. Et dixerūt nō videbit dn̄s. nec intelliget deus
h iacob. Intelligite insipiētes in ppl̄o. ⁊ stulti aliqn̄ sapite.
i Qui plantauit aurē nō audiet: aut q̄ finxit oculū nō cō
k siderat. Qui corripit gētes nō arguet. q̄ docet hoīez sci
l entiā. Dn̄s scit cogitatiōes
m hoīm q̄niaz vane sūt. Btūs hō quē tu erudieris domine et de lege tua docueris eum.

n Ut mitiges ÷ ei :· a diebus
malis. donec fodeatur pec
o catori fouea. Quia non re-
pellit dñs plebē suā. ⁊ here
ditatē suā non derelinquet
p Quoadusq; iusticia cōuer-
tetur in iudiciū. ⁊ qui iuxta
illam omnes qui recto sunt
corde. ÷ Dyapsalma :·.
q Quis cōsurget mihi aduer
sus malignātes : ÷ aut :· q̄s
stabit mecuz aduersus ope
r rātes iniquitatē. Nisi quia
dñs adiuuit me paulomin⁹
habitauit in inferno anima
s mea. Si dicebam mot⁹ est
pes meus. miscōia tua dñe
t adiuuabat me. Scōm mul-
titudinē doloꝝ meoꝝ in cor
de meo. cōsolationes tue le
v tificauerūt aīam meā. Nun
quid adheret tibi sedes ini
quitatis. qui fingis laborē
x in p̄cepto. Captabūt in ani
mā iusti. ⁊ sanguinen inno-
centem condemnabunt.

n ¶ Cōstat esse bñficiū sancte legis vt in aduersis isti⁹ mūdi xp̄ian⁹ discat patiētiā qua oīa ei mitigāt̄ aduersa. Dies mali pñs mūdus est in q̄ iustus expectat tolerādo p patīam aduersa donec oībus pctōrib⁹ fouea dānationis ꝑparet̄ eterna.

o ¶ Plebē suā. dicit fidelissimos xp̄ianos q̄ ad dñm tota mētis intentiōe festinant Hereditas ē hūana. q̄ ad successorez prioris dñi morte trāsfert̄ sed licet hereditas xp̄i sit suo sancto sanguīe acq̄sita tñ nūq̄ ꝑdit suū auctorē. ꝫ cū ip̄o possidet̄ semp p ¶ Tūc cōuertet̄ iusticia hoīm in iudiciū qñ sedētib⁹ apl̄is sup. xij. sedes dabunt̄ iustis p̄mia eterna. ⁊ iusti iudicabūt īpios. Et qui iuxta illā (īterrogādo dicit). s. iusticiā. Rñdet oēs recto corde q ¶ Testat̄ enī xp̄s sibi solum deū eē adiutorē ꝯ malignos spūs. Et interrogatiue legēduz est. q̄s cōsurget. i. nemo ꝑ me aduersus demōes certaturus assistet. dū potius hoīes eos malis imitatōib⁹ subsequāt̄ Aut q̄s stabit. i. null⁹ stabit ī acie certaturus q̄si diuersis iacul̄ vulnerād⁹. vt nō defendēdo sed patiēdo stet.

r ¶ Dicit enī. nisi qꝛ dñs, vox xp̄i in ꝑsona mēbrorū. ac si dicat. in illā foueā ꝓtinus incidissem. in qua pctōres certum est posse demergi. Paulomin⁹ habitauerat. i. vanis ꝑsuasiōibus potuisset decipi aīa mea. nisi meruisset a dño liberari.

s ¶ Hic bñficiū celerrime cōfessionis oñdit̄. vt cū se hō lapsum in pctīs cōfitetur. statim munera diuina dimittēdi peccata subsequunt̄. Si igit̄ dicebā, motus est pes meus. id est peccaui q̄ statim dixi vero corde. misericordia tua adiuuabat me. tantū valet accelerata confessio vt añ remittat̄ peccatū q̄ puniat̄.

t ¶ Scōm multitudinē. id est q̄tum fuit pondus penitētie tātus fuit nūer⁹ cōsolationū. qꝛ quādo egi penitentiaz ⁊ sustinui tribulationē in presenti vita. tunc consolari gaudebaz in futura. ⁊ quātomagis egi penitentiā tantomagis cōsolatus es me. Unā fudi lacrimā. vnam merui consolationē. decē fudi lacrimas. decem merui ꝯsolatōes quot patimur vulnera. tot meremur ⁊ coronas. ⁊ magnitudo tribulationū magnitudo premirum est. v ¶ Nunquid negatiue legēdū est. Sedes iniq̄tatis ē mūdi huius voluptuosa possessio. q̄ dño adherere nō potest. preceptum enī dñi habet beati qui lugēt ⁊ qui persecutionē patiunt̄ ꝓpter iusticiā. quoniam istorū est regnū celorū ⁊ preceptū dñi in p̄senti seculo laborē ⁊ dolorē habet. non requiem nec gaudiuz. qꝛ arta ⁊ angusta via est que ducit ad vitā. Fingere eī plasmare dicimus. ⁊ q̄ mentit̄ aliq̄d sibi plasmare videt̄. Hic aūt fingere deo attribuitur ille formauit laborē in precepto.

¶ Nemo enī dormiens coronatur.

x ¶ Captabūt enī dixit quasi captiose tractabūt. quia verā causam criminis in martirib⁹ persecutores inuenire nō possunt. Et sanguinē innocentē. Ad christū hoc potest referri. quia vere innocēs pro nostra redemptiōe sententiā iniuste condemnationis accepit.

y ℣ Nichil odidit nihil valere psecutões hoim̃ extra xp̃m. vel cõtra martyres. & eo tpe magis dicit diuinũ sibi pueniss̃e refugiũ q̃n supbia hũane psecutõis studio inflata ẽ. qz p hãc. illa btitudo cozonal̃ palme p̃paraf̃. et de⁹ me⁹ in adiutoriũ spei mee. y q̃m hic adque spez habemus. nõ rẽ tenemus ℔ spez in futuro relinquim⁹. qz iã nr̃m desideriũ possidem⁹ z ℭ Et reddet illis. i. retribuet malis ſm vota ne q̃tie sue. Et nota q̃ ℔ nomẽ malicia ẽ capax oĩm criminũ. sicut charitas ẽ capax oĩm virtutũ. Dispdet eos. i. a sno regno alienos efficiet. Oratio.

Rudi nos dñe beniuolẽtias legis tue. & esto nobis in tribulatiõe refugiũ. q̃ homines prudẽter insinuas. sciam⁹ne derelinquãt. p. ℣ Lausvocis significat deuotionẽ. canticũ. hilaritatẽ mẽtis. qõ vtrũq; i ope psalmodie dz eẽ socia tũ. Ipsi dauid significat cristũ cui laus ista cãtaf̃ a ℣ Venite eĩm illis dz̃ q̃ longe positi sentiunt̃. q̃ se nec dũ fidei integritate populo fideli iũxerũt. Est aũt exultatio b⁹ seculi que occupat aĩas infideles. tõ addidit deo. de quo vera est exultatio. Jubilare esse magnũ modum leticie. cui sermo nõ sufficit sepe diximus b ℣ Preocupare. ẽ aliquid ante facere q̃ ille possit videre qui credit̃ aduenire. Faciẽ dicit. cõspectum xp̃i in iudicio. id est vt cõfiteamur facinora nr̃a ante iudiciale eius aduentũ. Jubilemus in psalmis. ℣ Scz in cordibus nostris psallẽtes. i. gras agentes.

c ℣ Dicẽdo eĩm q̃m de⁹ magn⁹. odidit illũ eẽ potẽtiozẽ. magn⁹ q̃ppe hic non dz nisi q̃ sume ptãtis arcẽ tenere monstrat̃ Deus etiaz hoies sctõs appellat. sup q̃s dñs rex magnus est. q̃m creat oĩa & regit vniuersa d ℣ Finis ẽre ad gẽtes ptinet vniuersas. q̃ xp̃o fideli deuotõe subiecte sũt. Altitudines mõtiũ ptãtes seculi honorese; terreni sũt. q̃ tñ dño subiecti sũt. & tõ ipius eẽ dicunt̃ ℣ Pugillo eni. i. ptãte concludit oẽm latitudinẽ terre. e ℣ Mare. significat gẽtes. q̃ in hoc seculo varijs vitioz flatib⁹ cõmouent̃. Arida da ppls fidelis ẽ. fontes fidei adhuc sitiẽs q̃s dono sue mie fũdare dignat⁹ est xp̃s. his oĩbus iũgendũ est iubilem⁹ ei f ℣ Dozat̃ nũc xp̃ianuz ppl'm ꝓba ad satisfactionẽ pnie. Adozem⁹. i. cozpis inflexiõe incurue⁹. pcidam⁹ vt ante ip̃m nos pternamus totaq; mẽbroz effusione tẽdamur Ante deũ plozare ẽ pios fletus effudere. & pessima facta dãnare. naz si tota cordis puritate depcemur. facile nos q̃ fecit & reficit. Et cãm tripli cẽ hui⁹ adozatõis hũilis subiicit q̃m ipe fecit nos & g ℭ Dic. n. q̃d sint fideles vtiq; oues pascue dñi. qz eternis delitijs. felici sorte satiãt̃ b ℣ Hic subdit vnã ꝓditõz ne cessario p̃ recusitã ad hocvt sint hoies vere oues xp̃i dicẽs. Hodie si vocẽ eius audieritis. Mã qui vocem domini nõ audit nõ grex dicit̃ ei⁹. nec i pascuis ei⁹ collocat̃. Hodie vo p̃ q̃libet tpe posit̃ est. velut dicat̃. quocũq; tpe vel die. eius vocẽ

y ℣ Et factus est dñs mihi in refugiũ: & de⁹ me⁹ in adiutoriũ spei mee. Et reddet illis iniq̃tatẽ ipoz & in malicia eoz disp̃det eos ✠ disperdet illos: dñs deus noster.

℣ Laus cãtici ipi dõ: ℭ Propheta incitat pplos ad laudẽ dei conuenire.

a Venite exultemus dño iubilemus deo salutari nro. Preocupem⁹ faciẽ eius in cõfessione: & in psalmis iubilem⁹ ei. Quñ deus magnus dñs & rex magnus sup oẽs deos. Quia in manu ei⁹ sũt oẽs fines terre: & altitudines montiũ ipius sũt. Quoniã ipi⁹ est mare & ipe fecit illud: & siccã manus eius formauerunt. Venite adoremus & pcedam⁹ & ploremus ante dñm q̃ fecit nos: qz ipe est dñs deus noster. Et nos ppls pascue eius. & oues manus eius.

b Hodie si vocem eius audie

audieritis. nolite obdurare corda vestra
i ¶ Tẽtatio enĩ iudaica ꝯ moysen gra
ui murmuratõe surrexit dicẽs. nec escã si
bi ĩ deserto dari nec aquã potabilẽ diuĩa
largitate ꝯcedi. q̃ propt̃ culpa ꝑentũ istis
repetit̃ vt debita vĩdi
cta timeat̃. k ¶ Ubi
ſcat in deſto ibi appa
ruit ptãs dei: qñ esca
venit ex aere. potusq̃
ex lapide. Ibi ꝓbaue
rũt opa mea. qñ mãna
pluit esuriẽtib⁹. qñ cõ
turnicũ mlutitudo ve
nit: ⁊ aq̃s lapis dedit
Et viderũt. hoc ipsis
improperiũ dr̃. Nã vi
derũt ⁊ tñ nõ credide
runt. l ¶ Quadra
ginta annis. oẽ tp̃s vi
te pñtis significat de
narius etem̃ nũerus ꝑ
fectus est q̃ dũ ac q̃tu
or mũdi ꝑtes adiũgit̃
ad q̃dragenariuz vsq̃
ꝑuenit. m ¶ Et isti
nõ coguerũt vias. q̃a
xl. annorũ tpe bñficia
dei scire noluerũt. Du
obus modis iurare dr̃
de⁹. iurat placat⁹ atq̃
mitis. hic autẽ iurare
dr̃ iratus. qꝛ vindictã
noscit̃ cõminari. quid
est aliud in req̃em dei
non introire. nisi ꝑpe
tua tormẽta suscipere
Negatiue igit̃ legẽdũ
est si introibũt. i. nõ in
troibũt. Oratio.
Alutare eximiuz
oĩm ppl̃oꝝ dñe re
spice ꝓpici⁹ sup oues
gregis tui: eisq̃ imp
tiẽs sal prudẽtie introducẽ easdẽ innoxi
as sempiternã digneris in requiẽ. Qui.
h ¶ Dom⁹ em̃ ista ẽ vniuersalis eccĩa
in q̃ xp̃us inhabitat. q̃ destructa edificat̃
qñ aĩa post captiuitatẽ pctĩ. ad intelligẽ
tiã ꝟitatis ceperit dño p̃stante remeare.
nec edificari desinet: donec vsq̃ ad finez
seculi p̃destinatoꝝ numerus impleatur.

ritis: nolite obdurare corda
i vestra. Sicut in irritatione.
scdm diẽ tentatõis in deser/
k to. Ubi tentauerũt me pa=
tres vestri. ꝓbauerunt ⁊ vi/
l derunt opa mea. Quadra/
ginta annis offensus fui ge=
nerationi illi. ⁊ dixi semp er/
m rant corde. Et isti nõ cogno
uerunt vias meas. vt iuraui
in ira mea. si introibũt in re/
quiem meam.

÷ Qñ domus edificaba
tur post captiuitatẽ canticũ
huic dauid:. ¶ Laus fi=
deliũ. d xp̃i incarnatõe et de
exaltatiõe eccl̃ie. Ps̃. xcv.
a Antate dño canticum
nouũ. cãtate dño omis
b terra. Cantate dño et bñdi/
cite nomĩ eius. annũciate de
c die in diem salutare ei⁹. An=
nũciate inter gentes gloriaz
eius. in oĩbus ppl̃is mirabi=
d lia eius. Quoniã magn⁹ do
min⁹ ⁊ laudabilis nimis. ter
ribilis est super omẽs deos.
e Quoniã omẽs dij gentium

h Totũ q̃ppe mysteriũ hui⁹ psalmi in
titulo est tota vite nr̃e sacr̃a ⁊ salus ĩ titu
lo sunt. a ¶ Cãtat enĩ dño cãticũ no
nũ. q̃ vetere hoĩe deposito: ꝑ gr̃az baptis
matis felicit̃ innouat̃. Oĩs terra. catho
licã ſcat eccĩam. q̃ per
cũctũ orbẽ noscit̃ esse
diffusa. Noua domus
nouũ meret̃ canticuz.
Innouata aĩa cãticũ
innouet. b ¶ No/
men em̃ dei bñdicim⁹
qñ nr̃m salutare ꝑ oĩa
cõfitemur. De die ĩ di
em nũciat̃ qñ aducẽtũ
xp̃i ⁊ ꝓphete ꝓmiserãt
⁊ euãheliste venisse de
clararũt. Ita factũ est
vt duo celestes dies
annũciasse ei⁹ gloriaz
cõprobent̃. s. vetus te
stamẽtũ ⁊ nouũ. h
Xp̃s em̃ in vtroq̃ lu/
cet. Nolite eũ tm̃ ĩ ve
teri nũciare ne sitis iu
dei. nec solũ ĩ nouo ne
sitis manichei. sed in
vtroq̃ laudate eum.
c ¶ Dñs enĩ salua/
tor nũciand⁹ erat. ⁊ ꝑ
gentes q̃z p̃dicanda
erat gl̃ia eius. qꝛ tanti
miraculi p̃dicabãt au
torẽ. Mirabilia ei⁹ si/
gnificat arcanũ incar
natiõis xp̃i. q̃ dũ sit al
tissimus: factus est ꝓ
nobis humilimus.
d ¶ Magn⁹. ad ptã
tẽ ꝑtinet. qꝛ cũctis po
tẽtior est. laudabil̃ ad
petatẽ. qꝛ nos redemit
nimis: ad vtrũq̃ ꝑtiet
qꝛ nec q̃tũ magn⁹ nec
q̃tũ laudabil̃ sit põt explicari. Deos hic
debem⁹ aduertẽ q̃s sibi gẽtilitas cõposu
it. e ¶ Demonia sunt em̃. q̃ nulli p̃stãt
bona. ſ ĩ se credẽtes sp decipiũt. dicti de
mones q̃si sciẽtes. ſ qm̃ scĩa illa dici nõ
põt q̃ creator nõ obsecũdat arbitrio eos
ita sciẽtes debem⁹ accipere q̃si nõ intelli
gentes sicut ⁊ apostolus sapientiã mun/

demonia: dñs autē celos fe-
f cit. Confessio et pulcritudo
in conspectu eius: sanctimo
nia ⁊ magnificentia in sancti
g ficatōe eius. Afferte dño pa
trie gētiuz afferte dño gl̄iaz
⁊ honorē afferte dño gloriaz
h nomini eius. Tollite hosti-
as ⁊ introite in atria ei⁹. ado
rate dñm in atrio sancto ei⁹
i Cōmoueat̄ a facie eius vni-
uersa terra. dicite in genti-
bus ÷ quia :· dñs regnauit.
k Etenī correxit orbez terre q̄
non cōmouebitur. iudicabit
l ppl̄os in equitate. Letentur
celi ⁊ exultet terra. cōmouea
tur mare et plenitudo eius
gaudebunt campi ⁊ omia q̄
m in eis sunt. Tunc exultabūt
oīa ligna siluaruz a facie do
mini qꝛ venit: ✱ quoniā ve-
n nit :· iudicare terram. Judi-
cabit orbem terre in equita-
te. et ppl̄os in veritate sua.
Ps̄ ÷ ipsi Dauid :· qñ t̄ra

di stulticiā vocat De⁹ celos fecit. i. apl̄os ⁊ sctōs viros instituit q̄ demonib⁹ impe rare cōsueuerūt. f ¶ Cōfessionē siqui dē bñ sequit̄ pulcritudo. qꝛ nemo pōt eē pulcer: nisi fuerit dei miseratiōe mūdat⁹ fedos nos faciūt pctā ꝑ pnīa reddit decoros Sctīmonia ⁊ magnifi cētia. i. honor ⁊ btītu- do. In sanctificatiōe. .i. in illa voce xp̄i. ve- nite bñdicti. Uel meli us. A In sctīficatio ne gr̄e q̄ sctīficat ⁊ ita magnificat nos. Noli añ magnificari q̄ꝫ san- ctificari. qꝛ illud ē rue re sed ante sanctifica- re. ⁊ ita a deo non a te magnificaris. g ¶ Patria dicta ē: q̄si pa tris atria. significat eī patria gentiū oēm ge neralitatē xp̄ianorum quā admonet: vt dño gl̄iam afferat ⁊ hono- rē. Afferūt vtiqꝫ gl̄iam noī eius: q̄ studio de- uotiōis ⁊ bone volun tatis cōmutant̄ in me lius. et cōsubstantialē trinitatē ꝑ oīa cōfiten tur: laus em̄ ⁊ honor est dñi bona conuersa tio serui. Uñ saluator ait. Sic luceat opatio nis bone lux vr̄a corā hoībus: vt glorificet̄ pater vester in celis.

h ¶ Hostias hic di cit ꝯscientie pure liba mīa. vñ nō sanguis: ꝑ pie lacrime currūt. h̄ est cor contritū. Uel opa mīe. Atria añt dñi sunt apl̄i vl̄ ꝓphe te. ꝑ quos fidelis ppl̄us intrat ad deum. Tūc reuera xp̄s adorat̄ qñ in atria eccīe catholice ꝑuenit̄. i ¶ Tūc em̄ terra cō mouet̄ qñ pctōr terrena vicia derelinq̄ns ad pnīam fuerit dño miserāte ꝑductus. Dñs regnauit ꝑ tropheū crucis ī genere hūano. vñ ⁊ romana translatio ex septua ginta interp̄tibus facta hz regnauit a li- gno. Siue reg̃uit. i. apparuit in carne re gnaturus q̄ sꝑ regnauit. ¶ Uel regna uit ī aīab⁹ cōmotis ꝑ pnīam. k ¶ Tūc correxit orbē: qñ ꝑ regulā fidei paganoꝝ corda cōuertit. Qui. s. orbis nō cōmoue- bit̄. qꝛ in soliditate ve re fidei ꝯsistit. Popu los: h̄ fideles homīes vult intelligi: q̄ iudi- cādi sunt sub trāquil- litate superne mīe qñ eis p̄mia ꝓmissa resti- tuit Et equitas ꝑtinet ad btōs ira ad penas ꝑpetuas impiorum.

l ¶ Celi: apl̄os pro- phetas ⁊ p̄dicatores. terra auditores cōuer sos. mare mūdñ signi ficat. Cāpos v̄o viros dicit non suꝑbia tumi dos. nō asperos iracū dia ꝑ mansuetos: leni tateqꝫ plenissimos q̄ gaudēt. qñ cōuersatio nis dona susceperint. Oīa: vniuersitatē gē- tiū significat.

m ¶ Tunc exulta- būt. i. in secūdo aduē- tu xp̄i. qñ iudicaturus est mundū. exultabūt oīa ligna siluarū. i. gē tes. que prius fuerāt steriles velut ligna sil uaꝝ. ad culturā fructi ferā tūc ꝑducte: añ fa ciem dñi magno gau- dio sūt letature. Qm̄ venit ꝑ h̄ illū nos ad- uentū tm̄ voluit intel ligere quē adhuc no- scimur expectare. ¶ Jō certe ista ligna gaudebūt. qꝛ non sunt obnoxia cōbustio ni. pctōres eī subdet penis: iustos p̄mijs remūerabit et̄nis. n ¶ Primo venit vt iudicet̄. postea vēturus est vt iudicet

Actor celi ⁊ terre crea- Oratio.
tor de⁹ quē oīs terra cātici noui mo dulatiōe ꝑsultat: p̄camur. vt sicut te a li- gno regnātē supplices ꝯfitemur ita amis so oī gētilitatꝭ errore: futuri aduētus tui

gl̄iaꝫ intentis sensibus p̄stolemur. Qui. ¶ Terra dauid. caro xp̄i est. q̄ p⁹ soporē mortis lege cōi. restaurata ē in gl̄ia mūere singl̄ari resurrectōis. Uel certe terra ē eccīa. i. corp⁹ xp̄i misticū oēs. s. fideles.

a ¶ Dn̄s regnauit ns ꝯ alter colēdus ē. i isi ille q̄ sol⁹ coꝯscit̄ perare. Exultet terra. i. gen⁹ hūanū in sua reparatōe. Letent̄ insule. i. eccīe gētiū. diē vero multe nō oēs. ꝑ pter hereticas p̄uitates. b ¶ In h̄ versu q̄lis sit dn̄s ī pijs vl̄ religos narrat̄ Nubilosus ⁊ caliginosus ē indeuot̄. dū tenebrosa corda. nulla claritate resplendent. Iusticia ꝟo ⁊ iudiciū his q̄ in eū credūt. et sedes ei⁹ effici meruerūt. q̄ bn̄ correctio vocant̄. qꝛ prauitate exuti. et recti ⁊ dei sedes facti sunt. c ¶ An̄ aduentū dn̄i ignis p̄cessit. qn̄ a p̄dicatōe prophetarū. corda infidelium fremuer̄t. ita vt ardore iracundie sue cēsi. de p̄dicātiū nece tractarēt. Et inflāmabit. s. īpios aduersus electos. In circuitu. qꝛ dū pauci eēnt electi. erat aduersariorū circūdās innūerabil̄ mltitudo. d ¶ Alluxerūt vulgura ei⁹. i. p̄dicatōes ꝓphaꝝ vl̄ miracula sctōꝝ. Cōmotata ē terra. h̄ est terreni ꝑterriti in nouitate p̄dicatōis: vt se intelligerēt idola insensata colere. dū h̄ent adorabilē sūmū creatorē. e ¶ Mōtes fluxer̄t h̄ ē potētes h⁹ scl̄i. cognito dn̄o hūiliati sūt. Oīs t̄ra. i. ptātes scl̄i. pagani seu heretici q̄ ab errore vocati a dn̄o dānātes supstitiosū votū suū. magis diuinū eligūt subire seuiciū. f ¶ Celi. apl̄i vl̄ p̄dicatores. q̄ꝝ sctis p̄dicatōib⁹. iusticia d̄i innotuit mūdo. Uiderūt h̄. n̄ carnalib⁹ ocl̄is s̄ cordis lumīe debem⁹ accipe. gl̄ia eī audiri nō videri solet. Uel vt q̄dā volūt vider̄t gl̄iaꝫ i. xp̄ꝫ q̄ ē gl̄ia p̄ris g ¶ Increpat. h̄ cultores idolorū. idolū dcm̄ ē q̄ ip̄ꝫ sit dolū. i. hoīm falsitate reptū. Simulacꝝ a simulatōe sacra ꝯpositū. eo q̄ illis det̄ honor alien⁹. sic vtraq̄ fugiēda. ip̄oꝝ noīm ī terp̄tatiōe declarant̄. h ¶ Bon⁹ eī angl̄us adoret deū. q̄ rctō corde. suū ꝯgscit auctorē nec se ab hoīb⁹ adorari ꝑmittit s̄ mal⁹ āgl̄s se adorari satagit Audiuit syon. i. eccīa catholica puro corde iudicia dn̄i ꝑcepit. ⁊ iō letata ē. Nā q̄ ꝟbū d̄i sb̄dola mēte audit. qꝛ ꝯ volūtatē suā qd̄ nō credit audit. trist̄ abscedit. i ¶ Filie iude s̄cat religiosas mētes ꝓbatasq̄ ꝑsonas q̄ id̄o filie iude dn̄r. qm̄ xp̄o ꝯfiteri ⁊ credē maluerūt q̄ ex iuda descēdit. Propt̄ iudicia. s. qꝛ tristiciā s̄uoꝝ tuoꝝ ꝯuertis in gaudiū. et sup bū eis diabolū virtutis hūilitate ꝓsternis. k ¶ Terra hic pctōree. deos. iustos hoīes debem⁹ aduertere. per hec em̄ duo. significat xp̄m. ⁊ terrenis creaturis. ⁊ celestibus imperare.

l ¶ Hic bonos alloq̄t̄ ⁊ fideles. vt a malicia diaboli segregēt̄. ip̄e em̄ iure dr̄ malus. ꝑ quē venit oē malū. Et ne quis diabolū timuisset offendere. sequit̄ custodit dn̄s aīas sanctoꝝ. Liberat etiā animas

eius restituta est. ¶ Propheta de primo xp̄i aduētu dicit admonēs fideles in eo letari. ⁊ increpās eos q̄ idola venerant̄. Psal. xcvi.

a Omin⁹ regnauit exultet terra: letentur insu/
b le multe. Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iusticia et iudicium correctio sedis eius.
c Ignis ante ip̄m precedet. et inflamabit in circuitu inimi/
d cos eius. Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ cō/
e mota est terra. Montes sicut cera fluxerūt a facie dn̄i ✱ a facie dn̄i: omnis terra.
f Annūciauerunt celi iusticiam eius: ⁊ viderunt oēs po
g puli gl̄iam ei⁹. Cōfundant̄ oēs q̄ odorāt sculptilia. qui gl̄iant̄ in simulachris suis.
h Adorate eū oēs angeli eius
i audiuit ⁊ letata est syon. Et exultauerunt filie iude. ꝓpt̄
k iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu dominus altissim⁹ sup oēm terram. nimis exaltatus es sup
l omnes deos. Qui diligitis dn̄m odite malum. custodit

de manu pctōꝝ qñ eas nō sinit aliq̄ praui tate subuerti. Ne vo dñm corpa sctōꝝ a penis custodire ītelligeres (q̄ passim tra dit ad penas. vt martirib⁹ reddat coro nas) dixit aīas sctōꝝ. m C Justo diē or tā eē lucē. i. verissimā fidē: vt il umīat⁹ tl'ia credat. q̄ eū ad celoꝝ reg̃ pducāt. Rect' cor de orit' leticia. qñ deo p̄stāte talia gerūt q̄ si bi pfutura cog̃scunt. n C Admonet h̄ iu stos nō ī hūano desi derio. aut ī h⁹ scl'i rui nosa iactātia s̄ in dño letari. Cōfitent'. iusti mēoriā sctītatis eius qñ ī illo regno perpe tuo fuerint collocati. recordātes d̄ q̄ta cla de h⁹ scl'i (deo miserā te) st' subtracti. Oro

Ustos aīaꝝ scāꝝ de⁹. cui⁹ regnū ē ps pfecta iustoꝝ. cōce de ꝓpheticas euāgeli casq̄ choruscatōes pe ctorib⁹ nr̄is īseri: ⁊ si q̄d est obtectū velami ne p̄sto. spūsctō reue lāte pādat'. p. a C Nou⁹ eī hō cātare dz cāticū nouū ñ ille ve tust⁹ q̄ necdū ade pctā deponēs ī eis pseue rat. Nouū cāticū. ē de dñi īcarnatōe narrare vl' cātare. nouū. qꝛ nū q̄ aliq̄d sil'e mūd⁹ au diuit. Fecit mirabilia qñ cecis. lumē. cladis gressuz donauit b H Xp̄s eī. dextera ⁊ bra chiū dr̄. Dextera pro vtute. brachiū p ro bore hic ponit'. Ipse saluauit hoīem dext'a sua in salutē. q̄ suo vi cio pierat C Siue se metip̄m saluauit q̄ di xit ptātē habeo ponē di aīaz meā ⁊ iterū sumēdi eā c C No tū fecit dñs salutare. i. dñm saluatorē. q̄ salutar' recte dr̄. qꝛ oīs salutis ē autor. Et reuelauit iusticiū. i. xp̄m. q̄ p̄us sub q̄ dā velamīe p̄dicat⁹ fuerat a ꝓphis. quo subducto. in ei⁹ aduē tu ip̄a facies vitatis apparuit. H Uel iu sticiā vite. q̄ incredulitate hoīm. fuit obscu rata. d H Recorda tus est mīe. in ppl'o. s. gentiū. ⁊ vitatis sue q̄ ad ppl'm iudeoꝝ. s. ope cōplens. qd̄ patri archis ꝓmiserat. e C Uiderunt oēs. i. mēte ꝯspexert qd̄ p to tū mūdū ꝯstat effectū q̄visio ñ nisi ad fidē ē referēda vt nob̄ possit vitas ꝯstare vboꝝ. p fidē eī oēs t'mini ter re viderūt ih̄m. f C Jubilate dictū ē. cum mag̃ delectatōe. ī gau diū vocis psilite. Oīs t'ra. designat vniuersā eccīaz. Cantare ē offō oris. laudes psonare. Exultare cum magno amore. animi vota de clarare. psallē. bonis opib⁹ d̄i mādata ꝯplē g H Psallit dño ī ci thara. q̄ oīb⁹ mēbris se castū p̄buerit. nō p̄t āt eē son⁹ cithare pfe ct⁹. si vna corda defu erit. sic etiā hō si vno crimī capitali subiace bit ñ psallit dño in ci thara qꝛ vna corda de est nec ē pfect⁹ cithare son⁹. C Uox psalmi q̄z. ad laudatōz dīnā ptīet. Tube ductiles. signat fideles q̄ diuer sis passionib⁹ tūsi. d̄o largiēte clari⁹ sonue rūt. Uox tube cornee. est fixa tollerātia pati

÷ dñs :· aīas sctōꝝ suorū de manu pctōruz liberabit eos. m Lux orta est iusto. et rectis n corde leticia. Letamini iu sti in dño et confitemini me morie sanctificationis eius. Ps̄. ÷ ip̄i dauid :· C Pro pheta cōmonet ppl'm xp̄ia num. cantici noui exultatio ne letari. qñ mirabilis ē xp̄i ꝯcessus aduentus.

Psalmus. xcvij.

a Antate do mino canticū nouū quia mirabilia fecit b Saluabit sibi dextera eius. c ⁊ brachiuz sanctuz eius. No tum fecit dominus salutare suum. in ꝯspectu gentium re d uelauit iusticiā suaz. Recor datus est misericordie sue. ⁊ veritatis sue domui israel. e Uiderunt omēs termini ter f re salutare dei nostri. Jubi late dño omnis terra. canta g te ⁊ exultate ⁊ psallite. Psal lite domino in cithara ✱ in cithara :· et voce psalmi. in tubis ÷ ductilibus :· et voce h tube cornee. Jubilate in cō spectu regis dñi. moueatur mare et plenitudo eius. or bis ÷ terrarum :· ⁊ qui habi

entie q̄ vt cornu pseuerat. h ℞ Dixit iubilādū eē. nūc ondit vbi qr añ regē. Cōmouet mare. qñ ī futuro iudicio. impiorū pectora a recordatōe delictoꝝ cōmouētur. ⁊ plenitudo eius merito dr̄ qr multa pctā ꝯmiserūt. Orbis terraꝝ mouebit qñ in nouā faciez veniet. vt p̄dictū est. erit celū nouū ⁊ terra noua. ⁊ qui habitāt. i. hoīes in eo i ¶ Flumīa. sctōs viros sigt q̄ bona opa celesti vbertate manauerūt. simul. i. cū dño saluatore cui p̄dicta opa exhibuerūt ℞ Mōtes. apl'i. ¶ Qui exultabūt ī ꝯspectu dñi: ī iudicatōe futura. qm̄ venit iudicare. s. pctōres. q̄ terrena sp vicia ꝯcupiscūt ⁊ iō terra recte dicūt. k ¶ Isti sb iusticia iudicādi sc̄ q̄ nulla remissiōe liberabunt a sua ptinacia Illi xo ppl'i in eq̄tate iudicādi sc̄ q̄ ibi p̄mia recipiūt. qm̄ q̄ h̄ ꝓpter nomē dñi g̃uissima pi cula ptulerūt. Oro.

Mmitte dñe salutare tuū mētibus nr̄is q̄ reuelasti iusticiam tuā gētib⁹ vniuersis. vt q̄ q̄ndā iudicare venisti ꝓ pditis. misericordiā cū aduenerīs ꝓ q̄b⁹ iudicat⁹ es largiaris Qui cū pr̄e.

¶ Per dauid eī. ⁊ ꝑsonā loq̄ntis aduertim⁹ ⁊ xp̄m manu fortē ⁊ desiderabilē sentim⁹. ip̄i⁹ enī honor in h̄ psalmo regnū potētiaq̄ cantatur.

a ¶ Cū psalmo dicit dñs reg̃uit. exponit qm̄ gl'iaz sue resurrectōnis ondit. ille eī q̄ resurrexit. nēpe ip̄e reg̃uit Irascant ppl'i. ℞ Vel iudei vl' gētiles nō credētes. ¶ Nihil vltra xp̄o nocituri. Cherubin hebreū. significat plenitudinē scīe vbi q̄si ī throno suo deū manifestat sedē.

i tant in eo. Flumīa plaudēt manu simul. montes exultabunt a conspectu dñi qm̄ ve
k nit iudicare terram. Iudicabit orbem ÷ terraꝝ :+ in iusticia ⁊ populos in equitate.

÷ Ps̄ dauid :+ Propheta cōmonet ppl'os xp̄o dño confiteri. eumq̄ adorare. qr suis fidelib⁹ ꝓpicius existit.

Psalmus. xcviij.

a Ominus regnauit irascant ppl'i. q̄ sedes sup
b cherubin. moueat t̄ra. Dñs in syon magnus. ⁊ excelsus
c super oēs ppl'os. Confiteantur nomini tuo magno. qm̄ terribile ⁊ sanctum est. ⁊ honor regis iudicium diligit.
d Tu parasti directiones iudicium et iusticiam in iacob tu
e fecisti. Exaltate dominū deum nostrum. ⁊ adorate scabellum pedum eius quoniā
f sanctum est. Moyses et aaron in sacerdotibus eius. et

moueat t̄ra. postulat pctōres ad ꝯuersionē cōmoueri ℞ q̄diu eī t̄ra. i. pctōr īmobilis ē. sanari nō p̄t. qñ xo mota fuerit ⁊ intremuerit ꝓpt̄ pctā. sanitatē recipit. vñ alibi dr̄. sana ꝯtritōes ei⁹ qr mota est. b ¶ Syon interp̄tat speculatio. i. ecclesia. ī q̄ dñs spiritaliter inesse mōstrat. Et ille quē contēpserūt ꝑuersa mēte. rex ⁊ excelsus sup oēs ppl'os eminet c ¶ Magnū dcm̄ est nomē xp̄i. qr vbiq̄ diffamatū ē. terribile. qr ip̄e vētur⁹ est iudicare viuos ⁊ mortuos. sctm̄ qr īmaculata ⁊ celesti ꝯuersatiōe ꝑmāsit. Honor regl ē gl'iosa p̄dicatio quā illi sp̄ offerim⁹ ꝯfitēdo ip̄i⁹ iustū iudiciū. Vel diligit honor. i. cult⁹ q̄ deum honoram⁹. amat. i. req̄rit diligētez aduertētiā. deliberationē. suij p̄i⁹ iudiciuz ⁊ vilitatē atz dei reuerētiā. d ℞ Prepauit de⁹ directiōes ī ppl'is s ip̄i ꝓprio vicio dep̄uati sc̄. ¶ Iudiciuz fecit in ppl'o fideli. qñ eī donauit bonū malūq̄ discernē iusticiā xo cū relictꝭ idolis. creatori suo meruit deseruire. in iacob. i. in vnoq̄q̄ fideli. e ¶ Cōmonet ꝓpha deuotos populos p̄dicādo magnificare ⁊ exaltare nomē dñi. ⁊ adorare scabellū. ℞ A ¶ id est corp⁹ xp̄i qd̄ de maria xgine assūpsit. ¶ Scabellū hūanitas diuītatis ītelligit. pedes ei⁹ stabilitatē diuītatꝭ significat. qm̄ sctm̄ est. s: corpus xp̄i ⁊ gl'iosuz ⁊ adorabile. f ¶ Moyses ⁊ aaron ī sacerdotib⁹ ei⁹. q̄uis moyses sacerdos eē alibi nō legat. ℞ Et q̄uis illoꝝ vn⁹. legis. alter sacerdotij teneat regulā. tñ vterq̄ sacerdotali p̄co-

nio vel ī legabib⁹ vel ī vestis tintīnabulis aduētū dñi nūciauit. ¶ Samuel vnxit dauid in regē. tñ nō accepit officiū sacerdotꝫ. qꝛ erat de tribu effraim. vñ sacerdotes fieri nō licebat: ⁊ iō nō int̄ sacerdotes. ꝑ int̄ eos q̄ inuocāt nomē dñi ponit̄ ꝑ Leuita ꝟo fuit. qꝛ illō liniū ephot portauit. ¶ qd̄ significat. posse cādidū effici. q̄ ꝑ penitētiā nomē dei inuocās. nigredinē pctī. lacrimis diluerit. g ¶ Quātū valeat sinceritas orōnis. in breuitate declaratū ē. qꝛ fideliť deū inuocātes efficacit̄ audiebat. In colūna nubis loquebat̄ tūc illis nob̄ aūt ꝑ sanctū scabellū. i. ꝑ incarnationē. ⁊ loq̄ ⁊ apparere dig̃atus ē. h ¶ Reddit cās quare eos dñs exaudire dignaretur. Ipe eī xp̄s vere illū diligit. q̄ ei⁹ mādata custodit vt ipse ait. Si me diligitis mādata mea seruate. Testimoniū ꝟo hic dr̄. ꝑ sig̃ aliq̄ p̄cedētis rei posita significatio. Sic̄ in lege dixit. h̄ erit vobis in testimoniū. i ¶ Dicendo tu exaudiebas eos. tu eis ꝓpici⁹ fuisti ostēdit q̄dē desideria sctōꝝ ī bonis petitiōib⁹ fuisse ꝯpleta. Et vlciscēs ī oēs ⁊c̄. ne eis hūana elatio surripe potuisset. Nam q̄uis aliq̄ sctī sint ⁊ fideles viri. tñ optet ī eis vīdicare ꝑ tpe ne cor eoꝝ posse videat̄ ad supbiā deduci. adinuētiōes ꝟo eoꝝ intellige studia eoꝝ ⁊ opatiōes deficiētes. ¶ Vel ī bonū accipe vlciscēs. vt de⁹ vlcisci intelligat̄ ī adinuētōes. i. ꝯ adinuentōes eoꝝ faciētes. qꝛ placite erāt dño eoꝝ actiōes ⁊ adinuētōes k ¶ Notādū ē eī. q̄ scm̄ dñm ī mōte sctō p̄cipit adorādū qm̄ sicut laus ei⁹ nō ꝯuenit ori prauo. ita nec eius culture. loci pōt congruere turpitudo.

Ablimis throni dñe. te ⁊ Oro. oram⁹ ⁊ qm̄s vt colūna nob̄ lumīs refulgēte. modū sacerdotal' ordīs. te custode seruem⁹. Per. ¶ Cōfessio eī q̄si cōfacio. dr̄ siue pnīa siue laus multoꝝ ore celebrata. q̄ ido sic dr̄. vt ad plurimos ꝑtinē mōstret̄. Con enī simul significare notum est. a ¶ Jubilatio est eī magno mētis gaudio cōmoueri. nō tñ ī articulata ꝟba prorumpe ⁊ sub iocunditate dño famulari. Oīs t̄ra nō ad tellurē referēdū ē. ꝑ allegorice ad hoīes cōstat intelligi Ista leticia vtiq̄ caritas ē. de q̄ apl's ait. non inflat̄ non agit ꝑperā. nō em̄ murmurātes dño seruire debem⁹ qꝛ sic deū nō diligim⁹. b ¶ Introite. i. nō iocꝫ turpib⁹ dissoluimini. sed oīa q̄ facitis in gl'iam dei facite. In exultatione. ¶ Hoc est. vt gaudia tūc sumatꝫ humilitatꝫ. qñ supbis oībus ꝓbat̄ eē terribil'. c ¶ Scitote h̄ est intelligite o iudei q̄ iste dñs (quē filiū dei minime credidistꝫ) ipse est deus q̄ fecit celū ⁊ terrā. q̄ nos q̄z ad suā imaginē plasmauit. ¶ Et nō solū corpal'r. ꝑ ī nouū hoīez recreauit. ⁊ hoc nō nr̄o merito ꝑ suo dono. d ¶ Veit ad ppl'm fidelē ꝑ ꝯpatōes pulcerrīas: oñdēs q̄d sint. Oues. qꝛ sūt simplices. ⁊ ipe eaꝝ pastor ē ver⁹ Pascue ei⁹. i. diuīa scp̄tꝝuraꝝ dulcꝫ epulatio. porte dñi sc̄ hūilis pnīa. baptismū sacꝝ. ⁊ caritas ⁊ alia bona opa ⁊ scā. Atria ei⁹ (vt h̄ sb̄audias ītrate) significat ꝓp̄has ⁊ euāgelistas. ⁊ q̄cūq̄ rcē p̄dicauert̄. dcā eī illorū dñi ꝯstat eē atria qꝛ ꝑ illos ⁊ illa ad eū itur ⁊ ipe si d̄uota mēte ꝑq̄rit̄ ī eis īuenit̄

samuel inter eos q̄ inuocāt
g nomē ei⁹. Inuocabāt dñm ⁊
ipe exaudiebat eos ī colūna
h nubis loq̄bat̄ ad eos. Custo
diebāt testimonia ei⁹. ⁊ p̄ce/
i ptū qd̄ dedit illis. Dñe deus
nr̄ tu exaudiebas eos. de⁹ tu
ꝓpici⁹ fuisti eis. ⁊ vlciscens
in ÷ oēs :· adinuētiōes eorū.
k Exaltate dñm deum nr̄m. ⁊
adorate in monte sancto ei⁹
quoniā sctūs dñs de⁹ noster

Psalm⁹ in ꝯfessiōe. Admonet ꝓpheta vniuersitatē dñm exultando laudare.

a Ubilate Ps̄. xcix.
deo omīs terra. seruite
b dño in leticia. Introite in cō
spectu eius. in exultatione.
c Scitote qm̄ dñs ipse ē deus
ipse fecit nos et nō ipsi nos.
d Ppl's eius ⁊ oues pascue ei⁹
introite portas eius in con/
fessione. atria ei⁹. in himnis

e C Reddit cām q̄re p̄dicādū ⁊ laudādū ē nomē xp̄i. qm̄ suauis ē. suauitas eī ista nescit hr̄e fastidiū. Ineternū. qr cū semel p̄stiterit et̄na futura bona sp̄ ab ip̄o seruant̄ illesa. Scl'm scl'i siue. in gn̄ationē ⁊ gn̄ationē. ⁊ istud significat scl'm qd̄ nūc agit̄. ⁊ illud qd̄ credimus esse vēturū. i. seculū in btōꝝ gaudio. Hic eī v̄itas dei īplet̄ ⁊ ꝓmissa eiꝰ ī p̄ria v̄itate ꝯplent̄. Oro.

Ubilamꝰ tibi domine et̄ne. in leticia ⁊ exultatiōe poscētes vt dū porte pectorū nr̄oꝝ in tuis laudibus reserantur. sp̄ ad mīaz veritatēq̄ pandant̄. Per. C Ipsi dauid vbi ponit̄. totū xp̄i v̄tutibꝰ applicat̄. vt nihil de isto terreno rege intelligas. s̄ oīa de illo celesti fuisse dicta cognoscas.

a C Audiant vtiq̄ misericordē dn̄m pctōres q̄ desperāt de salute ītelligāt sup̄bi iudicē. q̄ malū suū nō estimāt esse puniendū. in his eī duobꝰ s̄monibus. ⁊ cūcta op̄a dei. ⁊ totiꝰ eccīe edificatō ꝓbat̄ eē narrata Oīa em̄ d̄i op̄a sunt mīa ⁊ iudiciū. i. v̄itas. in q̄bus duobꝰ omēs v̄tutes cōprehendunt̄.

b H Admonet ꝓp̄ha. vt q̄sq̄s qd̄ psallit inligat. ⁊ sensus ip̄iꝰ psalmū ꝯtēplet̄. ⁊ nō vaget̄ mēs foras vt ore q̄dē videat̄ psallere. mens aut sine fructu sit. In via immaculata. C Quia xp̄s nō habuit pctā q̄ hūc mūdū immaculatis gressibꝰ ambulauit. ⁊ iō ait ego in h̄ mūdo. sine macula ambulabo. vt veniat ad me immaculatū H Qn̄ venies. de scd̄o eiꝰ aduētu dicit. qn̄ reuertēs dn̄s. facta hoīm exq̄rit.

e cōfitemini illi. Laudate nomen eius quoniā suauis est dn̄s ineternū miscd̄ia eius. ⁊ vsq̄ in generationē et generationē veritas eius.

Ps̄ ipsi dauid. C Ecclesia dei. iudiciū ⁊ miscd̄iaz decantat seq̄ nō cuz iniq̄s s̄ cū fidelibus habitate cōgaudet. Psalmus. c.

a Isericordiā et iudiciuz
b cantabo tibi dn̄e. Psallam ⁊ intelligā in via īmacu
c lata. qn̄ venies ad me. Perambulabā in innocētia cordis mei. in medio domꝰ mee
d Non ꝓponebā ante oculos meos rem iniustam. faciētes
e p̄uaricatiōes odiui. Nō adhesit mihi cor prauū declinātē a me malignuz nō cogno/
f scebam. Detrahentē secreto proximo suo. hunc perseque
b bar. Superbo oculo et insatiabili corde. cum hoc non
b edebam. Oculi mei ad fi/

e H Nihil sic placere deo vt simplicitatē ⁊ innocentiā. C Hinc dat̄ intelligi. q̄ ꝓp̄t simplicitatē gratissimā. ī specie colūbe sp̄ūssctūs appuit. ⁊ ꝓp̄t mā suetudinē. agnū se vocare filiꝰ dei elegit. per h̄ vtiq̄ designās et̄nam sapiaz. hītare ī pectoribꝰ placidis ⁊ hūilibus d C Iuste ḡ dicit sctā ꝯgregatio an̄ oculos cordis sui se n̄ posuisse rē īiustā. quā de penetrabilibꝰ sue mētꝫ excluserat. recto siq̄dē res illas videre negamur. q̄s null' delectatiōibꝰ intuemur. Preuaricatiōes odiui. qr p̄uaricatōes hominū iugit̄ habui odiosas. nā q̄uis an̄ faciem nr̄az veniāt tn̄ nō sc̄ ī ꝯspectu mētꝫ nr̄e.

e C Cor p̄uū eī adherē nō pōt nisi ligatꝫ funibꝰ pctōꝝ. Declinantē a me. i. hereticū. q̄ prauis doctrinis a catholica fide dissētit. nō cognoscebā. cū se etiā baptisatū asserat. nō tn̄ ī eo agnoscitur diuina dilectio. q̄ blasphemus ꝓbat̄ a dn̄o H Uel q̄cunq̄ malus xp̄ianus. p̄ malignū accipit̄.

f C Detrahit hereticꝰ secreto. qn̄ absentē catholicū aliq̄ oblocutōe delacerat nec audet palā ꝯtēdere. q̄ se nouit irrōnabilia vīdicare. hos dicit p̄seq̄ndos. vt ad studia veritatis cōcitant̄. H Uel de q̄libet detrahēte intellige. g C Sup̄bo oculo est. q̄ est p̄tumidꝰ praua volūtate. Insatiabili corde. q̄ nō recedit a blasphemijs. illos intm̄ dicit vitādos. vt nec cū ipsis debeamꝰ inire ꝯuiuiū. ne aures xp̄ianoꝝ abominādis inquinent̄ sermonibus.

h C Profitet̄ se nūc sctā ꝯgregatio. il/

los cordis oc̄los sociare cū scis. q̄s auertebit a pessimis. Fideles t̄re sc̄ xp̄iani. q̄ p totū mūdū hītāt. ⁊ sedēt sil' in vnitate fidei. Ambulās ī via. hec ē vera ⁊ manifesta ꝓbatio xp̄ianoꝝ. ⁊ in sua vita clarescē ⁊ bonoꝝ mīstroꝝ conuersatiōe gaudere. sic̄ supra dixit. cū scō sanctus eris. ⁊ q̄uis h̄ a laicis n̄ sit exceptū. tn̄ special'r ꝓbat̄ sacerdotib⁹ īpositū vt tl'es mīstros habeāt. q̄ dīnis regulis nō repugnēt. i C Negat eī fidelis ppl's cū supbis sibi fuisse aliquā portōz. vn̄ cog̃scim⁹ nos debere hr̄e talia in subiectos iudicia vt nullatenus pessimis hoīb⁹ faueamus. nec nob̄ grati videāt̄. q̄ morū p̄uitate vitādi sūt. n̄ direxit. i. nō ꝓfecit. illos eī dicimus dirigere. q̄ accedēdo ꝓficiūt. vl' aliq̄ ꝓsperitate meliorant̄ qd̄ istis nō ꝯtingit. q̄ tortuosis studēt semitis ambulare. k C Postq̄ dixit malorū se fugisse ꝯsortia exponit nūc quēadmodū de penitrabilib⁹ suis expulerit illā ꝑtē tirānicā. i. prauā demonū suggestionem. In matutinis. ī ip̄is vz initijs. cū nob̄ suggestiones diabolice ceperīt velut dubia crepuscula apparere. tū c or̄oe dn̄t eijci. ne paulatim noxie crescētes. velut dies nebulosissima ꝯp̄hēdāt. Peccatores terre sunt demones. q̄ sic iuste dicūt̄ qm̄ pctōres faciūt. Ciuitatē dei. aīaz piā p̄res esse dixerūt. vn̄ diabolus disperdit̄ cū a sua intētione remouet̄. Or̄o.

Incōprehēsibilis v̄tute de⁹ q̄ tuis famulis: mīaz atq̄ iudiciū clemēter insinuas. ꝯcede nob̄ fideles intelligere. rectāq̄ viā īgredi. vel a vanitate execrabil' supbie declinare. Per. H Paup ē xp̄ianus nō hui⁹ mūdi carēs diuitijs s̄ spū paup. C Siue etiā egēs in h̄ scl'o. s̄ locuples ī deo. vicijs vacuus. v̄tutib⁹ plenus Anxius est q̄ in graui discrimīe posit⁹. nullā ꝑtē quā seq̄ debeat nouit eligē. Corā dn̄o talē vult or̄onē ītelligi. q̄ d̄ aīe sacculis an̄ pedes regios. q̄si aurei metalli copia d̄cora fundat̄. a C Uidēs ꝓp̄ha an̄ aduētū dn̄i hūanos crescē errores. ꝑsonaz paupis ꝯueniēter assumpsit. Primo eī posuit or̄onē. ⁊ adiecit clamorē vt cog̃sceres creuisse studia supplicatiōis. cui⁹ or̄onē in clamorē ꝓrupisse sentires.

deles terre vt sedeant mecū
ambulans in via immacula-
i ta hic mihi ministrabat. Nō
habitabit in medio domus
mee qui facit superbiaz. qui
loquit̄ iniqua non direxit in
k cōspectu oculoꝝ meorū. In
matutino interficiebam oēs
peccatores terre vt disperde
rem de ciuitate domini om-
nes operantes iniquitatem.

Oratio paupis cū anxi⁹
fuerit. ⁊ coram dn̄o effuderit
precē suā. C Propheta di
cit de ꝑsona cuiuslibet pau-
peris iusti. dn̄s ad eius p̄ces
attendat. Ps̄. cj.

a Domine exaudi oratio
nem meā. ⁊ clamor me
us ad te veniet. Non auer-
tas faciē tuam a me. in qua-
cūq̄ die tribulor inclina ad
c me ÷ aurē tuā :+ In quacūq̄
die inuocauero te. velociter
d exaudi me. Quia defecerūt
sicut fumus dies mei. et os-
sa mea sicut cremiū aruerūt

b C Supplicat itaq̄ paup iste. ne a cōspectu dei reddat̄ alien⁹ In q̄cūq̄ die. i. q̄cūq̄ tp̄e vrgebat̄ vulneribus pctōꝝ vl' cū eū detestabilis p̄mebat inimic⁹. Inclina aurē. i. p̄be auditū. Auris d̄i ꝓ clemētia ponit̄. q̄ p̄ces supplicū benign⁹ exaudit. Auris eī ab auditu dicta ē. licz eī oēs videat. oēsq̄ audiat. solos tn̄ eos audire dr̄. q̄b⁹ p̄stare dignat̄ c H In q̄cūq̄ die ꝓ p̄ntib⁹ p̄ssuris orat. vt ab his dīna ꝯtēplatiōe eripiat̄. C Et iā ꝯfidēti⁹ petit vt celeri⁹ mereat̄ audiri. nā q̄ velocitatē postulat. de ei⁹ clemētia n̄ diffidit. d C Merito g̃ dies peccatoꝝ. globis fumiferꝫ cōparāt̄. ⁊ maxīe ad supbiā mūdi respicit. q̄ quāto pl⁹ extollit̄ vt fum⁹. tāto amplius euanescit

Ossa. signat animi fortitudinē. si ḡ qd̄ est in me forte h̄ aruit ⁊ infirmū factū est. quātomagis q̄ ꝑ naturā infirma sunt vt caro. C Nā q̄ se pauescit in futuro arsurū. ip̄ius incēdij pauore iā frigit̄ q̄si in frixorio. e Bene gen⁹ hūanū feno cōparat̄. qd̄ ⁊ viriditatē hz leticiā. et ꝑcussum facile sentit iniuriam. sic cū ī lege dei ꝯsistimus. tāq̄ viridissimū fenū vegetamur. mox v̄o vt ab ei⁹ p̄ceptis fuerim⁹ diabolice falce succisi. statim arescim⁹. Reddit q̄z cām cur ei⁹ cor aruit qr nō comedit panē spiritalē. i. xp̄m ꝓpter pctm̄.

f In illo em̄ gemitu affligebat̄ iste paup. quē mūdi amatores poti⁹ irridebāt. Jō addidit mei. vt se a mūdanis desiderijs mōstraret abstractū.

h Discāt penitētes quō agant pn̄iam ab isto paupe. videāt q̄d dicat adhesit ⁊c̄. ac si dixisset iste paup. ita maceraui memetip̄m vt sine carne cēm ⁊ adhesit cutis ossibus meis. carnē. ꝓ pelle dixit. g C Pelicanus auis ē egipcia sil̄is ciconijs ī grādi-tate corpis q̄ delectatōe solitaria se cōsolat̄ ⁊ nāli macie sp ꝯfecta ē. tēso eī intestino ꝑ viscera. q̄cq̄d escarū accipit sine aliq̄ decoctōe trāsmittit. ⁊ significat heremitas. Nocticorax. i. nocticorn⁹. quez q̄dā bubonē. q̄dā noctuā vocāt que q̄rit escas in nocte. ita ⁊ penitēs iste nocturno tpe escas aīe q̄rit modulādo. retinēs se domicilio a publica visione remotū.

h Passer est auis parua sagacitate sollicita. nec facile irretit̄ laqueis. q̄ ad domoꝝ fastigia cucurrit. ne fet⁹ ꝑdat. cui cōparant̄ q̄ se ꝯferūt ad septa eccīe dei. ⁊ in eius fastigio vigilāt. ac ibi tutissime ꝑseuerāt. He aūt aues genere discrepantes ⁊ ꝯsuetudinū q̄litate dissil̄es. ꝑ iperbolen hoībus cōparat̄. qd̄ argumentum dr̄ ex maiore ad minus. maior ē homo q̄ passer. i Diabolice cōstat esse malicie. vt seruos dei. q̄s aptis terroribus tyrāni superare nō valēt. derisoria magl̄ increpatione flectant sic em̄ est cōsuetudo ꝑuersis. bonos p̄us īvita seculari laudare p⁹ iureiurando detestari cū eos penitētia affligi conspiciunt.

k Manducauit xp̄s cinerē vt panē. qr peccatores penitētes ad se cōuertit.

Uel cinerē. i. reliquias peccatoꝝ ⁊ parua pctā consumebam vera pn̄ia: ne q̄d esset residuū qd̄ impediret meritū regni celorum Et poculū meuz tunc em̄ anīe mee penetralia. celestis ille potus ingredit̄. qn̄ pijs fletibus irrigatur.

Uel in cinere intingebā panē meū et sic comedebā. Si ergo ꝓpheta hoc fecit. nos q̄d faciamus ⁊ et poculū cum lacrimis miscebā. ⁊ nihil mihi suaue erat neq̄ panis neq̄ poculū. s̄ tm̄ veniā ⁊ celestē panem xp̄m desiderabam.

l Ira ⁊ indignatio faciē nō habent corpalē. s̄ timētib⁹ sub imaginatōe semp apparēt. Ira. ad vltionē ꝑtinet. indignatio ad motū animi medio crē. Eleuat aūt deus suis bn̄ficijs pctōres. qn̄ illis opes ꝯfert. ⁊ honorē ꝯcedit. ⁊ dū ex hoc extollunt̄. oīa eripit. vt nō pereāt s̄ humiliēt̄ ⁊ cognoscāt vn̄ ⁊ illa habuerint.

m Pulcerrime dixit iste penitens. post p̄uaricationē ade. dies declinasse suos. qr ip̄e declinauit a dn̄o. tāto em̄ q̄sq̄ imminuit̄ quāto ab illa plenitudine lucis segregat̄ ꝯsequēsq̄ fuit vt cui⁹ declinabāt dies. sicut fenū arescere debuisset. bn̄ficio enī vitali vn̄ vegetabat̄ subtracto. in ariditatē ꝑducimur peccati.

e Percussus sum vt fenum et aruit cor meū qr oblitus suz
f comedere panē meū. A voce gemit⁹ mei adhesit os me
g um carni mee. Sil̄is factus suz pellicano solitudinis. factus sum sicut nocticorax in
h domicilio. Uigilaui. ⁊ fact⁹ sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei. et qui laudabant me aduersum me iu
k rabant. Quia cinerē tanq̄ panem manducabā. ⁊ poculum meū cum fletu miscebā.
l A facie ire ⁊ īdignatōis tue
m qr eleuans allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerunt. ⁊ ego sicut fenum arui

n Tu autē dñe ineternū ꝑma/
nes ÷ ⁊ :· memoriale tuuz in
generatione ⁊ generationē.
o Tu exurgēs misereberis sy/
on. qꝛ tp̄s miserēdi eius ✱ qꝛ
p venit tēpus :· Quoniā pla/
cuerunt seruis tuis lapides
eius ⁊ terre. eiꝰ miserebunt.
q Et timebūt gētes nomē tuū
dñe: ⁊ oēs reges terre gl̄iam
r tuam. Quia edificauit dñs
s syō. ⁊ videbit ī gl̄ia sua. Re
spexit in oꝛonem humiliū et
t nō spreuit p̄cem eorū. Scri/
bant hec in generatione al/
tera. ⁊ ppl's q̄ creabit lauda
v bit dñm. Quia ꝓspexit d̄ ex
celso sancto suo. dñs de celo
x ÷ in :· terram aspexit. Ut au
diret gemitus compeditorū
vt solueret filios ī terempto
rum. Ut annunciant in syon
nomen domini. ⁊ laudē eius
z in hierl'm. In conueniendo
ppl'os in vnum et reges. vt
a seruiant dño. Respondit ei
in via virtutis sue. paucita/
tē dierū meorū nuncia mihi

n C Post dignissimā satisfactionē pec/
catoꝝ penitēs venit ad laudes d̄i. Fecit
aūt laudis initiū pauꝑ iste. ab aduētu do
mini. ꝑ quē mundū nouerat eē saluandū
Memoriale. dictū ē salutare ꝓmissuz de
dñi incarnatiōe vētu
rū. qd̄ ꝑ infinita ꝑseue
rat secl'a. nec aliq̄ pōt
immutare obliuio.
o C Exurgēs dr̄. q̄si
dormiēti qꝛ diutiꝰ sub
uenire distulerat. Sy
on mōs ē ꝑ quē signi/
ficat eccīa. cui miser/
tus ē deꝰ. qñ eā de gē
tibꝰ collegit. ⁊ sua do
ctrina fundauit. H
Cōfidat ꝗ q̄ agit peni
tentiā. qm̄ venit tp̄us
miserēdi ⁊ saluādi.
p C Seruos dñi apo
stolos dicit. isti bene/
placitos habuerūt la
pides eiꝰ. i. xp̄ianos
qñ in eis p̄dicatōz su
am fructuosam eē cer
nebāt. Terre eiꝰ mise
rebunt. qꝛ ꝑ gr̄az dei
mūdādi erāt. q̄ terre/
na tm̄ sapiebāt. ⁊ la/
be terrena sordebāt.
q C Postq̄z em̄ ad/
nētus xp̄i salutaris ī/
fulsit. gētes ꝯuerse st̄
ꝑ timorē. Ipsi quoq̄z
gl'iaz dñi verissime co
gnoscūt. q̄ ī firmitate
fidei ꝯsistūt. Reges ⁊
em̄ sūt q̄ corꝑa sua ri/
te regūt diuinis ea re
gulis infrenātes.
H Uel reges q̄ prius
idola metuebāt ⁊ de/
montoꝝ noīa inuoca
bāt. nūc nomē tuū ve
nerabūt. r C Edificata est syō. h̄ ē mr̄
eccīa de viuis lapidibꝰ fabricata. Iste eti
am dñs q̄ edificauit syō. videbit in gl'ia
sua qñ ī die iudicij. hedos sequestrat ab
agnis s C Dicit etiā respexisse dñz oꝛo
nē pauperū. i. fideliū. qꝛ ille oīa incorꝑa/
lia ꝯtuet. cuiꝰ oculis nihil ꝓbat occul/
tū. h̄ est aūt ipsius respicē. s. ñ spernere.
t H Scribant hec ī gn̄atione hoc est in
nouo testamēto: ⁊ ppl'os. vtiq̄z xp̄ianꝰ. q̄
p̄us pctīs mortuus. in eo est ꝑ gr̄am ba/
ptismi recreatus. iste vicz laudabit dñm.
O Nouo. s. cantico.
vt est cātate dño can/
ticū nouū. v C Pro
spexit de excelso. i. de
celo. dū fragilitatē no
stre hūanitatis assum
psit. īde igit aspexit ī
t̄rā. i. ad nr̄i corꝑis fra
gilitatē. q̄ mūdi vicijs
tenebat obnoxia.
x C Illi aūt cōpedi
ti siue vinculati. sunt
viri sctī vinculis mā/
datoꝝ astricti q̄s ge/
mētes atq̄z ad se cla/
mātes dñs audire di/
gnatꝰ ē. vt mūdū pro
prijs pctīs irretitum.
bñficio sue misatiōis
absolueret. ⁊ filios in
terēptoꝝ (q̄ diabolica
fraude ꝑēpti sūt) a p̄r
nis erroribus diuina
fortitudine liberaret.
y C Annūciatū ē no
mē dñi xp̄i in syō. duz
ibi p̄mū diuersis lin/
guis magnalia dei lo
q̄bāt apl'i. hinc factū
ē. vt a locali hierl'm. ꝑ
eccl'iaz generalē pia p̄
cepta d̄i decurrerent.
z C Ido dicit venire
ppl'os ī vnū. vt v̄tus
catholice vnitatis oñ
dat Addit ⁊ reges. si
ue vt alia hz trāslatio
regna terrarū. Ut ser
uiant dño celoꝝ. tunc
magis libera qñ auto
ri suo fuerint fideli seruitute ligata.
a C Rñdit xp̄o vocāti ad v̄tutū opa sctā
eccīa ī tribulatōibꝰ ꝯstituta. ī via v̄tutis
. i. religiōis sue nō līgua: s̄ vita. nō voce
s̄ fide. nō clamore s̄ corde. cupiēs agno/
scere finē scl'i. vt cito ad illā brītudinem
quā dñs ꝓmisit ꝑuēire mereat. Dicit ve

ro dies oēs eccīe vsq; ad finē seculi. pau citatē dieꝝ respicies ad eternitatē. qz qō cūq; finiendū est nō debem⁹ dicere lōgū. b ℣ Reuocaſ enī i dimidio dieꝝ suoꝝ q̄ ad antiq̄ delicta reuertīſ. significat enī dieꝝ dimidiū. ipam iuēntutē. in q̄ lubrica vo luptas appetitſ r etatē feruoze. crimina plus amantē. p annos eternitatē dñi. c ℣ Luz dicit initio. ostēdit. qa creator aī creaturas suas sine aliq̄ initō cognoscit̄ extitisse. Permanē. hic xtutē institionis debem⁹ accipe. sic scriptū est. Ipe dixit r facta sunt. mandauit et creata sūt. d ℣ Ipi pibūt. Juxta illud. celū r terra trāsibunt. ℣ Tu autē pmanebis in gl̄ia maiestatis. Testimentū. ad carnis fragilitatē videt̄ aptādū hoc enī veterascet. qō more vestis morte cōsumit̄. e ℣ Operto rū celoꝝ fortitan debem⁹ aduertere. q̄ ad vicē velamis. tras operiūt. q̄ siliter vt alia cō mutanē postea sb eternitate mānt. Jdē positum est p illa q̄ dicta sunt qm dū illa sint cō mutabilia. dñs sp immutabilis pseuerat.

f ℣ Filios dicit discipulos ap̄loꝝ qs p fidei vtertū. sctā p̄dicationē genuerunt. Jnhabitabūt. Habitatio b. locū btitudis significat. semē. opa fidelitū: q̄ in b mūdo seminanē vt i illa eternitate. eoꝝ laudabilis fructꝰ appareat. ℣ Xozabilis dñe. intende i ozonē supplicū tuoꝝ vt q̄ in pctis detēti tanq̄ fenū aruim⁹. respectu celestis miscōie subleuemur. g. ℣ Jpi dauid positū ē. ne terrenū regē dauid intelligēs. figūt enī xp̄m sic sepe ia dictū est. Totus ℣ ps. dñi laude replet⁹ est. est enī lucid⁹ tituli sui claritate. psilis vt sine difficultate cōtinētia ei⁹ itelligere debeam⁹

b Me reuoces me in dimidio dierū meoꝝ: in generationē
c r generatōez āni tui. Jnitio ÷tu dñe: r terraz fundasti. et opa manuū tuaꝝ ÷sunt: r ce
d li. Jpſi pibunt tu autē pma/nes: r oēs sicut vestimētum
e veterascēt. Et sicut optozū mutabis eos et mutabunt: tu autē ÷idem: r ip̄e es: r an
f ni tui nō deficiēt. Filij seruorum tuoꝝ habitabunt. et semen eoꝝ in sectm dirigetur.

÷Jpsi dauid. L Propheta vniuersitatem ad dei laudes hortādo. ō bficiozū plurimoꝝ. q̄ suis fidelib⁹ ad ministrat. munere gratulaſ.

Psalmus. cij.

a Enedic aīa mea dño. r oīa q̄ intra me sunt nomi
b sctō ei⁹. Bñdic aīa mea do/mino. et noli obliuisci omēs
c retributiones eius. Qui propiciaſ oībus iniquitatibus tuis. qui sanat oēs infirmi
d tates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuam. qui cozonat te÷in: r miscōia et mise
e ratiōibus. Qui replet in bonos. Scuto itaq; coronat dum ptegit defendit. r sic cozonat. scutū g miscōia est. q; enī ptegit. nō meriti nr̄i est: s ei⁹ mie. e L Replet ōsiderū cū eis dī. Ueste bñdi. Jō xo adle exēplū introducit. qz huic

a ℣ Loquf ꝑba aīaz suā vt cū tuerit diuersis cladib⁹ libēata bificoꝝ oīm recozdet autorē ne sibi aut alteri putet eē tribuendū. qō a solo deo pstat cō cessuz. Interiora sunt cogitatio recta xtut. s q; rōnis. b ℣ Multas retributōes pstitit nobis dñs. ℣ Et q̄ eram⁹ digni pene. dignos nos fecit eē honoze. qō obliuisci nulli fas ē Quexo sint ille retributōes r bñficia cōsequnē enarrat r vt hō cogitās bficia ip̄i⁹ tota mēte collaudat. ille ei laudare nū q; desinit q̄ collata bñficia nō pōt obliuisci. c ℣ Prio ei fit ꝑpici⁹ pctis nr̄is qñ remissis delictis. in pace dignaſ suscipe pctōres. Sanat ifirmitates dū securitas r immortalitas i resurrectiōe pcedit fidelib⁹ d ℣ Redimit de iteritu vitā. qñ nos ab eterna morte sūmouerit. vt nō audiam⁹. ite i ignē eternū. Cozonat i mīa. qñ tā btie pmia dig; retribuerit. ℣ ꝑcurrēte enī mīa. dat victoriaz vt tribuat palmā. vñr deūs ē. scuto bone voluntatis tue cozonasti

nis desideriũ tuuz: renoua-
f bit vt aq̃le iuuẽtus tua. Fa
ciẽs miscdias dñs. ⁊ iudici/
um oĩbus iniuriã patiẽtib⁹.
g Notas fecit vias suas moy
si. filijs isrl̃ voluntates suas
h Misericors ⁊ miserator dñs
longanimis ⁊ multũ miseri-
i cors. Nõ in ꝑpetuuz irascet̃
k neq; ieternũ cõminabit̃. Nõ
ſm pctã nr̃a fecit nob̃. neq;
ſm iniq̃tates nr̃as retribuit
l nob̃. Qm̃ ſm altitudinẽ ce/
li a terra. corroborauit mise-
ricordiaz super timentes se.
m Quãtũ distat ort⁹ ab occidẽ
te. lõge fecit a nobis iniq̃ta
n tes nr̃as. Quõ miseret̃ pat̃
filioꝝ misert⁹ ẽ dñs timẽtib⁹
se. quoniaz ipse cognouit fi-
o gmentũ nr̃m. Recordatus ẽ
quoniaz puluis sum⁹. hõ sic̃
fenũ dies ei⁹. tãq̃ flos agri
p sic efflorebit. Quoniã spiri-
tus ꝑtransibit in illo ⁊ nõ sb̃

aui'iam etate ꝓuecta tm̃ supnũ labiũ cor
nea inflexiõe nasutũ crescit. vt escas non
valet solita libertate decerpe. q̃ ĩtelligẽs
vñ ei ꝑiculũ vite possit accedere. dr̃ os su
un ĩ saxo expolire. vsq; q̃ valeat mãduca
re. ⁊ ita ĩ antiquã vali
tudinẽ escaꝝ solita ꝑ/
ceptiõe r̃uocat̃. sic aĩa
si non desinit pctã sua
expolire in petra. i. in
xp̃o ĩ p̃stinã sanitatez
reuertit̃. recipe eĩ tũc
valet cibos salutares
f ¶ Illis aũt miscdi
as facit. q̃ miserti fue/
rĩt: vt in euãgelio ait.
Bti misericordes ⁊c̃.
Iudiciũ illis ꝓmittit
q̃ patĩe mũere decorã
tur q̃b⁹ ⁊ dr̃. mihi vin
dictã ⁊ ego retribuaz.
Iudiciũ eĩ h̃ vindictã
intellige. g ¶ No/
tas fecit moysi vias vt
ꝑfecte fidei g̃dib⁹ vi/
as dñi ãbularet ⁊ eius
iusticiã legẽq; ꝯscribe
ret ⁊ mores docẽt. Fi
lijs isrl̃. voluntates su
as innotuit. nõ vias.
qꝛ multi eorũ viã dñi
declinare p̃sumpserũt
volũtatẽ q̃ppe nouer̃t
ſ p̃cepta ſuare ⁊ viaz
ire noluerũt. iõ nõ dr̃:
vias eis innotuisse. ſ
volũtates. h ¶ Mi
sericors ẽ q̃ nã sua cle
mẽtissim⁹ approbat̃.
miserator. qui mĩe sue
dona largit̃. Nullus aũt misericors. nisi
q̃ ⁊ patiens ec̃ ꝓbat̃. iõ addit lõganimis
id est patiẽs ⁊ sustinẽs pctõres lõgo tpe.
Deniq; subdit. multũ misericors. qꝛ etiã
se blasphemãtib⁹. solẽ oriri facit. ⁊ tribu
it eis ⁊ cõseruat vite spm̃. i ¶ Nõ vl
lis ĩ ꝑpetuũ irascit̃. q̃ deuoti ĩ satisfactõe
eẽ cognoscũt̃. nec eis cõminabit̃. q̃ eũ to
ta mẽte diligũt. k ¶ Nõ ſm pctã nr̃a
fecit. qꝛ quã merebamur. nob̃ meliora in
dulsit. Nec ſm iniq̃tates retribuet. ¶
Qm̃ ita pius ẽ supplicantib⁹. vt penitẽ
tẽ statĩ resoluat a pctis. l ¶ Qua cõ
patiõe significat̃. qꝛ sicut celũ terras ope
rit. ⁊ nc̃cia bñficia hoĩ tribuit. mõ pluui/
as. mõ serena. mõ ventos. ita et miscdia
dei nr̃e fragilitati diuersa bñficia p̃stat.
sustinet eĩ vt corrigat
flagellat vt erudiat. ꝓ
bat vt p̃stet. ⁊ vt bre/
uit̃ dicam⁹. si phas ẽ
vt celũ nõ operiat ter/
ras. põt fieri vt dñs nõ
ꝓtegat sibi purissime
seruiẽtes. m ¶ Ori
ens significat regnuz
dei. occasus v̄o gehẽ
nã: q̃ tm̃ dissocia est a
sede btõꝝ: quãtũ dicit
ille pauꝑ ĩ sinu abrae.
int̃ nos ⁊ vos cahos
magnũ firmatũ est. Vl̃
oriẽs. est initiuz bone
vite nr̃e occasus. ma/
le cõuersatiõis effect⁹
n ¶ Paeter enĩ car
nalis. q̃ bñ vult filiuz
suũ erudiri. frequẽter
eum corripit ac flagel
lat. sic dominus flagel
lat o ẽm filiũ quẽ reci/
pit ⁊ timẽtes se. ad stu
diũ bone volũtat̃ ad
ducit. Qm̃ ip̃e cogno
uit ꝙ nosmetip̃os ab
illa naturali dignita/
te deiecim⁹. figmentũ
esse mõstramur ⁊ crea
toris factura. o ¶
Ac si diceret. nõ irasce
ris vt cõteras: ſ recor
dare ꝙ vasa figuli su/
mus. q̃ semel cõfracta reparari nisi per te
nõ possunt. ¶ His ergo rebus transi
torijs. hũanitas cõparat̃ q̃ pulcrescit vt
flos ⁊ fenũ agri. sed nõ ad vitã longissi/
mã ꝑducit̃. ac si quereres quid est homo
⁊ r̃nderet̃. est cuius dies sunt sicut fenũ.
et qui vt flos agri effloret sed statim flos
decidit qm̃ spiritus ⁊c̃. p ¶ Descri/
bit enĩ adhuc q̃d sit hõ. i. spũs ꝑtrãsiiens
scz mũdũ p̃ntẽ. in q̃ diutissime nõ põt per
manẽ. Nõ cog̃scet ampli⁹ locũ suũ. h̃ est
in h̃ seculo nõ põt redire vt suã vitã possit

iterare q ℭ Reddimur eī ꝑ mīaꝫ absolute ꝑpetui. q̄uis ꝑ nos sim⁹ fragiles ⁊ caduci. Et vsq̄ ieternū. desig̃at eternitatē dī qm̄ ⁊ ille añ scl'a. ⁊ in scl'o ⁊ post illd̄ seculū. misericors mōstrat̄. vide ꝟo illā ꝑpetuam mīam solū in timētes eū ꝓtendi. r ℭ Filios filioꝝ. vn iuscuiusq̄ act⁹ debem⁹ aduertē. Qui dñi precepta custodiūt q̄ mādata ei⁹ opib⁹ īplent. hi generāt opa. opera ꝟo retributionē pariunt ī btītudīe eterna. s ℭ Memoria est eī mādatoꝝ e⁹ ꝑ quā animus repetit q̄ audit ⁊ visa factaq̄ cog̃scit. Isti eī sunt filij supradicti. q̄ mādatoꝝ ei⁹ opib⁹ sūt mēores. ñ studio cātilene Nā ⁊ siq̄s psalteriū totum voce reddat. mēor e⁹ ñ ē nisi q̄ p̄cipiūt̄ effecerit. iō eī dicta sūt vt fiant nō vt sola vociferatiōe cātent̄. t ℭ Parauit sedē suā. h̄ ad illd̄ ꝑtinet. q̄ xp̄s ascēdit ī celū. vñ vētur⁹ ē iudicare viuos ⁊ mortuos. Dicit ꝟo ip̄m dñaturū. q̄ parauit sedem suā. ne putarēt pagani. demones suos esse vllo mō regnaturos. v ℭ Cōmonet etiam angl'os ⁊ spiritales sb̄stātias ad mīsteriū tāte maiestatis accedere. Ip̄i aūt ꝟtute pñt. qui eius iussis obediunt. ꝟtus em̄ hic pro ꝟtute morali ñ ꝓ potētia accipit̄. Ad audiēdā vocē. s. vt sint hūiles ñ supbi. ip̄i eī sūt digni bñdicere. q̄ suū ⁊ cog̃scūt ⁊ venerant̄ auctorē. x ℍ Admonet bñdicere deū ꝟtutes eius. i. q̄ ꝟtute illi⁹ roborati ꝟbū ecclesijs p̄dicatiōis mīstratis. ℭ Vel qm̄ ꝑus potentes ꝟtute admonuit bñdicere deū. q̄ faciūt ꝟbū eius. ne ꝟbū qd̄ ꝟberato aere ab hoīb⁹ ꝓferri solet intelligeres. addidit q̄ facitis volūtatē ei⁹. angl'is em̄. dñi ꝟbū. ē volūtas ei⁹ y ℭ Nā cū totū op⁹ dñi sit celestis terre naq̄ creatura. admonet. vt oīa debeāt suū bñdicere auctorē. In om̄i loco significat ecclesiā. q̄ ꝑ totū mūdū erat dño p̄stāte creditura. Nā si eū sp bñdicim⁹ ab eo iugiter custodimur. Iō digna ē admonitio. q̄ ꝯ oēs casus tanq̄ clipeus inexpugnabilis assumatur.

sistet ⁊ nō cognoscet ampli⁹
q locū suum. Miscdia aūt dñi
ab eterno ⁊ vsq̄ ineternum.
r sup timētes eū. Et iusticia il
lius in filios filioꝝ. his q̄ ser
s uāt testamentū eius. Et me-
mores sunt mādatoꝝ ipsius
t ad faciendū ea. Dñs in celo
parauit sedē suam. ⁊ regnuꝫ
v ipsius oībus dñabit̄. Bñdi-
cite dño angeli eius potētes
virtute. faciētes verbuꝫ illi⁹
ad audiēdā vocē ꝑmonē ei⁹
x Bñdicite dño omnes virtu-
tes eius. ministri eius qui fa
y tis voluntatē ei⁹. Bñdicite
dño oīa opa eius in omī lo-
co dominationis eius. bene-
dic anima mea domino.

÷ Ipsi dauid. Vox eccle
sie magnificētis deum. ⁊ in-
numerabisia opa narrando
collaudantis. Psal. ciij.

a Enedic anīa mea dño.
deus me⁹ magnificat⁹
b es vehementer. Confessio-
nem ⁊ decorē induisti. ami-
ctus lumine sicut vestimēto

Oratio.

Ana dñe lāguores ꝑpl'i tui. q̄ sp pctōrib⁹ sicut pr̄ filijs misereris. vt exempti ab interitu mortis ꝑpetue. te aīa nr̄a bñdicat ⁊ vita clarificet. ꝑ. ℭ Dauid hic tm̄ ad ꝑsonā loquent̄ adhibet̄ ceteꝝ oīa ꝯstat de dño saluatore narranda q̄ in p̄ncipio fecit celū ⁊ terrā. a ℭ Inuitat ꝓpheta semet ip̄m ad bñdicēdū deū bñdicere deū ē ei⁹ magnalia ꝯfiteri. magnificat̄ de⁹ apud hoīes qñ eis magn⁹ atq̄ excelsus claruerit vt ipsum creatorē ac redēptorē atq̄ iudicē sentiāt. vehemēter vero magnificatur. quādo ab eo q̄ heri blasphemus fuit hodie ꝯuerso predicatur.

b ℭ Induit decorē qñ assumpsit carnē mortalē. Induit ꝟo cōfessionē. cū eo veniēte recesserūt ꝑfidi a cultu simulacroꝝ ⁊ ꝯfessio ac decus supne maiestatis ꝑ mūdū innotuit. Lumē aūt ecclesiā significat q̄ recte velut vestis aduertit̄ dñi saluatoris. nō habens maculā neq̄ rugam.

c Extendens celũ sicut pellẽ
q̃ tegis aquis supiora eius.
d Qui ponis nubem ascensuz
tuũ: q̃ ambulas sup pennas
e ventorum. Qui facis ange-
los tuos spũs ÷ et :· mĩstros
f tuos ignẽ vrentẽ. Qui fun-
dasti terram sup stabilitatez
suam: nõ inclinabit̃ in secu-
g lum seculi. Abissus sicut ve-
stimentũ amict⁹ eius: super
h mõtes stabunt aque. Ab in-
crepatiõe tua fugient. a vo-
ce tonitrui tui formidabunt
i Ascendunt montes ⁊ descẽ-
dunt campi in locum quem
k fundasti eis. Terminum po
suisti quem non transgrediẽ
tur. neq̃ cõuertent̃ operire.
l terram. Qui emittis fontes
in conuallibus. intermediuz
montiũ pertrãsibunt ÷ aq̃ :·
m Potabunt omẽs bestie agri
expectabunt onagri in siti
n sua. Super ea volucres celi

c C Celũ hic. oẽm iustũ debem⁹ aduerte re. cui⁹ supiora. i. fidel̃ aĩa aq̃s baptismi salutarib⁹ emũdata irrigat̃. Vl̃ celũ extẽdit̃. cũ publicani ⁊ meretrices admittũt̃ celũ em̃ tm̃ iustoꝝ ẽ p iusticiã ꝑ factũ ẽ ex gr̃e largitate etiã peccãtiũ. A Vel celum vt dictũ ẽ p̃dicatores dic̃. q̃ vt pellis extẽti sc̃ p p̃dicatõz eoꝝ ĩ oĩ terra. ⁊ sicut mortuoꝝ anĩaliũ maior ẽ vsus pellium. ita mortuis apl̃is. ãplius doctrina eoꝝ p̃dicatõnis in vsũ vẽit eccĩe. Aq̃ v̄o sc̃ gr̃e infusio ⁊ charitas vl̃ spũalis sensus d H C Posuit nubẽ qñ dñs p⁹ resurrectionẽ. i. ĩẽtib⁹ apl̃is ascẽdit ĩ celũ. Ambulat super pẽnas vẽtoꝝ. duz suas volũtates veloci⁹ opat̃ q̃ põt excursus esse vẽtorũ. Siue magis vẽtos. iustorũ aĩas debem⁹ accipe q̃ vtroq̃ testõ pdocti velut duab⁹ alis ad sup na gaudia trãsferunt̃ sup q̃s ambulat. dum in eis mĩaz sue opationis oñdit. Per nubẽ etiã p̃dicatores accipi pñt. p q̃s in membris xp̃s ascẽdit. dum pctã dimittũt eoꝝ auditores e C Angelus dr̃ greca lĩgua. q̃ latina nũci⁹ int̃p̃tat̃. nã qñ mittũt̃ angeli sc̃. q̃ tñ natura spũs eẽ noscũt̃. Talis ẽ ordo v̄boꝝ q̃ sp̃s suos facit angl̃os. Minister dei est oĩs q̃ diuinas exequit̃ volũtates. talis em̃ vir ignis celestis efficit̃. qñ v̄bo p̃dicatõis peccantiũ neq̃cias vrere ⁊ ꝯsumere posse mõstrat̃. f C Fũdauit xp̃s terrã. qñ solidauit eccl̃iam. Sup stabilitatẽ. i. sup se q̃ ẽ ĩmobile fundamẽtũ. Nõ inclinabit̃. si iugit̃ supra eũ manserimus. nullatenus inclinamur.

g C Abissus em̃ dr̃. aq̃rũ copiosissima multitudo. q̃ significat psecutores qꝛ sic̃ palliũ subiecta coopit. ita illi mũdũ fetidissima supstitõe texert̃. Steterũt aq̃ sup mõtes. i. sctõs (q̃ montes. fidei firmitate vocati sũt) qñ eos diuersis penis affligebant. aque em̃ sicut ⁊ abissi. hic ĩpios significant. h C Fugiẽt abissi. i. supstitiosi. ab ĩcrepatione apl̃oꝝ. A voce tonitrui. i. p̃dicationis. qñ diabolũ periturũ audierũt cũ seq̃cibus suis. i C Ascẽdũt mõtes. i. superbi ⁊ ĩpij. q̃ diu pmisit eos dñs atq̃ iterũ qñ placuit fec̃ ĩ ꝯualluiz hũilitate sedere. Mõtes erãt. cũ seuirẽt. cãpi. cũ placati resedert̃ ĩ locũ. i. ĩ eccĩaz vbi eis ꝑuire licebat. k C Terminu⁹ q̃ppe scz rit⁹ ⁊ supstitõis paganoꝝ ẽ aduent⁹ dñi xp̃i: cui⁹ religiõe crescẽte. cũcta idolatria cũ suis auctorib⁹ corruert̃. neq̃ ꝯuertent̃. h In flagicia. q̃bus p̃us vixerãt. C Vel meli⁹ nõ ꝯuertent̃ vt humanũ gen⁹ supstitionũ suarũ inundatõe operiãt. l C Fõtes. h scripturã diuinã debem⁹ intelligẽ. q̃ ĩ cõualles. i. ĩ. hoĩes hũiles exestuãt. Montes hereticos significat ac supbos. inter q̃s scp̃ture penni vbertate decurrũt. qꝛ eas h audire bonis malisq̃ cõe ẽ. Pertrãsibũt qꝛ tales nõ ꝯtingũt iste aq̃. i. nõ rigãt ad aliquẽ fructũ. m C Bestias agri. gentes ĩtellige. q̃ potãde erãt aq̃s. q̃s ĩ euãgelio dñs samaritane pollicit⁹ ẽ Onager siluester asin⁹ est. significãs iudeos q̃ satiari poculo vitali nolũt. ꝑ expectãt in siti donec plenitudo gentiũ intrauerit.

n C Volucres celi anĩas sctãs põtificũ vult ĩtelligi. q̃ supra pp̃l̃os domini. sctis

habitabunt de medio petra
o rũ dabunt vocẽ. Rigãs mõ-
tes de superioribus suis: de
fructu operuz tuoꝝ satiabit
p terra. Producens fenuz iu-
mentis. et herbam seruituti
q hoim. Ut educas panem de
terra. ⁊ vinũ letificet cor ho-
r minis. Ut exhilaret faciẽ in
oleo. ⁊ panis cor homis ꝯfir
s met. Saturabũt ligna cam-
pi ÷ ⁊ :· cedri libani q̃s plãta
uit illic passeres nidificabũt
t Herodij domus dux ẽ eoꝝ.
montes excelsi ceruis. petra
v refugiũ herinacijs. Fecit lu
nã in tpe. sol coguit occasuz
x suuz. Posuisti tenebras ⁊ fa-
cta est nox. in ip̃a ꝑtrãsibunt
y oẽs bestie silue. ÷ Catuli :·
leonũ rugiẽtes vt rapiãt. et
querant a deo escam sibi.

p̃dicatiõibus hĩtant. De medio petrarũ dabũt vocẽ. qñ apl'oꝝ ⁊ ꝓphetaꝝ exẽplis aliq̃ p̃dicare noscunt̃. i. de illoꝝ traditione sua dicta firmare. o ℣ Rigãs mõtes. h̃ est apl'os. De supioribꝰ. effundẽs sup eos spiritũ sanctũ. Satiabit̃ terra. i. terreni de bñficijs largitiõis xp̃i. ¶ Vl' mõtes q̃libet eccl'ie boni p̃lati irrigãtur celesti doctrina. ⁊ eoꝝ doctrina ⁊ vita terreni in melius mutati satiantur p ¶ Admonet propheta. vt terra ista celesti imbre satiata producat fenũ. i. elemosynas faciat iumẽtis. i. pauꝑibꝰ. his qui passim petunt. Herbã ꝟo seruituti hoium. h̃ est vt illi necessaria tribuant̃. de q̃ scriptũ ẽ desudet elemosyna ĩ manu tua: donec inuenies iustũ: cui eã tradas. i. p̃ verecũdia ⁊ patiẽtia nõ petẽti. A Vel ministris eccl'ie verbũ dei ministrãtibꝰ ⁊ pauperibꝰ. q ¶ Panis noster est xp̃s. q̃ de terra ꝓducit̃ qñ aliq̃d indigentibus eiꝰ amore prestat̃. vinũ letificat cor. i. mentẽ. cũ fuerit sacratũ ĩ sanguinẽ xp̃i ⁊ honorifice acceptum. qꝛ nihil ibi culpabile repit̃. r ¶ Exhilarat̃ facies q̃z ĩ oleo. cũ regale crismate vngit̃. ℣ Vel miscdia exhilarat ĩ oleo facies iustoꝝ corã deo. Panis hic ad aĩam referẽdus est. q̃ ꝑfectos efficit xp̃ianos. A Cristus ille panis est siue iusticia. s ℣ Saturabunt̃ de vera religiõe xp̃i ligna. i. rõnabiles hoĩes. Cedri. excelsiores merito sctĩ. q̃s plantauit in vnitate ecclesiastice fidei. ¶ Passer minuta auis est ⁊ cautissima nimis. et significat monachoꝝ ꝑuitatẽ. q̃ ĩ cedris. i. in hereditate potentũ velut in q̃busdã ramis nidos. i. mõasteria sibi edificare mõstrant̃. eorũq̃ robore sustẽtati velut passeres laudes dñi assidua voce freq̃ntant. celestis ĩ terra vita. imitatio fideliũ angeloꝝ. ĩ carne p̃ter carnẽ viuere. t ℣ Herodius maior ẽ oĩm volatiliũ. q̃ aq̃lã vincit ⁊ comedit. ⁊ significat hoĩem sctm̃ habitantẽ in domo dei adiutoriũ p̃stãtẽ alijs ad vincendũ dyabolũ. aq̃la em̃ sepe ꝓ dyabolo ponit̃. ¶ Ceruꝰ significat fideles q̃ serpentẽ deuorant. i. dyabolũ. cũ nequiciã eius ad laudẽ dei ꝯnertũt. hĩtant ĩ mõtibꝰ. i. apostolis ⁊ ꝓphetis. Erinacius ꝟo est quã vocamꝰ ericiũ aĩal timidũ natura armatũ. ĩ saxis habitãs ne inueniat̃: ⁊ peccatorẽ significat q̃ futurũ iudiciũ metuens. ad petrã xp̃m refugit. v ¶ Luna significat eccl'iaz q̃ in tẽporibꝰ facta est. qñ eã minui ꝯtingit ⁊ crescere. Sol xp̃s. ille ꝯgnouit occasũ suũ. i. gl'iaz sue passionis cũ discipulis dicẽt. venit hora ⁊ filiꝰ hoĩs tradet̃ in manꝰ peccatorum. x ¶ Posuit tenebras in tpe passionis. qñ sol obscuratus ẽ. nox etiaz illis fuit q̃ carnalit̃ xp̃m ĩ cruce intuẽdo cõit̃ estimabãt mori. In hac nocte bestie exierunt. i. demones q̃rentes aliq̃s deuorare. ℣ Qñ ⁊ nob̃ sol iusticie occidit oĩa tenebre suut: ⁊ tũc ĩ nos ꝑtrãseũt iste bestie silue dyaboli. scz. y ¶ Leones. diabolos significãt ꝓpt̃ crudelitatẽ. Catuli dicti eo q̃ calleãt sensu nariũ. significãt mĩstros diaboli q̃ rugiũt vt nocẽtẽ ꝑdãt. q̃rũt ꝟo istã escã a deo. nemo em̃ ĩmũdis spiritibꝰ rapi põt nisi q̃ sua exigẽte culpa. a deo fuerit derelictꝰ. Nihil enĩ a quoq̃ fieri põt nisi q̃ ip̃e secreto iudicio aut ad ꝓbationẽ aut vindictã faciendũ esse ꝓmiserit.

z ¶ Tūc ortꝰ est sol. qñ xp̄s resurrexit. ⁊ tūc satellites diaboli cōgregati eiꝰ maiestatē mīme sustinētes se ī suis cubilibꝰ .i. in ꝑtinaciū pectoribꝰ collocabāt. Sol est dictꝰ. ꝙ solꝰ ita lucz. vt ex eo dies fiat

z Ortus ē sol ⁊ ꝯgregati sunt
⁊ in cubilibꝰ suis collocabū
a tur. Exibit hō ad opus suū:
⁊ ad opationē suaz vsqꝫ ad
b vesperā. Quā magnificata
sunt opa tua dñe: oīa ī sapiē
tia fecisti. īpleta est terra pos
c sessione tua. Hoc mare ma-
gnum ⁊ spaciosum ✶ mani-
bus: illic reptilia quoꝝ non
d est numerus. Aīalia pusilla
cū magnis illic naues ꝑtran
e sibunt. Draco iste quem for
masti ad illudenduz ei: oīa a
te expectāt: vt des illis escā
f in tpe. Dāte te illis colligēt
aperiente te manum tuam
÷ oīa: implebunt bonitate
g Auertente aūt te faciem tur
babunt. auferes spiritū eoꝝ
⁊ deficiēt: ⁊ in puluerē suum
h reuertent. Emitte spiritū tu
um ⁊ creabunt: ⁊ renouabis
i faciē terre. Sit gloria dñi in
seculuz: letabit dñs in operi
k bus suis. Qui respicit terrā
⁊ facit eā tremere: qui tāgit

a ¶ Iste eī vsus est mortaliū vt q̄dīu h̄ sumꝰ veniente die diuersis occupemur actiōibus vnꝰ colit agrū. alter se bellis exercet. iste discet. ille docet: ⁊ q̄cq̄d mortalitas agit ꝓbat ꝯcludi vespa. i. fine seculi. b ¶ Admirādo eī dicit ꝓpha. q̄ magnificata sūt. nā non solū h̄ hoībus arduū (qꝛ excedit humanū sensum. opatio) verūetiā ip̄is angelis ꝓbat īmensuz. Ista igitur sapīa filiꝰ est p̄ris. Terra significat ecclesiā. q̄ repleta ē. qñ vniuersalis dño deseruit eccl̄ia. possessio em̄ populū fidelē in eccl̄ia significat. vñ ⁊ alia trāslatio hz īpleta est terra creatura tua. s. ista in nouitate vite generata ī baptismo. c ¶ Mare em̄. p̄ntem mūdū significat. vbi malicia demonū. velut quibusdā fluctibꝰ. voluntas aīaꝝ instabilis cōmouet. mare dictū est a meādo ꝙ sp̄eat ⁊ redeat. Illic reptilia. i. sp̄ūs maligni. nob̄ innumerabiles. a deo tñ cōp̄hendi possunt. d ¶ Aīalia pusilla qꝛ inter ip̄os sp̄ūs malos ⁊ maiores esse neq̄cie probant ⁊ minores. Per naues. gnant eccīe. q̄ ꝑiculosos fluctꝰ mūdi. ꝑ lignū gl̄iose crucis euadūt. portātes populos credētes. e ¶ Draco iste. apte significat diabolū. q̄ vere draco dr̄ ꝓpter venenū eue qd̄ p̄me mulieri male suadēdo inspirauit. q̄ suis pctīs ita formatꝰ est vt ei illuderet ab angel. Sz cū draco spiritalis sit. cuiꝰ esca deceptio hoīm est. nō oīno tñ timeas atrocē. qꝛ nisi dño ꝑmittēte. nō p̄ualet q̄cq̄ sua ptāte ꝑficere. expectat igit escā a deo ꝑmittēte sicut et alia omīa. f ¶ Exponit adhuc vt cū dyabolica iniq̄tate vexamur. nō illū credamꝰ ex sua ptāte p̄sumere. s̄ potius ad illū recurramꝰ: sine cꝰ ꝑmissu nihil facere p̄t. ⁊ celeriꝰ victꝰ abscedit. dic̄ enī dāte te illis vt ītelligas. qꝛ nisi datum fuerit illis colligere nō valebūt. Manꝰ significat ptātem ꝑ quā abūde cuncta replet ⁊ mirabilit̄ vniuersa disponit. g ¶ De illis mō dicit. q̄ ꝯcessa dei mūera sibi applicāt non deo: ab his ḡ talibus cū auerterit deꝰ faciē. nudati a p̄sidio. sine dubio turbant. Auferes sp̄m̄ supbie. vt accepto sp̄ūsctō. innouēt: ⁊ recreent. ⁊ ī puluerez suū redeāt. i. ad humilē ꝯfessionē pctōꝝ. ī q̄ indigentiā sue fragilitatis agnoscāt. ⁊ ita tibi deficiētes ad conuersionē saluberrimā redeāt q̄ in suis p̄sumptionibus errabāt. h ¶ Emitte sp̄m̄ tuum. i. vt reparent ī meliꝰ Recreati st̄ vtiqꝫ. q̄ se puluerē humilit̄ agnuert. Renouabit facies. qñ de vetustate pctōꝝ emūdat pctōr. i ¶ Sit gl̄ia dñi. nō cuiuslibz alteriꝰ In scl̄m. i. inet̄nū. qꝛ laudis eiꝰ nullꝰ ē finis. k ¶ Leticia ē dñi qñ nos creatura ip̄iꝰ bñdicimꝰ eū ī die resurrectiōis. k ¶ De illis dicit q̄ ꝑ dei gr̄am illūiati pctā sua p̄terita ꝯtremiscūt Mōtes h̄ pctōres dic̄. q̄ dū fuerīt indigētione dñi ꝑcussi tc̄ ad salutares lacrīas cur

rũt ⁊ quosdã fumiferos globos tristicie emittũt. tãq̃ incẽsuz suauitatꝭ. l C Cũ ait. cãtabo ĩ vita mea. tp̃s signãt cũ in h̃ mdo degere videbat̃. cũ xo adiecit. psallã deo meo. s. in futuro sc̃lo. vbi ⁊ eẽ ꝑpetuũ ẽ. ⁊ psalmodia nõ hz finẽ m C Sic eĩ deo fit iocũda nr̃a laudatio. si nos delectemur ĩ dño. qꝛ amãs diligit̃. negligẽs sp̃nit̃. desiderans sustinetur n C Deficiũt o t̃ra pctõres. cũ terrena cupiditate priuati per d̃i gr̃am ad meliora studia ꝯcitãtur. sil̃i mõ et iniqui deficiũt. qñ mali iã eẽ desinũt. Bñdic aĩa mea. dignũ iniciũ psalmi ⁊ finis dignus illũ sp̃ bñdicere a q̃ cognoscim⁹ nos sp̃ dona recipe. Oratio.

Nclite omp̃s d̃s. q̃ fructu locupleti terrã aridã satiasti. da nob̃ spiritali mente ascẽsum tue gl̃ie ꝯtueri. vt dũ te ĩ cel̃ suscipimus. illa sp̃ q̃ sũt celestia mediremur. Per.

C Hoc xbũ decus. a pñti psalmo fec̃ initiũ nec añ a quoq̃ reperis positũ. q̃uis ml̃ti scriptores fueri nt p̃mitus hebreoꝝ Scire aũt debemus. all̃a neutri generis eẽ definitũ. qd̃ ⁊ sctũs hieronym⁹ ĩ expositiõe eiusdẽ psalmi euidenter designat. et vnũ atq̃ integꝝ manere debet ĩ trãslatõe. qd̃ nulli⁹ lingue presumptõne mutatũ est. All̃a xo apud hebreos dicit̃ laudate deũ. alle em̃ laudate. ia quippe significat inuisibilẽ deũ.

a C Cõfitemini dño. i. laudate eũ. et bonis factis gratiã diuinitatis vob̃ acq̃rite. Annũciate hoc euãgelistis ꝯuenit ⁊ apl̃is. ⁊ nũc sacerdotib⁹ vt mg̃nalia xp̃i annũciẽt. Cũ xo dic̃ ꝯfitemĩ. ⁊ postea sb̃dit. ĩuocate docet. ĩuocare deũ volentes. prius ei⁹ laudes ꝯfiteri. b C Cantate ad hymnos ꝑtinet offerẽdos psallite. ad pia opa exercẽda Oĩa. significat ista q̃ dictur⁹ est. nõ est eĩ hũanaꝝ viriũ. oĩa mirabilia narrare. sed significat a toto ꝑteni.

c C Nõ eĩ vetat vt laudemur: qꝛ actibus bonis. non p̃t res ista denegari. s̃ vt in dño laudemur p̃cipit. qui p̃stat illa q̃ bñ gerim⁹ Letet̃ cor ⁊c̃. Inde. s. letet̃ cor. si dñm q̃rit ⁊ p̃dicat̃ in dño. nõ aũt si de suo posse laudat̃

d C Hortat̃ vt se ad p̃mia futura ꝯfirment q̃ eũ q̃rere delegerunt Ista ãt inq̃sitio nõ est vllo tp̃e finienda. qm̃ addidit sp̃. Faciez xo pñtiam eius dicit.

e C Mirabilia itaq̃ ꝑtinẽt ad diuisionẽ marꝭ rubri. Prodigia ad plagas q̃s misit in egyptũ. Iudicia oris. qm̃ cũcta ꝯpleuit. que moysi suo famulo promisit. Iudicauit enim pharaonẽ ⁊ ppl̃m suũ sicut moysi dixit.

f C Hic sb̃audiẽdũ ẽ qd̃ supra dixit memento te. Merito xo suos dic̃ ꝯtumaces iudeos qm̃ ꝑfidia faciẽte. filij eẽ noluer̃t. Filios xo iacob. significat fidelissimos xp̃ianos. qui heredes eẽ merẽtur dñi. g C Dicẽdo ipse dñs de⁹ nr̃. cõmonet h̃ illũ intelligi debere eẽ deũ. quẽ iudeoꝝ ppl̃i crucifigẽdum eẽ decreuerũt. ⁊ eius iudicia ꝑ vniuersum mdm eẽ faciẽda. nõ in sola iudea

h C Memor fuit ĩ seculũ. cũ ꝓmissa cõpleuit. Testamẽti sui. ꝓphaꝝ sig̃t p̃dicationes quas de xbi incarnatõe p̃dixerũt

l mõtes ⁊ fumigiãt. Cãtabo dño in vita mea: psallã deo
m meo q̃diu suz. Iocundũ sit ei eloquiũ meũ: ego xo dele
n ctabor in dño. Deficiãt peccatores a t̃ra ⁊ iniq̃ ita vt nõ sint: benedic aĩa mea dño.

¶ All̃a. C Prepheta mouet fideles. ne spem in istis transitorijs ponant sed patriarcharũ viã tenẽtes deũ spiritaliter semp̃ exquirant

Psalmus. ciiij.

a Onfitemini dño ÷ ⁊: inuocate nomẽ ei⁹: an
nunciate inter gẽtes opera
b eius. Cantate ei ⁊ psallite ei
narrate oĩa mirabilia eius.
c Laudamiui in nomine sctõ ei⁹: letet̃ cor querentiũ dñm
d Querite dñm ⁊ cõfirmamĩ
e q̃rite faciẽ ei⁹ sp̃. Memento te mirabiliũ ei⁹ q̃ secit. ꝓdi/
f gia ⁊ iudicia oris eius. Semẽ abraã serui ei⁹ filij iacob
g electi ei⁹. Ip̃e dñs deus noster: in vniuersa t̃ra iudicia
h eius. Memor fuit in secu/

lũ testamẽti sui: verbi quod
mãdauit in mille generatio
i nes. Qđ deposuit ad abraã
k iuramenti sui ad Ysaac. Et
statuit illđ iacob in p̃ceptũ:
ꝛ israel in testamẽtũ eternũ
l Dicens tibi dabo terrã cha
naan: fumiculũ hereditatis
m vr̃e. Cũ essent numero bre/
ui: paucissimi ꝛ incole eius.
n Et ꝑtransier̃t de gẽte in gẽ
tem. ꝛ de regna ad ppl'm al
o teꝝ. Nõ reliq̃t hoĩem noce
re eis: ꝛ corripuit ꝓ eis re=
p ges. Nolite tange xp̃os me
os. ꝛ in ꝓphet' meis nolite
q malignari Et vocauit famẽ
sup terrã ÷ ꝛ: oẽ firmam̃tũ
r panis contriuit. Misit eos
ante viꝝ: in seruũ venunda
s t⁹ est ioseph. Humiliauerũt
in cõpedib⁹ pedes ei⁹. ferrũ
ꝑtransijt aĩam ei⁹: donec ve
t niret v̄bum ei⁹. Eloquium
dñi inflamauit eũ misit rex
ꝛ soluit eũ: princeps ppl'oꝝ
v ꝛ dimisit euꝫ. Cõstituit euꝫ
dñm domus sue ꝛ principẽ

Mãducare. est ꝑ aliuꝫ aliq̃d dicere. qđ ꝑ eos fecit. cũ datũ est eis futura ꝓphetare Mille generatiões. finẽ seculi significat.

i ¶ Hoc ad illud rñdet qđ supi⁹ dixit testamẽti sui. Qđ disposuit. illa eĩ q̃ ĩ veteri testõ abrae ꝛ ysaac p̃riarchis ꝓmissa sũt. disposita dicũt̃ ꝛ iurata vt firma oñdantur.

k ¶ Illud testm̃ sic dispositũ statuit iacob id ẽ firmauit ĩ p̃ceptũ. id ẽ in nouũ testm̃. qđ ꝓprie đr eternũ. qꝛ nullũ illi aliud aliqñ succedit. ĩ q̃ est oĩm ꝓmissoꝝ ꝯpleta ꝑfectio.

l ¶ Chanaan interpretat̃ hũilis. g̃ ꝯueni enter significat accepturos eẽ xp̃ianos terrã hũiliũ. i. btõꝝ. Funicul⁹ hereditat'. mũdi hui⁹ dic̃ tortuosas angustias q̃s dñs pro salute nr̃a sua passiõe dissoluit. nã carnis illius susceptio. nr̃a ꝓbat̃ esse hereditas.

m ¶ Nũc enũerat q̃nta p̃riarchis v̄tus diuina prestiterit.

n ¶ Pertrãsier̃t nõ de captiuitate iudeoꝝ hoc ꝫ de abraã dicit. q̃ exijt de t̃ra chaldeorũ ꝛ venit ĩ mesopotamiam. de mesopotamia ĩ terrã ꝓmissiõis. ꝛ iteꝝ in egiptũ Ml'ta regna trãsim⁹. vt ꝑueniam⁹ ad terrã repromissiõis et ita de regno egypti hui⁹ mũdi ad alterum ppl'm in celis.

o ¶ Nõ reliquit pharaonẽ: vt noceret abraã in sara. nec abymelech ysaac ĩ rebecca. ꝫ corripuit pharaonem ꝛ abymelech pro eis.

p ¶ Ecce añ legẽ p̃riarche nõ vncti vnguẽto regali christi dicũt̃. christi ãt sũt. q̃ spũsctõ vngũt̃. erubescãt g̃ iudei q̃ dicũt nõ posse dñm ibm christũ vocari, qꝛ non fuit vnctus regali vnguẽto. cũ ꝛ illi christi dicãt̃ qui lõge añ saul (a q̃ regal' ista ꝛ material' cepit vnctio) fuer̃t

q ¶ Vocauit famẽ. tꝑe pharaonis. qñ in egypto septẽ ãnis fames grassata est. Et oñe firmamẽtũ. i. fructũ triticeũ ꝑduxit ad nihilũ. hoĩm em̃ firmamentũ panis ẽ. cũ supra dixerit. ꝛ panis cor hoĩnis cõfirmat

r ¶ Misit Joseph ante p̃riarchas. q̃s supius mẽorauit q̃ bñ vir đr. qꝛ vt vir virilit̃ cũcta sustinuit. Ordo ãt v̄boruꝫ talis ẽ. misit añ eos virũ ioseph. q̃ in ꝑuũ venũdatus ẽ

s ¶ A putifar preposito pharaonis ioseph missus est ĩ carcerem. ꝯpedes aũt accepisse nõ legit̃ ꝫ fieri potuit vt qui in carcere retrusus ẽ ferreis nexibus ligaret̃. Pertrãsit aĩam ipsi⁹ ferrũ. qñ ĩ has missus est angustias: ne intermala q̃ iniuste passus est preualerẽt. ꝛ crimina falsitatis. ferrũ aũt hic indicat tribulationem dure necessitatis Donec veniret v̄bũ a rege pharaone. qui eũ liberauit. vel v̄bũ Joseph interp̃tãdi sõnia. qđ v̄bũ q̃rebat̃ a rege in eo ꝛ eũ liberauit qđ v̄bũ dei fuit potius q̃ ioseph

t ¶ Inflammauit vtiq̃ eũ int⁹ lumen celestis flãme. vt futura diceret cũ fiducia veritatis. Misit rex. pharao. soluit. a reatu q̃ tenebat̃ obstrict⁹. ipse ẽ p̃rceps dict⁹ pharao. scꝫ quẽ supius regẽ dixit. ille dimisit eũ claustra exire carcer'.

v ¶ Cõstituit dñm ꝛ principẽ. qñ eũ fecit currũ, ascendere. ꝛ preconis voce nũciari. hũc scđm dñm eẽ post regẽ, ꝛ principẽ totius egypti,

ꝑ ℭ Credebat pharaovt erudire posset
ꝑncipes suos vt ꝛ ipi sꝯnoꝝ iterꝑtes eē
merereē ꝛ iō eū eis ꝓfec ñ solū vt regeret
ꝑ ꝛ doceret. nesciēs eū a q̄ sꝯnoꝝ scia est
deū solū docere. ꝯ ℭ Jubēte pharao
ne. ꝑgnatio ioseph ad
ꝛras egypti deducta ē
Et Jacob diuersitate
noiuꝫ dicta sue reuela
tiōis variauit. iō nunc
isrl. nūc Jacob. vnū ꝛ
eūdez dic̄. Chanaāꝝo
fuit filiꝰ cham. nepos
noe. ex q̄ egyptij traxe
runt oꝛiginem. nr̄aꝝo
trāslatio: chā hz. ꝑ ro
mana quā ꝑ seq̄ : cha
naā ꝯ ℭ Auxit ppłz a
suū fecūditate nascen
di. Confirmauit. qñ ill
ꝛ esecētibus egyptioꝝ
turba notissimis plagis
vehemēt afflicta est b
a ℭ Cōuertit ōs egy
ptioꝝ coꝛ ad odium ꝑ
Israeliticū ꝑplm. ꝑstā/
do ill felicia. Et dolū
facerēt. ꝓseq̄nē eratvt
post ꝓceptū odiū seui c
ens ꝑplus ad dolosas
machias ꝓuentret. vt
fuit in laterib⁹ ꝑceptł
duplicādo opꝰ ꝛ pale/
as negādo. ꝛ filiabus. d
b ℭ Jstos ad pha
raonē. q̄si q̄sdaz testes
ꝓstat a ꝺo destinatos.
vt ꝑplm sibi placitum e
abire ꝓmisisset illesuꝫ
c ℭ Signa sunt. q̄si f
aliq̄ vestigia futurarū
siue ꝑtentaꝝ rex. pdi g
giaꝝo ptinēt ad mira
biles euētus q̄ in oꝛdi h
ne rex ꝓpus nō fuerūt.
pdigiū ē eīn dictū ab i
eo q̄ poꝛro dicat. ita/
q̄ ista mirabilia tūc fa
cta. poꝛro ꝛ pcul dicebāt. ppłꝛ xp̄iāo ali/ k
quid ex eis intelligendū.
d ℭ Legunt tenebras inē plagas egy l
ptij ꝑtulisse. ꝑ potiꝰ itelligam⁹ coꝛda co/

rū fuisse obscurata q̄ dñi ꝓcepta ꝛ tenebāt
Exacerbauerꝫ ꝑmones. significat acerbe
acceperꝫ. aut certe iiurtosiꝰ abomiatōibꝰ
respuerꝫ. ꝛ ita expoit trāslatoꝝ romanā q̄
hz. qꝛ exacerbauerꝫ. ꝑ nr̄a hz. ñ exacerba
uit. s. ōs. i. nō irritauit
ꝑ cōpleuit ꝑmões suos
miracułeos ꝓfirmās.
e ℭ Cōuertit ei aq̄s
in sanguinē. qñ erant
inē fluēta maris rubri
pituri. Pisces occisi
sūt. ne spes viuēdi boꝰ
bus relicta videreꝫ qñ
etiā pisces moꝛtui sūt
q̄ in natiuo elemento
isto nutriti sunt.
f 1. Jn ranis. poeta
rū carmia designāt : q̄
a catholica regula di/
screpātes. coꝛda terre
noꝛ regū fabułe replēt
deceptionū. g ℭ Et
nomia. significat mu/
scā canicā. q̄ ceteꝛ mu
scis moꝛdaciꝰ ē ꝛ im
poꝛtunitate sua violē/
tioꝛ. Scinipes: gen⁹
culicū fixis aculeis ꝑ/
molestū. h ℭ Posu
ꝛit. i. decreuit vt pluuia
q̄ ad fecūditatē terris
daꝝ ouerteꝫ in grādis
noꝛtā vastitatē Jgnis
ꝺo cōburēs significat
fulmina q̄ solēt excita
ta tēpestate deseuire.
i ℭ Qꝛ dic̄. ꝓcussit
ad grādinē vł ignē cō
burētē refer. ne āt tm
ficineas putares ꝓcus
sas: addidit oē lignū.
vt ꝛ sata nō dubitareꝫ
euersa vbi arboꝝ q̄z ro
boza coꝛsceres fuisse
ꝓtrita: maioza eīn ꝓti/
nēt intellectū minoꝝ.
k ℭ Locusta est mī
bruci. quem malą
que ad illā ꝓcā
tus cū sua ꝑple deseēdit.
l ℭ Et ne cre
deres inanię adductū illū exercitum. di/

r omnis possessionis sue. Ut
erudiret ꝑncipes eius sicut
semetipm: ꝛ senes eius pru
dentiā doceret. Et intrauit
ysrael in egyptū: ꝛ iacob
accola fuit in terra cha. Et
auxit ꝑplm suū vehementer
et firmauit eū sup inimicos
eius. Conuertit coꝛ eoꝝ vt
odirēt ꝑplm eius: ꝛ dolum
facerent in seruos eius Mi
sit moysen seruū suū aaron
quē elegit ipm Posuit i eis
ꝛba signoꝝ suoꝝ et ꝓdigio
rū in terra cham. Misit te/
nebras ꝛ obscurauit: ꝛ non
exacerbauit sermones suos
Couertit aquas eoꝝ in san
guinē: ꝛ occidit pisces eoꝝ
Edidit terra eoꝝ ranas: in
penetrabilibus regū ipoꝝ.
Dixit ꝛ venit cinomia ꝛ sci
niphes: in oibus finib⁹ eoꝝ
Posuit pluuias eoꝝ gran
dinē: ignē cōburentē in ter
ra ipoꝝ. Et ꝓcussit vineas
eoꝝ ꝛ ficulneas eoꝝ: ꝛ con
triuit lignuz finiū eoꝝuz. Di
xit ꝛ venit locusta: ꝛ bruchus
cuius non erat numer⁹. Et

cit oēz fructū ꝓsūptū eē ere. m Ꝯ Ueit ad septimā plagā ī ꝟ psalmo posītā. Mouet etiā aliqs. cur ī isto psalmo septē tm cū ī exodi narratōe decē narrāt. ꝑ ꝟ factū eē ī ō. qz septē bñficia dñz hebreo pplo ꝓstitisse stati dicturꝰ ē ꝓmisit totidē plagas egyptios accepisse.

A Ut qz laudāti. de plibus pauca attigisse sufficē. Narrāti ꝫo: ola cōmēorare opus est.

n Ꝯ Auxt argētum isrāeliticū pplz ab egyptijs discedētē ex ꝓcepto dei legimꝰ accepisse vt ñ repētia surreptio. ꝑ lōge opatōis merces eē videaē. Et seqē scōm bñficiū. qz ibi etiā nullꝰ ex iussiōe eiꝰ infirmitate corpea potuit affligi.

o Ꝯ Tūc q ī egypto remāserāt: oīno letati sūt. qñ illi dimersi sūt. q ad iseqndos hebreos ire decreuerāt: cum qz filia mūme ptulerūt Et tiebāt. qz t ipa clemēta. p eis pugnābāt. vt aq maris. aer tenebrosus. ignis ꝺburēs ꝛc.

Ut letata ē egiptꝰ ꝓpē spē liberatōis a morte Jō em eos exire coegerūt. ne iter hoies t ꝑmogenita ineficerent

p Ꝯ Rubes data ē. vt sol tēperaret ardozē. ignis ꝓcessus ē. vt tenebraꝝ potuissz auferre caliginē. Et ꝟ ē terciū bñficiū. qō isrāelitico pplo ꝓstat esse ꝓcessū. q Ꝯ Supata sūt desideria petētiū. Carnes petit: t cōturnices accepit tā em in q̄drupedibus. q̄ volatilibꝰ: carnes sūt sine dubio vulciozes. insup t panē celi accepert. Sūt em ista exodi lectione notissima. qñ ꝺturnices in modū dē sissimoꝝ imbriū depluert. māna qz (vt iudaicus populus fatiaret) ꝺpluit. qō dicpanē celi dic: t optic. i figura sacrī dictꝰ ē celi pais. Māna em dī qd ē ꝟ. t tāq̄ q rēti rñdēt dictū ē: panis celestz: illo saturauit eos. r Ꝯ Hoc qz in figura geribat dñs xp̄i. vt petra aqs. pfudisset irrigu as. Xp̄s em dñs petra spiritalē. q vitales aqs emanat: q abiert ī sicco. i. ī gētiū pctozes. q merito sicci dicūt q delict vrētibꝰ siccabāt ꝑ ibze dñi virētes in no uū hoiez pullularunt.

s Ut Mēoz fuit xbi. qō ipleuit ō seie eiꝰ. i. de xp̄o ꝓmissionē suā quam abrae ꝓmisit.

Ꝯ Ut cāz miraculoꝝ dictoꝝ nunc ſbdit. Jō em dicunt facta qñ abrae ꝓstat fuisse ꝓmissa. t Ꝯ Eduxit electos suos ī leticia. qñ illi q murmurauerunt dñi furoze pcussi sūt illos ḡ ñ dī eduxisse qs in heremo culpis exigentibus ꝑstrauit.

v Ꝯ Ueit nūc ad septimū bñficiū q ei dic regiōes gētiū: ad possessionē videaē ptinere ērax. labozes xp̄o pplorum ad diuitias lōgo tempe ꝓgregatas.

x Ꝯ Justificationes xp̄i sūt vt deū toto coz de diligamꝰ. ꝓximos vt nos amemꝰ. ꝑzeremur. Lex xo ei fuit die sabbati reqescī. in pasca agnū īmolari. ꝑ ꝟ spiritalit sūt q̄rēda.

comedit omne fenū in terra eoꝝ: ✻ comedit: omnē fructū terre eoꝝ: Et pcussit omne primogenitū in terra eoꝝ: primitias oīs laboris eoꝝ. Et eduxit eos cū agento t auro: t nō erat in tribubus eoꝝ infirmus. Letata est egyptus in profectione eoꝝ: quia icubuit timoꝝ eoꝝ sup eos. Expandit nubem in ptectiōe eoꝝ: et ignē vt luceret eis: p noctē. Petierūt t venit cōturnix t pane celi saturauit eos Disrupit petrā t fluxerunt aq̄. abierūt in sicco flumina Quoniā memor fui verbi sancti sui qō habuit: ad abrāā puerū suū. Et eduxit plm suū in exultatiōe t: electos suos in leticia. Et dedit illis regiōes gentiū t labores pplorum possederunt Ut custodiāt iustificatiōes eius. t legē eius requirant. Alleluia alla.

Ꝯ Hic in ō em addidit. requirāt.

Oratio.

Nuocātes nomē tuū dñe depcamur vt q̄ ꝑces nr̄os xtute tui nois pēnte: āgelicē pastib⁹ ꝛfeciſti. nos q̄z mysticē vapib⁹ foueas ac reforzmes. p. Ut Hic introducit ꝓfētes pplz hebreoꝝ. q relicta pfidia patꝝ suoꝝ ad pietatē dñi ipo misēráte pductꝰ ē. vt ītelligamꝰ cū fuerit conuersi. t ipos alla. merito ꝑ sua redēptōe

tantare. a ℣ Cōfessiō ista. ad medicinā penitudis ē applicāda. ℟ ad p̄conia dñi ptinere nō dubiū ē. qñ maior glia pietatis ē p̄cere p̄fitēti. quā sine offensiōe vincti p̄stare. bonꝰ em̄ ōr recte dñs. qr expectat errātē: ⁊ pascit delinq̄ntē. In scīm ātvite huiꝰ: fcat cursum vbi miseri sūt quicūq; deliquūt b ℒ Quis em̄ fcat nullū: cui em̄ aut in geniuꝫ suppetit ad cogitandū. aut lingua ad depromēdū vt lingua possit fferre magnitudinē tante malestat. Auditas faciet. ⁊ ℟ q̄z ſBaudtēdū ē q̄s illa em̄ p̄nt audiri q̄ p banc ⁊ dici c ℣ Custodit eī iudiciū: q̄ inē alios recte iudicat: iusticiā aūt facit: q̄ eā in ope demōstrat: meritog; iusti tales bti dicti sūt q̄ p̄cepta dei pura mēte custodiūt omni tpe. Qui em̄ pseuerauerit vsq; ī finē ℟ salvꝰ erit d ℣ Orāt devoti vt inē eos debeāt estimari q̄ dño fideli ope placuerī. optāt se visitari a deo: cuiꝰ aduentu se nouerāt eē salvandos ℒ Salutarī: filiꝰ est pris. ℒ Jp̄e ē salutare: de q̄ btūs symeō ait. viderī oculi mei salutare tuū e ℣ Petit pplꝰ p̄dictꝰ a salutari dño visitari. vt bonitatē eiꝰ videret quā electī suis erat suo munere p̄statur? Cū vel ī leticia sue gētis. ipa ē gēs dñi: q̄ de gētū est diuersitate collectā vt eēt grex vnus ⁊ pastor vnꝰ. ℒ At lauderis a nob iudeis p̄cepta tua seruātibus cū hereditate tua sez gētili pplo tibi crediturō. vt simꝰ cuz etis vnꝰ pplꝰ laudās te etnalī. vidit em̄ te abrahām pr̄ nr̄ ⁊ gauisus ē. videamꝰ ⁊ nos ⁊ laudātes gaudeamꝰ. f ℣ Dubiū nō est istū pplm ea petā gemere. q̄ exnedcia patr̄ suoꝝ. pbat̄ sustinere. cū maioribꝰ em̄ suis peccāt. q̄ scīab eoꝝ delictī nō sepant. ℟ ē aūt peccauimꝰ. qō iniuste egimus: qō iniqtatē fecimus g ℣ Duo sūt q̄ bñficia collata p̄mēdāt. intellectꝰ ⁊ memoria. qō vtrūq; ī pfidis fuisse denegat. videbāt em̄ plagas egypti oꝝ ⁊ bñficia ōi. ℟ qua cā fierēt non agnoscebāt: nec mēores erant mie dei. videtes ei ercitū pharaonis. credebāt se ſBsidia euadē di pdidisse anteq; mare diuideret. mēores p̄tor mirabilium.

b ℣ Jrritauerūt. i. placatū deū iracūduz sibimet reddiderunt. Ascēdētes. hoc cōstat dictū positiōe loci. qñ egyptꝰ cūctis regionibus phibet eē hūlior ⁊ ideo inde ascendētes petierūt loca altiora. i ℣ Dicendo p̄ter nomē suū: designat dominū saluatorē: cuius vocabulo p̄uenit: saluare piclitātes. Notā fecit potētiā suā. vtiq; occult spiritali cogitatione videtuꝰ k ℒ Increpatōez: vocauit occultū diuinatī imperiū qz mare ī exodo: voce dñi nō legimꝰ increpatū. Siccatū ē mare nō p totū: ℟ tātū q̄tū illic tūc iter aperet. Deserto pparē abyssi qñ aq̄ inūdatōe deserūt. ac sic aruit illa via fluētoꝝ vt vsq; ad iter pluuertū potuiſz pueīre. p̄pe qō deserto ppare abyssi iste l ℣ Saluauit em̄ xp̄s hūanū genꝰ a cohorte demoniū.

introducit p̄fitēs ppls hebre oz. q̄ relicta patrum p̄fidia ad pietatē dñi ipo miserāte pductus est. p̄s. cv.

a Confitemini dño quoniā bonꝰ: qm̄ in scīm

b misericordia eius. Quis loquet potētias dñi auditas faciat

c oēs laudes eiꝰ. Beati q̄ custodiunt iudiciū: ⁊ faciūt iusticiā in oī tpe. Memēto nr̄i dñe in beneplacito pplī tui visita nos ī salutari tuo

c Ad videndū in bonitate electoꝝ tuoꝝ: ad letādū in leticia gentis tue: vt laudēris

f cum hereditate tua. Peccauimus cū p̄ribus nr̄is: iniuste egimus iniqtatē fecimꝰ.

g Patres nr̄i in egypto nō intellexerī mirabilia tua: non fuerī mēores multitudinis

h mie tue. Et irritauerī ascendentes in mare: mare ✶ rubz. Et saluauit eos p̄pt nomē suū vt notā faceret potē

k tiā suaz. Et increpuit mare rubū ⁊ exiccatū est: ⁊ deduxit eos in abissis sic in deserto. Et saluauit eos ℣ manu

l tū oz ⁊ ī abyssis qñ aq̄ inūdatōe deserūt. ac sic aruit illa via fluētoꝝ vt vsq; ad iter pluuertū potuiſz pueīre. p̄pe qō deserto ppare abyssi iste l ℣ Saluauit em̄ xp̄s hūanū genꝰ a cohorte demoniū.

que plebē hūanā stimulo pctōꝝ ⁊ odit et pcutit. Redemit pctōres obnoxios: p̄cio so sāguīe ab īpio diaboli h̄ ē de manu inimici. Ad lr̄am eī illd̄ dici nō videt̄. nō eī egyptijs p̄ciū dedit: cū liberassꝫ iudeos. qd̄ tñ redemit ſcat p phetice igit̄ dctm̄ habeat̄ m H Hec nūc silitudo in nr̄o baptismo fit. vbi abluit̄ hō aq̄s. ⁊ perit diabolus cum satellitib⁹ suis. ¶ Ad lr̄am eī planū est ītelligere hystoriaꝫ noscēti. n ¶ Et crediderunt. duriciā in h̄ cordis demonstrat. qd̄ nō añ euētū rei. ſ post factū miraculoꝝ credere maluerūt. Et laudauerūt. s. canētes. Cātemus dn̄o. gl̄iose eī honorat⁹ est. o ¶ Cito fecerūt. acñ diceret sūma celeritate mutati sūt. vt q̄ dn̄o de collatis mirabilibus laudes canebant post: nephādas murmuratōes assumebāt. Cōsiliū mutauer̄t ī pctm̄. dū pri⁹ desparēt q̄ꝫ ei⁹ pata beneficia ꝓuenissent. petier̄t em̄ escā ſb diffidētia: q̄uis añ: nullā famē eēnt passi diuīa sp largitate pasti. ita hodie mlti dū sibi nimia festinatōe ꝓuidēt: incauti diuīitat̄ dispositionē anticipant.

odientiū: ⁊ redemit eos de
m manu inimici. Et operuit
aqua tribulātes eos. vnus
n ex eis nō remāsit. Et credi-
der̄t ÷ in: ⁊ v̄bis ei⁹ ⁊ lauda
o uer̄t laudē eius. Cito ÷ fece
ruut: ⁊ obliti sunt operū ei⁹.
p nō sustinuer̄t cōsiliū ei⁹. Et
cōcupier̄t cōcupīam in deſ
to ⁊ tētauer̄t deū in inaquo
q so Et dedit eis petitionē ip
soꝝ. ⁊ misit saturitatē in ani
r mas eoꝝ Et irritauer̄t moy
sen in castris. aaron sanctuꝫ
s dn̄i. Apta est terra ⁊ deglu-
tiuit dathan. ⁊ opuit sup cō
t gregationē abiron Et exar
sit ignis in synagoga eorū.
flama cōbussit peccatores.
v ÷ Et: ⁊ fecer̄t vitulū in cho
reb: ⁊ adorauerūt sculptile
x Et mutauerunt gloriā suā
in similitudinē vituli come
y dētis fenū. Obliti sunt deū
qui saluauit eos. qui fecit
magnalia in egypto mira/

vt eoꝝ volūtas desp̄ata rebus emergētibus vinceret̄. r ¶ Saturitatē vētris secuta ē seditio. q̄ plerūq̄ ꝑiculoꝝ ꝑnicio soꝝ cās excitat. Irritari aliquē dicimus ad iracūdiā ꝓuocari. irritauer̄t em̄ viros sctōs dathan ⁊ abiron ad interitū suū. qꝛ p inuidiā loq̄bant̄. qd̄ domīo displicebat. Et h̄ ꝯgrue inter laudes d̄i ponit̄. quia suos famulos vīdicasse declaratur.

s H Apta ē terra facta sūt hec ſm lr̄am. ſ ⁊ nūc vorat eos terra. q̄ terrena sapiūt ⁊ recedūt a mādatis dei: q̄s nō illūinat gr̄a spūssāeti: ſ accendit flamma pctī. t ¶ Exarsit ignis: h̄ factū ē supra. ccl. socios dathan. et abiron. q̄ eoꝝ infeliciter vota secuti sūt Flāma dicta est a flagello comaꝝ suaꝝ. Sinagoga v̄o h̄ ꝯgregatōem socioꝝ dathan ⁊ abirō significat. v C Choreb īterp̄tat̄ caluaria. vbi postea iudei dn̄m crucifixer̄t. vt ī eodem noīe iā tūc ī illo deserto choreb culturā dei nephāda p̄sūptōe violarēt. q̄rum posteritas erat ī lococaluarie crucifixura dn̄m. Adorauerūt sculptile. nō ī deserto. ſ in terra postea promissionis. x ¶ Gloria eoruꝫ fuit: adorata diuinitas: quam infelici commutatōne perdētes. vsq̄ ad hoc ꝑuenire meruerūt. vt deserentes celi terreq̄ creatorem: deum sibi facerēt: similitudinē vituli fenū comedentes.

y H Obliti sunt deum. qui verberauit multis plagis egyptum. vt suuꝫ populū liberaret. ⁊ miracula in terra cham siue chanaā fecit. cū eiect̄ gētib⁹ ip̄os ī eoꝝ terra plātauit. Terribiliaq̄ fec̄ ī ma

p C Et ꝯcupier̄t ꝯcupiscētias. cuꝫ postulabāt sibi dari ſb murmuratiōib⁹ aquā et cōmesatiōem ī deserto. oñdit eī gemīatio v̄boꝝ nimietatē desiderij. Et tentauerūt ī inaq̄so H Siccitas eī eis erat. qꝛ non agnoscebāt irrigatōeꝫ sctīspūs ī colūna nub̄ q̄ p̄cedebat eos. q C Duob⁹ em̄ modis aīam dicim⁹ satiatā. cū escis corporalib⁹ pro carnis infirmitate reficit̄. ⁊ cū spiritali iocūditate complet̄. ſ hic animas eoꝝ dicit carnib⁹ potuq̄ saginatas

ri cū pharaōe extricto: sicc̄ ppls p̄bebat
icessū. ℨ ℣. Attēde ꝙ o sacerdos gisset
em̄ ppls nisi mitigasset moyses irā dei. ⁊
tu cū videri ppm delinq̄ntē. ānūcia ei de
licta sua. ⁊ sta i fractōe. i. i piculo rogās
dñm. vt auertat furoꝛ
ei⁹ ab eis a ℭ Pro
nihilo habuerūt trā. qz
sp carnaliter visa ⁊ audi
ta cogitabāt. ꝙ aduer-
te q̄bōa illa tra fuerit
vt desiderabile ei dice
ret. ℣. Terra em̄ vi
uētiū ē quē desiderabi
lē dic. quā p nihilo ha
bebāt. qz istā trāsitoꝛi
am diligebāt. ℭ Al̄
terra ista sctā corpalis
p̄ mysteria redēptio
nis nr̄e desiderabil̄ in
telligētib⁹ fuit. ill̄ vo
nulla qui in ea nihil
spiritale senserūt
b ℭ Mō crediderūt
in xm̄o eius. filiū signi
ficat. cui ples nephan
dissima non credebat.
Vel ꝙ ad ira. qz ideo
murmurabāt. qz eius
promissionibus minime
credere maluerūt. Cū
murmuratōes exerce-
bāt. vocē dñi nullate-
nus audierunt. In ta
bernaculis xm̄o dicit vt
hoc ptigisse videretur
nō laboratibus. ꝙ ocio-
sis. maiꝰ em̄ crimē ē.
cū murmurare cōtigit
ociosis. c ℭ Eleua
uit manuz. hic iusticia
dñi p̄mittit. vt secuta
pietas maioꝛe gla sen
tiat. Vic̄ em̄ insurre-
xisse dñi ptātē vt vin-
dicaret i exercētib⁹ eos
q̄ p̄sterneret. ⁊ alia q̄
sequunt faceret.
d ℣. Dispsi sūt em̄
iudei in diuersis ptib⁹
vt aliq̄n humiliari su-
um dñm plebs castiga-

bilia in terra cham: terribi-
lia in mari rubro. Et dixit
3 vt disperderet eos: si nō moy
ses electus ei⁹ stetisset in cō
fractione in conspectu eius
a vt auerteret irā eius: ne di-
sperderet eos. ⁊ p nihilo ha
buerunt terrā desiderabilē.
b Nō crediderunt verbo ei⁹.
et murmurauerūt in taberna
culis suis. nō exaudierunt
c vocem dñi Et eleuauit ma
nū suā sup eos. vt p̄sterne-
d ret eos in deserto. Et vt de
icceret semen eoꝛ in nationi
bus. ⁊ dispergeret eos in re
e gionibus. Et initiati sunt be
elphegoꝛ. ⁊ comederunt sa-
f crificia mortuoꝛ. Et irrita-
uerunt eum in adinuentiōi
bus suis. ⁊ multiplicata est
g in eis ruina. Et stetit phine
es ⁊ placauit. et cessauit q̄s-
satio Et reputatū est ei in in
sticiam. in generationē ⁊ ge-
neratione vsq; in sempiter-
num. Et irritauerunt eum
i aquaz contradictionis. ⁊ ve
xatus est Moyses propter
eos quia exacerbauerūt spi
k ritum eius. Et distinxit ÷
in ÷ labijs suis. non dis-
perdiderunt gentes quas

ta p̄gisceret. ℨ ille dispgit cul⁹ sensus of
vēto iantis glie vl̄ cupiditatē circūferē.
e ℣. Et iniciati sūt. i. q vo se p̄secrare de
buert. idolo beelphegoꝛ iniciati. i. p̄secra
ti sūt. ⁊ q panēvinū eiurire debuert. mor
tuoꝛ sacrificia come-
derūt f ℣. Irritauerūt
eū i adinuētōib⁹ suis. i.
puerb. ⁊ idoloꝛ ruina
multipl̄ ē facta Al̄
multiplicata ē in eis ru
ina. qz p gulozib⁹ suis
pcis gui⁹ vastabant
g E Stetit phinees.
ꝙ xbū stetit soliditatē
mētis oñdit. q ex zelo
diuino fornicatoꝛes oc
cidit. ℣. Sic doz sa-
cerdos cui aīe cōmisse
sūt euangiare gladiū. i.
pferre xbū. ⁊ occidere
fornicatōes ⁊ cupias
in vtroq; sexu. vt sibi
putet ad iusticiā.
b ℭ Reputabat̄ illi
sacerdoti phinees ad
iusticiā. id q̄ supius
dixit. ꝙ ⁊ in futuro se-
culo. ꝙ ⁊ sacerdoti cui
libet vicia coꝛrigēti re
pūtab̄ ad eūdē iusticiā
i ℣. Aqua ꝺictōis
aque baptismi accipi-
unt. ad quas dyabo-
lo ꝺicit ⁊ opibus ei⁹
post quas si ds se co-
inquinauerit vicijs sa
cerdos vexabit̄ p eo.
eoq; exacerbauerit spi
ritū dei quē ille p̄edi
cat. sicut paulus dice-
bat. qs infirmat ⁊ ego
nō infirmoꝛ.
k ℣. Et distinxit in
labijs suis. vt ingiter
supplicaret p eis ÷
ℭ Vel distinxit dictū
illud diffidētie a p̄ce
mēt̄ p̄stātia. Nō disp-
diderūt gētes. qz post
q̄ trā ⁊ missōis pp̄s
intrauit. oblit⁹ māda-

tor dei. ⁊ ꝓceptor eiꝰ q̄b⁹ ꝓcepat debere eos ꝓpẽ idolor culturas occidẽ. cũ ill' se gẽtib⁹ magis vetita societate coniunxit. l ℣ Cõmixti sũt itaq⁹ vetita societate inter gẽtes vt se eor⁹ supstitiõe polluerẽt. factũq⁹ ẽ ill' in scãdalũ.

scãdalũ nomẽ grecũ ẽ significãs sinistr⁹. eo q̄ eor⁹ mẽtes i leuẽ ptẽ uersa imitatõe ꝺuxit Ecce facta ẽ ⁊ra ꝓmissiõis i scãdalũ q̄ fuit i magnũ ꝓmiũ dño largiẽte collata. vt mõemur. recte vti bñficijs diuĩa largitate collatis nẽ magl ide peam⁹ vt sublenati fuisse cogsci mur. m ℣ Immolauerũt filios suos ⁊ filias suas demõijs. ℔ itelligẽdũ ẽ mozalit sensus ⁊ aĩas suas. ℣ Vel ad lr̃az. nõ illi q̄ ⁊rã ꝓ missiõis sunt ingressi. ℔ posteritas eor⁹.

n ℣ Effudert sãguinẽ. nõ añ legit' ab hebreis ⁊rã ꝓmissiõis ingressis effusũ sãguinẽ bũanũ i sacrificijs demonũ tũ ab etate seqn ti ℔ fieri posse ñ ꝺubiũ ẽ. Et ne putarẽt eẽnet fuisse illi inocẽtes q̄z sãguinẽ effuderãt. addidit filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ suaꝝ vt ꝺ eos crescet ⁊ uidia. ⁊ scel⁹ gran descceret. ⁊ vt ãpli⁹ grã descceret. addidit sculptilib⁹ istũ inocẽtẽ sãguinẽ effusũ. Vxelis eñ figura ista apõ grecos ꝺr̃. qñ vel laus vl crimẽ: adiect' dictiõib⁹ ĩcrescit ⁊ augeꝫ.

o ℣ Infecta i gtr terrã: debem⁹ crudeles boues accipe. q̄ se magl iniq̄ deuotõe trucidabãt ĩterficiẽdo filios. tropica eñ locutõe ĩterfecta ⁊ra. dicũt ⁊rent boies suos mal actõib⁹ i aĩa ĩterẽpti. ⁊ ℔ faciẽdo etiã dicũt fornicati nã illi fornicati videñt ĩ dño q̄ se a dulteris polluert supstitõib⁹ p ℣ Tropica locutiõe irat⁹ furore dñs ꝺr̃. ⁊ irat⁹ ẽ furore dñs ℣ q: reliq̄t eũ ⁊ q̄ q̄ndã fuerat plebs dei facta ẽ caꝰa ꝺy aboli ℣ Abominatio ãt ⁊ dei auersio malor oĩum ꝓstat extremũ. q: dũ illõ q̄ cõtinet ꝺducit: necesse ẽ vt eaꝝ rex q̄ cõtinent ruina ptinus sequat.

q ℣ Traditi sũt eñ opprobrio fuitutis: q̄ gl'ari videbãt in idol. dñari sũt eor⁹ q̄ oderẽt eos. ℊuis valde dñatõnã q̄ sp odit. sp irat⁹ ẽ. q̄ ℵo sp irat⁹ est ꝓplacabil' est. durissima igit ẽ fuit⁹ fuire sp infensor ℣ Et tribulauerũt eos. rectavicissitudove q̄ amãti dño fuire no luert. odiẽtib⁹ ĩimicis iusto iudicio ꝓbarenẽ eẽ ꝺiecti. sepe liberauit vt itelligam⁹ ipz ⁊ bõa ꝓmittẽ. ⁊ flagellat' ꝺe nyo ꝺueire. ꝓmisit ei bñficia. ⁊ hũana ñ cessauit iniq̄tas. itulit vl dictã: ⁊ afflict' iterare dignat⁹ est clemẽtiã.

s ℣ Ꝑpi ãt exacerbauert eũ i ꝓsilio suo. qõ habuert. vt eo relicto idol fuirẽt. ⁊ hũliati sũt. nõ a ꝺo. ℔ a delict' suis humiliabanẽ

t ℣ Et vidit cũ tribularẽt. ꝓcucurrit ei soli ta miseratio clemẽtis dei. q̄ uersos i oĩonibus ꝓtin⁹ audiuit. docet eñ ⁊ te q̄ si ꝓuersus ĩgemueris: ꝓtin⁹ appropiquãt celsis aurib⁹ ei⁹ ꝓces hũili tat' tue.

v ℣ Mẽor fuit testamẽti. qõ cũ abrãã i ũtio fidei nr̃e pepigit ℣ qõ abscõditũ erat i ꝓphet'. ℔ in tpe evãgelij reuelatũ ẽ. pẽituit ãt moze hũanitat' ꝺr̃.

l dixit dñs illis. Et cõmixti sunt inter gentes: ⁊ didicerunt opera eor⁹: ⁊ seruierũt sculptilibus eoꝝ. ⁊ factũ est illis in scãdalũ. Et immolauerũt filios suos ⁊ filias suas
n demonijs. Et effuderũt sanguinẽ innocentẽ. sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ ✱ suaꝝ: quas sacrificauerũt sculpti
o libus chanaã. Et interfecta est terra in sanguinibus: et cõtaminata est in operibus eorũ ⁊ fornicati sunt in ad
p inuentiõibus suis. Et irat⁹ est furore dñs in ꝑplm suũ: ⁊ abominat⁹ est hereditatẽ
q suã. Et tradidit eos in manꝰ gentiũ: ⁊ dñati sunt eorũ
r q̄ oderẽt eos. Et tribulauerũt eos inimici eorũ: ⁊ humiliati sunt sub mãib⁹ eoꝝ: sepe li
s berauit eos. Ꝑpi aũt exacerbauert eum in cõsilio suo: ⁊ humiliati sunt in iniquitati
t bus suis. Et vidit cũ tribularẽnt: ⁊ audiuit oronẽ eoꝝ
v Et memor fuit testamẽti sui

℣ Penitet ꝙ tūc ōs qñ nos penitētes cognoscit. tal'em̄ ille nob efficit ꝙles nos sibi eē phauerit. Est ꝙ dei pnia, ꝫ ñ dolor ō timpzudenē facto. ꝫ remissio pene pcti.

x ℣ In mias datos eos vic. qz diuersa carismatū mūera suscepert. alij em̄ ꝓphe. alij apli. alij martyres. alij ꝓfessores. ex ipo pplo gra dei flozuerūt. vl' ad graz gētiles eis placabiles fec̄ ꝙ captiuarūt eos vt sepe etiā liberos darēt. qs añ captiuos tenebāt. y ℟ Salvos nos fac. ne nob vicia dñenē. Et congrega nos. qz gēs bebreoz in regiōib⁹ nationū ē dispsa ℣ pplis ei iste cui ab initio psalmi xv. ba dedim⁹ nūc deū de pcat vt eccl'az suā ō gētiū congregatiōe pficiat.

z ℟ Ut cōfiteamur nomi tuo. i. filio vtiq; tuo. ꝙ t nomē t laus tua ē. ℣ Et gl'emur nō i hūana iactātia. ꝫ in te vbi ē reuera fixa gl'ia. t sine fine leticia t ℟ Merito būdictus i scl'a. p quē facta sūt scl'a. nō solū facta: ꝫ etiā redēpta. ꝙt nūc nos recreare dignef i salutari. i. in xpo Jesu dño nr̄o ꝙ ē in scl'a bñdict⁹. ℣ Dic xo ab isto scl'o vsq; ad illō p petuū seclm deū bñdicēdū vt ptinuata laus nūq; debeat hīe fastidium. Ozo

Emēto nr̄i dñe in bñplacito ppli tui t a pcti seruitute nos discussos salutar'i tuivisitatōe salutifica. Per. a dño. cōmonet ꝓpheta t pdere pctā sua. t laudes dñi psonare. Dicit xo. qm̄ bon⁹. vt pctōribus sit ꝓfidētia post satisfactōz pio dño supplicare. In scīm. ꝫ ē ineḡnū. qz nullū tps ē qō ab ei⁹ mia repiat excep tū. b ℣ Dicat vtiq; alla. qō titul⁹ ait t se locūdis exultatōib⁹ ꝓsolēt. ꝙ ad dñi gras ventre meruerūt. significat tñ spāliē pplm gentiū ꝙ dei sanguīe redēpti. t de ptā te inimici. i. diaboli ip si⁹ miseratōe sblati sūt ꝙ ō diuersis regiōibus vocati sūt. vl' ꝙ redēpti sunt in passione xpi.

c ℣ Al'oztu. cum tres cardines mūdi designauerit ꝓ qrto. i. p australi posuit mare ab illa ptevolēs itelligi occeanū. ꝙ cunctus mūdi marginē dr̄ circūire. d ℣ Errauerūt gētes i supsticiosa doctrina. aride ō xa doctria. t i solitudīe. cuz nll'os xīssimos doctores adhuc hīe pbarēē vīā ciuitat'. i. opa ꝙbus pueniē ad eelestē hierlm nō inuenerunt

e ℣ Esurietes t sitiētes: curiosissimos viros scl'i hui⁹ significat ꝙ semitas xīt' diuersis opiniōib⁹ exquirebāt. ꝫ qm̄ nō credidērāt vero auctori inuera sapīa nō poterāt inuenīri. Defecit aīa in ipis. vtiq; cū laboribus atq; studijs eoz aīosi tas lassata succubuit.

f ℣ Supiozib⁹ xīs cui' desēpsit errantes. nūc refert ō redeūtib⁹ ad dona dei. clamauerūt: significat magno desiderio q̄ierūt

℟ Tūc ꝙq; exaudimur ab eo. qm̄ nō simplex vox. ꝫ tribulatio clamat ad deū. Sz vide quid clamo: iste p̄stiterit. qz ō ne cessitatibus eripuit eos. t similes veritatis agnoscere fecit.

t penituit eū fm multitudinē miserioꝛdie sue. Et dedit eos in miscōias. in ꝓspectu oim ꝙ ceperāt eos. Salvos fac nos dñe de⁹ noster: t ꝓgrega nos de natiōib⁹ Ut cōfiteamur nomini sancto tuo: t gloziemur in laude tua. Benedict⁹ dñs de⁹ israel a seculo t vsq; in seculum: t dicet omnis popul⁹ fiat fiat.

℣ Alla. ℣ Hic cōmonet ꝓphan⁹ vt ꝓ collatis sibi bñficijs laudes dño reddat. Psalmus. cvj.

Onfitemini dño quoniā bon⁹: qm̄ in seclm miscōia ei⁹. Dicāt ꝙ redempti sunt a dño: ꝙs redemit de manu inimici: t de regiōnib⁹ cōgregauit eos. A solis oztu t occasu: ab aq̄lōe t mari. Errauerūt in solitudie in inaquoso: vīā ciuitat'i habitacli nō inuenerūt. Esurietes t sitiētes: aīa eoz in ipis defecit. Et clamauerunt ad dñm cū tribularent t de necessitatib⁹ eoz eripuit eos.

℣ Confitemī plexvox. ꝫ tribulatio clamat ad deū. Sz vide quid clamo: iste p̄stiterit. qz ō necessitatibus eripuit eos. t similes veritatis agnoscere fecit.

g ℣ Et eduxit eos ī viā rectā. ſ. xp̄s q̄ti nus q̄ p̄ dē iuo errore vagabant accepta via ſciſſime religiōis credētes ī xp̄m ad eccl̄e btā atria felicit̄ pu͡enīrēt. h ℣ Di gnū ⁊ iuſtū ē ſp̄ſiteri pio dño q̄ nos ſua

n ℣ Clamauer̄t ad dñm. ſ. p̄pria delicta p̄fitētes. ſilebāt p̄us ī elatōe poſiti. ⁊ve lut ī ſenſata pecora nullū ſalutare ⁊bū fū debāt. cōpūctio facta ē. ⁊ tunc vocē vtilē reddidert ⁊ liḃauit eos. q̄ p̄mebāt fnitu

g Et eduxit eos in viā rectā. vt irent in ciuitatē habitati
b onis. Cōfiteant̄ dño miſeri cordie ei⁹ ⁊ mirabilia eius fi
i lijs hoiz. Quia ſatiauit ani mā inanē: ⁊ aiam eſurientē
k ſatiauit bonis. Sedentes in tenebris ⁊ vmbra mortis vinctos in mēdicitate ⁊ fer
l ro. Quia exacerbaueŕt eloquia dei: et cōſiliū altiſſimi
m irritaueŕt. Et humiliatū eſt in laboŕib⁹ cor eoz. infirma ti ſunt nec fuit q̄ adiuuaret
n Et clamarunt ad dñm cum tribularent̄. ⁊ de neceſſita
o tibus eoz liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris ⁊vm bra mort̄ ⁊vincla eoz diſru
p pit. Cōfiteant̄ dño miſerie eius ⁊ mirabilia ei⁹ filijs ho
q minū. Quia contriuit portas ereas. et vectes ferreos
r confregit. Suſcepit eos de via iniquitatis eoz̄ ꝓpter iniuſticias eī ſuas hūiliati
s ſunt. Omnē eſcam abhominata eſt anima eorum. ⁊ ap
propinquauer̄t ÷ vſq; ad

uia ⁊ a picul̄ liberat ⁊ ſplēdore ſue pietat̄ illumiat. Mirabilia ei⁹ q̄ fec̄ ī mūdo. p euāgelistas ⁊ ap̄los: poſter̄ dic̄ ee p̄dicāda.

i ℣ Tūc erāt aie gētilīū ianes ⁊ vacue. q̄ boīs fructib⁹ ex cultu idoloz erāt p̄uate. poſtea eſurientes ſatiate ſunt. q̄ dñi miſatōne cōmonite. vota ſua ad pnie ſtudia trāſtulerūt.

k ℣ Sedebāt gētes ī tenebr̄. q̄ vacuate lumie fidei. Cū dic̄. ſedētes: oñdit eas lōgo ſitu ibidē fuiſſe ⁊ſaias Umbra mort̄ fuit iſtius ſc̄lvitas viciosa. Vincte ī mēdicitate. i. idigētia bōr opis. ligate famib⁹ pctoz̄. Ferr̄ ſignificat duriciā malorū l ℣ Quia exacerbauerūt. exponit ei quē a-modū peccauer̄t illi q̄ ſedebāt ī tenebr̄. q̄ ꝫ dñi eloq̄a facietes: ī ei⁹ regul̄ viuere reſpuebāt. ⁊ iō ei⁹ p̄ſilia irritauer̄t. l ℣ Que eis dederat vt eligerēt vitā. ℣ Fuit etiā dei cōſiliū p̄ſiliū. ſaluberria medicia. vt morb⁹ ille ꝫno remedio curarer̄ ſuphia mētis. āguſtia cordis. m ℣ Hūiliatū eſt cor eoz in tribulatōnibus ⁊ āguſtijs. vt q̄ in p̄ſpitatib⁹ ſuphi extiterūt. in tribulatōib⁹ ⁊ laboŕib⁹ hūiliarent̄. Infirmati ſūt. i. a ſcīs p̄ſumptione dilecti ſūt. Nec fuit q̄ adiuuaret. ſubaudiendū alī. nemo eī p̄ſtat p̄cipitāti, nili cui op̄s ds p̄cepit ſubuenīri,

p̄fitētes. ſilebāt p̄us ī elatōe poſiti. ⁊ve lut ī ſenſata pecora nullū ſalutare ⁊bū fū debāt. cōpūctio facta ē. ⁊ tunc vocē vtilē reddidert ⁊ liḃauit eos. q̄ p̄mebāt fnitute dyaboli. o ℒ Eduxit eos ō tenebris. i. ō cecitate p̄fidie Umbra mort̄ ē vita p̄cis maculata. que illi⁹ future mort̄ terr̄tmā portat imaginē. Diſrupit vincula. ſic dyaboli tyranica p̄tās xp̄o veniēte diſrupta ē. vt nūc̄ ī illā q̄ fuit dñatōez redire p̄ualeat. p ℒ Ad monet enim liberatorē gras agere. q̄ ianuas pctōz̄ ⁊ maloz̄ omniū claſtra ⁊r⁹ diuīa p̄frangit. q ℒ Porte ereę ſūt p̄ſuetudies boīz̄ vicioſe. que nos ita in pctōz̄ atrijs recludūt vt exeūdi neq̄ant p̄bere licētiā. Vectes aūt ferreos: ſp̄ūs imūdos dic̄ q̄ illas ianuas peccatoz̄ ne exire liceat circūdatos obſuare ⁊ claudere nō ceſſant. Ē eī duo metalla p̄ fortitudie delictoz̄ videl̄ ee adhibita r I⁹ Suſcepit. i. liberauit xp̄s q̄s obſeruerat diabolus validiſſimis ſeris victoz̄. p̄p̄ē iuſticias eī ſuas hūiliati ſunt. vt eraltarent̄ in xp̄o. s ℒ Hic eſt ā ſpiritalē. legē det. ſ. ⁊ ſaluteria p̄cepta debem⁹ ad uertere. vñ fidel̄ aīavit. de qua iniq̄ mēs exicioſa fama leuna eſt. grauis morbus execrāda calamitas. diuine legis appetētia nō hz̄e. nā vñ pōt viuere. qui ſuā vitā cepit nō amare. hinc factū eſt. vt ad illa claſtra mortifera p̄enirēt. niſi dñi miſeratione eſſent liberati.

t C Istũ ꝟsum ꝯstat eẽ repetitũ. qm̃ in
sil'i cã vnã decuit eẽ sn̄iam v H Misit
ꝟbũ suũ. i. pr̃ filiũ. q̃ nos reficeret ⁊ sana
ret. Et eripuit eos de interitiõib⁹ in q̃b⁹
seip̄i dimerserãt. C Ecce qualis lãguor
spũales delicias verbi
dei ⁊ ꝓhaꝝ fastidire.
vt sola celestis medici
pñtia. s. xp̄i tale potuis
set ꝑiculũ egritudinis
amputare x Quarta
psalmi sectio: repetit⁊
ꝟsib⁹ introit. ꝯmonet
aũt sacerdotes. vt dño
cõfiteant. i. vt sacrifi-
cẽt illi ⁊ mirabilia ei⁹
nõ desinant ppl'is p̄di
care y C Dño sacri
ficiũ reddidit. q̃ letus
hostiã laudis obtule-
rit. multo em̃ p̄stãtius
est cũ boĩs actib⁹ psal
modie illi iubilatiões
offerre q̃ꝫ pecudum vi
ctimas immolare. Et
opera eius. i. beneficia
eius p̄dicatores profe
rãt in exultatõe. illa eĩ
celeri⁹ credere acq̃esci
mus q̃ videm⁹ docto-
res fixa ⁊ grata mente
p̄dicare. z C Qui
descendũt mare: signi
ficat sacerdotes. q̃ se-
culi istius ꝓcellosa de
scẽdũt. H In naui
bus. i. in ecclesijs. que
xp̄m portãt. ⁊ a flucti-
bus hui⁹ mũdi tũdun
tur. Faciẽtes opatõez
C id ẽ predicant po
pulis xp̄ianis. qui aq̃s
multis designãtur.

t portas mortis. Et clamaue
rũt ad dñm cũ tribularent̃:
⁊ de nc̃itatib⁹ eoꝝ liberauit
v eos. Misit ꝟbuz suũ ⁊ sana
uit eos: ⁊ eripuit eos de ĩte
x ritiõibus ÷ eoꝝ :·. Cõfiteãt̃
dño miscdie ei⁹ ⁊ mirabilia
y ei⁹ filijs hoĩm. Et sacrificẽt
sacrificiũ laudis ⁊ ãnunciẽt
z opa ei⁹ in exultatione. Qui
descendunt mare in nauib⁹
faciẽtes opationẽ in aquis
a multis. Ip̄i vider̃t opa dñi
et mirabilia eius in ꝓfundo
b Dixit ⁊ stetit spiritus ꝓcelle
et exaltati sunt fluctus eius
c Ascendunt vsq̃ ad celos ⁊
descẽdunt vsq̃ ad abyssos
aĩa eoꝝ in malis tabescebat
d Turbati sunt ⁊ moti sunt si
cut ebrius: ⁊ oĩs sapĩa eoꝝ
e deuorata est. Et clamauer̃t
ad dñm cũ tribularent̃. ⁊ de
necessitatib⁹ eoꝝ eduxit eos
f ÷ Et :·. statuit ꝓcellã ei⁹ in
aurã. ⁊ siluerunt fluctus ei⁹

a C Ipsi viderũt ipsi p̄dicatores. qui
eius opa spiritali intelligẽtia cognouer̃t
In ꝓfundo. H In ꝓfunda em̃ cali-
gine ꝑ eoꝝ predicatõem lumẽ veritat⁊ il-
luxit. vt viderẽt in tenebris densissimis.
clarere lumẽ deo opante verissime trini-
tatis. b C Spũs procelle significat
tẽpestates tribulationũ nr̃arũ. quas de⁹
pia miseratõe suspẽdit. ne mal' crescẽtib⁹
obruamur. Et exaltati sũt fluct⁹ in mẽti-
bus hũanis. qñ putam⁹ meritis nr̃is at-
tribui. Uñ videm⁹ nos sola diuina gra-
tia posse liberari. c C Ascẽdũt etiam
isti fluct⁹ vsq̃ ad celos. qñ scl'i elatiõib⁹
erigũtur. descẽdũt ꝟo vsq̃ ad abyssos cũ
in despationẽ ꝑuenerint Tabescebat aĩa
in malis. i. ĩ formidĩe.
⁊ in recordatõe maloꝝ
que gessit. in bono em̃
hic ponit̃ tabescere.
A Ascẽdũt. audiẽdo
descẽdũt timẽdo.
d C Turbati sũt ad
ꝯfusionẽ ꝑtinet sensus
cõmoti sũt. ad iras ꝓ-
tin⁹ euomẽdas. moti-
q̃ sunt vt ebrius.
H Quia nihil stabi-
le. nihil sobriũ eorum
sensus habebat Sapi
entia eoꝝ deuorata ẽ.
C Quia turbat⁊ mẽ
tib⁹ nõ p̄ualet appere
in quib⁹ añ videbat̃ ĩ
esse sapĩa. sapĩa em̃ nõ
põt nisi apud q̃etos et
impturbatos aĩos in-
ueniri C H Bñ ḡ
eoꝝ dicit̃ sapĩa deuo-
rata. qui añ sibi vide-
bãtur doctores. ꝫ iam
ꝯturbati a sapĩa dei se
stultos fuisse ꝯg̃scunt
sic olĩ draco moysi de-
glutiuit dracones egy
ptioꝝ e H Clama-
uerunt ad dñm. vt lin
q̃ntes luxuriosaz ebr̃i
etatẽ sapĩam dei seq̃rẽ
tur C Ecce illi ve-
lut ebrij q̃ruz sapĩa de
glutita videbatur. cla
more salubri ad vita-
lia consilia redierũt. ⁊ ad dñm cõuersi: ce
perũt iam esse sobrij. ⁊ eduxit eos de ne-
cessitatib⁹ eoꝝ mõ qui sequit̃ allegorica
descriptõne.
f C Et statuit procellam eius in au-
ram. id ẽ tempestas illa seuissima. que ab
hũana fragilitate nõ poterat sustineri. in
auras iussa disparuit. Et siluerũt fluctus
eius. id est H penitentiam agentib⁹ in
tranquillitatẽ cõuersi sunt. quia C cõ
festim fragor ille seuientiũ malorũ impe
rio dominãtis obmutuit.

g ℣ Letati sūt. dicit ꝙ solet post pcu la nauigātib⁹ euenire. vt se gaudeāt ab ī gēti clade liberatos. qñ ad portū ceperīt venire tutissimū. i. xp̄m. portꝰ em̄ a portā dis nauib⁹ dict⁹ est. ꝛ anim⁹ estuātis in xp̄o portaꝫ quietus.

h Quiescētib⁹ ten tationū fluctib⁹ letan tur inḋetati ꝛ liberati ꝛ deducet deus libera tos ī portuꝫ volūtatis eoꝝ eos. s. q̄ integram volūtatē in eū ꝙuerte i runt ipse em̄ est verus portus.

b ℣ Inspice hic ꝙ eūdē xp̄sum q̄rto repe tiunt. vt q̄drifaria illa mōi diuisio quā supi⁹ dixit a sol oꝛtu ꝛ occa su ab aquilone ꝛ mari bis pcozdās ptib⁹ red deret. q̄tin⁹ pfessio fi deī vbiq; eadē. vbiq; celeberrima cātaretur vt sicut vbiq; ē vna ec clesia. vna sit ꝛ vbiq; pfessio ih̄u Cōfiteant̄ dño mie ei⁹ q̄bus pte git hūanū gen⁹. ꝛ mi rabilia fcā filijs hoim q̄ mirabiliter pfecit hos fluct⁹. i ℣ Ec clesiā illā. b nobilē il lā ꝛ xp̄a religiōe pollē tē dic. q̄ dñm religioꝝ actib⁹ sp exaltat. Et ī cathedra. b oēs do ctores pcepit laudes dñi psonare. q̄ ī ca thedra senioꝝ resīdēt. i. q̄ succesſozes ve terū pōtificū eē meruerī. ih̄u Et laudēt eū ī cathedra senioꝝ. nō in illa ī qua scri be ꝛ pharisei sederī. q̄ legētes legē nō in tellexerī ī ea dñm nūciatū. b ī illa in q̄ eū vel xp̄be vel pīarche spiritali oclo cōtē plātes pꝛguerūt ī miracul⁹ vel oꝛacul⁹ ceci nerūt k ℣ Huc cām pfessiōis ꝛ exal tatōis ihūdit. qz iudeis reprobatꝫ oīs aq̄ rū spūssctī plenitudo. venit ad pp̄lm xp̄i anū. Illa sic̄ḋē flumīa. i. xp̄be vel apl̄is ī credētib⁹ iudeis. ad deferta gētiū trāsie rūt. ꝛ velut fons irrigu⁹ oriuar⁹ ad gen tes. oīs diuin⁹ sm̄o ē trāslat⁹. Et exitus aquaꝝ in sitim. i. ī gētes. vt q̄ pri⁹ fuerāt

s ÷Et lętati sunt qz silueſt et deduxit eos in portū vo/
b lūtatis eoꝝ. Cōfiteant dño misc̄oie eius. ꝛ mirabilia ei⁹
i filijs hoim. ✱ Et exaltent eū in ecclesia plebis: ꝛ in ca thedra senioꝝ laudēt eum.
k Posuit flumina in desertū:
l et exitꝰ aquaꝝ in sitim. Terrā fructiferā in salsuginē: a malicia inhabitantiū in ea.
m Posuit desertum in stagna aquaꝝ: ꝛ terrā sine aqua in
n in exitus aquarū. Et collo/ cauit illic esurientes: et con stituerunt ciuitatem habita
o tionis. Et seminauerunt a/ gros et plantaueſt vineas: et feceſt fructū natiuitatis.
p Et benedixit eis et multi/ plicati sunt nimis: et iumen

siccitate aridītate pcī: celestes aquas si tiēter haurirent. Iꝰ Merito exaltent ꝛ laudēt deū q̄ in ecclia q̄ prius fuerat de sertū ꝛ odio habita posuit aplos q̄ eam ꝛ alluuio fecūdarēt de dit. ꝛ in anīas sitiētes xp̄ū exit⁹ p̄dicationū ꝛ terrā coꝛpis q̄ pri⁹ p tulit spinas amaritu dinis fructib⁹ repleuit eternis. l ℣ Terra em̄ fructifera iudea e rat. qñ supna religiōe floꝛebat. ꝑ fctā est sal sa cū dei pcepta cōtē pnit. humoꝛ em̄ est sal sus. fructib⁹ ꝙbat ad uersus. qz vbicūq; dñā tus fuerit: germē fecū ditatꝫ intercipit qō il lis ptigit ꝙter malici am eoꝝ. q̄ dei tabnacu lū ih̄dolis mētib⁹ ha bitare videbātur.

m ℣ Iste xp̄sus pti net ad pp̄lm xp̄ianū. q̄ rū siccitati data est vn da salutaris sacri ba ptismatꝫ. Stagna em̄ ꝙ fōtib⁹ eccliaꝝ arbi troꝝ posita. stagna sic̄ḋē a stādo dicta sunt. Terra sine aq̄ incredu la fcar coꝛda gētiliū. q̄ post irrigata vnda baptismatꝫ ꝛ fctā p̄di catōe floꝛuerī. Iꝰ Posuit desertū ī sta gna aq̄ꝝ pdēs ī ec cia baptismū. Et terrā si ne aq̄ ī exit⁹ aq̄ꝝ. i. p̄dicatoꝛes ī nationū aridītate stituit. ꝛ collocauit illic esurīē tes vt bois celestib⁹ reficereē n ℣ Col locauit illic esurientes. i. q̄ oīi munera ni mis gliosa auiditate ꝙplexi sūt. Ciuitas bītatōis eccia catholica ē. ī q̄ firmiē se cō stituūt. q̄ supnis tussiōib⁹ obediūt. o ℣ Seminat agros ꝛ plātat vineas q̄ coꝛpa sua mōatꝫ sentib⁹ pcōꝝ celesti ūstitutoe purificat. Fructꝰ a fruēdo ōz. ꝛ iō q̄ frcm spiritalē faciūt bñdictōe ōi pfruūt. q̄s xo in fecūdos iuenerit: abscīḋet vt sterilē si culneā. Ager xo ab agēdo dict⁹ ē. q̄ ibi diuersa: victo cā pagūt p ih̄u Bñdixit ei de⁹ ill⁹. q̄ se a puis cogitatōib⁹ custodiūt

q ta eorum nõ minorauit. Et
pauci facti sunt. ⁊ vexati sũt
a tribulatione malorꝝ ⁊ do/
r lore. Effusa est ꝯtentio sup
principes ⁊ errare fecit eos
s in inuio ⁊ non in via. Et ad
iuuit pauperẽ de iopia ⁊ po
t suit sic̃ oues familias Uide
bunt recti ⁊ letabunt. ⁊ oĩs
iniquitas oppillabit os suũ.
v Quis sapiens ⁊ custodit h̃
⁊ intelliget miscdias dñi.

¶ Canticũ psalmi Dauid.
¶ Xp̃us patri grãs agit.
ꝙ post passionis triumphũ
ꝑpetuã resurrexit in gloriã.

Psalmus. cvij.

a Aratum cor meum de
us ÷ paratum cor me/
um ⁘ : cantabo et psallam

¶ Et mltiplicati sũt nimis: fecũditate meritorꝝ. Jumẽta simplices hoĩes dẽm⁹ accipe. fidei ꝓbitate pollẽtes. ñ disertitudĩe gl'osos. ꝫ meliores vita q̃ lĩgua plurimũ valẽtes. ñ lĩgua: ꝫ corde. hi ñ sũt mĩorati. ꝫ in meli⁹ repati. qm̃ magnam dei grãz sũt ꝯsecuti. ℞ Bñ dixit apl'is. qꝛ q̃ erant placida ei faciebãt sp̃ sic̃ ⁊ ĩ mãu ioseph bñ/ dixit oĩa d̃s. q ¶ In his duobus v̄sicul' describit illos: q̃ heretica p̃uitate decepti eccl'az dei relĩquũt. isti ꝯ pauci sũt. q̃uis multi sibi videãt. nã ad illã vniuersalẽ eccl'az cõpati: oĩmodis ꝓbãt exigui Uexati. qñ eos dyabolice ĩsidie ꝑtulert. hos dolor ⁊ tribulatio sb̃sequit qm̃ auctorẽ salutis reliquisse noscunt ℞ De iudeis. exponit q̃s dic̃ paucos factos. eo ꝙ ĩ ip̃is ñ sint deĩceps opa dei mltiplicata. ⁊ vexati a tribulatõe malorꝝ. qꝛ insontẽ iniq̃ sũt ꝑsecuti: sup q̃ꝝ p̃ncipes effusa ẽ ꝯtẽtio vt q̃ dñm ꝯtẽpserãt: ip̃i ꝯtẽnerent. ⁊ errare fec̃ eos ĩ inuio sathãe. r ¶ Hic breuit̃ hereticorꝝ sacerdotes designati sũt. sup q̃s ꝯtentio effusa ẽ. qꝛ ñ salutari doctrĩa. ꝫ tm̃ mortifera loq̃citate ꝯtẽdũt. hi ꝑ ĩuios labunt errores. q̃ppe. q̃ viã salut' deser̃t. ⁊ tortuosis semit' ĩmorant. ⁊ ita lr̃a Cassiodori hꝫ ꝯtẽtio ⁊ ei⁹ expositio. Sꝫ oẽs trãslationes ⁊ origenis ⁊ Hiero. ⁊ Aug. lr̃a hñt ꝯtẽptio. ⁊ ita exponit ab eis. ℞ Ut q̃ dñm ꝯtẽpserãt. ip̃i ꝯtẽnerent. A Uel p̃ncipes eẽ voluer̃t ꝯtẽpti sũt ⁊ ab eccl'ia reprobati. vt sal ĩfatuatũ. s ¶ Redit ad humiles catholicos. adiuuit pauperem. ℞ .i. ppl'm xp̃ianum. dapibus satiauit et'nis. ⁊ posuit sic̃ oues familias: vt audiẽtes vocẽ veri pastoris fide sequãtur. ¶ Iste ãt paup̃ ẽ. qui mũdanis illecebr' derelict' ad celest' mĩe ianuã pulsat. vt ĩ illã dei familiã mereat admitti. q̃ sic̃ oues ĩnoxie simplicitat' honore decorat. t ℞ Uidebũt recti. q̃ꝝ sũt isti p̃dicatõe ꝯuersi. Et oĩs iniq̃tas. i. dyabol⁹ siue iudei ⁊ heretici cõmutescũt. ¶ qñ electis dñi ñ erit qd̃ possit oppõi v ¶ Quis sapiẽs. ac si diceret. q̃ vere sapiẽs ẽ custodit ista q̃ dicta sũt. vt xp̃i se mag' velit eẽ pauperẽ q̃ hereticorꝝ p̃ncipẽ ℞ Si em̃ sapient' ꝯsideres. ⁊ spiritalit' ĩtelligas. videb' in h̃ psalmo mĩas petitas ⁊ clement' ĩdultas ¶ Ul' videb' ĩ celo mĩas. ⁊ ĩtelliges clement' ĩdultas. i. accipies mĩas ĩ p̃mio que nll'o p̃nt tpe t'mĩari. A Ul' ĩtelliget mĩas dñi ñ merita sua. ñ vires suas. ñ potẽtiã. ꝫ totũ sibi q̃cq̃d boni hꝫ mĩa dñi largitũ. ⁊ gentes ex mĩa ad fidẽ veĩsse. ⁊ oẽs saluatos ⁊ saluandos sola mĩa eẽ btõs ꝓpt' qd̃ totiens iussit dño mĩas eius ꝯfiteri. Oro.

Onfitemur dñe mĩas tuas: q̃s iugiter circa nr̃as exerces ĩopias p̃cãtes vt q̃ exaltat⁹ in eccl'ijs. resides ad dextrã p̃ris ĩ throno: nob' tãte miseratõis ⁊ ĩtelligere. ⁊ custodire ꝯcedas archanũ. Qui ¶ Cãticũ em̃ freq̃nt' diximꝰ ad diuĩaꝝ reꝝ ꝯtẽplatõez referri. Psalmum v̄o ad opas actuales. q̃ tñ diuinis noscunt cõuenire mãdatis. Dauid significat regem xp̃m q̃ ꝑ totũ psalmũ loquit. a ¶ Paratus em̃ xp̃s sp̃ erat ad talia q̃ ad preconia p̃ris ꝑficiẽda obstaculum pctĩ nõ habebat. Sequit. cãtabo ⁊ psalmũ dicam. merito ille d̃ se talia dicebat. cui⁹ sermo ⁊ actus diuĩs regul' ꝯsonabãt: ip̃a ãt geminatio ꝯfidentiã ꝓmissiõis oñdit: dũ bis dicit. paratũ cor meum. ℞ Paratus sum nõ solũ ope: ꝫ etiã corde ⁊ sensu can

tabo ꝙ ī cozde ⁊ psallā ī ope. Si ī psalterio vna chozda rupta fuerit exēmīaſ psalteriū. ⁊ ſi in actib⁹ nr̄is vnū p̄ceptū p̄tergreſſi fuerim⁹ psalterū nr̄m rūpit psallā igit in gl̄ia mea. q ei tibi ōs psallo vl cāto. ñ tibi gr̄az. ß mihi facio. qm̄ bono⁹ meo rū nō eges. igit q tibi futo gl̄a mea ē. ſi ei vl ieiuno vl ī ſacco iaceo p pcīſ meis facio ß tm̄ tibi p̄ſto q aīam meā ſaluā facio. de qvt bon⁹ medic⁹ gaudeſ. gaudes ō ſanatiōe mea: ⁊ ego gaudebo ōvtilitate mea. b ℣ Exurge gl̄a mea. q̄ p psalterū idicaſ ⁊ citharā Psalteriū ad mo⁹ ptiet p̄bitatē. cythara ad afflictōz cozdis. p ß oñdēs ⁊ act⁹ laudabiles ⁊ gl̄iosiſſimā passionē Exurgā diluculo. ß de reſurrectōe xp̄i p̄t itel ligi. ⁊ ō mēbris ei⁹ ⁊ q̄ libet fideli. q in eccl̄a dñi laudaturuſ aſſiſtit opib⁹ pijſ. nā lz pſūda nocte laudet diluculo preconij dei irradiaſ.

b in gloria mea. Exurge psalterium ⁊ cithara: exurgam diluculo. c Cōfiteboꝛ tibi in populis dñe: ⁊ psallam tibi in nationib⁹. d Quoniā magna ſup celos miſericordia tua: ⁊ vſq̄ ad nubes v̄itas tua. e Exaltare ſup celos deus: ⁊ ſup omnē terrā gloria tua. f vt liberēt dilecti tui Saluū fac dextera tua ⁊ exaudi me deus locutus eſt in ſcō ſuo g Exultabo ÷ ⁊: diuidā ſicimam ⁊ conuallē tabernaculoꝛ dimetiar. h Deus eſt galaad ⁊ meus eſt manaſſes ⁊ effraim: ſuſceptio capitis mei. Juda rex meus: moab lebes ſpei mee.

c ℣ Cōfiteri ſe dic ī pp̄lo iudeoꝛ vbi p̄pria voce locut⁹ ē. p̄sallere āt ī gētib⁹ ad q̄s directi ap̄li dñi p̄cepta ipleuerūt. ⁊ iō dic ſe videlz psallere qō p miſtros ſuos cogſcit effeciſſe. ℟ Confiteboꝛ tibi in pp̄lis. i. iudeis. q̄ p̄mo crediderī. deinde etiā i natiōib⁹ gētiū. d ℣ Magnificata ē mia vſq̄ ad celos: qñ ſupne ptātes ei⁹ būficijs pfruūt. Vſq̄ ad nubes. qñ p̄dicatozes velut ibufere nubes ifideles populos irrigabāt. ℟ Quia magna mia tua ſup celos. nō ē creatura q̄ nō idigeat mia dei etiā gabriel. michael. cherubī. ſeraphī. nō detrabo āgel⁹: ß creatoꝛē p̄dico de q ⁊ āgeli gaudēt. ſ. q creatoꝛ p̄dicaſ. vl mia tua ō terra eleuat ad celos.

e ℣ Exaltare ſup celos ōs. vt cui⁹ mia celeſtiaꝛ tinē inſtū ēvt ſup celos debeat exaltari. Et ſup oēz trā. cū exaltat⁹ fuero. ℟ .i. qñ crucifixus eroꝛ oia trahā ad me. At liberēt electi. lō crucifigit ōs ⁊ exaltaſ vt liberēt dilecti. factū ē em̄ vt petuim⁹ illic exaltat⁹ ē ⁊ nos libati ſum⁹ Exaltare ſup celos. ōs ñ exaltaſ niſi ſup celos. ñ exaltaſ ſup trā. qñ ei treni ſum⁹ nō exaltam⁹ deū. ß qñ ſum⁹ p̄uerſatiōe celeſtes. f ℣ Saluū fac ſaluū ſe fieri deprecaſ in paſſiōe. vt credētiū turba libareſ. De⁹ locut⁹ ē in ſcō ſuo. i. filio vr̄o būm caro factūvna volūtate cū p̄ie loq̄retur. g ℟ Sicima. interpretaſ būeri. būeri aūt ſcat opa. ſenſus ꝙ taſ ē. ꝙ ea crucifigoꝛ vt opa mea diuidā ſanctis meis. ℣ Al⁹ p⁹ reſurrectōz ſuā letatiū ſer diuiſuꝛ dic opa .i. gr̄as ſuas ap̄lis ⁊ fidelib⁹. Et addit. qualē tabnaculoꝛ. qō ſignificat būilitatē eccl̄iap̄bāc ꝙ būilitatē metit⁹ eſt dōs: qñ vnicuiq; fideliū put voluit dona diſtribuit. h ℣ Galaad īterpretaſ trāſmigratio. qua migratiōe gētes dñi vocatōe cōpūcte ad deū felicit migrauerī. Manaſſes. obliuio. q vbo ſignificat pplm iudeoꝛ. q oblit⁹ būficia diuina chriſtū crucifixit. q tñ ſua miſatiōe ad ei⁹ cultū remeauit: ſic vtrūq; pplm noſuꝛ iſtoꝛ cōmēoratiōe ſuū ee teſtaſ.

℟ ℣ Effrē. fructificatio dī. ⁊ ſignificat ſpineā cozonā. hec em̄ fertil⁹ vltra oēs fructus fuit: qm̄ nos liberauit iſta būilitate. ⁊ ſuſceptōz p cozōa poſuit

i ℣ Judā. regē ſuū dixit. q ō ei⁹ ſtirpe deſcēdit. ℟ Moab ex p̄ie dī. mo em̄ interptatuz dī ex. ab xo p̄. qō ē ex p̄ie. Et q̄s ē ille q̄ ē ex p̄ie? ille ē q mal⁹ opibus p didit p̄iez. nec reuerſus ē ad p̄iez dyabolus. ſ. ſignificat em̄ dyabolū q lebes ſpei dñi ē. Lebes int̄pretaſ olla. quo mō olla ſpei dñi ē? ſic eſt. vt qui nō recte ābulant tradant dyabolo. vt ab ipſo cruciati cōuertant ad dñm.

k ℣ Idumea interp̃tat terrena. miseri-cors esu dei nō solū celestia vult possidere: ſ terrena. ℭ Extēdens calcia mētū. i. legē suā t euāgeliū: mōm vniuersali p̄dicatōe ꝓpleuit. alienigene eū gentes sūt. l ℭ Quis deducet me: a pte būanitat aptissima interrogatio p̄mittit. vt cō ꝓsequēs rūsio sbsequē.

℣ ℭ Ciuitas munita: forte significat ifernū: quē nulla vis būana potuit apire. nisi q portas ei⁹ fregit. Ista ciuitas ad egrediēdū munita ē. apta ē ad introeundū. ℣ Idumea q̄z interp̃tat sanguinea significans locū penaꝝ. vbi interficiūtur anie peccatorū m ℭ Quis eū claustrū mortis infringeret q̄s ianuas munite ciuitatis apiret nisi ipe xp̃e. repulisti. caput cū mēbris loquit. i. distulisti. qz t ipm xp̃m ad glificationē suā cōstat esse dilatū. cum in hac vita demozaret. Et nō egredieris. tēpus illō significat q̄si tēt⁹ a iudeis sputa t flagella sustinuit: tūc eū si voluisset diuitas illa repulisset. ſ distulit miraculū oñdere. vt ozdinē pficue passiōis impleret. n ℭ Da nobis auxiliū būanitatis xp̃i. hic clamat cū mēbris suis. quaten⁹ tādē aliqū tēpestas hui⁹ secli ꝓsit eſcat. qz vana salus hois. i. ℣ maledictus hō qui spem suā ponit in homem. qz nō habem⁹ spem nisi in deo. o ℣ In deo faciem⁹ virtutē. ipse erit virt⁹ nostra ipe panis nr̄ qui cor ꝓfortat. ipse t rector nr̄. Et ipe ad nihilū deducet inimicos nostros. qz ipse nos coronat. t diabolū superat. ipse pugnat in nobis. magis autē ipse vincit in nobis.

Oratio.

Repara tibi dñe cor nr̄m ad p̄fitēdū noī tuo. vt te intelligētes surrexisse diluculo: illic tēdam⁹ merito q̄ tu eluces victor in regno. Qui.

ℭ Iste psalm⁹ referēdus ē ad regez supernū. qñ: oēs ꝑmōes ei⁹ tēdūt ad xp̃m dñm

a ℭ Dñs saluator ꝑm būanitatē laudem resurrectiōis sue petit nō taceri dicēs. Deus laudē meā ne tacueris. id est ne tacere factas. decuit eū qñ inimici mēdacia loqbātur dicētes. discipuli furati sunt eū. vt ꝓtra eos toto orbe testimonia resurrectiōis caneremus vt iudei agnoscāt reatū puersitatis ꝓprie

Aptū vtiq̄ os ꝓtumelias designat. quas p̄tulit a iudeis. nā licet nolle vnū dicat singlariter. intellectū tñ pluri mi eē nosc̄tur in vno pp̄lo. b ℭ Locuti sunt igit lingua dolosa. cū ꝟbis dolos sanctā dñi simplicitatem appetebāt dicentes. lx cēsum dare cesari. Et sermonib⁹ odij. qñ in qua ꝓspiratiōe pylato dicebāt. crucifige crucifige. Expugnauerūt gratis. nam sicut iusti amāt deū gratis. cum eū nō ꝓpter aliqō tpa-

k In idumeā extendā calcia mētū meū: mihi alienigene

l amici facti sūt. Quis deducet me in ciuitatē munitam

m quis deducet me vsq̄ ī idumeā. Mōne tu deus qui repulisti nos: t nō exibis de⁹

n in virtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatiōe: quia

o vana sal⁹ hois. In deo faciemus virtutē: t ipe ad nihilū deducet inimicos nr̄os.

℣ In finē psalmus Dauid ℭ Xp̃s increpat iudeos: q̄ sibi mala ꝓ bonis reddiderūt: t iude atq̄ ipi⁹ pp̄li narrat ineternū. Ps̄. cviij.

a Eus laudē meā ne tacueris: qz os peccatoris t dolosi sup me apertuz

b est. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa t sermonibus odij circūdederunt me t expugnauerūt me gratis

c Pro eo vt me: diligerent

le ſ tñ ꝓpter suā bonitatē diligūt. ita impij gratis exercātur. qz cām odij in eo reperire nō p̄nt. ℣ Vel grātis. i. fine cā vel sine vtilitate. q̄ em aliquē psequit et nihil ꝓficit. nō assequit intētionē suam: gratis. i. frustra psecutus ōr ℭ ℣ Pro eo vt me diligerēt. i. ꝓ būficijs que i eos ꝓtulerā. ipsi contumelias mihi fecerūt. t retribuebāt mala mihi ꝓ bonis. Ego aūt orabā: dñe ne statuas illis hoc pctm.

A. ℭ Tres sunt pctō⁹ gradus. ꝓmus non reddere bona pro bonis. Secūdus

reddere mala p bonis. Tertiꝰ ꝛ pessimꝰ tribuere mala p bonis: illã iuõi extremã ꝛ viciosissimã ptẽ elegerꝫ. Cõtra xtutis tres gradꝰ aduerte. primꝰ impẽdere bona p bonis. Scõus. malũ nõ reddere p malo. Tertiꝰ ꝛ pfectissimꝰ bonũ tribuere p malo Et sic iudei pessimũ vicioꝝ gdũ elegerũt. ita xpus sũmũ illũ bonitatꝫ gradũ tenere voluit. vt etiã in cruce orare p crucifixoribꝰ ℣ Ego aũt orabã. pacꝫ ligsce illiꝰ. nõ vindictã orabã. ℟ eoꝝ salutem. ℣ Posuerunt aduersuz me mala. ille rogabat p crucifigẽtibꝰ. illi dicebãt. vachꝫ destruit tẽplũ ℟. salua temetipm. Et odiũ p dilectõe. Cõsidera o xpiane et monache. si xps p crucifigẽtibꝰ se orabat. nos p fribus nris qd facere debeam. e ℭ Predixit xpba certissimꝰ futuroꝝ. supza Judã tradi toꝛe pstituẽdũ esse diabolũ. q̃ merito pctõr ör. qm̃ pctm̃ traditionis ab ipo sũpsit initiũ. Addit. ꝛ diabolus stet a dextrꝭ eiꝰ. Mõ potuit dexteram hẽ liberã. q̃ totꝰ scelera ptis sinistre pficiebat. Sic vnuscsq; facere ör: sic est iste qui eiꝰ dexterã tenet. f ℭ Hoc ör de futuro iudicio qõ pctõres dãnãdi sunt a voce iudicãtis dicẽtis. discedite a me maledicti. Exeat. s. a congregatiõe iustorum ℣ Oportebat oroez ipius eẽ i pniam ꝛ xsa ẽ i pctm̃. audiãt heretici ꝛ manichei ꝫ orẽt tũ eoꝝ oro xtiꝰ in pctm̃. pnia q̃z iude. i. suspẽsio. mai pctm̃ pditõe factũ est. magis eũ dñm offendit q̃ se suspẽdit q̃ q̃ dñm pdidit. g ℣ Dies eiꝰ pauci sunt. qm̃ receſſit ab ipo sol iusticie. ꝛ tenebre et miltiplicate sunt. ℭ Vel qz nõ tãdiu i aplatu vixit sicut alij apli. Et episcopatũ eiꝰ accepit alter ne nũerus sacratissim̃ aplox iuda moztuo rũperet. Episcopatꝰ sũmꝰ in eccliagradꝰ: latine sup-

detrahebant mihi. ego aũt
b orabã. Et posuerunt aduer
sum me mala pro bonis. et
e odiũ p dilectione mea. Cõ
stitue super eũ peccatoꝛe. ꝛ
dyabolus stet a dextris eiꝰ.
f Cũ iudicat exeat cõdẽnatꝰ
ꝛ oro eiꝰ fiat i peccatũ. Fiãt
dies eiꝰ pauci. ꝛ episcapatũ
b eiꝰ accipiat alt. Fiãt filij eiꝰ
orphani. ꝛ vxor eius vidua
i Mutãtes trãsferant filij eiꝰ
ꝛ mendicẽt eiciant de habi
k tatiõibꝰ suis. Scrutet fenera-
tor omnẽ subam eiꝰ ✻ ꝛ:
diripiãt alieni labores eius
l Non sit illi adiutor. nec sit
qui misereatur pupillis eiꝰ

inspector ör b ℵ Quãuis alibi ſ legat iudã vxorẽ habuisse. vl filiosꝫ. tñ ex ista pphetia eũ habuisse daꝫ intelligi. illo ei moztuo sine dubio ptigit ꝛ vt vidua fieret vxor eiꝰ relicta ꝛ filij orphani. cuz pze caruissent. Spũaliꝫ xo sũt filij eiꝰ dicti iudei. qui eũ in illa tradiõne secuti sunt. ℣ Et synagoga vxor iude q̃ a viro xpo repudiata iude traditori relicta ẽ. ℭ Vel vxor volũtas ciꝰ dicit pt. de qua opa generaꝝ. q̃ filij dicti pñt i ℣ Mutãtes fuerꝫ iudei post crucifixionẽ dñi. qz nõ sũt i suis locis. Mẽdicitatẽ hic dicẽ rex spiritaliũ. nõ em̃ hñt pphetas. n õ hũt legẽ. nõ sacerdotiũ. nõ sacrificiũ ſ vere mẽdici sũt facti indigẽtia bonaꝝ rerũ. Mõ figuratũ ẽ i cayn. de q̃ ör exiit a facie dei ꝛ habitauit i ẽra naid naid ãt interptaꝫ cõmotio. egressus ꝟ a facie dei nõ stetit: ſ habitauit i pmotõe ꝛ instabilitate k ℣ Fenerator. hic diabolꝰ accipiꝫ. hoc nũc optatiuo mõ pphetatur iude. vt deꝫ in ptãtem diaboli. vt oibus bonis enudetur. ℭ Alieni q̃z: sũt imũdi spũs. quibꝰ diabolus tãq̃ mãcipijs impat ad nocendũ isti labores diripiũt mãdata dei trãsgrediẽtiũ. oũ pcepta licentia eos bonis oĩbus p̃uauerint. ℣ Sine alieni: romani fuerꝫ. q̃ eos vastãdo labores ꝛ diuitias diripuerꝫ l ℣ Mõ sit illi adiutor. Illo tpe habuit ppls iudeoꝝ iudeoꝛẽ. qñ fuit i babylonica captiuitate septuagiãtis. habuit eũ ibi ezechiel ꝛ daniel pphetas. ꝛ q̃uis tũc colerẽt idola: tñ eoꝝ deꝰ miserebaꝫ. Nũc aũt q̃dringẽri ãt sunt a xpi occisiõe. ꝛ nõ colũt idola quare dereliquit eos dñs. qz xpm occiderũt. ꝛ iõ nõ est eis adiutor ℭ Pupilli xo dcti sũt quasi pusilli. qui quitate etatꝫ ad se regẽdos pzobãtur infirmi.

m ℣ ℟phetia o sacrāmtū ℟phetie in generatõe vna deleaꝫ nomẽ iudeozū. post pāssionẽ dñi q̄dragītaduo ānī trāsle rūt ꝛ ppl's ille delet⁹ ẽ ac ierosolima de/ structa ẽ. sed ꝛ ī hoc clemẽtia dei erat. qz q̄draginta duos ānos dedit eis ad penitẽdū postea nullus remāsit ex eis in illa regione.

n ℣ Judas male/ dicit. vt in iuda iudei maledicant. peccaue/ rūt iudei ī deserto sed de⁹ illis dimisit. nunc precaꝫ vt illis reputeꝫ qõ tūc peccarūt tanꝯ nouū scel⁹ in interitū

℣ Peccatū matris ẽ nota p̄teritas sina goge que ℟phetas oc/ cidit. ꝛ ex illa parte ge nitrix p̄ditozis dicta est. qz innocentiū san/ guinẽ fudit. nõ ex illa p̃te ei⁹ mater dicit̃ qua viros sctõs ꝓtulit sed qua vt dictū ẽ sanguinẽ fudit in qua p̃te eã iudas vt fili⁹ imitat⁹ est. o ℣ Fiũt ergo petõres cõtra dñm sp q̃ de regno ei⁹ aliena ti. ꝛ ab eo diuisi in ge/ hennã mittẽdi sũt. nã cũ ille sit eterna beati tudo cõtra ipm dicunt̃ fieri q̄ penni vltõ ne damnant. Disperit aũt memoria eoꝝ de terra viuentiũ. qui in beata patria nõ videnẽ. nec vllã vlterius misericordiam cõsequũtur. ℘o eo q̄ nõ est ꝛc. diẽ cau sam vltiõis iustissime. q̃m pietatẽ nõ põt inuenire. qui eã alijs contẽnit impẽdere per singularẽ ℵo numerũ nõ ipm iudam solum sed totũ populum in iude delicto vnũ debemus accipere.

b ℣ Moze aũt suo paupez se dñs ꝛ mẽ dicũ eẽ memorat. mẽdicus de nostro. di/ ues de suo ℣ Cõpunctũ corde vt in euãgelio. tristis est aĩa mea vsq; ad mor tem. Aliter. hoc dolebat. qz eũ p̄sequen/ tes nolebãt pnĩam agere ℣ Sel qz cõpunctio ℟ple de pctis est de xp̃i mem bris accipit̃. vt stephano ꝛ paulo ꝛ alijs quos iudei p̄secuti sunt in xp̃o. q ℣ Adhuc de pfido ppl'o dicit. qz dilexit ma ledictionẽ quãd

m Fiant nati eius ī interitũ in generationevna deleaꝫ no

n mẽ eius In memoriaꝫ rede at iniq̃tas patꝝ eius in con

o spectu dñi: et pctm̃ matris eius nõ deleaꝫ Fiant cõtra dñm sp ꝛ dispereat de terra memoria eoꝝ: ꝓ eo q̄ nõ est

p recordat⁹ facere miam. Et p̄secutus est hoiem inopẽ ꝛ mẽdicũ: et compũctũ corde

q mortificare. Et dilexit ma/ ledictionẽ et veniet ei: ꝛ no luit bñdictionẽ et elõgabit̃

r ab eo. Et iduit maledictio nẽ sicut vestimentũ. et intra uit sic aq̃ in interioza eius ꝛ sicut oleum in ossibus eius.

s Fiat ei sicut vestimẽtũ qua operit̃ ꝛ sicut zona qua sẽ per precingitur.

ait. sanguis ei⁹ super nos ꝛ sup filios nr̃os noluit benedictõez q̃s illuminato dictũ est il lis. nũquid ꝛ vos vul tis discipuli eius fieri at illi quasi sub male/ dictõe acerrimo ꝓuo/ cati dicebãt. tu sis di/ scipulus ei⁹. nos aũt moysi. Quo dicto pro longata est ab eis bñ/ dictio. quãdo illis de relictis venit ad gen/ tiũ fidem.

r ℣ Jnduit se p̄dicti populus maledi ctione sicut vestimẽto quãdo instigante dya bolo cõsensum p̃buit vt dñm pontio pylato tradere maluisset. Jbi enĩ indutus est quasi onere vestis. vbi tali voluntate se inuolu t. Jntrauit ℵo sicut aq̃ maledictio quãds de/ liberauit facere qõ ei fuerat iniq̃ssima inspi ratiõe suggestum. quã do enĩ aqua viscerib⁹ infirmis recipit̃. sp ingredit̃ ad nocẽdũ Oleũ ℏ significat delectatõz facinoris vñ ꝛ tercio influxit iniq̃tas in ossa vt oleum q̃n effectũ rei ī audita puersitate ꝓpleuit vt iã nõ in interioza solũ carnis sed etiaz ossiũ venerit. s ℣ Supza dixit iduit qõ ptinet ad tunicã. nũc dicit opitur. qõ videt̃ pallio cõuenire. Feminata enĩ ve stis significat onera ingẽtiũ pctoꝝ Et sic zona qua sp pcingit̃. q̃ filitudie dicit. sic peccatis illigãtib⁹ fuisse istũ ppl'm cõstri ctũ. vt nunc a suis onerib⁹ obstinatio/ nis perfidia grauatus exueretur Jste ve stes sunt que peccatores ardere faciunt non calere. que in flammã mittũt. non a frigore defendunt.

t Hoc opus eorũ q̃ detrahũt
mihi apud dñm ⁊ q̃ loquũt̃
mala aduersus animã meã.
v Et tu dñe dñe fac mecũ ꝓ/
pter nomẽ tuũ qꝛ suauis est
x miscdia tua. Libera me: qꝛ
egenus ⁊ pauper ego sum ⁊
coꝛ meũ conturbatũ est in/
y tra me. Sicut vmbra cũ de
clinat ablatus sum. ⁊ excus/
z sus sum sic̃ locusta. Genua
mea infirmata sũt a ieiunio
⁊ caro mea immutata est ꝓ
a pter oleũ Ego factꝰ sum ob
probriũ illis vider̃t me ⁊ mo
b uer̃t capita sua. Adiuua me
dñe ds meꝰ saluũ me fac ſm
c miam tuã. Et sciãt qꝛ manꝰ
tua hec. ⁊ tu dñe fecisti eam
d Maledicẽt illi ⁊ tu benedi/
ces. q̃ insurgũt in me cõfun
dant̃ seruꝰ autẽ tuꝰ letabit̃.
e Induant̃ qui detrahũt mi/
hi pudore. ⁊ operiant̃ sicut

t ¶ Hũc versuꝫ nõ solũ ꝯtra iudeos ſ ⁊ ꝯtra oẽs ꝑfidos debemꝰ accipe. detrahũt eĩ filio apd̃ pr̃eꝫ arriani. q̃ eũ mĩoreꝫ eẽ dicũt. loquũt̃ ⁊ mala aduersus aĩam dñi appollinariste q̃ dicũt eiꝰ deitatẽ carnẽ solã hoĩs suscepisse nõ aĩaꝫ. v ¶ Et tu dñe. hoc ẽ. si iudas tradidit. si iudeꝰ crucifixit. tu fac mĩam. vt ꝯ illa q̃ facta sunt resurrectio gl̃iosa ꝓueniat. Siue iõ dicit mecũ. qꝛ oĩa q̃ facit pr̃ opat̃ ⁊ filius. Suauis ẽ eĩ mĩa in vasis mĩe quã mĩaꝫ in istis vasis simul facit pr̃ ⁊ filiꝰ ⁊ spũssanctꝰ. vl̃ suauis. ĩ carnis assũptõe x ¶ Libera me in passiõe seuissima iudeorũ. Egenũ et pauꝑem se dicit ex hũilitate carnis. Coꝛ ꝯturbatũ est sicut ipse ꝓfessus ẽ. tristis ẽ aĩa mea vsqꝫ ad mortẽ y ¶ Hic velocitatẽ ꝑsecutionis oñdit. qm̃ tanta celeritate de medio discipuloꝝ raptꝰ est q̃ta velocitate solet vmbra noctis discedere veniẽte solis lumĩe. Excussus sicut locusta. q̃ manus app̃hẽdentis euitans q̃busdã saltibus euolat ¶ ¶ Sic xp̃s a ꝑsecutiõibꝰ crebris fugiẽs. loca videbat̃ diuersa mutare. ne zelũ suũ populus impletet anteq̃ ipse mori voluisset.

z ¶ Genua fortes vident̃ mihi mihi in eccl̃ia. vt fuerũt apl̃i. Ergo ¶ Infirmata sunt genua. quãdo apl̃i eiꝰ in passione sunt dispsi q̃d em̃ potuit esse infirmius q̃ vt petrꝰ negaret. ⁊ reliqua turba fideliũ latuisset. ¶ Oleũ hic imago ẽ claritatis dei ¶ Siue gr̃a diuina que carnis infirmitatẽ in gloriã ĩmortalitatẽ cõmutauit ¶ Oleũ illud ẽ plenitudo gr̃e in xp̃o, que mortuã hũanã naturã in gloriã resurrectõis mutauit. a ¶ Factꝰ ẽ xp̃s in obprobriũ iudeoꝝ dicentiuꝫ vah q̃ destruit tẽplũ dei ⁊c̃. q̃ ĩsanis mẽtibus videbãt̃ obprobria. ſ ip̃a fuer̃t q̃ nobis ꝓbata sũt ꝯferre medicinã. Mouer̃t capita. ad ꝯsuetudinẽ ꝑtinet nimis irascẽtiũ qꝛ illi turbulẽta capitis cõmotiõe minant̃. b ¶ Adiuuari se petit suscepta infirmitas ¶ ¶ Ip̃e enĩ mĩaꝫ petit. q̃ ⁊ auxiliũ tribuit. rogat vt hõ. prestat vt deꝰ. petit ꝯ resurrectionẽ corꝑis c ¶ Et sciãt. i. ĩtelligãt iudei. qm̃ nõ ip̃i p̃ualuerũt in xp̃o. ſ sua ⁊ pr̃is volũtas erat vt sustineret crucẽ ꝓ nobis qꝛ manꝰ tua hec. ¶ .i. ptãs tua. ⁊ subaudiendũ opata hec est ¶ Vel manꝰ tua hec est. .s. in passiõe mea ⁊ resurrectõe. ¶ Et hoc sciãt postea credentes in me. q̃ nũc ꝑsequũt̃ me d ¶ Maledicẽt illi. s. q̃ mouẽtes capita trãseuntes blasphemabãt eũ. Pater filiũ benedixit. cũ ait ⁊ clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Insurrexer̃t iudei aduersus dñm. vt euꝫ neci traderẽt. Confusi sunt. qñ resurrectiõis eiꝰ miracula cognouerũt. Seruus ſm hominẽ vt esaias ait. ecce seruus meꝰ. suscipiã eũ. ¶ Maledicent illi vsqꝫ hodie. hoc fit illi. maledicũt in synagoga. xp̃s bñdicit in eccl̃ia.

e ¶ ¶ Induant̃ pudore detractores hoc est vt intelligãt errorẽ. ⁊ cõfundant̃ pudore. ⁊ inde incipiãt venire ad pn̄iaꝫ qui enĩ pudore induit̃ ꝓpe ẽ saluti. si q̃s enĩ vere cõfundit̃. ĩcipit penitere.

¶ ¶ Diplois. genꝰ ẽ pallij. s. duplex palliũ. ¶ Petit ꝯ. ⁊ vtriusqꝫ legis ĩtelligẽtia vesciant̃. q̃ nũc vtroqꝫ (fa

cicte pfidiã) nudati sũt. cõfusio eĩ iudeorũ ẽ. legẽ nõ intelligere. q̃ totiẽs. saluatorẽ p̃cinuit aduenire. Siue diploide. i. duplici ꝯfusiõe. s. añ deũ ⁊ hoĩes. e ¶ Hoc d̃r a pte membroꝝ. qm̃ post resurrectõnẽ sancta dei eccia toto orbe diffusa deũ dep̃cat ⁊ ore ⁊ cõfessione. In medio multorũ. ip̃am q̃z eccl̃iaz designat. q̃ circũpositis adhuc pfidis. nõ desinit deo cõfiteri. A Nimis dici solet consuetudine sermõis latini qd̃ pl⁹ est q̃ debet Cui ꝯtrariũ est paruz qd̃ min⁹ est q̃ dz. Sz nimis grece agan d̃r. Iste aũt versus agan nõ hz ꝫ hz aian qd̃ qñ q̃z valde qñq̃z nimis q̃ dã nr̃i interp̃tati sc̃. ꝫ nimis p eo qd̃ est valde intelligat. vnde ⁊ translatõ hebrea non hz nimis ꝫ vehement̃ f ¶ Dicit sibi astitisse patrẽ a dextris. qr pctã nõ habuit. ꝫ ⁊ fidelib⁹ assistit. cũ delicta remiserit. Salua facta est a psequẽtib⁹ anĩa ei⁹. qñ psecutoꝝ nequicijs nulla prauitate cõsensit.

e diploide ꝯfusione sua. Cõfitebor dño nimis in ore meo. ⁊ in medio multoꝝ lauda eũ
f Qui astitit a dextris pauperis vt saluã faceret a psequẽribus aĩaz meam. Ps̃. dauid. C Psalmus hic d̃ incarnatiõe dñi. ⁊ de eius deitate plenissime breuiterq̃ decantat. Psalmus. cix.

a Dixit dominus dño meo. sede
b a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos:
c scabellum pedũ tuoꝝ. Virgam virtutis tue emittet dominus ex syon. dñare in me-
d dio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecum principiũ in die virtutis tue in splẽdoribus sanctoruz ex

Oratio.

Nice miseratiõis de⁹. q̃ maledictiõi subiacere dignat⁹ es vt nos a maledicto legis erueres. qm̃s. vt facias nobiscũ mĩam ꝓpt̃ nomẽ tuũ. ⁊ digneris nos a psequentib⁹ vicijs ⁊ a maloꝝ obtrectationib⁹ liberare. Qui. a ¶ Sctĩssimus ꝓpheta ĩ secretũ euect⁹ altissime cõtẽplatiõis. in pr̃io versu naturã deitatis oñdit sil̃ ⁊ hũanitatis. cũ dicit. dixit dñs naturã deitatis oñdit. dño meo. de cõet̃no filio dixit. q̃ dñs dauid ⁊ fili⁹ d̃r. qr ex semine ei⁹ ort⁹ est. Sede a dextris. victori filio ⁊ p incarnatiõz toti⁹ mundi triũphatori cõfessus offert̃. vt p hũc situ suscepte hũanitatis gl̃ia declaret̃. H Iõ aũt dicit dexterã filio datã. ne videat̃ maior q̃ iubet ⁊ dicit sede q̃ ille cui iubet̃,

b ¶ Scabellũ dictũ ẽ q̃ scãdat̃. i. ascẽdat̃. Donec finitũ est p infinito posituz est eĩ vsus scripture. illud verbũ ⁊ p breui tpe dicere ⁊ p eternitate depromere. Pedes aũt dñi eternã ei⁹ stabilitatẽ significat his eĩ pedib⁹ inimici illi subijciunt̃ q̃ derelict̃ vicioꝝ peccatis ad dñm se cõuertunt. ⁊ tanq̃ scabellũ pedib⁹ ita ei⁹ p̃dicationib⁹ se subdunt.

c ¶ Virga virtutis est sceptrũ regie ptãt̃ q̃ sustentat fideles et affligit ĩcredulos. tue dixit qr ptãs illi deitatis sue ꝓpria est ⁊ coeterna. hanc emittit dominus ex syon. q̃ ẽ vtiq̃ oĩpotẽs pr̃ dñs aũt ex syon d̃r ⁊ fili⁹. Tũc aũt dñat̃ qñ ad ipsuz delinquẽtiũ turba cõuertit̃. H Dñare dixit. nõ dixit ĩterfice inimicos. sz dñare. i. fac q̃ inimici ⁊ alieni erãt tui eẽ incipiant. i. dignare eẽ dñs inimicorũ tuoꝝ. d ¶ Hic omp̃s pr̃ de oĩpotenti filio dicit. tecũ principiũ. pr̃ enĩ principiũ est. ⁊ fili⁹ principiũ verũ nõ duo pr̃icipia ꝫ sicut vn⁹ de⁹ ita vnũ est principiũ. In die. eternitatẽ significat. ibi vn⁹ est dies vbi iã a beatis claritas diuina ꝯspicit̃. Splendores aũt sũt sctõꝝ. qñ in resurrectione lucebũt sicut angeli dei. Ex vtero dicit pater filiũ. i. ex archano substantie mee. ⁊ ex ip̃a. s. deitate. H Cũ v̄o dicit añ luciferũ. vnã creaturã noĩat ⁊ oẽs creaturas indicat eũ p̃cedere. Nõ etiã pat̃ potuit se aliter pr̃em eẽ indicare. nisi humanis v̄bis loq̃ret̃ genui te. ⁊ ex vtero. Qd̃ aũt dicit ex vtero nulli scãdalũ faciat. pr̃ eĩ vterũ nõ hz ꝫ nõ põt se aliter indicare pr̃em nisi hoĩs verbis locut⁹ fuerit vt cõtra arriũ nõ creatura q̃ manu fit xp̃s credat̃ ꝫ dei natural̃ fili⁹ q̃ ex vtero nascit̃ nõ adoptiu⁹.

e ℣ C Cũ eĩ iurauit dñs. nõ ei q̃ añ luciferũ genit⁹ est. ꝫ ei iurat q̃ post lucifer nat⁹ ex virgine ẽ. Nec penitebit eũ. C qm̃ de tãta ac tali dispẽsatiõe. cuncta gauisa sũt. Tu es sacerdos. b̃ xp̃o veracit̃ aptari decet. q̃ corpus ac sanguinẽ suuz in panis ac vini erogatõe salubrit̃ nobis cõsecrauit. sacerdos ꝓprie d̃r xp̃s. q̃ semel se ꝓ nobis ĩmolãdũ obtulit. Sol⁹ etiã de⁹ licite iurat. qꝛ sol⁹ põt exhibere qd̃ ꝓmittit. hõ nõ p̃t nisi deo adiuuante f C ℣ Dominꝰ a dextr⁹ tuis. d̃r in p̃ncipio. sede a dextris meis. si ip̃e ad dexteraz p̃ris sedet quõ rursum p̃r sedet ad dexterã filij. C Qd̃ iõ dictũ est. vt cũ hec vicissitudo equal̃ ponit̃ mai⁹ hic aut min⁹ aliq̃d nullo mõ sentiat̃. ℣ id ẽ ꝙ eq̃lis filio p̃r oñdat̃. C Reges illos significat q̃ ĩ vnũ cõuenerunt aduersus xp̃m. hos cõfregit. qñ eoꝝ supbiã ꝓstrauit. g C Iudicare nationes ꝑhibet ꝓpt̃ pctã cõia. Implet aũt ruinas. qñ de cordib⁹ humanis facit pctã corruere. ⁊ emendatiõe saluberrima disperire. Capita quassabit illoꝝ vtiq̃ q̃ caput nõ hñt xp̃m ꝫ diabolũ. cũ fuerint correcti capite suo sine dubitatiõe quassant̃. Terra multoꝝ est. q̃ pctõres abũdant̃ enutrit. ℣ Vl̃ multoꝝ dicit q̃ ad vindictã damnatiõis. nõ oĩm vt spem nõ auserat. ꝫ multoꝝ dixit. si eĩ oĩm dixisset nemo vitã speraret.

h C Torrẽs fuit turbulenta ꝑsecutio iudeoꝝ. de q̃ dñs xp̃s bibit in via. i. ĩ hac vita dũ eã ĩ corpe ꝑtulit Exaltabit caput ℣ .i. q̃ se hũiliauerat. ip̃e nõ ali⁹ exaltauit sibi caput q̃ est oĩm caput. Oro.

Ante lucifer genite. q̃ es p̃ncipiũ toti⁹ creat̃ e. rogam⁹ ⁊ qm̃s vt sic̃ sctis tuis inimicos pedib⁹ ad dexterã p̃ris residens subiecisti. ita nos tuis officijs dignos habeas ablata dãnatõe pctĩ. Qui. C Quãuis hoc nomen laudis all̃a generale eẽ videat̃. tñ ibi maxime apponit̃ vbi magna exultatiõe gaudet̃. a C Cõfitent̃ ⁊ q̃ pctã deplorãt ⁊ q̃ xp̃o gr̃as referunt. ꝫ illud in lacrimis. istud in gaudio ẽ hic autẽ ꝓfusa leticia exultat ppl̃s fidel̃ quãdã imaginẽ futuri seculi designãs vbi laudes dñi ip̃ deuota mẽte ꝯcelebrãt. vbi ⁊ verba ⁊ iste voces ꝯtinue sunt. Cõsiliũ iustoꝝ ẽ A qd̃ iusti ꝯsulũt. iusti aũt ꝯsulũt deũ laudare ⁊ illi seruire pro eternis bonis. laudat g̃ ⁊ cõfitent̃ in cõsilio iustoꝝ. q̃ nõ temere ꝫ ex ratiõe ⁊ deliberatõne sctã. ꝓ eternis laudat sicut oẽs iusti faciũt. Cõgregatio ꝟo ẽ corona btã d̃ diuersis ꝑtib⁹ mũdi adunata. b ℣ Magna opa dñi. rectos dicit. q̃ ante pctõres erãt. C Quid eĩ magnificẽtius q̃ de impio facere iustũ de hoste filiũ Exq̃sita. i. singularit̃ exacta cui sil̃e nihil p̃t repiri. Sinit eĩ ⁊ diabolũ seuire. vt ex iniquitate illi⁹. fidelissimos sibi seruos inueniat. ita ⁊ in oĩb⁹ fit ꝫm oẽs voluntates ei⁹ exq̃sitissime vt in singulis vl̃ meli⁹ etiã cogitari aliq̃d nõ possit c C Cõfessio. i. laus ⁊ gl̃ia ⁊ magnificẽtia opus ei⁹. Laudabilia eĩ sunt valde ⁊ decora q̃ dñs fecit. Iusticia ei⁹ manet in seculũ seculi. cũ pctõrib⁹ dicit. ite in ignẽ eternũ vl̃ qñ fideles vocauerit. veĩte bñdicti. sic in vtraq̃ ꝑte. iusticia dei ꝑpetua ⁊ ĩcõmutabilis ꝑseuerat. d C Memoriã ergo fecit mirabiliũ. qñ plurima noua mirabilia ⁊ inusitata mõstrauit. Misericors. naturã ei⁹ ꝑietatis oñdit. miserator. cũ ĩ ad

vtero añ luciferum genui te
e Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit
euz. tu es sacerdos in eternũ
ꝫm ordinem melchisedech.
f Dñs a dextris tuis. cõfredit
in die ire sue reges. Iudica-
g bit ĩ natiõib⁹ ĩplebit ruinas:
cõq̃ssabit capita ĩ terra mul-
h toꝝ. De torrẽte in via bibet
ꝓpterea exaltabit caput.

Alla. C Congregatio iustoꝝ vndiq̃ collecta cõfiteri ac laudare deuz se dicit.

Psalmus. cx.

a Onfitebor ÷ tibi: domine ĩ toto corde meo
in cõsilio iustoꝝ ⁊ congrega
b tione. Magna opa dñi: exq̃
sita in oẽs voluntates eius.
c Cõfessio ⁊ magnificẽtia op⁹
eius ⁊ iusticia eius manet in
d seculuz ÷ seculi: Memoriã

uctu suo hũano generi larga pietate sub uenit. Dedit escã. cibũ vticꝫ spiritalẽ. ꝗs ei escã cõem putet fidelibꝰ ad ꝓmiũ datã q̃ t pctõribus passim cogscit attributa.

Escã ꝙ dedit. i. panẽ q̃ de celo descẽdit e. In seculũ eꝫ

a nitatẽ significat qꝫ verba testamenti sui. solli dissima veritate custodit qꝫ sicut in veteri testamẽto xps ꝓmissus ẽ ita i nouo venit. Virtꝰ opm fuit. quã i euãgelio dicit ceci vidẽt. surdi audiũt. lepꝛosi mũdant mortui resurgũt illã virtutẽ ãnũciauit ppl'o suo xpiano. vt ex ea itelligãt eũ esse deũ credẽtes. t cã sequit.

f Dedit aũt eis. i. ppl'o xpiano hereditatẽ gẽtiũ. qũ ecclaz de cũctis natiõibꝰ viuis lapidibus fabricauit. Opus eiꝰ veritas t iudiciũ. veritas. qꝫ fidelibus ꝓmissa restituit in dictũ. qꝫ impijs minat futura q̃ debent malis supplicia

g Fidelia eius mãdata sunt. qm̃ nullo mẽdacio dicta variant

b firmiter nos custodiũt. cũ ea custodire dt auxilio festinanꝫ. Cõfirmata. nescit eni sermo titubare quẽ veritas loqt̃. Facta dixit eẽ in veritate qꝫ dicta ꝓplent. t eqtate. qm̃ pondere iustcie. pferũt bñt ei oia mãdata eiꝰ t xitatẽ t equitatẽ iusticie

b Misit ei filiũ pr̃ ad redimẽdũ genꝰ hũauũ. Mãdauit i eternũ. mãdare dicimꝰ. absentibꝰ xba per medias destinare psonas qõ factũ ꝓstat qm̃ testm̃ notũ ꝑ apl'os trãsmisit ad gẽtes vt vsqꝫ in eternũ a successoribꝰ ꝓdicarent ei ei succedit aliꝰ testamẽtũ. sic vereri nonũ successit. merito ergo eternũ dr. qõ nullo alio idigere cognoscit

i Sã-

ctũ nomẽ ptinet ad icarnatiõz. sic ait. cui stodi aiaz meã qm̃ sctus suz. terribile ad oipotẽtiã deitatis hec duo ꝓiuncta sunt ne nos aut solꝰ amoꝛ. negligẽtes reddat aut tantus timoꝛ. desperatos efficit. q̃d vero sit timoꝛ ostẽdit. scz initiũ sapientie.

k Iste ergo intellectus bonꝰ. i. verꝰ et salutaris q̃d in timoꝛe dñi ꝓbat intẽtus. vtilis atqꝫ fructuosus est qm̃ inde nascit. qõ ad pennẽ gloriã ꝓducere ꝓbat. Laudatio eius digna ẽ. qꝫ pctõres liberat hic t i futuro coronat. laudatio xo eiꝰ nõ claudit termino qꝫ nec finẽ hr̃e põt beneficiũ datũ

Merito ergo i titulo alla scriptũ est. qꝫ t laudes fecit iniciũ t in eiꝰ laude finit ꝰ ẽ ps. Ozo.

Sanctoꝝ oim̃ gloriosa cõfessio. tribue nobis timoꝛẽ nomis tui qõ esse initiuꝫ sapiẽtie ꝓdixisti. vt tuoꝝ admixti concilijs. miscõie tne dapibꝰ sanginemur. Per do.

Ideo huic titulo cõuersiõis seu reuersionis aggei t zacharie iterit. qꝫ sicut illi a babilõica captiuitate reuersi templũ dñi reparare videntes. laudes dñi magna profudert exultatõe. ita post peccatoꝝ absolutionẽ a captiuitate diaboli reuersi i dei graz pfectissima debeãt xpiani alacritate cãtare. ostẽdit enĩ psal. iste. post liberationẽ delictoꝝ ꝗta sint bona fidelium t que retributio pctoꝝ. a

Modũ dicit btus vir q̃ diligit dñm. viroꝝ ei est incipiẽtiũ timere deũ. pfectoꝝ aũt diligere. In mandatis eiꝰ volet nimis. q̃ ei timet dñm. t q̃ btus ẽ. mãdata ipiꝰ libẽter custodit t facit. Sz vide qꝫ ẽt non

dixit mãdata ei⁹ fac̃ ꝑ volet nimis. mlti
ei etiã faciũt mãdata ꝑ tiore pene ñ volũ
tatis cupiditate. btũs ãt etiã vult ea ⁊ cu
pit ea facere b ¶ Queram⁹ aũt ĩ qua
terra iusti potẽtes dicãt effici. q̃ hic pro
bant eẽ derisui. in illa
.s. ĩ q̃ cũ dño regnatu
ri st̃ scti. semẽ vo opa
significat hõa. q̃ hic ve
lut semina iaciunt. vt
fruct⁹ future messis ad
olescat. Generatio q̃z
rectoꝝ. nõ ẽ ista carnis
ꝑ illa q̃ imitatiõe iusto
rũ. p silitudinem opm
noscit esse ꝓpagata.
c ¶ Btĩ domus. est
mẽtis secretũ vbi diui
tias sctãs ⁊ gl'iaz ꝑpe
tuaz reponit q̃sq̃s dñi
p̃cepta ꝯpleuerit. iusti
cia aũt hoĩs dr̃. q̃ dño
largiẽte p̃stat ⁊ ne ali
q̃s se existimaret dei p̃
cepta ꝑuãdo fieri tpa
liter btm̃. addidit ma
net ĩ seculũ scl'i. Cãm
vo isti⁹ btitudĩs sub
dit. Exortũ ẽ ⁊c̃ d ¶
Venit enĩ lux. q̃ supat
oẽm lucẽ ⁊ vt gratior
eẽt ista lux addidit ĩ te
nebris. ꝑ int⁹ st̃ ĩ cor
de iste tenebre vbi sol
mũdan⁹ nõ põt accedẽ
q̃s illd̃ lumen expulit
qd̃ mortẽ vicit. Mise
sericors. s. his q̃ ꝯfitẽ
tur ei. q̃ vo ꝯtẽnũt ip̃m iustũ iudicẽ susti
nebũt e ¶ Jocũd⁹ hõ q̃ dr̃ nõ tã hoĩb⁹
accept⁹ q̃ deo gratus. Qui miseret. i. q̃
egẽtibus bona sua tribuit Cõmodare ãt
videt. quãdo dat homo tpalia ⁊ receptu
rus est eterna. Disponet vo dicit. i. tran
quillo animo iudicabit quomõ talentuz
sibi a dño traditũ duplicet. ipse ergo di
sponit sermones suos. q̃ se dona dei ge
minasse ꝓbauerit dicẽs. dñe quinq̃ talẽ
ta tradidisti mihi. Nõ cõmouebit. id est
a gloria dñi nullatenus sepabit.
H ¶ Disponit etiã sermones in iudi
cio. qui diuinas scripturas p̃dicat discre
te. vt nõ ꝓijciat margaritas ante porcos

b Potẽs in terra erit semẽ ei⁹
generatõ rectoꝝ benedicet
c Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹
⁊ iusticia ei⁹ manet in secl'm
d ÷ seculi :·. Exortũ est in te
bris lumẽ rectis: misericors
e ⁊ miserator ⁊ iustus. Jocun
dus hõ qui miseret ⁊ como
dat: disponet sermões suos
in iudicio q̃z ineternũ nõ cõ
f mouebit. In memoria eter
na erit iustus: ab auditione
g mala nõ timebit. Paratum
cor ei⁹ sperare in dño: cõfir
matũ est cor ei⁹ nõ cõmoue
bit donec despiciat inimi
h cos suos. Dispersit dedit
pauperibus: iusticia ei⁹ ma
net in secl'm ÷ seculi :· cornu
i ei⁹ exaltabit in gloria. Pec
cator videbit ⁊ irascet: den
tib⁹ suis fremet et tabescet:
desideriũ peccatoꝝ peribit.

nec bonis q̃ capere p̃nt tacẽdo sbtrahat
f ¶ In memoria et̃na erit iust⁹. q̃z vo
cat ad premiũ. impijs enĩ dr̃. nescio vos
Ab illo auditu malo nõ timebit quẽ au
dituri sunt impij. ite in ignẽ eternũ. ma
lus enĩ illis ille audi
tus videt. q̃ iusta seue
ritate puniẽdi sunt.
g ¶ Cor eĩ hic posi
tũ est pro affectu recte
mẽtis. Cõfirmatũ ẽ er
go cor iusti cũ nulla se
cl'i felicitate mollescit
donec despiciat inimi
cos. i. in illa futura iu
dicatiõe despecti sunt
oĩmodo aduersarij q̃
hic despexerũt iustos.
in hoc enĩ mũdo deus
patit iustos suos vide
re inimicos suos potẽ
tes eẽ vt ibi eos possint
humiliatos aspicere.
H Vel inimicos. i.
pctã hereticos. diabo
lũ ⁊ ptãtes ei⁹ pecca
tores. s. despiciet
h ¶ Dispsit. h̃ sen
tẽtia ptinet ad illud p̃
ceptum. vade ⁊ vende
oĩa ⁊ da paupib⁹. q̃ h̃
fecerit iusticiã opatur
q̃z dñi p̃cepta ꝯpleuit.
H Et ista manẽt in
seculũ secl'i. i. opa ipsa
pmanẽt ¶ Vel q̃z p̃
miũ eoꝝ eternal'r ma
net. dicũt manere ĩ se
culũ seculi H Cornu ei⁹. i. regnũ ip̃i
us exaltabit in gloria. q̃z cũ dño sp̃ reg
nabit ¶ Cornu enĩ ꝓ ptãte ponit siue
regno sic dicit daniel. q̃tuor autẽ cornua
q̃tuor regna st̃. i ¶ Videbit pctõr in
die iudicij remunerare dñm electos suos
Tuncq̃ irascet qm̃ pro sua malignitate
punit. fremet quoq̃ ⁊ se iam mordet su
is dẽtibus atq̃ se ꝓprio dolore castigat.
exigẽs a se cruciatus. quos hic cogebat
sustinere innoxios. Et tabescet in perdi
tione sua. ⁊ peccatornz desideria succisa
marcescent.

Oratio.

Umẽ ꝑpetuũ rectorũ cordiũ de⁹. cõ
cede nobis te diligẽ tua gl'ia iocũda

ri. ⁊ sic dispgere in hoc seculo. vt caueamus auditū asperū in futuro. Per.

¶ Ecce vba tituli sui subseqns ps̄. exponit. nā cū sit alla. laudate dn̄m. ita ⁊ ipse facit initiū. vt suo initio exponat titulū. H Et h ps̄ docet vt deposita veteri malicia tāq̄ mō geniti infantes in dei laudib⁹ gloriemur.

a ¶ Pueri dicti sūt oēs fideles innocētes a puritate eī mētis atq̄ a simplicitate cordis nō eī hic etas ē electa s̄ puritas Laudat nom̄ dn̄i q̄ vtutes ei⁹ sancta p̄dicatiōe cōcelebrat. dn̄m vero laudat q̄ eū ꝓbabili actōe cōmēdat. b H Sit nomē dn̄i bn̄dictū. bn̄dictū fuit an̄ tm̄ ī vna gente iudeoꝝ. qꝛ illi tm̄ bn̄dicebāt ⁊ credebāt s̄ mō in oīb⁹ gentib⁹ credit̄ ⁊ bn̄dicit̄ Ex hoc. s. tpe q̄ credere ceperūt Nūc. i. in p̄senti. In secl'm. h ē sine fine. c ¶ A sol' ortu. ꝑ cursū eī sol' h declarat⁹ ē tot⁹ mūd⁹. ⁊ q̄si ꝑ quandā lineā significat⁹ est mund⁹. q̄ designat eccl'iam in q̄ ꝑ totū mundū p̄conia xp̄i ꝑsonare monstrat debere fideles.

d ¶ Excelsus super oēs gētes. i. sup homines carnales. celos vero spiritales debem⁹ accipere vt supra oēs creaturas altissim⁹ sētiat̄ q̄ cunctarū reruꝫ ꝯditor eē dinoscit̄. e Quis sic dn̄s. H ¶ ac si dicat null⁹ talis Qui hītat ī cel'. H .i. in sctīs. Et hūilia respicit vt ip̄e dixit. sup quē requiescit spūs me⁹ nisi sup hūilē. In celo ⁊ ī t'ra ¶ Sic ī celo ⁊ ī t'ra hūilitas de placita reperit̄, sicut supbia ꝓbat̄ exosa vbi ḡ elati credūt locū hr̄e supbiā. cū celū ⁊ t'rā ab hūilitate videāt occupatā. f ¶ Hoc bn̄ficiū nō soli sibi inopes ⁊ paupes vendicent. nā de stercore ⁊ pauptate erigit̄. q̄sq̄s de hac labe corpis ꝑ dei gr̄am subleuat̄ rex deniq̄ mundan⁹ inops est munerꝫ dei. ⁊ ī stercore voluit̄. cui carnis vicia dominant̄.

g ¶ Principes āt ppl'i sunt. patriarche ⁊ ꝓphete. apl'i ⁊ q̄cunq̄ deo ꝓbabili cōuersatione placuerūt. ibi em̄ collocabit̄ paup ⁊ inops xp̄i. Addit popl'i sui qd̄ signat eccl'iam Nō aūt principatuꝫ h honorē hoīm suffragatiōe cōq̄situm intelligas s̄ illū q̄ dn̄o largiente p̄stat̄. q̄ hūilitate alt⁹ est. h ¶ Fuit eī sterilis sancta eccl'ia an̄ aduentū spōsi sui s̄ facta est mater leta filioꝝ. p̄dicatōne apl'oꝝ. aqua ⁊ spūsctō regenerans. quā dn̄s in domo sua H .i. seipsa habitare facit. ¶ Letantē de ꝑtu. s. ⁊ numerositate sctōꝝ.

Alla. ¶ Propheta mouet deuotos vt laudes deo iugiter a cunctis mundi partibus dicant. Ps̄. cxij.

a Audate pueri dn̄m:
b laudate nomē dn̄i. Sit
nomē dn̄i bn̄dictuꝫ. ex h nūc
c ⁊ vsq̄ in secl'm. A solis ortu
vsq̄ ad occasum. laudabile
d nomē dn̄i. Excelsus sup oēs
gentes domin⁹. et sup celos
e gl'ia ei⁹. Quis sicut dn̄s de⁹
noster q̄ ī altis habitat. ⁊ hu
milia respicit in celo ⁊ in t'ra.
f Suscitans a terra inopē. et
de stercore erigens pauperē
g Ut collocet eum cum princi
pibus. cum principibus po
h puli sui. Qui habitare facit
sterilem in domo matrem fi
liorum letantem.

Alleluia. ¶ Memorat ꝓpheta q̄ beneficia dn̄s hebreis p̄stiterit ⁊ ppl'o xp̄iano ⁊ idola gentiū vana esse demonstrat. Psalmus. cxiij.

a In exitu israhel de egipto domus iacob de

Oratio.

Laudātes bn̄dcm̄ nomē tuū op̄s deus rogam⁹ vt nos in sinu mr̄is eccl'ie collocatos. charitatis tue facias stabilitate connecti. Per.

¶ Cōmemorat ꝓpheta que bn̄ficia dn̄s hebreis p̄stiterit. ⁊ idola gentiū vana eē demōstrat. ⁊ exponit cōsequenter q̄tū sit vital' ⁊ saluberrima religio dn̄i ꝓprijs cultorib⁹. a ¶ Hic exitum illū debem⁹ accipere. qn̄ nos a peccatoꝝ vincui cōtingit exire. tūc eī ab egiptioꝝ. i. tenebris ig̊rātie ⁊ turba d̄monū

libēmur. Barbar⁹ aūt a barba et rure dict⁹ ē q nūcq̄ i vrbe vixerit. ſ ſp vt fera i agris habitaſſe noſcat. Dom⁹ aūt iacob efficimur. qñ p̄cepta dei ſeruam⁹ ℣ Jacob ei ſupplantato⁹ interp̄tat. t nos p̄ſio debem⁹ ſupplantare vicia t cōfiteri ea ſiue fides trinitat⁹ qō iudas interp̄tat.

b ℣ Judā dicimuſ nō ſolū ad hebreoꝝ nationē ſz ad oēs fideles poſſe reſpicere. Cr⁹ ei iudas ſaluato⁹ eſt dñs. in q̄ ptās iſrahelitax. i. videntium deū noſcit ꝑpetua eſſe. itaq; q eū circūciſo corde ſecūt. iſrl ap pellant veracit. iſrl ei vir videns deū interp̄tat. ℣ Vel ver⁹ videns deū. c ℣ Mare. i. gentilitas vidit ſctōs ſupplātato⁹ res vicio⁹. i. p̄dicatores t fugit. i. nō potuit reſiſtere aplīs. qz deus in illis erat. Jordanis interp̄tat deſcenſio eoꝝ. ſ. baptiſmato⁹ q̄ deſcēdūt in baptiſmū. i. būiliant baptiſati. illi cōuerſi ſūt retroꝝſum ℣ ſcz ad deū vñ ozti erāt. t a q̄ p̄cta receſſerūt. ℣ Multi ei q̄ crediderūt qñ viderūt martires paſſos. cōuerſi ſunt retroꝝſum. i. a gentilitate ad fidē. t fact⁹ eſt illis de⁹ ante. quē poſt terḡ poſuerūt. t ſic poſteriox p̄cōx obliti in ea que ſunt añ extenderūt ꝺ ℣ Mōtes aplos dicit q̄ exultauerūt in opib⁹ ſuis. tanq̄ arietes. i. p̄dicatores. ad caulas dñi fidelē gregē ducentes. Colles dicti ſc a colendo. t ſignat mediocres ab apoſtolis cōuerſos colentes dñm i veritate. e ℣ Prophet⁹ ſemetipm interrogat t ipe rñdet. ac ſi dicat. q̄d tibi fuit gentilitas q fugiſti. t tu iordanis. ſ eſt t vobis xp̄ianis q̄d fuit. q cōuerſi fuiſtis retroꝝſū. ſcio qz vidiſtis ſanctos p̄dicatores t timuiſtis. f ℣ Exultauerūt montes. i. ſancti p̄dicatores qñ viderūt illos cōuerſos q̄ ante blaſphemi fuerūt. Exultauerūt arietes. i. p̄incipes gregū q̄ generant greges. id ſunt aplī. q̄x vn⁹ ait filioli mei q̄s iterū parturio. t itex ait. p euā geliū vos genui.

g ℣ Cōmota ē terra. audite cōuerſi audite fideles xp̄iani cōmotionē iſtā. i. pmutationē q̄ humane terre feliciter euenit. nō tremore mōtiū. ſ p̄ſpera cōuerſiōe pp̄lox. vt inculturā dei cōuerſa. fixa pmaneret. Et iſta ē cōpetens vtriſq; verſibus p̄cedentib⁹ ſecuta reſponſio. qz vter q̄ xp̄us q̄ſtitue legend⁹ eſt ſm caſſiodox

b ℣ Petrā. hic iudeox duriciā dic̄. quā in ſacra baptiſmatis ſtagna cōuertit cū eos ad religionē fecit venire trāquillā. Rupes hoc ē aridā dura coꝝ da gentiliū diuini eloquij manare fecit fontes irriguos. i ℣ Mō nobis dñe. nā cū bona largiat⁹ immertis. ipſius glie ꝓhaſ

b populo barbaro. Facta eſt iudea ſanctificatio eius. iſrahel poteſtas eius. Mare vidit t fugit. iordanis conuerſus eſt retroꝝſum. Montes exultauerūt vt arietes. t colles ſic̄ agni ouiū. Quid ē tibi mare q̄ fugiſti t tu iordanis q̄ verſus es retroꝝſum. Montes exultaſtis ſicut arietes et colles ſicut agni ouium. A facie domini mota eſt terra. a facie dei iacob. Qui conuertit petrā in ſtagna aquax. t rupē in fontes aquax. Mō nobis domine nō nobis. ſed nomini tuo da gloriam. Super miſericordia tua t veritate tua: ne quādo dicant gentes vbi eſt deus eox. Deus autē noſtr⁹ in celo. omnia q̄cūq; voluit fecit. Simulacra gentium argentum et aurum. opa manuum hominum. Os habent et non loquent. oculos habent et non videbunt. aures habent et non audient. nares habent et non odorabunt. manus habent et non palpabunt. pedes habent et non ambulabunt. non clamabunt in gutture ſuo. Similes illis fiant q̄ faciunt ea. et omnes q̄ confidunt in eis. Domus iſrahel ſperauit in dño. adiutor eox et protector eox eſt. Domus aaron ſperauit in dño. adiutor eox et protector eox eſt. Qui timent dñm ſperauerunt in dño. adiutor eox et protector eox eſt. Dñs memor fuit nr⁹. et benedixit nobis. benedixit domui iſrahel. benedixit domui aaron. benedixit omnibus q̄ timent dñm. pusillis cum maioribus. Adiciat dñs ſuper vos. ſuper vos et ſuper filios vr̄os. Benedicti vos a dño. qui fecit celum et terram. Celum celi dño. terram autē dedit filiis hominum. Non mortui laudabunt te dñe. neq; omnes q̄ deſcendunt in infernum. Sed nos q̄ viuimus benedicimus dño. ex hoc nunc et vſq; in ſeculum. Alleluia.

ſ ℣ Exultauerūt montes. i. ſancti p̄dicatores qñ viderūt illos cōuerſos q̄ ante blaſphemi fuerūt. Exultauerūt arietes. i. p̄incipes gregū q̄ generant greges. id ſunt aplī. q̄x vn⁹ ait filioli mei q̄s iterū parturio. t itex ait. p euāgeliū vos genui.

g ℣ Cōmota ē terra. audite cōuerſi audite fideles xp̄iani cōmotionē iſtā. i. pmutationē q̄ humane terre feliciter euenit. nō tremore mōtiū. ſ p̄ſpera cōuerſiōe pp̄lox. vt inculturā dei cōuerſa. fixa pmaneret. Et iſta ē cōpetens vtriſq; verſibus p̄cedentib⁹ ſecuta reſponſio. qz vter q̄ xp̄us q̄ſtitue legend⁹ eſt ſm caſſiodox

b ℣ Petrā. hic iudeox duriciā dic̄. quā in ſacra baptiſmatis ſtagna cōuertit cū eos ad religionē fecit venire trāquillā. Rupes hoc ē aridā dura coꝝ da gentiliū diuini eloquij manare fecit fontes irriguos. i ℣ Mō nobis dñe. nā cū bona largiat⁹ immertis. ipſius glie ꝓhaſ

esſe nō aliā meriti q̄ cōcedit t eſt affectuoſa t nimis vera petitio vt ꝓpter nomen ſuū p̄ſtaret humano generi vtilia q̄ non poterat in pctoꝝib⁹ inuenire meritā vllā vñ t ſubdit Sup tc̄. ꝓpter miam t veritatē da gloriam noī tuo t fac mirabilia.

k ℣ Miſcōia eſt ei cū miſeris ac delinquentib⁹ pctā dimittit. veritas cū btitudinis ꝓmiſſa reſtituit. Ubi eſt de⁹ eoꝝ ita dicunt p̄ſecutores iuſtox. nam quotiens martires affligunt. ipa eſt vox tyrā nox. vbi ē de⁹ eox. q̄ſi nō poſſit eripere. q̄s vt cozonet tormenta patiē ſuſtinere. t ꝓpē hoc etiā fecit de⁹ mirabilia in filijſ iſrl. vt nō dicerent gentes vbi eſt de⁹ eox

l ℣ Contra dementiū verba q̄ dicunt

vbi est deꝰ tuus. vcracissima infert snia. deū nr̄m eē in celo ⁊ oīa q̄cunq; vult ī celo ⁊ in terra ꝑficere posse. m ℍ Simulachrū iō d̄r. qꝛ ad sil̄itudinē alicꝰ hoīs bricat ¶ Nā lꝫ īueniāt enea ⁊ lignea sil̄acra tñ illud elegit vtiliꝰ qd̄ gētilitas iudicabat r̄uerētiꝰ adorādū. vt erubescēt colere viliora. quoꝝ ⁊ p̄ciosa ꝓbant irrisa.

n ¶ Os hñt verissime his versibꝰ notati ⁊ irrisi sūt idoloꝝ cultores nā q̄d rogo opꝰ fuit illi os q̄ loq̄ ñ poterat. q̄d oculi q̄ nihil valebant cōspicere. ⁊ alia membra. q̄bꝰ exercere nullū opus valebat q̄d ꝓderant.

o ¶ Quid etiā auris ꝓfuit illi. q̄ nō erat auditurꝰ. q̄d nar̄. q̄d nullatenꝰ fragrantia sētiebat Nares a gnaritate dicte sūt. ꝙ nos faciāt odoratꝰ agnoscere. p ¶ Quid q̄z ꝓsunt manus illi. q̄ res palpabiles ignorabat. q̄d pes. q̄ se mouere nō poterat. Addit irrisio. nō clamabunt qꝛ bestie ⁊ muta aīalia voces hñt ꝑ cōfusus clamor istoꝝ ē. Ista aūt sil̄achra. nec humanū ⁊ articulatū clamorē nec cōfusū vt bestie hñt. q ¶ Similes illis fiunt q̄ decreuerūt talia sequi īsensibilia secuntur ⁊ insensibiles facti sūt quisquis enim sequit prauos mores alteriꝰ. in illis cōfusus male obligat. Cultores igit ⁊ eoꝝ fabricatores pari culpa cōstringunt. silis est eī iniq̄tas. alios suis opibꝰ decipe ⁊ culturis se pessimis obligare r ¶ Domꝰ isrl̄. eccl̄iam signat q̄ mente videt deū. Adiutor. qꝛ carne laborantes in hoc mundo. inquantū vtile nouit adiuuat. Protector qm̄ aīas sanctas nulla sinit diabolica fraude subuerti. s ¶ Domus quoq; aaron. xp̄i fideles sunt. qꝛ fecit nos regnum ⁊ sacerdotes deo ⁊ patri suo. ⁊ iterū. vos autez genus electuz. regale sacerdotiū. qꝛ aaron ī ppl̄o iudeoꝝ primꝰ sacerdos electꝰ est. qd̄ ḡ priori generaliter dixit. hoc nūc d̄ sacerdotibꝰ decora iteratione retexuit vt excelsus ordo pontificuz speciali p̄conio laudaret.

t ℍ Qui timēt dominū oēs q̄ timēt illū ⁊ amāt ⁊ sperēt in euz vera ꝓtectōe ꝓtegit ⁊ defendit illos.

¶ Exponit ergo qd̄ supiꝰ dixit domꝰ isrl̄ ⁊ domꝰ aaron. ip̄i eī sūt q̄ timēt dñm ⁊ sperāt ī eo. duo eī ista sūt q̄ beatos faciūt. q̄s etiā cōsequit qd̄ dixit vt eis ⁊ adiutor sit dñs ⁊ ꝓtector v ¶ Cū dicit memor fuit nr̄i gratiā diuine pietatis dñdit qñ filiū suū incarnari misit q̄ iō venit vt errātes ppl̄os doceret ⁊ ꝯuersos sua bñdictōe saluaret. ℍ Memor ḡ fuit nr̄i cū nos liberauit ⁊ filiū misit. ⁊ bñdixit nos oī bñdictōe spiritali. x ¶ Bñdixit domui Isrl̄. de sctā maria v̄gine nascēdo Bñdixit domui aarō. sacerdotij honore p̄cictꝰ vt de ip̄o ī alio psalmo dcm̄ ē. tu es sacerdos ineternuz s̄m ordinē melchisedech y ¶ Bñdixit oībꝰ h̄ fecit ī piscatoribꝰ. h̄ ī regibꝰ. nec vllū genꝰ hoīm ei credēs ꝓbat exceptū. qd̄ sit ab eiꝰ munere alienū. post spēales ergo bñdictōes. ad generales h̄ descēdit vbi sil̄ oīs bñdicunt. ℍ Pusilli. i. īferiores merito. maiores q̄z merito dñr

ster in celo. oīa quecūq; vo/
m luit fecit. Dyapsal. Si/
mulachra gentiū argentū et
auruz opera manuuz hoīm.
n Os hñt ⁊ nō loquent. ocu/
los habent ⁊ non videbunt.
o Aures habēt ⁊ nō audiēt. na
p res hñt ⁊ nō odorabūt. Ma
nus habēt et nō palpabunt.
pedes habent ⁊ nō ambula/
bunt. nō clamabunt ī guttu/
q re suo. Sil̄es illis fiant q̄ fa/
ciunt ea. ⁊ oēs q̄ cōfidunt in
r eis. ÷ Domꝰ :· israhel spera/
uit in dño. adiutor eoꝝ ⁊ ꝓ/
s tector eoruz ē. Domꝰ aaron
sperauit in dño. adiutor eo/
t rum ⁊ ꝓtector eoruz ē. Qui
timēt dñm sperauer̄t in dño
adiutor eoruz et ꝓtector eo/
v rum est. Dñs memor fuit nr̄i
÷ et bñdixit nob̄ :· Dyapsal.
x Bñdixit domui israel. bñdi/
y xit domui aaron. Bñdixit
÷ oībus :· qui timent domi/
num pusillis cum maioribꝰ.

ꝫ ℒ Adijciat siue bñdictiõem. seu adijciat nũero nõ ppℓos fideles. qõ ⁊ in nostris tpib⁹ facit ⁊ vsq; in finẽ seculi ñ definit opari. ꝗusq; oẽs fideles ĩ vnũ gregẽ collecti sĩl gaudeãt. ℣ Ut adijciat

3 Adijciat dñs ꝑ vos ✱ super vos: ⁊ super filios vestros

a Bñdicti vos dño. q̃ fecit ce

b lũ ⁊ terrã. Celũ celi dño: ter-

c rã aũt dedit filijs hoim. Nõ mortui laudabunt te dñe ne q; oẽs q̃ descẽdunt in infernũ

d Sed nos ÷ qui viuim⁹: benedicimus domino. ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculum.

Alla. ℒ Prophet a oñdẽs se de ꝓfunda fouea peccatoꝝ eẽ liberatũ. gras agit deo qm̃ exauditus esse se cognoscit. Ps. cxliij.

a Jlexi quoniã exaudiet dominus vocẽ oratio-

b nis mee. Quia inclinauit aurem suam mihi. et in diebus

c meis inuocabo. Circũdederũt me dolores mortis. ⁊ pericula inferni inuenerũt me.

d Tribulationẽ ⁊ dolorẽ inueni ÷ et: nomen dñi inuoca-

alios ꝑdicatores sũ pe; vos quia primit⁹ pauci fuert postea mlti facti sunt. a ℣ ℒ Bñdicti vos. s. iusti ⁊ sancti dño Q vide genus bñdictionis dño posuit. qz ipa est ꝓfecta bñdictio nõ sibi ꝑparan ꝫ dño vñ futura. btitudo. puenire ꝑt Per celũ ⁊ terrã. pusillos ⁊ maiores signi ficat. b ℣ Celuz alti⁹ apℓos signat. qz ab ipo xpo audierunt ꝑdicationẽ ⁊ illuminationẽ spũssancti ac ceperũt. celũ iterũ sũt successores apℓoꝝ q̃s illi ꝑdicauerũt. Terra simplices significat q̃ terrent erãt lacte nutriti. nõ adhuc solido cibo. ℒ Celũ aũt dictũ est q; intra se celet vniuersa. c Q Nõ mortui. hoc sunt pctõres. pctõr eñ cũ venerit in ꝓfundũ malorũ cõtemnit. Neq; oñs. hoc est habitatores infernj laudabũt nomẽ dñi. d Q Viuoꝝ ei est dñs siue de⁹. vt in euãgelio legit nõ mortuoꝝ. vinoꝝ vo accipiẽdũ est nõ ista vita viuentiũ cõi bonis maliscz. sed illa de q̃ ꝺr placebo dño in regiõe viuoꝝ. ℣ Nos ei fideles q̃ viuim⁹. i. q̃ fidẽ rectã tenem⁹ ⁊ opa habemus. laudam⁹ dñm. Ex hoc. i. q̃ incepimus intelligere. Nũc. hoc est mõ. Usq; i seculũ. i. sine fine. Oratio.

Ineffabile lumen trinitas de⁹. q̃ fluenta iordanis aspectu lumis terrui sti. ꝑsta. vt q̃s ablutos sacro baptismate renouasti. ꝓtegẽdo patiaris a vetustis ꝓmissionibus. Per.

lachꝺoꝝ idolis maculari. Qui.

a Q Dauid nõ in ãplitudie regni aut mũdi felicitate let⁹ exultat. ꝫ gaudet ꝺr nẽ suã i angustijs a clemẽtissimo dño fuisse susceptã. qõ sibi ꝑdesse ꝑpetue sentiebat. ĩ eo ꝫ q; dicit dilexi testat se habuisse dilectõnẽ dei in cozde ℣ sed vide q; nõ dicit diligã ꝫ dilexi. non ꝓmisit se facere sed fecisse Sz quare dilexit qm̃ exaudiet me in tribulatõib⁹ orantẽ. nec dicit qm̃ exaudiuit. ꝫ qm̃ exaudiet. Magna itaq; fuit ista dilectio b Q Auris dicta est ab auditu quã merito ad nos inclinare dicit deus. qz vt nos dignet audire nulla humana merita ad ipm videnꝺ attingere inclinauit aũt aurẽ pietatis. qm̃ incarnat⁹ est Et q; circa se vberem sensit pietatẽ cũ i multis tribulatõnib⁹ eẽt ꝓstitut⁹. in dieb⁹ suis se dicit inuocaturꝝ. nostros eẽ dies illos dicim⁹ vbi. ꝓpria iniqtate peccamus ⁊ anxios dolores in prauis cogitatiõib⁹ sustinem⁹. c ℣ Dolores mortis. male cogitatões sẽ. pricula inferni opa prava. q̃ aiaz circũdã tes peccare suadẽt. ĩ ꝑmis ei dolor ⁊ ptritio. hic aũt. s. in operibus prauis periculum est vicinũ morti. d ℣ Sctus quiq; non requiẽ ꝫ tribulationẽ xpi. nouit ei qm̃ tribulatõ patientiã operat. patientia aũt ꝓbationẽ. ꝓbatio aũt spem q̃ nõ cõfundit. Et nomen dñi inuocaui. Q Quo ꝑstãte. ⁊ dolor ⁊ tribulatio vincerẽ celeriter ℣ Rem itaq; nouã. dicit. nõ dicit. requiẽ inueni aut saturitatẽ ꝫ tribulationẽ. qsiuit ergo tribulatõnes nõ enim inuenit nisi quod queritur.

e ℣. Cū dicit ꝓpheta libera aiaz meā cōfitebē eā sine dubio eē sp captiuā. Miserī cozs qz ĩclinauit illi aurē suā. iustus qm̃ cozripuit pctōz aduenā requirēdā. Miserebē. cū recipit filiū quē flagellat. f ℟. Paruuli sūt q̄ certissime sibi videnē erigui

f ui ℣. Oñe libera animā meā misericoz dñs z iustus z deus noster miserē. Custodiens puulos dñs: humiliat⁹ sū z liberauit me. Cōuertere animā meā ī requiē tuā: qz dominus benefecit tibi.

g ñs dñi largitate grādescūt. q̄s custodit eximius pastoz cuz eos a rapacis lupi ĩcursiōe defendit qđ facit qñ eos hūiliatos ĩuenit g ℣. Cātet ꝟ ppls deuotus q̄ pcioso sanguine ē redēptus. q̄ ad desidera tā requiē quenire oñi largitate pmeruit. iđo aiam suā hortat ꝓpheta vt ꝙuertat ad dñm vñ illi z trāquilla vēit requies z obliuio pcatoꝝ. Suam vero requiē dicit pscīe. q̄ illi data est p grāz. ñ meritoz cōpēsatōe possessa. iō addit qz dñs bñ fecit tibi ℟. Redes etiā nr̄a xps ē. si qñ in angustia fuerim⁹ petri dicam⁹. cōuertere aīa mea in requiē tuam.

h ℟. Huc causas ponit cur dixerit. qz dñs bñfecit tibi. eripuit bñficiū diuīe xtutis oñdit qz msi p ei⁹ ptātē null⁹ valuissz a morte ꝑpetua liberari oculos meos a lacrimis ℣. i. plozaui vt rideā. luxi vt in sempiternū gaudeā que ei in ꝑsti nō plozat. in futuro lacrimabit.

℟. Cū dicit a lapsu. oñdit lubricū z pnū esse pctm̄ vñ se credit ereptū ℣. ℟. Illā aūt ereptionē a morte. a lacrimis. a lapsu dicit ꝓpheta pscīe virtute de futuro in regione viuoꝝ. hic enī nō plene ab his eripimur t ℟. Placebo. dixit. s. iā securus. Quis enī z hic dño placeāt iusti. tū insecuri. securi aūt tūc iusti placebūt dño. qñ vlterius de pctōz aduersitate nil metuūt. In regione viuoꝝ. id est in cōgregatiōe sanctoꝝ. vbi oēs viuēs reuera colligē. z a sorte morientiū separaē.

A Bluto⁹ peccaminū dāe. qz ℣. Pio. nimiū te fideliter inuocantē velociē p solaris. rogam⁹. vt nos a piculis infernī erutos. in regione viuoꝝ oblata peccati morte restituas. Qui. ℟. Alla vox fidelis sermo beatoꝝ modulatio sctā canentiū. vñ z auditus delinie z aīa fessa recreat.

a ℣. Credidi. quid qz ꝓior psalm⁹ ita finiuit placebo dño hoc credidi z iō hoc locut⁹ sum. ego aūt humiliatus sum nimis. qz cōsiderabaz meipm̄ q̄ fra z cinis suz z tū dei mi sericordia ero in regione viuoꝝ. iō merito humiliat⁹ sū nimis admirās dñi mīam ℟. Vel credidi ꝓtra illos dicit q̄ diuina loquūtē añq̄ ope credūt q̄bus deus dicit q̄re tu enarras iusticiā meas ꝙ illos dicit. Ego credidi ꝓpter qđ. s. qz credidi locutus sum diuīa misteria ℣. Vel qz pfecte credidi locut⁹ sū nō ei pfecte credit q̄ loquit qđ credit. z ore nō cōfitet. Sz qz etiā ore locutus sūz qđ credidi bñiliat⁹ sum nimis. i. multa passus ꝓpter verbū dei ℟. Ideo g̃ se dicit bñliatū. qz crescēte sancta religiōe ipi martires q̄ ꝓpter fidē locuti sunt videbātur penis tpalibus nimis subiacere. b ℟. Ego dixi in excessu meo. i. raptu mentis in diuina cōtemplationē. magna sc̄dem prudētia est. vt sibi aliq̄s imprudēs esse videaē. z quādo carnis fragilitate mendaces sumus. nr̄ū eē fateamur. qñ veraces diuinis muneribꝰ applicemus. qz oēs hō mendax. i. ℣ pctōr. z ex se mēdax. ex deo verax. vt enī in psecutiōibus a fide nō recedat ex deo est. c ℣. Retribuere dicim⁹ qñ i bonis bona redim⁹ z malis bona prestam⁹. dñs ei nobis bonū p malo retribuit. qñ ille alapis cesus

spem nob resurrectois tribuit. t celox regna pmisit. t p pctis nris passoz sustinuit d ℣ Digna pmissio si dei miere pmittit. b in hoanis viribo ponit. picuosa pfupro. Calicē ei. i. passionē t martirū i desiderio accipiam qs ait pt pfessorib tormētoz p atiaz dare nisi xps q calicē passionis p nobis dignat accipe. Et nomē dni inuocaui. cui fret au xilio se credebat pplere qvoluit. Jo ei inuocabo nomē dni qz sine ei aurilio calicē accipe nō valeo e ℟ ℣ Vota mea q desiderio pcepi patiendi postea reddā in actu corazoi pplo. vt exēplū patiendi capiāt a me. t b ioo factā qz pciosa mors ē sctoz in cōspectu dni. ℟ Vota xo. sc martirū oiones ℣ Bñdi mors sctoz pciosa q sanguine dni noscit ee ppata. illi ei passione glificata ē. vt i cō spectu eet eximia. t vt sit pciosa. nō diutijs efficit oblatis. b effusione sanguis ppaf. ℟ mors vitalis. o interitus ambied o trāsit gliosus. q mēbra xpi imitatores sui capitis facis. f ℣ Dñe. admiraf se talia bñficia suscepisse. qualia ipse dns pro redemptōe mundi est dignatus assumere ℟ Adiecit filius ancille tue. vt humilitatē triplicatis cōfessionibus bis se seruū t tercio filū ancille dicendo iudicaret. dicēdo vero se filū ancille. filiū se ecclesie cōfessus est. que ē ancilla. dū serut. sponsa dū iungitur.

g ℣ Disrupisti. virtutē b exponit martirij. cui impetu triūphali. disrūpūt oia vincula pctoz. nulla ei macula i hoīe remanere pōt. quā pi sanguis abluerit. b qūt versus tātā virtutē bñe creditus ēvt diceret ab aliqb. posse olb petā dimitti. si eū in fine vite sue. tercia cōgeminēt pfessiōe. Et qz disrupta sūt pctoz vincla recte se hostiā dicit sacrificare laudis. nimis enī acceptū est deo sacrificiū. gratiarumactio. b ℣ Cū dicit. vota mea domio reddā. scipm offerre videlicet pollicef. oīm enim fideliū votum est xpo se offerre t in eius ecclesia recta credulitate cōsistere. In pspectu dignū est vt publice debeat laudari qui pati pro oīm salute dignat est. In atrijs domus dni. i. in eccl'ia. et adhuc aptius ipm no miat eccl'tam dicēs. in medio irlm vbi pax cō quiescit t vnitas pplī cōtemplatōe dei letaf

Oratio.

Alts sit qns dñe vita supplicum. sicut est in cōspectu tuo mors pciosa sanctoz vt a vinculis pcti liberi. mereamur future ierusalē gaudia plibare Per. a ℣ Clamat chorus ille sactoz. omnes gētes dnm laudare debere. Collaudatō est oīm fideliū in vnū redacta laudatio. cōmonent enī oēs gētes generalit laudare dominū. ne qs dicat se esse in iudicio dei pretermissum b ℣ Cōfirmata est misericordia ei in pplo xpiano. quādo qui pstitit ipse nos sua misericordia custodit. Hic veritas domini. filius significat. sicut ipse ait. ego sum via t veritas t vita cōuenit enim t saluti nostre t veritati cōfiteri coeternū. t cōsubstātialē per omia patri filium.

Oratio.

Omnipotētissime dnator qui ab oīm gentiū ore laudaris. pcamur. vt dilates veritate tua mentē nostrā. t confirmes sup nos misericordiā tuā. Per.

d hi. Calicē salutaris accipiā e t nomē dñi iuocabo ✱ Vota mea dño reddā coraz oi pplo ei: ℣ pciosa in pspectu f dñi mors sctoz eius ℣ dñe ✱ qz ego seruus tuus: ego seruus tuus ÷ t ℣ filius ancille tue. Disrupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiaz laudis ✱ t nomen dñi inuocabo ℣ Vota mea dño reddā in conspectu omnis populi eius: in atrijs domo domini: in medio tui hierusalē ℣ Alla. ℣ Iste ps pfone marturū cōuenit: q gloriosa passione perfuncti: oēs gentes ad dñi laudes excitant

Psalmus. cxvj.

a Laudate dñm oēs gentes laudate eū omnes b populi Quoniā cōfirmata est sup nos miscōia ei: t vitas dñi ÷ manet: ineternū.

Alla. C Vox fideliũ dño ꝯfitentium. ⁊ in eo solũ mõ ꝯfidentiuz. q̃ aperiri sibi portas iusticie deprecant̃ d̃ angulari lapide. hoc est dño saluatore subiungentes.

Psalmus. cxvij.

a Onfitemini dño q̃niaz bonus qm̃ in secl̃m mi-
b sericordia ei⁹. Dicat ÷ nũc :· isrl̃ qm̃ bon⁹. qm̃ ĩ secl̃m mĩa
c eius. Dicat ÷ nunc :· domus aaron. qm̃ in secl̃m mĩa eius
d Dicãt ÷ nunc :· q̃ timẽt dñm
e quoniã ĩ secl̃m mĩa eius. De tribulatiõe inuocaui dñm : ⁊ exaudiuit me in latitudine
f ✱ dñs :· Dñs mihi adiutor : non timebo quid faciat mi-
g hi homo. Dñs mihi adiutor et ego despiciã inimicos me-
h os. Bonum est confidere in domino : q̃ cõfidere in hoĩe
i Bonuz est sperare in dño q̃
k sperare in p̃ncipibus. Oẽs gẽtes circuierũt me et ĩ noĩe dñi ✱ quia :· vltus suz ÷ in :·
l eos. Circũdãtes circũdederunt me et ĩ noĩe dñi ✱ qr :·
m vltus suz ÷ in :· eos. Circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spi-

a ¶ Cõfessio hec nõ ad pctõꝝ remissiõz ꝫ ad laudẽ ꝑtinet dei tatis. Qm̃ bon⁹.

a ¶ Sol⁹ ille ꝓprie d̃r ⁊ ꝑ se bon⁹. q̃ bonos facit ĩplere ꝙ boni sũt. In seculũ aũt. ꝑperuitatẽ significat futurã. vbi vnũ est seculum ⁊ vna dies. nec ꝑmutatio vlla succedit.

b ¶ Dicat nũc isrl̃ .i. vir videns deũ. qui pri⁹ cecabat̃ delictis nũc aũt mẽte serena. dei gl̃iam cõtemplat̃.

c ¶ Dicat nũc domus aaron. q̃ añ idol̃ immolauerat. nũc aũt altissimi illecta bonitate sacerdotiũ dignũ gerit anime sue.

d ¶ Dicant nunc q̃ timẽt dñm. i. vos q̃ pri⁹ simulachra muta ⁊ surda metuebat̃ nũc oĩpotẽtis dñi mĩaz de cãtate cũ reuerẽtia timoris.

e C Tribulatio p̃ntis seculi. finietur. latitudo aũt btĩtudĩs. terminũ nescit eripit latitudo gaudiorũ eternoꝝ d̃ tꝑalib⁹ malis. ⁊ q̃s in hac mũdi breuitate grauabat tribulatõnũ angustia latissima p̃mioꝝ gaudia excipient.

f ¶ Dñs m̃ adiutor. nam cũ se dicit auxilio dñi hoĩem nõ timere. carnales designat inimicos. q̃ visibilit̃ religiosoꝝ hoĩm ꝓpositũ ꝑsequunt̃.

g ¶ Dñs mihi adiutor. iõ despiciã hereticos. C vl̃ iudeos vl̃ etiã diabolũ cũ ceteris ministris suis

h ¶ Cõfidere eĩ in solũ deũ debem⁹. ñ in hoĩem illũ. s. q̃ veraciter ꝓmittit non in istũ q̃ fallaci p̃sũptiõe se decipit dicẽs facio qd̃ volo. nec dominũ me evolũtat̃ habeo.

i ¶ Bonuz est spare ĩ dño q̃ vitaz largit̃ eternã. q̃ ĩ p̃ncipib⁹ q̃ꝝ ptãs cũ hoc mũdo dilatabit̃.

k ¶ Prĩcipẽ ẽt hic diabolũ ĩtelligere possum⁹. vt est illd̃ venit eĩ prĩceps mundi h⁹ ⁊ ĩ me nõ hz q̃cquã.

l ¶ Vox eccĩe. de ꝑsecutione gentiũ. q̃ pri⁹ ꝑsequebant̃ caput qd̃ est xp̃s. deinde ei⁹ corp⁹ qd̃ est eccl̃ia. Qd̃ v̄o dixit gẽtes ⁊ subiũxit gen⁹ masculinũ. vlt⁹ sum in eos. siue ad intellectũ ꝑtinet. qr ĩ gẽtib⁹ ppl̃i significant̃. siue schema est exallage. i. ĩmutatio. qm̃ genus noĩs immutauit. Ult⁹ v̄o in eos est. qñ conuersi de se ꝑnĩe penas exegerũt. q̃s pridẽ innocentib⁹ ingerebãt.

l ¶ Circundãtes iudei videlz in passione xp̃m. in q̃bus tamen est in noĩe dñi vindicat⁹ qñ multi ex eis penitentes p⁹ mala que fecerant meruerunt sumere vocabula xp̃ianoꝝ.

m ¶ Ipse em̃ xp̃s a seuientibus iudeis circundatus. ꝑ totum mundum mella passionis sue ꝓfudit. Apes dicta. q̃si a pedib⁹. eo ꝙ sine pedibus nascit̃

¶ Ipsi exarser̃t in inuidia sua. dũ me exuere voluerunt.

¶ Spine significant peccata ppl̃i. sed in eis vindicatũ est. quando de illo mel-

se ꝛ ipse suauissime repleti sunt. Factum est in deis. vt apib⁹. q̄ fauū circūdantes mel in domib⁹ cereis retundūt. ꝛ cū putāt sibi victualia reponē factūt vñ boies possint sua desideria satiare. ita in deis a maris conatib⁹ fecerī rē cuncto orbi dulcissimā. n ℣ Impulsus eīn ille cadit. cui dñi fortitudo subtrahit. ℟ corp⁹ fideliū impulsū vt cadēt. nō cecidit nec cadit. q̄ dextera dñi tenet. dicit se ℟ nō cecidisse etiaz euersū. q̄ susceptione dñi firmat⁹ est. iō ei fideles tormētis traditi sūt ꝛ euersi a quiete tpalivt caderēt a fide ℟ dñs susceptit eos. ne a fide caderēt. o ℣ Nō p̄t impulsus cadere. cui auxiliū dñi videt fortitudinē p̄stare. ipse ei est fortitudo ꝛ laudatio atz eterna btōz sal⁹ p ℣ Chorus ille fideliū let⁹ exultat in tabernaculi iustoz. i. in humani pectoris secretis vbi spūsancti leti sūt. q̄uis foris secus affligant. tbi ergo exultabāt q̄ eorū p̄secutores putabant eos meroze cōficiꝛ tribulatiōe cōsumi. Etvt aḡsceres vñ eis illud gaudiū fuerit. subdit dextera rē. q ℣ Dextera dñi. i. xp̄s. p quē p̄ virtutē opat⁹ est. in exaltatiōe sanctoz. exaltat ei xp̄c sctōs. q̄ terrenis hominib⁹. celoz regna cōcedit. ꝛ ita ī terrenis homib⁹ fecit ꝛutē. q̄d ei potēti⁹ q̄ mortales induere īmortalitatē. ꝛ de hoste fortissimo. infirmis dare victoriā.

r ℣ Nō moriar. vox fideliū ptra p̄secutoresꝫ. ℟ nō moriar vt tu putas. ℟ viuā vita quā nescis ad quā mente ptumidi p uenire nō possunt. Narrabo opa q̄ tollerantia martirū p totā eccīam vulgata est

multis ꝛberib⁹. vt pbatos eruata mozte ppetua ℣ Sol⁹ ei nō morti tradit⁹ e⁹ b cōmissa vicia purgāt. ille eteni se b̄ castigatū eē ꝓmēozat. Me ergo sibi aliq̄d p̄secutoꝛ supbia. vēdicaret. tozmēta ipo rū castigatōz dñi eē cō firmat. t ℣ Quib⁹ āt ōr aperite nisi. ꝓphetis ꝛ aplis q̄ celoꝛ claues misticis ꝛtutib⁹ accepert. p bas ei doctrine ītroducti tanquas int⁹ tā positi. veraciē dño ꝓfitemur.

n ℣ Impulsus eīn ille cadit. cui dñi fortitudo subtrahit. ℟ corp⁹ fideliū impulsū vt cadēt. nō cecidit nec cadit. q̄ dextera dñi tenet. dicit se ℟ nō cecidisse etiaz euersū. q̄ susceptione dñi firmat⁹ est. iō ei fideles tormētis traditi sūt ꝛ euersi a quiete tpalivt caderēt a fide ℟ dñs susceptit eos. ne a fide caderēt. o ℣ Nō p̄t impulsus cadere. cui auxiliū dñi videt fortitudinē p̄stare. ipse ei est fortitudo ꝛ laudatio atz eterna btōz sal⁹ p ℣ Chorus ille fideliū let⁹ exultat in tabernaculi iustoz. i. in humani pectoris secretis vbi spūsancti leti sūt. q̄uis foris secus affligant. tbi ergo exultabāt q̄ eorū p̄secutores putabant eos meroze cōficiꝛ tribulatiōe cōsumi. Etvt aḡsceres vñ eis illud gaudiū fuerit. subdit dextera rē. q ℣ Dextera dñi. i. xp̄s. p quē p̄ virtutē opat⁹ est. in exaltatiōe sanctoz. exaltat ei xp̄c sctōs. q̄ terrenis hominib⁹. celoz regna cōcedit. ꝛ ita ī terrenis homib⁹ fecit ꝛtutē. q̄d ei potēti⁹ q̄ mortales induere īmortalitatē. ꝛ de hoste fortissimo. infirmis dare victoriā.

r ℣ Nō moriar. vox fideliū ptra p̄secutores. ℟ nō moriar vt tu putas. ℟ viuā vita quā nescis ad quā mente ptumidi p uenire nō possunt. Narrabo opa q̄ tollerantia martirū p totā eccīam vulgata est

nis. ꝛ ī noie dñi ✻ q̄ꝛ vltus
n sum in eos. Impulsus euersus sum vt caderē. ꝛ dñs su-
o scepit me. Fortitudo mea et laus mea dñs et factꝰ ē mihi in salutē. Vox exultatiōis ꝛ salutis in tabernaculis iusto
q rum. Dextera dñi fecit virtutē. dextera dñi exaltauit me ✻ dextera dñi fecit virtutē.
r Non moriar ℟ viuā. ꝛ narra
e bo opa dñi. Castigans castigauit me dñs. et morti non
t tradidit me. Aperite mihi portas iusticie. ingressus in eas confitebor dño hec porta domini. iusti intrabunt in
v eam. Cōfitebor tibi quoniaz exaudisti me. ꝛ factus es mihi in salutem. Lapidem quē
x reprobauerunt edificantes. ÷hic ꝛ factꝰ ē in caput anguli. A dño factū ē ✻ istud ꝛ et
y ÷est ꝛ mirabile ī oculis nr̄is

ct⁹ est ex greco sermone. i. a goni. qō latine dicit genu. hoc eīn inflexū speciē anguli conformi qualitate restituit. Judei edificabant. ℣ id est lram legis erigebāt. ℣ vel edificabāt. dū olim soli in verū deū credebāt. y ℣ Cū ei memorat istud a dño factū. natura hūanitatis onditē. ℣ mirabilis est iste la ꝓis ī oculis fideliū q̄ nō solū eū corpaliter vidēt vez etiā ullūinati mēte ꝓspiciūt. viderūt ꝛ iudei sed nō mirabilē. q̄ solā intuebanē carnē. nō deitatē intus ꝓspicie bant ꝓpē qō ait nr̄is. s. fidelium oculis.

℟ Castigat nos dñs ad emēdatiōē

z Hec ē dies quā fecit dñs: ex
a ultemus ⁊ letemur in ea. O
dñe saluū me fac o dñe bñ ꝓ
sperare benedict⁹ q̄ ventur⁹
b es in noīe dñi Benedixim⁹
vob̄ de domo dñi: de⁹ dñs ⁊
c illuxit nobis. Cōstituite diē
solennē in ꝯdensis: vsq̄ ad
d cornu altaris. Deus meus
✱es:·tu ⁊ cōfitebor tibi: d̄s
me⁹ ✱es:·tu ⁊ exaltabo te.
e ÷ Cōfitebor tibi quoniā ex
audisti me:·÷ ⁊ fact⁹ es mi
hi in salutē:·. Confitemini
dño quoniā bonus: quoniā
in secl̄m miicd̄ia eius.

¶ Alla. H Aleph: doctrīa

C Per totū hunc psalmū vniuersalis sctōꝝ chor⁹ eloquit̄ q̄ ab initio mūdi fuerit siue sunt siue futuri esse credunt̄: inter quos reperiunt̄ apl̄i: ꝓphete: martyres: cōfessores: eccl̄iastici ordines: ⁊ oēs q̄ sctā dño integritate famulāt̄ est autē hebreis elemētis tali ordine depictus vt ab vnaquaq̄ littera octoni versus incipiāt: quoꝝ prima littera aleph interpretatur doctrina.

B Et p̄mo immaculat̄ via dñi: et̄na btitudo ꝓmittit̄.

Psalmus. cxviij.

a Eati īmaculati in via q̄ ambulāt in lege dñi.

z ¶ Nam licet deus cūctos dies creauerit singulariter tñ diē fecisse dr̄ q̄ xp̄i natiuitate sacrat⁹ est. in q̄ merito exultare cōuenit et letari. qm̄ in eo diabolus ius ꝑdidit. ⁊ salutē mūd⁹ accepit a H O dñe saluū me fac. s. ad te venientē. ¶ vt hic eripiar. s. de morte pctōꝝ ⁊ illic collocer ī req̄e sempiterna. Prosperari est aliq̄d̄ asperꝝ tranquillū facere. dolores ḡ quos h̄ amore dñi sustinēt ibi sine dubio ꝓsperant̄ qñ iā ad gaudia eterna ꝑueniunt. Illū ꝯstat eē benedictū. id est dñm xp̄m. qui ad nos venire dignatus est in noīe dñi sicut in euangelio ego veni in noīe p̄ris mei. ⁊ non me accepistis. si alius. s. antixp̄s venerit in noīe nō dñi ꝑ sui illū accipietis b H Bñdixim⁹ vobis. sctī de celesti irl̄m. ꝑuulis eccīe bñdicūt ¶ Al̄ apl̄i ⁊ eccīe p̄lati dicūt ad ppl̄m fidelē bñdiximꝰ vobis d̄ domo dñi .i. eccl̄ia catholica. vñ salutare baptisma venit ⁊ sctā cōicatio ꝓcedit. vñ ⁊ oīs bñdictio ꝓcedit. ⁊ dñs de⁹ sua resurrectōne illuīauit tenebras nr̄as. c ¶ Cōstituite dicit. i. deliberata snīa custodite ⁊ ꝓmpta volūtate diē solēnē q̄ honore dei et sctōꝝ cōfessiōe sacrat⁹ est. In cōdensis hoc ē in frequētatiōib⁹ crebris. quas turba in veneratōne dei cōdensat. Usq̄ ad cornu altaris. i. vt nō recedāt anteq̄ ad altare dei digni cōicēt. ꝑ hoc ergo ꝓhibet̄ (q̄d̄ multis ī vsu ē) audita euāgelij lectiōe discedere d ¶ Rectū est enim vt deū eē nr̄m dicam⁹ quē pura mēte nō cessamus adorare. q̄ aūt dicit cōfitebor. ad gr̄arū ꝑtinet actionē. Exaltabo te q̄r exaltat̄ deus ꝑ p̄dicationē sctōꝝ e H Cōfitebor tibi dñe qm̄ audisti me ⁊ fact⁹ es mihi in salutem .s. vt cū sāctis tuis me in celesti irl̄m sociares f ¶ Hic quoq̄ versus in capite psalmi ꝓbat̄ esse iā dictus. vt sicut a xp̄o fecit initium ita ip̄i cōcordare videtur ⁊ finis ip̄e eī dixit. ego sū alpha ⁊ o. ⁊ ita in oī vita nr̄a cōfessionē nos oꝑtet assumere ⁊ in ei⁹ delectatione finire. Oratio.

¶ Onsolatio tribulationū nr̄aꝝ pijssime dñe. q̄ iustorū tabernacula leticia ⁊ exultatiōe p̄fundis. exalta eccl̄iam tuā virtute potētis dextre. qua fiat porta iusticie et ita se angulari stabilitate cōnectat vt tua miseratiōe refulgeat. Per.

a ¶ Uideam⁹ nūc q̄ in h̄ celesti ꝑadiso. poma nascunt̄ spiritalia Sctī eī īmaculati fiūt qñ īdulgētie mūera cōsequūt̄ alit̄ em̄ ⁊ ꝑ se ē nemo īmaculatus nisi sol⁹ de⁹ ille eī sol⁹ natural̄r īmaculat⁹ ē. In via. i. ī xp̄o. ibi eī ābulare iustoꝝ ē nō pedib⁹ corporeis ꝑ recta actōe In lege dñi. i. q̄ aut nō peccāt an ꝑ gr̄aꝫ d̄i se emēdāt ⁊ digna sibi satisfactōe

pspiciūt. Nec vacat q dicit ī lege dñi vt distīgueret a lege pctī ī q̄ pctōres ābulāt
b H Btī q̄ scrutāt̄. s. vt ītelligāt cū pec cauerint se corā testib⁹ deliq̄sse vt legē di testē suoꝝ pctōꝝ ꝯgnoscāt In toto corde exquirūt eū H id ē nō leuiter vel segniter
C Sz q̄ totū cor suū ad scripturas sctās po nūt nō ad falsitatē am bitū vt heretici nec mū dana gaudia concupi scūt. iō p̄misit q̄ ambu lāt in lege dñi. deinde q̄ scrutant̄. qꝛ nō est di gn⁹ scrutari testimōia dei nisi q̄ se ꝓbabili co gnoscit̄ actōe tractare
c C Merito eī dicū tur ī vijs dñi nō ābula re q̄ opant̄ inquitatē. opatio eniz inq̄tatis ē ꝯsensus maloꝝ. q̄ tñ a cordib⁹ sctōruz dono dei probat̄ alienus.
d C Ista enī est dñi ce iussiōis venerāda p̄ ceptio vt mādata eius nō solū sedule sed ꝛ ni mie custodiāt̄ istud āt nimis significat m l̄tū atq̄ infinitū q̄ ꝓpter vi res nr̄as excedere di uīa milicia ē. qꝛ totuz ibi nimiū decz. qm̄ ꝛ il lud infinitū est. qd̄ no bis tribui postulam⁹.
e C Utinā verbū sp optātis est. Uia aūt ac t⁹ significāt. q̄s ī hac vita pagim⁹. Sed dū dicit dirigant̄ ostēdit q̄tū ad imbecillitatez humanaz ptinet. nr̄as vias esse tortuosas ve rūetiā dū addit ad custodiēdas ꝛc̄. qd̄ su peri⁹ optauit. hic apuit qꝛ nemo poterat puenire ad custodiēdas iustificatōes do mini. nisi miscōia dñi ꝓbet̄ attribui
f C Tūc nō ꝯfundar. s. si mādata dei p spexero vniuersa. pspicere āt est mādata dei sp aū oclos hr̄e vt si q̄d tortū ꝯmittit̄ ptin⁹ corrigat̄. Cū dicit ī oīb⁹. in nullo ꝯmonet eē peccādū. sicut scp̄tū ē si q̄s de lege minimū nō fecerit. re⁹ est toti⁹ legis
g C Hec ꝯfessio laudē significat. Dire ctio cordis. ē regl'a sācta fidei cū q̄. eū cō fiteri ñ p̄t hereticoꝝ di storta versutia. Cū di cit didici. īdicat a bea tis p̄rib⁹ sibi traditaz disciplinā. nō studio p uersitatis inuētā. Iu dicia iusticie sūt. qꝛ fa mulos suos liberauit diabolica psecutiōe la borātes h C Pro mittit se scā eccīa iusti ficatōes dñi custodire ꝛ qm̄ nouerat tēptatō nes diabolicas vndiq̄ eircnire petit se statim a dño custodiri. ne pos sit locū nocēdi. hostil attrocitas inuenire.
i In q̄ corrigit. H Hic ꝓpheta nō solū lō geuā etatē dicit corri gendā verūetiā adole scentiā edocet erudiē dā ꝛ ita custodire diui nos ſmones. vt etiā si vetus culpa defleta sit caueat nūc ne cogita tio ad peccādū vlla cō sentiat C Custodit enī dei sermones nō q̄ tm̄ eos mēoria retinet sed q̄ actione tenet.
k C Hoc quoq̄ ma nus est dñi. q̄ se eū as serit toto corde exq̄sis se. nō eī q̄reret q̄s deū nisi inq̄sit⁹ ab eo fuis set. Ne repellas me to gat eū. ne ab intelligē tia legis diuīe velut ī dign⁹ repellat̄ H Uide igit̄ vt nō ex pte sed toto corde deū req̄ras ne a māda ris ei⁹ repellaris. l C In corde meo abscōdi eloquia tua. H C Nā sicut decet fidelib⁹ p̄cepta dei p̄dicare. sic nō credētib⁹ oz obscōdi sic ī euāgelio ne de derit̄ sctm̄ canib⁹ nec margaritas porcis

b Beati q̄ scrutant̄ testimōia eius: in toto corde exq̄runt
c eū. Nō eī q̄ opant̄ iniq̄tatē
d in vijs ei⁹ ambulauer̄t. Tu mādasti mādata tua custo/
e diri nimis. Utinā dirigant̄ vie mee. ad custodiēdas iu
f stificatiōes tuas Tūc nō cō fundar: cū pspexero in om̄i
g bus mādat̄ tuis Cōfitebor tibi in directiōe cordis ÷ in eo: ꝛ q̄ didici iusticia iusticie
h tue. Iustificatiōes tuas cu/ stodiā nō me derelinq̄s vs/ q̄quaq̄ H Beth dom⁹.
C B Exponit fidelis po pulus in sermonibus dñi: q̄ bus delectatiōibus pfruat̄ oñdēs se eē domū dñi et re ceptaculū mādatoꝝ ei⁹ cui⁹ mysteriū scd̄a lr̄a cōtinet.
i In quo corrigit ado/ lescētior viā suā: in cu stodiendo sermones tuos.
k In toto corde meo exquisi ui te: ne repelles me a man/
l datis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua vt nō

¶ Est eī pctī gen⁹. obstinatꝫ eloq̄a dñi p̄dicare. m ¶ Bñdict⁹ es dñe. h̄ bñdictio laudē sig̃t. nā cū nos bñdicim⁹ deū. ei⁹ facta laudam⁹. cū ille bñdicit nos sctīficat. Doce me. h̄ est p̄sta mihi facere. vñ electos tuos iustificare ꝯsueuisti. i. da mihi vt nō solū mēte sciā et intelligā iustificatōes tuas ꝫ doce me facere quod intelligo. n ¶ Chor⁹ ille sctōꝝ ꝓnūciasse se dicit iudicia oīa oris dñi. q̄ locut⁹ est ꝑ ꝓphas ⁊ apl'os ⁊ q̄ ore xp̄us suo p̄dicauit. oīa aūt iudicia signat q̄ scp̄ta vel dicta didicit. ceterū vniuersaliter nō pōt ꝓnūciari qđ nulla iusticia preualet app̄hēdi figuralit'. ꝗ ꝓ ꝑte totū dicit. o ¶ Uia testimoniorū. est dñs xp̄s in q̄ se letaturū chor⁹ sctōrū narrat. h̄ aūt diuitias spiritales debem⁹ accipere. de q̄b⁹ apl's. qm̄ in oībus diuites facti estis in ip̄o. in oī verbo ⁊c̄. p ¶ Exercebor. exercitatio assiduitas opis est. ¶ Exercet' enī in mādatis diuīs q̄ frequenti opatiōe ea implere studuerit. Et sic ad intellect⁹ ei⁹ penetralia ꝑuenire meretur: nemo enī tm̄ secretū cōspicere meret'. nisi cui datū fuerit bona cōuersatione celestib⁹ bñficijs ꝓximare. ¶ Uias v̄o dicit ꝓpheticas apl'icasq̄ doctrīas. q ¶ Meditari eī dicit iustificatiōes dei. ne possit qđ retineri expedit: vllo mō obliuisci. r ¶ Retribue siquidē dicit. non meritis redde. ꝫ iterū da. vt que p̄stitisti petitiōis affectū: effectū ⁊ opationē q̄z postulatiōis attribue. seru⁹ enī xp̄i dici nō pōt. nisi q̄ nō suis meritis. ꝫ diuīe gr̄e reputat ꝙ boni aliq̄d facit. Diuīa aūt mādata custodire. reuera viuētis est. Sic ecōtra mortu⁹ dr̄ in euāgelio q̄ mādata nō seruat. dicēte dño Sine mortuos sepelire mortuos suos.

m peccē tibi. Bñdictus ÷ es: dñe: doce me iustificationes
n tuas. In labijs meis ꝓnunciaui omīa iudicia oris tui.
o In via testimoniorū tuorū delectat⁹ sum. sicut in oībus
p diuitijs. In mandatis tuis exercebor. ⁊ ꝯsiderabo vias
q tuas. In iustificatiōib⁹ tuis meditator. nō obliuiscar sermones tuos. B Gimel: tributio vl' plenitudo. C H Postulat ppl'us sctūs q̄ in terra incole sūt. retribui gratiā quā in prīo parēte amiserat ꝫ ⁊ ꝑsecutoribus eorū restituēduꝫ dicit eē qđ agunt.
r Etribue seruo tuo: viuifica me et custodiam
s sermones tuos. Reuela oculos meos ⁊ considerabo mi-
t rabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: non abscō-
v das a me mandata tua. Cōcupiuit anīa mea desiderare iustificatiōes tuas in oī tp̄e.
x Increpasti sup̄bos maledicti q̄ declināt a mādatꝫ tuis

s ¶ Reuelare dictū est remouē velū. q̄daꝫ enī opimento ignorātie. interio: aspect⁹ obducit' ⁊ nisi mīa ip̄ius fuerit hoc velamē ablatū. scp̄turas sctās lumīe cordis non possum⁹ intueri. mirabilia eī legꝫ sunt sp̄ūali sensu contenta mysteria. ¶ Que nisi lr̄e velamen abducat'. intelligere nō possumus

t ¶ In hac terra iusti sunt incole. qui propriā in mūdo non hñt māsionē mētis: vt ait apl's. nr̄a ꝯuersatio in lis est. mādata enī diximꝰ. diliges dñm deum tuū: ⁊ sil'ia hec rogat vt ei nullaten⁹ celent'. q̄ pctōribus absconsa ꝓbant'. v ¶ Potest eī ⁊ infidelis ad aliqđ tp̄s rem bonā cōcupiscere. ꝫ h̄ cōstat tm̄ ꝑfectis cōuenire qđ addidit oī tp̄e h̄ est aūt cōcupiscere qđ desiderare. nēo enī desiderat. nisi q̄ cōcupiscit. q̄propter plenissimā voluntatē indicat gemīata ꝓfessio. s. cōcupiscētie ⁊ desiderij. x ¶ Increpasti sup̄bos. vt eos ad hūilitatē sanctā quaꝫ docuisti reducēs. Uel ꝑ doctores tuos increpas malos homīes. Maledicti sunt q̄ declināt a mādatis dei ꝫ tūc plenit' maledicti erunt qñ dicturus erit. Ite maledicti ī ignē eternū. ¶ Increpare aūt dicimus q̄si de taciturnitate crepare ⁊ in mordacia dicta prosilire. qđ deus ꝑ scripturas diuinas freq̄nter facit

r

Auser a me obprobrium et cõtemptũ. qz testimonia tua exquisiui. Et enĩ sederũt prĩcipes z aduersum me loquebanť. seruus aũt tuus exercebať in iustificatiõib⁹ tuis.

a Nam z testimonia tua meditatio mea est. z psiliũ meum iustificationes tue.

ℌ B Deleth. paupvel tabule vl ianua. B Plebs fidelis paupertate mũdana cõstricta. ianuã seueris diuitijs aperit z frequenti meditatione quasi tabulas. sua p̃ cordia dei mãdatis exhibet.

b Dhesit pauimẽto anĩa mea viuifica me. scõm c verbũ tuũ. Vias meas enũciaui z exaudisti ÷ me ; doce d me iustificatões tuas. Viaz instificationuz tuaz instrue me. z exercebor in mirabili/ e bus tuis. Dormitauit anĩa mea p̃ tedio. pfirma me i verf bis tuis. Viam iniquitatis amoue a me z in lege tua mig serere mei. Viam veritatis elegi. iudicia tua nõ sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe. noli me confundere.

c ℭ Vias meas. i. opa pcti mei. Enũciaui. p cõfessionẽ. Et exaudisti me. qz remisisti mihi pctã mea. nũc doctrinã indulge quã i iustificationib⁹ tuis edocear. ℭ Et doce me iustificationes tuas. nõ ad audiendũ ꝙ ad faciendũ. ille enĩ diuinaz rerũ doctus oñdit. q̃ sibi credita fecisse monstrať. d ℌ Viã iustificationũ. i. iustificationes qs legẽ lra ptulit. spiritaliter capiã. Et exercebor in mirabilibus. i. aplicis. ceteriscz doctrinis ecclĩasticis : q̃ in ea lege sunt figurate. ℭ Prebent eĩ intellecta miraculuz. qñ sic in pñti sunt posita: vt lõge futura signifi/ care videãť. e ℌ Dormitauit aĩa i hui⁹ habitaculi mortalis statione. Pre tedio imbecillitatis corporee. Cõfirma me vt ablato somno pcti. instanť in bis p̃ceptis inuigilẽ. ℭ Dormire obliuiosi atz socordis est dormitare xo fessi z expectãtis. hãc aũt dormitatõz cassian⁹ accidiã vocat. f ℌ Viã iniq̃tatis. i. desideriũ illõ p qõ ad peccãdũ venitur. amoue a me Et in lege tua. apud te ei ꝙ lex cõstituta ẽ vt sp mi serearis. g ℌ Viã veritatis elegi. i. xpm dei filiũ quẽ audiuiv ẽ turũ i mundũ. Illa iudicia nõ sum oblitus. q̃ i euãgelio pferẽs ait. ꝙ ẽ iudiciũ vt q̃ credit i filiũ hẽat vitã eternã ℭ Eligẽ ãt est ỏ mlt vnũ eligẽ. h ℌ qz adhesit testimonijs tuis. qz bis adherẽs. anc̃ioz facinoz idulgẽtiã merui. nõ peto adiuua me. ne itez i

ꝓza pctā reineldā. ⁊ ita ne me patiaꝛ de iteratiõe pctī ꝓfūdi. ⁊ ī iudicio deiñ tuo palā ℞ecūdiā pati. i ℵ Cucurriviā qñ mlta patiebar ꝓp̄ ℞bū tuū ob ſpez futu re btitudis. Dilataſti coꝛ meū. ſ. in latitu

dine charitat⁹ ⁊ ſpei ⁊ fidei ℭ Al' dr dilata tū ſcie latitudine. ℭ Cū enī ala lumē veritatis accipit in multifarias agnitões apīe. ⁊ latiꝰ reddit ℞tutib⁹ cogꝰnitis. k ℌ Pꝛo pheta ī pſona eccie dicit. legē. i. xp̄m põe mihi. lex ei xp̄s ē: ac ſi dicat. temetipm põe mihi. boc evemire digneris: ⁊ exq̄ram te ſp. vt tua mãdata cuſtodiã. ℭ Vel qꝛ ſupius dixit in lege tua miſere mei. qđ dictū ē ꝑ veteri teſtõ qđ nullū potuit ſaluare p ſe. nūc dr de lege noui teſtamẽti quã cupit venire.

l ℭ Dis ei intellect⁹ ꝗ ꝺo tribuit. ꝑ tū nõnūq̄ ad ſtudia pꝛa qua deflectit. ℌ ſed hic rogat eccia vt ītel ligat diſcretiõez inter bonū ⁊ malū. iné lraz ⁊ ſenſuz. vt cuſtodiat illã in toto coꝛde. i. ex tota dilectõe. ℭ Sz cū ꝓpus dixit viã mandatoꝝ cucurri qđ ē q̄ iterū petit q̄ ſe ꝓpus accipiſſe mẽoꝛauit. ſ. legẽ mãdatoꝝ q̄ viã. qꝛ dona dñi ꝓtinue ſunt petẽda vt ꝓſeruẽt. ſp ei dat q̄ donaꝝ ꝓfuat

i ℵ Viã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri. cum dilataſti coꝛ meum. ℬ he ℌ ℬipſa vel ſuſcipiens. ℭ ℬ Beata plebs expetit. vt in lege dñi ei⁹ debeat mũere cuſtodiri. ℬ Et bñ ſuſcipiens appellat. q̄ dicit da mihi intellectuz. Ipſa q̄ iure vocat q̄ in eaḋ ſem/per intẽtione pſiſtens. a vanitate ſeculi oculos auertit.

k ℰ Gem pone mihi dñe viã iuſtificationuꝝ tua

l rum, ⁊ exq̄ram eã ſp. Da mihi intellectuz ⁊ ſcrutaboꝝ legẽ tuã. et cuſtodiã illaz in to

m toto coꝛde meo. Deduc me ī ſemita mãdatoꝝ tuoꝝuz. qꝛ

n ipſam volui. Inclina coꝛ meum in teſtionia tua, et nõ in

o auariciam. Auerte oculos meos ne videãt vanitatem

p in via tua viuifica me. Statue ſeruo tuo eloquiuz tuuz,

q in timoꝛe tuo. Amputa obꝓbꝛium meuz q̄ ſuſpicat⁹ ſuz ÷ qꝛ: iudicia tua iocunda.

r ℭce concupiui manda

nari coꝛ ſuū petit in teſtimonia dñi. vbi ſ ꝑ rapacẽ auariciã ꝑ laudabilẽ hũilitatẽ ꝓſtãte dño pueniẽ: ſciẽſq̄ coboꝝ illa ſcoꝝ. auariciã capacẽ cẽvicioꝝ iõ hãc poſtulat a ſe amoueri. Auaricia ẽ ei flagrãs oĩno deſideriũ rerum tpaliũ o ℭ Deꝑcat plebs btãyt ocloſ coꝛ dis auertat a mundanis delectatõib⁹ quia nos ꝑ oculos peccare nõ dubiũ ē dñ ī ambitiõe diuerſarũ rex traducimur. ſ addit apta petitio. vt ī via ſua. i. ī xp̄o viuificare dignet ℌic notãt illi q̄ diuerſis ſpectacul' occupãt. q̄ mulier fedo amoꝛe rapiunt⁹ a q̄b⁹ oc'los auertere nolũt. ꝑ ℭ Statue dic̄ ſtare fac. i. infige. cõſolida atq̄ cõfirma ne ſctiã eloq̄uz poſſim⁹ fugaci obliuiõe amittere. qꝛ plurimi eloq̄a dñi ſuſcipiũt negligẽt. ⁊ tã q̄ fabulas ĩutiles audire declinãt. iõ addidit in tioꝛe ſuo vbi nũ q̄ elꝑa acq̄rit nec ad deſidie diſcrimĩa pueniẽt q ℵ Jure ꝙ poſtulat ſibi ā̃putari obꝓbꝛiũ qđ ex ſuſpitõeṽit, ſepe ei aliquẽ iudicam⁹ talẽ ex ſuſpitõe q̄lis nõ ē. ⁊ inuenimur mẽdaces. ⁊ ĩcurrim⁹ ita obꝓbꝛiũ. tale obꝓbꝛiũ ⁊ ꝓfuſionẽ petit amoueri. vñ reus poſcat inuentriꝛ ſuſpicio ei ſepiſſime ꝓ

m ℌ Semita mioꝛ ē quã via. ℬ ē arta ⁊ anguſta via id ſt mãdata artioꝛa q̄ ducũt ad vitam qꝛ lata et ſpacioſa via ducit ad moꝛtẽ. qꝛ ipam volui. ac ſi dicat. nõ ꝓcupiui aliud niſi tua mãdata ĩplere. ℭ Semita: nouũ teſtm̃ ē. via vet⁹. ſpũalem ei gꝛaz petit q̄ ad celũ ducit, n ℰ Incli

bat incerta. q̄ ℞o xp̄iano ñ ꝙuenit. Et ſic exponendo oꝛ q̄ poni ꝓiũctõnal'r. Judicia tua iocũda. ꝑ ꝓfeſſus ē ĩfirmitatẽ ſuã nũc dñi laudat iudicia. cui⁹ ℞bũ ex ẽvera⁹ ſnĩa. iõ amatoꝛ ℞tat⁹ merito ſibi to cũdũ dic̄ dñi eloquiũ ꝑ qđ requiẽ ⁊ cozonã ſe nouit acq̄ſituꝝ. r ℭ In hoc em

xſu ſctā coborꝫ ſe dicit ꝓſecutā plenitudinē grā xp̄i. qz ꝓcupiuit vera mādata ꝺi q̄ vera ꝓuidētiā ꝓfert ⁊ salutē. Ecꝫtas āt ē xp̄i ꝑtis. i. q̄ ſeruitificari poſtulat.

B Nota ꝯpulcre q̄nta ſra: ipa ſexta nū cupeſ. ⁊ ipe vꝫ cui dr Tu aūt idē ipſe es. i. eꝛn⁹. Jn cui⁹ fide etiam eccīa ipa eē. i. vna eadēq; deuotōe ſp b ⁊ in futuro cū eo regnare ꝓmeruit. s O Precaſ g ſctā cōgregatio vt ſup eam dns ſaluatoꝛ adueniat q̄ ē mia pctoꝝ. ⁊ vita fideliū. Saluatare: ecce vt xp̄m eē miam iſtā eſſe oſtēdēt. addidit ſalutare tuū. q̄ bū ſalutare dr. ꝓ quē ſal⁹ gentib⁹ vēit. q̄ mūdo egrotanti: medicinā ſue pietatis attribuit. Scōm eloquiū. i. fm ꝓmiſſionē quā ꝓ xp̄o bas polliciſus es. t L Expꝛobrāt eī xp̄oꝛ filiū ꝺi cūt eē minoꝝ. vl q̄ eū carne paſſū mīme credidert. Utiq; etiā iōo dic rūdēdū. qz ſperauit fmonit⁹ ꝺi q̄b⁹ dixit. Cūveneritis ad reges ⁊ ꝑncipes nolite cogitaſ quō aut q̄d loq̄mī ꝺabīt eī vobis q̄d loq̄mī. Expꝛobrāt etiā ifideles martyrib⁹ ꝑ paſſiōe ⁊ tormētꝫ xp̄ū fidei dicētes vbi ē de⁹ vr. v L Et ne auferas b xp̄ū fidei. ō q̄ apl's ait. b ē verbū q̄ ꝓdicam⁹. rogat g vt ꝓfeſſionē xp̄itaſ de eꝛ⁹ oze nulle pene. nullus eꝛoꝛ extorqat. ß ꝓſtanꝫ i fide maneat inq; eī cū moleſtāſ deſperāt ſctī aūt viri ſi affligāſ ſpem magis ſue dilectōis accipiūt. M L Sz cū dic vſq; q̄q;. ſignificat xp̄ū xp̄itatis ad tps aliq̄b⁹ fuiſſe ablatū vt petro ter negāti ß nō vſq; q̄q; ablatum ſibi fuit q̄n culpā fletib⁹ ꝺiluit ⁊ ſanguis effuſione mūdauit. r L Cuſtodire ſe le gē dicit dñi ſp q. i ipa variari: nefandū ē Jnēdū ſp pōīt vſq; ad finē h⁹ ſcli. ß h cū dic i ſclm ſcli illā penitatē ſignificat q̄ nō hz finē: nouit eī ꝓſutudinē angl'oꝝ ⁊ ptātū dñz ſine fine laudare: y O Latitudo āt iſta ē charitas de qua ſcptū ē. charitas dei diffuſa ē i coꝛdib⁹ noſtris quā iō meruit q̄ mādatoꝝ itelligētiā q̄ ſiuit lb Diligenē eī exq̄ſiuit. ⁊ ſcrutat⁹ eſt ad b vt credēt ⁊ itelligeret. z L Loq̄bar ō teſtionijs ōi. qm̄ peterat ⁊ accepat vt rnde ret expꝛobrātib⁹ ſibi xp̄ū. q̄ firmitate roborat⁹. inē reges ſcli nō ſe dicit eē ꝓfuſuz ß xp̄itatē quā mēte ꝓcepat itrepidis fmonit⁹ ꝓferebat. Cōfūdīt āt il le cui⁹ ꝑ rēciatōz dcā vincūt. ad verecūdiā ātvenire ñ pt: q̄ xp̄itatꝫ ipi⁹ teſtionio roboraſ a L Nic oſtdit freq̄ntate meditatōis ardorē. meditari eī mādata nō pt. niſi q̄ ea aſſidua lectōe cucurrit. et vt euidēti⁹ hāc freq̄ntiā ꝺeclararet addidit q̄ ꝺileri. negligere eīm nūq; pt hō ea q̄ ꝺiligit b L Leuare āt man⁹ ſignificat bonis operib⁹ occupari: ille leuat man⁹ ad mādata q̄ facit elynas q̄s fieri

ta tua: in equitate tua viuifica me. lh B Vau: ⁊ ipſe. L B Poſtulat cōgregatio ſancta ſalutarē ſibi dñm debere ꝓcedi. vt inimicos ꝺ tāta remuneratiōe ꝓfundat: et in lege ꝺñi aſſidua meditatione ꝓficiat. B Jpſe g dñs ⁊ ſaluatoꝛ vau lre vocabulo deſignat: idē ⁊ ipe vicz cui dr. tu aūt idē ipe es. i. eī/

s L veniat ſup nos. me mia tua dñe: ſalutare tuū fm eloquiū tuū. Et re

t ſpōdebo expꝛobrātib⁹ mihi xp̄um. qz ſperaui in ſermonibus tuis. Et ne auferas ō

v oze meo xp̄ū xp̄itatꝫ vſq; q̄q;: qz i iudicijs tuis ſupſperaui

x Et cuſtodiā legē tuā ſp. in ſe

y culū ⁊ i ſeculuz÷ſeculi:. Et ambulabaz in latitudine. qz

z mādata tua exq̄ſiui. Et loq̄bar in teſtimonijs tuis in cō ſpectu regum. ⁊ nō cōfunde

a bar. Et meditabar in man/

b datis tuis: que ꝺileri. Et leuaui manus meas ad mādata tua que ꝺileri. ⁊ exerce

inbēt mādata. Exerceſ i iuſtificatiōib⁹ q̄ q̄rit bonꝫ opis freq̄ntatōe. ꝓficē lb Et q̄ i his q̄ ꝑ ſra ꝺicabāſ. ſpūalē intellectū conaſ inuēire B Et qz ſeptiformis eſt ſpūſcti gra rctē ſeptia ſra vocitaſ oliua.

bar in iustificationibus tuis
B Zai. oliua vel fornicatio
C B Chorus sanctorum
spem ꝓmissionū dñi. sensib⁹
nr̄is cōmendās. asserit fide/
les aduersa mundi sustinere
q̄bus eterna vita ꝓmittit̄.
B Ista ḡ vita q̄ hic in spe. il
lic ī re ꝑcipit̄. oliue noīe quā
zai lr̄a designat. exprimitur.
qꝛ ⁊ hic sctōrū facies exhila/
ratur in oleo. ⁊ illic ꝑfectius
spūssctī eterna visione pin/
guescit. Nomē aūt fornicatō
nis cōgruit pctōribus dere/
linquētibus legem domini.
c Emor esto verbi tui ser
uo tuo: in q̄ mihi spem
d dedisti. Hec me cōsolate est
in humilitate mea. quia elo/
quium tuum viuificauit me
e Superbi inique agebāt vs/
q̄quaq̄: a lege ÷ autē :· tua
f non declinaui. Memor fui
iudiciorum tuorum a seculo
domine et consolatus sum.
g Defectio tenuit me. ꝓ pecca
toribus derelinquētibus le/
h gē tuā. Cātabiles mihi erāt
iustificatiōes tue. in loco pe/
i regrinationis mee. Memor
fui in nocte noīs tui dñe ⁊ cu
stodiui legē tuā. Hec facta ē
k mihi. qꝛ iustificationes tuas
exquisiui. H B Heth: vi
ta. H B Agmē beatū de/

c ¶ Ex hūana cōsue
tudine: memor esto dr̄
deo q̄ nihil pōt vllate
nus obliuisci. non ḡ h̄
dicit. qꝛ dignū erat ī il
la maiestate ponere in
iuriā obliuiōis. ꝫ p̄ca
tur vt cito ꝫuo suo cō/
ferat ꝓmissionē quaꝫ
in euāgelio ꝓmisit. be
ati q̄ lugēt. q̄m ip̄i cō/
solabunt̄. Seruo tuo
subaudiendū implere
ꝓmissuꝫ. In q̄ mihi. i.
in illa. s. ꝓmissiōe ver
bi tui spem dedisti.
d ¶ Cū dicit hec me
cōsolata est. oñdit int̄
erūnas secl̄i h̄ sibi fu/
isse solacij: vt ī p̄nti vi
ta affligeret̄: ⁊ de fu/
tura ꝓmissione gaude
ret. In hūilitate: quia
sctā ꝓbat̄ humilitas
oīa ꝓ xp̄o patient̄ su/
stinere. Quia eloq̄um
tuū viuificauit Cāꝫ cō
solatiōis sue ponit: ꝓ
missio q̄ppe tanti iudi
cis firmauit aīm susti
nētis. ⁊ spes ꝯsolatio
nis viuificauit affli/
ctū. e ¶ Supbos. i.
malignos atq̄ tyran/
nos crudelit̄ egisse cō
memorat. q̄ non viuifi
cādi ꝫ poti⁹ mortificā
di sunt. A lege tua nō
declīaui. s. vt illi puta
bāt q̄ ꝑseq̄bant̄ inno/
xios: ꝫ significat se in
v̄itatis mansisse iugit̄
snīa. f ¶ Memor ē
iudicioꝝ: q̄ plectibilia
nō presumit ꝑpetrare
pctā: qꝛ metu penaruꝫ
reuocat̄ q̄ dñi iudicij
recordat̄. A seculo: si
gnificat cū admīstrari
cept⁹ ē mūd⁹. Cōsolat⁹ suꝫ: qꝛ nūq̄ dese
rit suos famulos diuīa v̄tus. g ¶ Ne
cesse ē eī vt scm̄ virū alteri⁹ culpa ꝯtristet
⁊ se dolore defecisse di
cat. dū aīm⁹ pi⁹ deside
rat saluos fieri vniuer
sos. ⁊ quē nō optat ex
cedē affligit̄ cū ei pe/
nas cognouerit īmine
re. vñ scā cohors mar
tyrū. nō tm̄ penis suis
quātū tyrānicis torq̄/
bat̄ excessibus. H
Iō nō vult quēq̄ pec
care: ꝫ oēs cupit viaꝫ
veritatis agnoscere.
h ¶ Cū dicit cātabi
les significat psalmo/
diā cū magna delecta
tiōe ꝑagendā: cantus
enī sp̄ releuat labores
⁊ nō sinit surripe tedi
um aīo. Lac⁹ ꝑegrina
tiōis ē mūdus. vbi ꝑe
grinant̄ omēs q̄ dño
xp̄o d̄uoti st̄. i A ¶
Per noctē mūdū istū
significari posse nō du
bium est in q̄ pctōꝝ re
gnat obscuritas. ¶
Sꝫ vtinā oculos cor/
poreos clauderet ⁊ nō
cordis lumīa ꝑiculosi
us excecaret: in hac eī
nocte memor est noīs
dei q̄ bñficia ip̄ius nō
suis merit⁹: ꝫ diuinis
mūeribus applicat. et
ꝑ hoc legem dei custo
dit. A Uel in nocte
aduersitatis: vbi ma/
gis gr̄as agere oportꝫ
q̄ in die ꝓsperitatis.
k ¶ Hec. s. nox fctā
ē mihi. subaudi ꝯsola
tio. Sequit̄ cā q̄re illi
nox facta sit ꝯsolatio:
qꝛ iustificatōnes tuas
exq̄siui: tuas dicit nō
meas. ⁊ iō mūdi tene/
bris nō potuit exceca
ri: quia illi nox tribu/
lationū fctā ē. i. ad vtilitatē ⁊ ꝓfectū fcā
est. h̄ eī alicui fieri dicim⁹ qd̄ frugi illi ē.
Heth vita: q̄ ī diuīs scp̄tur⁹ repit̄ q̄ ē xp̄s

1 ℣ Portio a pte dicta est. illius ei partis sum⁹ cui⁹ volūtatib⁹ obedim⁹. vñ merito portio piozū de⁹ dī. Dixi. i. statui de credi atq; ꝓmisi ꝑcepta dei seruare. vñ t fact⁹ est i dñi portiõe.

m ℣ Postulat enī plebs fidē debere cõpleri miam aduentus xp̄i. q mūdo potēat salutarē appere. Scõm eloquiū illud. s. q̄ promittit sctis suā beatā nimis t incõpabilem pomia visionē. n ℣ Ordinē būane cõuersatiõis exponit. Primus ei est vias suas cogitare. i. actus humanos districtius pēsare et sic ad dñi mandata pedes suos ꝙuertere. in q̄bus si aliquis ambulat pōt firma hīe vestigia. Dicēdo pedes meos ꝙuerti ostendit ꝓmitus fuisse ꝙuersos.

o ℣ Paratū se ad ꝑcepta dei custodienda ille testat. q̄ nec psecutores metuit. et illecebras hui⁹ seculi a suis sensibus affugauit. nō suz turbat⁹ ad tribulationē sustinēdā ꝓpter xp̄m imꝓuisa eni cõturbāt: sed deliberata sua aīa ꝙturbari non sinit. Infert etiam ad qđ paratum se eē dicebat. s. vt mandata dei custodiret. q̄ sic integre seruanē cū aduersitas nulla metuitur.

p ℣ Cū dixit funes pctōrū: ostendit tot laqos eē q̄t pctā cõmittimus: et ꝙ referēdū est ad corpis ꝓuitatē, fieri ei potuit vt caro delictoꝝ funib⁹ ligaret. aīm⁹ āt incētiuis vitijs reluctās legi dei nō fuisset oblit⁹. Funes aūt se implicita ꝙ toꝝuosis ligamīa. talia etiā se pctā

q̄b⁹ se delinq̄ntes sp astringūt. q ℣ Media nocte surgebā ad confitendū tibi. sup iudicia iustificationis tue. Participes ego suz oīm timentium te. et custodientiū mandata tua.

s Misericordia dñi plena est terra iustificatiões tuas doce me.

ℏ ℣ Teth. bonū. ℒ ℣ Ps̄s beatus grās agit humiliatū se fuisse, vt ad iustificationes domini peruenirēt ℣ Nomēq; lre pītis exponēs. bonuz suum dicit verbū dei humilit meditari.

t Bonitatē fecisti cum seruo tuo dñe. s. q̄ ei⁹ mādatis noscit obsecutū ℣ Et q̄ ℏ desideriū i resurrectiõnis gīa pficiet octaua lra: vite vocabulo gaudet.

ℑ

ci sti q̄ñ i carne nos redemisti. ꝑm xp̄m tu um q̄ ꝓmisisti abrae. alijsq; ꝓphetis.

v ℭ Donet ät de⁹ bonitatē. inspirādo desiderijs charitatis. docet disciplinā cū patiaz i tribulatōe donat. ℭ Docet scīē tiā. vt sciat hō discernere inē bonū t malū inē vitā t mortē. Credidi. ℭ .i. p̄ceptis tuis obediui. ℌ vl ope ꝑpleui. ꝓuittit ät scīe disciplinā. vt q̄s ꝓmptus i se facē debeat disciplinā t postea docēdo i alijs. x ℭ Ai de quō i hoc xp̄o humana vita describät.

ℨ Prius ei peccasse se dicē cū teneret origīali vicio obnoxius. p⁹ hūiliatū se eē ꝑfessus ē. vt ēpa careret quā ꝓtraherat i radice peccati. ad postremū custodiuit dei eloquiū. q̄ meruit hūiliari. fit ät apl's hūilibus aūt dat gr̄az. Et vt excedē tiū licētiū cohiberet. p⁹ hūiliatōz suā. eloq̄um dñi. i. scās scripturas se dicit ei⁹ donocustodisse, y ℭ Petit bonū magr̄m vt in sua bōitate signetur docē discipulū. vt iustificatiōes q̄s lectiōe didicerat opere sciret tūc em̄ ꝑfecte discunt mādata cū fiūt. z ℭ Dicit em̄ multiplicatā sup se ꝓfectū ini quitatē. t iō petit ne pens grauib⁹ supbo rū ei⁹ deuota hūilitas macularet. ſ potius quātū illi ꝓdederēt sā ctos seducere: tm̄ isti viderēt mādatis dñicis adherere. t mādatoz scrutatores ap̄li⁹ effici. t ita factū ē. vt q̄ penis tpalib⁹ scōs vincere tētaue rūt t a lege dī diuidē nisi sūt. tāto illos mādatoz scrutatōres ampli⁹ effecerūt.

a ℭ Per lac coagulatū vult intelligi cō duratā supboz iniqtatē. q̄ more lactis in crassiōrē substam fuerat ꝓtracta. Lac aūt dictū a liqre. q: de interna suba nāli liqre decurrat: a em̄ in i ꝓuertiē: vt amic⁹ inimic⁹ et bis silia. Ego xo legē tuā. i. q̄tū illi i malo durescebāt nō iste a lege dei segregari nō poterat. b ℭ Bonū sibi dicit q̄ penis seruientiū subdebat. ſ pūtia cogitans ſ futura desiderās. ceperat em̄ de illa dulcedine gustare celesti. q̄ oēs suauitates excedit. talis sīḡdē humilitas celestis dirim tāgit gl'osa fastigia mētis. supbia mergit ad tartar. ita ista hūilitas tollit ad celū. Et discā iustificatōes tuas. i. vt facerē. q̄ō docuisti. tūc ei ꝑfecte discit: q̄ñ ꝓcepta dī fidelit actōe mōstrāt. c ℭ Ēu dic lex oris tui. ñ tā ꝓphax nec apl'ox ſ ꝓcepta euāgelica sibi testat. ꝓtiosissima. q̄ sūt ore xp̄i. plata. Sup milia. q. d. sup oīa milia auri t argēti q̄ō infinitū atz incōp̄hēsibi le ē. sic ei dilectio ista tāta meruit ēdicari vt nulla res potuisset ei eḡri. vt auri argētiq; oīs copia possz vilescē. milia auri t argēti dixit. q̄d em̄ dixeris sup sp excedit. iō fcā est cōparatio absq; silitudie ꝓtiū sine modo

uo tuo domīe: ꝑm xp̄m tuū

v Bonitatē t disciplinā t sciētiā doce me. q: mādatis tuis

f credidi. Priusq; humiliarer ego deliq̄. ꝓpterea eloquiuz

y tuū custodiui. Bonus es tu t in bonitate tua doce me iu

stificationes tuas. Multipli

cata ē sup me iniqtas supbo

rum. ego aūt in toto corde

4 scrutabor mādata tua. Coagulatū est sicut lac cor eorum

ego xp̄o legē tuaz meditatus

b sum. Bonū mihi q: hūiliasti

me. vt discā iustificationes tu

c as. Bonū mihi lex oris tui:

super milia auri et argenti.

ℌ B Joth scia vel ꝓncipiū ℭ B Cohors gloriosa. petit intellectuz mādatoz sibi/met debere ꝓcedi. vt vere vite munere ꝑfruat. expetēsq; vt dñi mia fiat immaculata. ne possit in illa iudicatiōe cōfundi. B Et recte scia vl ꝓncipiū nuncupatur ſa in qua fideles ab illo capiendi queruut intellectuz: a q̄ viuē

di sumpsert exordiuz.

d Anus tue fecerunt me

amor sine fine d ℭ Man⁹ tue opatiōis dī xp̄i tuē oñdūt. Et q̄ addit fecerunt me q̄dā volūt fecerī ad aiaz ptinere. plasmauerī ad cor⁹. q̄ō ō limo terre cognoscēt

esse formatū. Justa voce clamat factura auctori: da mihi ītellectū a q̄ cog̃scor esse plasmata. Sz q̄lē: nō istū de q̄ sibi hoīes esse vident sapiētes. ꝫ q̄ dñi mādata cognoscat. vt quē adā ꝑ inobediētiā ꝑdiderat cohors sctā ꝑ obediētiā adipiscat. istū g̃ purū ꝯtēplabilē deuotū quē añ peccatuz adā possidebat petit ītellectū H q̄ mādata d̄i ītelligūt ⁊ custodiunt. e H Qui timēt te vox eccīe. i. illi q̄ timēt deū ⁊ alios vidēt dei mandata obꝭuare magna leticia letabūtur. qꝛ ī ꝟbo tuo spero H C. i. ī xp̄o. C vbi nūq̄ decipit spes. petit g̃ eccīa talia ī se fieri. vñ oīm deuotō possit augeri: ad imitationē eī reꝝ laudabiliū ꝓposita sꝑ exēpla ꝓficiūt. q. di. si illā gr̄am mihi ꝯtulerꝫ vt diligēter faciā ⁊ ꝑficiā p̄cepta tua. videbūt h̄ q̄ timēt te ⁊c̄. f H Eq̄tas xp̄i est. vt pctōres arguat ꝑ delictꝫ. veritas vt sup̄bos hūilict a ꝓsperitatib⁹ suis. g̃ qꝛ me hūiliasti vt corrigeres fiat nunc mīa tua vt ꝯsolet me. C Cognoui g̃ dicit. i. ex ꝑtus suz. s. ī meis passionib⁹ et bñficijs. q̄ oīa eq̄ sꝫ iudicia tua ī puniēdo ⁊ parcendo. g C Cōsolatio ē em̄ qñ miseriarū patiētiā donat. tormenta sua retēperat. et afflicti animi merores. ꝓmissiōe btītudīs ꝯfortat. Scd̄z eloquiū subiūge. fiat. i. ꝫm promissionē. q̄ spopōdit ī euāgelio se passuros tormēta mīme relicturū. h C Per miseratiōes xp̄i. vitā. s. vult ꝯseq̄ eternā. qꝛ sola illa bñ dr̄ vita quā nulla molestia sollicitat nec mors suspecta cōtristat. qꝛ lex tua. illa eī meditatio btōs facit q̄ operib⁹ bonis celoꝝ regna cōq̄rit: nō g̃ ꝑ istā solā meditatōz btī efficimur. q̄ lectōis repetitōe tractat ꝫ q̄ opib⁹ īplet. i C Cōfundāt: ad emēdatōz ꝑtinet ñ ad supplicīū. tūc eī bñ ꝯfundit ꝯscīa peccātis: qñ mala p̄stina ꝓpria volūtate damnant ⁊ incipit odisse qd̄ antea videbat diligē Quia iniq̄tatē fecerūt in me. q̄d eī iniusti⁹ q̄ eos velle ꝑseq̄. q̄ mādatis d̄i videbāt occupari. Ego āt exercebor. ponit salutare remediū. s. exercitiū mādatoꝝ ꝯ ꝑsecutores crudeles sola eī patīa ī tormentꝫ vincit illos. k C Cōuertant mihi. i. ad re: ad dñz eī bñ ītellr ꝯuerti: q̄ in eccīastica ꝯgregatōe ceperit versari. Et q̄ nouerunt. i. q̄s lectō diuina iā imbuit. ꝫ nec opa salutaris īstruxit. tales sꝫ incipiētes bñ viuere q̄s petit sic cōuerti. l H Hic cor ꝑ aīa ponit. ac si dicat fiat aīa mea sine pctō mortali. ⁊ h̄ in iustificatiōib⁹. i. vt nō sim reus ī iustificatiōib⁹ ꝫ mūdus a trāsgressione eaꝝ. Uel vt sim īmaculat⁹ ⁊ h̄ nō ex me ꝫ iustificatōib⁹ tuis. Ut nō ꝯfundar. hoc ē. vt nō habeā cōfusionē eternā. Cōfundāt q̄dē sup̄bi ad correctionē ⁊ nō ꝯfundar ego ad penā eternā B Caph aūt ita man⁹ interp̄tat vt eiusdē man⁹ palmā siue volā significet. i. nō ꝯtractā eā ꝫ aptā. expāsisq̄ digitis insinuet. Jō man⁹ opa vl corpis vl cordis vl ip̄i⁹ amoris interni significat. Aptio ꝟo ei⁹ significat id qd̄ ꝓpha cōmēdat dicens reuela dño viā tuā ⁊ spera in eū ⁊c̄.

et plasmauerūt me. da mihi intellectū vt discam mandata tua. Qui timent te videbunt me et letabunt: qꝛ in verba tua sup̄speraui. Cognoui dñe qꝛ equitas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliasti me. Fiat mīa tua vt consolet me: ꝫm eloquium tuum seruo tuo. Ueniāt mihi miserationes tue et viuā: quia lex tua meditatio mea ÷ est:·. Confundant sup̄bi qꝛ iniuste iniq̄tatē fecerūt in me: ego aūt exercebor ī mandatis tuis. Cōuertant mihi timentes te. ⁊ qui nouerunt testionia tua. Fiat cor meuz immaculatū in iustificationibus tuis. vt nō confundar.

H B Caph. manus.

C B Peregrinus in hac terra ppl̄us. nimiuz desiderium suū in aduentu dñi cōfitet. enumerās quanta sup̄boꝝ insecutiōe ꝑtulerit. B cui⁹ mentis deuotio ꝑ caph lr̄am designat. que manus

m ¶ Defecit aīa mea. significat lassata est: atq; fatigata. q̄ p nimia solet euenire desideria. mos eñ iste hūanitatis est. vt qđ oīno ꝯcupiscim⁹: ī eo lassari atq; deficere videamur. Sz vt intelligat q̄ defectus iste ꝑgat: addit. ī salutare. qđ hebrea līgua dr̄ Jhs. ⁊ ne aliq̄s ita exponēdū ⁊ sētiendū dubitaret adiūxit. ⁊ in v̄bū tuū. i. vnigenitū filiū q̄ ē đi v̄tus. n ¶ Defecerūt oculi cordis. Et vide in eloquiū nō ab eloquio defecisse. Deficē eñ ab eloq̄o đi ē totius boni priuatio: in eloquiū v̄o ei⁹ deficē sp augeri ē. Dicētes. cū līgua loq̄ soleat: dicit oculos locutos. vt oñdat luminosa cordis desideria: silētioso q̄dāz ſmone ꝓclamare. ⁊ p̄clamore ardentissimo deficere. ⁊ tādiu se dicit defectū istū ꝑtulisse donec expectata incarnatio đi cordis appareret aspectib⁹. o ¶ Cām cur adiuuādū se ⁊ ꝯsolandum petat hic ponit. Uter eī corp⁹ mortale significat. pruina. celeste bñficiū cōuersionis oñdit. p quā euenit vt caro nr̄a lasciuiens afflictōe pnīe cōtrahat. vter igit ī pruina. natiuo calore desertus. glaciali rigore ꝯtrahit. sic corp⁹ sctōrū incētiuo vicioꝝ calore vacuatū bñficio cōuersiōis attrahit. ⁊ cū sic fuerit felicit maceratū ꝓuenit qđ sequit. vt iustificatōes dei nullaten⁹ valeāt obliuisci. p ¶ Sciens cet⁹ sctōꝝ vsq; ad finē mūdi se tētationibus diaboli subiacere. interrogat qñ mūdus iste finiat. vt de ꝑsecutorib⁹. i. diabolo cū mīstris p̄ꝑata vltio cōpleat. nō qꝛ vite sue tp̄s volebat agnoscere. ſ celeritatē futuri postulabat iudicij. in q̄ iam btīs erit req̄es ⁊ gaudiū sine fine māsuꝝ

interpretat. p quaz opa vel cordis vel corpis exprimūt.

m Efecit in salutare tuū aīa mea. ⁊ in v̄buz tuū

n supsperaui. Defecerūt oculi mei in eloquiū tuuz: dicētes

o quādo ꝯsolaberis me. Quia factus suz sic vter in pruina: iustificatiōes tuas nō suz ob

p litus. Quot sūt dies ſui tui. quādo facies de ꝑsequētib⁹

q me iudiciū. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatiōes: ſ nō vt lex

r tua. Oīa mādata tua v̄itas iniq̄ ꝑsecuti sunt me adiuua

s me. Paulomin⁹ ꝯsūmauerūt me ī t̄ra. ego autē nō dereliq̄

t mādata tua. Scđz miscđiaz tuā viuifica me. ⁊ custodiaz testīonia oris tui. A B La mech. disciplina. ¶ B. Plebs fidelis virtutē domini fctāq; describēs. dicit oīa tꝑalia posse finiri. mandata v̄o ei⁹ neq̄q̄ terminū reꝑire B quoruz discipline sb̄dita ꝓclamat. ineternum nō obliuiscar iustificationes tuas.

a Neternū domine: verbum tuum permanet

q H A ¶ Iniq̄ sūt heretici vl̄ iudei vl̄ gētiles ph̄i. ¶ q̄ꝝ doctrina inanib⁹ fabul̄ ē cōꝑata. qꝛ a lege đi oīno discrepat. ⁊ catholica veritate discedit. r ¶ Ueritas eñ sp verū loq̄t. ſ ꝑfidi eā q̄busdā nebul̄ obcecare ꝯtēdūt. Et ꝑsecuti sūt. iubēdo ꝑuersa. falsa suadēdo. Adiecit adiuua me. q̄i ꝯ ī manē beluam ⁊ hostē crudelissimū se adiuuari postulat ꝯ sic fabulātes s ¶ Dū dic̄ paulomin⁹ ⁊ nimietatē ꝑsecutiōis oñdit et se tñ ñ defecisse đi munere declarauit. In t̄ra in h̄ scl̄o. Ego aūt ñ dereliq̄ mādata tua. s. qꝛ suā ꝯstātiā ī martyrio vsq; in finē vite oñdit ⁊ tenuit. t ¶ Uiuifica me dixit ſm mīaz. i. ī illa vita et̄na ꝯstitue vbi sctōꝝ vita ē. Ut custodiā. H vel ea q̄ ī lege mādasti. vl̄ illa q̄ ī euāgelijs ꝓtulisti. A nullo modo martyres testīonia đi. i. martyria (martir eī testis dr̄) custodirent nisi dñi mīa dei viuificarēt viuificati sc̄ eñ ne amādo vitā negarēt vitā ⁊ negādo vitā amitterēt vitā. ac si q̄ ꝓvita v̄itatē deserere noluerūt. moriēdo ꝓ v̄itate vixerūt. B Et iō lamech disciplinā sonat qꝛ dei discipline plebs fidel̄ libētissime subdita est. a ¶ Permanet igit v̄bū dei ī eternū in

celo. i. i vnoq; ꝙ ſcto. ꝙs de morte facit vt uere. i. p mortē tpalē viuere ct̄nalr. ē eni in illis celū. vl illi ſūt celū q̄ ſe celeſti con uerſatōe tractare noſcūt. Al'in celo. i. in anglis in q̄bus de⁹ bītat. Manet igit in tllis ſp'ūbū dei. qz illi ingic̄ i dei miſterio et laude firmiſſima deli beratōe ꝓſiſtūt.

b ℍ ℭ In gnātōe et gnātōe. tpa ſignificat q̄b⁹ duo ppli dño cre diderūt vn⁹ legis t p phetarū ali⁹ euāgelij t apl'oꝝ. ℭ In q̄b⁹ ē vitas. i. tpe dñs xp̄c Fundaſti terrā. hoc ē cōſtituiſti ſctos. q̄ ſic fundati ſūt. vt in xp̄i credulitate pmaneāt. Et hec ē cā cur in gnā tione et generatione veritas eſt. qz funda ta ē terra. i. credētes. Si ei ipe nō fundaſ ſet ſic ē rā. i. firmaſ ſet nec p̄ oꝝ gnātō nec ſequēs. vl credere in xp̄m vel pmanere i fi de potuiſſet. c ℚ Quotiēs ſing'lar nu mero dies ponit: ven tur⁹ ille ſignificat. q̄ vn⁹ atq; etern⁹ ē. t ſi hz noctē de q̄ ſcriptuz ē. t erit ill' dñs lumen eternū. t ne q̄s quō ſ fieri poſſz inꝛrogaret dubitādo adiecit. oīa fuire creatoꝛi. q̄ p ſua volūtate t coꝛpalia t eꝛna diſponit.

d ℭ Meditatio q̄ppe legī ē illa. q̄ pce pit. vl cogitare vl facere vt ſterioꝛe q̄ſi cō ſiliario firmat⁹ toꝛmēta poſſit ſeutētia in trepid⁹ ſuꝑare. In hūilitate. in afflictōi b⁹ dic̄. q̄s pia volūtate tolerauit. a q̄bus ſe gaudet ereptū: q̄n meruit ad ſcm̄ puēt re martyriū. Hūilitas iſta q̄ dusdā neceſ ſitate ſubtr̄. ab alijs vt a ſctis volūtate ſu ſcipiē. e ℭ Nullus ei fideliū dz obliui ſci illoꝝ bñficioꝝ dñi. a q̄b⁹ vitale mun⁹ noſcit̄ accepiſſe hec ā bñficia ſē iuſtifica tōes. q̄ nob vitā aie p̄ſtiterī i fide: p̄ſt ei foꝛtaſſe alia memoꝛie decidere. b fficium

b In celo. In generatōe t gene ratōe vitas tua. fundaſti trā
c t pmanet. Ordinatione tua pſeuerat dies. q̄m oīa ſuiūt
d tibi. Niſi q̄ lex tua medita/ tio mea eſſ: tūc forte periſ
e ſem i hūilitate mea. Inetnū nō obliuiſcar iuſtificationes tuas. q̄a in ipſis viuificaſti
f me. Tuus ſuz ego ſaluū me fac. q̄m iuſtificatōes tuas ex
g q̄ſiui. Me expectauerūt pctō res vt pderēt me. teſtimonia
h tua intellexi. Oī conſumatiōi vidi finē. latū mādatuz tuū

ℍ ℬ Dem. nimis. exquo vel ex ipſis. ℬ ℭ Ppls beatus. ꝓphetaꝝ at/ q̄z euāgelij meditatiōe ꝓfi ciens. ſup docentes ſe ac ſe nioꝛes aſſerit ſe diuina intel lexiſſe mandata. ℬ q̄ ex/ aūt null⁹ fidelīū obliuiſcit̄ i q̄ vita ꝓſtat

f ℚ Tuus ſuz ego: nō p̄t dicē vere q̄ ſe nouit pctō fuire. Seru⁹ ei vicioꝝ: nō me reꝛ dñz hīe ſctoꝝ. Illud āt conſidera. q̄ dñs ꝓfeſſus fuerit coꝛpoꝛis ſctā le eſſe dñi ad/ hunc petit vt ſalua fiat vtiq; i illa iudicatōe futura cū bti intrāt i requiē ſempitnā. Sz q̄re ſal⁹ iſta petaf aſ/ ſiduet: ſubd̄ adiūxit di cēs. q̄m iuſtificatōes tuas exq̄ſiui: alij bo noꝛes. alij mūdi gau dia. alij cōnubia q̄rūt ego iuſtificatōes tuas

g ℭ We expectauerī .ſ. mali ſuaſoꝛes blā dictō. q̄ agebant vt meā aīaz vulnere pū tatis ſauciarēt. Oſtē dit xp⁹ p̄ q̄ ait expe ctauerūt: penā marty rij nō fuiſſe accelerātā t p̄cipitatā. vt grauio/ oꝛ fieret pena p̄tracta q̄z ſubitanea. Cuioꝛ ē ei iſta pſecutio q̄ t co roīā martyrij ſuſpen dit t mortē aie ſuadē ñ definit Sz itelligēs iſte teſtimoniū dei nō poſſat ad vicia nefan da pduci. vñ illi ſoli a tali piculo liberāt: q̄ dñi illumiatōe firmāt

h Intellexi āt exponat id ē opat⁹ ſū. ſic i alio pſalmo dī btūs q̄ intelligit ſup egenū. i. ſubuenit egeno. ille ei q̄ opaf hz teſtimo nia nō p̄t ad vicia vt dixim⁹ nepbāda p duci. b ℭ Cōſummatio eſt ei oīm xtū tū pfectio: cui ꝓſummatōi xp̄s eſt finis: quē ſe vidiſſe dicit: cū eū illumiata mēte credidit eē vēturū. Latū mādatū ſignifi cat charitatē. quā circa deū hīe tubemur t primū. Mā q̄d lati⁹ eſſe dici p̄t q̄ q̄ vniuerſaz legē t ꝓphetarū dicta ꝓcludit Mā vt ſaluatoꝛ docuit. in his duob⁹ mā datis charitatis lex oīs t ꝓphete pēdēt.

ℍ Prenidit q̄ ꝓpheta in ſpū xp̄m oīa cōſummaſſe que ſcripta ſunt de eo in le ge ꝓphetis t pſalmis. ꝓpter quod in cru

ce dixit. Cōsūmatū est i ¶ Dicēdo quō ꝓmittit se dictuꝝ quēadmodū legē dei p̄cipua intētōe ⁊ volūtate dilexerit. Tota die: ꝯtinuū tp̄s signicat. meditat̄ eī toto vite tp̄e legē dei. q̄ oīa q̄ facit: ī laudē dei agit. si q̄s em̄ cū timore dei cibos tp̄ant̄ accipit. si somnos conueniēter carpit legez dei meditat̄ in oībus qm̄ se honesta ⁊ probabili actione cōmendat.

k ¶ Inimici intelligēdi sunt obstinati iudei. heretici et pagani q̄ p̄cepta dei nō op̄ant̄ supra istos prudentez se dicit effectū. qm̄ iussa dei deuot⁹ impleuit ꝑ vñ fact⁹ prudēs fuerit addidit. tuo mādato qm̄ dū illi obediuit fideliter. cūctos errantes trāscēdit. Adiecit qꝛ ineternū mihi est. s. mādatū tuū. s. dilectio dei ⁊ ꝓximi l ¶ Intendam⁹ ꝑ supiorē v̄sum vbi nō dixit supra p̄res ꝑ sup inimicos. hic aūt arguit mgr̄os scz phariseos quia ad lr̄am se tenentes spiritalē intelligētiā negligebāt Sup̄ tales igit̄ oēs doctores: merito cohors sctā se melius intellexisse dicit qꝛ sincerā dei doctrinā accepit. ꝑ cur meli⁹ intellexerit cām dicit. qꝛ testimonia tua meditatio mea est. m ¶ Sup senes intellexi: senes dicit ꝑ nō canos mēte ꝑ corpe. vult igit̄ dicere meli⁹ intellexit populus nou⁹ q̄ feliciter xp̄m suscepit. q̄ senior ille iudaic⁹ q̄ eū ꝯtemnēdū iudicauit. Quare intellexit sup senio-

go mem interp̄tatur exquo: signficat ex quo. hoc ē quod dicitur. Quomodo dilexi legem tuam domine. i. ex quo affectu dulcedinis ⁊ amoris vt significet ex intimo. Qd̄ v̄o dicit̄ ex ip̄is significat ex ip̄s domini mādatis eorundē concipiendum amorem. vnde dicit. a mandatis tuis intellexi.

i Uomodo dilexi legez tuam domine: tota die
k meditatio mea ÷ est :· Sup inimicos meos prudentem me fecisti mādato tuo. quia
l ineternū mihi est. Sup oēs docentes me intellexi. quia testīonia tua meditatio mea
m ÷ est :· Super senes intellexi: quia mādata tua quesiui
n Ab omni via mala prohibui pedes meos. vt custodiam
o v̄ba tua. A iudicijs tuis nō declinaui. quia tu legē posui
p sti mihi. Quādulcia faucibus meis eloquia tua. super
q mel ori meo. A mandatis tuis intellexi. propterea odiui omnem viam iniquitatis.

h B Nun. sempiternū vl̄ piscis C B Cohors beata pedib⁹ suis dominici verbi lumen radiare congaudēs.

res addidit vicz. qꝛ mādata tua exq̄siui. nō hoīm ꝑuersoꝝ mandata ꝑuaui. n ¶ Ab oī via mala. significat hēticorū p̄uas suasiōes. q̄bus illi blādiunt̄. vel oīm maloꝝ praua op̄a. Pedes aūt meos significat assensum mētis. q̄ nos q̄dā vestigio ducit ad culpam: nisi pietas dei nos abstraxerit. Ut v̄ba tua custodiā. alit̄ eī v̄ba dei custodire nō poterat nisi cū illa pestifera suasio ꝓbat̄ expulsa. o ¶ A iudicijs tuis dic̄. i. ab illo qd̄ tua volūtas ꝯstituit ⁊ viuēdi regulam dedit: ab eo vtiq̄ nō declīaui: qꝛ tu legē posuisti mihi. ꝑ ē. euāgeliū qd̄ toti⁹ plenitudinis donauit effectū nō ꝑ lex vetus q̄ officium pedagogi hz ꝑ accipit̄ p ¶ Quādulcia. i. plus oīb⁹ dulcia ⁊ maxime dulcia. quia N trāsito melle vel alio cibo ꝑ palatū. nullū hz vltra saporē. eloquia v̄o dei siue ī ore siue ī faucib⁹ vel ī archano abditi pectoris sp̄ dulcia sunt meditātibus ea. ¶ Cū enī oīs gust⁹ corp̄alis sit in palato ⁊ faucib⁹ tm̄ eloq̄a tñ dñi deglutita in cordis dulcescūt faucibus.

q ¶ Legem em̄ dei edoctus intellexit scriptū illud fili noli ābulare cū impijs. itez audierat ꝑdidisti abs te om̄s q̄ fornicant̄ abs te. talia quippe in mādatis dei duz audisset viā iniquitatis intellexit omnimodis execrādum. q̄ iusto dño placere nō poterat.

r ¶ Testat̃ btã cohors pedib⁹ suis ver
bũ dei. i. scp̃turas sctãs lucere. ne absen-
tia veri lumĩs incidat in ruinã. quã p suã
ꝓuidentiã vitare nõ poterat. Et lumẽ se
mitis meis. ¶ vt hoc lumĩe p̃eũte dũ
semitas vite isti⁹ g̃di-
mur. ad illaꝫ q̃ v̄a via
est ꝑducamur. lucerna
ḡ. scp̃tura sctã dr̃ pro-
phetaꝝ ⁊ euãgelioruꝫ
lumẽ. Uel vtrunq̃ lu-
men ⁊ lucerna. s ¶
Jurare est eĩ iure ora
re. i. eq̃tateꝫ dicere. ne
velit q̃spiã qd̃ ꝓmisit
in ꝑtẽ alterã declina-
re. Jurare igit̃. h̄ non
significat sacramẽtuꝫ
p̃stare. in q̃ inuocãdo
diuinitatẽ veritatꝫ te
stẽ adducim⁹: ꝫ iura-
re est firmiter ĩ aĩo cõ-
stituere bonũ ꝓpositũ
implere. Judicia vero
iusticie sũt. cũ exaltat
hũiles. deijcit suꝑbos
t ¶ Dũ se dicũt mẽ
bra xp̃i vsq̃quaq̃ hu
miliata. oñdũt multa-
rũ ꝑsecutionũ se susti-
nuisse ꝑicula. ⁊ ex hũi
litate sua ꝫm ꝓmissio
nes d̃i viuificari se pe
tũt. Uerbũ eĩ illud di
ci p̃t: venite ad me om
nes qui laboratis ⁊c̃.
v ¶ Oris aũt volũ
taria sacrificia seu be-
neplacita sũt: deuotio
nẽ laudis offerre non
alicui⁹ mũdane vtili-
tatis: ꝫ ꝓprie volũta-
tis intuitu. illa ḡ petit
vt reddantur accepta
deo: qtũs hac oblatio
ne placat⁹ iudicia sua
eũ doceat. q̃ fidelibus
mentib⁹ dignat̃ ape-
rire. x ¶ Aĩa mea
ĩ manib⁹ meis. h̄ ẽ. qꝛ
aĩam meã ĩ bonis opib⁹. ꝫm q̃ lex tua iu
bet paratã sp̃ habeo. vl̃ qꝛ ꝑatus suꝫ mar
tyriũ ꝓpter te sustinere. ¶ Hoc vbiq̃
semp̃ p̃cipit̃. hoc spãliter cõmonemur. vt
sic redeam⁹ ad legẽ: ne discedamus a le-
ge. ꝑ manus itaq̃ vel opatõnes vel ꝑtãs
intelligit̃ vel promptitudo ad martyriũ
⁊ passionẽ. y ¶ Quid sunt isti laquei
nisi tẽdicule dyaboli:
vel suggestiões eius.
¶ In hac enĩ silua
mũdi tot laqueos ĩue
nis q̃t vicia cõtueris.
Sequit̃ remediuꝫ qd̃
cognoscit̃ ꝯtra ista ve
nena pugnare. s. q̃a a
mãdatis dei mĩme de
clinaui. Ab illis em̃ q̃
nõ declinat vlla dece-
ptiõe non capit̃. qꝛ iu
xta ipsa mãdata nõ in
ipsis insidie sunt.
¶ Laque⁹ enĩ iux̃
viã nõ in via ponit̃. et
si egressus de via fue-
ris mãdatoꝝ cades in
laqueum. z ¶ Ista
hẽditas lucratiua et̃-
na possessio est. Testi-
monia sctĩssima prece
pta sunt. Merito exul
tationẽ sui cordis esse
dicebat hereditatẽ re
gni celestis. ipse eĩ me
ret̃ ad eã ꝑuenire q̃ ꝓ
bat̃ de tali acq̃sitione
gaudẽ. ¶ Testĩo-
nia enĩ ⁊ p̃cepta tua h̄
sunt hereditas iusti. h̄
⁊ in futurũ ineternuꝫ.
⁊ ¶ Inclinaui cor
meũ. s. ad hũilitatem.
Inclinaui enĩ. i. hũili
aui cor meũ vt te intel
ligere meruissez: qꝛ su
perbi nõ inclinant cor
suũ in hũilitatẽ Et ad
dit ad q̃d inclinauerit
scꝫ ad faciẽdas iustifi
catiões. hoc ẽ tua mã
data. que ego ꝓpter re
tributionem vite eter
ne facere ꝓpria volun
tate decreui. a ¶ Iniq̃s odio habui
nõ naturã q̃ hoĩes erãt. ꝫ vicia ⁊ pctã q̃-
bus legi dei ꝯrij fuerant. quã ego diligo

B Expetit retributiões do
mini ꝑpetuas. ob quas hec
lr̃a sempiterni nomẽ accepit
Porro q̃ piscis interp̃tatur
ostẽdit eũ q̃ in fluctib⁹ secu-
li lumen verbi requirit.
r Ucerna pedibus meis
verbuꝫ tuũ. ⁊ lumen se
s mitis meis. Juraui et statui
custodire iudicia iusticie tue
t Hũiliatus sum vsq̃quaq̃:
dñe viuifica me ꝫm v̄bũ tuũ
v Uoluntaria oris mei bñpla
cita fac dñe. ⁊ iudicia tua do
x ce me. Aĩa mea in manibus
meis sp̃. ⁊ legẽ tuã non sum
y oblitus. Posuerunt pctõres
laqueũ mihi. ⁊ de mandatis
z tuis non erraui. Hereditate
acq̃siui testĩonia tua ineter-
num. qꝛ exultatõ cordis mei
⁊ sũt. Inclinaui cor meũ ad fa
ciẽdas iustificatiões tuas in
eternũ. ꝓpter tetributionem
B H Samech. adiuto
rium. C B. Catholicũ exa-
men. iniquos odio sibi fuisse
dicit. legem v̄o dñi se dilexis-
se. petensq̃ ille sctũs ꝑpl̃us
vt ab eo susceptus: mala se-
culi euadat. B Nomẽq̃
lr̃e exponit cuꝫ dicit adiuua

sicut tu p̄cepisti vt ope impleā
a ℣ Adiutor in p̄ti. suscep-
tor: in scl̄o futuro.
℣ Adiutor: p̄tinet ad iplēda mandata. qm̄ sine ei⁹ adiutorio: nec inchoari q̄cq̄ boni possum⁹. nec ip̄le re valem⁹. Vel su-
scepto: qñ nr̄am nām assūp̄sit. Et i ꝟbū tuū speraui. ℣ hoc est in xp̄m. ℒ q̄ ē p̄sidiū sū-
a mū c ℣ Declinate a me maligni.
b ℣ sūt demones viciaq; t pctā. q̄diu em̄ ip̄i tibi tēdi-
c culas p̄parāt t suggestiones pessimas: nō potes scrutari mādata dei tui. ℒ necad ea scrutāda idonei inueniri p ossum⁹. nisi i
d eis totis aīe viribꝰ occupemur. ℣ vñ si voluerit tu q̄z pfectam agere pniaz: segrega te a p̄sortio oīm malorū. t i aliū locū fuge.
e ℒ Petit se sctā cohors effugaris p̄fidis a dño suscipi vt possit ei⁹ pmissione saluari. ℒ cū dicit viuāt: futurū t̄ps oñdit: ꝟ ei vere ñ viuit. vbi fragilitate carnis peccat. Expectatio q̄z sctoꝝ ē: celorū regna. angl'oꝝ consortia. p̄mereri. et qō sup̄ totū ē: ip̄m iugit videre q̄ i btōꝝ solet sp corde dulcescere.
f ℣ Auxiliū rogat in aīa. p̄ba sibi venire ō xp̄o. Addidit t̄ medita-
g bor: i iustificatoꝛibꝰ tuis. ℒ cām reddit obseq̄n. qz q̄diu i hoc scl̄o sum⁹ t a pctis liberi eē nō possum⁹: decet nos i ista sp iustificatoē q̄ fit i p̄fessiōe pctoꝝ p̄sternere t ei⁹ volūtatē meditari.
h ℒ Merito g̃ spernūt a dño. q̄ ab ei⁹ iustificatoē q̄ fit i p̄fessiōe pctoꝝ discedūt. eoꝝ q̄ppe cogitatio iniusta ē. t velle peccare. t iustissimo iudici satisfacere nolle merito igit̄ sum⁹.

me et saluus ero.

Miquos odio habui et
a et legē tuā dilexi. Adiutor t
b suscepto: me⁹ es tu. t in ver
bum tuuz supsperaui. Decli
nate a me maligni. t scruta
c boz mādata dei mei. Susci
pe ꝑm eloquiū tuuz et viuā.
d nō confundas me ab expecta
tione mea. Adiuua me t sal
e uus ero t meditabor in iusti
ficatiōibꝰ tuis sp. Spreuisti
f oēs discedētes a iustic̄ijs tuis. qz iniusta cogitatio eoruz.
g Preuaricātes reputaui oēs
pctōres terre iō dilexi testimonia tua. Cōfige timore tuo car
nes meas a iudic̄ijs ꝟ ei: tuis timui. ℣ B Ain. fons si
ue oculus. ℒ B Membra dñi ineḳnū viuētia petūt sacre i carnatōis aduētū. B il
eni cni xp̄s scz ē fons viu⁹ q̄ q̄rit. iste oculus mōs q̄ q̄rit.

Eci iudicium t iusticiā
i nō tradas me calūniā
k tibꝰ me. Suscipe seruū tuū i bonū. nō calūnient me superbi

pbi spernūt a dño. q̄ remedio p̄nie sanari despiciūt t iustificari.
g ℣ Preuari cātes fuerūt oēs q̄ añ aduentū xp̄i erant qz sub debito tenebāt p̄uaricatiōis ade p̄mi hoīs. t oēs ad infernū descēdebāt.

Jō dilexi. ne i his p̄uaricatoz appream.
h ℒ Precat g̃ sctūs pp̄lus p̄figi se timore dñi. vt moriēdo viuat q̄ p̄us viuēdo moriebāt: felix q̄ clauo isto p̄figit. q̄ tali vulnere sanctaf: ipo clauo p̄fixus ē. q̄ dicebat. mihi viuere xp̄us ē. t mori lucrū. ℣ Timore itaq; iudicij carnē ōs p̄figit illi⁹. q̄ oēs p̄cupiscētias carnis crucifigēs: cū xp̄o cōmori t cōsepeliri cupit. vt secū resurgere t p̄uiuere eḳnaliter possit.
i ℒ Facit ei iudiciū q̄sq̄s iudicat p̄ se t p̄uitates suas añ exame dñi iusta execratione p̄dēnat. Sz ne ꝟ iudiciū adulatoꝛium magis q̄ vex putares addidit t iusticiā. qm̄ p illā nos iudicam⁹. qñ delictoꝝ nr̄oꝝ vindices sumus. Ne tradas me. petit pp̄ls sāct⁹ ne tradat p̄sequentibꝰ se. i. diabolo t ei⁹ mīstris q̄bꝰ iō irascebāt īmūdi spūs. qz vi debāt suasiones suas t īmissiones dānari.
k ℒ Dñi ei mīa suscipimur. qñ pctōrum nr̄oꝝ cōpulsiōe pcutimur. Seru⁹ em̄ a seruādo dr̄: q̄ eū captuz dñi sui man⁹ miserata ab iminēti interitu seruauerit. t iste a piculo aīe xp̄i miseratōe liberat⁹ eius se fūū dicit. Ne calūnient. i. īmūdi spūs. q̄ nob̄ ip̄robe aduersant t nos calūniant. qz t cū ip̄i nos deciplāt tñ t cū boc nos semp accusant.

l ℒ Cordis est oculos dicit defeciſſe p/pter aduētū xpi. quē tāto deſiderio expectabat: vt nullā requiē hīe potuiſſet expectādo. Salutare xp̄s ē. Et i eloquiū iuſticie. i. euāgelica xba. q̄ dictur⁹ erat pulo crediturо. m ℒ Miam ſup̄ ſe fieri petijt. qz iuſtū ē vt iugiē rogeē q̄ ſi ñ petaē ofkēdit. Seruo tuo. qz ſtatī corruit q̄ alteri⁹ eē voluerit. r vide q̄ iuſtificatões ſe doceri poſtulauit q̄s tā deuotus accepit. r p totuz pſalmū frequēter petit vno loco q̄ alio ſe acceꝑiſſe fateē. vt de⁹ q̄ dedit ꝓſeruet. r qz petēdi nūcā dz eē faſtidiū: hāc ei aſſiduitatē r oīo dñica deſignat q̄ dic. panē nr̄m q̄tidianū da nob̄ hodie. n ℒ Seru⁹ tu⁹ ſuz da mihi q̄ ſoluꝰtus es donare q̄ iuſte ac fiducialr peteꝝ Ut ſcīa .i. vt accepta retineā. Scire ei illud ē q̄ d̄ ī nr̄az noticiā veniens nulla obliuiōe deleē. Et q̄uis oīa expediētia ꝓtinuis ꝑcib⁹ ſint a dño poſtulāda. maxime tñ dīnarū ſcīpturarū itellect⁹ iugiē petēdus ē. q̄ quātoplus ꝑcipiē tāto ſuauioz ī/uenīē. o ℒ Clamat ꝑp̄s fideł. tp̄s faciendi. b ē vt mūdo appareas. pcā diſſoluas. ſp̄m diabolū ꝓſternas addit cām faciēdi q̄ petiuit qz diſſipauerunt dei legē quā ille eis inuiolabiliē cuſtodire ꝑcepit. diſſipare ei legē ē aliē viuere q̄z lex ꝑcipit. r facere q̄ lex dānat. p b Sicut ei aurū cūctoꝝ metalloꝝ: ꝑciū ꝓcellit. ita topaſius olim gēmarū in ſe hñs pulcritudies, oīū vicit honoꝝes, iō ꝓbā ſup oīa hec mādata dei dilexit. qz in his aduētū dñi q̄ mūdū redemit nūciatū inuenit. q ℒ Qui legē dei diligebat ſup aurū r gēmas neceſſe fuit. vt ad oīa mādata eiꝰ direct⁹ apꝑeret r ꝑ gruū fuit vt odiſſet oēm iniquā viā. q̄

l Oculi mei defecerunt in ſalutare tuum. r in eloquiū iu

m ſticie tue. Fac cuz ſeruo tuo ſm miſcōiaz tuā. r iuſtifica/

n tiones tuas doce me. Seruꝰ tuus ÷ ſum ꝛ ego: da mihi intellectuz vt ſciam teſtimonia

o tua. Tēpus faciēdi dñe: diſ/

p ſipauerunt legē tuaz. Ideo dilexi mādata tua. ſup auꝝ

q et topazion. Propterea ad oīa mandata tua dirigebar: oēm viā iniquā odio habui.

h B Phe. os ab oze nō ab oſſe. B Sanctus ꝑp̄s. aſſerit ſe aperuiſſe os ſuuz r attraxiſſe ſp̄m. vt ei⁹ audiaē oſo. ℒ et iō ſra: vocabuluz oris accepit. i q̄ puulus d̄ſcq̄ et humilis. introituz cordis aperit. r ſp̄m diuine charitatis r pietatis imbibit.

r Irabilia teſtionia tua ÷ dñe ꝛ: ideo ſcrutata

s eſt ea ania mea. Declaratio ſmonuz tuoꝝ illumiat: r intellectuz dat puulis. Os meum aperui r attraxi ſpiritū.

t qz mandata tua deſiderabā quā p ſe non poꝰat adipiſci: attrahit eē ſp̄s q̄ mēs ſalutaris deſiderij cōpleē affectu. r incipit firma mēte velle q̄ añ oppettuit. Quia mādata tua arcꝺz ſiḋ mādatoꝝ habuiſſe ſe: ideo enim aperuit os qz deſiderabat mādata.

v ¶ Freq̃nter dñs aspicit iratus vt p̄dat. sic̄ sodomā. Aspicit etiaz ꝓpicius vt in mũerib⁹ fecit abel. ⁊ iõ ne in partē susciperet̃ aduersam: adiunxit ⁊ miserere mei. Judicium quippe dei est. vt nomen suũ diligētib⁹ largiat̃ auxiliũ mīe. sic ⁊ ꝑm illud iudiciuz sibi petit misereri. x ¶ Gressus significat motus aīe: nā sicut ꝑ gressus corpis de loco ad locũ trāsferimur: ita ⁊ in illis q̄busdam passibus siue ad meliora siue ad peiora progredimur. Scdm eloquiuz petit sese sctā cohors dirigi. i. ꝑm iussa ⁊ precepta. q̄b⁹ obseruatis fit vt nulla illi iniusticia dānari potuissz Et vide q̄ caute petat. nõ enī petit vt a nulla iniq̄tate pulset̃. qꝛ h̄ cõmuni lege h̄ fieri non põt. fieri ꝟo põt. vt nõ dñet̃: nõ solũ aliq̄ sed oīs iniq̄tas. y ¶ Calũnie sunt hoīm ꝯ honorē veritatis controuersie vel iurgie req̄site q̄s merito cohors sctā p̄cabat̃ a se auferri. vt amotis aduersitatib⁹ mādata dei posset indagare. Est enī calũnia cõmentũ aliqd̄ ꝑiculose falsitatis obiectũ. qd̄ bonis sꝑ hoīb⁹ studio ꝑuersitat̃ obijcit̃ vt rcā ꝯscīa actũ ab eis decolorare coronātes. crīari valeāt. vl̄ breui⁹ ¶ A Calũnia est falsa crimīs obiectio z ¶ Desiderat sctā cohors saluatoris aduētũ. cui⁹ facie: illũiata sunt tenebrosa pctā. ⁊ q̄ vitā cõfert mortuis ⁊ certissima remedia desꝑatis. Uel ita illumīa vt illumīatā faciē tuam nõ velatā cõspicere possim. legē enī moyse ferēte. in faciē ei⁹ iudei cõspicere nõ poterāt. qꝛ velatis legē cordibus audiebāt. vultus enī moysi fulgor erat legis. quē qꝛ iudei cõspicere nõ valebāt: valebat vultũ ⁊ ita respicere valuerũt: illud velũ cordis h̄ auferri petit vt clarā legis veritatē agnoscere possit. ⁊ ¶ Exitus aq̄rũ: significat lacrīas copiosas: q̄s tũc ꝓfundim⁹: qñ pctõꝝ nostroꝝ recordatiõe mordemur. naz si mādata dñi custodiremus. leticiā vtiq̄ haberem⁹ nõ ardorē ploratiõis. Et vide qꝛ ꝑ oculos dicit satisfactiõz venisse. ꝑ quos frequēter illecebras hui⁹ seculi attrahimus: vt merito ꝑ illos culpa mũdet̃. per q̄s ⁊ excessus admittitur. a ¶ Justus es dñe. q̄ iubes pctõres se affligere vt eos debeat tua medicina saluare: iustum est em̄. vt delinq̄ns ꝑ satisfactionē corrigat̃. ⁊ iusticia dei hũili cõfessione declaret̃: suis enī meritis putaret̃ datum si pctõr iugit̃ floreret illesus. b ¶ Mādasti. i. p̄cepisti. s. obseruari nimis. i. valde. testimona ꝟo sunt que sub testificatiõe sũt ꝓlata. i. p̄cepta. hec continēt iusticiā ⁊ ꝟitatē iusticiaz q̄m equaliter oīa discernũt. veritatē qꝛ ꝓmissa retribuunt. ¶ Uel oīa que mādante te patimur: iusta recta ac vera sunt qꝛ aut pro pctīs nr̄is ingruũt. aut vt probati manifestemur eueniũt. A Uel dicit testimonia dei esse iusticiam ⁊ veritatē. iustũ em̄ se ꝓbat mādando ⁊ verũ. et iõ vult custodiri nimis. c ¶ Tabes ē alicui⁹ morbi cõtracta necessitas. q̄ nos facit paulatim defluere. dũ corpis soliditatē cõsumit: quod sibi accidisse testatur. cũ nõ patiebat̃ ꝑfidorũ laceratiõe violari legē dñi. ⁊ hic zelus est bonus. quandoq̄ etiaz in malo ponit̃. vt ibi. zelus et inuidia comedit domũ iacob.

v Aspice in me ⁊ miserere mei
ꝑm iudicium diligentiũ no-
x mē tuum. Gressus meos di-
rige ꝑm eloquiũ tuuz. ⁊ non
dñetur mei omīs iniusticia.
y Redime me a calumnijs ho
minũ. ⁊ custodiaz mandata
z tua. Faciē tuā illumīa super
seruum tuũ: ⁊ doce me iusti-
⁊ ficatões tuas. Exitus aqua
rum deduxerũt oculi mei. qꝛ
nõ custodierunt legē tuam.
h ¶ Sade. iusticia. ¶ B
Chorus sctõꝝ. carnis sue tri
umphatrix. ꝑm hui⁹ lr̄e no-
mē iusticiā dñi ꝯfitet̃. ⁊ elo-
quia eius ignita. cõtinua se
dicit dilectione venerari.
a Ustus es dñe. ⁊ rectuz
b iudiciũ tuũ. Mādasti
iusticiā testimonia tua: ⁊ ve
c ritatē tuā nimis. Tabescere
me fecit zelus meus. qꝛ obli
sunt verba tua inimici mei.

d ¶ Ignitū est eloquiū dñi. qꝛ purgat mortaliū corda: mūdana fece sordentia. Vehementer ⁊ vt h̄ nō ad mortē credēs. ꝑ ad salutē addidit. ⁊ ꝑuus tuꝰ dilexit illud. vtiq; diligebat qd̄ vitā cōferre nouerat ⁊ honorē nō quod mortem afferret. ¶ Et sic eloquiū p̄ceptorū pctā ꝯsumit ita peccātē si ꝯuertat̄ illūtat e ¶ Iste v̄siculus ad ppl'm xp̄ianū referēdus ē. q̄ p̄us ꝯtēptus ⁊ de domo p̄ris eiectꝰ recolēs iustificatōnes dei. p̄mogenita p̄oris accipiēs p̄or effectꝰ ē. f ¶ Hic v̄sus iusticiā dñi ⁊ legem ab hominū iusticia ⁊ lege discernit. hoīm enī iusticia quātacūq; fit tp̄alis est Iusticia aūt dei ineternū manet: q̄a q̄s q̄s eā custodierit: eterna felicitate gaudebit ita vt de lege sentiēdū q̄cūq; eā intelligē meruerit celesti veritate cōplet̄. veritas enī legis xp̄us est. g ¶ Tribulatō ⁊ angustia sctīs viris magna sūt mūera: qꝛ norūt se pōdere taliū ꝯp̄ssos exudare pctā ⁊ tēdere ad gaudia eterna. Inuenerūt me. q̄si expectantē. q̄si fixū: ⁊ ad earuꝫ certamīa p̄patū. Subiūgit v̄o illud adiutoriū vñ se nouerat ī diuersis passiōibꝰ curatū dicēs mandata tua ⁊c̄. qm̄ sp̄ in diuīs scp̄turꝫ erat animꝰ occupatꝰ. h ¶ Eq̄tas testimonia dei sūt. qꝛ eque oīa discernūt. ꝓterea viuificari se postulat. vt pro eorū intelligētia vitā possit cape sempit̄nā. ¶ Breuit̄ itaq; diffiniuit testimonia dei eē equitatē in eternū cōtra tribulatiōes ⁊ angustias: q̄ tp̄alia eē noscunt̄ vt tali spe tp̄ales angustie cōtemnerent̄.

d Ignitū eloqutuꝫ tuuꝫ vehemēter. et seruus tuus dilexit
e illud. Adolescentulus sum ego et cōtēptus. instificatio-
f nes tuas nō suꝫ oblitus. Iusticia tua iusticia ineternum
g et lex tua veritas. Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me mādata tua meditatio mea
h est. Eq̄tas testimonia tua in eternū. intellectū da mihi et viuā. H B Coph. vocatio C B Reuerēdissimꝰ chorus. iuxta huius lr̄e nomē. in toto corde suo clamat ad dominuꝫ. iustificationes eius sedulus exquirens.

i Clamaui in toto corde exaudi me domine. iu-
k stificatiōes tuas req̄rā. Clamaui ad te saluum me fac. et
l custodiā mādata tua. Preueni īmaturitate et clamaui qꝛ in verba tua sup̄speraui.
m Preuenerūt oculi mei ad te diluculo. vt meditarer elo-
n quia tua. Vocem meā audi

i ¶ Hūc clamorē nō corporee vocis ꝑ spiritalꝫ mētis ītellige. ¶ Est eī iste clamor deuote mentis affectꝰ q̄ mag̃ cordis intētōe ꝓfert̄ Cogitatōes illas eī exaudiuit altissimꝰ. q̄ pia intētiōe vuluunt̄. In toto corde dr̄. ne putares alid̄ cogitāduꝫ qñ clamat̄ ad dñm. In sola em̄ religiosa cogitatiōe dꝫ totꝰ spūs occupari. ne mēs diuisa nequeat qd̄ postulat impetrare. Et intēde q̄d clamat. nō diuitias honores voluptates. sed iustificatōes tuas req̄rā. nō lectiōe tm̄ ꝑ ope k ¶ Clamaui ad te: ad illū eī clamat q̄ petitionē suā digne toto cordis affectu effudit Cū dicit saluū me fac: in aīa vult intelligi nō in corpe. nō eī corpis salutez petē poterat q̄ libent̄ corporeis passionibus subiacebat. l ¶ Preuenit īmaturitate. q̄sq̄s in ānis puerilibus anticipat modestiā senectutis. ⁊ añ facit g̃uissimā mentē: quā possit annoruꝫ nūerositate canescere Quia in verba tua. i. in filiū sp̄are nō destiti. A Vel in verba ꝓphetaꝝ ⁊ dei. potentis facē qd̄ ꝓmisit. ꝓmisit em̄ ī verbis suis redēptorem missuruꝫ. m ¶ Preuenerunt oculi mei significat oculos cordis añ credidisse vēturo in carne dño. quā eiꝰ irradiaret aduētꝰ. xp̄s eī est dies. eiusq; aduētꝰ ⁊ incarnatio diluculū est: diluculū enī initiū diei significat. Ut meditarer. cām reddidit cur añ diluculū mens eiꝰ surrexit. nō vt agrū coleret ꝑ vt dei meditaret̄ eloq̄a. n ¶ Petit suaꝫ vocē exaudiri ꝑm illā mīam q̄ ex miseris btōs fec̄. ex captiuis liberos. ex mortuis

viuos. Q aũt addidit viuifica me. ꝓfite tur se moꝛtuũ eẽ lege pcti. viuificari em̃ nõ ꝓt: nisi q̃ in se ꝛpiã nõ hz vitã. Q ve ro dicit ſm iudiciũ intellige illud q̃ ſup plicãtib⁹ parcit. ⁊ se dãnates absoluit.

o A Q Appꝛopi quãt em̃ pſeq̃ntes: q̃n poſt oĩa vſq; ad lace ratões carnis videnꝫ accedere, 1. Iniq tate ãt appꝛopinquãt. id ẽ cuꝫ iniq̃tate. ꝟ est p iuſtice. q̃m patiebanꝫ martyres mala ꝓ bo nis. Z lege ãt iſti. ſ. pſecutores longe ⁊c. q; 1. A Q quãto ad ſanctoꝝ penas appꝛo pinquabãt: tanto a le ge dñi recedebant. Si Ꝛo text⁹ alicui⁹ hẽat iniq̃tati vel iniq idem ſenſus redit. q̃ em̃ iu ſtos pſequit. ꝓpiquat iniquitati ⁊ iniq agit.

p Q Dũ dicit ꝓpe es tu dñe. ꝓfiteꝫ eũ vbiq; pñtẽ. ⁊ eũ noſſe ſi puer ſa gerim⁹. nec declina re eũ poſſe cũ fugimuſ vna est ꝑ ſal⁹ ad ipm feſtinare. quẽ nõ poſ ſis effugere. Et oĩes vie tue. iude⁹ ſ nõ pt loq̃ qui nolnit credere veritati. ꝑt Ꝛo dicere: qui xpo credit ⁊ mãda ta eius cuſtodit.

A Etiã in tormentis q̃ illa nõ ũmerito pati atur. ſ vez ſit deꝰ in ſ iudiciũ. Sic beſter. ſic daniel. ſic tres ĩ cami no. ſic oẽs ſcti ꝓfitẽtur.

ſm miam tuã dñe: ſm iudi ciũ tuũ viuifica me. Appꝛo pinquaueꝛt pſequentes me iniq̃tate: a lege aut̃ lõge fa cti ſunt. Ꝓpe es tu dñe. ⁊ oẽs vie tua veritas. Initio cognoui ò teſtimonijs tuis quia ineternũ fundaſti ea.

lh B Res caput. L B Ꝓpꝛis vicioꝝ victoꝛ. ſe petit viuificari quoniã mãdata dñi ſummo ſtudio exquiſi uit. ꝓncipiũ quoq; verboꝝ dñi teſtat⁹ eſſe vitatẽ ⁊ hoc ẽ caput qò ꝓſens lra oſtẽdit.

r Jde hũmilitatẽ meã ⁊ eripe me. q̃ legẽ tuã ñ ſum oblit⁹. Judica iudiciũ meũ ⁊ redime me. ꝓpter elo quiũ tuũ viuifica me. Lõge a pctoꝝ ſal⁹ q̃ iuſtificatio nes tuas nõ exq̃ſieſt. Adie tue mꝛte dñe ſm iudiciũ tu um viuifica me. Adulti q̃ p ſequunt̃ me ⁊ tribulãt me a teſtimoonijs tuis nõ declina ui. Vidi preuaricantes ⁊ ta

s

t

v

x

y

q Q Initio ſi gnificat a rudimẽtis ſcti. q̃n a iuſto abel nomẽ cepit eẽ ſanctoꝝ. qui innocẽs a ne pbario frẽ in exẽplũ ſaluatoꝛis occiſus ẽ dicit. eccia cognoui de teſtionijs A ſcz quib⁹ teſtat⁹ es te datuꝝ redẽptoꝛẽ ⁊ re gnũ eternũ. Quia ineternũ fundata ſũt.

A Q q̃ppe q̃ ad fundamẽtũ xpm ptine bãt. ipe em̃ fundamẽtũ est. in q̃ oĩa dctã ⁊ ſcpta legꝫ ⁊ ꝓphaꝝ ⁊ euãgelij fũdata ſẽ

Q vñ euidẽter cognoſcit. ab antiquis mẽte ꝓſpectũ xpm r A Vide bũlitatẽ meã ⁊ eripe me. Quãuis iſta vox videat martyꝝ. tñ nemo eã a ſe putet alienaꝫ: q̃ in xpi coꝛpe ẽ ꝓſtitut⁹ Et eripe me.

Q ſcz de neceſſitate penaꝝ ⁊ de ptcl'o moꝛ tis. de q̃b⁹ bri martyꝛes ſe libari petũt. vel de piculo pctoꝝ Quia legẽ tuã. lh A L ſcz q̃ dixiſti. Qui ſe exal tat hũiliabit. ⁊ qui ſe humiliat exaltabit.

s A Q Petit cho rus ſctoꝝ iudiciũ ſuũ. id ẽ cãm q̃ ſe tribulãt ⁊ pſequũtur ininſte de mones a dño iudica ri. ⁊ ſe ab ipis redimi. Addidit ꝓpter eloquꝫ tuũ Q illud. ſ. vbi ꝓ mittit q̃ credit ĩ me nõ moꝛiet ⁊ lh L Me rito q̃ a ſalute facti ſũt lõge iudei q̃ reſpuerũt ſalutẽ auctoꝛẽ. ⁊ iuſti ficatões legis nõ intel ligebãt. qz xpm in eis nõ agnouerũt A vl etiã a q̃buſlibet pctoꝛ ib⁹ legẽ dei ſpnẽtib⁹ lõge ẽ ſal⁹ v L Mi ſeratões dñi ſũt. ꝓ q̃s afflictis ⁊ ſaucijs di uerſ modis ſbueĩre di gnaꝫ. Scõm iudiciuꝫ tuũ viuifica me.

1. Me iueniaꝫ in me quod iudiciuꝫ moꝛtis aſſumat.

Q qz nec ſine iudicio miſereꝛ. nec ſi ne miſa iudicat. iõ q̃n miſereꝛ iudicat. et q̃n iudicat miſereꝛ x L Narrat em̃ inua rias ſiue pſecutões vñ⁹ nũer⁹ electoꝝ cre ſcit. vez inter oĩa: nullaten⁹ ſe a teſtimo nijs dei declinaſſe teſtat⁹ est. y L Vi di aliãs in pſecutoꝛib⁹ fidẽ q̃ã tenuerũt abnegãtes. q̃ cohoꝛs ſctã aſpicies affli gebaꝫ. dolẽs ſe ſocios fidei pditiſſe. ſed

vñ tabescebat oñdit. qꝛ preuaricator ne-
quaq̃ eloq̃a euãgelica custodiuit. scꝫ q̃ ꝑ
seuerauerit vsq̃ ĩ finẽ salu⁹ erit. H Vl̃
iudei p̃uaricãtes sũt. q̃ dixer̃t ad moysen
oĩa q̃cũq̃ dixerit dñs faciem⁹. ⁊ nõ fece-
rũt Et nos ĩ baptismo
diabolo ⁊ opib⁹ eius
renũciãtes. ⁊ renũcia-
ta faciẽtes: p̃uaricãtes
sumus. de q̃ sctĩ vehe-
mẽter dolẽt. 3 C Bñ
dic̃ dlexi mandata. scꝫ
martirij penas vsq̃ ad
mortẽ ꝑferẽdo: dñs eĩ
aĩoꝝ q̃litates gratius
respicit q̃ cruciatũ car
nis. oꝑtet ergo hylarẽ
martyrẽ eẽ. Merito ꝗ
viuificãdũ se petebat
ĩ btã vita a dño. q̃ vitã
hui⁹ scl̃i ꝓ v̄ra religio
ne ꝯtẽpserat ⁊ C Il
lud p̃ncipiũ mihi vide
tur significare initiuꝫ
scp̃turaꝝ diuĩaꝝ. s. In
p̃ncipio creauit d̃s ce-
lũ ⁊ terrã. Illd̃ em̃ p̃n
cipiũ v̄boꝝ dei: ꝓbat̃
eẽ ꝑfectio toti⁹ verita
tis. ⁊ sic̃ in p̃ncipio ve
ra ẽ scp̃tura. ita ĩ fine.
v̄itas em̃ q̃ a p̃ncipio
v̄ra loquit̃. etiam v̄ba
tua vsq̃ ad finẽ v̄ra oñ
dit dicẽs. celũ ⁊ terra
trãsibũt. v̄ba aũt mea
non trãsibũt. Iudicia
v̄o iusticie ipsi⁹ erũt si
ne dubitatiõe ꝑpetua.
qñ ei⁹ sñiam nec tp̃s aliqd̃ mutabit. nec
res vlla sb̃uertit. Iudicia v̄o illa putat.
qñ dicet̃. Venite bñdicti p̃ris mei ⁊c̃. et
ite maledicti ĩ ignẽ eternũ. hec iudicia ĩ
eternũ fixa manebũt. Sic ĩ vno v̄su. ini-
cia nr̃e fidei ⁊ adhuc vẽtura ꝯclusit oĩa ĩ
v̄itate ꝯplẽda. A Vl̃ v̄ba tua a v̄itate
tua et̃na ꝓcedũt. ⁊ ita eoꝝ p̃ncipiũ ẽ ve-
ritas. ⁊ qm̃ ab illa v̄itate ꝓcedũt. vera-
cia sũt ⁊ neminẽ fallũt. ⁊ qm̃ neminẽ fal-
lũt. ⁊ eis ꝓnũciãt̃ iudicia iusticie tue. s.
vita iusto. pena impio. ineternũ erũt ista
iudicia iusticie tue vera. ⁊ manebũt ine-
ternũ hi in vita. isti in pena.

a ¶ Principes h̃ ꝑsecutores debem⁹
accipe. sic em̃ ⁊ diabolũ principẽ dicim⁹
q̃ sibi priuatũ in scelerib⁹ vẽdicauit. Gra
tis: qꝛ sctĩ martyres nec eis tributa dari
ꝓhibuerũt. nec obedi
entiã sb̃traxerũt. verũ
etiã ꝓ eis orauer̃t. Il
li q̃ꝫ nõ timẽtes eoꝝ ꝑ
secutõem dei formida
bãt p̃terire p̃cepta. vñ
sb̃dit. Et a v̄bis tuis
fꝛmidauit. H Fo
midauit a v̄bo illo q̃
ait. q̃ me negauit corã
hoĩb⁹. negabo ⁊ eum
corã patre meo.

b ¶ Ipse deniq̃ po
pul⁹ xp̃ian⁹ letat⁹ est
tãq̃ qui ĩuenit spolia
mlt̃a. qñ eloq̃a dei iu-
deis nõ credẽtib⁹ ad
vtilitatẽ ꝓprie salutis
eripuit. Eloq̃a q̃ꝫ sunt
dei. H. q̃b⁹ dixit. Cũ
vos ꝑseq̃nt̃ ⁊ maledi-
cẽt: ⁊ dic ẽt oẽ malum
aduersum vos mẽtien
tes: ꝓpter me gaudete
⁊ totũ euãgeliñ eloq̃a
dei sũt. C Et oẽs sa-
cre admonitões.

c ¶ Dic̃ se odisse ini
quitatẽ. qd̃ ꝓhas ẽ. nõ
hoĩem iniquũ: atq̃ eã
sic abomĩatã fuisse. vt
lõge redderet eam a se
alienã. q̃tin⁹ legeꝫ dei
ꝑfctã volũtate dilige-
ret. d ¶ Septies laudat deũ ꝑ diem
cuius mens ꝑdurans in pleno splẽdore:
ad illũ septimũ diem festinat. qui est sab-
batum sabbatoꝝ. id est requies eterna.
¶ Vel ad litterã horas ⁊ vices septem
quib⁹ ecclesia deum laudat significat. s.
matutinã. terciã. sextã. nonaꝫ lucernariã
cõpletoriã ⁊ nocturnas. A ¶ Vel
om̃e tẽpus significat. vt ẽ dictũ alibi: bñ
dicam dñm om̃i tempe. Super iudicia.
¶ qꝛ ꝑcit vicꝫ supplicãti. ⁊ sic pius hu
milib⁹ est. vt nõ soluꝫ culpas dimittat: s̃
etiam premia eterna eis largiat̃.

bescebã qꝛ eloquia tua non
custodier̃t. Vide qm̃ mãda
ta tua dilexi dñe: in miscdia
tua viuifica me. Principiũ
verboꝝ tuoꝝ veritas ineter
nũ oĩa iudicia iusticie tue.
H B Sin dentes. C B
Sanctoꝝ cetus. ꝑsecutiões
seuientiũ ꝓ charitate dñi si
bi dicit esse gratissimas.
B Dentes autẽ quos hui⁹
lr̃e nomẽ exp̃mit: vel sctõꝝ
intellige q̃ dñm laudãt vl̃ ꝑ
secutoꝝ de q̃b⁹ d̃r: filij hoĩm
dentes eoꝝ arma ⁊ sagitta.
a Rincipes ꝑsecuti sunt
me garis: et a verbis
tuis fomidauit cor meum.
b Letabor ego super eloquia
tua sicut qui inuenit spolia
c mlt̃a. Iniq̃tatẽ odio habui
et abominatus sum legẽ au
d tẽ tuã dilexi. Septies in die
laudem dixi tibi: super iudi

e ¶ Scz mētis. ⁊ puritas ⁊ fidei copia cetex tribulatōib⁹ in b̄ mūdo sbiacet q̄ legē diligit ⁊ se famulū dei ꝓfitet̄ in q̄bus trāq̄lla mēte mānet. A Et nō ē ill' scādalū. s. lex dei. i. nō scādalizāt̄ ī lege vbi eā nō ītelligūt. ꝑ poti⁹ venerant̄ ⁊ se nō ītelligere ⁊ magnū aliq̄d latē ibi affirmāt. Nec etiā ē diligētib⁹ dei legem scādalū q̄cq̄d homīes agāt. i. nō scādalizāt̄ ī mal' hoīuz opib⁹ vt cadāt. etiā si religiosos peccare videāt ipi non peccāt. f A ¶ Expectabāt aduentū xp̄i scī p̄res veter' leg'. Et mādata ei⁹ dilexert̄. i. deū ⁊ ꝓximū diligebāt Expectāt ⁊ iusti noue leg' salutarē xp̄i scd̄m aduētū vt secū in gl'ia coronent̄. Expectat ḡ tota eccl'a (q̄ dei mādata diligit) iesum dn̄m salutare omniū.

g ¶ Custodiuit. ad tollerātiā ꝑtinet martyrij. A Custodiunt̄ em̄ dei testīonia. dū n̄ negāt̄. h̄ ē martyꝝ officiū. ¶ Dilexi v̄o ad charitatē ꝑtīet tormētis oīb⁹ fortiorē. q̄ flāmas vīcit. gladios supat. ⁊ celesti v̄tute cūcta trāscēdit. Ideo aūt vehement̄ dicit. qꝛ ꝑfecta dilectio non hz modū. ꝑ totius animi nisibus explicat̄ ita vt nec tpe aliq̄ cesset. nec animi corpe lentescat.

h ¶ Seruat mādata ⁊ testīonia qui vias dei recto cursu īcedit. nec q̄cq̄ in actu vel dicto aut cogitatu agit qd̄ diuīe ꝯtēplatōe habeat̄ īdignū. qꝛ om̄s vie mee. ¶ Ido se dic̄ ꝑuasse mādata. qꝛ om̄s vias ei⁹ dig̃t⁹ est dn̄s intēdere vt nō suis virib⁹ ꝑ diuīe potētie suū posse d̄putaret. fuissent eī vie ei⁹ ceca nocte ꝯfuse. nisi vex lumē eas dignaret̄ aspicē. negat ḡ ei errorē p̄ualere potuisse. q̄ se ꝓfitet̄ respicere auctorē lumīs

e cia iusticie tue. Pax mlta diligentibus legē tuā ⁊ nō est
f illis scandalū. Expectabā salutare tuū dn̄e: ⁊ manda-
g ta tua dilexi Custodiuit aīa mea testimonia tua: ⁊ dile-
h xit ea vehemēter. Seruaui mādata tua ⁊ testimōia tua qꝛ oēs vie mee ī ꝯspctū tuo

h B Thau: signū. vel cōsummatio. C B Sctōꝝ chorus quantū ad finē psalmi vicinus est: tantū se xp̄o desiderat ꝓximari: atz ideo aduentū dn̄i saluatoris desiderans: petit vt ouē ꝑdi-tā reuocare pietatis sue munere dignetur.

B Ipse est ergo nobis oīm cōsummatio virtutū qꝛ quicūq̄ eū videre meruerit nil vltra querere habebit. ipsi⁹ est signū: quo redempti canimus. Signatū est super nos lumen vultus tui dn̄e.

i Ppropinquet dep̄catio mea in ꝯspectu tuo domine: iuxta eloquiū tuū
k da mihi ītellectū. Intret postulatio mea in ꝯspectu tuo ꝑm eloquiū tuum eripe me.
l Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris me iustifica

i ¶ Cū petit cohors sctōꝝ orōnē suā ꝯspectui dn̄ico ꝓpinq̄re. on̄dit mltū eē lōge ab eo dē d̄o p̄ntiā pctōꝝ. qm̄ illi nll'a fiūt ꝓxīa. nisi q̄ fuerīt sctītate purgata petit itaq̄ vt ꝑm eloquiū dei sapiat. ne vāitate ⁊ puersitate hūane prudētie sbmergat̄ A Ul' ꝑm eloquiū. i. ꝓmissū. ꝓmissit eī. ītellectū tibi dabo ⁊ īstruam te. ¶ Da mihi igit̄ talē ītellectū vt nihil aliđ q̄ qđ oz exorē ¶ Nō em̄ intellectū mundanum petit

k ¶ Gradatī ascendit scā petitio. nā q̄ an̄ dixerat appropinquet nūc dic̄ ītret. ꝓus eī fuerat vt appropinq̄ret. deīde vt ad ꝯspectum dei ītrare potuisset. q̄tin⁹ omīa ꝑ ip̄ius gr̄az cog̃scam⁹ īpleri. Et nihil applicem⁹ hūane v̄tuti. ⁊ q̄ an̄ dixit ꝑz eloquiū tuū da ītellectuz h̄ dic̄. eripe me etiā. s. ꝑm affectū vt supna desiderē. l ¶ Eructabūt labia hymnuz. qn̄ spū dei repleta ad supnū ītellectū disponit̄ ꝑmo sensus diuini. Cū docueris me. ꝓmittit em̄ gr̄az sue deuotōis cū dn̄i dona suscepit. ¶ Si em̄ ꝑ purā conscīaz reserata fuerīt a te labia mea. tunc dignū laudatōis ꝓferunt

hymnū. m ℟ Nihil ē em̄ aliđ in eloquijs tuis dñe. nisi pax ⁊ eq̄tas. ⁊ vita. h̄ corde credā h̄ labijs loq̄r. h̄ lingua ꝓnūciē ℭ Nimis em̄ culpabile ē relict⁊ diuīs eloquijs. ad ieptas mūdi fabulas ⁊ ociosa ꝟba trāsire. q̄ ñ solū nō ꝓsūt. s̄ ⁊ obsūt. dño dicēte đ oī ꝟbo ocioso reddēt hoīes rōnem. n ℭ Dū dic̄. fiat manus tua. designat dñz saluatorē ꝑ quē facta sūt. ⁊ regūt̄ vniuersa. postulat ḡ venire dñm saluatorē. Q̄ aūt dic̄ elegi mandata tua oīa se ꝑicula ꝓpt̄ amorem dei postposuisse testat̄ o ℟ ℭ Salutare p̄ris xp̄s ē. q̄ nos saluauit. hūc ⁊ vet̄es sctī ꝯcupiert̄. ⁊ nūc eccl̄ia ꝯcupiscit vidē et̄nalit̄ ī dextera p̄ris. Jō eī legē tuā sꝑ meditor: qm̄ in ea video quē expecto. p ℭ Promittēs eccl̄a aīaz suā inet̄ nū viuere quā nouerat salutariter credidisse. laudabo inq̄t te cātico. s. nouo. qđ hō ille salutarit̄ inouat⁹ canere dz. Judicia ꝟo illa dic̄ se adiuuare q̄ se in famul̄ suis facturū ꝓmisit. s. venite bñdicti p̄ris. Tūc em̄ ꝑfecte credit se adiuuandū. qñ erit iustoꝝ nūerus ad dexteram collocandus

m tiones tuas. Pronunciabit lingua mea eloquiū tuū q̄a omnia mādata tua equitas
n Fiat man⁹ tua vt saluet me quoniā mandata tua elegi.
o Cōcupiui salutare tuū dñe. ⁊ lex tua meditatio mea est
p Viuet aīa mea et laudabit te ⁊ iudicia tua adiuuabunt
q me. Erraui sicut ouis q̄ perijt. quere seruū tuum quia mādata tua nō sum oblit⁹.

¶ Canticū graduū. ℭ B Cantica gradiū: cātica ascēsionū sunt q̄bus ad sup̄na cōscendit̄. ꝓpheta clamat ad dñm vt liberet̄ ab iniq̄s vehementerq̄ affligit̄ qđ in hac vita diutius cōmorans maloꝝ ꝑmixtiōe p̄grauat̄.

Psalmus. cxix.

a D dñm cuz tribularer clamaui. et exaudiuit
b me. Dñe libera animā meā a labijs iniquis: ÷ et: ⁊ a lin
c gua dolosa. Quid det̄ tibi

q ℭ Vox illa eccl̄ie est ⁊ oīum electoꝝ sicut ⁊ totus psalm⁹ iste. Ait em̄ ille homo generalis qui in Adā errauerat ⁊ ad caulas dei ꝑ se redire nō poterat. qm̄ munus illud sapīe ꝑdiderat qđ habebat. erraui. quasi a via tua discessi. ⁊ vicioꝝ inuias solitudīes cecus intraui. Sic̄ ouis ouis ista vnica est cunctoꝝ fideliū ꝯgregatio. Et bñ dictū ē. q̄ ꝑierat. vt aḡsceres illā mīaz dei fuisse reꝑatam. Quere. christo dño dr̄. qm̄ te hūana ībecillitas non pōt ꝑq̄rere. Addit̄ q̄z req̄sitōis cā. q̄z mādata ⁊c̄. qm̄ iste iuste req̄rit̄. q̄ mandata dei nō ꝓbat̄ oblitus. Oro

Alma toti⁹ btitudīs đs q̄ fideles tuos vt ī lege tua ābulēt testīonia tua scrutent̄ mādata custodiāt. salubr⁊ ꝓuisor īformas. ꝯcede nob̄ iustificationes tuas toto corde q̄rere. eloq̄a intelligere mirabilia p̄dicare vt q̄ hacten⁹ q̄si ꝑdite oues errauim⁹ tuis pijs humeris restituti ꝑadiso gl̄iemur. Qui.

ℭ Noui q̄dē tituli ⁊ mirabiles īchoāt̄. Cāticū ḡduū. cū ḡdus audim⁹ in psalmis ñ corporeis gressib⁹ suspicemur sb̄eūdos. s̄ mētis accipiam⁹ ascēsum iō em̄ p̄missuz ē cāticū vt h̄ poti⁹ ad aīe ꝓuectū applicare đbeam⁹ Et grad⁹ isti hūilitatis sūt ascēsus. q̄ꝝ p̄m⁹ ē relictio ⁊ ꝯfessio pctōꝝ A nihil eī aliđ ī istis canticis docemur q̄ ascēdere ī corde. ī affectu bono. ī fide ⁊ spe ⁊ charitate. in desiderio vite et̄ne. a ℭ Primus itaq̄ ḡd⁹ ꝟtutuz īcipit. ī q̄ ꝓp̄ha ꝯfessioni lachrymabili petit se đ mūdi isti⁹ tribulatiōe liberari. q̄ propt̄ ⁊ auditū se dic̄. qm̄ ī tribulatōe clamauit dñs em̄ nefeit differre quem cōpūcto corde sibi senserit supplicare. q̄ ꝟo sit tribulatio a qua se liberari petit subdit̄. dñe libera aīam meam ⁊c̄. b ℭ Petit se liberari ꝓp̄ha ab iniq̄s suasiōibus vñ hūanū genus corruit. Nā cū veisset serpēs ad euā dixit ꝑ labia iniq̄ Cur nō māducetis đ h̄ ligno? Cūq̄ illa rñdisset a đo fuisse ꝓhibitū. ait ꝑ linguā dolosam. māducate ⁊ eritis sic̄ dij.

e ℒ Reuertiť ꝓpha ad inꝛrogatões suã
ꝗrit ꝯtra facin⁹ tã imanissimũ ꝙle reme-
diũ sibi crederet eẽ ꝑstãdũ. ꝫ ne tardaret
xpi auxiliũ medicĩa sequiť postulata. ver
su seqnti. d ℚ Ecce illõ remediũ fue
nit. qõ labia iniq de-
struat. Sagitte potẽt
acute. xpa sũt vinie le
gis. quibus cozda ad
uersantiũ velut q̃bus-
dã iacul trãsfozãt Car
bones desolatozij. ℬ ẽ
digne ꝓpũctõis q̃ soli
tudinẽ ꝯ deuastatões
ꝯ desolatões i mẽte fa
cit pctõꝝ. ꝯ purgat li-
uozẽ pctõꝝ. ℳ Vel
carbones isti sũt exem
plaris vita sctozum.
e ℒ Heu. ℞mo dolẽ-
tis ẽ. q huiꝰ mõi pli-
xitate fatigeť. quã ꝗre
lã sctõs habuisse ñ du
biũ ẽ. Incolatus ꝼcat
ꝓegrinatõem. incola ẽ
ei qui ad tps terrã co
lit alienam. ꝯ a patria
sua lõge diſiũctꝰ ẽ. qõ
de illis merito ꝺz. q̃ñ
ꝓuersatio i celis ẽ. Le
dar bebreũ. inꝑpretať
tenebre. ꝯ ꝼcat pñtem
mõm quo malicia re-
gnat ꝯ amatozes ipsiꝰ
tenebzoꝫ actibꝰ inuo
lutos. Multuz incola
fuit. q̃ sctõꝝ mẽs ℬ in
colatũ patiť. vbi sub
nullo gaudio habita-
re ꝓscit. f ℒ Ille
ei odit pacẽ: qui non
amat xpm. Erã pacifi
cus. cũ pacis. s. inimicis. illõ implẽs cuã
gelicũ. Diligite inimicos vꝝos. Loqbať
erã pacific⁹. nõ iniuriãs. ℬ ipugnabatur
grať. dũ ꝓtẽtões fallaces patereť ab in
flãmata iniquitate. Oratio.

J Ribulationũ nrãꝝ optie mitigatoz
de⁹. liba alas fidelĩũ a labijs detra-
hẽtiũ iniq̃ꝝ. vt aduꝛsozijs spiritalib⁹ pre
munite. nullꝰ ipugnatiõib⁹ aggrauenť. p.

Cãticũ ad sciaz ptiet. gduũ xo ad acti

aut qd apponať tibi ad lin
o guã dolosam. Sagitte po-
tẽtis acute: cũ carbonib⁹ de
e solatozijs Heu mihi quia in
colatus meꝰ plongatus est
habitaui cũ habitãtibus ce
dar: multũ incola fuit ania
f mea. Cũ his q̃ oderũt pacẽ
erã pacificus cuz loquebar
illꝰ ipugnabãt me ÷ grať :-.

Cãticũ graduũ. ℒ Pro
pheta ad sanctozũ merita:
oculos eleuãs petit eozum
adiuuari ꝓcibus ne mẽs eiꝰ
hostili impugnatõne succũ
bat: indubitãter sibi ꝓmit
tẽs: qõ se integre postulare
cognoscit. Pſ. cxx.

a Euaui oclos meos in
montes: vnde veniet
b auxiliũ mihi. Auxiliũ meuz
a dño: q̃ fecit celum ꝯ terrã.
c Nõ det in cõmotionẽ pedẽ
tuũ: neq̃ domitet qui custo
d dit te. Ecce non dormitabit
neq̃ dormiet q̃ custodit ISrl

onẽ. Ille ei bũ ambulat. q̃ ꝯ cãtat cũ scia
ꝯ ꝓfectõe graduũ. i. ecclastica opatione
gradiť. a ℚ Ad scõm gradũ iust⁹ iste
veĩ .. i q̃ post hũilẽ pctõꝝ ꝓfessionẽ ꝯ tri-
bulationẽ ausus ẽ leuare oclos ad mon
tes. Oclos suos ꝓpha
leuasse se diĉ. ℬ ẽ ad cõ
tẽplationẽ aliquam se
oñdit fuisse ꝓuectum.
Spiritaliť oculos coz
dis seu ad sctos vtroſ
seu ad libzos diuinos
vl ad ſblimes angelos
credať eleuasse. q̃ mg̃
nitudiez firmitate sua
xe mõtes sũt. vñ etiaz
ꝓpetes expectať auxi
liũ. Sz ne foꝛsitã spez
nr̃am solũ in sctos po
nerem⁹ ꝓnter. vñ nob
veraciť veĩre possit au
xiliũ: seqns xꝰ sus ostẽ
dit. b⁹ ℚ Auxiliuz
meũ a dño. ꝯ ne puta-
res alterũ dñm. q̃ñ ℬ
eq̃uocũ nomẽ est. dicit
q̃ fecit celũ ꝯ terrã. Si-
gnificãs xꝰ q̃ qõ fcã
sũt oĩa. ab illo ẽ veruz
auxiliũ. a q̃ est sctis vt
nobis auxilientur.
c ℚ Pes ei ps vlti
ma coꝛpis. q̃ mẽtis im
perio nos ꝑmutatõne
locoꝝ trãspones: ꝼcat
cogitatões nr̃as. ꝑ q̃s
in bonas malasq̃ ptes
accedim⁹. hos pedes
optat ꝓpha ne lubzica
tiõe pctoꝝ xtãť ne stã
te coꝛpe ruinam susti-
neat i coꝛde. Dormita
re ꝺe⁹. q̃ñ nos i ei⁹ fide deficim⁹. in q̃
ei⁹ fides nõ dormit. vigilat xps. oũ ergo
nos i fide deũ nõ respicim⁹. nob ei⁹ defẽ
sio ſbtrahiť. d ℚ Si fueris ISrl. i. vir
deũ videꝫ nõ dormitat tibi de⁹. Ergo su
pra eos q̃ deũ pura mẽte videt. de⁹ nõ ꝺz
dormitare. qz reuera talis i nob aspectuſ
ei⁹ reddiť. q̃lis i ipo fuerit nr̃e mẽtis in-
tuit⁹. ISrl eñ inꝑpretať. vir videns deum
Jgiť q̃ i eũ recte credit. erit veracissim⁹

isrl. cui dñs nõ dormitabit custodiẽs eũ.
e. H Dñs custodit te. ipse q̃ fecit celũ ⁊
terrã. qꝛ dij q̃ eã non fecerũt pereũt ex ea
Dñs ꝓtectio tua sup manũ dexterã tuã.
Ille te ꝓtegit. ne op⁹ tuũ dexterꝫ. i. bonũ
ꝑs ĩpediat inimica. i.
diabol⁹. ꝑ dexterã igr̃
ꝺ spũalia bona intelli
gũt. q̃ ꝑ sinistra. i. tꝑa
lia ĩpediũt. nisi ds cu
stodiat. f H Justus
nec ĩ ꝓsperꝫ vri. i. ele-
uari valet nec ĩ aduer
sis deijci vite pñtis. et
vide idẽ qd̃ in sole ⁊ lu
ua ꝑcat. ꝑ diẽ noctẽq̃
ꝑcari A C Ul' vri
scãdalisari ĩtelligitur
q̃ igit̃ nec ĩ boĩs nec ĩ
mal' actib⁹ ꝓximi scã-
dalisat̃. nõ vritur nec
die nec nocte.
g H Dñs custodit te
ab oĩb⁹ insidijs inimi
ci. Custodit aĩaꝫ, ne ei
ꝑs dñet̃ aduerse ꝑtãtꝫ
ꝑ malũ igr̃ ꝺ accipe nõ
tꝑalia corꝑis incõmo
da q̃ amatores h⁹ secl'i
estimãt eẽ ḡuissima. ꝑ
illud malũ qd̃ diuinã
gr̃am tollit aĩam ꝑdit.
de⁹ em̃ ꝑmittit satĩssi-
mos etiã viros. dolori
bus ingẽtib⁹ cruciari
aĩam ꝟo custodit. ido
addit. custodiat ⁊c̃.
h C Dñs custodiat
introitũ. ꝺ ẽ de marty
rib⁹ dictũ. q̃ꝫ introit⁹ a dño custodiẽdus
est. ne aut violẽtia tormẽtoꝝ cedant. aut
blãdimẽtis seducãtur. Et exitũ. ibi est to
ta ꝑfectio qñ vsq̃ ad finẽ vite ꝑmanet in
eis ꝟa ꝯfessio. Ex ꝺ nũc ⁊c̃. qm̃ q̃cũq̃ ꝑ-
seuerauerit. eterna bñficia possidebit.
I id est nõ solũ in hac vita custodit̃. ꝑ
et post ab eterna pena. Oratio.
Protege plebẽ tuã nõ dormitãs neq̃
dormiẽs dñe ds israel ꝓtector. ⁊ ne
vramur ꝑ diẽ. tu nos a scãdalis hni⁹ mũ
di defende. Per. a A Uenit ad terci
um gradũ quo iã nõ solũ eleuat ad mon-
tẽ oculos. verꝫ spe ꝯcepta. letat̃ se iturũꝫ
ad mõtes ⁊ sctõꝝ societatẽ ⁊ celestẽ irl'm.
C Querẽdũ ꝟo ẽ. q̃s ad ꝓphetã hec di
xit. q̃b⁹ se letatũ eẽ testat̃. vicꝫ spũssctũs
q̃ cordi ei⁹ tacita voce loq̃bat̃. nõ ꝑmo-
ne. ꝑ diuino spiramĩe.
1. Ul' dicta sũt in ꝓ-
phetis ⁊ lege ⁊ apl'is.
C Dom⁹ hec iustos
tm̃ recipit. angelos cõ
tinet. q̃ est celestꝫ irl'm
in q̃ creaturaꝝ oĩm au
ctor ꝯspicit̃. b C Di
cit se ꝓpha stare ĩ illa
celesti domo ad quam
desiderat sũmo studio
ꝑuenire. ibi eĩ stat̃ vbi
sꝑ firma volũtate ꝯsi-
stit̃. Atriũ est introit⁹
domus. in q̃ ꝯmanere
nequeũt habitãtes. ꝺ
aũt atria: ꝑ interiob⁹
ponũt̃. ⁊ ꝑs pro toto.
c C Edificat̃ plane
celestis irl'm q̃tidie vi
uis lapidib⁹. i. marty-
rib⁹. ꝯfessorib⁹. ⁊ qui
dño sincera mente de-
seruiũt. Addit ꝟo. vt
ciuitas. q̃tin⁹ sil'itudi
nẽ ciuitatis in illa esse
mõstraret. Nam cũ sit
oĩs ciuitas dctã a ciui
bus. illa tñ veri⁹ ciui-
tas dr̃. q̃ vnanim es ci
ues ꝯtinet. Cui⁹ ꝑtici
patio ⁊c̃. a C. i. ci-
uitatꝫ ipsi⁹ ꝑticipatio
est ĩ dñm saluatoreꝫ. q̃
est ꝓpe idiꝑm qd̃ ꝑcat eternitatẽ q̃ nũq̃ de
sinit eẽ qd̃ ẽ. ꝑ sꝑ vno eodẽq̃ mõ ẽ ꝟtus
indefecta. vñ ⁊ supra dixit. Tu aũt idem
ipse es. ⁊ moysi ait. ego sum q̃ suꝫ. qua ꝓ
pter soli creatori cõuenit eẽ idiꝑm.
d C Ddo illuc ꝑcat ciuitatẽ irl'm ad quã
btĩ sꝑ ascẽdũt. q̃ iugi exercitatõe ꝓficiũt.
trib⁹. i. sctĩ. q̃ xp̃m deũ eẽ ꝯfessi sũt. verũ
vt ꝟo ab ĩfidelib⁹ trib⁹ istas segregaret
addidit trib⁹ dñi. q̃ ei⁹ ñ dicerẽt̃ nisi pu
ra mẽte credidissent. al's eĩ trib⁹ nõ credẽ
tes. s. ꝯstat eẽ diaboli. verũ q̃les eẽnt iste
trib⁹ dñi breuit̃ indicat dicẽs testĩoniuꝫ

e Dñs custodit te. dñs prote
ctio tua sup manũ dexterã
f tuã. Per diẽ sol non vret te
g neq̃ luna ꝑ noctẽ. Dñs cu-
stodit te ab om̃i malo custo
b diat aĩam tuã ÷ dñs :· Dñs
custodiat introitũ tuũ ⁊ exi
tũ tuũ: ex hoc nunc et vsq̃
in seculũ.

¶ Canticũ graduũ. C B
Gaudet ꝓpheta se cõmoni
tũ ad supnã hierusalẽ eẽ vẽ
turũ. vbi iã sctĩ secura ꝓspe
ritate ꝯsistũt loquit̃q̃ ad ci
ues hierusalẽ. pacꝫ eis abũ
dantiã optãs. Ps̃. cxxj.
a Etat⁹ sum in his q̃ di-
cta sunt mihi in domũ
b dñi ibimus. Stantes erant
pedes nr̃i ĩ atriis tuis ✱ hie
c rusalẽ :·. Hierl'm q̃ edificat̃
vt ciuitas. cui⁹ participatio
d ei⁹ in idiꝑm. Illuc em̃ ascen
derunt tribus trib⁹ domini

ist'. ℔ ē ipi⁹ vt ipi ist'. vt qō ē ipe ist'. ℔ ē q̄ testionū p̄bēt sctitatē. i. sibijpis q̄ sint ist'. i. videtes deū ⁊ sci. testāt eū ℔ actibus suis. ⁊ ℔ nō ad laudādū se. ℔ ad ꝓfitēdū dic. i. ad laudādū dñm. est eīn vera testionium ist'. laudes dñi denotissima mēte cātare. Illō vo testionū post hāc vitam magis erit q̄ hic.

e ℭ Illic sederūt. q̄ ascēderāt ⁊ cū dño iudicabūt. Honorabil' sessio. admiranda dignitas. p dei grām. hoies iudices fient. q̄ fuerāt pctis faciētib⁹ rei. merito scti viri sedes dei sunt. qz in ipis sedēdo eos gra sue maiestatis illumiat. sedes sup domū dauid. i. sup familiā xp̄i. Sederūt vo ꝑteritū. p futuro posuit qz ōvltio iudicio loquit.

f ℒ. ℭ Rogate sigt ℔ nō supplicare. ℔ interrogare. vñ rogate. i. iterrogate que ad pacē ptineāt h⁹ ciuitatis. ℒ. ⁊ sequimī eā vt p dilectiōem pacis. fructū ꝓsequamī eternē bītudis. Abūdantia ē illi celestiū bonorū. qui relictis caducī deū sup omnia diligit.

ℭ Vel oīa bōa in celesti hierlm abundare manifestū est.

g ℭ Pax ei a pcēdo siue a pascēdo dicta ē. talē eīn pax illic xp̄i miseratiōe ꝓferē quā nulla bella ꝓcutiūt. nec seditio vlla ꝑturbat. Turres ātē ℔ significāt martyres. q̄ oppositōe sui corpis. ciuitatē dei pia cōfessiōe defēdūt. ⁊ q̄si eminētia edificia. ita hostib⁹ fidei. repugre nosciūt. h ℭ Monet ℊ ꝓpba vt nō ꝓpē laudes. aut cōmoda sua. q̄sq̄s doceat. ℔ ꝓpē frēs ⁊ ꝓximos laborēt. pacē vo itelligē eccliē. quā sci docēt. in vinculo charitatis suandā. Sz de te cū dic. ad hierlm se significat loqui. in q̄ scōz cet⁹ ē. i. aduntatio btōz. ⁊ sūma pax. i ℭ Dom⁹ dñi est hierlm. in qua ōs ē. ad quē bñ referē quicquid dilectōis ip̄edit. ℭ Vl ꝓpt̄ istā domū dic. s. ecclaz vt illic ꝓficerēt q̄ sunt adhuc pegrini q̄siui ⁊ opatus sum docendo.

testimoniū ist'ad cōfitēduz

e noi dñi. Quia illic sederūt sedes i iudicio: sedes÷sup:
f domū dauid Rogate÷que ad:pacē÷sunt:hierusalē ⁊ abundātia diligētibus te
s Fiat pax in ⁊tute tua÷⁊: abundātia in turribus tuis
h Propter frēs meos et ꝓxi/mos meos loquebar pacez de te. Propter domū domi dei nostri. quesiui bona tibi

ℭ Canticū graduū. ℭ

i Prophet̄a qui ꝑpus ad sanctos oculos leuauit nūc ad ipm dñm lumina cordis erexit petēs vt ei dñs suum donec suffragiū: qa instigatōe dyabolica. ab insultātibus aduersa patiebat multa.

Psalmus. cxxij.

a Te leuaui oc'los meos qui habitas i celis.
b Ecce sicut oculi seruoz: in
c manibus dñoz suoz Sicut oculi ancille in manibus domine suezita oculi nostri ad

Ambulantibus in atrijs domus tue ops ōs. pacis abūdātiā largire dignare. vt dum te tota auiditate cordiū cōfitemur. bōa tua in celestibus capiamus. ℘er.

a ℒ. Qui in ꝑmo dirat. ad dñm cū tribularer clamaui. ⁊ i scō cātico oculos ad montes leuauit. letatus q̄s fuerat. q̄ ingressus i domū dei sibi fuit repromissus. nūc ad mat⁹ ꝓficit. vt etiā ad ipm dominū oc'los leuare audeat. ℭ Leuāt eīn oculos suos sci in q̄cūq̄s tribulatōe positi ad dñm. ⁊ ad illū respiciunt. a q̄ sex̄acie posse saluari ꝓfidūt. ℒ. Il luc eīn oc'los leuāt. q̄ tēdūt ⁊ puenire desiderāt. b ℭ Attēdūt sui ad man⁹ dñoz. siue q̄si p eos desiderāt enutriri. seu q̄si p culpis suis tubēt vapulare. donec audiāt. pcez sic nos puenire facere. vt oc'los nr̄os leuemus sp ad deū. cū aliquam indigentiam sustinemus. vel cū p aliquibus ⁊beramur excessibus.

A Manus quippe. potestatem signific̄at. c ℭ Sic etenim attendit ancilla in mānibus domine sue. sicut serui in manibus dominoz. ⁊ ita dum dī. Oculi nr̄i serū vtrūq̄ ꝑcludit. Donec. ℔ sp figt. q̄uis tēpalit̄ dictū esse videat. Sic ⁊

in euãgelio dictũ ẽ. nõ coguit eã. dõec perit filiũ suũ ꝓmogenitũ. quã ꝓstat vix nllo coguisse tpe. vbi sllr. p oĩ tpe ponit. Hũc ẽm postea mistus ẽ dñs oculi nri ad eũ nõ erũt. d ℣ Vox martyꝝ gemia petitiõe sibi miserẽdũ

dñm deũ nr̃m donec misere
d atur nostri. Miserere nostri dñe miserere nr̃i: quia mul/
tũ repleti sum⁹ despectione
e Quia multũ repleta est aĩa nostra: opprobriũ abundã/
tibus ⁊ despectio superbis.

Canticum graduũ. L

Sancti cõfessores: satentur se de tot erũnis seculi dei miseratiõe liberatos: agunt cꝫ gratias nõ sunt decepti a p secutoribus: ꝙ eoꝝ insidijs contritis erepti.

Psalmus. cxxiij.

a Nisi ÷ qa ⁊ dñs erat in nobis dicat nũc israel nisi ÷ qa ⁊ dñs erat in nobis
b Cũ exurgerẽt homines in nos forte viuos deglutissẽt nos
c Cum irasceret furor eoꝝ in nos forsitã aq̃ absorbuisset nos.
d Torrentẽ pertransiuit aĩa nr̃a: forsitan ptransisset aĩa nostra aquã intollerabi
e lẽ. Bñdict⁹ dñs: q̃ nõ dedit nos in captionẽ dẽtib⁹ eoꝝ
f Ĩa nr̃a sic passer erepta ẽ:

rit vniuersi sibi accidisse ꝙ doleãt. ℣ Quitũ itaĩt gdũ ascẽdũt. q̃ in spe fixa cũ scis martyrib⁹ tã ĩ celo coroãt. se exultãt iuctos tribulatõib⁹ coronãdos. b ℣ Cũ exurgerẽt homines scelerati. s. dic viuos de glutissent nos. hũana ꝙsuetudo nõ ẽ. viuos deglutire. ꝙ viui deglutimur. cũ ĩ hereticas p uitates. aut in foueaz culpaz ẽmergimur. vi ui eĩ dicũt q̃ ĩ fide xpi adhuc sũt. mortui q̃ a fide decesserũt. qõ scis virt potuissz accidẽ. ni si eos xtus supna liberasset.

c ℣ Cũ irascereť. dixit. qz cãs iustissimas habẽãt. ira eĩ ⁊ inuidia iudicio careť. dũ volũtates suas mẽte ꝓcipiti sbsequũť. Aq̃ b ĩdos pplos vl paganos sigt bi suos dei absorbere cupiebãt. cũ ĩ suas de oꝝ snoꝝ culturas eos pduce nitebãť. ꝙ eos xtus diuĩa liberauit. Aquãxo direst ãtiq. a q̃ sunt oĩa. credẽtes ex ea oĩa pcreata.

d ℣ Torres ẽ mors carnis. p quã scti martyres trãseũtes ĩ refrigeriũ suunt introducti. ℣ Vt passio tribulatio⁊ psecutio maloꝝ. ℣ Intolerabil aq dz q̃ nr̃a ifirmitas cogitat sine dei adiutorio. nã pctoꝝ gurgites criminũq; tẽpestates tolerare ds ñ valet. nisi cũ ꝓfugerit ad defensiõnẽ xpi. fiũt ei oĩa tolerabilia. cũ ds ĩ nob bitat. tũc em nec error surripit. nec luxuria trahit. nec supbia vẽtosa ꝓualet. nec hostz maligni suggestio. e ℣ Dẽtes b nũerositatẽ sigt vicioꝝ a qb⁹ ne capiamur. gra dei eruimur. f ℣ Tẽdũt nob laquei. in ꝓcipisceũtijs ac diuers astutie

dyabolice dol'. Sz ꝯtrito dyabolo sb̄ pedib⁹ nr̄is (q̄ nob̄ laq̄us ē) sic̄ passer sapiēs ⁊ astut⁹ euolam⁹ ab illo. g H. Adiutoriū nr̄m ī noīe dn̄i. h̄ ē nomē qd̄ ē sup oē nomē. h⁹ noīs adiutorio. mort⁊ vīcimur laquei. si ī illo maneamus affixi. ¶ Bn̄ g̊ in q̄nto gradu dicūt̄ q̄ corpeos in passiōe sensus dn̄o iuuāte supare valuerūt. Or̄o.

C Onclude dn̄e hiantia ora malor̄ q̄ seuis obtrectatōnū dētibus vorare nitūt̄. vt q̄ de nr̄a v̄tute diffidim⁹ noīs tui adiutorio muniamur. Per.

¶ Quāuis scala ista salutar⁊ ꝯpetēti remedio videat̄ eē ꝯstructa nll'a tn̄ firmitate ꝯsistimus nisi illic dn̄i regimine teneamur que tn̄ ascēsio fit mēte nō corpore. nā ī vno mag⁊ loco sedētes ⁊ cellule situ r̄trusi. efficaci⁹ istos grad⁹ ascēdim⁹ q̄ꝫ si ꝑ hoīuz oravolitemus.

a A Sextū graduz ascēdit. q̄ oīmodis in dn̄o ꝯfidēs. nec ꝓspitate malor̄ hoīz titubat ī fide d̄ d̄o. s̄ fixis gressib⁹ iter ī altū ꝯtinuat

H. Syō. i. speculatio sig̊t scāz elector̄ ꝯgregatōez ī altitudīe ꝯtēplatōis positā. mōs iuxta danielē dn̄s xp̄s. q̄ in eū totā spē ponit. n̄ cōmouebit̄ inet̄nū. qr cōformis efficit̄ corpi gl'ie xp̄i. ¶ Hic q̄z hierl'z celestē eē patriā aduertim⁹ q̄ ē visio pac⁊. de q̄ nullus pōt cōmoueri qui meruit in ea ꝯstitui.

b ¶ Hic eī mōtes viros scōs d̄signāt. q̄ hierl'm illā celestē īhītāt. Et dn̄s ī circūitu. ille eī circūit auxilio et̄ne defensionis eos q̄s sibi fideles esse cog̊scit. Ex h̄ nūc st d̄ scl'm significat. Usq̄z in scl'm. illd̄ dicit scl'm. vbi iā scīs ī maiestate sui lumīs apparebit. Sz cur p̄beat̄ ista defensio cōseq̄nt̄ exponit̄. c ¶ Virga. boni maliq̄z ptās significat̄. h̄ āt in malā ptē accipi māifestū ē. Sors iustor̄ ē religio xp̄iana. supra quā nō sinit xp̄s v̄gā pctōr̄. i. īiquā ptātē tyrānor̄ diuti⁹ ī surgere. ne eccl'iaz dei possint lōgissima ꝑsecutōe ꝯterere. Ut n̄ extēdāt ad īiq̄tatē man⁹ suas. H. i. vt n̄ cogitēt quid mihi ꝓdest q̄ iust⁹ sū si sp ꝑsequunt̄ me iniq̄. h̄ ē. vt sustineant malos. ⁊ n̄ faciāt mala. n̄ em̄ diu relinq̄t d̄s talē v̄gā sup iustos lz diu videat̄ ībecillis

d ¶ Optat igit̄ ꝓpheta his fieri bonuz q̄ nesciūt a dn̄o praua volūtate separi. Recti corde sūt q̄ deū secūt̄. ⁊ nō p̄ire ꝯtēdūt. A Et q̄ suā volūtatē diuine volūtati ꝯformant. nō diuinā volūtatē ad suā curuare volūt

e ¶ Pulcre definita sunt opa iniquitatis: esse obligatio que nos vinculis prauitatis innectit. vt esse liberi neq̄amus cū talibus tātisq̄z laqueis cōstringimur. Declinantes. i. iussa dei non ꝑsequentes. pari em̄ snīa pereūt. ⁊ qui declinare iussa dn̄i. ⁊ operari maliciam velle contendunt. Pax sup israel. hec pax ipse saluator est. qui semper defendit se videntes. H. Qui etiam auferens maceriam inimicicie iudeorum. ⁊ gentiliū fecit vtraq̄z in credentibus vnū qd̄ erat an̄ diuisum. Or̄o

Epelle dn̄e neq̄cias īsurgētiū a sorte iustor̄. vt q̄ ī te toto corde ꝯfidūt null' tēptationū imbribus q̄tiant̄. Per.

g de laqueo venātiū. Laqueus cōtritus est: ⁊ nos liberati sumus. Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i q̄ fecit celū ⁊ tetrā.

b

Cāticū graduū. C Clamat ꝓpheta nobis in dn̄o cōfitendū: ne laboremus in cassum. petēs vt rect⁊ ꝓperitas: p̄uis vīdicta ꝓueniat.

Psalmus. cxxiiij.

a Qui cōfidunt in dn̄o sicut mons syon: nō cōmouebit̄ ineternū qui habitat in hierusalē. Mōtes in circnitu ei⁹: ⁊ dn̄s in circuitu ppl'i sui: ex hoc nūc ⁊ vsq̄z in secl'm. Quia non reliquet dn̄s virgam peccatorum sup sortem iustorum: vt nō extendant iusti ad iniquitatem manus suas. Benefac domine bonis et rect⁊ corde. Declinantes autem in obligatōnes adducet dominus cum operātibus iniquitatem: pax super israel.

b

c

d

e

Canticum graduum.

a ℣. ℣ Captiuitas syō fuit. cū eccl̄ia p̄ merēt̄ a cultura idoloꝝ. ⁊ uersa ē i libtatē. qñ aduēt̄u dñi. ifernivicla disrupta sē ℣ Vide ät q̄ nō dic̄. facti sum⁹ ⁊ facti sum⁹ sic̄ p̄solati. q̄ illa captiuitate expsosa. non reddidit nos oīno securos dōec i isto corpe mortali ꝝ/ samur. ⁊ in btā hierl̄m erit certa⁊ pfecta p̄solatio. b ℣ Tūc repletū ē os. i. cordis archanū gaudio i aduēt̄u dñi saluatoꝛ. cū cō mutauit captiuitatem nr̄az i gaudiū. Et lingua i exultatōe. cui talia dñi mūere p̄stabāt c ℣ Mō ät dic̄ gētes ⁊ inē gētes. q̄. i aduēt̄u dñi gētes vniuersa lit nō crediderit. ⁊ inē gētes erāt. ex gētib⁹ fideles facti. cū qb⁹ dñs magnalia facere cerne bāt. adhuc gētiles infideles. d ℣ Et ne putares gētiles dicētes de fidelib⁹ magnificauit dñs falsū dixisse cōfirmāt fideles eoꝝ dictū dicētes. Magnificauit dñs. i. decreuit magnos nos oñdere gētib⁹ donatōe virtutū. Facti sum⁹ vtiq; de tāta gr̄a letantes.

e ℣ Postulāt ppli fideles sua iterū pctā dimitti. Sicut torrēs. ℣ Aeteꝛn flāte austro q̄ ēvēt⁹ calid⁹ solnūt glacies⁊ ipletus aq̄s torrētē fac̄ currere. sic flāte spūsco accepta remissione p̄ lamēta soluūt pctā nr̄a ℣ Torrēs eīn dicim⁹ flumīa hiemalia. ⁊ pctā nr̄a q̄ frigidantia corda cōgelāt. q̄ calore ſ. ſpūſcti ſoluunt. in lacrīas. Sꝛvt nob̄ sensus possit p̄stare plēitudo. pnūciādū ē p̄uertere. i. p̄uertē(qꝛ deponēs est v̄bū ātiquū p̄uertere) captiuitatē nr̄az sic torrēs i austro p̄uertit in liq̄rē. f ℣ Spiritaľ semiatio sit lacrimis ē. aut ei sci ō plorāt p̄terita pctā. aut cruciāt̄ tioze futuroꝝ. aut p̄secutiōibus agitāt̄ ⁊ q̄ tale semē semināt: metent gaudia future, pmissionis. Eō pctōres i gaudio semināt. ⁊ metūt i lacrimis g ℣ Eūtes sci bōa opando. flebāt qū patres aspiciebāt frigore p̄strictos. i opia seuā maceratos. mittentes semīa sua. Sua dic̄. vt de tpījs laboꝛib⁹ nos de rapis elynas facere debere eoḡscas. mittētes v̄o itellige p̄mittētes in celū. q̄ añ nr̄a acta pueniūt q̄ nos. tl la ei sūt thezaur⁹ nr̄ in celo p̄dēd⁹ ℣ Vl eūtes p̄dicando v̄bū dei flebāt sup duricia coꝛdis nō credentiū.

b ℣ Veniētes. illiveniūt i exultatōe qb⁹ iā mīa diuīa p̄stat q̄ b⁹ talē egerit. qlit dei iussa p̄cipiūt. ⁊ fecerit manipulos. i. fructuosissimas actōes. Et feliꝛ tl le q̄ triticeis p̄deribꝰ inguat. ne leuitas stipulaꝝ vota messoꝛi eludat. ⁊ tūc attēdat iamtatē la boris sui. qñ iā nō p̄ualet opari. Dño.

C Onsolare dñe p̄pulū tuū. ⁊ libera nos a captiuitate pessimoꝝ vicioꝝ. vt q̄ b⁹ in lacrimis ferim⁹. te retribuēte cū gaudio metamus. Per.

℣ Salomō, iterpre-

C Sanctissimi viri domini miseratione liberati: gratias agunt q̄ de obnoxietate seuissima peccatoꝝ: in tā tam gratiā sunt recepti: vt inter gentes, pbarentur esse laudabiles: deprecantes vt captiuitas eoꝝ conuertere tur in gaudiū.

Psalmus. cxxv.

a In cōuertendo dñs captiuitatē syon: facti sumus sicut cōsolati. Tunc repletū est gaudio os nr̄m: et lingua nostra in exultatiōe Tunc dicēt inter gētes magnificauit dominus facere cū eis Magnificauit dñs facere nobiscū: facti sumus letantes Conuertere domine captiuitatē nostrā. sicut torrēs in austro. Qui seminat in lacrimis in exultatiōe metent. Euntes ibant ⁊ flebāt mittentes semina sua Venientes autē venient in exultatione, portantes manipulos suos.

Cāticū graduū salomōis ℣ Prouidens ppheta noui testamenti gratiā. docet ne quis ppr̄ijs viribus aliq̄d boni applicet: ⁊ dño lar

tat pacific⁹ ⁊ ꝯcat dñm de q̄ apl's ait. ip̄e est pax nr̄a. Dom⁹ hui⁹ salomōis. xp̄i ecclesia. q̄ ⁊ ciuitas ē ei⁹. a ¶ Edificāt domū. q̄ ī vnūquēq̄ xp̄ianū. ꝟitatē fidei fabricare ꝯtēdūt. ipsi eī sūt dom⁹ q̄b⁹ dicit apl's. vos eī est tēpluz dei. ꝑ istos si suis virib⁹ edificare se putāt laborare vidētur ī uanū. nisi gr̄a dei donet verissime credulitat effectū. b ¶ Ciuitas em̄ dñi ihrl'm intelligit celest cui⁹ ꝑs adhuc ꝑegrinat ī terris. ī q̄ ep̄i vigilare su ꝑ gregē suū ꝯtēdūt. vt ꝑuigili cura eum custodiāt. q̄b⁹ idē d̄r qd̄ edificātib⁹. ne credant solas hūanas vigilias p̄ualere. cū sola diuītas incursiōis ꝑicula possit arcere. c ¶ Adhuc ip̄os doctores alloquit. vt edificatius corrigat ꝑpl'us. dū videt etiā mgr̄os p̄monitos. Illi āt añ lucē surgere q̄runt. q̄ neglecta hūilitate xp̄i prius volūt exaltari q̄ hūiliari Surgite. i. pri⁹ hūiliationē sustinete. ⁊ post ascēsū. p̄mia q̄rite gaudioꝝ. Panē doloris. ꝑfecti comedūt xp̄iani cū se lacrimis fidelib⁹ castigāt. de q̄b⁹ alius ps̄. dic̄. fuerūt mihi lacrime mee panes. illis eī dolor panis est. q̄ sede afflictōe reficiūt. et de mdana tristicia ꝯsolāt. ⁊ seq̄t qñ debeāt surgere. q̄ iussi sūt añ sedere. Tūc eī surgēt. cū dederit dilect. i. cū mortui fuerīt nō ante mortem d ¶ Dilecti sūt dei. q̄ cū nimia charitate ꝑq̄rūt. Et cū illi accepto q̄etis sōno ab h̄ sc̄lo discedūt. tūc fiūt hereditas dñi qr iā sbiacēt tētatiōib⁹. tūc nō. Et merces fruct⁹ vētr. ¶ id ē vteri ꝟgīal' ꝑtus. merces illi⁹ fruct⁹. est oīs hō q̄ cū deo ꝑbēnit gaudebit. ⁊ ista merces dctā est hereditas. nō aūt deitat ꝑ hūanit merces d̄r. vt ī scd̄o psalmo d̄r postula a me ⁊c̄. e ¶ Sagitte sctī apl'i vl' ceteri p̄dicatores. in manu potēt. i. ī ptāte xp̄i trāsmissi ad p̄dicādū. Sic eī telū vl' sagitta missa a potēte. rectissima ⁊ cito veīt ad destinatū locū. ita apl'i ī oēm terrā missi. cito q̄ mittebant ꝑuenert. ⁊ iussa īpleuerūt. ita ⁊ filij excussoꝝ ī loco. s. prophetaꝝ succedētes. et eoꝝ ꝓphetiā interp̄tādo ⁊ explanādo discutiētes. discutere est tectū aliqd̄ palā facere. ꝓphe ꝗ excussores dicūtur. qm̄ secreta celestia mdo ꝓpalart. Illorū filij apl'i sūt. qr eoꝝ dctis credētes. q̄dam mō fide generati sunt. f ¶ Hos ꝗ apl'os beatos dic̄. cū eoꝝ labor ad gl'iosa vota ꝑuenerit. A Vl' ille hō popul⁹ btūs ē. q̄ īpleuit suū desideriū ex ipsis apl'is. i. ex p̄dicatōe eorū ꝯuersus ea q̄ p̄dicata sūt. s. et'na d̄siderat ⁊ īpleuit iā h̄ desiderium ope. vl' desideriuz ex ip̄is īplet. q̄ qd̄ ipsi desiderabāt. s. ec̄ ī btītudīe eterna. ⁊ ī p̄e desiderat ¶ Porta ciuitat irl'm xp̄s ē. ī ip̄a eī loq̄t q̄ recta p̄dicat de dño. tali ꝗ loco prīus peccatores ⁊ īfideles exire fac̄. ⁊ deuotos ītroire. fideles eī p̄dicatores ñ ꝯfūdēt ī porta qr eis apit. malis ꝟo claudit. ido ꝯfundent. Oro

gitori loquit etiā d̄ ip̄o dño ⁊ apl'is vel quicūq̄ ip̄i⁹ mādata ꝑficiūt. Ps̄. cxxvj.

a Isi dñs edificauerit domū: in vanū laborauert
b qui edificāt eā. Nisi dñs eu
stodierit ciuitatē frustra vi/
c gilat qui custodit eā Vanū
est vobis ante lucē surgere
÷surgite:÷ postq̄ sederitis
q̄ māducatis panē doloris.
d Cū dederit dilect suis som
nū ecce hereditas dñi: filij
e merces fruct⁹ ventris. Sic
sagitte in manu potētis: ita
filij excussoꝝ. Beatus vir q̄
f impleuit desideriū suum ex
ip̄is: nō cōfundet cuz loque
tur inimicis suis in porta.

Cāticū graduū ¶ Propheta bona timentiū denm enumerās: eos benedicit vt eterna gaudia cōsequant.

Psalmus. cxxvij.

a Beati oēs q̄ timēt dñm
qui ambulant in vijs eius.

Omoꝝ spiritaliū edificator deus. vt nos custodias dep̄camur. īple in te desideriū nr̄m. ⁊ electis tuis nos adiunge ꝑ meritis. Per. ¶ Quā sit magnificus non⁹ grad⁹. ipse nūer⁹ declarat. q̄ trina ꝓtentus triplicatōe. sctm̄ nobis trinitatis culmen ostēdit. a ¶ Primo timorē dñi ab hui⁹ seculi terrore diuisit.

Dicēdo eī btī dēs q̄ timēt dñm oñdit nō
eē btōs. q̄ hui⁹ mūdi picula ī amissiōe tē
porālīū rex sollicita mēte formidāt. Luz
vijs plurali⁹ dic. apl̄os ꝛ ꝓpbas fcat. p q̄s
venit ad vnā vīā. i. xp̄m. Soli igit̄ isti sā
cto dei timore. dñm ti
mēt qui ambulāt ī vijs b
ei⁹. i. ꝓceptī. ꝛ ī bis q̄
ꝓpbe apli ꝛ euāgeliste
pdicauer. Jn seqnti- c
bus xp̄ib⁹ trib⁹ enūe
rat vtilitates timoris
dñi. b ℣ Labores
manuū. remuneratio ē
bono⁊ opm. ꝛ ne istō d
pabulum carneū puta
res. addidit. btūs es.
nemo eī de carnali co e
mestiōe btūs efficit ni
si q̄ spirituali dono sagi
nat. Bñ tibi erit cū ac f
ceperī q̄ oculi⁹ nō vi-
dit. nec auris audiuit
nec ī cor hois ascēdit.
q̄ de⁹ se diligētibus
ꝓpauit. c ℣ Uxor g
dā ē q̄si vt sozor. qua
ꝓter vrozē b sapiam
debem⁹ aduerti. vitis
xo mr̄ est vua⁊. q̄ dul
cia vina ꝓfundēs cor
da nr̄a recreat. sic ꝛ sa
piētia fruct⁹ inferens
iocūdos. suaui nos de
lectatōe letificat. Late
ra duo testamēta sunt
dom⁹ ꝓpria cogitatio
Mēs em̄ in cogitatōe
sua q̄si ī ede defigitur.
Cui⁹ cogitatōnis duo
latera legē ꝛ euāgeliū
accipe. in q̄b⁹ mēs sctā q̄si ī duob⁹ edis
laterib⁹ firmata solidat. d Filij tui ℣
id ē act⁹ boni assistētes ī circuitu sep̄tu-
re ꝛ docr̄ne celest̄. cū pinguedie patis ꝛ
obūbratōe xp̄ti. ℣ Uel filij vtrūq⁊ se-
xū fcat spūal̄r. celesti xo gemitū. ꝛ mēsa
dñi altare vbi celesti pane saginātur.
e ℣ Cū dic̄ ecce sic. fcat sic supi⁹ expo
sitū ē. sic em̄ meret bñdici. qui suū timet
auctorē. f ℣ Dic̄ em̄ bñdicat te dñs
ex syō. i. xp̄s q̄ in b̄ mōte hoīb⁹ appere di

Labores manuum tuarum
*qa: mādūcabis beat⁹es
ꝛ bene tibi erit. Uxor tua si
cut vitis abundās: in lateri
b⁹ dom⁹ tue. Filij tui sic no
uelle oliuarū in circuitu mē
se tue. Ecce sic bñdicet hō
q̄ timet dñm. Benedicat ti/
bi dñs ex syō: ꝛ videas bōa
hierusalē oībus dieb⁹ vite
tue. Et videas filios filioꝝ
tuoꝝ: pacē super israel.

Canticū graduū ℒ B
Ꝓpheta mouet eccleslaz
vt dicat q̄t certamina a suis
ptulerit hostib⁹ ne q̄s fide/
liū de ꝓpr̄ijs tribulatōibus
desperet p̄dicenscꝫ eisdē imi
micis q̄ eis in iudicia futu
ro nocerat esse ventuꝝ.

Psalmus. cxxviij.

Epe expugnuerūt me a
iuuētute mea dicat nūc isrl̄.
Sepe expugnauer̄t me a iuuē
tute mea: etenim non potue

gnat⁹ es. ꝛ ꝓ nob⁹ sui q̄litate tāq̄ pasto
ri optio sp ascribit. Syō em̄ speculatio ī
terptat. Hierm̄ indicat visio pacis. Op
tat g̃ vt ī ihr̄lm videat cūcta q̄ bona sunt
Sz ne crederes ī celesti ihr̄lm tpalē ista
bōa videri addidit o ī
b⁹ dieb⁹ vite tue. i. vite
eē ne. g ℣ Filios
eī filioꝝ fcat nepotes
q̄ vticq̄ btīs virī ꝓ-
gere p̄t. q̄ p̄dicatōib⁹
sctis pplos mīstos ge-
nerāt. Pax ē dñs sal-
uator. q̄ insidet illā be
atā ihr̄lm. ꝛ cūcta bōa
fac ꝛ btā. q̄cunq̄ male
stat̄ sue xp̄tute ꝓplecti
tur. illā pacē videas.
nō solū filios filioꝝ

Jmētib⁹ ℣ro.
nomē tuū dñe btī
tudinē largire ꝓpetuā
vt tal⁹ nobis actio: ta-
liq̄ fit vita. q̄ celsum
de bonis fructib⁹ me-
ritū reportet ad sidera
Per. ℣ Docet hic
ꝓpha tolerāter nos se
culi molestias sustine
re. q̄n ecclesie crebras
fuisse passiones compro
bat. a ℣ Admonet
ꝓpham isrl̄. i. eccliam.
vt dicat bella sua. Se
pe ꝫ fcat freq̄ntiā pas
sionū ℤ iuuētute. fcat
q̄n a frē puerso iustus
abel occisus ē. ꝛ ceteri deinceps ꝑplurimi
ipsi⁹ q̄z passiōe xp̄t ex-
pugnata ē eccl̄a. Di-
cat nūc isrl̄. i. ꝫ sc̄o q̄n tps ē pnie: vt in
struāt relīq̄ fideles patiēt̄ ꝫ ferre psecu-
tiones. q̄z i futura vita ñ expugnat sctūs.
istō q̄z dicat nūc isrl̄ p tres xtus seqntes
sbaudiendū ē ꝫ ℒ Bñ dic̄ eccl̄a expu-
gnā se a iuuētute sua. vt itelligat. nūq̄ finī
tā eccl̄iaz eē psecutōe ip̄zobo⁊ q̄ tta sepe
ē expugta crescit eī psecutōib⁹ suaq̄ ꝓfi-
tiōe grādescit. nā si ꝫ scōs viros amittit.
future p̄ie adꝺrit. ñ p̄t igr̄ finiri. q̄ suis de
trimēt̄ auget. vñ ñ potuisse tū sibi ꝑuale

re dic eos q̄s supi⁹ se expugnasse cōmēo
rat. qz nūq̄ eis pfuit ad malū. c ℣ Fa
bricatū xo sup dorsum suū eccla testat a
pctōrib⁹ q̄ dolos facē festinat. z occlas
suasiones q̄si i dorsū ecclevbi videri ñ pñt
agūt q̄ sic occite auer/
tere a scā fide aliquos
moliūt vtvl paucos ō
cipiāt q̄ eccliaz totā ib̄
uertere ñ potuert. plō
gatas q̄z dic ipas insi
dias. q̄s assidue hostes
igerebāt fidelib⁹. plō
gata est em̄ b̄ iniq̄tas
ab abel vsq̄ huc. z i fi
nē vsq̄ seculi plōgabit
d ℣ Ceruices p sup
bia posuit. quā pcidit
dñs in ill sic expugnā
tib⁹ cū eos ad miaz p
būilitatē z satisfactōz
redire pmittit. Cōfun
dant in extrēo iudicio
q̄ tā p pniaz nolūt cō/
fundi z reuertāt retro
ad penā eternā. ipi ei. i.
obstinati ipi oderūt sy/
on. i. ecclesiam.

e ℣ Fenū in tectis
ātiq̄s crescens. añ tps
collectōis aresc̄it z pit
qz nulla firma radicevi
guit. itaq̄ ꝓpant pctō
res illi caduco feno.
q̄m z hic freqnē dispe
reunt. añq̄ ō hac luce
tollāt nascūt em̄ in ea
cumibus supbie. vbi
nulla soliditate ꝓsistūt.

I. Mercz vllū granū
bonitatis ꝓferūt

f ℣ Metētes āgeli
sūt q̄ vltio die iudicij
frumētū electoz i hor
reo celestis pācie recon
dūt. ℔ de istis. Ō ē sup
bis manū nō implent. qz eos a societate
sctōz reprobatos segregāt. De istis em̄
supza dictū ē. veniēt in exultatōe ferētes
māipulos suos. De iust⁹ ō dī. q̄ nec ma
nū plenā fructus ꝓportēt. Man⁹ ad opa
tionē. Sin⁹ ad pfectaz ptinet. i maloz em̄

actib⁹ neutz frugi aliq̄d pōt inuenirī.
g ℣ Preceūtes sūt sci dei q̄ hūc mūdū
ptereūt. qz p nihilo hūt z ad illa celestia
toto amore trāseūt. a q̄b⁹ sceleratis tanīc
opantib⁹ nulla bñdictio ꝑstat. ℔ ne ista bñ
dictio puraret bñantis
virib⁹ applicanda ad/
dit. bñdixim⁹ vob tē.
ipa ē ei firma z xa bñ
dictio. q̄ ib̄ dñi pmēo
ratōe agit. a q̄ veit oē
qō expedit ℣ro.

B oīz ipugnātiū
neq̄cz ecclaz tuā
dñe dextera tue potē/
tie defēde. vt timicī re
trorsū q̄uersi: sacrā
te bñdictōib⁹ repleat.
Per. a ℣ Profū
dū ē q̄si pozro fundū.
cui⁹ima oīno demersa
sūt. ō isto ꝑfundo glio/
sas effudit lacrias pe/
trus. pūblican⁹ pectora
tutūdit. ionas tacitus
vociferauit. Dñe exau
di. sic cū de ꝑfundo oza
uit. ad altissimi redēp
tonis celerit̄ oīa pue/
nit. Est q̄ illō ꝑfundū ꝑ
funda būilitas pnie

b I. Mō b carnalē
aurē ꝓpha postulat sci
ens deū ic oꝛpozeū eē.
℔ xtutē qua suos exau
dire dignat expescit.

c ℣ Iniq̄tatē. vult
itelligi oē pctm̄ q̄ pt
aliq̄ puitate omitti. iu/
quū em̄ ē q̄ iustū ñ ē.
vidēs ℔ ꝓpha nullū eē
q̄ nō aut cogitatōib⁹
excedat. aut vacuo ser
mone delinq̄t. aut ina
ni actu occupet. dic iu
stīcie ipī⁹ t̄ suanū gen⁹
nō sufficere. nisi mie pstet auxiliū. nemo
em̄ sola dei iusticia sustinere posset.

d ℣ Territ⁹ igit̄ iusticia dei. ad pzonā
miaz ꝓuolat. Nō ē em̄ in nris actibus vt
mereamur absolui. ℔ ipi⁹ ꝓpciatōis ē vt
pñtentem reum liberari dignet. Hec est

runt mihi. Supra dorsum
meū fabricaueṙt pctōres p
longauerunt iniquitatē suā
d Dñs iust⁹ cōcidet ceruices
pctōr: cōfundant̄ z conuer
tant retrorsum oēs q̄ oderūt
e syon. Fiāt sicut fenū tectoꝝ
qō priusq̄ euellat exaruit.
f De quo nō implebit manū
suū q̄ metet z sinū suū q̄ ma
s nipulos colligit. Et non di
xerūt q̄ ptribāt benedictio
dñi sup vos. benedixim⁹
vobis in nomine dñi.

℣ Tāticū graduū. ℒ Cla
mat ꝓpheta ad dñm: vt a
pctōr ꝓfundo libereṙ. beni
uolentiā boni iudicis que/
rens de calamitatibus iudi
catis. Psalmus. cxxix.

a Ex profundis clamaui
ad te dñe: dñe exaudi
b vocē meā. Fiant aures tue
intendentes in vocē depre
c catiōis mee. Si iniquitates
obseruaueris dñe dñe quis
d sustinebit. Quia apud te p
piciatio est. et propter le/

ãt lex. i. euãgelica iussio ꝑ quã se veĩre cre
debat eẽ saluãdũ. sustinui. ĩdicat carita/
tẽ. q̃ totã sustĩet. ⁊ ꝑfectos effic̃ xp̃ianos.
vl' lex tua lex ẽ miserẽdi penitẽtibus
e ¶ Sustinuit aĩa mea ĩ ꝟbo ei⁹ qꝛ ĩcar
natõꝫ dñi credebat eẽ
venturã. Xp̃s em̃ ꝟbũ
istd̃ ẽ. qd̃ sustinẽdo ĩte
rĩ. patient̃ expectauit.
⁊ qd̃ ñ dixit trãsitoriũ
aliqd̃ ꝟbũ. expõit seq̃n
ter. dicẽs illd̃ ꝟbũ dñꝫ
Spauit aĩa mea ĩ dño
scꝫ q̃ ẽ ꝟbũ p̃ris. spera
uit em̃ aĩa mea ꝙ futu
ris tp̃ib⁹ d̃ maria ꝟgĩe
ꝓpt̃ ĩteritũ gñis hũa/
ni auferẽdũ nasci dig̃/
ret̃. f ¶ A custodia
matutĩa. Custodia ma
tutĩa ẽ resurrectio xp̃i
q̃ custodiẽtib⁹ sepulcꝝ
militib⁹ matutino tp̃e
surrexit. exq̃ eĩ xp̃s re/
surrexit a mortuis spes
eccl'ie ꝯfirmata ẽ ĩ dño
Vsqꝫ ad noctẽ. i. vsqꝫ ĩ
finẽ mũdi. g ¶ Red
dita ẽ cã mirabilis q̃re
isrl' debuisset ĩ dño spe
rare. qꝛ ĩ ei⁹ mãu mĩa
ẽ. q̃ põt ex ꝑuerso face
re iustũ. ex ĩbecillo im
mortalẽ. ex carneo an
gel' sil'eꝫ. Addidit etiã
⁊ copiosa redemptio.
h qꝛ ñ auro nec argẽ
to. ꝫ p̃cioso sanguine
nos redemit A Vel
copiosa dic̃. ne q̃sq̃ de
sparet d̃ venia arbitrãs
nõ vsqꝫ ad ip̃m redẽp/
tiõis p̃ciũ posse ꝑueĩre
h ¶ Redemit itaqꝫ israel sanguine p̃/
cioso q̃ purificat. nõ cruentat. qui nõ ma
culat. ꝫ emundat ab oĩbus maculis. Sꝫ
cum dicit ip̃e. ostẽdit p̃ter ip̃m euadendi
impossibilitatem. ⁊ alium nullum potu/
isse nos redimere. Oratio
Ntẽdãt qm̃s dñe pietat⁹ tue aures
in oꝛõnẽ supplicũ. qꝛ apud te ꝓpiciatio ẽ
pctõꝝ. vt nõ obserues iniquitates nr̃as,

e gẽ tuã sustinui te dñe. Su/
stinuit aĩa mea in verbo ei⁹
f sperauit aĩa mea in dño. A
custodia matutina vsqꝫ ad
noctem speret israel in dño.
g Quia apud dñm miscd̃ia ⁊
copiosa apud eũ redẽptio.
h Et ip̃e redimet israel: ex om
nibus iniquitatibus eius.

Cãticũ graduũ. C Ex
emplo suo: ꝓpha hũilitatẽ
xp̃ianũ ppl'm docens. penã
ei gratissimã ponit: si mãda
ta dñi nõ cũ summa humili
tate suscepit: hortat̃ qꝫ isra/
elem iugiter sperare in dño
quatenus secl'i aduersa va/
leat tolerare.

Psalmus. cxxx.

a Omine non est exalta
tũ cor meuꝫ: neqꝫ elati
b sunt oculi mei. Neqꝫ ambu
laui in magnis neqꝫ in mira
c bilib⁹ sup̃ me. Si non humi
liter sentiebam sed exaltaui
d animã meam. Sicut abla/
ctat⁹ est supra matre sua: ita

ꝫ imptias nob̃ mĩas tuas. Per. ¶ To
tus h̃ psal. de mãsuetudĩe atqꝫ hũilitate
cãtat̃. eoqꝫ fit vt q̃s labor p̃misse ꝯfessio/
nis afflixerat. dulcedo gl'iose deuotõnis
reficiat. a ¶ Talit̃ h̃ hypotetic⁹ syllo
gism⁹ enascit̃. Est em̃
sensus. si ñ ẽ exaltatũ
cor meũ. neqꝫ elati sũt
ocl'i mei. a sup̃bia vicꝫ
reddor alien⁹ attñ ñ ẽ
exaltatũ cor meũ neqꝫ
ocl'i elati sũt. a sup̃bia
igit̃ reddor alien⁹. Et
cũ ꝓpha negat d̃ se vi/
ciosa. ꝯfitet̃ oĩno lau/
dãda. b ¶ Ambula
uit pylatus in magnis
q̃ dixit xp̃o. nescis qꝛ
ptãtẽ hẽo dimittẽdi te
ãbulãt in mirabilib⁹ q̃
de virtutibus quas a
deo acceperũt gl'iant̃.
aut miracula q̃rũt. nõ
vitam miraculosam.
c ¶ Dic̃ se nõ sup̃/
be scp̃turas meditatũ
monet ꝗ ꝓpheta diui/
nas scripturas simpli
ci ac puro corde ab v/
noquoqꝫ eẽ mediãdas
non vt arriani ⁊ mani
chei. iste ꝗ se dicit hu/
milit̃ sensisse. vt apl's
ait. Noli altuꝫ sape. ꝫ
time. Negat iteꝝ exal
tatã aĩam ad culmẽ su
perbie. ꝫ nõ negat ele/
uatã ad p̃dicatões di/
uinas. in ill' em̃ rebus
aĩam leuare fas ẽ. vñ
celesti pane pascat̃ in
illis sup̃bis exquisitio
nib⁹ nõ licet. vbi mors
reperit̃. d ¶ Ablactati dicunt̃ qui
sunt a lacte ꝓhibiti. Et merito talis ẽ fa/
cta comparatio. quia sicut infantes vbe/
ra materna sugunt. ita fideles ꝑuuli sim
plicitate scripture diuine nutriuntur: do
nec preparent̃ ad solidum cibũ. Est ordo
aũt verboꝝ talis. si nõ humiliter sentie/
bã sicut ablactat⁹ sb̃ matre sua. ꝫ exalta/
ui aĩam meam, tũc ita retribues, i, si ego

te presumpsi ꝯtēnere. tūc merito videar me abijcere. e ¶ Docet ꝓpheta vnūquēq; fideliū. vt ꝯfidentiā suā sp in dñm ponat. dicit em̄ ex h̄ nūc. i. a pñti tpe vsq; ad eternitatē futurā. cū vnū secl'm erit et vicissitudo tpm ī vnitatē ꝑpetuā mutabit.

Oratio.

NE ꝑmittas nos exaltare ī supbijs scl'i omp̄s pr̄. ꝫ q̄ mitis es ⁊ hūilis corde pr̄. doce nos hūilib⁹ tibi placitis consentire. Qui. ¶ Cū ꝓphetā oīa cātica graduū. ad prouectū spei celsioris euexerint. istud tñ eū om̄i modis eleuauit. qꝛ incarnatiōis dñice sacr̄a describit. a ¶ Memēto eī illi d̄r ex hūano more. q̄ nihil aliqñ potuit obliuisci. cui oē p̄teritū ⁊ futurū pñs ē Ille aūt dauid manu fortis ⁊ desiderabilis est dñs xp̄s. Et om̄is māsuetudīs eius ꝑ qd̄ v̄tus īmēse patīe eius oñdit b ¶ Jurauit dñs. s. xp̄us. i. iure orauit ꝫm ethimologiā. h̄ ē veracit̄ firmeq; ꝓmisit. ꝓmisit vero se redēptuꝝ hūanū genus Qd̄ oñdit q̄ndo petro ait. mitte gladiū tuū ī locū suū. Calicē quem dedit mihi pr̄ nō bibā illū. Et hoc idē qd̄ ꝓmisit. d̄r vouisse. votū itaq; filij fuit. vt ꝑ aduētū incarnationis eius recōciliaret pr̄i genus hūanum hoc tñ votū nō est a pr̄e ⁊ spūsctō diuisuꝫ qꝛ eoꝝ hoc vnū est votum. c ¶ Tabernaculum. dicit celestem habitatōem. vbi post resurrectionē assumpta carne vidētibus apostolis ascēdit. lectus ipsi⁹. est requies intelligēda. btīssime. s. passiōis cōsūmatio. qꝛ ꝯsūmata passiōe. reqes erat. ꝓmittit em̄ se xp̄s nō ascēsuꝝ in celū. nec carni sue requiē illam daturū. donec que patri ꝓmisit impleuerit. d ¶ Sōnus iste intelligēdus ē. requies mortis. quia triduana tantū pausatōe susceptus est. et nullā corpi corruptōem intulit. ꝫ q̄etem. Palpebre a palpādo dicte sūt. q̄ nisi tremula quadā remissiōe quieuerint. somn⁹ oculos nō p̄t introire. Et idē alijs v̄bis repetituꝫ sequit̄. qm̄ reuera tpa capitis nr̄i requiē h̄re nō pñt. qñ ocl'i crebris motib⁹ agitati vigilare noscūtur.

e ¶ Nec requiē se tpib⁹ dedisse ꝓfitetur priusq; in hoīe dignū dño pr̄i locū vel eccl'ie cōgregatōeꝫ ꝯstrueret sua resurrectōe ¶ qꝛ loc⁹ eius ē tabernaculuꝫ pectoris xp̄iani. et atria eccl'ie catholice. q̄ ille tāq; celū sp inhabitat. Et ip̄e inuenit q̄ q̄siuit ouez ꝑditā. ipse repit. q̄ ꝯstruxit tabernaculū sibi ex nobis ⁊ in nob̄ f ¶ Audiuimus eā. s. ꝓmissiōem ī plēdaꝫ. Effrata ip̄a est bethleem. vñ euidēter appet auditū fuisse nascituꝝ dñm in bethleē Michea ꝓph̄a dicēte. Et tu bethleem effrata nequaq; es minima ex te eī exiet dux xp̄s. Cāpi silue. corda sunt gētiū. que ex pctīs prius siluestrib⁹ ⁊ dumosis cubilia fuerūt demonū. nūc campi vocitātur dño colente et extirpante. Campi a capacitate ⁊ spacio diffuso dicti sunt.

g ¶ Nos introibim⁹ in tabernaculū dei. qui in adunatōe ecclesie. per dñm cōgregantur.

¶ Pedes significāt euāgelicas iussiones. ibi em̄ steterūt pedes eius. vbi fidei veritas dinoscitur esse fundata. stant em̄ domini pedes eterna soliditate veritatis fixi. h Ibi ergo ado-

e retributio in aīa mea. Speret israel in dño: ex hoc nūc ⁊ vsq; in secl'm. Canticū graduū ¶ Hic ps̄ incarnatiōis dñice sacramēta describit: cui⁹ aduent⁹ ecclesiā bñdicat: sacerdotes glorificet: inimicos cōfundat: ⁊ sup ip̄m dñm floreat sanctificatio. eterna iusticie.

Psalmus. cxxxj.

a Memento dñe dauid: ⁊
b oīs māsuetudinis ei⁹. Sic
iurauit dño votū vouit deo
c iacob Si introiero in taber
naculū dom⁹ mee: si ascēde
d ro in lectū strati mei. Si de
dero somnū oculis meis: et
palpebris meis dormitatōꝫ
e ÷ Et requiē tpib⁹ meis: do
nec inueniā locū dño taber
f nacl'm deo iacob Ecce audi
uim⁹ eā in effrata. inuenim⁹
n eā in cāpis silue. Introibi
m⁹ in tabernaculū ei⁹: ado

rabimus vbi aplice ꝓdicatões audiũtur q̃ sustentãt totũ corꝑ ecclie. locus itaq; iste. eccla est b ℣ Surge dñe. i. ab inferis. reuertere ī deitatis tue brītudinē sempiternā ℟ Tuā dico. quā tibi tua matestas attribuit. Tu ⁊ arcba. ꝟ ē eccl'ia. quā sactificare dignat⁹ es. Jō ℣ p/pheta ad xp̄m dic. surge qz tā spū puldit oīa ꝓplera ī ꝓdestinatõe q̃ supius xp̄s ꝓmisit. q̃si ℣ diceret. tā expleti turamentū. reddidisti votū. ĩueniſti locũ deo tam ꝓduxisti ex latere tuo eccliaz. exurge nũc reuertere ī tabernaculum ⁊ requiē tuā.

i ℣ Sacerdotes ōi ẽduātur iustitia. vt lorica tustitie muniti. nõ sautientur a iacul' tui mici ℟ Et scti tui exultēt. q̃ xp̄m i baptismo induert. A Vel oēs scti. sacerdotes di cti sũt. regali illi sacerdotio fidei ⁊ charitat' decorati k ℣ Propter illũ q̃ ex semie da uid formã sumlē suscepit. nõ auertaſ claritaſ imagis tue a sctis ī q̃bus inhītat xp̄s. ꝟ illumiet eos A ℟ Ut petit xp̄ba. vt a gente iudeoꝝ nõ auertat facie suā ꝓpter mortem xp̄i. exaudita ē oīo. da multi de gẽte illa salui facti sũt. vt aplī ⁊ alij multi. l ℟ Quid eī firmi⁹ ꝑt dici q̃ qñ ille iurat p quē iuraſ. ille ꝓmittit q̃ nõ ꝑt falli. frustare ē ī irritũ ꝓmissa deducere. qõ ꝟ merito denegat posse cuenire vbi loc⁹ eē decꝑtõi nõ ꝓtuit. Fructus ē vētris doctna xp̄i celeſt'. de q̃ pop̄ul⁹ xp̄ian⁹ ē generat⁹. Sedēs sup sedē ei⁹. qñ filia mãdata illi⁹ docere ꝓbantur Successores itaq; xp̄i apli ⁊ alij positi sẽ sup sedem xp̄i. q̃ fuerũt fruct⁹ ꝓdicatio

h rabim⁹ in loco vbi steterunt pedes ei⁹. Surge dñe in requiē tuā. tu ⁊ archa sanctificatõis tue. Sacerdotes tui induanꝫ iustitia ⁊ sancti tui exultēt. Propter dauid ser
l uũ tuũ nõ auertas faciē xp̄i tui. Jurauit dñs dauid veritatem ⁊ nõ frustrabiꝫ eũ: de fructu ventris tui ponã sup
m sedē tuā. Si custodierint filij tui testamentū meū: et testimonia mea hec q̃ docebo
n eos. Et filij eoꝝ vsq; in seculũ sedebunt sup sedē tuam.
o Qm̃ elegit dñs syon: elegit
p eã in habitationē sibi. Hec requies mea in seculũ ÷ seculi: ℣ habitabo qm̃ elegi eã.
q Viduã eius benedicens benedicã: pauperes eius satu
r rabo panibus. Sacerdotes eius induam salutari: et sancti ei⁹ exultatiõe exulta
s bunt. Illuc ꝓducam cornu

nis xp̄i. ℣bo illius geniti. p dauid igitur xp̄s intelligiť. cui pr̄ hoc iurauit. i. firmiter ꝓmisit ꝑm bũanitatē m ℟ Dicit etiã ⁊ ℣ de aplis ⁊ xp̄ianis. qui filij dei dici meruerũt integritate fidei. si testamentũ dei oēmq; doctrinã pura deuotiõe custodiant. sedere sp in celestibus ⁊ eternaliť. ℣ est vsq; in ſ ℣n. ſ. futurũ ī celo. cui⁹ nõ erit finis n ℣ Sedebũt ⁊ filij nr̄i. boc ē remõeratõrũt opa bona. q̃ ob amoꝝ illius opati sumus ī conspectu eius o ℣ Syõ. scta ecclesia. in ipsa eī requiescit dñs. i. in coꝝdib⁹ electoꝝ suoꝝ. i. ī scis animab⁹. sactis celestib⁹ sctificať p ℟ Jp̄a est ei reqes. dñm ipm spēale tabernaculũ in religiosꝝ hoim pectoribus tusidere. ⁊ sic vbi ℣ esse vt ī his dicatur ĩmēsus ⁊ incõprehēsi bil' bitare q Æ Uoxp̄is. de filio suo vidua mi ei⁹ ⁊c. A L Uidua xp̄i oꝝ ecclia. que oñi auxilio mõano destituta. solã spem suaz ponit ī dño. quã bñdicens bñdicit. qui ingeam bñdictõe sanctã cat. Reuera pauperes xp̄i celesti pane saginãtur. qm̃ in mõanis cõpijs sp esurĩt. de q̃b⁹ oꝝ. Btī pauꝑes spũ r ℟ Sacerdotes dei induãtur salutari. q̃ dñm saluatoꝝ ẽ sũma fidei integritate recipiunt. ⁊ ipsius misceãa vesciũtur. Exultatõne exultabũt ꝑpetuã letictã vult significare sanctoꝝ s ℟ Illic cuz dicit. illa brītudinis requies designat. de qua supius dixit. hec requies mea ⁊c. Cornu dauid: fortitudo potestatis christi. in illa tudicatõe monstranda est. vbi ab ipso sanctis eterna premia conceduntur. Parauit lucernã.

Iohannē baptistā vel eius lumē ꝓdicatiōis. s. iohānis baptiste qui fuit vera lucerna xpi. t ℣ Sicut sacerdotes dei induūt salutari ita inimici eius hoc est heretici vel pagani vel quicūq; cōtra eius instituta vixerūt eōfusiōis vela mie vesciūt. qñ illi audiūt venite benedicti. Isti. ite ī ignē eternū. Efflorebit ăt dixit ad exprimēdā sctitatē gl̄ iose incarnatōis. floruit enim in xpo ꝑna sp sctificatio. ḡdegit vl quicḡd ꝓtulit. ℟ Ro ingressu nostro. mēor esto nostri olpotēs deꝰ. idue nos sacerdotali iustitia vt iduti mereamur in tabernacula sempiterna. ℣er. a ℣ Hic duo posuit bonū s. t iocundū. t qđ sibi videbaꝝ eē cōtrarium vno ꝑmone ꝓiūritꝰ martiriū sit bonū non iocūdū voluptas iocūda nō bona ℣ Dicēdo ait frēs in vnū. significat non carnales frēs sed eos q̄ fidei sotietate subvno pre sūt cōstituti. q̄bus est cor vnū t aīa vna. b ℣ Unguentū in capite ē spūssanctꝰ. q̄ descēdit supra xpm ī baptismo in spē colūbe. q̄ est caput corpis ecclie. ℟ Q̄ descēdit ī barbā. i. idē ipe spūs. in aplos qui barba būdicti sūt. qñ viriliter fixi sub cristo suo capite velut barba pseuerāt. Addidit aaron. qui xpi speciē gestabat in suo sacerdotio. vt nō cuiuscūq; hois barbam sed xpi intelligeres. c ℣ Per ozā vestimenti dei significaꝝ eccl̄ia in cuiꝰ oza descēdit vnctio ista qz vsq; in finem seculi descēdit spūssctūs sup eam in baptismo. suaq; miseratiōe sctificat. ℣ Hermō hebzeū nomē est mōtis vltra iordanē fluuiū ꝓstituti. t interꝑtaꝝ anathema. significatq; pplm iudeoꝝ a deo reprobatum. Bos hermō. diuina scriptura. q̄ ꝓius iudeis credita est t postea ad mōtē syō. i. xpi eccl̄iam transcēdit ℣ Uel fides t gratia dei. Bos iste ē. a iudea in gētes descēdens. q̄ nūc speculanē fide deū t iōo syon sunt d ℣ Illic. s. in syon. i. ī eccl̄ia q̄ fratrū adunatiōe cōsistit. Mandauit bñdictionē. hoc est missit saluatorē q̄ crescētiū ē vita t btitudo ꝑpetua Nulla enī discordātibus bñdictio ꝑstaꝝ. illic ḡ vbi ꝓcordia ē. bñdictio dī mādaꝝ. ℟ ℣ Infunde dñe ī ecclesiā tuā. caritatē nostre fraternitatis t pacis. vt roborunḡti spiritalis asperſi. bñdictiōis tue gratia iocundemur. ℣er. a ℣ Ecce. dcm ē vt reb⁹ certis atq; perfectis nō solū sermo. sed etiā articularis ꝑstare tur oñsio. Sed nūc dctū est. i. ī eterna ꝑsta qz tot gradib⁹ ascēsis sol⁹ ille laudari debuit mirabilr̄ q̄ tāta concessit. Tūc enī maiori studio ꝓdicād⁹ ē dñs qñ facit sua largitate securos vel nūc. i. ī ꝑti vita vbi exercēd⁹ est animꝰ vt ī futuro eternis laudib⁹ occupeaꝝ. Būdicite. i. laudate. qz nos illū bñdicēdo laudamus. ille nos bñdicēdo sctificat ℣ Serui dñi sunt. q̄bꝰ ira nō imperat. q̄bus petā non regnāt, quibus nō dominanē vicia.

dauid: paraui lucernā xpō meo. Inimicos eius induā cōfusione: super ipm autem efflorebit sanctificatio mea.

℣ Cāticū graduū. ℣ Post ꝓcedētis ps. gl̄oriosissimā ꝓdicationē: ꝓpheta beatā ꝓdicat vnitatē vt q̄ se xp̄iana religiōe cōstringunt in vna charitatis cōuenientia ꝑseuerent. Psalmus. cxxxij.

a ℣ Ece q̄ bonū t q̄ iocūdū htare frēs in vnū.

q Scut vngentū in capite: qđ descēdit in barbā barbā aaron. Qđ descēdit in oza vestimēti eiꝰ: sic ros hermon qui descēdit in montē syon.

o Qñ illic mandauit dñs benedictionē: t: vitā vsq; in ℣ Cāticū graduū. /sec'm ℣ Post mutue dilectiōis monita: nūc cōsequēter suadet vt felix adunatio in laudes dñi flagrantissimo charitatis studio concitetur.

Psalmus. cxxxiij.

a ℣ Ece: nunc: benedicite dño oēs serui dñi.

b ¶ Illi stāt in domo dñi. q̄ꝝ animꝰ in religiōe dei firmo vestigio ꝑseuerat Atrium ē ingressus māsiōis. significās eos q̄ meruerūt eē vel in penetralibꝰ iā sc̄ vel ī ingressu sctē dei eccīe. Dei nr̄i. i. nō quē gētilitas colit ꝫ quem vera religio cōfitet̄.

c ¶ In noctibꝰ signat terminū istiꝰ mūdi tp̄s qd̄ sp̄ tribulatiōibꝰ obscurat̄. ibi eī leuande sūt manus. vbi meret̄ bōa opatō auxiliū dñi Cuꝫ dicit extollite. b̄ ē vberiꝰ elemosinā ⁊ bona opa facite addidit v̄o in sctā. s. eccīa vel ī sctō. s. xp̄o vt ī hebreo ē. vel ī sctā opa. q̄ solū in eccīa sctā sunt. illaꝫ eī solā elemosinā xp̄s accipit quā eiꝰ noīe. i. ī sctā eccīa fidelis xp̄ianus obtulerit. Sꝫ neq̄s sibi aliq̄d arroget. dñm dic̄ eē bñdicēduꝫ qꝛ ip̄e dat ⁊ aīan misericordē ⁊ substātiā largiorē d ¶ Istū v̄siculū spūssctūs loq̄t̄ siue ꝓpheta ad illuꝫ q̄ ꝑ q̄ndecim gradꝰ ascēdit ad bñdictiōꝫ vt recipiat mercedē. Bñdicat te dñs ex syon q̄ fecit celū ⁊ terram ad distinctionē eorū dicit q̄ sunt dij falsi. Oīo.

Benedicētes te domīe dep̄camur vt nos mundi huiꝰ nocte cōtectos. illuminare digneris. qtūs duꝫ manus nostras in bonis opibus eleuamus. benedictionē a te largissimā consequamur. Per. ¶ Per ascēsis gradibus vsq̄ ad illā summitatē que securos efficit xp̄ianos. ꝯgrue nimis ponit̄ all'a vt laudibꝰ dñi ꝑfruat̄ sancta eccl'ia cui tale munꝰ noscit̄ eē p̄paratū. q̄ ꝓpter sinceris mētibus all'a dicamꝰ vt illi sancto ppl'o. ꝑ diuinā gr̄am misceamur a ¶ Laudate nomē dñi q̄ ꝑ fidē cognouistis esse sup oē nomē Laudate serui ¶ .i. q̄ serui ip̄ius estis prona volūtate deuoti. ⁊ dimisistis seruire diabolo. b ¶ Qui statis. hoc est q̄ ꝑseueranti volūtate in eiꝰ credulitate consistitis. Atriū dr̄ āplissime domꝰ primꝰ īgressus vbi habitantes focos facere solebant. Et ab atro fumo appellata sūt. Atria q̄ si atra. illos eī deū bñdicere ī his verbis debere dicit. q̄ in primuꝫ mēbrū domꝰ dñice vident̄ ingressi. c ¶ Cōsiderate ꝙ laudate tercio posuit vt ꝑ laudis sil'em q̄litatē. sctē trinitatis indiuisibilē vnitatē nobis oñderet Qm̄ bonꝰ q̄ nō solum bonꝰ ꝫ optimꝰ. Psallere v̄o ad bōas opationes corpis refert̄. vt ī hac ꝯuersatōe dñm videamur de nr̄a ꝓbitate laudare. d ¶ Elegit itaq̄ iacob dñs dū ppl'm eccīe diuersaruꝫ gētiū adunauit. Possidet isrl'. qñ in illa resurrectōe btōꝝ. ipse in oībus habitare ꝓbat̄ e ¶ Uidebat eī vir sctissimꝰ maiestatē illā mirabilē virtutibꝰ celo ꝝimperantē. ⁊ illiꝰ magnitudinē reuelāte spiritu cognouit. merito p̄ oībꝰ dijs magnū dñm dixit a quo cūcta creata sunt. Nō aūt deos dixit. ꝙ crederet quos stulta gentilitas adorabat sed qꝛ ipsi eos deos dicebāt quos suggillādo eorū vocabula cōmemorat.

f ¶ Celū positū est ꝑ cūctis celestibꝰ terra. pro oībus que in humo gignūtur mare. pro istis finibus. quos cōmeantiū discursus inuisitat. Abissus. occeanū significat q̄ ꝓpter altitudinē suā nobis ignotus est. in his omībus volūtas dei sine dubitatione cōpletur.

b Qui stat in domo dñi ÷ in
c atrijs domꝰ dei nr̄i :. In noctibus extollite manꝰ vr̄as in sancta. ⁊ benedicite dño.
d Benedicat te dñs ex syon. qui fecit celum ⁊ terrā.

¶ All'a. ¶ Propheta laudes dño dicit esse soluēdas magnalia ip̄iꝰ diuersa cōmemorās destruensq̄ falsitatē ydoloꝝ cultores redarguit

Psalmus. cxxxiiij.

a Laudate nomē dñi lau
b date serui dñm. Qui statis in domo dñi in atrijs domꝰ
c dei nr̄i. Laudate dñm quia bonus dñs psallite nomini eius quoniā suaue ÷ tu :.
d Quoniam iacob elegit sibi dñs. israel ī possessionē sibi
e Qm̄ ego cog̃ui ꝙ magnus est dñs. ⁊ deꝰ noster p̄ omnibus dijs. Oīa q̄cūq̄ voluit
f dñs fecit in celo ⁊ in terra in mari ⁊ in omnibus abyssis.

g ¶ Si sequētia ad lr̄am accipis. vera sūt. Sz qr de hebreo ppl'o dicit inferius ꝯuenit hec quoqꝫ hoīb⁹ applicare.
H ¶ Educēs nubes. i. eleuās ꝓphetas ab hūili ꝓposito ⁊ fecit ꝑuenire ad fastigiū p̄dicatōis. Fulgura sūt ꝓphetaꝝ p̄dicatiōes cū terrēdo ꝑcutiūt pctōre ꝫ. ⁊ pluuie fiūt. cū diluūt delīquētes a pctīs. ⁊ imbrē salutarē infundūt vñ spūales fruct⁹ germinēt h ¶ Uentos apl'os dicit. quoꝝ p̄dicatio totū mundū tanq̄ vētus celerrim⁹ percurrit. De thesauris.
H. i. de archanis celestib⁹. ¶ Primogenita mūdi ꝑcutit deus quasi egypti qñ natos hoīes origīali peccato sua potētie inspiratiōe correxit. Ab homine. i. prudētiorib⁹ h⁹ seculi. vsqꝫ ad mansuetos ac simplices viros. oēs em̄ hi ꝑ gr̄aꝫ dñi liberent̄ a diabolo. velut pharaōis īmpia dñatiōe deprimūt̄
l ¶ Misit signa. qñ in passiōe xp̄i t̄ra tremuit. saxa disrupta sūt. Dictū est signū ab eo ꝙ significet sic̄ vestigio viso. trāsisse aīal cui⁹ vestigiū ē cogitam⁹ ꝓdigia q̄si porro ditia. i. longe p̄dicētia. q̄ tūc facit cū aīas fideles ꝑ aliq̄ signa p̄missa cōuertit. Pharao dissipatio interp̄tat̄ ⁊ diabolū significat. In oēs ſuos ei⁹. i. in illos q̄ illi ſuiūt. illi⁹ eī serui sum⁹ cui spōtanea mente ſuim⁹ Submergit̄ eī cū seruis suis diabol⁹ qñ salutari fonte baptismi ppl's a diaboli errore liberat̄. k ¶ Gētes. dicit caternas vicioꝝ. has ꝑcutim⁹ qñ satisfactiōe ꝑ pnīam vulneram⁹. qd̄ eī est illis vuln⁹ nobis sal⁹ est. Reges fortes. spūs īmundos dicit. q̄s occidit dñs. cū nos mūdat a delictis. ⁊ illd̄ facit a nobis extraneos
l ¶ Seon īterp̄tat̄ tentatō oculorum amorrei. amaricātes, vere amara sc̄ vicia q̄ nob̄ ab illa btītudine iocūdissima deducūt. hec hūt regē diabolū. q̄ ē tentatō oculoꝝ qñ se trāsformat in angelū lucis vt ꝑ spēm boni deuotos decipiat. ista deus occidit qñ nos a taliū ſuitute liberauerit Og cōclusio. basan cōfusio interp̄tat̄ merito ꝗ ꝯfusiōis rex ꝯclusio ꝑhibet̄. Diabol⁹ enī nobis ꝯclusit regnū celeste ⁊ ī ꝯfusiōnē deiecit. h Chanaan cōmotio interp̄tat̄. qr diaboli illa regna cōmouent nos a deo. ¶ Que ille occidit q̄ crucē ꝓ oīm salute suscepit. m ¶ Terra illa est quā sine dubio xp̄iani et̄na pace possideāt hereditatē. iō addit hereditatē isrl' ppl'o suo ista ergo hereditas btītudīnis est ip̄a ꝑpetuitas.
H ī quā nos sua gr̄a asciuit. n ¶ Precat̄ ꝗ vt humano generi nomen eius semper debeat ꝑmanere. q̄tin⁹ ab aduentu xp̄i vsqꝫ ad finez seculi sꝑdici ⁊ eē debeāt xp̄iani. H Uel illo noīe in eternū ꝑmanēte. hoc nobis sit hereditas sempiterna.
¶ Memoriale dei est q̄cq̄d in scripturis sanctis cōmonitione saluberrima cōtinet̄. Seculū seculi. significat diē sempiternū. vbi em̄ nos habem⁹ generatiōe ⁊ generatiōe cassiodori trāslatio hz in seculū seculi. H vel generatiōe ⁊ generatiōe. scz iudeoꝝ ⁊ xp̄ianoꝝ. vt qd̄ legis vmbra p̄figurauit in euāgelio agnoscat̄ A vel ī hoc seculo ⁊ futuro. o ¶ Iudicabit. i. damnabit dñs iudeos non credentes. qr noluerūt eē ip̄i⁹. q̄s de cūctis elegit natiōib⁹ ad possidendū. Et in seruis suis. i. fidelib⁹ q̄b⁹ dictū est q̄ credit in me nō iudicabit̄. ſ trāsit de morte ad vitā in illis deprecabitur. id est ꝓpiciabitur q̄bus eterna promissa dat. ab illis deprecat̄ quos ⁊ exaudit,

g Educēs nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiā fecit
h Qui ꝓducit vētos d̄ thesauris suis. q̄ ꝑcussit p̄mogenita egypti ab hoīe vsqꝫ ad pec⁹
i Emisit signa ⁊ ꝓdigia ī medio tui egypte. ī pharaonē ⁊
k in oēs ſuos ei⁹. Qui ꝑcussit gentes multas. ⁊ occidit re/
l ges fortes. Seon regē amorreoꝝ et og regē basan. ⁊ oīa
m regna chanaā. Et dedit terrā eoruz hereditatē. heredi/
n tatez israel populo suo. Dñe nomen tuum ineternuz. dñe memoriale tuum in genera/
o tiōe ⁊ generationē. Quia iudicabit dñs populū suum. et in seruis suis deprecabitur.

p. ¶ Designant aūt hic simulachra p illud vñ sūt. i. aurū ⁊ argentū. metallorū sez q̄litate formata ad irrisionē gentium bñ ei gentiles irrident vt putent hoī p̄stare qd capiūt ab hoīe. s. aurū, argentuz ⁊c̄. meli⁹ enī cōsulerēt sibi hoīes ea frangentes. tūc eī aliq̄d ꝓsūt si ad pecunias trāslata descēdūt. vñ de⁹ eorū nō exaudit integer s̄ p̄stat poti⁹ īminut⁹

q ¶ Quid ꝓdest os qd nō loquit? q̄d oculus q̄ nō videt. vocabula eī sūt vana. non officia ꝓfutura.

r. ¶ Quid ꝓdest auris q̄ nō audit? q̄d nares q̄ non odorant nomina vana sine reb⁹ p̄sumptio caduca q̄ vtilitas man⁹ q̄ non palpit. q̄d pes q̄ nō mouetur. q̄d guttur qd non sonat. noxia sūt deliramenta nō veritas firma. abūde eī gentiuz simulachra derisa sfit

s ¶ Dignū ē em̄ vt careāt collatis sensibus q̄ deos insensatos sibimet effecerūt. Et intuere qm̄ fabricatores ⁊ cultores oēs idolorū vna cōplectit dam natio dū dicit q̄ faciūt ⁊ q̄ cōfidunt in eis.

t ¶ Amonet hic vt vero dño debeāt ꝑsonare laudes fidelium Per isrl. oīs iust⁹ significant. q̄ diuina cōtēplatiōe gradulatur. In aaron. sacerdotes sctī significāt

v ¶ In leui etiā sctī mīstri. i. dyaconi significant ad postremū q̄ dño in q̄libz cōuersatiōe samulant. sic oīs ppl's deo deuot⁹ ꝑ diuersas ꝑtes deū laudare p̄cipit

x ¶ Bñdict⁹ dñs. i. xp̄s q̄ ē ex syon. i. suā eccl'iaz sancta incarnatiōe visitauit. ip̄e ē q̄ hītat in irl'm. q̄ diuersoꝝ sctōꝝ cōgregatiōe ꝯstruit. ⁊ regis sue p̄ntia felicitate letat eterna. Oratio.

Uauitas eximie de⁹ (quē oīs t̄ra ꝓ dulcedinis benignitate collaudat) rogamus vt abluto a nobis vane supstitiōis errore. tuis volūtatib⁹ cōnectamur. per.

p Simulacra gentiuz argen/
tū ⁊ auꝝ opa manuuz hoīm
q Os hñt ⁊ nō loquent. ocl'os
r hñt ⁊ nō videbūt. Aures hñt
⁊ nō audiēt. neqz em̄ ē spūs
s in ore ip̄oꝝ. Sil'es illis fiāt q̄
faciunt ea: ÷ ⁊ ⁝ oēs q̄ confi/
t dunt in eis. Dom⁹ isrl' bñdi/
cite dño. domus aaron bñdi
v cite dño. Domus leui bene/
dicite dño. q̄ timet dñm be=
x nedicite domīo. Benedict⁹
dñs ex syon q̄ hītat in irl'm.

Alla. ¶ Magnificētiaz domini ꝓpha declarās. mi/racula refert q̄ fecerit in egypto ⁊ gēte iudeoꝝ. mīa eius sepius nobis incultans qꝛ illius ē mīa. oē qd possumus. et clementia. oē quod viui/mus. Ps̄. cxxxv.

a Onfitemī dño qm̄ bo=
nus. qm̄ ineternuz mīa
b ei⁹. Cōfitemini deo deoruz:
c Qm̄. Confitemī domīo do=
minoꝝ. Qm̄. Qui facit mi=

¶ Mirabilis psal. ⁊ nimia v̄tute ꝓfund⁹. c⁹ eī virtutis sit ī paralipomenon oñdit. vbi ait. cū cepissent deum laudare ⁊ dicere. Cōfitemī dño ⁊c̄. īplebat dom⁹ nube ⁊ caligine. ita ꝙ nec sacerdotes poterāt stare et mīstrare ꝓpt caliginē cōpleuerat eī gl'ia dñi domū dei. Nā lz ī oīb⁹ psalmis si pure cantant certū sit adeē diuinā p̄ntiā. hoc tñ magis credit qd leg' auctoritate firmat.

a ¶ Cōfitemī tā confessio pctōꝝ q̄z laudis ītelligit. Qd v̄o mīa in singulis v̄sibus repetit hoc indicat. q̄a oīa q̄ dicūt ex mīa dei ꝓcedūt. sine q̄ nec esse nec valere possumus. q̄propt nec ab ore nostro dz nec a corde discedere. qtūs ei ipsa dignet nos iugi tuitione ꝑuare. Bon⁹ v̄o d̄r. qm̄ laudes suas clemēter audit. ⁊ supplicātib⁹ miserat⁹ indulget. Addit ineternum mīa ei⁹. qꝛ hic p̄stat vt creet. ꝑcit vt corrigat ⁊ in futuro mīam tribuit vt coronet.

b ¶ De⁹ ille deoꝝ est cui null⁹ sil'is inuenit. ⁊ ñ pōt de⁹ deoꝝ nisi sola trinitas sctā nūcupari. c ¶ Dñs dñoꝝ ille solus ē. cui cuncta deseruiūt. ipse est etiaz sanct⁹ sanctoꝝ. ip̄e rex regū ⁊ oīm ptātū

d ¶ Per istos oēs versus vsqz in finē subaudiendū est ꝯfitemini vt nobis plena possit cōstare snīa. dicit itaqz soluz illū fecisse mirabilia q̄si ⁊ non ꝑ angelos

ꝛ apl'os fecerit mirabilia. § ꝺ mẽorat ista mirabilia fecisse solꝰ. qñ ẋbo suo ꝑditiones rex fabricasse mõstrat. qꝫ sine ministerio fecit creature. Vñ sequ'. Qui fecꝫ. e ℭ In ītellectu ꝫ celos fec. qz nulla ꝑfusiõe. nulla inordinatõe. nulla informitate creati sũt. § distincti atꝫ ꝓpositi. ī sapia creatoris sui pacti sũt

f ℭ Firmauit terraz sup aquam. i. sacri baptismatis. terra nr̃a. i. corꝑ nr̃m refici. duz stabilitate religiõis firmat. Siue ad ĩram sui ꝫ aqs. i. iuxta aqs. Vl etiaz supiorẽ aqs vnapte sut. g ℭ Et sũ ad ĩram de astris verũ sit spũalit' tñ mgna luminaria fec. cuz angelos ac ptãtes throno ꝺ dnationes creauit. q̃ pietate sãctissima celesti lumine irradiant.

b ℭ Ptãs diei. est aduẽt' solis, qz ꝑ euz oĩb' declarat' visibil creatura. põt ꝛ de xpo dici q̃ illũinat mẽtiũ tenebras. i ℭ Lunaz ecclĩaz debem' accipe stellas: ei' diuersos ordines. vt sũt epi. pbi. ꝺyaconi. q̃ velut stelle celesti nosc̃utur conuersatõe radiare. qui ī ptãte noctis. i. isti' seculi vasi sũt. vt ꝑ eos caliginosa reluceãt corda mortaliũ. k ℭ Vñ hystoria nota est. videam' quid ꝺ possit. spũalit' intelligi. Percussit xps ꝓmitiua egypti qñ isti' seculi dãnauit gliam q̃ putabaf esse ꝓcipua. nã luxus ꝛ lubia ac auaricia q̃si ꝓmitiua sũt mũdi. ipa em̃ ꝓmo generat pessim' vẽter. ꝛ velut charos filios amplectit'. dũ rerũ istaz cupiditate gratulatur. hec pcussit dñs dãnauit. l ℭ Per medĩũ em̃ egyptioz educit israel quãdo scr̃os suos a puersatõe liberauit pessimoꝝ. ꝛ a mũdi istius teterrimaꝫ habitatõe in lucem sue veritatis adducit.

m ℭ Manus fortis ad inuincibilẽ ꝑtinet actionẽ. Brachiũ excelsum. ad oĩa potentiã dñi singularẽ. que semꝑ demonstrat omniũ rerũ auctorẽ.

n ℭ Rubrũ mare: ẽ istius seculi permixta profunditas. quã multis diuisionib' transimus. quãdo puersi ad terram viuentiũ sustinemus. alter em̃ ꝑ elemosinas. alter per assiduas oz̃ones. alter per xpi caritatem transit ad deum.

o ℭ Et eduxit isr̃l quoniaz iste xpiculus repetit' est. expositio superius dicta sufficiat.

p ℭ Et excussit pharaonẽ. i. diabolũ. cum ministris suis ad fonte salutis id est baptismi. vbi eos sue potentie xpi tute remouet. Excussit aũt dixit. boc est quasi pulueren proiecit. vt de celeritate et virtutẽ diuinitat' ostẽderet. ꝛ illos terrenas sordes esse mõstraret.

q ℭ Desertus eñ dicit'. mũdus. qui diuina electione priuat' fuit. Et merito sic vocatur. quia ad se venientẽ nõ recepit auctorẽ. Illi ergo a christo ꝑ eum transducũtur qui illesi a malis eius pertranseũt.

r ℭ Percussit reges magnos: quãdo in corde nostro celestis medicus: impia desideria extinxit. tũc em̃ nos viuimus: dum illa moriũtur. Econtrario necesse ẽt nos succũbere. si cõtingat illa supare.

s ℭ Reges fortes occidit: quando a nobis expellit demonia. immissione varia grassantia. quoꝝ voluntas mala tũc extinguitur. si fidelium anime ab eoꝝ potestate tollantur.

rabilia magna soli': Quoniã. Qui fecit celos in intellectu: quoniã Qui firmauit terrã sup aqs: quoniã Qui fecit luminaria magna: qñ Solẽ in ptãte diei: quoniã Lunã ꝛ stellas in ptãte noctis: quoniã. Qui percussit egyptũ cũ ꝓmogenitis eoꝝ quoniã. Qui eduxit israel de medio eoꝝ: quoniã. In manu potenti et brachio excelso: quoniã. Qui diuisit mare rubr̃ in diuisiões: qñ eternũ miscõia ei' ÷ Et: eduxit isr̃l ꝑ mediũ ei': quoniã. Et excussit pharaonẽ: ꝛ virtutẽ ei' in mari rubro. quoniã. Et trãsduxit pplm suum per desertũ: quoniã. Qui percussit reges magꝝ quoniã eternũ miseric oz/dia ei'. Et occidit reges fortes: quoniã inet'nũ mia ei'.

t ¶ Seon q̃dē inꝑpretet̃ tētatio oculoꝝ. siue arbor infructuosa. amorreꝰ exacerbatio. q̃ oīa vidētur ad diabolū ꝑtinere. ipe em̄ ē arbor infructuosa. ipe ē exacerbatio. ꝑ hec ī nob̄ dn̄s occidit. qn̄ nos ad instituta sua. morū sanctitate ꝑduxerit.

v ¶ Og. ꝯclusio seu coaceruās inꝑpretatū d̄r. basan: ꝯfusio ⁊ diabolū ꝑcat. q̃ recte ꝯfusio d̄r. qm̄ suos seq̃ces ꝯfūdit. ⁊ ipe ī iudicio dei de btītudine discedit ꝯfusus. ipse q̃z peccata nr̄a coaceruat. vt accuset ⁊ viā ad deum ꝯcludit ne videat̃.

x ¶ Data ē terra illa et̃ne btītudīs ppl̄o xp̄iano. q̃ fuerat pollicita iudeis. illis em̄ in sua iniq̃tate ꝓiect̃ sāctis ac fidelibꝰ ꝓmisse hereditatis premia ꝯferūt̃. y ¶ Cū dicit seruo suo. i. xp̄iano ppl̄o. illos eī seq̃strat: q̃ iussionibꝰ eiꝰ restiterunt. siue iudeos. siue xp̄ianos. a ¶ Ipse em̄ xp̄s mōstrauit nob̄ ⁊ hūilitatis viā. ⁊ patientie disciplinā. q̃propter ī hūilitate positorum memor fuit. qn̄ in aduc̄tu suo eos ꝓprio cruore liberauit. tunc q̃z latius cepit desiderari hūilitas qn̄ eam ī se dn̄s saluator on̄dit. b ¶ Redemit enim nos a diuerꝑ iniurijs. de ptāte diaboli. qn̄ alapis cesus. flagellatꝰ ꝟberatus ē. ⁊ sanguinē in p̄ciū dedit.

c ¶ Dat escā carni. cū suos fideles corpore ⁊ sanguīe suo saginare ⁊ satiare dignat̃. Si etiā ad lr̄am intelligas: sua misericordia oīa tenet ⁊ cibat.

d ¶ Cōfitemini deo celi. i. debitas ei reddite laudes. q̃ nos a terrenis ad celestia cōmutauit. e ¶ Memorat iterꝝ in fine ꝑ ip̄m ꝟsum quez in capite posuit eē ꝯfitēdum. neq̃d p̄ter eius laudē ⁊ misericordiā agi posse crederet̃. Or̄o

Memor hūilitatis nr̄e miserere omp̄s deus. vt q̃ quondā patribus nr̄is terram aduersarioꝝ in hereditatē donasti: nos a pctīs liberos cū tua hereditate ꝯstitue. Per.

a ¶ Babylon ꝯfusio interp̄tat̃. ⁊ significat pn̄tē mdm. Flumē significat vnūquenq̃ pulchꝝ ad horā. cuius flos sicut flumē trāsit. ¶ Supra flumīa sedēt fideles. qui captiuitatē in hoc mdo patiūtur. ⁊ suspirātes desiderio patrie celestis irl̄m: amaras lacrimas fundūt. b ¶ Salix ē lignū infructuosum. ⁊ dicit̃ q̃ si q̃s ex illa accipiat potionē: aut māducet. filios nō facit. Organū aūt hominis corpꝰ ē. Sicut em̄ organū ex ml̄tis fistolis cōpositū est Ita corpus nr̄m ex multi ⁊ organis ⁊ mēbris: per ip̄m q̃z tactū manibꝰ hoc ē ꝑ opera melos ⁊ cātica ⁊ hymnos referimus d̄o. Dicit̃ iterū salix radicē nō hr̄e. tn̄ si abscinditur: ⁊ secus aquā plantatur statim virescit. sic pctōr licet peccauerit ⁊ ceciderit tn̄ si sit secus aquā. i. si legit sacras scripturas viret anima eius.

c ¶ Demōes qui deceperūt nos ⁊ captiuos duxerūt. nunc quasi gloriantes ⁊ deridentes dicūt nobis reddite verbum de fide vestra. ⁊ quēadmoduz quādo eratis in hierusalē. id ē paradiso hymnū dicebatis deo. ita nunc canite. ¶ Tenet

t Seon regē amorreorū: qm̄
v in eternū miscdia eiꝰ. Et og
x regē basan: quoniā ÷ Et de
dit terrā eorū hereditatē: ·:
y qm̄. Hereditatē isrl̄ ꝑuo suo
a quoniā. Quia in hūilitate
nr̄a memor fuit nr̄i: quoniā.
b Et redemit nos ab inimicꝭ
c nr̄is: quoniā. Qui dat escā
d omni carni: quoniā. Cōfite
e mini deo celi: quoniā ÷ Cō
fitemī dn̄o dn̄oꝝ: quoniā: ·

÷ Dauid ps̄: · B Tripliciter hic ps̄. intelligi potest. d̄ captiuitate iudaica in babylone ⁊ de pctōribus ab ecclesia eiectis. ⁊ de ea eiectione qua primi nostri parētes de paradiso expulsi sunt.

Psalmus. cxxxvj.

a Uper flumina babylonis illic sedimus et
fleuimus: dū recordaremur
b syō. In salicibus in medio
eius: suspendimus organa
c nostra. Quia illic interrogauerūt nos q̃ captiuos duxerūt nos: verba cantionū

q̄ppe nos lex pcti in mēbris nr̄is captiuos fm mēte. vt nō qȝolum⁹ faciam⁹ ꝙ qȝ nolum⁹. d ℣ Et q̄ abduxer̄t nos. i. ꝓcupie carnales q̄ nos iure captiuitatis illaqueāt freq̄nt suadēt. vt ꝛ̄ba psalmodie i loc̄ imūdis canē debeam⁹ c ℣ Quō cātabim⁹ (ill' rūdēdū ē) nos i pctis ꝓstituti In terra alīa. i. interact⁹ vicios⁹ qui sūt a deo alient. cāticū dīo ℟ Pctōr etem nō dr̄ cantare. ꝙ lugere pctā sua. Nō pōt em nisi sāctus ꝛ̄e deuz laudare. f ℣ Astrīgit itaq̄ se ꝛ̄ba duris ꝓditōib⁹ ꝛ vicul' nō ab ei⁹ mente discedē celestē hierlm q̄ ē regio btōr: quā q̄ b obliuiscīt in regnuz dei minime collocat. ℟ Dextera q̄ppe bonor sūt opa recta. Si vis sp in mēoria dei esse: opa fac dextere.

g ℣ Hūc ꝓponitur scōa penal' ꝓditio. q̄d fm ꝓbat⁹ deteri⁹ esse q̄ illō nō posse loq vñ cō suenit medicia pstari. psalmodia ē em ꝓsolatio flētū. cura dolētū sanitas egrotor. ꝙ aie remedium. ꝙ miseror oīuz cogīscīt esse suffugiū. Recordari igit sp xpi debes: ne tali mūere p̄uer̄. h ℣ Pr̄incipiū leticie est sp valid̄. sp aplissimū qm̄ in ipis inicijs volūtas accendit gaudior. omnia enim subita violenta sunt. ꝛ quod diuturnum in hoc seculo fuerit intepescit. Vel principium leticie filius natus est dei.

i ℣ Edom. alij sāguineū. alij frenū iter ptant. ℟ Quis q̄ ē nisi. q. diabol⁹. q. diabol⁹ ē em q̄ decipit gen⁹ hūanū. cui petit ꝛ̄ba ꝛtribuit vt sentiat penā quā ipe sua malicia hoi adduxit trahēs ꝛ adducens in babylonē. k ℣ Verba ista filior sūt edom ꝓsequntiū ppm xpianū q̄ ꝓsequbāt vsq̄ ad fūdamētū. i. vsq̄ ad mortē martyrij. Dicē ār exinanite: ē dicē lucē tpalē eripite. a filitudīe cisterne tracta sūt ꝛ̄ba q̄ q̄to pl⁹ exhauriť tāto magȝ exinaniť. vexāt. pdest mal' vsq̄ ad fūdamētū qȝ xps ē exiantre xpianor tpalia dū fūdamētū xpm erigere non possint. neq̄ eterna bona minuere.

l ℣ Filia babylōis caro nr̄a ē. q̄ ꝓfusionē nob⁹ īgerit pctōr: q̄ misera ē dicta. qr illicitis ꝓcupiscētijs sp sauciat aīaz vulnere pctōr cui retribuere ē eam letunijs ꝛ diuerf tribulatiōib⁹ ꝛ ꝑditā facere ꝛ̄tutib⁹ q̄ nos ꝓcupiscētijs suis ꝓcitauit ad vicia. vt q̄ traxit ad culpā adiutorio dei pducat ad glaz m ℣ Ad huc loq̄t ad ipaz carnē. btm ee ꝓmēoras q̄ filios ei⁹. i. vicia nocētia tenet ꝛ cohibet. et nō ꝓmittit sibi nocere Et allidet ad petrā. i. ad xpm vt nō mozet tenēs. nevoluptas blanda surripiat. ꝙ vt statī ꝓfracta dispereāt. que nos terrimis motib⁹ instigabāt. ℣ Ꝺo

℣ Aptiuitatū nr̄ar potētissime absolutor. ꝓcede nobis laudes tuas: spiritali canere ꝓcentu: vt quos onus noxe añ fecit exules. alleuatio potentis dextere. celestes restituat ciues. ℟ er.

℣ Quāuis dauid xpm significet. tñ ad dēdo ipi pl⁹ idicat: ipi ei reuerēti⁹ pnūciādū ē. qsi altissimo. qsi oīpotēti. qsi celesti regi. ꝛ tūc dauid fūgēdū ē. qȝ vocabulū nō ex deitate sumit: ꝙ passūpte carnis ozigine m venire monstrat.

a ¶ Si q̃s ꝓ oībus vicijs ⁊ passiōib⁹ aīe sue agit pnīaz. iste ꝯfitet̃ ex toto corde. Si q̃s ꝟo ꝓ vno vicio cōfitet̃. puta qꝛ quar⁹ ē h̄ ꝯfitet̃ nō āt ꝯfitet̃ qꝛ fornicator aut detractor ē. qꝛ nō ī toto corde ꝯfitet̃ non audit̃ a deo. ¶ Cōsidera aūt meritum orōnis vt oīa ꝟba sua ꝓfiteat̃ audita.

b ¶ Uide ꝑfectōem penitētis. qꝛ post ꝯfessionē ⁊ pnīam cū āgel̃ meret̃ psallere: ⁊ gr̃as agere do. ¶ Templū orōnis ē btē incarnatōnis aduētus. quē quotidie adorat eccl̃a dū corpus ⁊ sanguinē ip̄i⁹ in sacr̄o venerat̃. ꝫ illa adoratio ꝑfecta ē. quam ꝯfessio btā comitat̃.

c ¶ Mīa est: ꝙ sine cuiusq̃ meritis ad liberādos nos veīre dignatus est. veritas. qꝛ ꝓphaꝝ suaꝝ ꝓmissa cōpleuit. Magnificatū ē nomē cum nobis culture ip̄i⁹ ꝟtus īnotuit ¶ Pctōr. audiat misericordiā. iustus āt ⁊ sup̄bus audiat ꝟitatē

d ¶ Dies h̄ lucida petitio synceraq̃ est. quā nō cupiditas nec vlla auaricia nubilat. ꝫ d̄ illo sole lucet: qui oēs caligines mortalitatis emūdat. In talibus petitōibus deuotus ppl̃s se audiri p̄cat̃. ¶ Multiplicabis. i. multis sollicitudinibus sb̄iacere aīaz facis. ¶ Per h̄ em̄ ostēdit se innūera passuꝝ. ꝯ que tā multiplicia ꝟtutū petit auxilia. e ¶ Reges terre sūt qui corpibus suis diuinitatis mūere dominant̃. nā illevere rex nō dr̄. qui vicijs ꝫuire monstrat̃. Quia audierūt. audire em̄ ad illos ꝑtinet q̄ obediētes eē noscūtur. illos em̄ nō dicimus audisse q̃s ꝯtumaces sacris iussionibus esse scimus.

f ¶ Uie dñi. sūt mīa ⁊ ꝟitas. q̃s cātare ⁊ laudare regib⁹ ⁊ religiosis ⁊ ꝟe xp̄ianis. passionū aīe ⁊ ꝯcupīaꝝ rectorib⁹ p̄cipit̃. Gl̃ia q̄ppe dñi ē. vt secl̃m respuētes eius laudes cātare nō desināt.

g ¶ Cū em̄ sit dñs excelsus. tñ hūilia respicit. ne q̃s sb̄iectorū putaret nō se ab excelso dño respici. cū se cognosceret mag̃ deuotione ꝓsterni. Alta: sup̄ba sig̃t. q̄ iō lōge cog̃scit. qm̄ ei⁹ gr̄e minīe ꝓximant̃ ⁊ ne putarēt sup̄bi. qꝛ alti sūt se deū nō videre ait cog̃scit.

h ¶ Uiuificat̃ ergo ppl̃s. i. letificat̃ dū em̄ in diuers̄ āgustijs fuerit ꝯstitut⁹ et̃noꝝ gaudioꝝ suauitate recordās reficit̃. Sciēs em̄ auꝝ igne ꝓbari. ⁊ premiū maximū post labores dari. ⁊ tribulatōes dñi ꝟtute sup̄andas. letat̃ in tribulatōib⁹ ⁊ in mēte viuificat̃. Extēdit manū sup̄ irā qñ illi inimici cōuersi hic graui⁹ tribulāt̃ q̃ ꝯtristauerāt sb̄iectos hūiles. ⁊ īcipiūt se iuste ꝑsequi. q̄ p̄us innocētibus ꝑcere noluerunt. Dextera ꝟo ꝟtus dr̄. ⁊ xp̄s ē. i ¶ Dñs retribuet. ꝑfecta nimis: ⁊ q̄lē fundē monemur orō ē. causam suā dño cōmendare qui nouit vnicuiq̃ digna repēdere. ⁊ vt nō irato animo dictum putares. addit. Dñe misericordia tua ⁊c̄. quā facis etiā in nostros ꝑsecutores. dū eos ꝯuersos ꝓ fide tua multa pati facis. ꝑtinet ꝫ q̄d dicit mīa ad illos qui nos ꝑsequunt̃. Opa manuum. i. inimicos nr̄os qꝛ ⁊ ip̄i sūt opa manuū tuaꝝ. Iō ꝫ rogat pius ppl̃s ꝓ inimicis suis vt eis misera-

Psalmus. cxxxvij.

a Onfitebor tibi dñe ī toto corde meo ÷ quoniā
b audisti verba oris mei :·. In
ꝯspectu angeloꝝ psallā tibi:
adorabo ad tēpluz sancū tu-
c um ⁊ ꝯfitebor noī tuo. Sup̄
mīa tua ⁊ ꝟitate tua. quoniā
magnificasti super ✱ oē :· no
d men sanctuz tuū. In q̄cunq̃
die īuocauero te exaudi me.
multiblicabis in aīa mea vir
e tē. Cōfiteant̃ tibi dñe oēs re
ges terre. qꝛ audier̃t oīa ver
f ba oris tui. Et cantent ī vijs
dñi. q̄niā magna ē gl̃ia dñi.
g Quoniā excelsus dñs et hu
milia respicit. et alta alonge
h cognoscit. Si ambulauero ī
medio tribulatiōis viuifica-
bis me ÷ ⁊ :· sup̄ irā inimico-
rum meoꝝ extēdisti manum
tuā. ⁊ saluuz me fecit dextera
i tua. Dñs retribuet pro me.
dñe miscd̄ia tua ī secl̃m. opa
manuuz tuaꝝ ne despicias.

tus idulgeat: q̄ in se peccauerit p̄sequendo vt idulgēta p̄cepta noueritanē Dño.

M Ultiplica dñe xtute tuā i aīab⁹ supplicū. vt dū in tēplo scō tuo gīe adoramus: in ꝓspectu tuo cū scis ăgelis gloriemur. Per. O Totus hic psalm⁹ ad xp̄i dūl pſonā referēd⁹ ē: et ad p̄ez. qm̄ ō pausatione sua t resurrectiōe loquit̄. A Pōt xo t ō penitente exponi. a O Probauit p̄ filiū. qū mānifestā fec̄ humilitatē ip̄i⁹ cū a iobe baptizari voluit. Cognouit eū. i. ofidit: qm̄ dixit. hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹: in q̄ mihi cōplacui: ipm audite. Būat appellata sessio mors est saluatoris: in q̄ nō pēa: ꝑ reges fuit. A Vl. pbasti me i passiōe t coguisti. i. cognitum fecisti i resurrectiōe. repetit eū in q̄ coguitū eū fecerit. in sessiōe. s. id ē passiōe q: sedēs se hūliat. t xp̄s hūliauit se vsq; ad mortem crucis. t i resurrectiōe notū oīb⁹ fec̄ ita pbauit. i. pbatū ofidit: cognitū filiū suū p̄ eū⁹ b O Uloge. b nō locū. ꝑ tp̄s significat. q: nō solū facta nr̄a puider. vel cogitationes nr̄as: añq; nosip̄i existimam⁹ ag̃scit. Semite ptinēt ad tacitas cogitatiōes. funicul⁹ ad iusta iudicia.

c O Ue ad act⁹ ptinēt hūanos. Preuise xo adeo sunt vie eius id ē. opa. vt t ꝓphēta longe añ noscant xp̄i opa. sicut de xp̄i māsuetudie Esaias dixit. Sic̄ ouis ad occisiōē ductus ē. ꝛc̄ Nō ē ꝑmouēdus falsitatis. q: nūq; ſb alīqua falsitate locutus est xp̄s.

d O Q: dic̄ cognouisti oīa nouissima. B ꝓtiet ad icarnatiōez ip̄i⁹ q̄ facta ē nouissimis tp̄ib⁹ vt paul⁹ ait. Et iobes ait. filio li nouissima hora ē. Antiq̄. i. eēna. q̄ nec initio: nec fine claudit̄. Formasti me. significat genuisti. Posuit p̄ manū sup eum cū in ipo xtute sue manifestatis ofidit.

e O Scia p̄is ē: q̄ p xp̄m vbiq; terra ꝓdicata ē. q̄ est facta mirabilis p xp̄m: dū terrigenis sacra sacri legis narrata sunt. nec potero ad eā: ex hūanitate t infirmitate carnis loquitur. vt i alio loco. P̄ maior me ē. vt sit sensus. hūanā naturā quā assumpsi: diuīe ſb stātie adeq̄re nō possū A Vel penitēs ꝓtis suis a diuīa ꝓplatōe detect⁹: illā dic̄ supra suā fragilitatē cōfortatam mirabiliter q; excelsam.

O Dicendo. q̄ ibo significat naturā hūanitatis nō se bīe q̄ fugiat. cū spūssēs vbiq; sit totus. Facies aut̄ ſbstātiā deitatis significat. q̄ omia cōplectit oīa contuet̄. oīa penetrat A Vel penitēs querit locū quo fugiat ab ira dei.

g O Alit aūt p id q̄ hō ē. si ascēdero in celū tu illic es. s. vbi erat ad dexterā p̄is collocādus. Descēdit q; in infernū: cū disrupit infernorum loca: t pijssimus redēptor humano generi subuent. Ades quoniam triduana celeritate surrexit.

A Vl. penitēs ait. si supbiero me extollens: ubi me punis. t si in pfundū pctō⁹ descēdero. t ibi vindicas.

In finem psalmus dauid.

C Xp̄s ad patrē de pausatione t resurrectione sua loquit̄. potentiā paterne diuinitatis exponens. q: in co q̄ homo est nusq; ab eius notitia se possit abscōdere. ac super oēm asserens sctō: uz cōfortatum esse p̄incipatum.

Ppsalmus. cxxxviij.

a Omine pbasti me t cognouisti me. tu cognouisti sessionē meā et resurrectionem meā. Intellexisti cogitatōnes meas delonge. semitā meā t funiculuz meum inuestigasti. Et omnes vias meas puidisti. q: non est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu: cognouisti oīa nouissima t antiqua: tu: fozmasti me et posuisti sup me manum tuā. Mirabilis facta ē scia tua ex me. cōfortata est t non potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo. et quo a facie tua fugiam. Si ascēdero in celum tu illic es. si descendero in infernū ades.

b Si sumpsero pennas ÷ meas :·· diluculo :÷ ⁊ :·· habitauero in extremis maris.
i Etenim illic manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.
k Et dixi: forsitan tenebre cõculcabunt me: et nox illuminatio mea in delicijs meis.
l ÷ Quia :·· tenebre non obscurabunt a te: ⁊ nox sicut dies illuminabit sicut tenebre eius: ita et lumen eius.
m Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero mr̃is mee.
n Cõfitebor tibi q̃a mirabilit̃ magnificatus es mirabilia opera tua: ⁊ aĩa mea cognoscet nimis.
o Nõ est occultatũ os meũ a te qđ fecisti in occulto: ⁊ substantia mea in inferiorib⁹ terre.
p Impfectũ meum vidert̃ ocl̃i tui ⁊ in libro

b Pẽnas suas: dic̃ celeritate diuĩe maiestat⁊. qm̃ sctm̃ corp⁹ ad supna eleuauit. dũ q̃z dic̃ meas. intellige gl̃iaz ꝓprie ptãtis. qr ꝓpria ptãte deitas. nõ ãgelico adiutorio hũanitatẽ a locauit. has pẽnas cũ sũpserat diluculo r̃surrectõis. ⁊ hĩtauit ĩ extremis maris. h̃ ẽ. sup̃ isti⁹ scl̃i ãplissimũ finẽ man⁹ paterna deduxit. A Vl̃ pẽne. duo p̃cepta sũt charitat⁊ q̃bus mãe a pctĩs surgẽs penitẽs hĩtat ĩ extremis scl̃i. i. in gaudio celesti qđ post finẽ hui⁹ vite dat̃. ⁊ tñ iã ĩ eo spe habitat̃. i Deduxit xp̃m p̃na man⁹ q̃ ẽ dextera p̃is. q̃ assumptã hũanitatẽ ⁊ sibi vnitã p eterna scl̃a ꝯtinebit. k Iste v̄sus sb̃ yronia ꝓnũciãd⁹ est quõ em̃ eũ tenebre cõculcare poterãt q̃ ẽ lux mũdi. ꝫ ille poti⁹ tenebras ꝯculcauit: cũ cecitatẽ p̃mi homĩs luce sue mĩe repauit. Nox significat inferni claustrũ: qđ certe illumĩauit: cũ ptãtem dyaboli ꝯtriuit. Delicie paradisum significat. ad quẽ aĩe sctõꝝ p̃stãte dño reuerse sũt. A Vel penitẽtis v̄ba sũt a tenebrosis actibus male suadentiũ seduci timẽtis.

l Causa reddit̃. Cur nox sit illuminatio in delicijs. Tenebras dic̃ mystica ⁊ ꝓfunda queq̃ diuĩaꝝ scp̃turaꝝ. q̃ non obscurabũt̃ ꝫ illuminant̃ a dño. ⁊ q̃ fuerãt q̃si nox. sb̃ mystica cõplexione ꝓphetaꝝ tenebrosa dicta: in aduẽtu dñi patuerũt. Sic̃ tenebre eius: ita ⁊ lumẽ ei⁹. qr in vtroq̃ v̄itas fuit. seu cũ obscura. siue cũ illumĩata viderent̃ A Vel penitẽs ait. tenebre pctõꝝ nõ reddũt̃ a te magis obscure. ꝫ a me duz pctm̃ excusare volo. tu v̄o si ꝯfessus fuero illumĩas noctẽ ⁊ tenebras. m Renes significãt fortitudinẽ corpalẽ vñ merito dic̃ renes suos eẽ a p̃re possessos. qm̃ celest⁊ iusticie firmitate ꝯsistẽs. pctm̃ fragil̃ corpis ig̃rauit. de vtero v̄o mr̃is. đ sinagoge sinu dic̃ se susceptũ a deitate p̃is. q̃ in eo cuz p̃re vna est. Nã si de v̄ginali vtero vel̃ accipe. nõ solũ qñ est de castissimo vtero egressus. ꝫ ⁊ qñ spũscõ ꝯcept⁹ est: a dño ꝓbat̃ assũpt⁹. A Vel v̄ba penitentis sunt.

n Terribilit̃ em̃ magnificat⁹ ẽ p̃. qñ in passiõe xp̃i t̃ra tremuit. saxa disrupta sũt. sepulcra patuert̃. Necesseq̃ fuit illũ mirabilẽ cog̃scẽ: quẽ tãtoꝝ bñficioꝝ pijssimũ largitorẽ cernebat xp̃i hũãnitas. Vl̃ penitẽs dic̃ in ꝯuersiõe pctõꝝ deũ t̃ribilit̃ magnificari ⁊ mirabilit̃. ⁊ seq̃ntes v̄sus đ penitẽte exponẽ vales. o Per os eĩ significat sacr̃a diuĩa q̃ añ aduẽtũ dñi occulta fuert̃. vt baptismuz sacꝝ. ⁊ corp⁹ ⁊ sãguis dñi. q̃ coveniẽte claruerũt. Inferiora t̃re fuerũt gẽtiũ culture. ꝫ ipsis facta est nota sub̃a saluatoris dei qñ ĩ ipso ĩtelligẽtes diuinitatẽ eũ deuotis mentibus p apl̃icam doctrinam deũ esse crediderũt. Terra itaq̃ hũanũ gen⁹ est. cuius ptes supiores iudei fuerũt recte credendo añ xp̃i natiuitatẽ. ⁊ ptes ei⁹ inferiores gẽtes. terraz adorãtes ⁊ lapides que nũc fide facte sunt supiores.

p Dixit ex psona eccl̃e suũ ĩpfectum p̃rez vidisse. qr illa vsq̃ ad finẽ scl̃i ꝯgregabit̃ ⁊ pficiet̃. ꝫ deitas ista iã vidit q̃ adhuc futura post lõgis tpib⁹ ꝯuant̃. ⁊ in libro scribent̃: q̃ eterna felicitate gaudebũt. Dies formabant̃. i. scĩ in ꝑpetua felicitate. Nemo in eis. sb̃audiẽdũ ẽ infor

mabit̃.i.informis ⁊ defectuosus erit ĩ celesti patria.qꝛ oĩs infirmitas carnis conꝯsũpta disperibit. q ¶ Amicos dicit sctõs apl̃os. Nimis valde ꝑcat. Cõfortatus ẽ p̃ncipatꝰ eoꝝ.quẽ p̃stãte dño ꝑceperũt intantũ.vt arietes gregũ ⁊ p̃ncipes fideliũ meruerĩt eẽ ppl̃oꝝ r. ¶ Arena maris significat iudeos ꝓpter ariditatẽ fidei.Arena em̃ ẽ dctã ab ariditate ꝓmittit ꝯ xp̃s se dinũeraturũ ppl̃um fidelẽ.q̃ nũerosior ppl̃o iudaico ĩuenit̃.Exsurrexi a pausatõe dormitõis.adhuc tecũ sũ nõ ꝙ aliqñ ab ip̃o diuidẽdꝰ sit.ꝫ q̃ mõ nobis ẽ inuisibil̃ ad dexterã p̃ris ĩ celestibꝰ residẽs.oĩbꝰ postea gẽtibus appebit. s ¶ Occidit deus pctõrẽ:cũ morit̃ pctõ. vt viuat deo.vt paulꝰ ait.mortuꝰ suꝫ legi.vt viuã xp̃o.Viri sanguinũ sũt qui carnalit̃ viuũt.⁊ q̃ sũt sanguĩs ꝑagũt.q̃bus d̃r.declinãte a me. A ¶ Videt̃ aũt sic ꝯnecti ṽborũ ordo.Si occideris deꝰ pctõres:accipient ĩ vanitate ciuitates suas. ¶ .i.si pctõres a mal̃ cogitationibꝰ in bona studia transferas.p̃ores ꝯsuetudĩes ⁊ pctã in q̃bꝰ habitabãt ĩ vano accipiũt.i.vanas respuẽt ⁊ dicẽt his q̃ adhuc ĩ illis vanis ⁊ mal̃ ꝑmanẽt:declinate a me.qꝛ dicitis in cogitatõibꝰ.i.loq̃mini ĩ mẽte ⁊ murmurat̃ cõtra illa q̃ vob̃ spũssctĩ ṽtute p̃dicata sũt. ideoq̃ qꝛ sic loq̃mini ĩ cogitatiõe ꝯtra deum:declinate a me. t ¶ Quia dicitis .i.ꝯtra illa murmurat̃.q̃ ṽtute spũssãcti vobis p̃dicata sũt. v ¶ Merito nr̃os aduersarios iubemur diligere.q̃s nos nostro vicio ꝯtĩgit offendere.dei ṽo inimici qñ obstinati sunt.cõpetenti ⁊ religiosa execratõe dãnãtur,qm̃ cum ab ip̃o creati sint.ipsiq̃ debeãt om̃e qd̃ viuunt.suo tñ cõtumaces reddũtur auctori.ido iuste tales horrẽdi sũt.q̃ ⁊ suoꝝ bñficioꝝ memores nõ fuerũt. Tabescere.hoc ṽbũ iudiciũ est magni doloris.tabescere em̃ illos dicimꝰ.q̃ curis iugibꝰ affligũtur.⁊ pene vsq̃ ad interitũ vite corpe deficiẽte perueniũt. x ¶ Perfectũ ẽ odium hoĩes diligere ⁊ eorũ vicia sp̃ odire.odiũ q̃ppe dictũ est q̃si oris repudiũ. Inimicos factos etiã sibi dic̃ q̃ contrarij p̃rnis iussiõibus extiterũt.vt ostẽderet vnitatẽ sue diuĩtatis cũ p̃re. y ¶ Proba me.istud nemo p̃t dicere.nisi ille solꝰ q̃ pctã nõ fecit xp̃s Scito cor qꝛ te derelinq̃re in ꝑsecutõe nõ noui. Inter̃roga.ad inq̃sitionẽ ꝑtĩet minutissimã:p̃misit eĩ scito cor meũ. Sciens ṽo acute interrogat ⁊ falli nõ p̃t.qꝛ nemo scienti interrogatꝰ.p̃t negare q̃ gessit. Semite ad opatiões ꝑtinet bonas q̃s ille iugiter gessit ⁊ celesti sanctitate trãsegit. z ¶ Merito ꝯ hũana in xp̃o sb̃stãtia petit se deduci ĩ eterna via.q̃ declinauit a via iniquitatis id est ab actibꝰ diabolicis:qd̃ vero diciti vide si est intellige nõ dubitatõe ꝓlatũ. ꝫ sciẽtie securitate.q.d.vide si est.i.videbis quod nõ est.

tuo omẽs scribent̃:dies for
q mabunt̃ ⁊ nemo in eis. Mi
hi ãt nimis honorificati sũt
amici tui deus.nimis cõfor
tatus est principatus eorũ.
r Dinumerabo eos et super
arenam multiplicabunt̃.ex
urrexi et adhuc sum tecum.
s Si occideris deus peccato
res. viri sanguinũ declina/
t te a me. Quia dicit̃ in cogi
tatione.accipient in vanita
v te ciuitates suas. Nonne q̃
oder̃t te dñe oderã ⁊ sup̃ ini
x micos tuos tabescebã Per
fecto odio oderã illos inimi
y ci facti sũt mihi. Proba me
deꝰ ⁊ scito cor meũ inter̃roga
me ⁊ cognosce semitas me/
z as Et videsi via iniq̃itat̃ in
me ẽ ⁊ deduc me in via eter
In finẽ ps̃.dauid. /na.

Oratio

Celi terreq̃ ꝓspector deꝰ (quo moriente:illuminata sunt tartara.quo resurgente:sctõrum est multitudo gauisa. quo ascendente:angeloꝝ exultauit caterua) p̃camus:tante glorie excellentẽ ṽtutem.vt directi ĩ via eterna:illo tueamur brachio quo honorabiles amici tui tecũ gloriãtur in celo. Qui.

¶ In finẽ.dñm significat saluatorẽ q̃ ẽ finis legis ad iusticiã oĩ credẽti.q̃ nob̃ in

hoc psalmo ꝗſi preconis voce iudex terribil' omps. pius ꝫ r nimiꝝ deſiderabilis aduenire ꝓdicit'. a ℣ Scies mr ecclia ꝯta i mẽbris ſuis ab inſidijs diaboli pterer'. clamat ad dñm ꝙ ſol⁹ pōt ei⁹ ſupare neᷓcias. vt ab ipſi⁹ mltiplici tentatõe liberet'. Hoiem malum appellat diabolũ Air iniqu⁹ eſt bõ ſequax diaboli. duo eñ ſũt epitheta. vni pſone nõ poterãt ꝙuenire q eloᷓntie lege ꝓhibitũ ſit.

b ℒ Grauiora ſũt ſpicula q̃ bñ' occulta. Scat p b Xo hereticos q̃ prauis dogmatib⁹ i ſacrilega certamia p/ruperũt. Tota die ait. vt eoꝝ neᷓcia cõtinuã mõſtraret. vt nulla eoꝝ laſſitudo nulla tpis lõ ginqtas mitigaret.

c ℒ Perliguas Scat Xba hereticoꝝ. quib⁹ vulnerare ꝓtẽdũt coꝛda fidelium. Venenũ aſpidum. ℣ Eñ vi dẽt amicicie Xba hẽ rplena ſẽ veneno mortifero. d ℣ Pctõr item diabolũ Scat. qui mltis dolis: mltis fallit inſidijs. Sequũt' etiam ei⁹ miſtri. qñ q̃ ñ pñt p ſe occulte inſpirãdo mẽtib⁹ nris: p ſuos ſeᷓces publice conatur implere.

e ℣ Supplãtari p/prie dicimur. qñ plãt' nris terra ſbducit'. vt i tenebꝛoſis cauernis grauit' incidam⁹. qd̃ noꝝ facit diabolus cũ petoꝝ foueas parat. Supbi. hereticiſũt. q prauis dogmatib⁹ pplos decipere poti⁹ ꝙ docere feſtinãt. r laqos ponũt ſcẽ plebi. qñ eos vanis enigmatib⁹ obligare ꝓtẽdũt. f ℣ Extẽderũt ip⁹ funes. i. tormoſas r doloſas obiectões. q bus capiãt ſenſus bũanoꝝ. vt qſi pedib⁹ laqueũ ita mẽtib⁹ tẽdere ꝓbent' ſcãdalũ

Juxta iter dic: qm̃ nõ capiũt niſi illos q̃ a recto Xtũ calle diſcedũt. Laque⁹ ãt fumꝰ iõ poſit⁹ eſt. qz vincula ſua grauiſp aſtrigit. nec amplex⁹ eiuſ aliq̃ lenitate dilabit'. cũ nodoſis q̃buſdã ſin. b⁹ illaqta ꝓcludit.

ℒ Ecclesia dñm depcat vt vt iniquo dyabolo liberet'. vindictã dicẽs in futuro iuditio ſup eã ventuturã: qui pauperes ei⁹ inſanis moti/b⁹ pſequunt'. ℣ſ. cxxxix.

a Ripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo b eripe me. Qui cogitauerũt iniq̃tates in coꝛde: tota die c cõſtituebãt plia. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpẽtes venenũ aſpidum ſub labijs eoꝝ. d Cuſtodi me dñe de manu pctõris: ab hominib⁹ iniquis eripe me. e Qui cogitauerũt ſupplãtare greſſus meos: abſcõdert ſupbi laqueũ f mihi. Et funes extẽdert in laqueũ iuxta iter ſcandalũ poſuert mihi. g Dyapſalma Dixi dño deus meus es tu exaudi dñe vocẽ depcatio/b nis mee. Dñe dñe virtus ſaluris mee: obumbꝛaſti ſup caput meũ i die belli. i Nõ

atã dñi paſſionẽ. q̃ ſic obũbꝛat⁹ eſt in eaboc ẽ defenſus. vt nec anim⁹ ei⁹ ꝓfuſionẽ. nec caro ipius coꝛruptõis inturiã ſuſtineret. In die aũt belli. bñ dictũ ẽ i die paſſionis r mortis. qz diabolo victo. inferno fracto: captiui liberati ſũt. r triumphãs de morte redijt. i ℒ Tradit' eñ pctõꝛi. i. diabolo dſideriñ iſti⁹ q̃ ꝓpriaſ carnis ꝓficit. talis eñ nõ niſi qđ diabol⁹ vult dſiderat. r iõ i deſideriis ſuis diabo

ℒ Grat ecclia ne peſſimis tradatur inſidijs. dicit eñ eccl'ia reſplẽdẽs puriſſima fide de gẽtib⁹ aduocata. q̃ ſctãm trinitatẽ Xaciſſima fide ꝓfitet' dixi dño r. Seq̃. exaudi dñe vocẽ r. ſuffeciſſet dicere exaudi depcatões meã. ſ alti⁹ q̃d inotescere volẽs. dixit vocẽ depcatõis mee: vox ei⁹ depcatõis: eſt puritas oꝛonis r clamoꝛ ille tacit⁹ q̃ aſcẽdit ad dñm. Scte ei⁹ opatõis vox ẽ rex iparũ loq̃ciſſimus clamoꝛ. nõ boib⁹ notus. ſ ſoli deo cognit⁹ Aſi r tacẽt moyſi ꝏ. quid clamas ad me. r Cayn ꝏ. vox ſanguis fris tui clamat ad me de terra. b ℒ Repetitio iſta: dñe dñe. pie ꝓcatõis affectũ oñdit. Cũ aũt dicit. Xtus ſaluris mee: patiam pſeuerãtiaq̃ in certamie demõſtrat dñi ẽ donũ Xtus eñ a viriditate dicta: q̃ neſcit aliq̃ laboꝛe marceſcere. Caput aũt ſuũ obũbꝛatũ: cũ dicit eccl'ia. Scat beᷓ

lo tradit ad possidēdū. Et qr inimici cogitauerūt ꝯsiliū. s. faciēdo ꝯtra me. iuste peto dñe ne derelinq̄s me ⁊ subinfert cā iustissima petitiōis ⁊ exauditōis ne exaltent impij in ꝑditiōe iustoꝝ. k A Q Deꝰ obumbrat super caput iustoꝝ ꝫ maloꝝ caput opit labor labiorū. Ordo verboꝝ talis est. caput eoꝝ. circuitꝰ. s. est. i. caput impioꝝ est diabolꝰ. q̄ sp circuit q̄rens quē deuoret. Labor v̄o labiorū est ꝓlatū ore mendaciū qd̄ sp laboriose fingit. qm̄ exq̄sita machinatiōe format. veritas eī sine labore dr̄ qr sine difficultate ꝓfert. A Uel ipīꝰ circuitꝰ eoꝝ caput ē supbia q̄ ꝓuenit ex labiorū. i. mendacio.

l Q Carbōes ignis sūt pnīecruciatꝰ qd̄ tñ incendiū nascit ex imbre lacrimarū. In ignē deijciunt. qñ iā flama charitatis accensi feruere sctīs opibꝰ incipiūt. his euenit vt ī pctoꝝ miserijs nō subsistant. qm̄ iā in bonā ꝑtē transferunt.

m Q Uir linguosus est q̄ multa inutiliter v̄ba ꝓfert. q̄ nō dirigitur qr multiloquio nō effugiet pctm̄ Iniustꝰ vir est q̄ diuinas regulas cōtēnēs. ꝓprie volūtatis feruore traducit illū mala capient. qr sp sibi noxia cogitat. q̄ p̄cepta dñi declinat. n C Faciet ḡ iudiciū inopū. qñ in illa iudicatiōe ꝓmissa illis retribuit. ⁊ tūc vindicat pauꝑes cū eoꝝ ꝑsecutores a suo sctō sepabit regno. o H Quid enī vultꝰ dei. nisi xp̄s filiꝰ eiꝰ. nisi cogitatio diuinitatis ipīꝰ Q Cū ipo etiā dei vultu iusti inet nū habitabūt cū (vt ait apl's) nō ꝑ speculū ꝫ facie ad faciē ꝯtuebunt eū. Uide aūt q̄ iusti cū ꝑsecutiōez patiunt ꝯfitent laudes deo. tūc eī magna v̄tꝰ est. laudare deū. ⁊ faciliꝰ discedit. inimicꝰ ⁊ tribulatio. ⁊ videbūt faciē dei pꝰ vitā istā tales eternaliter. Oratio.

tradas dñe desideriuz ÷ meum :· pctōri: cogitauerūt ꝯtra me ne derelinq̄s me: ne forte
k exaltent. Dyapsal. Caput circuitus eorū: labor laborioꝝ. ipsorum operiet eos
l Cadent super eos carbones in ignē deijcies eos. in mise-
m rijs nō subsistēt. Uir linguosus nō dirigeꝫ in terra viruz iniustū mala capiēt in interi
n tū. Cognoui qr faciet dominus iudiciū īopis: ÷ et :· vin
o dictaz pauperū. Uerūtamē iusti ꝯfitebunt noī tuo. ⁊ habitabunt recti cuz vultu tuo.

Ps. dauid. C Propheta supplicat. vt inter mūdanos actus a diuersis liberet erroribus ne in pctōꝝ retiacula cadat. Ps. cxl.

a Domine clamaui ad te exaudi me. intende voci mee. dum clamauero ad te.
b Dirigat oro mea sic incēsuz in ꝯspectu tuo. eleuatio manuū meaꝝ sacrificiū vespertinū. Pone dñe custodiam ori

V Irtꝰ salutis nostre deꝰ. defende ecciam tuā a dissidentiū veneno mortifero vt a te obumbrati nū q̄ obligemur a laq̄is inimici. Per.

a Q Dñe clamaui: volens ꝓpha affectuz oratōis ꝯtinue hūano generi īfundere. duo tpa videt discrepantia posuisse. clamaui. de p̄terito dicit. qd̄ ꝑfectā significat orōnē ⁊ iterū clamauero. qd̄ vtiq̄ de futuro cōstat dositū. vt sicut nulluz tp̄s a culpis est vacuū ita a deuotis p̄cibꝰ nū q̄ ē cessandū. b H Dirigat ad te oratio mea sic incensū hoc ē vt recta veniat ad te oro mea ī odore virtutū. nō hñs sordes aut vicia. C Incensum est odoriferi pigmenti suauis adustio. ⁊ spiritualit hic. H Incēsum orones sctōꝝ sūt C Sacrificiū vespertinū. fortasse significat illā oblationē quā ī fine vite dño solet offerre religiosa deuotio ⁊ iō nullꝰ desperet si vltimo sua pctā lacrimarū fonte detergat Eleuatio v̄o manuū opa pia significat. sicut emissio earundē. cessationē a bono ope. Uespa quoq̄ nostra. tempꝰ prope finem vite huius significat c C Petit ꝓpha ne quid tale dicat quod ꝑuenire debeat ad reatū. ostium q̄ppe ab obstando dcm̄ est. Illud enī vidit ꝓpheta magnis p̄cibus esse muniēdū. vnde tam facile noue

rat venire peccatū. ꝙ si fragilitate pecca uerit faltē h̄ p̄cat̄ ne illud excuset. vñ se quit̄. d C Verba malicie sc̄. vt q̄s post pctm̄ suū falso ad excusatōes ꝯfugiat qꝛ ꝯsuetudo ē peccātiū. qñ dep̄hēsi fuerint p̄muꝫ se aliq̄ falsitate excusare. ⁊ cū fuerint inde conuicti alias as sumūt excusatiōes cū peccato falsitatis ne qñ veritati acq̄escat ī uerecunda ꝓteruitas mō eī tp̄i. mō necessita ti. mō alijs imputādo ꝙ peccāt. hoc aūt ma ximū viciū est quo ho mines laborant.

e H Petit ⁊ hic pro pheta a collegio libe rari eoꝝ q̄ opant̄ iniq̄ tatē. Sicut eī dñs hꝫ electos suos sctōs. ita ⁊ diabolꝰ hꝫ electos suos sic p̄nceps here ticoꝝ rqꝛ apud repro bos electi putant̄. s̄ ⁊ oēs erecti in scelere. electi diaboli dicunt̄. C Et cōicabo. refert̄ tā ad opantes hoīes iniq̄tatē q̄ ad electos eoꝝ H Vel prima ps hꝰ versiculi cōbināda est cū p̄cedenti v̄su. vt sit sensus nō declines ⁊c̄. ad excusādas ⁊c̄. cū hoībꝰ opātibꝰ iniq̄ tatē f C Preeligit vir scūs iustoꝝ īcrepa tiōes. peccātiū blādi mētis. Que aūt sit correptō iusti. intima uit dicens in mīa. qm̄ vir sanctꝰ nō ī ira corripit s̄ p dilectionē increpat. meliꝰ est eī corripi a iusto q̄ laudari a pctōre. ole um pctōris adulatio ē deceptoris ⁊ ficti amoris. p̄iculosa est adulatio. q̄ exclude re pōt hoīem a regno dei. g H Qm̄ adhuc ⁊c̄. ip̄i in bñplacitis suis manent Ego aūt p ip̄is orabā vt cōuerterent̄. C vl̄ se adhuc imp̄fectū oñdit. qñ orā do talia sibi p̄uenire cupiebat q̄ mal̄ erāt bñplacita. Et s̄m p̄mū intellectū xp̄c pro inimicis suis vt cōuerterēt̄ p̄rem orsbat Absorpti sūt. i. cōuicti iudices in eoa. s. vel gentiliū vt plato. aristoteles. siue he reticoꝝ qñ sūt p fidē iuncti petre. i. xp̄o ⁊ segregati a dyabolo. ꝛ A Siue iūcti. i. cōpati. vidēt̄ em̄ ph̄i aliq̄d dicere. s̄ scripta eoꝝ cōpata diuīe scri pture absorbent̄. ni hil sc̄ ⁊ velut stulta ia cent h C Verba sua ab hereticis ⁊ tyran nis dicit audita q̄ p̄n tis libri textꝰ eloquit̄ quātis eī in eis locis increpant̄ vt debeant corrigi. potuerūt ḡ to tiēs admoniti cogno scere dei voluntatem. Crassitudo aūt terre ē sup̄bia tyrannoꝝ. que grassabat̄ ī sctōs mar tireō. i C Marti res. ossa fideliū dicit eē ꝓpheta. qꝛ constat eos xp̄iane fidei eē va lidissima firmamenta Secꝰ infernū dicit. vi de ꝓprietaē verborū. nō ait in infernū. qꝛ lꝫ mori cōi sorte videāt̄ tñ vita illis concedit̄ eterna. Non auferas anīam meā. s. a bonis tuis. sed spes mea in te sit. ⁊ oculi mei sp̄ te intendant k C per laqueos ⁊ scādala to tiꝰ mūdi mala breuit̄ ꝓpha cōplexꝰ ē. a q̄bꝰ se supplicat casto diri. ne p̄ insidias eoꝝ possit decipi l H Semp̄ ēt nobis laq̄os ponūt demōes vi cia eī vicina sūt v̄tutibꝰ. In elemosina laqueū ponūt si vt videar facio. Ceruis ponunt̄ retia. ⁊ sancti cerui sunt spinas trāsiliētes ⁊ alti cornibꝰ ⁊ serpētes int̄fi ciūt. l C Retiacula dicta q̄si retinētia in diaboli retiacula cadit. q̄ pctōꝝ suoꝝ abscisionē nō facit. singularis ē. q̄ cū pes simis hoībus nō ambulat cōbinatꝰ. i. li gatꝰ. q̄ trinitatē sctām vnū deū confitet̄

meo. ⁊ ostium circūstātie la/
d bijs meis. Nō declines cor
meū in v̄ba malicie. ad excu
sandas excusatiōes in pctīs
e Cuꝫ hoībus opantibus ini
quitatē. ⁊ nō cōicabo cū ele/
f ctis eoꝝ. Corripiet me iustus
in miscdia et increpabit me.
oleū ÷ autē :· pctōris nō im
g pinguet caput meum. Qm̄
adhuc ÷ ⁊ orō mea in bñpla
citis eorū. absorpti sunt iun
h cti petre iudices eoruꝫ. Au/
dient verba mea quoniā po
tuerunt. sicut crassitudo ter/
i re erupta est sup̄ terrā. Dissi/
pata sunt ossa nr̄a secus īfer
num. qꝛ ad te dñe dñe oculi
mei. in te speraui non aufe/
k ras aīaꝫ meam. Custodi me
a laqueo quē statuerunt mi
hi: ⁊ a scandalis operantiuꝫ
l iniquitatē. Cadēt in retiacu
lo eius pctōres. singulariter

q̄ spem suā in solo deo ponit Donec trāseam.i.q̄diu ī hoc mūdo fuero cōmorat⁹ hoc enī seculū beati velut viātes trāsire dicūt̄.qꝛ in ip̄o nō tenent̄ aliq̄ mūdi delectatōe A Uel xp̄s dic̄ singl̄aris.i.solus sū donec trāseā.i. moriar. tūc enī cū granū frumēti in t̄ra mortuū fuerit nō manet solū sed multū fructū affert.qꝛ ml̄ti postea crediderūt ⁊ oīs terra xp̄o

P One dn̄e Oro. custodiā ori nr̄o. ne inania ꝓferam⁹.vt mīa tua correpti ab oībus iniq̄tatū scādalis ꝓtegamur. Per. ¶ Psalmi causa pūti titulo cōtinet̄.dauid eī fili⁹ yesse saulē p̄ncipē fugit. ⁊ cum in spelūca lateret orauit.q̄ dominū xp̄m in corpe añ passionē suā significabat esse facturū H Qm̄ enī in titulo ponit̄ intellectus dauid. spūaliter oñdit dauid intelligendū ⁊ psalmū Saul igit̄ spūalit̄ diabol⁹. Spelūca mūdus est iste in q̄ dyabol⁹ nō immittit aliq̄d boni ꝑ solū stercus ⁊ putridū est em̄ spelunca tenebrosa.⁊ mūdus iste tebrosus pctīs est nec ī eo sctī ꝑfectū lumē habent quod erit in alio mūdo.xp̄s tamen lumen venit in hunc mundū. ⁊ ex parte illuminauit. ⁊ sicut dauid abscōsus ē in spelūca sauli ita dn̄s iesus diabolo ī hoc mūdo.⁊ ꝑsecutionē passus ē sicut dauid a H Uoce mea ad dn̄m. oīa v̄ba hec in hūilitate corpali loquit̄.vt se vez hominē manifestat. ¶ Et ne clamor intelligeret̄ trāsitori⁹ addidit dep̄cat⁹ suz qd̄ frequētata supplicatiōe ꝑagit̄ est enī dep̄cari frequēter supplicare b ¶ Qm̄ pura.q̄suauis oro que in cōspectu patris velut ꝑspicui fontis copia fundebat̄.fundebat certe nō vt ad ima defluere ret ꝑ vt ꝑueniret ei⁹ oratio ad altitudinē supne pietatis. Pronūciat tribulatiōes ante p̄rez.vt īdulgētiā ꝓ nr̄is possit obtīnere pctīs. Et nota q̄ ī his duob⁹ versibus q̄tuor modis oratū ē ꝑm hortatōez apl̄i vbi iubet p̄mo fieri p̄catōes. orōnes. postulatiōes.gr̄arūactiōes. c ¶ q̄ dicit indeficiendo spm̄.hoc a parte mēbroꝝ debem⁹ accipere vl̄ ita indeficiēdo ⁊c̄.h̄ ex supiorib⁹ pendet ac si diceret Tribulatōz meā añ ip̄m pronuncio.cum defecit ex me spūs meus. H Cognouit pr̄ semitas .i. doctrinas quas docuit. d ¶ Diabol⁹ iuxta viā abscōdit laqueū. vt eos decipiat q̄ rectas semitas declīnare p̄sumūt.xp̄us v̄o qꝛ nunq̄ a sua sctītate discessit necesse fuit vt in ip̄a via rectitudinis tentamēta pateret̄ inualida.vt in euāgelio legit̄ e ¶ Cōsiderabā ad dexterā. illud tēpus facit ītelligi qñ ibat ad crucem.qꝛ nullū illic fideliuz potuit intueri.iō v̄o nō sūt vsi ad dexterā stare. q̄a carnali metu dispsi sūt ⁊ nō erat q̄ cognosceret illā vicz deitatē. que hec oīa in assumpta carne volūtarie sustinebat f ¶ Perijt fuga a xp̄o. cū se impiorū manib⁹ ꝑmisit occidi. Et nemo quesiuit aīam eius.dū illi nulla cōsolatio preberet̄.sed solus ad passionē relictus est q̄ erat ꝓ oīm salute moriturus g ¶ Clamauit spemq̄ suā posuit ī dominū cū dixit.pater in manus tuas ꝯmēdo spiritū meuz. Portio mea. ꝓbat hoc spāliter locus ille quando latroni dixit. Amē dico tibi.hodie mecū eris ī paradiso.hoc est in terra viuētiū.ꝑadisus enī ē

sum ego donec transeam.
¶ Intellect⁹ dd̄.cū esset in spelunca oratio. ¶ Xp̄s ad patrē clamat: dolos iudaice ꝑsecutiōis exponens liberari seq̄ de inferno dep̄cat̄: qm̄ oīm sctōꝝ fides: in ei⁹ resurrectiōe pēdebat.

Psalmus.cxlj.

a Oce mea ad dn̄m clamaui vece mea ad dn̄m de-
b p̄catus sum. Effundo in cō-
spectu ei⁹ orōnem meā ÷ ⁊ :·
tribulationē meā ante ip̄m
c ꝓnūcio Indeficiēdo ex me
spm̄ meū: ⁊ tu cognouisti se-
d mitas meas. In via hac q̄
ambulabā abscōdert̄ laque-
e um mihi Cōsiderabā ad de-
xterā ⁊ videbā. ⁊ nō erat q̄
f cog̊sceret me. Perijt fuga a
me ÷ ⁊ :· nō ē q̄ requirat ani-
g mā meā Clamaui ad te dn̄e
dixi tu es spes mea. portio

terra viuētiū quā soli beati introibunt. b ¶ Merito dicit hūiliat⁹ sū nimis. qr semetip̄m exinaniuit formā ꝑui accipiēs ⁊ adhuc ampli⁹ hūiliat⁹ ē fact⁹ obediēs vsq̄ ad mortē crucis nā quēadmodū crucifigi potuisset. nisi se hūiliasset naturā nr̄az assumēdo q̄ celū terrā q̄ creauit i ¶ Orat vt reuerētiā patri exhiberet q̄ se liberare poterat. Orat ergo. vt a ꝑsequētib⁹ iudeis diuīa virtute liberet̄. q̄ adeo corpal'r fortiores fuerāt. vt ⁊ man⁹ inij cerent in eū. ⁊ de eius morte gauderēt ꝑ hoc miseri fecer̄t nō cōsiderātes virtutē diuīe potestatis ī eo k ¶ ¶ Dicēs educ de custodia. s. īferni aīaz meaz petit pr̄ez a ꝑte q̄ mortuus est q̄ ⁊ postea de imis penetralibus ad supna ē trāslat⁹ vt de carcere īferni aīam celeriter educat ad corpis resurrectōz. ⁊ hoc ad cōfitendū noī suo. ista enī cōfessio laudis patri exhibita a fidelibus oūdit̄ qñ eū resurrectiōis miraculo d̄ inferni carcere ꝯstat eductū. Expectāt iusti ¶ .i. apl'i. vel reliq̄ sctī. Donec retribuas mihi claritatē illā quā habui priusq̄ mūd⁹ fieret ¶ Vl' donec retribuas ꝓ passione resurrectōz expectāt illo triduo apl'i ⁊ alij. Oro

b mea in terra viuentiū. Intēde ad dep̄cationē meā: qr
i humilitat⁹ sum nimis. Libera me a ꝑsequētib⁹ ÷ me :·: quia cōfortati sunt sup̄ me.
k Educ de custodia aīaz meā ad cōfitendū noī tuo me expectāt iusti donec r̄tribuas

Ps̄. dd̄. ÷ quādo /mihi fili⁹ su⁹ eū ꝑsequebat̄ :·. ¶ Propheta ex ꝑsona vniuscuiusq̄ fidelis supplicans sibi dñi misc̄diam subuenire: rogat dñm xp̄m ne cuz suo seruo velit inire iudiciū velociterq̄ se petit ꝑuenire ad veniā: ne īimicoꝝ traderet̄ insidijs. Psalmus. cxlij.

a Domine exaudi oratio nē meā: auribus ꝑcipe obsecrationē meā in veritate tua exaudi me in tua iusti
b cia. Et nō in tres in iudiciū cū seruo tuo. q̄a nō iustificabit̄ in conspectu tuo oīs vi
c uēs. ÷ Quia :·: ꝑsecutus est inimicus aīam meā. humili
d auit in terra vitā meaz. Collocauit me in obscuris sicut

D Ep̄cantes dñe voce humili. pietatē tuā exposcim⁹. vt adiuti a te sp̄es nr̄a portionez cū electis tuis in terra viuentiū sortiamur. p. ¶ Dauid significat xp̄m. ꝑsequēs ei⁹ fili⁹ ppl'm iudeoꝝ. vel iudā proditorē significat. a ¶ Dñe exaudi verba hūilia ⁊ plena hūilitatis ⁊ mīe. q̄ ad aures dñi ꝑuenire merent̄. ¶ Veritas enī ⁊ iusticia ip̄ius est. ne cū rogāte disceptet. nec ad iudiciū illū trahat. q̄ se hic prius ipse cōdēnat. supbos eī dñs ad examē adducit q̄ se bōa putāt hr̄e negocia. b ¶ Nec moueat qd̄ iudici dr̄ ñ intres ī iudiciū cū seruo tuo ¶ Quātūuis eī q̄s sit iust⁹ quālibet ꝑfectus nō pōt intrare in iudiciū dñi. nisi sit cū mīa ꝯditū. stelle enī nō sunt mūde in conspectu eius. ¶ Oīs viuēs. oēz hoīez significat etiā quēlibz infantē nōdū baptizatum. vt Job ait. nemo mūdus ante te. nec infans vni⁹ diei. i. nemo liber eē pōt nisi ꝑ diuinā grāz Jō nec abraā nec ysaac nec iacob iustificabunt̄ in ꝯspectu dei c ¶ ¶ Inimicus. diabolus q̄ persequit̄ hūanū gen⁹ ¶ Humiliat̄ aūt in terra cuius vita carnalibus delectatōibus polluit̄ nō hūilitate probabili sed declinatōe viciosa d ¶ Collocant̄ in tenebrosis factis pctōres ⁊ sunt mortui seculi. ꝑ sunt sicut mortui. dū penitere incipiunt. nōdū enī mortuus est qr in pnīa stat. Siquis aūt peccās nō agit penitentiā. hic mortu⁹ ē seculi. ⁊ nō sicut mortuus sed ꝑfectus mortu⁹ vsq̄ dū ñ egerit penitentiā. Anxiatus est spūs. qr scriptum est. si solum suspiraueris de peccatis tuis. saluus eris. Turbatū est cor. i. conscientia mea. quia peccaui.

¶ Vel anxiatus spirit⁹. vicinitatē periculi indicat ⁊ turbatū cor. hūanā sapiē

tiã testat̃ cõfusaz: vt spez suã decetero in dño ponẽt cũ viriũ suaꝝ ꝯfidentiã nõ haberet. e ¶ Juste cor ei⁹ fuerat turbatũ: qm̃ memor erat ingentiũ pctõꝝ p̃orũ. Jp̃i eĩ dies antiq̃ sunt. veteris illi⁹ hoĩs antiq̃tate fuscati. opa dñi dicit q̃b⁹ celũ terramq̃ fundauit. p̃riarchis bona fecit et populũ ꝑ mare transtulit hebreoꝝ: q̃ se dicit frequẽter iterasse mẽoria ⁊ lectõe. vt excluderet amaritudinẽ mũdi: suauitas lectõis. Qd̃ exemplũ ꝓ maxĩo remedio positũ credam⁹ vt nos q̃z silĩs possit medicina saluare. f ¶ Hic extẽsione manuũ xp̃m ĩ cruce desig̃uit. vñ ⁊ q̃ expansis manibus orat: illã crucẽ redẽptoris imitat̃. q̃ lz a ꝑfidis iudeis data ẽ xp̃o ad penã: tñ ꝯcessa est credẽtib⁹ ad salutẽ Sequit̃ cõpatio in q̃ dicit. sic aĩam suã desiderare deũ. quẽadmodũ sicca t̃ra copiosas pluuias. Dicit em̃ tibi. s. nõ alteri talis est aĩa mea. i. soli deo sitiens ĩheret. g ¶ Petit sibi penitẽs iste imbrẽ mĩe celerrime subuenire. ⁊ vt veloci⁹ potuisset audiri defecisse dicit in se spm̃ suũ. qd̃ his ꝯtingit: q̃ passionũ diuersarũ põdere p̃grauant̃. h ¶ Cõuenit eĩ mĩe dei. vt hũiles respiciat: q̃ supboꝝ corda cõtemnit Lacus h̃ infernũ significat. petit g̃ ne supbis silĩs fiat q̃ hic pctã sua deplorat. qm̃ si illis silis fiat. ꝑiter q̃z cũ eis descendet in lacũ. i ¶ Auditã miscd̃iam. clementiã dicit dei toto orbe notissimã. qua supplicãtibus p̃stat ⁊ indulget afflictis. Mane: tẽpus venie designat. nã post noctẽ peccatoꝝ merito mane dr̃ qñ culpa laxatur. Causam quoq̃ exauditiõis addit. qꝛ in te (q̃ sperantẽ decipe nõ potes) speraui. Uel mane: tp̃s resurrectõis xp̃i ostẽdit. k ¶ Cũ a deo petit sibi viam notã fieri: ostẽdit ꝙ hec via hoĩbus habet̃ incognita Illius em̃ lucerna ⁊ lumẽ hoc iter ostendit: qui illuminat omnẽ hoĩem. sicut superius dixit. Intellectũ tibi dabo ⁊ instruam te in via hac q̃ gradieris. Rogat ergo ꝓpheta vt ei viã salutis oñdat. ⁊ sic notã semꝑ habeat. ne de eius corde aliqñ discedat. et subdit̃ solẽnis cõfessio: qꝛ ad te ⁊c̃. illud enĩ nos postulata facit mereri. si aĩaz nostrã nõ inclinemus ad mundũ: ꝫ semꝑ leuemus ad deum.

mortuos seculi. ⁊ anxiat⁹ est in me spirit⁹ me⁹: in me tur-
e batuz est cor meuz. Memor fui dieruz antiquoꝝ: meditatus sum in oĩbus operibus tuis. in factis manuuz tuaꝝ
f meditabar. Expandi man⁹ meas ad te: anima mea sicut terra sine aqua tibi. Dya-
g psal. Uelociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus.
h Non auertas faciẽ tuã a me ⁊ similiz ero descendẽtib⁹ in
i lacum. Auditã fac mihi mane miscd̃iaz tuã. qꝛ ĩ te spera
k ui. Notã fac mihi viã in qua ambulẽ. qꝛ ad te leuaui aĩaz
l meaz. Eripe me de inimicis meis dñe ad te confugi. doce me facere voluntatẽ tuaz
m qꝛ de⁹ me⁹ ÷ es :·: tu. Spũs tuus bon⁹ deducet me ĩ t̃ra recta. ꝓpt̃ nomẽ tuũ dñe viuificabis me in eq̃tate tua.
n Educes de tribulatiõe aĩaz

l ¶ Inimici nr̃i sunt demões: q̃ iugiter circũdant fideles vt eis possint spem diuinitatis auferre. Ad eũ cõfugit q̃ eius iussionibus obedit. Doce me nolebat prorsus errare qui tanti mgr̃i cupiebat esse discipulus et eius volũtati obedire Et causam ⁊ rationez addit: qm̃ deus meus es. iõ iuste a clemẽtissimo te peto.

m ¶ Spũs bonus: designat̃ per hoc nomẽ deũ esse: spiritũ sctm̃ scp̃tũ est enĩ. Nemo bon⁹ nisi solus deus. igit̃ si spũssanct⁹ bon⁹ dr̃. deus necessario est. ¶ Qui nos deducit ĩ terra recta: qñ corpus nr̃m suis regulis subdit. Uel terra recta est ĩ futuro seculo vbi recti ambulabũt. Propter nomẽ tuũ ⁊c̃. nã q̃uis oĩa g̃tis xp̃s donet. iusticie ip̃i⁹ est. supplicãtes iustificare ⁊ viuificare. iõ nõ dicit in eq̃tate mea sed tua. qꝛ nõ meritis meis ꝫ noĩs xp̃i gr̃a. n ¶ Educũt̃ de tribulatiõe tanq̃ de carcerib⁹ sctẽ aĩe qñ cõcessa venia de isto seculo vbi tribu-

meã. ⁊ in mĩa tua disperdes
o inimicos meos. Et perdes
oẽs qui tribulãt aĩam meã:
quoniã ego seruus tuus suz.
Dauid ÷ ad goliam :- C
Bellũ istud dauiticũ. ad de-
signandũ certamen domini
saluatoris est p̃missum. vt si-
cut iste goliã saxei teli dimi-
catione ꝓstrauit. ita ꝑ petrã
q̃ est christus. fortitudo dya
bolica vcieret. Ps̃. cxliij.
a Benedictus deus meꝰ
q̃ docet manꝰ meas ad
p̃liũ: ÷ et :- digitos meos ad
b bellum. Miscõia mea ⁊ refu
gium meũ. susceptor meꝰ ⁊ li
c berator meus. Protector me
us ⁊ in ip̃o speraui. q̃ subdis
d ppl'm meũ sub me. Domine
quid est homo quia innotui
sti ei ÷ aut :- filius homĩs qꝛ
e reputas eũ. Hõ vanitati si-
milis factus ẽ: dies eiꝰ sicut
f vmbra p̃tereunt. Dñe incli-
na celos tuos et descende:
tange montes ⁊ fumigabũt.
g Fulgura choruscationem et

lant̃ p̃cipiunt̃ exire. In mĩa aũt dispdũ
tur inimici. qñ studio cõpũctõis: de scele
ratis cogitatiõibꝰ abstrahũt̃. qd̃ ad illos
ꝑtinet: q̃ penas debitas remedio suppli-
catiõis euadũt. o ¶ Hic dicit eẽ ꝑden
dos diabolũ ⁊ oẽs im
pios ĩ futuro iudicõ q̃
ĩ sua obstĩatiõe moriũ
tur. illi tribulabãt p̃us
iustos viros. qꝛ eos fa
mulos dei eẽ noscebãt
⁊ necesse ẽ illos ĩ iudi
cio ꝑire. q̃ innocentes
viros iõ ꝑsequunt̃. qꝛ
dei eẽ famulos cogno
scunt. Oratio.
Deus q̃ matutinã
sacre resurrectõis
tue auditã fecisti iocũ
ditatẽ. cũ ex ĩferno re-
diens: replesti terram
gaudijs quã reliq̃ras
in obscur⁊. rogamꝰ po
tẽtie tue ineffabilẽ ma
iestatẽ: vt sic̃ tũc cater
uã apl'icam gaudẽ sa-
cra fecisti in anastasi.
ita hãc eccĩam tuam.
mĩaz expãsis manibꝰ
flagitantẽ splẽdore ce
lestis iubar⁊ illustrare
digneris Qui cũ p̃re.
a ¶ Bellũ vtiq̃
dic̃ spiritale nõ carna-
le q̃ aĩa iusti aduersus
demões ⁊ passiões car
nales inuisibiliter di-
micat ¶ Manꝰ: opa
tionẽ significãt: digiti
salutaria cõsilia. q̃ de
corde nr̃o velut q̃daz
radij ꝓsiliũt: duz aliq̃
subtilitate cãs neces-
sarias obtinere cõten
dũt. Qñq̃ etiaz digiti
trinitatẽ indicãt: vt ibi. Qui appẽdit tri
bus digitis molẽ terre: qñq̃ spm̃ sanctuz
vt ibi. accepit moyses duas tabulas scri
ptas digito dei. b ¶ Mĩam fecit dñs
cũ dauid. qñ eũ de frĩbus suis vltimuz ꝑ
samuelẽ ad regale culmẽ elegit. Refugi-
um, qñ et cõsiliũ dedit vt hostẽ suũ petra
deijceret. quẽ gladio nõ potẽat susceptor
qñ fecit eũ a saule suscipi in generũ. libe
rator. cũ eũ a ꝑiculo regie indignationis
eripuit. c ¶ Protector: qñ in spelũ-
ca latẽs ĩ saulẽ regẽ ius vltiõis accepit.
Et in ipso spaui. a tali
spe scit vir sanctus nõ
esse cẽsendũ. Subdis
ppl'os. qꝛ multis po-
pulis impaturus erat
d ¶ Sub interroga
tõe ⁊ despectu ꝓnũciã
dũ est. q̃d est hõ: quasi
puluis q̃ vento flante
nullã hz firmitatẽ: q̃a
ĩnotuisti ei. i. inestima
bile deitatis archanũ
ꝑ assumptã carnez: re
ctis fide oñdisti. Sili
mõ int̃rogandũ ẽ: aut
filius hoĩs: ⁊ itẽ rñde
atur qm̃ reputas eum
vtiq̃ in ouibꝰ tuis. in
numero p̃destinatoꝝ.
e ¶ Exppnit breuis
qd̃ supius dixit. q̃d est
hõ. Vdã enĩ qñ creatꝰ
ẽ simplex purꝰ ⁊ verax
⁊ ĩmortal' fuit ꝫ postq̃
peccauit factꝰ est vani
tati silis qm̃ ⁊ mutabi
lis ⁊ mortal' effectꝰ est
vanũ em̃ illud diximꝰ
qd̃ de sua suba cadẽs
ĩ auras tenues euane-
scit. vt vmbra vt fumꝰ
vñ addidit. dies eiꝰ si
cut vmbra p̃tereũt: sic
vmbra p̃terit: sic ho-
minuz vita post pctm̃
ade. nisi fuerit ꝯfessio
ne repata. f ¶ In-
clinatio celoꝝ fuit. qñ
ad hoĩem virtus ⁊ ho
nor supnorũ descẽdit.
scz dei filius. Montes hic supbos dicit.
q̃s dñs tetigit: qñ eis cõpunctionẽ tribu
it. Fumigabunt: cũ crebris suspirijs sua
pctã plorabũt: crassus enĩ fumus ore vo
mit̃: cũ se ĩ planctũ hõ cõmouerit. g ¶
Fulgura choruscatõis dedit qñ tenebro
sis pctõribꝰ ꝓphaꝝ p̃dicatõe lumẽ sue ve

ritatis infudit. Dissipauit ãt. dispsit sigt vt q̃ añ fuerãt cultores idolorũ. subinde ad eccie septa ꝯfugerẽt. Sagittas apl'os dicit q̃ p̃dicationũ ꝟitate q̃si iacula pennata hoĩm pectora trãsfoderẽt. ⁊ ꝯturbab scz. bona ꝯtritõis turbatiõe. qꝛ sic p̃us turbati. postea leti erunt Eos ãt ad mõtes referẽdũ ẽ. b ¶ Hic ad p̃rez ꝟba ꝯuertit manũ dicit dñm saluatorẽ. quẽ venire depcat vt liberaret mũdũ de alto. i. de ptãtis excelso vbi cum p̃re regnat perilitate ꝟtut' ⁊ vnitate sube. De aq̃s aũt. i. de ppl'is vndosis ⁊ q̃si ꝓcella seuissima cõcitatis. De manu filioꝝ. i. d̃ his q̃ fidelib⁹ ꝓcere nesciũt. qꝛ de diabolo generãt q̃ filijs d̃i aduersãt. recte igr̃ diaboli filij alieni dñr a filijs d̃i. qꝛ hereditatẽ cũ ip̃is in celo nullã hñt. i ¶ Os eoꝝ vana loquit. qm̃ a diuinis regul' discrepare p̃sumũt vanũ ẽ em̃ oẽ q̃cq̃d veritati ꝯtrariũ est. Dextera reproborũ. ꝓsperitas ip̃oꝝ vñ eleuati licẽtiã sibi peccandi assumũt.

k ¶ Nouũ merito dr̃ xp̃i cãticũ. qꝛ dũ a iudeis nõ sit recept⁹ (q̃b⁹ fuerat vt vẽiret ꝓmissus) trãsiuit ad gẽtes. nouũ ẽ etiã ꝙ nos corpe ⁊ sãguĩe suo saginare dignat. Decẽ cordaꝝ psalteriũ. decalog⁹ ẽ dai⁹ tribub⁹ hebreoꝝ.

l ¶ Reges. hoĩes iustos signat ⁊ veraces. q̃ regũt corpa sua. istis dat salutẽ. cũ eos liberos a vicijs facit. Redemit d̃ pugna golie. vel spiritalit' de vicijs. De gladio maligno qꝛ gladi⁹ dyaboli malign⁹ ẽ qm̃ diuidit a bonis: benign⁹ ãt xp̃i. qm̃ sepat a malis. m ¶ Hũc ꝟsũ iã diximꝰ quem iõ repetit. vt detestabiliores iniq̃s hoĩes reddat ip̃a geminatõ. ⁊ maxĩe nũc de hereticis ꝟba intelligẽda sũt. lz eĩ sequẽtia sic̃ ⁊ p̃cedẽtia ad lr̃az vera sint intellecta. qꝛ tñ lr̃alis sensus apt⁹ ẽ. mistice aliq̃ carpẽda sc̃. n ¶ Filios eĩ dic̃ q̃ generãt p̃dicatõe p̃ui dogmatis. isti nouellis plãtatiõibus cõparãt qꝛ nulla veteri ⁊ a p̃ribus tradita p̃dicatiõe viguerẽt. ꝫ nouis erroribꝰ a p̃ribꝰ ip̃oꝝ traditis pullularũt. h plãtatio em̃ hereticorũ nõ est vet⁹ ꝫ nouella. Nõ ẽ eĩ de veteri lege. nõ de ꝓphis. nõ de apl'is. ꝫ de nouis magistris suborta. o h Filie eoꝝ. h̃ est verba hereticoꝝ. cõposite. i. ornata a sapiẽtia seculari ꝫ qꝛ filie sc̃ nõ filij vires nõ hñt. Circũornate vt sil'itudo tẽpli ⁊ pulcre dixit sil'itudo tẽpli. nõ em̃ hñt verã eccl'iaz aut tẽplũ. ꝫ sil'itudinẽ ecclesie. ¶ . q̃ppe. sil'itudo non hz veritatẽ. ꝫ alicui⁹ rei subsistẽtis portat imaginẽ. p ¶ Promptuaria sũt q̃ cellaria vulgus appellat. ⁊ hereticorũ corda signat vbi diuersaꝝ reꝝ spẽs vel doctrinarũ epule reposite sũt. ⁊ inde emittũt diuersas eructatões pessimas: q̃s si aucte ꝯuĩcas. ad int'p̃tationũ neq̃cias trãsferũt. cũ ĩde q̃z fuerĩt dño iuuãte supati. ad sophistaꝝ se ꝟsucias calũniasq̃ ꝯuertũt et ita ex vna pte ꝟtũt se ĩ aliã. spvagi ⁊ ĩstabiles. qꝛ radicẽ nequeãt hr̃e ꝟitatis q ¶ Scd̃z lr̃am hi fetosa dñr hr̃e pecora. dũ ipsi fide steriles esse doceant. abundans q̃ppe dictus est. ab vnda. q̃si redundãs. Ipsa quoq̃ pecora que habere cernunt. nõ dixit eos in ingressibus: sed in egressibus possidere. qꝛ totũ ab eis egredit. qñ ipsi

dissipabis eos emitte sagittas tuas et cõturbabis eos.
b Emitte manũ tuã d̃ alto. eripe me ⁊ libera me de aq̃s mlt'is. ⁊ de manu filioꝝ alienorũ.
i Quoꝝ os locutũ est vanitatẽ ⁊ dextera eoruz dextera iniq̃tatis.
k Deus cãticũ nouum cãtabo tibi. in psalterio decacordo psallaz tibi.
l Qui das salutẽ regibus. q̃ redemisti dauid seruuz tuum. de gladio maligno eripe me.
m Et erue me de manu filiorũ alienoꝝ. q̃ꝝ os locutuz ẽ vanitatẽ. et dextera eoꝝ dextera iniq̃tatis.
n Quoꝝ filij sicut nouelle plãtationes. a iuuẽtute sua.
o Filie eoꝝ cõposite. circũornate vt sil'itudo tẽpli
p Promptuaria eoruz plena eructãtia ex hoc ÷ in: illud
q Oues eoꝝ fetose abundantes in egressibus suis. bo/

q̄q̄ perituri esse mōstrant. h Pulcre q̄q̄ dixit boues eoꝝ crassi. quoꝝ deꝰ venter est ⁊ gl̄ia eoꝝ in ꝯfusione. r h Nō est ruina. difficile eī hereticū inuenis imperitū. oēs em̄ mgr̄i sūt ⁊ scīa scl̄ari īstructi. ⁊ immuniti doctrinis apl̄oꝝ. Si tecum disputāt v̄ba eoꝝ breuia sūt sic artificioso ſmōe ꝯclusa vt euadē inde difficile sit. Cum eī te ligauerīt ⁊ clauserīt silogismis suis. ⁊ q̄si maceriā silogismū texerint. tenerꝫ inclusus. nō potes exire. nō ē ruina neq̄ trāsitꝰ. Cūq̄ eis ꝯsenseris ⁊ ibi ꝯclusus fueris. eris ī plateis eoꝝ ⁊ ī lata via q̄ ad infernū ducit. ⁊ nō ī angusta via q̄ ducit ad vitā q̄ ē trāsitꝰ sctōꝝ. Neq̄ clamor Jesu q̄ ad se oēs vocat ī plateis hereticoꝝ ē: ſ ī angusta via ē. s h Multi nesciētes btōs tales putāt et dicūt btm̄ ppl̄m cui h̄ sc̄. Nos āt dicamꝰ btūs ppl̄s cuiꝰ est dn̄s d̄s eiꝰ. qꝛ ille ē beatꝰ. q̄ ꝓ oībꝰ diuitijs hꝫ xp̄m. et illū diligit ⁊ ei dn̄at. Oratio.

Doce nos dn̄e spiritalibꝰ armis noxialibꝰ culpis resistē ne vāitati mūdane sb̄iecti. a tui iurꝫ dānatione pellamur. p. a C Exaltabo te dictū est. notū faciā te p̄dicādo qd̄ es nā quēadmodū putet aliq̄ laude d̄s altior fieri. cū dīna pfectio n̄ possit augeri h ſ eq̄lē p̄ri credo te C rex meꝰ ꝓfessio fidei ē qm̄ ab ip̄o se dicebat regi. cui se nouerat pura mēte famulari. Bn̄dicere v̄o noī. ē ꝑ psalmodie gr̄aꝫ supplicare. qd̄ q̄ fecerit. ⁊ in et̄nitate eū laudare merebit. id̄o subdit ⁊ in scl̄m scl̄i. vbi nullus ē finis. b C Qui hic ꝑ singl̄os dies bn̄dicit deū ibi ī illo et̄no vno die q̄ vētur ē cū btīs ꝯtinua exultatōe laudabit. c h Magꝰ dn̄s qꝛ sine fine magnꝰ. sine fine laudabil̄ C cuiꝰ v̄tꝰ inexplicabil̄. cuiꝰ pietas incōp̄hēsibilis. cuiꝰ sapīa ineffabil̄. cuiꝰ vera diffinitō ē. finē ī sctīs laudibꝰ nō h̄re. d C Gn̄atio ⁊ gn̄atio ad duos populos debꝫ applicari vnꝰ hebreoꝝ est alter ex gētibꝰ. ipsi sūt eī q̄ dn̄i bn̄ficia suscepert. ⁊ merito eiꝰ potentiā laudādo ꝓnūciant. e h Jp̄i eī duo ppl̄i eiꝰ magnificētiā ac mirabilia q̄ q̄tidie xp̄s ī eccīa opat̄ pio ore ꝓnūciāt f h Virtꝰ xp̄i ē terribil̄. cū in impijs vlciscet̄. vt ī pharaōe magnitudo ē cū iusti eruūt̄. vt freq̄nt̄ isrl̄ ab aduersarijs erutꝰ ē g h Eructabūt ipsi suauitatē xp̄i q̄ eos fouere dignatꝰ ē. Et iusticia exultabunt. q̄ in impijs vlciscet̄. h C Oꝛ misericors dr̄. nature ip̄iꝰ v̄tꝰ ē q̄ miserator. cā salutꝫ ē nr̄e fragilitati. Paciēs. cuꝫ excessus humanos ꝓpter q̄s debuimus puniri ꝑ patientiā sustinet. Multum misericors. vt ipse ait. Nolo mortē pctōris. i C Quid enī magnificemus quā suauē eē vniuersis. qui tn̄ deuotis

r ues eoꝝ crassi. Non est ruina macerie neq̄ trāsitus neq̄ clamor in plateis eorum.
s Beatū ÷ dixerunt: populū cui hec sunt beatꝰ populus cuius dominꝰ deus eius.

Laudatio dauid. C

Laudationem domini propheta varijs narrationibus explicat.

Psalmus. cxliiij.

a Xaltabo te deus meꝰ rex: ⁊ bn̄dicā nomī tuo in secl̄m ⁊ in seculuꝫ ÷ secl̄i:
b Per singulos dies bn̄dicaꝫ tibi. ⁊ laudabo nomen tuum in secl̄m ⁊ in seculuꝫ ÷ secl̄i:
c Magnus dominꝰ ⁊ laudabil̄ nimis ⁊ magnitudīs eius
d nō est finis. Generatio ⁊ generatio laudabit opa tua: ⁊ potentiā tuā ꝓnunciabunt.
e Magnificētiā gl̄ie sctītatis tue loquentur: et mirabilia
f tua narrabunt. Et virtutem terribiliū tuoruꝫ dicent ⁊ magnitudinē tuam narrabunt.
g Memoriā abundantie suauitatis tue eructabunt et iu-
h sticia tua exultabunt. Miserator ⁊ misericors dn̄s: paciens et multum misericors
i Suauis dn̄s vniuersis ⁊ miserationes eius sup oīa opa

mētibus mūera ipius gustauerūt. Sz dicis cur ꝯ pctōres dānat. Qui opa sua nō fecerūt. Miscdia eī sua dr eē sup oīa opa ei⁹. s. dei. Illd em̄ p mīam coronat. qd in nob gr̄a sua opat. Illud xo dānat qd diabolo machināte construit. Uñ opa dñi sp eligūt. nr̄a xo vel diaboli sine dubitōe damnātur. k ℞ Cōfiteātur tibi dñe. i. vt p sanctos q̄ te iugit bñdicūt ⁊ laudāt. itelligar⁊ omniū eē rex ꝯditor ⁊ creator. C Vl oīa opera etiā lapides ⁊ īsensata sua admirabili dispositōe deū eoꝝ factorez p̄dicāt. l ℍ Gl̄iam regni tui dicēt. i. p̄dicāt vt ab oīb⁹ ameris ⁊ clarificer⁊: ⁊ potētiā tuā loqnt. vt ab oīb⁹ timear⁊. A C Oīa igr̄ creata indicāt q̄ta gl̄ia ei debeat. q̄ incogitabili ⁊ incōp̄hēsibili sapiētia ea creauit ⁊ potētiā ei⁹ infinitā oñdūt. m Sctīs eī p̄dicatiōib⁹ nota ē fcā potētia dei. et gl̄ia regni ei⁹. ne igrat⁹ min⁹ forsitā q̄reret. Nota fctā est potētia dū diuersas xtutes apl̄i inuocato ei⁹ noīe pfecerunt.

k ei⁹ Cōfiteāt tibi dñe oīa opa
tua. ⁊ sancti tui bñdicāt tibi.
l Gl̄iaz regni tui dicent. ⁊ po-
m tentiā tuā loquent. Ut no-
tam faciāt filijs hoīm poten
tiam tuā ⁊ gl̄iam magnificē-
n tie regni tui. Regnū tuū re-
gnum oīm seculoꝝ. ⁊ dñatio
tua in oī generatiōe ⁊ gene/
o ratione ÷ Fidelis dñs in oī-
bus vijs suis :· ⁊ sctūs in oī-
p bus opib⁹ suis. Alleuat dñs
oēs q̄ corruūt ⁊ erigit omēs
q elisos. Oculi oīm in te spe-
rant. ⁊ tu das escam illoꝝ in
r tpe oportuno. Aperis ÷ tu :·
manū tuā. et imples oē aīal
s benedictōne. Justus dñs in
oībus vijs suis. ⁊ sanctus in
t oībus opibus suis. Prope
est dominus omnibus inuo
cantibus eum ✱ omībus in-
uocātibus eum :· in veritate

n ℍ Regnū tuū. regnū oīm. oīa eī scl̄a. dñatōe tui regni voluūt. C vl nō sic alia mdi regna aliq̄ tpe durat. ꝫ toto mdi tpe. ⁊ nō solū toto tpe. verūetiā post et̄nalit. vñ ⁊ idē clarius repetit. Et dñatio tua. i. ꝑpetuitas et̄na. q̄ ꝑmanet ī oī generatōe ⁊ generatōe A vl regnū oīm scl̄oꝝ ⁊ in oī gñatōe ⁊ generatiōe. ē regnū celeste. vbi de oī generatiōe ⁊ scl̄o vna generatio erit et̄na. ⁊ vnū solū et̄nal̄r gl̄iosum regnū. o ℞ Fidel dñs ī oīb⁹ xbis suis. cū oīa q̄ p ꝓphetas locut⁹ est adīpleuit Sctūs. vt sic ille sanctus ē. ita ⁊ nos q̄ opa ei⁹ sum⁹ sctī efficiamur ī illo. p C Ip̄e eī alleuat ruentes: q̄ adhuc mīme corruerūt. Ip̄e erigit elisos. q̄ iā ruinā sustinuisse noscūt. ⁊ merito ip̄e hec facere dr. qm̄ ne cadam⁹. ip̄o custode defendimur. vt xo ꝓstrati surgere valeam⁹. xtute ipsi⁹ nihilomin⁹ sbleuamur. q ℍ Oculi oīm. i. sāctōꝝ interior aspect⁹ in illo futuro tpe retributiōes q̄s expectat suscipit. C vl etiā de oīb⁹ reb⁹ accipi p̄t. ꝫ tūc esca vniuscuiusq̄ rei ꝯtnētia dz intelligi. alia eī corpalia alia spiritualia expetūt. ꝫ his oīb⁹ vna esca ē largitas dispensata. r ℞ Apit manū ⁊ īplet oē aīal. id ē oēm aīam sua bñdictione. q̄ maledictōnes ⁊ opprobria mdi ꝓ noīe ei⁹ sustinuit. C vl qr in manu ei⁹ ē oīs esca ītelligim⁹ p manū ei⁹ ptātē. in q̄ oīm creaturaꝝ vita ꝯstituta ē ⁊ esse. Sz meli⁹ est vt solū rōnale aīal ītelligam⁹ qd reuera cōstat posse bñdici. s C Justus xe dñs ē. qr cum nos xberat: eq̄tatē fac. q̄s pctīs digna restituit. Uie ptinēt ad dispositionē. opatio ad effcm̄ apd nos. apd illū xo. b est velle qd facere b disponere qd iubere. Sctūs xo. ⁊ piū significat ⁊ patiētē ⁊ bonoꝝ oīm largitorē qm̄ q̄cq̄d ab illo efficit. xtutū laude cōpletur. t ℞ Prope ē dñs his q̄ eū fide ⁊ opatiōe inuocāt. vt ip̄e ait. Ego suz de⁹ de ꝓpe ⁊ nō de⁹ de lōge C ꝓpe autē dicit. i. ꝓximus. qñ est ꝓpicius. Irat⁹ vero longinqu⁹. Nam pñtia eius sp ⁊ vbiq̄ est. Si em̄ ascendero in celum: illic es ⁊c. Sed quoniā ⁊ illi inuocant: qui sua cupiūt vana ⁊ nociua desideria impleri. additū est in veritate. quia solus veraciter inuocat. q̄ ab eo petit que ip̄e postulāda docuit ⁊ ꝓfutura nouit.

v ℣ Voluntatē timentiū se facit dñs. dū eos eripit vl' ab instigatōe diaboli q̄ eum puro corde depcant. vel ab ardore pcti. x ℣ Custodit dñs eos q̄ eū diligūt. z q̄ dilectōes ei⁹ mūdants dilectōib⁹ ptule/rūt. Illos xo diſpdet q̄ ei⁹ amori. amorē se/culi ppoſuerūt ℭ Oēs xo dicēs diſpdendos pctōres. eos dicit q̄ in sua obſtinatōe pſiſtūt.

y ℣ Loquitur os meum laudē dñi nūc z in futuro retributōis tpe z bñdicat oīs caro b̄ē oē corp⁹ ecclie. qō noſ sum⁹. q̄ dām laudare: bñdicere: extollere: et p̄dicare debemus. Dic autē os suū cordis archanū. vñ se ꝓpba no/uerat libenter audiri. Carnē q̄z p sinodochē dixit totū hoīem. Sic

Egnator oīm sanctor dñe. q̄ spiri/lē cibū oī anie oportuno miſtras i tpe ꝓcede nobis te ppetualit' bñ dicere. tuāq̄ potentiā cū elect⁹ tuis fiduciali/ter exaltare. ℣per.

a ℣ Doztat psalmi/sta suauit' aīam laudare dñm. vt explos cogitationib⁹ supuacuis. i ipso tm̄ negocio totis viribꝰ occupet. Laudabo dixit. vt futurus tps ofideret qm̄ angel' iustiſq̄ hoīb⁹ sozs iſta cōis est. ℣Psallā ē̄ dñi fuero. s. in pn̄ti. qō ad bona opa ptinet. ℣ Vide etiā qm̄ iuste ali/q̄d agim⁹ sum⁹ qm̄ pec/cam⁹ eē dcſiſtim⁹. Ad dic. laudabo ē̄ dñm quero q̄z nō est laus i ore pec/catoris. b ℣ Nolite ꝓfidere. i. nec in de/monib⁹. q̄ ꝓncipes di/cūt. nec i hoīb⁹ est ꝓsumēdū. sol⁹ em̄ ē̄ ſtus hoīs. q̄ tribuit vnicuiq̄ salutē. ℣ Intellige mihilomin⁹ erīā de scīi ptātib⁹ noli ꝓfidere i impatore. nō in ꝓfect. nō i iudicib⁹ scīi q̄ sūt filij hoīm. z i eis nō ē sal⁹. c ℣ Cām ponit cur i iſtis nō sit ꝓfidē/dū. Dic spm̄. aīam de/bemus accipe. egreſſa itaq̄ illa de claustro corpis. renertīt' caro i terrā vñ sūpſit initiu. iō ei addidit suā. q̄ i de fuit ꝓcreata. Illo die pibūt tpe. s. mortis hūane cogitatōnes: q̄ se i diuersos ambitus pri⁹ extēdebant. ℣ Tūc q̄z pibit oīs ꝓncipū z hoīm ꝓfidētia et cogitatōnes illor⁹ q̄ in eis spabāt. d ℭ Isrl'. i. vir vidēs deum. qō vocabulū ad oēs electos ꝓpetēter aptarur adiutor ē̄ ill' q̄ ipo do/nāte grad⁹ xtutū ascē/dere nitūt. Qui fec celū z erā qd pt ee mgni/ficēti⁹ q̄ celū z erā fe/cisse et oīa q̄ in eis sūt.

℣ Qui g̃ fec celū et terrā (i q̄z ꝓpatōe hō est sm̄ ꝓditōes carnis q̄s fozmica) hoīem pt liberare quē fec. iō bñ spes nr̄a in eo. e ℣ Qui custodit veritatē ipe ē̄. s. dñs ihesus xps. q̄ fac iudiciū. qm̄ ver⁹ est iudex. z gubnator ecc⁹. z vidicat iniuriā patientī. z dat escā esu/rientib⁹. i. q̄ esurīūt au/dire xp̄m dei. ℣ Dat q̄z si ad lr̄az intelligas cibū corp⁹. dat z cibū corp⁹ suū in sacro. dat deniq̄ cibū doctrinaz celestē. sed solū esurī/entibus talis etiā soluit compeditos.

v Voluntatē timentiū se faci/et z depzecationē eoz exau/diet z saluos faciet eos. Cu/stodit dñs omēs diligentes se: z oēs pctōres disperdet.

r Laudationē dñi loquet⁹ os meū: z benedicat omnis ca/ro nomini sancto eius in se/culū z in seculū ÷ seculi: ÷

℣ Alla. ℣ Prophta dicit in hominibus minime confi/tendū est: sed totā spem in dño esse ponendā: ne aliq̄d ab eo peteret⁹ tepide: si z ali/us crederet⁹ posse ꝓstare.

Psalmus. cxlv.

Auda aīa mea dñm: laudabo dñm in vita mea: psallā deo meo q̄diu fuero. Nolite cōfidere in ꝑn/cipibus: in filijs hominū in quibus nō est salus. Exibit spiritus eius z reuertetur in terrā suā: in illa die peribūt omnes cogitationes eorū.

Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes ei⁹ in do/mino deo ipius qui fecit ce/lū et terrā mare et omnia q̄ in eis sunt. Qui custodit ve/ritatem in seculū: facit iudi/cium iniuriam pacientibus dat escam esurientibus.

f Dñs soluit cõpeditos dñs illuminat cecos Dñs erigit elisos dñs diligit iustos.
g
h Dñs custodit aduenas pupillũ ⁊ viduã suscipiet: ⁊ viam pctõrũ dispdet. Regnabit dñs in secula deꝰ tuꝰ syõ in generatiõe ⁊ generatiõe.
i

÷ Alla: ¶ Hortat ꝓpha ppl'm deuotũ laudate dñm q̃ supplicãtibus beneficia ꝓ futura ꝯcedit: qm̃ q̃ de suis viribꝰ cõfidũt ei placere nõ possunt. Psalmus. cxlvj.

a Laudate dñm quoniã bonus est psalmꝰ deo nostro sit iocunda ✱ decoraq̃: laudatio. Edificãs hierusalẽ dominus. dispsiões israel congregabit. Qui sanat contritos corde: et alligat cõtritiões eoꝝ. Qui numerat multitudinẽ stellarũ ⁊ omnibꝰ eis noĩa vocans.
b
c
d
e Magnus dñs noster et magna virtus eius: et sapien/

f ¶ E Dñs soluit. q̃ p̃us ligati erãt in pctis suis. pꝰ ea ad xp̃z ꝯuersi ꝑ ip̃m soluti sũt. Dñs illũiat cecos. E viciosi eĩ oẽs ceci sũt. qꝛ pctõꝝ obscuritatibꝰ ĩplicant̃ hos illũiat ille solꝰ q̃ illumĩat oẽz hoĩez

g ¶ Dñs erigit. nec h̃ q̃z dubiũ ẽ. qꝛ elisos xp̃s erigit. Nã cũ dyabolꝰ elidat: dñs subleuat. Cuiꝰ etiã ẽ iustos diligẽ. nisi q̃ eos p̃ualet ĩ et'na btĩtudĩe collocare. h ¶ Dñs custodit adueãs. i. q̃ d̃ babylonia dyaboli ciuitate ad hierl'm ciuitatẽ dei ꝯfugerint. Pupillos ⁊ viduas dic̃. q̃ dñm pura mẽte respiciunt. hũanis solacijs destituti. Hos recipit xp̃s advĩdicãdos. ⁊ ex t'mĩabit dyabolũ (q̃ ẽ via pctõꝝ. sic̃ xp̃s ẽ via iustoꝝ) ⁊ om̃s ĩ ea via eũ imitãtes i ¶ Erit tunc reg̃turꝰ ꝑfecte in scĩs qñ erit sic̃ scp̃tũ ẽ. deꝰ oĩa in oĩbus. h̃ em̃ q̃uis in scĩs regnet. ñ tñ ꝑfecte: qꝛ corda eorũ ĩterdũ inanibꝰ cogitatõibꝰ occupant̃. In syõ. i. eccl'a ĩ futura btĩtudĩe. reg̃bit em̃ ip̃e ⁊ cũ ea. ⁊ in eadẽ. q̃ ẽ bñ dictꝰ in scl'a. ¶ vel reg̃bit in gñatõe iudeoꝝ ⁊ gñatõe xp̃ianoꝝ. vel ĩ gñatiõe ista eccl'e ⁊ generatõe vẽtura in celo. Oratio

¶ Loriose op̃s d̃s ĩ quẽ btõꝝ aĩe totã spei ꝯfidẽtiã ponũt. cõcede nob̃. vt adiutorio tuo illumĩati valeamꝰ te iugit̃ mẽte pura diligere. Per.

a ¶ Laudate dñm. nõ dixit bonꝰ psalmus. s̃ absolute bonum. i. bonum ẽ psallere ⁊ laudare dominũ. s̃ noueris h̃ Hieronymum non nostram translationem secutum: s̃ gallicanam q̃ hz. qm̃ bonũ ps̃. psallere v̄o nõ voce: s̃ corde dicit. Quãti em̃ bonã vocẽ ñ h̃nt. s̃ qm̃ pctõres sũt male psallũt. ¶ Tũc ẽ eĩ dño iocũda laudatio. qñ ĩ vnã societatẽ vox ⁊ vita cõuenerĩt. nã q̃le ẽ vt ps̃. castitatẽ dicat ⁊ cãtor se ab obscenitate ñ retrahat vñ ñ p̃t a dño bñ ꝑcipi. qd̃ ꝯria int̃ se noscit̃ aduersitate luctari. ¶ Bñ g̃ psallit. q̃ cãtat ĩ corde ⁊ ꝯscĩa. sitq̃ d̃o iocunda nõ voce: s̃ ꝯscĩa laudatio. b ¶ Edificat dñs ciuitatẽ hierl'z qñ dispsiões israel' ꝯgregãs q̃ ĩ toto mũdo habitare noscunt̃ d̃ viuis lapidibꝰ celestẽ ꝯstruit ciuitatẽ. sic̃ scp̃tũ est ⁊ mittet ãgelos suos cũ tuba ⁊ voce magna ⁊ ꝯgregabit electos a q̃tuor ãgul' terre. ¶ Vel etiã iã edificat dũ sanat ꝯtritos corde: ⁊ alia fac̃ q̃ sequunt̃.

c ¶ Qñ em̃ celest' medicꝰ penitẽtiũ corda inuenerit g̃ui afflictione ꝯtrita: ea q̃si q̃daz fascia sua pietate supducta ꝯstrĩgit atq̃ ꝯsolidat: ⁊ ad firmissĩmã spẽ sanitat' adduc̃

d ¶ Qui numerat stellas. i. scõs viros. illi em̃ lucẽt velut astra in nocte huiꝰ seculi. q̃ meruer̃t in nũero scõꝝ ꝯgregari. Scimꝰ etiaz a d̃o posse scõꝝ nomĩa vocari. qñ eos legimꝰ in celo eẽ ꝯscp̃tos. vel etiã ad lr̃az d̃ stell' materialibꝰ firmamẽti accipi põt.

e ¶ Magnus dominus noster. vtiq̃ cuius nec facta nũerari. nec laus p̃ualet app̃hendi. virtus etiam magna. quia singularis. quia omp̃s. quia reꝝ omniũ gubernator ⁊ conditor. cuius sapiẽtie numerus non p̃ualet vllo modo comp̃hendi. Numerus em̃ hic ꝓ fine ponit̃. Qd̃ em̃ numerat̃ finit̃.

f ℭ Mãsueti sũt patiẽtes afflicti p mi/
tas tribulatõesꝫ. rectũ q3 ẽvt bi suscipiãt
ĩ celũ. supbi deijciẽt ĩ ẽrã. vt pmutatõevi
cariavñ hũl' leuat⁹ ẽ. ide supb⁹ corruat.
g ℭ Jll'dõ pcinite. q̃ adhuc tacere no/
scũt ⁊ quõ ⁊ cui cauẽ/
dũ sit ostẽdit dũ ſbdit f tie eius nõ est numerus. Su
dño i ꝓfessiõe. Cythara ãt sig⁹ virtutesꝫ ꝓsona
opatõe pcinẽtes q̃ tũc verã cytharã reddũt. g terrã. Precinite dño in con/
qñ nlla rupta ẽ corda .i. virt⁹. Quõ eĩ itegra fessione psallite deo nr̃o i ci/
eẽt cythara vna corda b thara. Qui operit celũ nubi
rupta. nec son⁹ pfect⁹ bus. ⁊ parat terre pluuiam.
reddit dũ rupta nõ so i Qui pducit in mõtibus fe/
nat. h ℭ Celũ. sctãz nũ ÷ ⁊ herbã seruituti hoĩm:
pphetiã ꝓgruent ad/ k Qui dat iumẽtis escã ipso/
uertim⁹. Hãc diuĩa p/ rũ ÷ et: pullis corui⁹ inuo
uisiõe obscuritas silis l cantib⁹ eũ. Nõ in fortitudie
nubib⁹ tegit vt sensus equi voluntatẽ habebit neq3
lcitet nr̃os ad q̃rẽduz in tibijs viri bñplacituz erit
duz gti⁹ accipit ad qõ ei. Bñplacitũ est dño sup ti/
fatigato ỹsiderio pue mentes eũ: ⁊ ÷ in eis: q̃ spe/
nit. ſ. q̃d iste nubes p rant sup miscõia eius.
turiũt. s. copiã pluuia ÷ Alla: ℒ Prophetа
rũ. Bẽ ẽ fotes diuĩe p̃ irlm. i. supernã alloquit ciui
dicatõis irriguos, q3 tatem vt secura iam reddita
uis ⁊ ista ad lram sint in ciuibus suis. dñm iugi ex
vera ⁊ salubriť itelli/ ultatione collaudet. enume/
gẽda. i ℭ Et bẽ q3 ratq3 quanta pp'lo suo pius
spũaliť accipi recte pt miserator indulserit.
Hã mõtes viros signi/
ficat sctõs. in q̃b⁹ dñs Psalmus. cxlvij.
fenũ pduc̃. i. pdicatõz
robustã. herbãq3. i. mo a Auda hierusalem do/
nita mollioza: vñ sim/ minũ: lauda deum tuũ
plicia iumẽta pascãt.
k ℒ Jumẽta eccl'astí/
cos signant greges q̃
ꝓperẽti refectõe pascũ
tur. alij lacte. alij cibo
solido. Corui sũt irre/
ligiosi viri ⁊ pagani: q̃
pctõz nigredieveseiunt. pullis ẽo corui⁹ net natio cuncta terrarum ⁊ pia deuoti/
rum filij paganorum vel aliorum homi/ one veneratur. hoc ergo ⁊ nos pura mẽ/
num malorum pascuntur a deo. dum de te canamus.
um inuocant. quem patres eorum con/ a ℒ Hierlm. sicut sepe dictum est iterp̃
tempserant. vnde addit. Non omnibus tat̃ visio pacis. que ꝓprie ad illam ciuita
eorum pullis ⁊ filijs dat fidei escam. sed tẽ ptinet. q̃ vicioz ⁊ scãdaloz ꝓsortia nõ
inuocantibus eum. qñ soli ipi eũ inuo/ hẽbit. Syõ q3 speculatio iterp̃tat in illa
cant. q̃ regulas scripturaz, nulla bereti/ eñ dei citate videbim⁹ eũ sicuti ẽ, vñ me

ca ꝓitate ſbuertũt. l ℭ Equ⁹ supbã
boiez atq3 tumidũ significat. cui diuini/
tas nõ põt eẽ placabil'. qñ mãsuetos eli/
git. m Tibie bẽ sic ⁊ femora. libidinẽ si/
gnificãt. q̃ vllo mõ in viro aut i femia ꝺo
placẽ nõ põt. Põt aũt
⁊ p eã fortitudinẽ ⁊ ti/
bias. ꝑsũptio ỹ virib⁹
suis itelligi. nõ ei pla/
cet vir ꝺo in ⁊tute sua
ẽ in timore dei. vt se/
quẽs ⁊sus indicat.
m ℒ Bñplacitum est
itaq3 dño in eis q̃ eum
formidãt. ẽ nõ pegene/
ri tione. mlti eñ timẽt
ẽ q3 desperant de mia
ei⁹ minie diligũt sic iu/
das. Jlle timor ꝺo ꝓ/
bat accept⁹ q̃ cũ amo/
re maxio ⁊ pia spe ỹsiũ
git'. timeat ẽ vnus q̃sq3
ne peccet. amet vt sup
plicet ne tñ desperet.

Oratio

ℭ Dificator celestis
hierlm ꝺs. q̃ multitu/
dinẽ stellaz ⁊ ꝺcludis
nũero. ⁊ noiati singu/
la vocas. sana qñs cõ
tritos corꝺr. dispersos
ꝓgrega. atq3 nos inũe
rabili sapĩa tua locu/
pleta. Per.

ℒ Ad ꝓsuetum q̃dẽ
alla reuertimur. ẽ nlla
ten⁹ repetisse fastidiũ
sit. cui⁹ xbi tãtus ho/
nor ẽvt cũ sit i hebrea
ligua recõditus. nullo
tñ ꝓstet alio ẽmõe trã/
latũ. bẽ grec⁹. bẽ latin⁹
bẽ chalde⁹. bẽ syrus. bẽ
psa. hoc arabs. hoc te

rito h̄ duo nōia future ciuitati ꝯueniūt.
b C Cū eī seras ꝯfortatas dic̄ ee̅ portaꝝ clausas ianuas btē ciuitat̄ oñdit. qd̄ tūc accidit qñ spōsus ītrauit. ⁊ q̄ ꝑate sūt cū eo ad nuptias vt ī euāgelio de ꝟgīb⁹ dr̄. nec q̄sq̄ vlterius scūs exibit. nec aliq̄s p⁹ ea nou⁹ ītrabit. Magna ē q̄dē ibi bñdictio filioꝝ. Dr̄ āt ī te. qꝛ nūq̄ ab illa exire poterūt. qꝛ et̄no mūere ꝯsecrant̄
c C Sic āt btā hierl̄z pacē possidet. sic īfelix babylō doloꝝ pugnā ꝓculdubio sustinebit. Adipē q̄ppe frumenti dic̄ ip̄az ꝯtuibilē deitatē. vñ sic iustoꝝ sensus reficit̄ vt oēz sacietatē superare noscat̄.
d C Eloquiū dñi. ꝟbuz p̄ris ē. qd̄ ad t̄ras misit. qñ hūilitatē pie īcarnatiōis assumpsit. tūc sic cucurrit sermo ei⁹ velocit̄ vt scē trinitat̄ agnitio. mirabili velocitate mūdū ꝯpleuerit. idoloꝝ cultores ꝟitatis ip̄i⁹ manifestatione ꝯuertēs.
e C Qui dat niuē sic̄ lanā. dat dic̄. i. fac̄. qd̄ fit vtiq̄. qñ frigidissima pctīs corda mortaliū. ad ardorē satisfactiōis adduxerit. nix ē hō cū recedit a dño. lana. cum ad ei⁹ venerit medicinā Nebula sig̅t oē pctm̄ qd̄ sp caligiosa obscuritate ꝑagit̄ ꝫ velut cinis dispgit̄ dū pura ꝯfessiōe. xp̄i ex g̅tia dissipat̄. f C Crystallū ē in moduz vitri glacies ꝑ multas hyemes condurata. ⁊ in duriciam saxi perducta substantia.
h C Cui comparantur. qui frigore ꝑ fidie constricti per singulos dies congelascunt. hos emittit dñs sicut buccellas qñ ꝯuersos p̄dicare sua facit magnalia. vñ ppl̄s esuriēs celesti pāe vescat̄. Añ faciē. i. pñtiā frigoris ei⁹ dr̄. nō q̄ ab ip̄o frigus istd̄ veīat. ꝫ fieri forte ꝑmittit. vt est īdurauit d̄s cor pharaōis. Añ illd̄ frig⁹. qd̄ ip̄e d̄s nō remouet nēo pōt sbsistē. nēo illud pōt sustinere.
g h C Ueniēte ꝟbo. i. p̄dicatōe dei. liq̄ facit ea vt cōpūcti inei piāt agere pnīaz. Flabit spūs. i. dei calor amoris. Fluēt aq̄. i. ꝓfundū fluēta spiritalis bñficij. sic factū ē d̄ ꝑsecutore saulo. Sic fit hodie d̄ plurimis.
h C Per iacob ⁊ isrl̄ significat̄ eccl̄ia. naz ⁊ mō israelita ē q̄cūq̄ ē fidelis ⁊ añ iacob fuit q̄ dño pura deuotione cōplacuit illi em̄ ꝟbū suū. illi noscit̄ ꝓnūciasse iusticias.
i C Nō fecit taliter. qꝛ lz oēs gentes religio xp̄iana cōplexa sit tñ nulli facie ad faciē locutus ē. aut mare diuisit. nisi tm̄ israelitico ppl̄o. A Uel nationi iacob q̄ ex abraā descēdit. in cuius fide oēs xp̄iani sūt. illi nationi soli manifestauit iudicia sua Oro

b syon. Quoniā confortauit
seras portarū tuarū benedi
c xit filijs tuis in te. Qui po/
suit fines tuos pacem ÷ ⁊ :·
adipe frumenti satiat te.
d Quit emittit eloquiū suum
terre velociter currit sermo
e ei⁹. Qui dat niuē sicut lanā
nebulā sicut cinerē spargit.
f Mittit cristallū suum sicut
bucellas ante faciē frigoris
g ei⁹ quis sustinebit. Emittit
verbū suū ⁊ liquefaciet ea:
flabit spiritus eius ⁊ fluent
h aque Qui annūciat verbū
suū iacob iusticias ⁊ iudicia
i sua israel. Non fecit taliter
omni nationi: ⁊ iudicia sua
non manifestabit ÷ eis :·.
¶ Alla. C Propheta per
paucaꝝ cōmemorationē cre
aturarū: oēs creaturas ad
dñi laude hortat̄ rōnales ⁊
intellectuales ꝑ se: ītellecttu
aūt vel sensu carētes ꝑ illas
vtiq̄ q̄ opera dñi: sapiētissi
ma cōsideratiōe collaudāt.

Psalmus. cxlviij.

a Laudate dñm de celis
laudate eū in excelsis

¶ Onforta dñe portas eccl̄e tue ⁊ pone termīs ei⁹ pacē. eiq̄ adipē spirital̄ tritici dignant̄ attribue. ꝑ.
a C Quia dignū est vt creatura suū laudet creatorē. ait. Laudate dñm. 1. Ad laudē dei sola hominū natura nō sufficit: iungant̄ ⁊ celi. nō autē dixit. laudate celi. ꝫ vos q̄ estis in cel̄. hoc ē. throni. dñationes. p̄ncipatus. ptātes. ⁊ cetera in excelsis. i. excelsi digne laudate excelsum.

b ℒ Laudate eū oēs āgeli ei⁹. qō āgel⁹ greca līgua. latīe nūci⁹ iterp̄tat. āgelus eīm officij noīe dī nō nature. Oēs vtutes ei⁹. b̄ gnale nomē ē. ibi eīm pcludūt oīa q̄ dignitate celestis militie grandescunt.

c ℒ Jō sol t lunat stelle laudāt eum. q̄ a suo officio t fuicio nō recedūt. Fuitium ip̄or laus dei est. Addit. lumē. vt quō ō iuisibilibus dixit. laudate oēs vtutes. sic ō visibilib⁹ dicit laudate eū oē qō lucet. d ℭ Quāuis in genesi vnū celū factū eē legerim⁹. tū in paulo. t b̄ p'ali nūcupant nūero. Aq̄ vo q̄ sup celos sūt. istas eē q̄ depluūt nō dubiū ē. nā dī t i genesi cataracte celi apti sūt. dic vo laudēt nomē dñi. t p̄pit ex opib⁹ suis dīm debē laudari. t q̄d dignī⁹ q̄ p̄ditio rex p̄ p̄iū laudet auctorem e ℭ Dicendo ip̄m. dñz significat saluatorē. Jp̄e eīm ē vbū caro factū. cui⁹ iussiōe cuncta creata sūt. Distant ūt facē t creare. facere eīm possum⁹ t nos qui creare nō possumus. t tō q: dixit facta sūt qō est gnale vbū. addidit qō erat diuinitatis p̄ p̄iū. s. creata sūt. Mādauit. significat cōstituit atq; formauit.

f ℭ Statuit ea. declarat potētiā dñi vtutēq; ei⁹ vt dubiū nō sit oīpotētē eē dñz qñ q̄ ille pstituit nlla mutabilitate vtūt Preceptū legē dicit siue p̄ditionem. vt omia sb ip̄ius ptāte eē noscant. tō addidit. t nō pteribit. pterire eīm nō pōt. qō op̄s statuit t veritas p̄misit.

g ℭ Draconest abyssos mystice. psonas truculētas t validas debem⁹ accipe. q̄ b ī bonū p̄uerse. ī illa p̄ria dīcis laudib⁹ gliant. Quis etiā fm lras intelligēdo dra cones veneōsi deū laudēt vt alie creature

b ℒ Jgnis grādo nix glacies. mystice si gnāt hoies. q̄ in b̄ sclo ex turbulētis sūt t pessimis studijs puersi ad dīm. t spūs pcellaz sunt. q̄ ex tempestuosis t improbis opibus ad confessiōis gratiam venire meruerunt.

i ℭ Montes hoies significat ptumida potestate sblimes. colles mediocres. ligna fructifera eos q̄ ex duricia petōz cōuersi. fructus moz faciunt. Cedri. absolute supbos significat.

k ℭ Bestie crudeles significat t idomitos vniuersa pecora: cōez plebē. Serpētes venenosos t callidos. volucres pbos. q̄ cogitationū velocitate naturas discurrunt. significat. de q̄bus oībus sibi xp̄s parat electos. qui in illa resurrectōe t laude. angeloz possint cetibus congregari.

l ℭ Reges. sanctos viros significat. q̄ semet regūt. oēs populi turbas q̄ ad deuz conueniunt. p̄ncipes potestates excelsas aduertimus. iudices: nobiles t potētes. bi eīm (vt frequenter euenit) subito mundi potestate derelicta. diligunt domini seruitia subire.

m ℭ Juuenes. q̄ etatis natura feruentes ad modestie tpamēta se puertūt. seniores cū iunioz⁹ pmixtā sīt etatē. q: ō oī seru. t ō oī etate potēs dñs ē euocare q̄s vult. Causa b laudis iustissima pontē q: exaltatū t̄ē. exaltatū ē eīm deus illi (sicut dicit ap'ls) oē genu flectit celestium: terrestrium: t infernoz.

b Laudate eū oēs angeli ei⁹: laudate eū oēs virtutes ei⁹
c Laudate eū sol et luna: laudate eū oēs stelle t lumen.
d Laudate eum celi celoz: et aque que sup celos sunt laudent nomē dñi. Quia ÷ ipe dixit t facta sunt: ÷ ipe mandauit t creata sunt.
f Statuit ea in seculū t in seculū ÷ seculi: ÷ p̄ceptū posuit t nō p̄teribit.
g Laudate dñm ō terra: dracones t omēs abyssi
b Jgnis grando nix glacies spūs pcellarū: que faciunt verbū ei⁹.
i Montes t oēs colles: ligna fructifera t oēs cedri.
k Bestie t vniuersa pecora: serpētes t volucres pennate.
l Reges terre t oēs populi: p̄ncipes t omēs iudices terre.
m Juuenes et virgines senes cū iunioribus laudent nomen dñi: quia exaltatū est nomen eius solius.

n ℣ Cōfessio eius sup celū ⁊ terrā. hec cōfessio laudē illā ꝓcat. q̄ illi post finē scli istī ab oīb⁹ in btitudie creatur⁊ absoluitur rōnabilib⁹. ℣ aūt dic sup celū ⁊ terrā. ꝓcat q̄ nec celestia nec terrestria laudibus dei pñt eq̄lia reperi. Exaltauit cornu. i. ptātē. q̄ ppls fidel' ibi exaltabit⁹ vbi oīs glia pstaf o ℣ Hymn⁹ oīb⁹ vox ista pmissiōe ⁊ toti⁹ btitudis suma pfectio ⁊ q̄b⁹ sctis. filijs isrl̄ q̄ nō solū gene re: ꝺ fide nomē istō habere merebātur. ℣ño

Excelsor oīm supminens ⁊ excelsa ptās ōs. ꝓcede famul' tuis. vt sic cūcta q̄ cernim⁹: te iubēte creata sūt. ita q̄ ꝓcipis te custode seruent. ℣per.

a ℣ Mā ꝓpha i hoc mōdo tm̄ corpe ꝓstitut⁹ intellectum ⁊ fide illa patria cū angelica mltitudine miscebaf. in quā cōmonet btm̄ populū cāticū nouū cantare. cāticū aūt nouū est sctē incarnatōis archanū. natiuitas mirabilis ⁊c. Laus ei⁹ sine in ista eccl'a sine i illa celesti irlm b Isrl̄ ⁊ syō diuersa vocabula. ꝺ Xtus vna sctōr ē Mā isrl̄ interptaf vir videns deū. Syō specula tio. q̄ vtrūq; ad beatū ppm̄ ptinet. q̄ letari ⁊ exultare i rege suo xpo dño ꝓmonent.

c ℣ Qualis sit iste chor⁹. ali⁹ pñs exponit A sol' ortu vsq; ad occasum laudate nomen dñi. Chorus ē igit̄. ꝺ a mūdi initio de nūerositate hoīm congregaf in fide. ⁊ nisi in illa beata patria nō potest eē totus collectus. Tympanū ⁊ psalteriū ꝓ babiles actus significat qui ad diuina munera referūtur. q̄m actus isti hic illis rebus significati ⁊ hic exercitati. faciunt nos alibi deū eternal'r laudare.

d ℣ Cū bnplacitū est dño in suo pplo q̄ illū fecerit ꝓfecta suauitate gaudere.

n Cōfessio ei⁹ sup celū ⁊ terrā ⁊ exaltauit cornu ppli sui.

o Hymn⁹ oībus sctis ei⁹ filijs isrl̄ ꝓpo appropinquāti sibi.

Alla. L Canticū nouū ppha dño xpo dicit eē cantandū q̄ de toto orbe terrarū: vniuersalē irlm ꝓstruxit sua pietate ⁊ gaudia: sctor virtutesq; describēs: vindictā peccātiū: gloriā didit eē iustor. Psalmus. cxlix.

a Cantate dño canticū nouū: laus ei⁹ eccl'a sctōr. Letet̄ israel in eo qui fecit eū ÷ ⁊ filie syon exultent in rege suo. Laudēt nomē eius in choro: in timpano et psalterio psallant ei.

b Quia beneplacitū est dño i populo suo: ⁊ exaltabit mānsuetos in salutē. Exultabūt sctī in glia: letabunt in cubilib⁹ suis. Exultatiōes dei in gutture eor⁹ ⁊ gladij ancipites in manib⁹ eor⁹. Ad faciē dā vindictā in nationib⁹ increpatiōes in pplis. Ad alligādos reges eor⁹ in cōpedibus ferreis. Mānsuetudinē sūt paciētes qui diuersas hic negocias ꝓ deo regno protulerunt. quos exaltabit in salutē. i. in vitā eternā.

e ℣ Ibi eī est exultatio ⁊ leticia sctor. vbi sic bonū dominū se hīe ognoscūt vt reis donet veniam peccātib⁹ graz. nō meritis gliam sempiternam. In cubilib⁹ aūt. i. secreto cordis vbi sol⁹ ille cognoscit qui donare dignat⁹ est.

f vl'r in cubilib⁹ in celesti patria q̄ hī cubili sctī plorāt. ⁊ rigāt lectum lachrymis.

f ℣ Hūt exultatōes in gutture sancti. quia siue cogitatōe siue lingua laudare nō desinūt. a quo eterna dona percipiūt. Anceps gladius sermo dñi salnatoris. ideo anceps q̄ duo ptinet testamenta In manib⁹. i. in ptāte sanctor. sicut legit̄ factus ē sermo dñi i manu aggei ꝓphete.

g ℣ Ad faciēdū vindictā. ista eīm tūc vere fiūt. q̄n cū xpo iudicabūt sedētes sup sedes duodecim iudicantes duodecim trib⁹ israel

h ℣ Exponit iste versus quid ille gladius faciat bis acutus: alligat reges terre in cōpedib⁹. vñ nō sit liberū exire vinculū ꝺz ferrea supra mūdi nobiles ponit. vt ⁊ grauia sint cū portātur. ⁊ nexus eorū rūpere nulla virtute ꝓeualeant in eterna damnatione.

i ¶ Ut faciāt in eis iudiciū ꝯscriptū. vtiq; qd̄ dic̄ apl's. qm̄ angelos iudicabim⁹. Et ne solos apl'os iudicaturos putares: adiecit. Gl'ia hec est oīb⁹ sctīs ei⁹. oēs em̄ sctī cū xp̄o iudicāt: q̄ ei⁹ regul' nō repugnāt. ℞ ꝯscriptū iudiciū. h̄ ā. vt sic eos iudicēt qūo ī scripturꝫ sctīs digestū est. ¶ Uctor toti⁹ Oīo bonitatꝫ deus. q̄ omnē māsuetudinē te hūilit' ꝯfitētē exaltas. p̄sta. vt sic̄ sctōs exultare facis ī gl'ia. ita p̄ntē ecc̄iaꝫ custodire digneris ab hui⁹ scl'i delcātionib⁹. p. a ℞ Laudate dn̄m ī sctīs ꝙ eos post celebratū iudiciū ī et'nitatꝫ gl'ia collocabit. Laudate eū in firmamēto. eo ꝙ oī infirmitate sb̄lata firmamētū sctīs et'ne v̄tutis inuexerit. ¶ Docet āt q̄lit' sctōs laudare opꝫ scꝫ vt nō ip̄i s̄ dn̄s debeat de eoꝝ p̄dicatiōe gl'ificari. b ℞ Laudate eū in v̄tutib⁹. ꝓ eo ꝙ mortē potētialit' īmortalitate ꝯsumēs. incōmutabil' vite his ꝯtribuerit gl'iaꝫ. Laudate eū s̄m multitudinē. qꝛ suis tribuit tātā gl'iaꝫ q̄lē nec ocul⁹ vidit. nec auris audiuit. nec ī cor hoīs ascēdit. ¶ vl' s̄m ml'titudinē mg̃nitudīs. eius. cui⁹ vt ali⁹ ps̄ dixit nō ē finis iō et'nal'r ꝛ sine fine laudād⁹ p̄cipit'. q̄ s̄m multitudinē mg̃nitudinis laudari iubet' c ¶ Hinc instrumē-

bus: ꝛ nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū conscriptū: gloria ÷ hec: · est oībus sanctis ei⁹ Alla. B Admonet' ciuitas dei vt de mūdi ambitu congregata: dn̄o laudes et ore cantet ꝛ animo. O B Quinquagesim⁹ p̄s. ē de penitētia. Centesim⁹ de mīa ꝛ iudicio. Cētesim⁹ quinquagesim⁹ de dei laude in sctīs ei⁹. Sic enī ad eternā tendimus vitā: primit⁹ nr̄a pctā dānando deinde bene viuēdo vt post ꝯdemnatā malā vita ꝛ gestam bonā mereamur eternā vocati enī renūciam⁹ dyabolo ꝑ pnīam: ne sb̄ iugo ei⁹ remaneam⁹. Iustificati sanamur per mīam ne iudiciū timeam⁹ gl'ificati transim⁹ in vitā eternā: vbi dn̄m sine fine laudemus.

Psalmus. cl.

a Laudale dn̄m in sanctꝫ eius: laudate eū in fir-
b mamento virtutis ei⁹. Laudate eū in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū s̄m multitudinē ma-
c gnitudinis ei⁹ Laudate eū in sono tube: laudate eū in
d psalterio ꝛ cithara. Laudate eū ī timpano ꝛ choro: laudaie eū in cordis ꝛ organo.
e Laudate eum in cimbalis ÷ bene: · sonātibus: laudate eū in cimbalis iubilatōis omnis spiritus laudet dn̄m

ta ponūtur musica aliq̄ significabili mō ī ordine. vt tuba cōcrepet regi. psalterium canat deo. cithara cū reliq̄s spōso q̄ oīa figuraliter dicūt' laudes dn̄i ꝑsonare. ℞ ī psalterio eī ꝛ cithara: vl' decalogus ope s̄uat⁹. vl' mortificatio carnis. que cithare noīe ītelligit' designat'. qꝛ eī mortificatā carnē in se viuificauerit: iure laudat' ī cithara: ꝛ ī psalterio. q̄niā decalogi obseruatione coronā et'nā assecut⁹ est. d ℞ Laudate eū in tympano. i. in mortificatōe carnis ꝛ ꝯcordia charitatꝫ. et in spiritalib⁹ p̄ceptis e ℞ Implet' h̄ laus in cimbal'. qn̄ corruptione carnis sanguīsq; depulsa. cōformati ad imaginē creatoris om̄i plenitudīe spei ꝯpleta resplēdēt ī regno p̄ris Oīs spūs. ī illo igr̄ regno: nō caro nec sanguis. non corruptio. s̄ hō iā spirital' tot⁹ effectus deū ī spū (q̄ spūs est) laudare iā nō desinat. A Iubet de⁹ se laudari ī sctīs. ī firmamēto v̄tutꝫ ꝛc̄. ꝛ q̄ sūt oīa illa. vos sctī eius. v̄t⁹ ei⁹ estis. s̄ quā fec̄ ī vob̄ vos firmamētuꝫ v̄tutis ꝛ ml'titudo magnitudīs ei⁹ quā fec̄ ꝛ oñdit ī vob̄. vos estis tuba psalteriū cithara ꝛ tympanū. corde ꝛ organū ꝛ cimbala iubilationis bn̄ sonantia. qꝛ ꝯsonātia vos estꝫ. hec oīa. Nihil hic vile nihil trāsitoriū, nihil lu-

Finit liber psalmoꝝ. nu/
mero centum quinq̄ginta.
B Hic ps̄ ꝓprie scribit
dauid extra nūeruz psalmo-
rū cuz pugnauit cū goliath.
Usillus eram inter fra
tres meos ⁊ adolescēti-
or in domo p̄ris mei. Pasce
bā oues p̄ris mei. man⁹ mee
fecerunt organuz. digiti mei
aptauerunt psalteriuz. ⁊ q̄s
annunciauit dño meo. Ipse
dñs ipse oīm exauditor. ipse
misit angeluz suū. ⁊ tulit me
de ouibus q̄ris mei. ⁊ vnxit
me in miscdia vnctionis sue
Frēs mei boni ⁊ magni ⁊ nō
fuit beneplacituz in eis dño.
Exiui alienigene obuiam et
maledixit mihi ī simulacris
suis. Ego autē euagiato ab
eo gladio ipsius amputaui
caput eius. ⁊ abstuli oppro-
brium a filijs israel.

Cāticuz Esa. ꝓphe. xij. c.

a Onfitebor tibi dñe qm̄
irat⁹ es mihi ꝯuersus ē
furor tu⁹ ⁊ ꝯsolatus es me.
b Ecce de⁹ saluator meus. fi-
ducialiter agā et nō timebo.
c Quia fortitudo mea ⁊ laus
mea dñs. ⁊ factus ē mihi in
d salutē. Haurietis aq̄s ī gau-
dio d̄ fontib⁹ saluatoris. ⁊ di
cetis in illa die ꝯfitemini dño
e ⁊ inuocate nomē e⁹. Notas
facite ī ppl'is adinuētōes ei⁹
memētote. qm̄ excelsuz ē no-
f mē ei⁹. Cātate dño qm̄ ma-

dicre cogitet̄ Et qꝛ sa
pere ꝑz carnē mors ē.
oīs spūs laudet dñm
Hrmonie Oīo.
nr̄e suauissmum
melos. q̄ nr̄i pectoris
modulamina. nūc fla
tibus nūc fidib⁹ preci
pis exerceri. presta. vt
dū illa spiritali cōcini
mus affectu. ꝑpetuali
bus choris īsertis. te
cū scīs oīb⁹ collaude
mus. Per a H Hoc
ē q̄ p̄us ex egipto per
siccū mare ꝑgētes in
solitudīe dixist. Can
tem⁹ dño ⁊ reliq̄. nūc
iteꝝ ꝑcusso egipto qꝛ
blasphemauit dñm et
flumīe illius arefacto
atq̄ ꝯciso ⁊ hūiliato.
gl'ificate deū ⁊ dicite.
cōfitebor tibi dñe ⁊c̄.
nato eī dño. qñ ī vrbe
romano p̄mo facta ē.
descp̄tio. August⁹ ce
sar romanoꝝ. regnum
egipti destruxit. ⁊ oīs
egipt⁹ ī riuis septē ꝑ-
cussus ē. ⁊ nilus aq̄rū
mlt̄aꝝ. q̄ p̄us vno flu
ens alueo ītrāsmeabi
lis erat. in septē ꝑtes
ꝯcisus ē. vt calceatis
pedib⁹ trāsiret̄. iō gl'i
ficate dñm q̄ ī egyptū
vindicauit pctā sua ⁊
dicite. Cōfitebor tibi
dñe. i. laudabo te. vel
pn̄iaz agā qm̄ irat⁹ es
mihi ꝓpt̄ pctm̄ meuz.
Cōuersus ē furor tu⁹
. i. īdignatō tua. Cōso
lat⁹ es me. ꝑ absoluti
onem pctōꝝ. b Uox
fideliū iudeoꝝ. Ecce
d̄s saluator me⁹ q̄ no
bis ꝓmissus ē ī ꝓphis
q̄ nob̄ salutē dedit Fi
ducial'r agā ⁊ ñ tīebo
id est fidē habeo ī illū

q̄ me liberet. ⁊ fiduci
aliter p̄dicabo illū. i.
sine timore. c
Quia fortitudo mea
et laus mea dñs quia
fortē me facit aduer-
sus insidias ī nimici
ip̄m laudabo filiū dei
Et fact⁹ est mihi ī sa-
lutē. i. ꝑm diuinitatez
nō est fact⁹ ꝑ genit⁹ a
p̄re: in fine vero tp̄m:
fact⁹ ē in salutē et̄nā.
d Uox ꝓphetarū ad
ppl'm iudaicū haurie
tis aq̄s in gaudio. i.
doctrinam euāgelij ⁊
apl'oꝝ. ī leticia accipi
etis. De fontib⁹ salua
toris. fontes iesu. fue
rūt apl'i et euāgeliste.
Et dicetis in illa die.
o vos apl'i. s. gētibus
vr̄is sequacib⁹ in illo
tp̄e. vt laudent dñm.
Cōfitemī dño ⁊ inuo
cate nomē ei⁹ subau-
dit̄ vt ab ip̄o saluemī
e Uox apl'oꝝ ad gen
tiles q̄ iam crediderūt.
notas facite in ppl'is
adhuc nō credētibus
adinuentiones eius.
Adinuētiones xp̄i su
ꝑbos humiliare. hūi-
les exaltare. vel pctō-
res iustificare. ⁊ obsti
natos dānare. Memē
tote qm̄ excelsuz ē no
mē ei⁹ sicut scriptū est
xp̄s fact⁹ est ꝓ nobis
obediēs vsq̄ ad mor
tē. ꝓpter qd̄ de⁹ exal-
tauit eū ⁊c̄. f Cāta-
te dño. i. laudate dñm
Qm̄ magnifice fec̄. i.
hominē assumendo. a
mortuis resurgēdo ī
celos ascēdēdo. An-
nūciate h̄ in vniuersa
t̄ra. i. ī oībus gētib⁹
q̄ assumpserit hoīem

g ℣ Exulta ⁊ lauda hītatio syō. qz magn⁹ i medio tui sctūs. O hītator syō exulta ⁊ lauda deū tuū. qz magn⁹ ⁊ sctūs israel. i. ibs xp̄s ds tu⁹ ꝙ tu⁹ aſi videbatur ō⁹ ⁊ modic⁹ iudee ꝛe claudebaſ ägustijs n ūc ipleuit oēm terrā ⁊ inuocaſ i vniuersis gētib⁹. Alic. syō. i. ecclesia lauda. qz sctūs isrl. ī medio tui hītat xp̄s dñs. ℣ Me eleuareſ coz ezechie. p⁹ icredibiles triūphos ifirmaſ ⁊ vidit se esse moziturū. ⁊ puertit faciē suā ad parietē tēpli. ne lacrimas suas oñderet alijs. ⁊ fleuit fletu magno. ꝓpe ꝓ a missionē dei ad dauid quā videbat i sua moꝛte periturā: qz tūc nō bēbat filios ⁊ desperabat xp̄m de suo semine nasciturꝝ. ꝙ post reddītā sibi sanitatez ita ꝓscripsit. Ego dixi i dimidio ꝛē. ꝙ scꝑtura nō dz ꝓprie oꝛō. sed gr̄arūactio ꝓ bñficio qō suscepit. a ℣ Ego dixi narrat. quid tpe lāguoꝛis tacit⁹ cogitaret. dixi inqt ōspratōe i cozde meo ad ad portas inferi. i. vl mozt⁹ vl tartari. de qb⁹ dī ꝙ exaltas me ō portis mozt⁹. ⁊ reliq. ad qs i dimidio cursu vite ⁊ erroꝛ tenebris ducēt viri sāguinū ⁊ dolosi. ꝙ nō dimidiabūt dies suos. nō ei iplēt opa xtutū nec penitēt delictoꝝ suoꝝ Alic Ego dixi i oi. di. m. i. ī medio cursu vite mee. i. in iuuētute. vadā ad portas inferi. i. descēdā ad ifernū sic ceteri sctī. Quesiui residuū ānoꝝ meoꝝ. i. ñ me putās vltra victuꝝ' postulauit ꝓcedēt mihi tp̄s vite qō residuum erat Dixi. nōv. d. d. in. t. vt. subaudiē si descēdero in ifernū ñ videbo deū i societate sctoꝝ. b In ꝛra viuētiū. ℣ g regio sctoꝝ ipa ē. ꝙ vocaſ terra viuētium. Hoc ē ät oē qō metuit. ne salutare ds dū ct⁹ ad iferos nō mereaſ aspicē. Mō aspiciā hoiez vltra. ⁊ hītatoꝛē qetis. qō nos oli. ꝓpt xbi ābigūtatē. sequnti xpicio iūxi mus. smo ei beꝛaic⁹ si legit edel. reqē sigt sixo eled occidētem sigt. Timet ꝙ ne cū sctis det hoīb⁹ nō habitet ī reqe ne gñatio illi⁹ instar taberna culi dissoluaſ. ne ī tele stitudinē in ipo lucis exordio ꝓcidaſ. ⁊ neqq̄ de semie ei⁹ xp̄s oriaſ. c Heneratio mea. i. pereatio filioꝝ meoꝝ auulsa ⁊ remota est. qsi. i. sicut amoueꝛ tabernaculū pastoꝝ. Tribus modis dolebat iste vir sctūs vel qz sciebat se descē surū ad infernū ꝓpterpctū. vl qz sciebat se nō visurū ibi dñm. vl certe qz sine filijs adhuc erat nō nascituꝝ dñm de semīe suo qui erat illi ꝓmissus timebat. d Precisa ē vita. i. cursus vite mee. Dū adhuc ozdirer. i. dū eēm iuuenis succidit me. De mane vsq ad vesperā finies me aut ei leuius habebo aut finē vite accipiā. e ℣ Sperabā vsq mane. sicut iob in die noctē. ⁊ in tenebris lucē expectabat mutatōe tpm putās mutari posse supplicia. Hoc verū esse nouit: ꝙ magnis febribus estuat cui⁹ ignis internus vt leo oīa ossa ꝓsumit. nec se putat ꝑ doloꝛis magnitudine vltra se victuꝝ. qsi leo sic ꝛtriuit oīa ossa mea. i. oēm foꝛtitudinē meā. f Sicut pullus hirūdinis sic clamabo. i. sicut hirūdo sic gemo. Aliter Sicut pullus hirūdinis moꝛs sminēs ⁊ lāguoꝛ incūbēs ⁊ doloꝛ vt leo ossa mea frāgebat. ℔ egovt hirūdo ⁊ columba. fletibus ⁊ gemitibus dies noctesq̄ iungebā. et a deo solo qui

gnifice fecit. annunciate hoc
s in vniuersa terra. Exulta et
lauda habitatio syon. qz magnus in medio tui sctūs isrl.

Canticum ezechie regis
Esaie. xxxviij. ca.

a Go dixi. in dimidio dierū meoꝝ vadā a portas iferi. quesiui residuuz annoꝛum meoꝝ. Dixi nō videbo dñm deuz in terra viuentium: nō aspicīā hoiez vltra
c et habitatoꝛem quietis. Generatio mea ablata est ⁊ cōuoluta est a me. quasi taber/
d naculuz pastoꝝ. ℣ Precisa est velut a texēte vita mea. duz adhuc oꝛdirer succidit me: de mane vsq ad vesperā fi/
e nies me. Sperabaz vsq ad mane quasi leo sic contriuit
f omnia ossa mea. De mane vsq ad vesperam finies me sicut pullus hirundinis sic

subuenire potuit postulabar auxiliū. cui dicebā plus patior q̄ mea poscūt merita ꝑ si q̄d erraui. ꝯuertar ad meli⁹. Clamat pull⁹ hirundīs ad mr̄ez ꝓ cibo. gemit colūba. ita ego ad deū meū faciā ꝓpter pctā mea donec misereatur mei. g Attenuati sūt ocl'i mei. i. defecer̄t lacrimaꝝ effusiōe Suspiciētes in excelso. i. veniā postulātes h Domīe vim patior. i. infirmitas mea maior ē q̄ fragilitas mea possit ferre. Spōde ꝓ me. i. tu esto fideiussor. vt sanitate r̄cepta ad p̄ora vicia non redeā. q̄d dicā. aut q̄d rn̄debit m̄. subintellige ip̄e dn̄s. ꝟ cū ip̄e fecerit vel ī posuerit ip̄aꝫ infirmitate. Alit̄ tu sponde ꝓ me. nō ē em̄ volētis. ⁊ reliq̄. ⁊ rursum in se reuertit̄ q̄d dicaꝫ: q̄due causabor ꝯ te factorē meuꝫ. aut q̄d rn̄debit m̄. qꝛ ip̄e fec̄ qd̄ voluit oīa igit̄ sustinēda sūt q̄cūq̄ ꝯcreuerit. Uel cū ip̄e fecerit mecū misericordiā ⁊ veniā spopōderit. i ꝟ Recogitabo oēs annos meos. i. ꝓspitatis atq̄ leticie mee recordabor ī amaritudine aīe mee. i. cū eēm ī amaritudine infirmitat̄. Nulla res eī lōga mortaliū ē oīsq̄ felicitas secl'i. dū tenet̄ amittit̄. cuꝫ em̄ tp̄s tribulatiōis aduenerit. oīs p̄terita secl'i felicitas nihil adiuuat sustinentē ꝑ Ezechias reputare se dicit oēs ānos regni sui ⁊ p̄terite vt putabat btītudinis in pn̄ti amaritudine. Et qꝛ iā secur⁹ est nec patit̄ q̄ refert de hūano statu philosophatur ⁊ dic̄ Dn̄e ⁊c̄. k ꝟ Dn̄e sic viuit̄. i. si sic est vita hoīs vt infirmet̄. ⁊ in talib⁹ subintellige varietatib⁹ infirmitatū vita spūs mei. i. vita aīe mee est. corripies me

clamabo. meditabor vt co/
g lumba. Attenuati sunt mei.
h suspicientes in excelso. Do/
mine vim patior sponde pro
me. q̄d dicā aut quid respon
debit mihi. cum ipse fecerit.
i Recogitabo tibi omnes an/
nos meos. in amaritudine
k anime mee. Domine si sic vi
uitur ⁊ in talibus vita spiri/
tus me corripies me et viui
ficabis me. ecce in pace ama
l ritudo mea amarissima. Tu
autē eruisti aīaꝫ meā vt non
periret. proiecisti post tergū
m tuū oīa pctā mea. Quia nō
infernus cōfitebit̄ tibi. neq̄
mors laudabit te. non expe/
ctabunt q̄ descēdunt in lacū
n veritatē tuā. Uiuēs viuens
ipse cōfitebit̄ tibi sicut ⁊ ego
hodie. pater filijs notaꝫ fa/
o ciet veritatē tuā. Dn̄e saluū
me fac ⁊ psalmos nostros cā
tabimus cunctis dieb⁹ vite

sb̄intellige infirmitatē dādo. ⁊ viuificab̄ me iterū sanādo. ecce in pace amaritudo ⁊c̄. ecce ī pace ppl'i mei ⁊ ciuitat̄ mee est mihi amaritudo amarissima illis. s. ppl'is de liberatiōe gaudētib⁹. ⁊ ꝑ me mortē recedēte. qꝛ ipsi liberati sūt a sennacherib ego sol⁹ limīa mort̄ intraui. l ꝟ Tu aūt eruisti aīam meā sb̄intellige de inferno. vt nō ꝑiret. ⁊ ꝓiecisti post tergū tuuꝫ oīa pctā mea ne vidēs illa ad dānādū me ꝑ ad indulgendū Ul' etiā in pn̄ti eruisti vitā meā. m ꝟ Quia nō infern⁹ cōfitebit̄ tibi. i. q̄ ī īferno sunt nō laudabūt te. i. dyabol⁹ neq̄ mors liberabit te Nō expectabūt q̄ descēdūt in lacū verititatē tuā. i. nō expectabūt veritatē iudicij. ꝑ mīam liberatiōis maxīe cū xp̄s ad inferna descēdit vt vīctos liberaret. n Uiuēs viuēs. ip̄e ꝯfitebit̄. quis q̄s viuēdo viuit in celesti patria. ip̄e laudabit te. Sicut ⁊ ego hōdie. sb̄intellige laudo Pater filijs notā faciet veritatē tuaꝫ. ꝟ Pr̄ez se vocat ⁊ subiectos sibi filios vl' oēm etatē post se futurā et nō a se generatos. q̄a manassen pessimū genuit q̄ nō legit̄ dn̄m bn̄dixisse ⁊ veritatē dn̄i cōfessus esse. ꝑ maledixisse d. o. sc̄tōs eius ꝑseq̄nddo. Ueritatē tuā. i. veritatez miscōie tue. Cofessio q̄ hic nō pro pn̄ia ꝑ pro gl'ia ⁊ laude accipit̄. Et ita pat̄ filijs notā faciet, veritatē tuā. vt ꝑ singl'as successiones. dei veritas ⁊ iusticia poster̄ p̄dicet̄. o ꝟ Dn̄e saluū me fac ab oīb⁹ aduersis. Et psalmos nr̄os. i. psalmodiā laudis cātabim⁹ cūctis dieb⁹ vite nr̄e. i. q̄diu vixerimus oēs q̄ in te credim⁹ tuo

nostre in domo domini.

Canticũ Anne primi regum secundo capitulo.

a Xultauit cor meum in dño ⁊ exaltatuz est cornu meũ in deo meo. Dilatatum est os meũ sup inimicos meos qꝛ letata sum in salutari tuo. c Nõ est sctũs vt ẽ dñs neq̃ enĩ ẽ aliꝰ extra te. et nõ d est fortis sic̃ deus nr̃. Nolite multiplicare loqui sublimia e gl̃iantes. Recedãt vetera de ore vr̃o. qꝛ deus sciarũ dñs. et ipsi p̃parant̃ cogitatiões. f Arcus fortiũ supatus ẽ. ⁊ in g firmi accinti sũt robore. Repleti p̃us ꝓ panibus se locauerũt. famelici saturari sunt b Donec sterilis peperit plurimos. et q̃ mltos habebat filios infirmata ẽ. Dñs mortificat et viuificat: deducit ad k inferos ⁊ reducit. Dominus pauperẽ facit et ditat. humiliat ⁊ sublimat. l Suscitãs de

q̃ auxilio libẽati sumꝰ a A Dicat eccia xp̃i. ciuitas regꝫ magni. gr̃a plena ꝓle fecũda dicat. qd̃ tãto añ de se ꝓp̃hatũ ꝑ os huiꝰ pie mr̃is agscit. Exultauit cor meũ. Addidit ĩ dño qꝛ nõ ĩ se ꝫ ĩ dño exultauit Et exaltatuz est cornu meũ in deo meo: ꝟe exaltatũ cornu meũ qꝛ ñ ĩ se. ꝫ ĩ domĩo suo exaltatũ ẽ. ⁊ in alio loco dic̃. exaltabũt̃ cornua iusti qꝛ de cruc̃ xp̃i apicibꝰ iustis ꝯferũt̃ h̃ cornua. ĩ his vẽtilabimꝰ atq̃ destruemꝰ aduersarias ptãtes. anĩe nr̃e insidiãtes. Aliter. Exultauit cor meũ in dño. i. mẽs mea. Et exaltatũ ẽ cornu meũ. i. filiꝰ meꝰ in deo meo. b Dilatatũ ẽ os meũ sup inimicos meos. sb̃ intellige iudeos ⁊ hereticos qꝛ sup illos dilatatũ ẽ os eccĩe qꝛ corã iudeis ⁊ infidelibꝰ sine ꝓhibitiõe loquit̃ ſm euãgeliũ. Aliter. A Dilatatũ ẽ os meum. qꝛ ⁊ ĩ angustijs p̃ssuraꝝ ſmo dei nõ ẽ alligatꝰ. nec in p̃conibꝰ alligatꝫ. Et letata suz salutari tuo. xp̃s iste est iesus. c Nõ ẽ sanctꝰ subintellige aliq̃s sicut deꝰ pr̃. Neq̃ enĩ est aliꝰ ex̃ te. s. deꝰ verus Et nõ ẽ fortis subaudi aliꝰ deꝰ ĩmutabilis sic̃ tu cũ filio ⁊ spũ sctõ. A Vl̃ nõ ẽ sctũs vt ẽ dñs ⁊ iustꝰ ⁊c̃ tanq̃ sctũs ⁊ sctĩficãs. iustꝰ ⁊ iustificãs. Nõ ẽ sctũs ex̃ ⁊ p̃ter te qꝛ nẽo fit nisi abs te. d Raba. vox eccĩe. Nolite mltiplicari loq̃. i. nolite gl̃iari ĩ sapĩa legꝫ. sb̃limia subintellige ꝟba gl̃iantes. ⁊ salomõ dic̃. altiora te ne q̃sieris. ⁊ alibi. dñs ĩ celo et tu ĩ terra. iõ sint pauci ſmões tui. e Recedãt vetera. i. veteres traditões. qm̃ deus sciaꝝ dñs. i. nõ solũ dat sciam sctĩs: ꝫ ⁊ ipi p̃parant̃ cogitatiões. i. manifeste sũt. Alit̃. A Recedãt vetera. i. magniloquiũ nõ exeat de ore vr̃o. q̃a deꝰ sciaꝝ dñs est. hec dñr de se p̃sumẽtibꝰ q̃ se iustos putãt ⁊ iõ supbi ⁊ iusticie dei nõ st̃ subiecti: qꝛ de suo putãt nõ d̃ deo posse se placẽ. atq̃ iõ arbit̃ ꝯsciaꝝ dñs ⁊ ipe vidẽs cogitatões hominũ qm̃ vane sunt si hoĩm st̃ ⁊ ab illo nõ st̃ a q̃ ipi hoies sũt. sinit supbos cadere ⁊ hũiles exaltare. f Arcus fortiũ supatꝰ ẽ. i. potẽtia egyptioꝝ in signis moysi: vel ptãs iudeorũ. ⁊ infirmi accĩcti robore sunt. i. iudei liberati a ſuitute egypti: vl̃ gẽtiles fortitudine fidei g A Repleti p̃us ꝓ panibꝰ se locauerũt. i. gẽtiles nõ hñtes p̃us doctrinaz. Judei eĩ repleti sũt p̃us panibus. i. doctrina veterꝫ testamẽti. ⁊ ꝓ panibꝰ se locauer̃t. i. ꝓ doctrina xp̃i se sepauer̃t a cõsortio fideliũ. Alit̃. se locauerunt. i. dyabolo tradiderũt se ꝓ doctrinis suis nolẽtes cõicare corpi xp̃i. h Donec sterilis pepit plurimos. i. gẽtilitas peperit plĩmos filios. et iudea infirmata ẽ ĩ pariẽdo filios dei i Dñs mortificat ⁊ viuificat. pr̃ mortificauit filiũ ꝑmittẽs illũ tradi quẽ viuificauit resurgẽdo A Deducit ad ĩferos ⁊ reducit. i. deduxit aĩam filij cũ iocũditate ad inferos ⁊ reduxit. k Dñs pauperẽ facit cũ dicit Si vis ꝑfectus esse vẽde oĩa q̃ habes. Et ditat generãdo ĩ illo virtutes ⁊ reddẽdo cẽtuplũ. Hũiliat sctõs in p̃nti. ⁊ subleuat in futuro. l A Suscitãs de puluẽ egenũ. i. de corruptõne xp̃m. qꝛ caro eius nõ vidit corruptionẽ. Et de stercore eius eri

gēs paupem.i.apl'os. Alit'. Suscitās a terra paupem.i.xp̄m q̄ ꝓpt' nos paup factus ē.cū diues eēt.vt eius pauptate vl' morte ditaremur egen⁹ q̄ꝫ pe idē q̄ paup sterc⁹ aūt vñ erect⁹ est rectissime ītelligū tur ꝑsecutores iudei.

m A Ut sedeat cum p̄ncipib⁹.i.cuz apl'is ī iudicio. Et soliuz gl'ie teneat.i.vt ad dexterā p̄ris sedeat xp̄s.vel teneāt apl'i sedē gl'ie quā domin⁹ eis tribuit.

n Dñi sūt eī cardines terre.id ē fines qui sūt apl'i.qꝛ ī oēm terrā exiuit son⁹ eoꝝ Et posuit sup eos orbē.i.sctām eccl'iaz sup doctrinam apl'oꝝ. o Pedes sāctoꝝ suoꝝ.i.sensus vl' opa ꝑuabit ne peccent Impij ī te cō.iudei.s. heretici ⁊ falsi xp̄iani qui vagāt offendēdo discurrūtq; sil'cum demōib⁹.qꝛ no ī fortitudine sua roborabitur. vir.i.nemo fort' in ꝓpria fortitudīe ꝯualescit. Alit' Pedes sāctoꝝ.h̄ ē electoꝝ suoꝝ opa.ī viā iusticie dirigit.Et īpij ī tenebr' cōticessent.qꝛ mittent ī tenebras exteriores. vbi ꝯticescēt.i.ab errogātia superbie sue cessabūt.Quia nō ī fortitudīe sua roborabit vir.h̄ ē nō in fortitudīe ꝓpria.ꝑ in v̄tute diuīa p̄t eē vir.i.ppl's aredētiū.

p Dñm formidabūt aduersarij ei⁹.i.demōes vl' hoīes īpij. Et sup ip̄os sb̄audi ī pios tonat ī p̄nti ī libris ꝯminās eis eterna supplicia.vel ī futuro.grādīes ⁊ choruscatōes. q A Dñs iudicabit fines terre ī die iudicij oēs habitātes in terra. Vel vnūquēq; ꝑm opa sua.qñ de hac luce migrauerit ī regnū patrie celestis. Et dabit īperiū regi.i.corpi suo qd̄ est eccl'ia q̄ ꝓpter vnctionē baptismi rex appellat'. sicut appellabāt in veteri testō.q̄ vnguebātur reges.Et sb̄limabit cornu xp̄i sui. id ē potētiā sctē eccl'ie.q̄ vnctionē sctī spirit⁹ accepit ī baptismo man⁹ impositiōe. Aliter. Dñs iudicabit fines.i.extrema opa hoīs.in q̄b⁹ inuēt⁹ fuerit nō solum priora.Et dabit imperiū regi suo.h̄ ē populo xp̄iano.quia dat eis v̄tutē q̄ carnē sicut reges regāt Et sb̄limabit cornu xp̄i.oēs q̄ꝓpe vnctos ei⁹ crismate recte cristos dicere possum⁹.qd̄ tñ totum cuz suo capite corpus vnus est christus.

puluere egenū ⁊ de stercore
m erigēs pauperē. Ut sedeat
cū principib⁹: ⁊ soliū gl'ie te
n neat Dñi eni sunt cardines
terre: ⁊ posuit sup eos orbē
o Pedes sctōꝝ suoꝝ seruabit
⁊ impij ī tenebris cōticescēt
q̄a nō in fortitudine sua ro-
p borabit vir. Dñm formida
bunt adūsarij ei⁹ ⁊ sup ip̄os
q in celis tonabit Dñs iudica
bit fines terre. ⁊ dabit impe
rium regi suo.et sublimabit
cornu xp̄i sui.

Cāticū moisi exod.xv.c.

a Antem⁹ dño gl'ose eni
magnificat⁹ est: equū ⁊
b ascēsorē ꝓiecit in mare. For
titudo mea ⁊ laus mea do-
minus et factus est mihi in
c salutem. Iste deus meus et
glorificabo eum: deus pa-

a Cantem⁹.i.laudemus.qꝛ magnificatus est ī signis egypti.sed gl'iose magnificat⁹ est eq̄tes ⁊ ascēsores eoꝝ ī mare deijciēdo.pharaonē vicz ⁊ exercituz eius. Sp̄ualiter.illa laus.laudē significat que nūc agit in eccl'ia laudauerunt illi dñm. laudem⁹ ⁊ nos.dic ec qꝛ O magnificat⁹ ē christus in carnis assumptōne.⁊ nascēndo de maria virgīe.⁊ diabolum ꝑ mortem crucis vincendo.equū ⁊ ascensorē deijciendo ī mare.id est diabolum ⁊ ministros eius in infernū deijciendo. sed resurgendo ⁊ in celum ascēdendo gloriose magnificatus est.

b Fortitudo mea domin⁹ dicit moyses quia fortes nos fecit aduersus insidias inimicoꝝ nostrorum. Laus nostra ē ip̄m laudare.qui factus est nobis in salutem nos redimendo.liberans nos de seruitute pharaonis. Spiritualiter.fortitudo ē dñs sancte eccl'ie.quia ip̄am fortem facit ad tolerāda aduersa hui⁹ mūdi.

c Iste est deus id est christus ⁊ glorificabo.hoc est laudabo eum. Deus patris mei abraham scilicet.⁊ exaltabo eum.id est magnū predicabo. Fuerūt heretici q̄ dixerunt duos esse deos.vnū veteris testamenti.alterū noui.deum veteris testa

c tris mei ⁊ exaltabo euz. Do
minus q̄si vir pugnator: oī/
potēs nomē ei⁹. currus pha
raonis ⁊ exercituz eius ꝓie/
d cit in mare. Electi principes
eius submersi sunt ī mari ru
bro. abissi operuerunt eos:
descenderunt in ꝓfundū q̄si
f lapis. Dextera tua dñe ma-
gnificata ē in fortitudine: de
xtera tua dñe ꝑcussit inimi/
cum. et in multitudine gl̄ie
tue deposuisti aduersarios
g meos. Misisti irā tuā q̄ de-
uorauit eos sicut stipulā. et ī
spiritu furoris tui congrega
h te sunt aque. Stetit vnda
fluens. cōgregati sunt abissi
i in medio mari. Dixit inimi-
c⁹ ꝑsequar ⁊ cōp̄hendā: diui
dā spolia implebit̄ aīa mea
k Euaginabo gladium meuz
interficiet eos manus mea.
l Flauit spirit⁹ tu⁹ ⁊ operuit
eos mare: submersi sunt q̄si
plumbū in aquis vehemēti
m bus Quis similis tui in for
tibus dñe q̄s similis tui ma
gnific⁹ in sanctitate: terribi
lis atq; laudabilis ⁊ faciēs
n mirabilia Extendisti manū
tuā: ⁊ deuorauit eos terra.
o Dux fuisti in mīa tua: ppl̄o
p quē redemisti. Et portasti
eū in fortitudīe tua: ad hīta
q culū sanctū tuū. Ascendert

menti dicebāt esse iustuz ⁊ crudelē. eo ꝙ iuste p̄ciꝑet. ⁊ eos qui peccabāt interimi p̄ciperet. dicēs si quis h̄ vel illud fecerit morte moriat̄. deum v̄o noui testamenti dicebāt iustū ⁊ miseri/cordem. eo ꝙ peccan/tes ad pn̄iam ꝓuoca/ret. dicēs. Penitētiaz agite. Sed oēs isti mē titi sunt. ostēdēte moy si ip̄m deū esse veteris testamēti quē ⁊ noui. d Dñs quasi vir Tūc pharaonē. nūc diabo/lum debellādo. Op̄s. qꝛ sol⁹ oīa p̄t. Currus pharaonis ⁊c̄. Oīa q̄ dem q̄ hic dicūt̄ ⁊ fctā sunt ī pharaone: tunc etiā post ea ꝑ xp̄m ī an tiquo ꝑfecta sūt hoste que etiā ꝓphetico spū hic p̄dicūtur futura. q̄ si p̄terita e Electi p̄n cipes. i. principalia vi cia ꝑiter cuz minimis lb̄ruūtur. Abyssi oꝑue rūt eos. i. iehēna. ī quā q̄si lapis descēderunt Quia ⁊ ille ⁊ iste pha rao. s. ⁊ diabol⁹ graua ti duricia pctōꝝ lapi/des viui non erāt. f Dextera tua dñe ma gnificata ē. h̄ est. Dex terā tuā dñeri. filiū tu um xp̄m magnificem⁹ in fortitudīe victorie. qui ꝑcussit inimicū lib̄ tatis nr̄e. deponēs eū de dominio decptoꝝ. g Misisti irā tuā Irā id ē vindictā. nō tamē ira deitatis turbatur. Que deuorauit eos si cut stipulā. qꝛ sic̄ faci/le ignis stipulā consu mit. sic facile erat deo eos submergere. Et in spū furoris tui. qꝛ pa/ciētibus furor videt̄. cū sit equū iudicium. h Stetit vnda fluēs. i. vl̄ mar⁹ diuisi vl̄ iordaīs. vt legit̄. Cōgre gate sūt abissi ne nocerēt iustos ⁊ necarēt iniustos. i Dixit inimic⁹. i. pharao. ꝑse quar ⁊c̄. ista eī sūt v̄ba pharaōis. i. diabo li. q̄bus tñ fortior sup ueniens. spolia abstu lit. k Euagīabo gla diū meū. i. gladios. et manus. i. potētia mea vl̄ multitudo exercit⁹ int̄ficiet eos. Ita dic̄ ⁊ diabol⁹. Euagīabo gladiū. i. aperiā oīnes fallēdi mōs. ⁊ interfi/ciet eos spūalit̄ man⁹ mea. l Flauit spūs tuus. spū eī fortitudīs tue sb̄mersi sūt. q̄si plū bū. flexibiles ad malū ⁊ grauati a malicia ne possint ad bonū aīam eleuare. m Quis si milis tui. magna faci/ens. qꝛ sctūs es. terri/bilis. iudicando. atq; laudabilis dimittēdo pctā penitētib⁹. ⁊ faci ens mirabilia ī cruce. ⁊ in pctōꝝ cōuersione. n Extendisti manū. i. v̄tutem tuā. ⁊ deuora uit eos terra. i. arena. vl̄ pctā t̄rena. O vel terra deuorant̄. q̄ sem ꝑ terrena faciūt de t̄ra loquūt̄. litigāt terram desiderāt ⁊ luxurie de diti. voluptatem q̄rūt corꝑis o Ibi dux fui sti ad t̄rā ꝓmissaz. hic ad celestē hierl̄m redē ptis. p Et portasti eū tūc. i. sine eius labore eū adduxisti. vbi tab̄/naculū ⁊ postea tēplū videret. sic̄ sctōs ī ꝑa/disuz nūc introducis. vbi hītaculū sctm̄ tuū eternū vidēt ī eternū. q Ascēderūt ppl̄i isrl̄ Et irati sūt. i. aduersa rij ꝯtra eos irati sūt. h̄ autem de futuro intel

lignū. Philistijm inē
ptant cadētes poculo
idumei: rubei vl' erent
r Moab. ex pte iterp/
tat. t significat pctō/
res tustor pfecutores
q̄ iebriati sunt pctis t
noxa effusiōis sāguis
xpi. vl' q̄ sūt homicidij
inchoati ex pte diabo/
lo sūt. q̄b⁹ ꝟ sal⁹ tusto
rū ē inuidia. q̄s tū dñs
s exupat. s Fiāt īmo/
biles. optatiu' pnūci/
at. qō resistē nō valeāt
dei pplo illi supius tā
noiati ppli. O Vel
mystice in dei facti sūt
īmobiles ad fidē xpi.
donec ptrāseat t veiat
ad fidē oīs ppl'i gētiū
quē dñs possidet
t Introduces eos in
terrā pmissā. t introdu
cet etiā dñs scōs suos
celestē hierl'm. t plāta
bit ie nū. i. felicit viue
re facier. In monte. i.
syō. t firmissimo hīta/
culo. ꝟ ē hierl'z. Spūa
lit aūt syō ptēplatiōez
celestē. firmissimū ha/
biraculū hierl'z celestē
(cui⁹ finē dñs pacē et
nalit firmā posuit) si/
gnificat vbi nlla infir/
mitas esse pōt.
v O Sactuariū tuū.
ꝟ ē scīmoniū assump/
te carnis. qō nō manu
hoīm factū ē. ꝟ māib⁹
dei patū. Dñs regnit.
regnat t regnabit i se
culū. t sine ēmiali fine
Alit. Et regnabit ine
ternū. t vltra. si q̄d in
eternovlterius est.
x O Ingressus eī:
spualiter accipiendo.
Qui egypti⁹ ē. t seq̄
pharaonē. i. diabolū.
Illevicio⁹ mergit flu/

pli t irati sunt: dolores ob
tinuerunt habitatores phi/
r listijm. Tunc pturbati sunt
principes edom. robustos
moab obtinuit tremor obi
gueīt oēs habitatores cha/
s naan. Irruat sup eos formi
dor pauor. in magnitudine
brachij tui. Fiant īmobiles
q̄si lapis donec pertranseat
ppl's tu⁹ dñe. donec ptranse
at ppl's tu⁹ iste quē possedi/
t sti. Introduces eos t plāta
bis in mōte hereditatis tue
firmissimo habitaculo tuo:
x qō operatus es dñe. San/
ctuariū tuū dñe qō firmaue
rūt manus tue: dñs regna/
y uit in eternū t vltra. Ingres/
sus est eni pharao cū curri/
bus t eq̄tibus eius in mare
z t reduxit sup eos dominus
aquas maris. Filij aūt isrl'
ambulaueīt per siccū: in me
dio maris.

Oratio Abacuc pphete
p ignorantijs. iij. ca.

a Omine audiui audi/
b tionē tuā t timui. Dñe
opus tuū: in medio annoz
c viuifica illud. In medio an
noz notū facies: cū irat⁹ fu/
eris misēdie recordaberis.
d De⁹ ab austro vēiet. t sctūs
de mōte pharā. Diapsal.
e Opuit celos glia ei⁹: t lau
f dis ei⁹ plena est terra Splē
dor ei⁹ vt lux erit: cornua in

ctibus, ꝟ O Filij āt
isrl' mystice. i. q̄ sequīē
xpm. t sic ille ambula
bat: ita t ipse ābulat.
aq̄ ei mur⁹ fiūt dextera
leuaq̄. Ipe āt media
via icedit p siccū vsq̄ q̄
exeat ad libertatem. t
hymnū victorie canat
dicēs. Cātemus dño.
glose ei magnificat⁹ ē
equū t ascēsorē deiec
in mare. qō erit cū p⁹
morte ania celos glio
sa ingredit. a Dñe au
diui. oīa discipul' in q̄t
saluator q̄ audiui a pa
tre ānūciauiuob. i. p/
brosa aduersaq̄ carne
assūpta. p hūano gene
ri patior. t post victa
morte itrabo in gliam
meā. Hāc auditionē p
pheta audiuit i spū: t
timuit. b Dñe opus
tuū. Vlt q̄ deprcor dñe
vt qō. pmisisti explicet
finito q̄q tpe reddas
xpm tuū. t op⁹ qō pol
licit⁹ es vtuifica. ꝟ est.
tuū iple. pmissū. c In
medio ānox. Cū vene
rit inq̄t plēitudo tpis
t ope. pmissa ipleuerit
mōstrabis xa esse q̄ es
pollicit⁹ t cū peccanti
bus nob⁹ irat⁹ fueris.
pniaz tū agētib⁹ mie
tue recordaberis

d De⁹ ab austro. pha
ran loc⁹ ē vicin⁹ syna. i
q̄ ipe dñs legē dedit q̄
de xgie nasci digt⁹ est
in bethleē. t ide ab au
stro veniēs. hierosoly/
mā a parētib⁹ duct⁹ ē.
vt p eo hostia fm legē
daret. e Opuit celos
i aduētu eī⁹ saluator⁹
cūcta repleta sunt glia
vt in euāgelio. Gloria

in excelſ ꝺo. Et alibi. Dñe dñs nr: q̄ ad
mirabile ē nomē tuū in vniuerſa ꝛra. Et
rurſum. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ.
f Splēdor ei⁹ q̄ſi ſol. ſic ſol iuſticie clara
luce radiabit. cognūa. id ē. vexilla ac tro
phea crucꝭ i māib⁹ ei⁹
g Ibi abſcōdita ē fo
titudo Jn cruce abſcō
dita ē fortitudo eius.
qñ dicebat. triſtis eſt
aīa mea vſq; ad mortē
Et i manꝰ tuas cōmē
do ſpīm meū. ibi em la
uitxr⁹ diuinitaꝭ ap
paruit infirmitas hūa
nitaꝭ. h Egredieꝭ.
exeūte ei ꝺño ꝺ aquis
baptiſmatis. occurrit
mors. i. ꝺyabol⁹. ⁊ añ
pedeſ ei⁹ veſebat colu
ber ātiqꝰ qñ tētauit
eā in deſto. i Aſpe
xit ⁊ diſſoluit. ſtās ſal
uator ⁊ occo ſuo cūcta
ꝓſpiciēs. ⁊ ituitu ſuo
vniuerſiz mūdū meti
ens: gentiū infidelitatē
diſſipauit. a glacieꝫ
ſua reſoluit eoꝝ corda
⁊ demões ⁊ ſupbos q̄
ñōtes dicūt ſcīi ꝓtri
uit. k Jncuruati ſūt
colles. i. ſupbi ꝓ pniaz
humiliati ſūt icuruati
ſūt q̄ añ aduētū ſalua
toris ſuperbi erāt. ⁊ a
nllo flecti poterāt: ab
itinerib⁹ eꝛnitatis ei⁹
p carnē em aſſumptā ⁊
ꝑdicatōez ſuā ⁊ diſci
pulor. ⁊ iteriorē iſpi
ratōez (q̄b⁹ vijs diui
nitaſ ad nos veīre dig
na ē) būliati ſūt ⁊ con
tēpti ſuperbi. l Ꝓ
iniq̄tate. i. ꝓpē iīquitatē.
eē debuerāt. ꝓpē īquitatē auaricie. luxu
rie. ⁊ vis malicie. ſūt tabernacūlū ethio
pū. i. demonuz. Tabnacula āt ere madiā
atq; ethyopū eoſdē itellige. bi i nouiſſi
mo ꝓſcn pcōr ſuoꝝ pauebunt indicio ⁊
turbabūt. m Nūqd i flumīb⁹. fluminū
⁊ maris vocabulo eoꝝda exp̄mūt infideliū
q̄ toto intētōis ipetu ad iferioꝝ rapiūt.
Sūt añt flumīa bōa. ſunt ⁊ mala. vñ ira
iſta pōt ⁊ iſta iterrogatio affirmatiue ⁊ ne
gatiue itelligi. nō em bois flumīb⁹ irascit
deus. irascit āt malis ⁊
mare ſūr i bono ⁊ ma
lo accipi pōt. Nūdana
vl heretica eloq̄ntia ⁊
xba malū flumē. dei x
ba ⁊ predicatio ⁊ ſacra
bonū flumen in q̄bus
pcōr abſoluitur.
n Qui aſcēdes ſuper
eqs nō in illoꝝ corda
q̄b⁹ irat⁹ ꝺō. ſupi⁹. ß in
corda electoꝝ tuoꝝm
aſcēdes ꝓ illumiatōez
gre tue. vt apl'oꝝ. i. his
curib⁹ eq̄tās: totū il
luſtrauit mūduz ⁊ ſal
uauit. Al'q̄tuor euāge
lia q̄driga ſūt ſaluris.
o Suſcitās ſuſcitab.
Arcū ꝺic ꝓpoſitū ad
uētū. in q̄ regna mūꝺi
exāmāda ꝓuidit. Al'
arcū ſacrā ſcpturā ꝺic
quā ſuſcitauit. ꝺū p eā
in pcis mortu⁹ excita
uit ⁊ ipleuit q̄ ꝓmiſit
tribubus patꝝ antiq̄x
p Fluuios ſcideſ. i. re
ges ere aduerſus tuū
pplm dimicātes diui
des atz diſpgeſ. Tevi
deſt excelſa reg̃. ⁊ ibi
mes b⁹ ſcīi ptātes tre
muerſt. Gurges. i. pſe
cutio eoꝝ q̄ vexabant
pplm tuū traſijt.
q Dedit abyſſus. ß ē
poſtq̄ gurges aq̄x. i.
pſecutionum trāſijt. i.
ceſſauit. i. p⁹ paſſionez

s manib⁹ ei⁹. Ibi abſcōdita ē
fortitudo ei⁹ ante faciē eius
b ibit mors. Egrediet ꝺyabo
l⁹ ante pedes ei⁹: ſtetit ⁊ mē
i ſus ē terrā. Aſpexit ⁊ diſſol
uit gētes ⁊ cōtriti ſunt mon
k tes ſecli. Jncuruati ſunt col
les mūꝺi ab itinerib⁹ eterni
l tatis ei⁹. Ꝓ iniquitate vi
di tentoria ethiopie: turba/
bunt pelles terre median.
m Nunqd in fluminibus ira/
tus es ꝺñe: aut in fluminib⁹
furor tuus: vel in mari indi
n gnatio tua. Qui aſcēdens
ſup equos tuos ⁊ quadrige
o tue ſaluatio. Suſcitās ſuſci
tabis arcū tuum: iuramēta
tribubus que locutus es.
p Dyapſalma. Fluuios ſcin
des terre: viderūt te aque et
doluerūt montes: gurges aq̄
q rū trāſijt. Dedit abyſſus vo
cē ſuā: altitudo manꝰ ſuas
r leuauit. Sol et luna ſteterūt
in habitaculo ſuo: in luce ſa
gittaꝝ tuaꝝ ibunt: in ſplen
ꝺore fulgurantis haſte tue

Qui tēplū ꝺei
tuū xp̄e. iferi. i. ſcī in libo patꝝ laudaue/
rūt te. ⁊ altitudo. i. āgeli te reſonabāt eē
victorē. ⁊ quaſi plauſu manuū eleuataꝝ
te victorē triumphatorēq̄ monſtrarunt
r Sol ⁊ luna. poſt paſſionē ſuaz ⁊ reſur
rectōez eleuat⁹ ē ꝺñs ſol videlz iuſticie i
celū. ⁊ emiſſo ſpū illuſtrauit eccliaz. q ꝺō

luna: q̄ tūc ita stetit robore spūs accepto vt nec mortē timeret. Sagitte tue. i. plage tue ⁊ eruditio: ppl'o tuo lumē p̄buer̄t. In sole eī xp̄s. ī luna ecc̄ia designatur.

s In fremitu ꝯculcabis. qñ iniuriā ppl'i tui vīdicabis. t'rena regna ꝯculcab'. ⁊ oēs gētes admirari facies.

t Egressus es. h̄ p̄ri dictū ītelligit'. qr exierit ad saluādū populū suū p ih̄m xp̄m filiū suum. d̄s eī erat in xp̄o: mdm recōcilians sibi. Vl' egressus a synagoga iudeoꝝ ad gentes.

v Percussisti caput. Veniēte āt filio tuo. p cusisti antixp̄m de domo īpij. i. ī: h̄ scl'o. qr ī maligno mūd⁹ posit⁹ est. Et abscōdita eius apta fecisti. vsq̄ ī sempit'nū fundamēta eī siue abscōdita ei⁹: sunt cogitatōes q̄ mūdant' vel ī iudicio oībus vl' h̄ p ꝯfessionē. vsq̄ ad collū. i. vsq̄ ad v̄ba et opa. Vl' p caput diabolus ītelligit'. x Maledixisti. Nō solum sceptris. i. regno diaboli maledixisti. verūetiaz capiti bellatoꝝ qd̄ percusseras. q̄ venerūt vt turbo vt v̄terāt ppl'm tuū dñe. Scd̄m lr̄az āt intelligim⁹ īpiū nabuchodonosor vl' oēs aduersarios q̄ venerūt vt turbo vt dispderēt me. i. vt euerterēt isrl' ⁊ captiuarēt. y Exultatio eoꝝ. Exultabūt paupem deuorātes ⁊ sb̄iectū sibi populū. ⁊ hoc q̄si in abscōdito facient. i. q̄si tu de⁹ nescires. Venisti igr̄ ad p̄liū p populo tuo ⁊ q̄drigas mittēs ī aq̄s. i. ī gentes mlt̄as. fecisti eis viā ⁊c̄. z Viā fecisti. Equi sūt sctī p̄dicatores. q̄b⁹ fecisti viā in ppl'is nationū. ⁊ in q̄ruz p̄dicatiōe turbate sūt aq̄: h̄ ē gētiū corda. Mare em̄ spūalit' mūd⁹ ē. lutū pctā ⁊ cure vane. aq̄ mlt̄e: ppl'i mlt̄i. a Audiui ⁊ ꝯturbat⁹ ē vēter me⁹. Ad ꝯmīationē inq̄t ꝓph̄a tuā toto vētre. i. aīo ꝯtremisco. labioꝝ eī tremor designat pauorē trepide mētꝫ. Audiui igr̄ vīdictā tuā in pctōres quā fecisti h̄ ⁊ quā ampli⁹ facies ī extremo iudicio ⁊ contremisco ne ⁊ ego reprob⁹ inueniar.

b Ingrediat' putredo. i. non solū hūc tremorē libēter patior. verū etiā qd̄ passus ē. Job libēter sustinebo. i. putredinē corpis. ita vt ī nūerꝫ scateat v̄mibus caro mea. ⁊ oēs angustias ⁊ tribulatōnes h̄ in hac vita. c Vt req̄escā. i. vt h̄ a meis mūder ⁊ eripiar pctīs. ⁊ ī die tribulatōis h̄ ē cōsūmatōnis secl'i ⁊ iudicij. in die. s. ire calamitatꝫ ⁊ miserie req̄escā. atq̄ ascēdā ad ꝯsortiū eoꝝ q̄ ī xp̄o p̄cesser̄t. ⁊ accinxer̄t se ad pugnādū ꝯ aereas ptātes. et oīa vicia. armis v̄tutū vndiq̄ cincti ⁊ expediti. cū ll' ascēdā in gaudia btōꝝ. ⁊ in hac vita de v̄tute ī v̄tutē: fic⁹ eī nō florebit. ego aūt floreā. d Fic⁹ eī nō florebit. fic⁹: vinea: et oliua erat sinagoga iudeoꝝ. qm̄ dulcedinem bōe opatōis ꝓferebat s̄ dño veniēte v̄tutis frcm̄ ferre neglexit. sil'r exponit' de malis xp̄ianis iste ⁊ seq̄ntes duo v̄sus e M. ē tiet' op⁹ oliue. alid̄ ꝓmittētꝫ. ⁊ alid̄ faciētis. dicētꝫ ad moysen. Oīa q̄cūq̄ dixerit dñs faciem⁹. ⁊ nolētes ī eū credere qui a moysi p̄dicat⁹ ē. Arua q̄z. i. agri. i. iudea q̄ olī ī mōtib⁹ sctīs nūc ī plano sita dep̄ssionis exiccata pctīs. nō fert cibū nec pecori. i. simplicib⁹. nec armētꝫ. i. p̄latꝫ. ⁊ id̄o abscidet'. f Abscidet' de ouili. apud iudeos sūt p̄sepia lr̄aꝝ celestiū s̄ qr pabulū

s In fremitu conculcabis terrā. in furore obstupefacies
t gentes. Egressus es in salutē ppl'i tui. in salutē cū xp̄o
v tuo. Perfecisti caput de domo impij. denudasti funda
x mentū vsq̄ ad collū. Maledixisti sceptrꝫ ei⁹ capita bellatoꝝ ei⁹. veniētibus vt tur
y bo ad dispgendū me. Exultatio eoꝝ sicut ei⁹ q̄ deuorat
z pauperē in abscōdito. Viā fecisti in mari eq̄s tuis in lu
a to aquaꝝ mlt̄atū. Audiui ⁊ ꝯturbat⁹ est vēter me⁹: a vo
b ce ꝯtremuer̄t labia mea. Ingrediat' putredo in ossibus
c meis ⁊ sb̄ter me scateat. Vt req̄escā in die tribulationis vt ascēdā ad ꝓpl'm accinctū
d nr̄m. Ficus em̄ nō florebit ⁊ non erit germen in vineis.
e Mencie t' op⁹ oliue: et arua non afferent cibum.
f Abscidetur de ouili pecus:

celest' intellect⁹ ī his nō sapiūt. q̄ iuguz euāgelij baiulēt absūt. Armētū eī q̄si aramētū d̄r qr aratri iugo terrā aret. vl' ab armis cornuū d̄r armētū. ⁊ prelatū vl' quēlibet xp̄i iugū ferētē ꝑcat. g Ego āt ī dño .i. nō in mea iusticia. ꝑ in fide diuīe ꝓtectōis gaudebo. Illi eī h̄ patiēt'. ego āt gaudebo. ego ꝯpassus hic ihesu meo gaudebo alibi cū eo. illi hic in ꝓphanis gauisi. alibi patientur et'nalit'. ego āt h̄ tribulat⁹ ꝓ iesu meo p⁹ hāc vitā in re sic nūc ī spe gaudebo ⁊ exultabo ī deo iesu meo. Exultēt alij ī idol' suis. alij ī diuitijs. ī honorib⁹. alij ⁊ libidine. ego exultabo ī redēptiōe mea. in saluatore ⁊ iesu meo. h De⁹ dñs fortitudo In illo q̄ppe me v̄tutē facere ꝯfido. Et sic cerui spinosa trāseunt ita ego ꝑicula delictorū: dñi auxilio trāscendā oīa. i Et sup excelsa. i. oēm mūdanā sb̄limitatē ꝯtēplatiōe celestiū trāscēdere fac̄ me. victoriā ei⁹ atq̄ triūphū canētē. a Audite celi. maxīa elemēta in testīoniū vocat. vt ī tētū faciat auditorē. ⁊ significet se de magnis locutuꝝ. b Cōcrescat in pluuia doct'na mea ⁊c. sic innūerabiles st' pluuiaꝝ gutte ⁊ roris sic ī h̄ carmīe de īscrutabilib⁹ iudicijs d̄i disputabo. Vl' sic pluuia ⁊ ros terrā faciūt fructificare. Sic doctrina mea ī vob̄ v̄tutū reuiuiscere fructus faciat c Quasi imber. Iste v̄sus supioris sensum

hz. qr nomen dñi īuocabo. i. de dño mihi ꝑmo ē. d Date mg̃nificētiā. i. digne eū honorate fide ⁊ opib⁹. Dei ꝑfctā sūt oīa qr sūme ꝑfect⁹ est. Et oēs vie eius. i. opa ei⁹ iudicia. i. cū discretōe rōnis. i. ꝓuidētissima rōne ⁊ discretione disposita ⁊ facta. e De⁹ fidel'. In oīb⁹ ꝓmissis. ī iudicijs iustus ⁊ rect⁹. Non filij. qr degenerati erant a v̄o pr̄e seq̄ntes idola. sic ⁊ nūc q̄ pctā sequūtur. q̄si degeneres sūt. q̄ pr̄em bonū non imitant'. f Gñatio praua ⁊ ꝑuersa ē. s. sensu ⁊ ope. Heccine reddis .i. hec ne. s. mala tua. vl' nōne hec. Stultus d̄r ⁊ insipiēs. q̄a bñficijs dñi ingrat⁹ existit ⁊ extitit. vl' p̄ua affctū ꝑuersa ītellctū. Ppl's stult⁹: putās vtile qd̄ est nociuū. ⁊ insipiens nō intelligēs ei eē vtile qd̄ est vtile. g Nūq̄d nō ip̄e ē pr̄ tu⁹ oēs eī hoīes deū p̄rez h̄nt naturalit'. qr d̄s generare aliq̄d d̄r. cum nouiter vl' de nouo ꝓducit. vnde d̄r Iste generatiōes celi ⁊ terre. nō q̄ea genuerit ex sua sb̄stātia. ꝑ q̄ noua ꝓduxerit. Qui possedit et fec̄. ⁊ creauit te. Econtrario legēdū est. s. ita vt q̄ p̄mo creauerit disponēdo vt faceret: fecerit formādo. in q̄ em̄ possideret nisi p̄us crearet. h Memēto dierū. memēto qūo elect⁹ sis ī pr̄iarchis: ⁊ cogita quō abraā. ysaac. et iacob. ⁊ plurimos alios elegerit. i Interroga patrem. interroga spiritualē doctorē

⁊ non erit armentū in p̄sepi
g bus. Ego autē in dño gau/
debo ⁊ exultabo in deo iesu
h meo. Dñs deus fortitudo
mea: ⁊ pone pedes meos q̄
i si ceruorū. Et super excel/
sa mea deducet me victor:
in psalmis canentē.

Canticū Moysi deutero
nomij. xxxij. capitulo.

a Udite celi que loquar
audiat terra v̄ba oris
b mei. Concrescat in pluuia
doctrina mea: fluat vt ros
c eloquiū meum. Quasi im/
ber super herbam: ⁊ quasi
stille super gramina: quia
d nomen dñi inuocabo. Date
magnificentiā deo nostro:
dei ꝑfecta sunt opera: ⁊ om
e nes vie eius iudicia. Deus
fidelis ⁊ asq̄ vlla iniquita/
te iustus ⁊ rectus: peccaue/
rūt ei nō filij ei⁹ in fordibus
f Generatio praua atq̄ ꝑuer
sa. heccine reddis dño po/
g pule stulte ⁊ insipiēs. Nun
quid nō ip̄e ē pater tuus. q̄
possedit ⁊ fecit ⁊ creauit te.
h Memento dierū antiquoꝝ
cogita generatiōes singl'as
i Interroga patrē tuū ⁊ an/
nūciabit tibi. maiores tuos

ꝛ eos q̄ maiores sūt scīa. k Qñ diuide
bat. s. in ꝯstructōe turr⁊ babylonice. qñ ꝑ
diuisionē līguaꝝ diuisit gētes. vl' diuisi-
one mar⁊ rubri qñ diuisit eos ab egyptijs
l Cōstituit. hyꝑbolice loq̄t' qꝛ tot dic̄ cō
stituit t'mīos ppl'oꝝ. i.
singulas gētes q̄t erāt
singule ꝑsone in ppl'o
isrl'. Vel dic̄ tot eē sin-
gulas gētes ꝯstitutas
q̄t hoīes īgressi sūt de
ppl'o isrl' in egyptuz. i.
lxx. Qꝛ aūt alia trāsla
tio dic̄. statuit t'mīos
gētiū iuxta nūeꝝ āge-
loꝝ dei. sic ītelligit' ꝙ
sic vnicuiq; hoīuz cu-
stodē āgelū legim⁹ de
putatū. sic ꝛ angelos
p̄ncipes gētiū creda-
mus ꝯstitutos. Nā in
daniele legim⁹ micha
elē p̄ncipē ppl'o ꝛ āge
lum ꝑsaꝝ vel grecoꝝ.
m Pars āt dñi quaz
elegit d̄ oībus ist⁊ po
pul' ꝛ natiōib⁹ ꝛ mira-
bilia sua oñdit. ꝛ sin-
gularia beneficia exhi
buit. fuit ppl's ei⁹. s. iu
deoꝝ. h̄ dic̄ vt validius
eis bñficia dei ꝯmēda
ret. ꝙ tāta d̄ mltitudi
ne gentiū. sibi eos ele
gisset. q̄ d̄ iacob stirpe
descēderāt vt eēnt fu-
nicul⁹ hereditat⁊ eius
. i. q̄si hereditaria pos-
sessio ei⁹. n Inuenit
eū in t'ra desta. i. ī mō
te syna. vbi illū legib⁹
suis ꝯstrīxit. In loco horror⁊ ꝛ vaste soli
tudinis. i. arabie: q̄ circa desertum est.
o Circūduxit. i. ꝑ viā mōt⁊ seyr duxit eū
ꝛ docuit. s. patiētiā vl' leges ei⁹ Et sic̄ pu
pillā oculi: ita diligenti cura ꝯuauit eū.
Pupilla em̄ omnibus mēbris cautius
custodit'. p Sicut aquila ꝓuocans ad
volandum pullos suos. ꝛ reliqua ferūt
physici aquilaz pullos ꝯ solem ponere ꝛ
quem viderit aciem in radio solis fortit'
figere illū nutrit, quez ꝟo torpentem vi-
derit. dimittit. sic ꝛ dñs docz nos sp̄ oc'lo
ītelligētie solē diuīe maiestat⁊ intēdē. q̄
etiā sup̄ eos volitās ꝓuocat pullos ad vo
lādū. ita diuīa pietas vult nos ꝓficē d̄ ꝟ
tute ī ꝟtutē. q Expādit alas. q̄ etiā aq̄-
la d̄s. s. bñ lacescentes
ī se sbleuat. qꝛ vbi nos
min⁹ sufficim⁹ diuinū
sp̄am⁹ auxiliuz. ip̄e em̄
portat nos sic̄ aq̄la dī
portare pullos suos ī
hūer⁊. vt si sagittet' ad
ea. ip̄a añq̄ pulli exci-
piat sagittas. ita xp̄s ꝓ
nob̄ vulnerat⁹ ē. ꝛ hūe
ris sue ꝓtectōnis nos
defēdit. ꝛ iudeos oliz
ita portauit. Aptat āt
se ita dñs īfirmis. vt ī
telligam⁹ ei⁹ ꝓ nob̄ cō
passionē. q̄ etiā in euā
gelio gallīe se assimla
uit. r Dñs sol⁹. qꝛ so
lū eius ꝟtutis erat. sic
gl'ifice pplm suū edu-
cere. qd̄ null⁹ alioꝝ de
oꝝ facē valuit. s Cō-
stituit. terra em̄ repro
missiōs ꝟtex mūdi esse
dī. vñ ꝛ hierl'm vmbili
cus t're eē videt'. ferūt
āt sapientes mūdi. t'rā
globo sil'ez vndiq; con
nexā. nr̄a āt terra. i. ec
clesia. oīb⁹ mūdi ꝟtuti
bus excelsior ē. t Ut
sugeret. ꝓpt' affluētiā
oīuz bonoꝝ dī. qꝛ q̄-
uis rupib⁹ aspera t'ra.
melle ꝛ oleo abunda-
bat. Ceteꝝ d̄ petra mel
le. i. de xp̄o. dulcedo doctrīe añ passionē
fidelib⁹ in ista terra mīstrata ē. Oleū āt
de saxo durissimo. i. post resurrectōez. qñ
iā īmortal' effect⁹ ē. Oleū spūssci xp̄s ef-
fudit in eadē terra. v Butyꝝ ꝛ lac abū
dantiā reꝝ demōstrat. nam ꝛ terra basan
fertilissima ad alēdos greges erat. vñ ru
benitis ꝛ gadditis. q̄ plurima pecora ha
bebāt illa terra tradita ē. Nobis āt buty
rū d̄ armēto. i. fortis doctrīa nobis d̄ p̄ri
archis ꝛ ꝓphis mīstrat', ꝛ lac de ouibus

k ꝛ dicēt tibi. Quādo diuide
bat altissim⁹ gētes: quādo
l separabat filios adā. Cōsti
tuit terminos ppl'oꝝ: iuxta
m numerū filiorū israel. Pars
autē dñi ppl's ei⁹ iacob funi
n culus hereditatis eius. In
uenit eū in terra desta in lo
co horroris ꝛ vaste solitudi
o nis. Circūduxit eum et do-
cuit: et custodiuit quasi pu
p pillā oculi sui. Sicut aqui-
la ꝓuocās ad volandū pul
los suos: et super eos voli-
q tans. Expādit alas suas et
assumpsit eū: atq; portauit
r in humeris suis. Dñs solus
dux eius fuit: ꝛ non erat cū
s eo de⁹ alienus Cōstituit eū
super excelsam terraz vt co
t mederet fructus agroꝝ Ut
sugeret mel de petra: et ole-
v um de saxo durissimo. Bu-
tirum de armento: ꝛ lac de
ouibus: cū adipe agnorū et

x arietū filiorū basan. Et hir-
cos cum medulla tritici: et
sanguinem vue biberet me
y racissimuz. Incrassatus est
dilectus ⁊ recalcitrauit: in-
crassatus impinguatus di-
z latatus. Dereliquit deū fa-
ctorē suum: et recessit a deo
a salutari suo. Prouocauerūt
eum in dijs alienis ⁊ in abo
minationibus ad iracundi-
b am concitauerunt. Imola-
uerunt demonijs ⁊ non deo
c dijs quos ignorabant. No
ui recentesq; venerunt: q̄s
nō coluerunt patres eorum
d Deum qui te genuit dereli-
quisti: ⁊ oblitus es domini
e creatoris tui. Uidit domi-
nus ⁊ iracundiā cōcitatus
est: quia ꝓuocauerunt eū fi
f lij sui ⁊ filie. Et ait abscon-
dā faciē meā ab eis: et con-
siderabo nouissima eorum.
Generatio em̄ peruersa est
g ⁊ infideles filij. Ipsi me pro
uocauerūt in eo qui nō erat
deus: ⁊ irritauerūt in vani
h tatibus suis. Et ego prouo
cabo eos in eo q̄ non est po
pul⁹: ⁊ in gente stulta irrita
i bo illos. Ignis succēsus est
in furore meo: et ardebit vs
k q̄ ad inferni nouissima. De
uorabitq; terrā cū germine
suo: ⁊ montiū fundamenta
l cōburet. Cōgregabo super
eos mala: et sagittas meas

lenior doctrīa simpli-
ciū: cū adipe agnoꝝ ⁊
arietū. i. ꝑ exempla ma
gistroꝝ ⁊ sb̄ditoꝝ desi
derium spiritale qd̄ in
adipe p̄stat̄. Basā īter
p̄tat̄ pīguedo qr scī pī
guedinē charitat⁹ oñ-
dūt x Et hircos. ꝑ hir
cos pnīaꝝ exēpla ītel-
ligim⁹. scī eī sic viuūt
ī mūdo. q̄si sp pctā de-
fleāt. Qual' ē heremi-
taꝝ ⁊ veroꝝ mōachoꝝ
vita. Medulla tritici
⁊ sāguis vue. corpus ⁊
sāguinē xp̄i sig̃t. mera
cissimū. i. purissimum.
y Incrassat⁹ ē dilect⁹
ꝓpt̄ reꝝ oīuz abūdan
tiā. Et recalcitrauit. se
quendo deos alienos
dilatat⁹. i. in gn̄atiōis
ꝓpagīe. Ul' incrassat⁹
delicijs. īpīguat⁹ diui
tijs. dilatat⁹ honorib⁹
⁊ potētia. ⁊ id̄ dereliq̄t
deuz. q̄si ei⁹ auxilio nō
indigeret amplius.
a Prouocauerūt eū. i.
ad iracūdiā ⁊ vīdictaz
talib⁹ ausis irritauerūt
Ille q̄z q̄ post baptis-
mū ad idolatriā ꝯuer-
tit̄: vel vicijs: vl' mali-
gnis spiritib⁹ sese mā-
cipat. dn̄i vindictā ī se
īcitat. b Immolaue
rūt. hoc manifestū est.
c Noui recētisq;. i. qr
stabiles nō erāt in cul
tura dei quā a p̄ribus
didicerāt. nouit̄ acce-
debant ad deos colen
dos. q̄s nō coluerunt
p̄res eoꝝ d Deū q̄ te
genuit. i. qui te forma
uit vt esses. Sz ⁊ nos
alit̄ generat ꝑ baptis-
mū in remissionē pctō
rū. e Uidit dn̄s quē
nihil latere pōt. ⁊ cor-

ripuit eos ꝓpter pctm̄.
qr eū ꝓuocauerūt in cul
tura deoꝝ. q̄s adopta
uerat ī filios ⁊ ī filias
f Et ait abscōdā. h̄ est
sb̄trahā auxiliū: ⁊ ꝯsi-
derabo nouissima eo-
rū. i. ad q̄lē finē ꝑueni
ant. g Ipsi me ꝓuoca
uerūt. Sic em̄ illi me
vnū. in mlt⁹ dijs ꝓuo-
cauerūt. ita ⁊ ego assu-
mam multas gētes. ⁊
hāc respuā h Et ego
eos ꝓuocabo. in eo q̄
nō ē ppl's. ꝑ quē ppl'm
significat oēs gētes q̄
ad cōpatōez isrl'. quasi
nō essent. reputabant̄
vel qr gētes idola co-
lētes: nō dicebant̄ dei
ppl's. i Ignis succē
sus ē. vindicta mea in
hoc tpe īcipiet. ⁊ arde
bit vsq; ad inferni no-
uissima. i. vsq; ad et'nā
dānatōez. Malos em̄
⁊ īpios. dn̄s nōnunq̄
hic īcipit flagellare vt
de tpali pēa ad eternā
trāseāt. Sic ī herode ⁊
ātiocho factū legim⁹.
k Deuorabitq; t'rā. i.
pctōres cū opib⁹ suis
deuorabit. ⁊ mōtiuz. i.
supboꝝ cogitatiōes ⁊
ꝯfidentiā destruet.
l Congregabo. mala
sunt pene q̄ sufferenti
bus mala vidēt̄. s̄ iu-
sta apd̄ inferentem. Et
sagittas. i. vindictas
exercebo.

m Cōsument̄ qd̄ illis
factū legim⁹ q̄ꝝ cada-
uera volucres ⁊ bestie
comederūt. q̄s fames
ac gladi⁹ ꝯsumpserūt.

Cõsummunt̃ etiã nũc
pctõres fame ꝟbi dei.
ꝛ deuorãt̃ ad auib⁹.i.
a maliguis spiritibus
lacerãt̃. n Dẽtes be
stiaꝝ.seuicia dyaboli ĩ
mittet̃ eis.q̃ eos in fu
rore dei trahat sup ter
rã.i.in mũdanis desi/
derijs sb̃ruat. o Fo/
ris vastabit eos.qꝛ pe
nas sustinẽtes.cõscĩa
ꝓpria torquent̃ vñ dr̃.
ignis eoꝝ ñ extĩguet̃.
ꝛ ꝟmis eoꝝ nõ morietꝫ
p Juuenẽ sil̃ ac ꝟ.l.c.
h.s.i.nulli vĩdicãdo p
cet etati Allegorice ãt
in iuuene libidinosũ.ĩ
ꝟgĩe a boĩs opib⁹ ste/
rilẽ in lactẽte.hebetez
in sene.ĩutilẽ diu p pi
griciã accipe possum⁹
q̃s oẽs vĩdicta dei ꝯsu
met. q Et dixi vbi nã
Nõ p ig̃rantiã ĩterro/
gãs.ꝫ alios discere fa
ciã.Cessare faciam ex
hoĩbus eoꝝ mẽoriã.s.
tũc cũ iudei in terra re
promissiõis ñ apparẽt
vel cũ iniq̃ d̃ cõione sã
ctoꝝ discernentur ꝛ ꝓ
nihilo reputant̃.cui⁹
rei multa exẽpla sunt.
r Sz ꝓpt̃. Isti duo ꝟ/
siculi sũt iũgẽdi.iõ em̃
sepe p̃orem ppl̃m susti
nuit.ne gẽtes circũpo
site.ei⁹ nomẽ blasphe
marent.sic ꝛ nos susti
net pctõres.nec statiz
peccãtes dãnet ne glo
rient̃ maligni spũs in
ꝑditiõe nr̃a.ꝛ se victo/
riam iactent ꝑcepisse.
s Gẽs absq̃.Gẽs iu/
deoꝝ ꝛ oĩuz impioꝝ si
ne ꝯsilio salutis ẽ.qꝛ
in futurũ sibi p̃uidere
nesciũt. t Quõ ꝑseq̃
bat̃. Nõ potuisset fic/

m cõplebo in eis. Consumen/
tur fame: ꝛ deuorabunt eos
aues morsu amarissimo.
n Dentes bestiarũ immittam
in eos cum furore trabentiũ
super terrã atq̃ sepentium.
o Foris fastabit eos gladius
p ꝛ intus pauor. Juuenem si
mul ac virginẽ lactentẽ cũ
q homine sene. Et dixi vbi nã
sunt cessare faciã ex homini
r bus memoriã eoꝝ. Sed ꝓ/
pter irã inimicoꝝ distuli: ne
forte superbirẽt hostes eoꝝ
Et dicerent manus nostra
excelsa: ꝛ non dñs fecit hec
s omnia Gens absq̃ consilio
est ꝛ sine prudentia: vtinaz
saperent ꝛ intelligerẽt ac no
t uissima prouiderent. Quo
modo persequebat̃ vn⁹ mil
le: ꝛ duo fugarẽt decẽ milia
Nõne ideo quia deus suus
vendidit eos ꝛ dñs conclu
v sit illos Non enim est deus
noster vt dij eorũ: ꝛ inimici
x nostri sunt iudices. De ve/
nia sodomoꝝ vinũ eorũ: et
de suburbanis gomorre.
y Uua eorũ vua fellis: ꝛ bo/
z trus amarissimus. Fel dra/
conũ vinum eoꝝ: ꝛ venenũ
a aspidũ insanabile. Nonne
hec condita sunt apud me:
ꝛ signata in thesauris meis
b Mea est vltio et ego retri/
buam eis in tempore vt la/
batur pes eorum:

ri.vt vn⁹ hostiũ.mille
iudeoꝝ ꝑsequeret̃ nisi
dñs su⁹ vẽdidisset eos
id est.a se ꝓiecisset.ꝛ
exosos hr̃et ꝛ ꝯclude/
ret eos in man⁹ inimi
coꝝ. v Nõ em̃ est d̃s
nr̃. Dñs em̃ d̃s nr̃.ve
rax ꝛ iustus. Idola ãt
gẽtiũ falsa ꝛ inutilia.
Et inimici nr̃i sũt iudi
ces .i. approbatores.
Omẽs eĩ gẽtes q̃uis
varia colãt idola vni⁹
dei potẽtia.mũduz rei
ꝯfitẽt̃. x De vinea so
domoꝝ.sepe ĩ scp̃turĩ
synagoga vl̃ hierl̃m so
dome cõpat̃: qꝛ sic̃ illi
male abusi sunt donis
dei.sic ꝛ isti beneficijs
dei sp ing̃ti extiterunt
Pctm̃ p̃mo ẽ in corde
p ꝯsensũ.scd̃o ĩ ĩterio
ri machĩatõe ad op⁹ ꝑ
petrãduz.tercio ĩ actu
ext̃iori ꝑpetrato.p̃mũ
h̃ vinea.scd̃m vua.ter
ciũ vinum dr̃ y Uua
eoꝝ vineaq̃ ẽ dom⁹ isrl̃
ꝯuersa ĩ amaritudinẽ
.i.ĩ mortẽ xp̃i ꝯspirãs
ꝛ pẽdẽti ĩ cruce acetũ
felle mixtũ porrexerũt
ꝛ botꝝ malicie sue ꝓ/
tulerũt amarissimum.
z Fel draconũ.sic̃ fel
dracões ꝛ aspides ve/
nena occl̃tãt.ita ꝯscĩa
eoꝝ plena est malicia.
a Nõne h̃ ꝯdita sũt.i.
h̃ sũt reseruata apd̃ me
nec obliuiõi tradita.
h̃.s.pctã vr̃a.nõ em̃: qꝛ
vĩdicare distuli oblit⁹
sũ.ꝫ recõdita sũt vsq̃ ĩ
diem vltionis.
b Mea ẽ vltio.i.retri
buã ill̃ in tpe vindicte
q̃ merent̃ vt labat̃ pes
eoꝝ.i.q̃ videbant̃ sta/
re pereant.

c Juxta est dies pditionis. ⁊
d adesse festinãt tpa. Judica/
bit dñs populũ suũ ⁊ in ser/
e uis suis miserebitur. Uide
bit ꝙ infirmata sit manus. ⁊
clausi quoq; defecerunt. re
f siduiq; consumpti sunt. Et
dicẽt vbi sunt dij eoꝝ in qui
g bus habẽt fiduciã. De quo
rũ victimis comedebãt adi
pes. et bibebant vinũ liba/
h minũ. Surgant ⁊ opitulen
tur vob ⁊ in necessitate vos
i protegant. Uidete ꝙ ego
sim solus ⁊ non sit alius deꝰ
k p̃ter me. Ego occidã et ego
viuere faciã percuciã ⁊ ego
sanabo ⁊ non est qui de ma
l nu mea possit eruere. Leua
bo ad celũ manũ meã: ⁊ di
m cam viuo ego ineternũ. Si
acuero vt fulgur gladiũ me
um ⁊ arripuerit iudiciũ ma
n nus mea. Reddã vltionem
hostibꝰ meis ⁊ his qui ode/
o runt me retribuã. Inebria/
bo sagittas meas sanguine
et gladius meus deuorabit
p canes. De cruore occisorũ:
⁊ de captiuitate nudati ini/
q micorum capitis. Laudate
gentes populum eius: quia
sanguinẽ seruorũ suorũ vl/
r ciscetur. Et vindictã retri/
buet in hostes eorũ: ⁊ ꝓpi/
tius erit terre populi sui.

Hymnus trium puerorũ Danielis. iij. capitulo.

c Juxta ẽ dies pditionis. i. qꝛ certũ ẽ. vl' qꝛ q̃uis milia mlta ãnoꝝ hic habeãt ad ꝯpatõꝫ tñ eternitatꝭ modicũ ẽ. appropinq̃nt igit' vltionis dies. ⁊ qñ nõ putamꝰ assũt d Judicabit dñs. i. discernet sãctos suos ab ĩpijs. Nã iudiciũ in discretõe vl' dãnatõe accipi põt. Et in seruis suis miserebit'. i. mĩaꝫ oñdet in die vltionis. q̃ em̃ ei fideliter seruierũt. nõ ex opibꝰ s̃ gr̃a ⁊ mĩa recipiẽt eterna premia. q̃d em̃ hẽs qd̃ nõ accepisti. e Uidebit ꝙ infirmata sit manus. i. videri faciet ꝙ opera maloꝝ ĩfirma fuerĩt. Et clausi q̃ꝫ defecert. i. ꝙ ab inimicis capti ꝓprijs viribꝰ defecerũt. Residui. i. qꝛ ab hac vita exeũtes. non hñt postea aliq̃d faciẽdi facultatẽ. f Et dicẽt aduersarij eoꝝ qui eos captiuarũt. ⁊ demones mal' xp̃ianis q̃rũ d̃s vẽter ⁊ honor ⁊ diuitie erat dicẽt post mortẽ ⁊ in morte. vbi ⁊c̃. vl' etiã iusti ⁊ boni vĩdictã ⁊ dei irã vidẽtes dicent vbi ⁊c̃.

g De q̃ꝝ victimis. in his v̄bis. oẽs vanitates q̃s secũt' hoĩes cõprehẽdit. idolatre vel pctõꝝ. exprobrant' em̃ mal' vana in q̃bꝰ viuebãt. h Ueniãt idola q̃ colebatꝭ ⁊ eruãt vos i Uidete. i. intelligite ꝙ ego suꝫ solus deus k Ego occidã. duobꝰ modis occidit. ⁊ duobus mõis viuificat. qꝛ alios ĩ ĩfernũ dãnat ⁊ ad vitã. alios eternã sb̃leuat. Alit' occidit veterẽ hoĩeꝫ. vt viuificet nouũ. Et nõ ẽ q̃ d̃ manu mea possit eruere. i. q̃ potẽtie mee possit resistẽ. l Leuabo ad celũ. i. oñdã eternitateꝫ potentie mee.

m Si acuero vt fulgur. i. dũ velocit' venerit iudiciũ meũ: ⁊ arripuerit iudiciũ manus mea. i. ceperit iudicare potẽtia mea.

n Reddã vltõeꝫ. h̃ est in pctõres reddã vltionẽ. o Inebriabo sagittas. i. in pctõribus oñdã vĩdictas meas. ⁊ gladiꝰ meus deuorabit carnes. i. carnales iudiciũ meũ cõsumet.

p De cruore occisoꝝ sb̃audit'. inebriabo sagittas meas. i. in pditiõe dãnatoꝝ. Et d̃ captiuitate nudati ĩimicoꝝ capitis. scd̃m lr̃aꝫ captiuati tõdebant'. ⁊ vendebant' qd̃ est sub corona vẽdere. Spũalit' aũt antixp̃s impiorũ caput ꝑ xp̃i potentiã destruet' vindicantis. Alit' exercet dñs vindictã. de captiuitate inimicoꝝ capitis cũ arrogãtiã mẽtis malorũ. ⁊ maliciã destruxerit. q Laudate gentes ppl'm eius. i. sctõs eiꝰ. qꝛ sãguinẽ martyrũ suoꝝ vlciscet'

r Et vĩdictã retribuet in hostes eoꝝ. s. in hereticos atq; infideles ⁊ ꝑsecutores. Atq; ꝓpiciꝰ erit terre ppl'i sui id est. ecclesie. cũ misericordiã suam illi ostẽdit.

Hymnus triũ puerorũ

Benedicite omnia opera domini dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula. Benedicite angeli domini dño: benedicite celi dño. Benedicite aque omnes que super celos sunt dño: benedicite omẽs virtutes domini dño Benedicite sol ⁊ luna dño: benedicite stelle celi domino. Benedicite omnis imber et ros domino benedicite omnis spiritus dei domino. Benedicite ignis ⁊ estus domino: benedicite frigus ⁊ estas domino. Benedicite rores ⁊ pruina domino: benedicite gelu ⁊ frigus domino. Benedicite glacies ⁊ niues domino: benedicite noctes et dies domino. Benedicite lux ⁊ tenebre domino: benedicite fulgura ⁊ nubes domino. Benedicat terra domino: laudet ⁊ supexaltet eũ in secula. Benedicite montes ⁊ collos domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino. Benedicite fontes domino: benedicite maria et flumina domino. Benedicite cete ⁊ omnia que mouentur in aquis domino. benedicite omnes volucres celi domino: Benedicite omnes bestie et pecora domino. benedicite filij hominũ domino Benedicat israel domino laudet ⁊ superexaltet eũ in secula. Benedicite sacerdotes domini dño. benedicite serui domini dño. Benedicite spiritus ⁊ anime iustorum dño benedicite sancti ⁊ humiles corde domino Benedicite anania azaria misael dño. laudate ⁊ superexaltate eũ in secula. Benedicamus patrem ⁊ filiũ cũ sancto spiritu. laudemus ⁊ superexaltemus eũ in secula. Benedictus es dñe in firmamento celi. ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula.

¶ Canticum Zacharie Luce. j. capitulo.

Benedictus dominus deus israel. quia visitauit et fecit redemptionem plebis sue.

a Bñdicite oĩa opera dñi dño ⁊c. gñali laudatiõe p̃missa ꝙ oĩs creatura debeat laudare deũ. ĩ ꝯseq̃ntib⁹ ꝑ ꝑtes: singula cohortat angelos ⁊ celos. aq̃s ⁊ v̄tutes. solẽ ⁊ lunã. imbrẽ ⁊ rorẽ. spm̃ ignẽ ⁊ estũ. frig⁹ ⁊ estatẽ ⁊c. q̃ lõgũ ẽ texere. ita vt fõtes q̃z ⁊ maria ⁊ cetuz volucres. bestiasq̃ et pecora ad laudem dñi ꝓuocet ⁊ filios hoĩm. Et post oẽ hoĩm gen⁹ israelẽ ⁊ de ip̃o israele sacerdotes ⁊ s̄uos dñi spũs aĩasq̃ iustoꝝ. sanctos ⁊ hũiles corde. Et ad extremuz ananiam azariã ⁊ misaelẽ. q̃ pñti bñficio ad laudẽ dñi ꝓuocãt. Oĩs ãt creatura non voce s̄ opere laudat dñm. qꝛ ex creaturꝫ creator freq̃nt intelligit. ⁊ singulis opibus atq̃ effectib⁹ dei mg̃nificẽtia d̄mõstrat a Bñdict⁹. duo eĩ dicẽ visitare ⁊ redimere. Visitare nanq̃ infirmoꝝ redimere v̄o captiuorũ est. q̃ duo hũano generi ꝯgruũt. qm̃ gen⁹ humanũ infirmũ erat pctis. captiuũ q̃z fraude diabolica detinebatur. veniẽs vero dñs ĩ firmũ visitauit. quia a pctis libuit. ⁊ captiuũ redemit. qꝛ a ptãte diabolica abstraxit. ⁊ redimẽdo fecit eam suũ

B Notãdũ v̄o circa istũ v̄sum ẽ. ꝙ btũs zacharias ꝓphetico more qd̄ adhuc ĩ spũ futurũ ⁊ ꝓxĩe faciẽdũ p̃uiderat narrat q̃si factũ dicẽs. qꝛ visitauit. i. ĩ-

carnatus ē. b B Et erexit cornu salutis firmā celsitudinē salutis dic̄. Oīa em̄ ossa carne īuoluta sūt. Cornu āt excedit carnē. ⁊ iō cornu salut⁊ regnū saluatoris xp̄i vocat̄. q̄ vocabulo spiritaḷ ⁊ q̄ carnis gaudia supet altitudo nūciat̄. ⁊ q̄ regno mūdus ⁊ carnis gaudia supant̄. c Sic̄ locutus ē A scl'o inq̄t ꝓpterea ꝙ tota veteris instrumēti scp̄tura ꝓphetia de xp̄o p̄cessit. non soli enim hieremias ⁊ esaias ceteriq̄ ꝓphete de ei⁹ aduētu manifeste locuti sūt. veꝝ ipse pr̄ adā. abel. ⁊ enoch: ei⁹ dispēsatiōi testīonium reddūt. d Salutē iūgendū est supiori ꝟsiculo. erexit nob̄. s. salutē ex inimic⁊ nr̄is. Oēs āt q̄ oderūt nos. vel hoīes puersos. vl' īmūdos spūs sig̃t.

e Ad faciēdū mīaz dixerat em̄ dn̄m iux̄ eloq̄a ꝓpb̄aꝝ in domo dauid nasciturū. ⁊ ita misericordiā fc̄ām cū eis cū impletū eēt ꝓmissū f Iusiurādū. dicit eūdem xp̄m iux̄ iusiurandū qd̄ de⁹ iurauit nos eē liberaturū ad explēdū testm̄ qd̄ abrae disposuit. Quia vicz his precipue pr̄iarchis de suo semīe. vel ꝯgregatio gētiū vel īcarnatio est repromissa. g Ut sine timore. nā q̄ vl' añ mortē a dn̄i ꝟuitio discedit. vl' corā hoībus tm̄ ⁊ nō corā deo scūs ꝑdurare ꝯtēdit nec dū de manu spiritaliū inimicoꝝ ꝑfecte liberat⁹ dn̄o ꝟuit. ꝟ exemplo samaritanoꝝ dijs gētiuz pariter ⁊ domīo ꝟuire ocnatur.

b Et erexit cornu salutis nob̄ in domo dauid pueri sui.
c sicut locutus est per os sanctoꝝ qui a seculo sunt ꝓphe
d tarū eius. Salutē ex inimicis nostris: ⁊ de manu om/
e niū qui oderunt nos. Ad faciendā misericordiā cuz patribus nostris: et memorari
f testamenti sui sancti. Iusiurandū qd̄ iurauit ad abraā patrē nostrū: daturū se no-
g bis. Ut sine timore de manu inimicoꝝ nostroꝝ libera
h ti seruiamus illi. In sanctitate ⁊ iusticia corā ipso: om
i nibus dieb⁹ nostris. Et tu puer ꝓpbeta altissimi vocaberis. p̄ibis em̄ ante faciem
k dn̄i parare vias ei⁹ Ad dandam scientiaz salutis plebi eius in remissionē peccatoꝝ
l eorū. Per viscera miscd̄ie dei nr̄i: in quibus visitauit
m nos oriēs ex alto. Illūinare his q̄ ī tenebris et ī vmbra mortis sedēt. ad dirigēdos pedes nostros in viā pacis

¶ Canticū sancte marie ad vesperā. Luce. j. ca.

a Agnificat anima mea
b dominū. Et exultauit spiritus meus in deo saluta

h In sctītate. aperte ⁊ breuiter: quomō sit dn̄o ꝟuiēdū designat. vicz ī sctītate et iusticia. ⁊ corā ip̄o ⁊ oībus diebus nr̄is/
i Et tu puer. Pulchre cū de dn̄o loq̄ret ad ꝓpb̄am repēte sua ꝟba ꝯuertit. vt h̄ q̄ q̄ bn̄ficiū eē dn̄i designaret. A Sz quō alloq̄ pueꝝ poterat cū eū vl' audire vel ītelligere n̄ potuerit. ꝟ poterat eum intelligere. qꝛ sp̄ūsctō plen⁹ erat. si eī adhuc vtero mr̄is clausus aduētū dn̄i ꝯg̃uit. iā nat⁹ intelligere valebat k Ad dādā scientiā cum dādā ꝯmēorat. ne carnalē tp̄alēq̄ ꝓmitti salutē putares in remissionē inq̄t peccatoꝝ eoꝝ. l Per viscera: viscera nō soluz vitalia dicūt̄ interior⁊ corp̄is: verūetiā om̄e qd̄ corio ⁊ pelle tegit̄ ⁊ ꝑ viscera occulta ei⁹ miseratio designat̄. in q̄bus scz occult⁊ miseratiōib⁹ visitauit nos oriēs ex alto. Qui ido recte oriens vocat̄. ꝙ nob̄ ortū ꝟe lucis aperiēs. filios noct⁊ ⁊ tenebraꝝ: luc⁊ effec̄ filios. m Illūiare. dn̄i illūinare ē his q̄ ī pctīs ⁊ ignorātie cecitate vixerīt. agnitōis amoris q̄ sui radios infigere. Pedes āt nr̄i ī viā pacis dirigunt̄. cū actionū nr̄aꝝ iter: ꝑ oīa cuz redēptor⁊ illūinatoris q̄ nr̄i gr̄a ꝯcordat. a Mg̃nificat aīa mea tāto inq̄t me dn̄s tāq̄ inaudito munere sb̄limauit. qd̄ nullo līgue officio explicari ꝟ intīo pector⁊ affctū vix valeat ꝯp̄hēdi. ⁊ iō totas aīe vires ī agēdis gr̄aꝝ laudib⁹ offero b Et exulta

uit spūs meꝰ qꝛ ⁊ eiusdē iesu.i. salutaris
eterna diuitate spūs meꝰ letat eiꝰ mea caro
tpali ꝯceptōe fecūdat. Cui sile ē psalmi-
ste. Aīa āt mea exultabit ī dño ⁊ delecta
bit sup salutare eiꝰ. c Quia respexit.
Cuiꝰ hūilitas respicit
recte btā oībꝰ cogno-
minā da gtulat. Dece
bat eī vt sic p supbiā p
me parētis nostre eue
mors ītrauit in mūdū
ita denuo p hūilitatez
marie vite ītroitꝰ pāde
ret. d Quia fec. sola
qppe illa anīa cui dñs
magna facē dignat di
gnis eū pconijs mag-
nificare pōt. Sctm āt
nomē eiꝰ vocat q sin-
gular culmīe potētie.
trāscēdit oēz creaturā
atqꝫ ab vniuers q fecit
lōge segregat. e Et
mīa. q. d. sic sup me ti-
mētē veīt mīa eiꝰ ita ⁊
supra oms timētes. A
spālibꝰ eī se donis ad
gñalia dei iudicia con
uertēs. totiꝰ gñis hūa
ni statū describit. ⁊ qd
supbi. qd hūiles mere
ant. Quid filij abrae
p libeꝝ arbitriū. qd fi-
lij dei sint p grāz alter
nis vsibꝰ explicat. Nō
s inqt soli mihi fec ma
gna q potēs ē. s ⁊ ī oī
gēte ⁊ pgenie q timet
deū ⁊ opat iusticiā: ac
ceptus ē illi. f Fecit
potētiā: nūc de dō pre
loquit. qui fec potētiā in brachio suo. i.
in ipo suo filio. sicut em tuum brachium
est p qd oparis: sic dei brachium dictum
est eius verbum. quia p verbuz operatus
est mundum. g Vel brachium suum
ptās ⁊ dictio eius virtutis dr. quia non
alieno ad opandum auxilio indiget
g Deposuit. potētes em appellant elati
siue iudei. q depositi sūt d sede regni seu
inselligētia scāꝝ scpturaꝝ g Eosdēqꝫ
potentes qs añ superbos dixerat appel-
lat. potētes igit ñ qꝛ vere sint potētes di
cūt. s qꝛ ꝯfidētes ī vtute sua ꝯditorꝫ sui
auxiliū qrere detrectāt. Illi āt vere potē
tes sūt q cū apl'o dicē pñt. Oīa possum ī
eo q me ꝯfortat iesu xpo. h g Esuriē
tes celestia īplēt h vtutibꝰ celestibꝰ. ⁊ post
mortē eterna btītudīe ⁊
q terrenis diuitijs vl' ho
noribꝰ gl'iant. qbꝰ re-
fertos se norūt vacui
relīquūt vtutibꝰ ⁊ pꝰ
hāc vitā eterna labora-
būt īopia. i g Su
scepit isrl. Isrl. i. oīs
vidēs p fidē deū susci
pit a dō. dū puer. i. hu
mil ⁊ obediens fuerit
suscepit igit ds: israel
pueꝝ suū qñ carnē ex
isrl sursū cepit ⁊ eleua
uit vsqꝫ ad vnionē vbi
suscepit dū sibi ī vtero
Marie vgīs in psona
vniuit. Et h ñ meritis
nris aut ipiꝰ isrl pueri
sui. s mīa sua īdicibili
cuius recordatus est.
k Sic locutꝰ e ad pres
nros. h em ad pres ⁊
pphas loqbat. q fa-
cturus esset hāc mīaz
abrae ⁊ semini eius. i.
oī fidē suā imitāti.
a Nūc dimittꝫ. vides
nō solū noui. s ⁊ vete-
ris testamti iustos spe
future vite desideriuz
habuisse dissoluēdi a
corpe. īmo pacꝫ viā de
putasse: sarcinā depo-
nere tetrestrez. vtputa q se in sinu abrae
requiē nō dubitarēt. hītaturos esse ppe-
tuā. b Quia vidert. Btī oculi q vidēt:
q symeō vidit. Btī qui nō viderūt ⁊ credi
derūt. c Qd pasti. Illud inqt ipm qd
postmodū oībus gētibus ⁊ pplis ⁊ lin-
guis mente ac fide ꝯspiciēdū pasti. ⁊ spe
ac dilectōe qrendū puidisti. ipe diu desi-
deratū. nūc ⁊ carnis ⁊ cordis ocul' tuum
salutare ꝯtēplor. d Lumē. lumen qdē
vtriqꝫ ppl'o salutare dei. i. xps a dō para

c ri meo Quia respexit humi
litatē ancille sue: ecce enī ex
hoc beatā me dicent oēs ge
d neratiōes. Quia fecit mihi
magna q potēs est ⁊ sanctū
e nomen eius. Et miscdia eiꝰ
a pgenie in pgenies: timen
f tibus eū. Fecit potentiā in
brachio suoꝰ dispsit supbos
g mente cordis sui. Deposuit
potētes de sede: ⁊ exaltauit
h humiles. Esurientes imple
uit bonis: ⁊ diuites dimisit
i inanes. Suscepit israel pue
rū suū: recordatus miscdie
l sue Sicut locutus est ad pa
tres nostros: abraā ⁊ semini
eius in secula.

Cāticū symeōis. Lu. ij. c.

a Unc dimittis seruum
tuū dñe: sm verbū tuū
b in pace. Quia viderūt ocu-
c li met: salutare tuū. Qd pa
rasti ante faciem omniū po-
d puloꝝ. Lumē ad reuelatio

Oratio dominica

tus ē. q̄ tñ glia magis dī isrl. cui diu spe
rat ⁊ ex q̄ pnūciat⁹ aduenit. Hēt iūxo re
uelatio q̄s visitare ⁊ illustrare pīt dīgt⁹ ē
a Discipul⁹ Jn oīone dñica q̄t petitōes
habēt. Magr. septē. ℣ q̄ ē pma. ℣ Sc̄ificef nomen tuum
℣ ℔ qō in capite est. Pr̄ nr̄ q̄ es in cel quō
itelligit. ℣ Jbi eī inuocatio dignitat̄ est
dū pr̄ez nos hr̄e, pfite
mur deū. qz oīs frēs
sum⁹ ⁊ deū pr̄ez hēm⁹
in cel. b ℣ Jn pma petitōe quā dixīsti
q̄ d itelligēdū ē. ℣ A xp̄o em xp̄ian⁹ deri
uat. ⁊ tō dū xp̄iani vo
camur: xp̄i nomē tene
mus. ⁊ supplicam⁹. vt
opa xp̄i facē valeam⁹.
⁊ nomē suū p opa bōa
nr̄a in nob scificef.
c ℣ Que scōa peti
tio. ℣ Adueniat re
gnū tuū. ℣ Quid
ibi itelligēdū est. ℣ Optamus em vt xp̄s re
gnet in nob. ⁊ nō dya
bolus. i. eccl̄ia xp̄i sp
crescat. in q̄ regnat ōs
⁊ dies iudicij adueni
at. qz tūc dyabolus re
gnare in mūdo desistit
⁊ xp̄s cū sctis suis in
eternum regnabit.
d ℣ Que est tercia. ℣ Fiat volun
tas tua sicut in celo ⁊ in terra. ℣ Quō
est intelligenda. ℣ Sicut angeli in ce
lo tue obediūt voluntati. ita ⁊ iusti in
terra faciant. ⁊ sic in sanctis. ita ⁊ in pec
catoribus tua voluntas impleat.
e ℣ Que est quarta. ℣ Panē no
strum quotidianū da nobis hodie.
℣ Quid in ea itelligit ℣ ℔ loco pa
nis. p oībus cibis accipit. de q̄b⁹ viuere
debeam⁹. pcamur etiā p assūptōe corpis
xp̄i. petimus deniq; vt nob seipm tribu
at q̄ ē panis viu⁹. f ℣ Que est quīta.
℣ Et dimitte nobis debita nr̄a sicut ⁊
nos dimittimus debitoribus nostris.
℣ Quid ī illa sentiēdū ē. ℣ Pr̄eca

nem gentiū: ⁊ gloriā plebis
Oratio dñica. /tue isrl.
Mathei. vj. ⁊ Lucc. xj.

a Ater noster q̄ es in cc/
lis. Sanctificef nomē
b tuū. Adueniat regnū tuum
c Fiat volūtas tua sicut in ce
d lo ⁊ in terra. Panē nr̄m q̄ti
e dianū da nob hodie. Et di
f mite nob debita nr̄a: sicut ⁊
nos dimittim⁹ debitoribus
g nr̄is. Et ne nos inducas in
b tēptationē. Sed libera nos
a malo amē.

Simbolū apostoloz.

a Redo in deum patrez
omnipotentē creatorē
b celi ⁊ terre Et in iesum xp̄m
filiū eius vnicū: dñm nr̄m.
c Qui ꝯceptus est de spiritu
sctō: natus ex maria v̄gine

mur. etiā vt sic dimittat nobis pctā nr̄a.
sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is.
g ℣ Que ē sexta. ℣ Et ne nos īdu
cas in tēptatiōez. ℣ Quō ℔ intelligit
℣ Nō patim⁹ vt nō tēptemur. qz q̄ nō
est tēptatus nō est p̄batus. ℔ pcamur ne nos
inducat in tēptatōem
quā sufferre nō possu
mus. i. nō sin⁹ nos ī
tēptatōne peccare. In
ducere em dī ōs: com
auxilium subtrahit.
b ℣ Que ē septima
℣ Sed libera nos a
malo. ℣ Quō ē in
telligendū. ℣ .i. a
dyabolo. a pctō. ⁊ ab
oīni malo tēptamento.
℣ Amē. qō in fine ē
quō intelligit vel cui⁹
lingue dī. ℣ Amē
hebrayce dī. qō in la
tinum versum vere ⁊ fi
deliter intelligit

a ℣ Jsta suscipio: ℔
q̄m sicut nostī omnes
nos p fidē saluari cre
dimus. rogo vt dicas
mihi. quomodo fidem
tuam intelligas. vl ē
tuam in quem credas.
℣ Ego credo in deū
pr̄ez omnipotentē. creatorē celi ⁊ terre.
℣ Quare dī omps. ⁊ quare creator.
℣ Omps dī. qz oīa pōt quecūq; vult.
creator: eo q̄ omnia creauit: celū ⁊ terrā
⁊ mare ⁊ omnia.
b ℣ Credis in iesum xp̄m. ℣ Sino
credo ī iesuz xp̄m filiū ei⁹ vnicū dñm no
strū q̄ est verus ōs ⁊ verus hō.
℣ Quō ōs. ⁊ quō ver⁹ hō ℣ De⁹ ve
rus ē. qz de spūsco ꝯceptus ē. hō ver⁹. qz
ex maria v̄gine natus est.
c ℣ Ecce illū natū. q̄d postea factū est.
℣ Post sctāz em ei⁹ natiuitatē etate ⁊
sapīa crescēs trigīta annos impleuit. Jn
q̄ etiā etate a iohāne baptista dignatus
est baptizari. ⁊ post baptismū tribus an
nis ⁊ dimidio docuit. Et p̄ dicauit oīa q̄

ad vitā eternā ptinent D Post hāc p̄dicationē q̄d factuz est. M in ip̄a p̄dicatōe ꝯp̄hēsus ē a iudeis iniq̄s. ⁊ p̄fidis a q̄b⁹ ꝓpter īuidiā illoꝝ. ⁊ ꝓpter pctā nr̄a ml'ta blasphemia: multasq̄ passiōes sub pōtio pylato (q̄ iudex erat illo tp̄e in iudea) sustinuit. D vñ dr̄ pōtius. d M a loco vbi nat⁹ fuit h̄ nomē accepit. D Quid p⁹ hec. M sb̄ illo eī crucifix⁹ ē. ⁊ ī eadē cruce mortu⁹. deīde sepult⁹ est. ⁊ manēte corp̄e in sepulchro: aīa eius ad inferna descēdit. de q̄ īferno scōs p̄riarchas scz abrahā. ysaac. ⁊ iacob. ⁊ sanctos ꝓp̄has esaiā. hieremiā. ⁊ reliq̄s ⁊ ceteros oēs quos elegit misericordit̄ liberauit. ⁊ tercia die victor resurrexit. e D Postq̄z resurrexit q̄d fecit. M Post nobilissimā ⁊ sctīssimā eius rectionē ꝯuersat⁹ est q̄dragīta dieb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹ cū discipul' suis. ⁊ mādūcauit cū ill'. ml'ta docēs ⁊ loquēs de regno dei. f D Quid postea. M Post hec v̄o vidētib⁹ ill'. Ascēdit ī celū. vbi quō vult ⁊ q̄lit̄ vult. sedet ad dexterā p̄ris oīpotētis. g D Quid p⁹ hec factur⁹ erit. M finito mūdi termīo. cum ip̄o corp̄e cū quo ascēdit ī celum vētur⁹ est iudicare viuos ⁊ mortuos. D q̄d sūt viui ⁊ q̄d sunt mortui. M Viui iusti. mortui peccatores.

d Passus sb̄ pōtio pilato cru
e cifixus mortu⁹ ⁊ sepult⁹ De
scēdit ad inferna: tercia die
f resurrexit a mortuis. Ascen
dit ad celos sedet ad dexte/
rā dei patris omnipotentis
g Inde vēturus est iudicare
h viuos ⁊ mortuos. Credo in
spiritū sanctuz sanctā eccle
i siā catholicā. Sāctoꝝ cōio
k nem. Remissionē peccatoꝝ
l Carinis resurrectionem.
m Et vitam eternam amen.

Laudes post noct̄. hymnus quē sanct⁹ Ambrosius ⁊ sanctus Augustinus inuicem condiderunt.

E deū laudam⁹ te dn̄m confitemur. Te eternū patrē omnis terra venerat̄ Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerse potestates. Tibi cherubin et seraphin incessabili voce ꝓclamant. Sanctus sanctus sanct⁹ dn̄s deus sabaoth. Pleni sunt celi et terra maiestatis gl'ie tue. Te gl'iosus: apl'oꝝ chorus. Te ꝓp̄harū laudabilis numerus. Te martirum candidatus laudat exercitus. Te p orbē terraꝝ sancta cōfitet̄ ecclesia. Patrē immēse maiestatis Venerādū tuū veꝝ ⁊ vnicuz filiuz. Sanctū quo paclitum spirituz. Tu rex glorie xp̄e. Tu patris sempitern⁹ es filius. Tu ad libe/

h D Credis in sp̄m sctm̄. M credo sine dubio in sp̄m sctm̄ D q̄d est. M de⁹ est et ī t̄nitate tercia p̄sona: qꝛ alia est p̄sona p̄ris. alij filij. alia sp̄ūssctī. ī qua trinitate vnū deū oīno eē credo ⁊ ꝯfiteor D Credis ī sctām ecclesiā catholicā. i et sctōꝝ cōionē. M Credo sctām eccl'iam. s̄ nō in illā credo qꝛ nō d̄s. s̄ ꝯuocatio vl' ꝯgregatio xp̄ianoꝝ ⁊ domus dei ē. D Eccl'ia q̄ lī gua d̄r. M greca. D q̄d interp̄tat̄ latīe M cōuocatio. seu cōgregatio xp̄ianoꝝ. sic̄ supius dixi. D q̄d ē catholica. M vl'is. id ē p totū orbē diffusa. Sctōꝝ q̄z cōionē id ē cū sctīs societatē ⁊ cōionē me hr̄e credo si fidē firmit̄ tenuero ⁊ opibus seruauero k D Credis ī remissionem peccatoꝝ. M Nō. sed eē. remissionē pctōꝝ credo. qꝛ propt̄ hoc dignat⁹ est dei filius carnez assumere. vt nos (qui ꝓpter peccata nr̄a salui eē nō poteram⁹ ei⁹ miscōia saluaremur. l D Credis ī carnis resurrectionē. m Nō credo in illā. s̄ carnē quā ī hac vita sb̄ mortali conditione portam⁹ resurrecturā esse īmortalē credo. ⁊ pro cōsortio eius animā. rationē reddituram. M Vitā eternā v̄o sine dubio nos cōsecuturos credam⁹ si ista q̄ hucusq̄z exposuim⁹. firmit̄ teneam⁹ ⁊ opibus impleamus

randū susceptur⁹ hoīem nō horruisti v̄ginis vterꝫ. Tu deuicto mortꝭ acl'eo. aꝑuisti credentib⁹ regna celoꝝ. Tu ad dexterā dei sedes. in gl'a p̄ris. Judex crederꝭ eē ventur⁹. Te ḡ qm̄s. tuis faml'is subueni. q̄s p̄cioso sanguīe redemisti. Et'na fac cū sctīs tuis gl'ia mūerari. Saluum fac ppl'm tuū dñe ⁊ benedic hereditati tue. Et rege eos ⁊ extolle illos vsq̄ ineternū Per singl'os dies benedicim⁹ te. Et laudam⁹ nomē tuum in secl'm. ⁊ in secl'm secl'i Dig̃re dñe die isto sine peccato nos custodire. Miserere nr̄i dñi. miserere nr̄i. Fiat mīa tua domine super nos. quēadmoduꝫ sperauim⁹ in te. In te dñe speraui nō confundar inet'nū.

Fides catholica sctī athanasij episcopi.

a Uicunq̄ vult saluus esse. ante omnia opus est vt teneat catholicā fidē.
b Quā nisi q̄sq̄ integrā inuiolatāq̄ seruauerit. abq̄ du
c bio ineternū peribit. Fides autē catholica hec ē. vt vnū deū in trinitate. et trinitatē
d in vnitate veneremur Neq̄

a Hic btūs Athanasi⁹ liberꝫ arbitriū posuit sic̄ dicit ī psalmo. Quis ē hō q̄ vult vitā. ⁊ iterꝫ in euāgelio ipsa v̄itas dicit. Qui vult post me venire. Sil'r ⁊ h̄. Quicūq̄ vult salu⁹ eē. Nō dicit. velis aut nō salu⁹ eris. ꝑ q̄cūq̄ vult qꝛ de⁹ omp̄s nullum hoīem inuitū aut coactū trahit ad fidē. Sꝫ q̄cūq̄ vult salu⁹ et'nalit' eē ī corpe vl' in aīa necessitas illi est vt teneat catholicā fidem. Quia añ oē opus: necesse ē vt fides p̄cedat añ oēm opationē. ante oēm inchoatōeꝫ. añ oē principiū. vnicuiq̄ op⁹ ē vt teneat catholicā fidē dicēte apl'o. sine fide īpossibile est placere d̄o. vñ abacuc ꝓpheta ait. Just⁹ aūt ex fide viuit. Catholica grec⁹ sermo ē. latīe int'pretat' general' siue vl'is. general' ptīet ad oēs hoīes. Ul'is: qꝛ ꝑ vniuersuꝫ orbē est diffusa. Fides credulitas est q̄ scꝫ veracit' credimus id qd̄ nequaq̄ videre valem⁹. vñ apl's ait. Fides ē sperādaꝝ sb̄stātia reꝝ. argumentū nō appentiū Dr̄ nāq̄ fides. eo q̄ fit inter deū ⁊ hoīes. Istā fidē istā credulitatē añ oīa opus ē h̄re nob̄. qꝛ fides fūdamētū est oīm v̄tutū. ⁊ iō pri⁹ edificam⁹ fidē. q̄ ē fūdamētū ⁊ sup eā ceteras virtutes. qꝛ sine fide: nullus salu⁹ esse pōt. Dr̄ igit' fides credulitas. siue credētia. Catholica vl'is d̄r. i. recta. quā vniuersa eccl'ia tenere debet. Eccl'ia v̄o ꝯgregatio xp̄ianoꝝ. siue cōuētus ppl'oꝝ dicit'. b Quā. i. quā fidē quisq̄. i. vnusquisq̄. Integrā. i. plenā et ꝑfectā. vt eā nō scīdat ꝑ heresim. neq̄ vllo scismate corrūpat. Inuiolatā. i. eā nō violat maledicēdo atq̄ p̄dicādo. ⁊ si eaꝫ nō custodierit integrā ⁊ īuiolatam. absq̄ dubio ī eterna dānatōne peribit.

c Nūc maīfestat q̄d ē fides. vel q̄lit' vnusq̄sq̄ ea credere debeat. vt vnū deū ī trinitate ⁊ trinitateꝫ in vnitate veneremur. i. debem⁹ credere trinum ⁊ vnū. vnū ī sb̄stātia. trinūq̄ in ꝑsonis. nec ꝓpt' trinitatē debem⁹ dimittere vnitatē. nec ꝓpter vnitatē debem⁹ dimittere trinitatē. Ut ip̄m quē colim⁹ vnū veneremur. ⁊ trinū vnū ꝓpter vnitatem sb̄stātie trinū ꝓpt' ꝑsonaꝝ vocabula veneremur. id est adorem⁹ atq̄ colimus d Cōfundere ē cōmiscere. qꝛ nō debemus tm̄ vnā ꝑsonā credere. sic̄ sabelli⁹ hereticus asserebat. ꝑ tres id ē patrē ⁊ filiū ⁊ spiritū sctm̄. nec sb̄stātiaꝫ separe. vt arrius hereticus asserebat. dicebat eī q̄ sicut erāt tres ꝑsone. ita fuissent tres sb̄stantie. Patrē asserebat maiorē filio. filium minorē patre. sp̄m sctm̄ ministꝝ eoꝝ dicebat Substātia dicitur eo q̄ ex semetip̄o sb̄sistit. sb̄stantia v̄o ꝯmune est nomen omnium rerum. que sunt. celū. sol. luna. t'ra. arbores homines. etiam sb̄stātie dicūtur. Deus igr̄ sb̄stantia est. ⁊ summa

ffmio h9. p9 4os folia

sbstantia. ⁊ prima ⁊ oim sbstantiarũ causa. qꝛ oim rerũ creator ẽ. Essentia igit̃ ꝓprie de deo dr̃. q̃ semp est qd̃ est. qꝛ incommutabilis est. e Hic cõtra sabelliũ sunt psone diuise. quas asserit eẽ vnã. qꝛ pr̃ in sua psona nõ est filius sed tãtũ pr̃. nec filius in sua psona est pr̃. sed tm̃ filius. ⁊ spũssanctꝰ in sua psona nõ est pr̃ nec filius. ꝫ tm̃ spũssãctus ex vtroqꝫ ꝓcedẽs psona dicta ẽ ex eo ꝙ p se sonat. f Sed patris ⁊ filij ⁊ spũssancti vna ẽ diuinitas. h̃ est vna sbstantia. Equalis gl̃ia coeterna maiestas id ẽ coeq̃lis sine initio ⁊ fine ⁊ gl̃ia ⁊ ptãs.

g Quia sicut pr̃ eternus est vel omp̃s. seu inuisibilis. sil̃r est ⁊ filius ⁊ spũssanctus.

h Increatꝰ pr̃. in prepositio ẽ in hoc loco. ꝓ cõposita: increatus pr̃. i. nõ creatus. qꝛ ip̃e est oim creator ⁊ a nullo creatꝰ. ip̃e ẽ oim factor. ⁊ a nullo factus. Increatꝰ filius. increatus ⁊ spũssanctꝰ. Increatus filius. nõ creatura. sicut arrius dicebat qꝛ oia simul creauit cũ pr̃e. sil̃r ⁊ spũssãctus. i Immẽsus pr̃. qꝛ eius magnitudinẽ vel quantitatẽ nullus mẽsurare p̃t qui celo est excelsior. terra ꝓfundior ⁊ latior mari. ⁊ est incircũscriptus. incorporeus. inlocabilis. vbiqꝫ totus. ⁊ nõ est locus vbi non sit. sicut dicit in psalmo. Si ascẽdero in celũ tu illic es. si descendero ad infernũ ades. ⁊ si iero ad extrema maris: ibi me dextera tua tenebit. ip̃e ẽ intra oia ⁊ nõ ꝯclusus ex̃ oia ⁊ nõ exclusus. sil̃r ⁊ filiꝰ q̃ attĩgit a fine vsqꝫ ad finẽ fortiter de q̃ scriptũ est. Verbo dñi celi firmati sũt Pari modo ⁊ spũssanctus. vñ dicit̃. spiritus dñi repleuit orbem terrarũ.

k Hic eternus ꝓ sempiterno debemꝰ intelligere. Eternus dicit̃ deus pater. quia sine initio ⁊ sine fine constat. similiter et filius ⁊ spũssanctus. quia sicut nunq̃ nõ pater. ita nunq̃ nõ filius ac spũssanctus.

l Et tamẽ nõ tres eterni. sed vnus eternus. s. in sbstantia.

m Quia vnus ẽ deus in sua sbstantia.

n Om̃ipotẽs dicitur pr̃. quia omnia potest. nõ a patiendo qd̃ non vult. ꝫ a faciẽdo oia q̃cunqꝫ vult. ⁊ nihil illi impossibile est. Omnipotẽs ⁊ filius. qꝛ quicquid põt pr̃: põt ⁊ filiꝰ nihilominꝰ ⁊ spũssanctus. Ergo si om̃ia p̃t: quid est qd̃ nõ p̃t: hoc nõ potest qd̃ non cõuenit om̃ipotenti posse. Falli nõ potest. qꝛ veritas ⁊ sapiẽtia ẽ. egrotare aut infirmari non põt. quia sanitas est. Mori nõ potest. qꝛ immortalis est. finiri nõ potest. quia infinitꝰ ⁊ perhẽnis est.

n Non tres tamẽ omnipotẽtes. quia om̃ipotentia est in substãtia: sed eoꝝ vna ẽ substantia. paternitas vero in relatione ad alterum est. Vñ ⁊ noia patris ⁊ filij ⁊ spũssancti relatiua sunt. quia alia ad alia referunt̃ Sicut verbi gratia: seruus ad dominũ. dominꝰ ad seruũ. Magister ad discipulum. discipulus ad magistrũ. pater ad filium. filius ad patrez. quia nullus pater dicitur: nisi habeat filium cuiꝰ sit pater. ⁊ nullus filius nisi habeat patrem cuiꝰ filius sit. quia si nõ habuisset filium. nũq̃ habuisset nomen pr̃is. Similiter ⁊ spiritussanctꝰ nõ a se: sed alicuiꝰ spiritus ẽ Est ⁊ aliud vocabulũ vbi spiritussanctꝰ relatiue dicitur. scz donũ. dicit̃ em̃ donũ donatoris. ⁊ donator doni. donatorẽ dico esse patrẽ. donũ vero spm̃sanctũ. donum vero refertur ad donatorẽ, ⁊ dona-

cõfundentes psonas: neq̃
e substãtiã sepantes. Alia est
em̃ psona pr̃is: alia filij: alia
f spũssancti. Sed pr̃is ⁊ filij ⁊
spũssancti vna est diuinitas
equalis gl̃ia. coeterna maie
g stas. Qualis pr̃ talis filius
h talis ⁊ spũssctũs Increatus
pater. increatus filiꝰ. increa
i tus spũssctũs. Immẽsus pr̃
immensus filius immensus
k spũssctũs. Eternꝰ pater eter
nus filius eternus spũssan/
l ctus. Et tamẽ nõ tres erer/
m ni: sed vnus eternus Sicut
nõ tres increati nec tres im
mensi: sed vnꝰ increatꝰ ⁊ vnꝰ
n immensus. Similiter omni
potẽs pater omnipotẽs fili
us omnipotẽs ⁊ spũssctũs.
o Et tamẽ nõ tres omnipotẽ
tes. sed vnus omnipotens.

tor ad donũ. Ecce qua ratione spũssanctus relatiue dicitur.

p Deus propriũ nomen est trinitatis. ꝑtinens ad patrem ⁊ filium ⁊ spiritũsanctum translatum ex greca appellatione. Nam deus grece thẽos dicitur. id est timor vnde tractum est deus ꝙ eum colentibus sit timor. Proprium vero nomẽ est patris. qꝛ solus est pater. ⁊ propriũ nomen est filij. qꝛ solus filius est a solo patre. ⁊ propriũ nomẽ est spũssancti. quia ab vtroq; procedit. Deus est pater. quia ipse est fons ⁊ origo deitatis Similiter ⁊ filius deꝰ est. ⁊ hoc non a semetipso: quia nõ est a se: ꝫ a solo patre est genitꝰ pari modo ⁊ spũssanctus: nõ a se est deus. sed a patre ⁊ filio procedens est.

q Sicut scriptum est. Audi israel. dominus deus tuꝰ est. Deꝰ dicitur pater a dominatõe eo ꝙ creaturam suam regat atq; gubernet. ⁊ similiter filius ⁊ spiritussanctus.

r Quia sicut singillatim. i. sicut distincte vl̃ separatim vnãquãq; ꝑsonam dico deum ⁊ dominũ. qꝛ si me interrogaueris q̃d est pr̃. Ego rñdeo deꝰ ⁊ dñs. Silr̃ si interrogauer⁊ q̃d ẽ filiꝰ Ego dico deꝰ ⁊ dñs. Et si dicis q̃d ẽ spũssctũs. ego rñdeo dñs ⁊ deꝰ. ⁊ tñ in his tribꝰ ꝑsonis nõ tres deos. nec tres dñs. ꝫ ĩ tribꝰ (sicut iã supradictũ est) vnũ deũ ⁊ vnũ dñm ꝯfiteor. s Prohibemur. i. vetamur. t Pr̃ a nullo ẽ factus. qꝛ ipse ẽ oĩm factor. nec creatꝰ ꝫ creator. nec genitꝰ ꝫ genitor. pr̃ em̃ grece latine genitor d̃r. v Filius a pr̃e solo est nõ factꝰ. qꝛ ip̃e est oĩm factor simul cũ pr̃e. nec creatꝰ. qꝛ ipse ẽ oĩm creator. ꝫ genitus solus a solo pr̃e. Et vnaqueq; ꝑsona hꝫ ꝓpriũ q̃d nõ hꝫ alia. ꝓprium hꝫ in ꝑsona pr̃ ꝙ solꝰ est pr̃. ⁊ ꝓpriuꝫ hꝫ in ꝑsona filiꝰ qꝛ solꝰ a solo pr̃e genitꝰ est. Sed ⁊ hꝫ aliud ꝓpriũ filius q̃d nõ hꝫ pr̃ nec spũssanctus. hꝫ eternitatẽ cũ pr̃e ⁊ spũsancto. ⁊ hꝫ in tp̃e natiuitatẽ de mr̃e. quam nõ hꝫ spũssctũs nec pr̃ qꝛ nõ suscepit pr̃ carnẽ in sua ꝑsona nec spũssanctꝰ. ꝫ tm̃ filius. vt nob̃ in se oñderet duas hr̃e naturas. vnam añ oĩa secula q̃ genitꝰ est ex pr̃e. ⁊ de qua dixit Esaias. generatõeꝫ eius q̃s enarrabit. Alterã in tp̃e. de qua dixit paulꝰ apl̃s. Cũ aũt venit plenitudo tp̃is: misit deꝰ filiũ suũ natũ ex muliere. factũ sb̃ lege. in quo cõplacuit plenitudinẽ diuinitatis habitare corꝑalit̃. de pr̃e sine initio et sine fine. de mr̃e initiuꝫ hñs ⁊ nullo ꝯcludit̃ fine. x Propriũ habꝫ spũsscũs qꝛ nõ ẽ pr̃ ⁊ filiꝰ. ꝫ spũs ꝓcedens a a pr̃e ⁊ filio. Audis qꝛ iste ab ambobꝰ. filius ab vno. pr̃ a nullo. ac ꝑ hoc apte mõstrantur ꝓprietates eoꝝ. Jõ autem spiritꝰ dei sanctꝰ vocatur. qꝛ patris ⁊ filij sanctitas est. nã cum sit ⁊ pater spiritꝰ ⁊ filius spiritꝰ. ⁊ pater sanctꝰ. ⁊ filiꝰ sanctus. ꝓprie tñ ipse vocat̃ spũssanctꝰ.

a Unus pater: quia solus sibi vnicũ genuit filium. ⁊ vnus filius: quia singulariter ab vnico patre genitꝰ est. vnus spiritussanctus. quia a patre ⁊ filio vnicus procedit. b Nihil prius aut posterius. quia nullus anterior. ⁊ nullus posterior nullus inferior. ⁊ nullus superior. ꝫ coeterne sibi sunt ⁊ coequales. Ideo nihil ibi vel maius vel minus.

p Ita deꝰ pr̃. deꝰ filiꝰ. deus ⁊ spũssctũs. Et tñ nõ tres dij sed vnꝰ est deꝰ. Ita dñs pater dñs filius dñs spũssctũs
q Et tñ nõ tres dñi sed vnus
r est dñs. Quia sicut singillatim vnãquãq; personã. deũ ⁊ dñm cõfiteri xp̃iana veri-
s tate compellimur. Ita tres deos aut dños dicẽ. catho-
t lica religiõe ꝓhibemur. Pater a nullo est factus nec cre-
v atus nec genitus. Filius a patre solo est. nõ factꝰ. nec creatꝰ sed genitꝰ. Spũssanctus a patre ⁊ filio: nõ factꝰ nec creatus nec genitus sed
a ꝓcedẽs. Unus ergo pater nõ tres patres. vnus filius non tres filij. vnus spũssanctus non tres spiritussancti
b Et in hac trinitate nihil prius aut posteriꝰ nihil maius aut minus sed tote tres per

sone: coeterne sibi sunt ⁊ coe
c quales. Ita ⁊ ꝑ oīa sicut iā
supradictū est: ⁊ vnitas in
trinitate ⁊ trinitas in vnita
d te veneranda sit. Qui vult
ergo saluus esse: ita de trini
e tate sentiat Sed necessariū
est ad eternā salutem: vt in
carnationē quoq; dñi nr̄i ie
f su xp̄i fideliter credat. Est
ergo fides recta: vt creda/
mus ⁊ cōfiteamur quia dñs
noster iesus xp̄us dei filius
g deus pariter ⁊ homo est De
us est ex substantia patris
ante secula genitus. ⁊ hō ex
substantia matris in seculo
h natus. Perfectus deus ꝑfe
ctus hō: ex anima rationali
⁊ humana carne subsistens
i Equalis pr̄i ꝑm diuinitatē
minor patre ꝑm hūanitatē.
k Qui licet deus sit ⁊ hō. nō
duo tamē: sed vnus est xp̄s
l Vnus autē nō cōuersiōe di
uinitatis in carnē: sed assum
ptione humanitatis in deo.
m Vnus om̄ino nō cōfusione
substātie: sed vnitate ꝑsone

c Debem⁹ colere ⁊ adorare trinitatē in vnitate ⁊ vnitatē ī trinitate d Hic rogat ⁊ admonet vt vnusq̄sq; doctor mēorit̄ eā teneat. ⁊ firmit̄ credat. ⁊ alios p̄dicādo doceat. e Necesse ē em̄ nob̄. vt sic̄ supi⁹ dixim⁹ ita credam⁹ Si v̄o eternā salutē volumus hr̄e. i. cū xp̄o sine fine reg̃re. necesse ē vt īcarnatiōez dñi nr̄i iesu xp̄i fidelit̄ credamus. Quō fidelit̄. Nō adoptiuū: ꝑ ꝓpriū dei filiū. sic̄ dixit apl̄s. ꝓprio filio suo nō pepcit d̄s. ꝑ ꝓ nobis oīb⁹ tradidit illum.

f Mō inchoat enarrare ꝑm hūanitatem xp̄i q̄d sit fides recta. Est em̄ fides recta vt hūanitatē ip̄az credamus in corde. ⁊ cōfiteamur ore. sic̄ dic̄ apl̄s. Corde credit̄ ad iusticiam ore āt ꝯfessio fit ad salutē. De⁹ ⁊ hō vn⁹ ē verus dei fili⁹. qr ꝑm diuinitatē nihil mai⁹ vl̄ nus q̄ d̄s pr̄. ꝑm hūanitatē nihilomin⁹ extra pctm̄ q̄ hō.

g Ex sub̄a patris. i. ex eq̄litate nature. Ante scl̄a genitus. i. añ omnē creaturā. sicut dicit in psalmo. Ex vtero añ luciferuz genui te. Ex vtero. i. ex mea substātia. Ante lucifer̄. i. añ oēz creaturā. Et hō est ex substātia mr̄is in seculo natus. i. tot⁹ homo cuz corpe ⁊ aīa. in oīa sil̄is nobis absq; pctō. Ex substātia matris. i. de eq̄litate nature mr̄is. In seculo natus. i. in his tempibus. nō aliunde nisi de semīe mulieris sine coitu viri carnem suscepit. Unde Salomon dicit. edificauit sibi domuz. hoc ē. xp̄s edificauit sibi carnē de btā Maria. Et alibi legit̄ q̄ factus ē ex semīe dauid ꝑm carnem

h Perfect⁹ dr̄. i. plen⁹ q̄ nihil īdiguit ꝑfectus hō q̄ nihil min⁹ habuit ex̄ pctm̄ q̄ hō. Ex aīa rōnali. xp̄s verā aīaz habuit. vbi sapīa crescē potuisset. sic̄ dic̄ in euāgelio Jesus ꝓficiebat sapīa ⁊ etate. sapīa in aīa. etate in corpe. Et hūana carne sb̄sistēs. qr humus terra dr̄. de hūanitate carnē assūpsit. i Eq̄lis. ꝑm illd̄ ego ⁊ pr̄ vnū sum⁹ Minor iuxta qd̄ dicit. pat̄ maior me ē: ⁊ in q̄ hō est: mīor ē a diuinitate. k Ideo sic ꝯiūgi voluit dei fili⁹ cū hūana natura vt ex his duab⁹ sb̄stātijs fieret vna ꝑsona. l Nō q̄ illa diuinitas q̄ ē fili⁹ dei se ꝯuertisset in hūanitatē. vt h̄ qd̄ erat diuinū fieret hūanū: ꝑ assumēdo nr̄az naturā. sic est vn⁹ effect⁹ vt nō amitteret qd̄ erat: ꝑ assumeret qd̄ nō erat. Assumpsit em̄ hūanitatem. ⁊ nō amisit diuinitatem

m Nō in eo naturarū cōmixtio ē. vt vl̄ diuinitas mutaret̄ in naturā hūanitatis. vel hūanitas ꝯuerteret̄ in naturā diuinitatis. ꝑ vtriq; nature sua māet ꝓprietas impetuū. tāta tñ ꝯiūctio ē naturaꝝ. vt idē q̄ et̄naliter ex deo pr̄e genitus est hō sit ver⁹. ⁊ ille q̄ natus ē: tempalit̄ ex v̄gine. d̄s sit verus. ꝓpter suscipientem deū. de⁹ verus deus dei filius: ꝓpter susceptū hominem. homo verus: ꝑsonam quippe filij dei. non ex duabus ꝑsonis vnitam. ꝑ ex duabus naturis existere credimus. dicere autem duabus ꝑsonis compositam vt nephas vitamus.

n Sic em̄ ex carne ⁊ aīa vnū dicim⁹ hominē. ⁊ vnusq̄sq̄ hz duos homīes in se vnū carnalē: aliū spiritalē. vnū visibilem aliū īuisibilē. vnū mortalē. aliū īmortalē ita ds ⁊ hō vn⁹ ē xp̄s. o In q̄ passus. in q̄ videbat in q̄ hō erat in q̄ crucifixus. in quo mortu⁹. in q̄ sepultus in q̄ resurrexit. qr diuinitas īpassibil' ē. ꝫ in ꝯiūctiōe ꝑsone fili⁹ dei dr̄ passus. ⁊ in vera natura fili⁹ hoīs est passus. Descēdit ad inferos. s. aīa cum v̄bo. qr postq̄ hūanitas assūpta ē a diuinitate. nō est sepata a v̄bo. ꝫ ip̄a aīa a corpe sepata ē qr si nō eēt sepata corpus nō potuissz mori. ⁊ iste descēsus ad solā aīam pertinet. Resurrexit a mortuis. vt nob̄ exēplū resurrectōis oñderet. sicut ꝓp̄ha ait. post duos dies suscitabit nos. ⁊ tercia die resurgemus ⁊ in conspectu eius viuemus.

p Ascēdit ad celos. s. ip̄a hūanitas que fuit passa. sic āgeli dixerūt viri galylei quid stat⁊ aspiciētes in celū. h̄ iesus q̄ assumpt⁹ ē a vob̄ in celū sic veīet quē admodū vidist⁊ eū eūtē in celū. qr ꝫm diuinitatē ad nullū pōt ascēdere locū: ꝫ vbiq̄ totus ē. Sedet ad dexterā dei p̄ris oīpotēt⁊. dextera āt dei nō carnalē: nō corpalē sic hūana hz natura. ꝫ in h̄ loco gl'az dei ꝯuenit accipe. ac si apte dicat. regnat in gl'ia dei. ⁊ sedere ꝓ regnare dr̄. q Uenturus est in eadē forma. in qua crucifixus. in q̄ mortu⁹. in siua sepultus ē: ⁊ in q̄ resurrexit. nō in eatñ hūilitate in q̄ ātea fuit. ꝫ in gl'ia ⁊ maiestate. Et iō in ip̄a forma. vt videat herodes ⁊ pylatus quē indicauerūt vt videāt iudei quē tradiderūt. vt videant milites quē crucifixerūt. vt videāt īpij quē negauerūt. Uiuos: q̄s ei⁹ aduētus īuenerit in corpore viuētes. Mortuos. qui mortui erāt ab initio vsq̄ in illū diem Uel alit̄. viuos. i. sanctos. mortuos. i. pctōres.

r In aduētu dñi vnusquisq̄: siue iusti: siue pctōres resurgere hñt cū corpibus suis

s Reddere aūt rōnē: nō fabula v̄boꝝ. ꝫ recordatōe oīuz q̄ fecit: siue bonū: siue maluz. ⁊ ꝫm h̄ vnusquisq̄ recipe dz: boni bōa. mali v̄o mala.

t In vitā eternam. qr semp erūt boni sine fine in gloria regnaturi In ignē eternū. qr sp erit malis sine fine pena inferni. ⁊ sine vlla miseratōne cū corpe ⁊ anīa nō ꝯsumēdi. ꝫ sp arsuri. ⁊ nūq̄ deficiēt in eternis peīs māsuri.

v Hec ē fides catholica. sicut superius diximus. Ista est fides catholica. Per hoc hic rogat ⁊ admonet. vt vnusquisq̄ sacerdos hoc sciat ⁊ predicet. Quam. i. quam fidem. quisq̄. i. aliquis. Fideliter vt de ea nō dubitet. Firmiter. vt nullus a tua fide te remouere possit nll'o scisma tevel heresi. Et si ita nō credideris. saluus esse non poteris.

n Nam sicut anima ratiōalis ⁊ caro vnus est hō: ita deus
o ⁊ homo vnus est xp̄s. Qui passus est ꝓ salute nostra: descendit ad inferos: resur/
p rexit a mortuis. Ascēdit ad celos sedet ad dexteraz dei
q patris omnipotētis. Inde vēturus est iudicare viuos
r ⁊ mortuos. Ad cui⁹ aduentū: omēs homines resurgere habent cū corporib⁹ suis.
s Et reddituri sunt de factis
t ꝓprijs rationē. Et qui bona egerūt: ibunt in vitā eternā. q̄ v̄o mala: in ignē eter/
v nū. Hec est fides catholica: quā nisi quisq̄ fideliter firmiterq̄ crediderit salu⁹ esse non poterit.

Finis.

Beati Brunonis psalteriū ex doctorū dictis collectū per Anthoniū Koberger impressum. Anno incarnate deitatis millesimoquadringētesimononagesimoseptimo finit feliciter.

1497.

nolite portare baculum neq. peram. Infra l. 2 c. 34. p. 4.
Ego sto ad ostium & pulso. Infra l. 2. c. 13.